LEXICON
GRAECO-LATINUM
ET
LATINO-GRAECUM.

PRIMUM

A BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM

POST CURAS

SAM. PATRICII, J. A. ERNESTI, C. C. WENDLERI, T. MORELLII
P. H. LARCHERI, F. J. BASTII, C. J. BLOMFIELDII

DENUO

CASTIGAVIT, EMENDAVIT, AUXIT

GUSTAVUS PINZGER

RECOGNOSCENTE

FRANCISCO PASSOVIO.

PARS SECUNDA.

ROMAE
TYPIS S. CONGREG. DE PROPAGANDA FIDE.
MDCCCXXXII.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRAEFATIO AD LECTOREM.

Novum habes, erudite lector, Lexicon Graeco-Latinum, et Latino-Graecum Romanis typis ea, quae maxima fieri potuit, diligentia et accuratione recusum: in quo edendo consultum esse voluimus non solum studiosae juventutis commodo, sed eorum etiam votis, qui licet pleniorem linguae Graecae notitiam sibi comparaverint, tamen in difficilioribus auctoribus et praesertim scriptoribus ecclesiasticis evolvendis, saepissime lexici copioso verborum apparatu instructi auxilium desiderant. Itaque ut horum desiderio satisfaceremus, ita tamen ut juvenum ratio haberetur, Hederici lexicon caeteris omnibus praetulimus, quippe quod diuturna experientia scholis in primis aptum inventum sit, ob eruditionem autem et verborum copiam doctis ipsis non parum utilitatis afferat. Hinc factum est ut saepissime jam editum et doctorum virorum et linguae graecae studiosorum plausu perpetuo fuerit exceptum. Nec immerito quidem, cum Hedericus ipse non modo lucidum ordinem adhibuerit, verum etiam tam praeclare se gesserit, ut omnia fere vocabula quae Henrici Stephani, et Scapulae thesauris habentur, suo lexico insernerit, significationes varias diligentissime adnotaverit, quaeque difficilia videbantur erudite illustrarit, quin tamen moles libri praeter modum excresceret.

Quamquam vero Hederici lexicon, ex quo primum in lucem prodiit, magnis laudibus fuerit jure exornatum, tamen non pauca adhuc deerant, ut plene absolutum et perfectum haberetur. Verum cum saepius ederetur, doctissimi viri in Italia, Germania, Galliis et Britannia curarunt ut in novam ac meliorem formam redigeretur, plura emendantes, plura etiam addentes; ita ut paullatim Ernesti, Patricii, Larcheri, Bloomfieldii, Morellii aliorumque opera ac studio majorem auctoritatem et nomen liber consequutus sit. Denique G. Pinzgerus eruditus Germanus paucis ante annis adhortatione et consilio Francisci Passovii viri litterarum graecarum optime meriti ob eruditum Lexicon Graeco-Teutonicum editum, manum iterum huic operi admovit, plura addidit desumpta ex commentariis recentiorum Graecae linguae cultorum, quae in prioribus editionibus deerant, plura emendavit vitiose antea edita, significationes verborum accuratius evolvit, rationem verba construendi explicavit, non pauca magna eruditione plena de particulis linguae Graecae addidit, quibus difficillimae illae orationis partes minus aegre intelligantur, et earum plane singularis vis percipiatur, iis etiam consulens qui poemata graeca conscribunt, vocum, ubi dubiae sunt, quantitatem adnotavit: ea denique omnia praestitit, quae Hedericum nostris temporibus accomodatiorem efficere possent. Hunc Pinzgeri laborem viri eruditi

Digitized by Google

suo calculo comprobarunt; quare ne quid in nova hac editione Hederici deesset, ejus lexicon tale exhibemus, quale ab eo Lipsiae 1827-8. editum est, sed quibusdam qui auctori exciderunt erroribus expurgatum. Quod si quae mendae adhuc vitio typothetarum supersint, eae non magni momenti sunt, neque frequentes: quamobrem non dubitamus quin facile eas condonaturus sit benignus lector, immo vero etiam confidimus lexicon istud omnibus graecae linguae amatoribus gratum esse futurum, tyronibus vero magno usui et adjumento ad comparandam sibi accuratam notitiam pulcherrimae linguae, quae janua quaedam est ad omnes fere disciplinas tum sacras tum profanas, et cujus utilitas adeo late patet, ut nemo plenae eruditionis laudem sine ea consequi valeat.

Digitized by Google

LEXICON LATINO - GRAECUM

A

A, ab, ἀπό, cum Genitivo, et potissimum de inanimatis, ut: Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, Demosth. Ab initio usque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, Id. A solis ortu usque ad oceanum, ἀφ' ἡλίου ἀνάντος μέχρι δυομένου, Aeschin. 2) παρά, cum Genit. et potissimum de animatis, ut: Venire a rege, παρεγίνεσθαι παρὰ βασιλέως, Thucyd. 3) ὑπό, cum Genit. et Verbis Pass. vel Neutris, ut: Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, Isocr. Interfectus est a vulpe, τέθνηκεν ὑφ' ἁλώπεκος, Xenoph. 4) ἐκ, in notatione temporis, ut: a puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας. Dem. Isocr. 5) ἐπί, in notatione officii; ut: Qui ab epistolis est, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν: qui a secretis est, vulgo Secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων: qui a regiis sigillis est, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων etc. Viger. C. VIIII. Sect. 4. Reg. 1. p.612.

abacinum, abacinus, ἄβακιον, ου, το, Polyb.

abactio, vide abactus, us. Abactio boum, βοηλασία, ας, ἡ, Hom.

abactor, ἐλατής, ῆρος, ὁ, Lucian. abactor boum, βοηλάτης, ου, ὁ, Epigr. fem. βοηλάτις, ιδος, Epigr.

abactus, ἀπηλαμένος, ένη, ένον, Poll. ἀπηλαθείς, είσα, εν, ab ara, βωμοῦ, Luc.

abactus, us, ἀπελασία, ας, ἡ, Hesych. ἀπέλασις, εως, ἡ, Epiphan.

abaculus, ἄβακιον, ου, τό, Polyb.

abacus, ἄβαξ, ακος, ὁ, Poll.

abalienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thuc.

abalienatus, ἀλλοτριωθείς, είσα, εν, ab aliquo, τινός, Dem. πρός τινα, Isocr. ἀπηλλοτριωμένος τινός. N. T.

abalieno, ἀπαλλοτρίω, aliquem ab aliquo, τινα τινος, Dem. τινὰ πρός τινα. Isocr.

abamita, ἡ ἀδελφὴ τοῦ πρόσαππου, Isocr. ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, Idem.

abarceo, ἀποκωλύω, ἀπείργω τινά τινος, Plut.

abavia, ἐπιτιθὴ, ης, ἡ, Poll.

abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προσαππου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

abavus, ὑπέρσαππος, ου, ὁ, Poll. ἀπόσαππος, ὁ, ὁ πρόγονος τετάρτος.

abbas, κοινοβιάρχης, ου, ὁ, ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ.

abbatia, ἀββάτεια, ας, ἡ, κοινόβιον, τό, Gell.

abbatissa, ἀρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ.

abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω. Synes. συντέμνω Thucyd. ἀποτεφαλαιόω, Aristot.

abdicatio, ἀποκήρυξις, εως, ἡ, Lucian. ἀπόρρησις, εως, ἡ, Synes.

abdicatus, a, um, ἀποκήρυκτος, ον, Synes.

abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τοὺς υἱεῖς, Lucian. filium, ἀπείπον τον υἱόν, Plata. me magistratu, τὴν ἀρχὴν, Aristot. it. ἀποδοκιμάζω, ἀποτείνομαι.

abdico, is, a repudio, ἀπαγορεύω, Xenoph. παραιτέω, N. T.

abdite, κρυφα, Plut. κρυφῇ. N. T. κρύβδην, Dem. κρυφίως, λάθρα.

abditus, ἀπόκρυφος, ον, Suid. ἀρυπτός, ή, ὸν, Herodian. μύχιος, ία, ιον, ἐνδόμυχος, ον.

abdo, ἀρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, Thuc. ἀποκρύπτω, κατοδόω.

abdomen, ὑπογάστριον, ου, τό, Dem. ἧτρον, το, λαπαρὰ, ἡ, ὑποκοίλιον, τό.

abducendus, ἀπακτέος, α, ον.

abduco, ἄπαγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, Thucyd. aliquem a proposito, ἀποπλανῶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Aeschin. captivum aliquem, αἰχμάλωτόν τινα, Demosth. λαμβάνω αἰχμάλωτον τινα, Herodian.

abductio, ἀπαγωγή, ῆς, ἡ, Polyb.

abductus, a, um, ἀπακτος, ον, Sophocl.

abedo, ἀπιοῦσα, aliquid, τί, Plut. ἀποτρέχω, Luert.

abeo, ἄπειμι, ἀπαίειν, Xen. ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, Isocr. e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Idem. ad aliquam, οἴχομαι πρός τινα, Idem. in malam rem, ἀπαγε εἰς τὸν ᾅδου, Epicharm. ἔρρε ἐς κόρακας, Aristoph.

aberratio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, Arist. παρατροπή, ῆς, ἡ, Plutarch.

aberro, ἁμαρτάνω, a via, τῆς ὁδοῦ, Arist. aberro paullum, παρολισθαίνω, a veritate, ἐκπαρατείνω τῆς ἀληθείας, Isocr. διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, Id. a sententia alicujus, τῆς γνώμης τινός. Idem. a proposito, ἀποπλανώμαι τῆς ὑποθέσεως, Idem. a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, Chrysost. a scopo seu proposito, ἐξω φέρομαι τοῦ σκοποῦ, Isocr. παρέρχομαι τῆς ὑποθέσεως, Idem. τοῦ πράγματος, Demosth. ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀστοχῶ, idem. ψεύδομαι, ἀσφάλλω, c. gen. Hom.

abest: parum abest, quin; tantum abest, v. absum.

abfore, ἀπέσεσθαι, Plut.

abgrego, ἀφορίζω, ονεα ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν τράγων, N.T.

abhinc, ἐντεῦθεν. Aristot. ἀπὸ τοῦδε.

abhorreo, μυσττόμαι, ut prodigium, ὡς ὑπὸ τέρατι, Luc. ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, Plato ab aliqua, τινι, Plut. ἐπί τινι, Aristot. κατά τινος, Luc. ἀπαλλαττόμαι, Id. ἀστοχοπαίζομαι, Synes.

abhorresco, idem quod abhorreo.

abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis, τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, Isocr.

abiegnus, ἐλάτινος, ίνη, ινον.

abies, ἐλάτη, ης, ἡ, Plut.

abietinus, ἐλάτινος, ίνη, ινον.

abigestor, ἐλατηρ, ῆρος, ὁ, Lua.

abigeatus, us, κτελασία, ας, ἡ, Hesych.

abigo, ἀπελαύνω, praedas, τὰς λείας, Herod. ἄγω καὶ φέρω, Xenoph. columbas, τὰς περιστερὰς, Basil. e conivio, ἀποδίωκω τὸ συμπόσιον, Lucian. Spiritum Sanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Basil.

abitus, us, ἀποχώρησις, εως, ἡ, Isocr.

abjecta, ταπεινός, vivere, ζῆν, Dem. πράττειν, Idem. φαῦλος, ἀγεννὴς, Idem.

abjectio, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, armorum, τῶν ὅπλων, Plato.

abjector, ἀποβολεύς, ἕως, ὁ, armorum, τῶν ὅπλων, Plato.

abjectus, ἀσυμβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, Plato.

abjicio, ἀποβάλλω, Plato. aliquid, ῥίπτω τι, Demosth. clam ad pedes, δόλιος πρὸς τοὺς πόδας, Aelian.

abjudico, ἀποκρίνω, Aristot. ἀποδοκιμάζω, Idem.

abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω.

abjunga, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τί, ab aliquo, τινός, Eurip.

abjuratio, ἐξαμοσία, ας, ἡ, Dem.

abjuratus, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, Herodian.

abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τί, Herodian.

ablactatio, ἀπογαλάκτωσις, εως, ἡ, ἀπογαλακτισμός, οῦ, ὁ, Hippocr.

ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem, τινά, Athen.

ablaqueatio, ῥιζοτομία, ας, ἡ, Theophr.

ablaqueatus, ῥιζοτομηθείς, είσα, εν, a ῥιζοτομεῖν, Hippocr.

ablaqueo, ῥιζοτομέω, Hippocr.

ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, Gramm.

ablatio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Plut.

ablegatio, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, Dem. ἀποπομπή, ῆς, ἡ, Aeschin.

ablegatus, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, ab ἀποστέλλω, N. T.

ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινα, Thuc. τινὰ πρεσβυν, Dem.

abligurio, λαφύσσω, Luc. bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, Hyperid. κατακόπτω, δαπανῶ.

abligurition, λαφυγμός, οῦ, ὁ, Arist.

abligo, ἀπολύω, Athen.

abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, Thuc.

abludo, discrepo, ἀπαδῶ, Aristot.

abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, Athen. pulverem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν, Lucian. reliq. τὰ ἄλλα, N.T.

ablutio, πλυσις, εως, ἡ, ἀπόνιψις, εως, ἡ.

ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον, N. T.

abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινα, Xen.

abnego, ἀπαρνοῦμαι, caedem, τὸν φόνον, Plut. ἐξαρνοῦμαι, νέμω, Plato.

abnepos, ἀπεγονὸς, ου, ὁ, Bud.

Digitized by Google

abneptis, ἀπεκγόνη, ης, ἡ.
abnocto, ἀπονυκτερεύω, e castris, τοῦ στρατοπέδου, Plut.
abnodo, δεσμοῦς λύειν.
abnormis, c. ἄμετρος, ον, Plut.
abnuo, ἀπονεύω, bonum, τοῦ καλοῦ, Basil. hoc, τοῦτο, Xenoph.
abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, ία, έον, Polyb.
aboleo, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, Dem. memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινός, Idem. legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, Idem. disciplinam, ἀπαιρεῖν τὰς παιδείας, Isocr.
abolitio, ἀφανισμός, οῦ, ὁ, ἀφάνισις, εως, ἡ, justitiae, τῆς δίκης, Aristoph.
abolitus, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, Dem.
abolla, χλαμύς, ύδος, ἡ, Plut.
abolus, ἄβολος, ου, ὁ, Aristot.
abomasum, ὠνοστρον, ου, τό, Idem.
abominabilis, e, βδελυκτός, ή, όν, N.T. μυσαρός, ἀποτρόπαιος, ον.
abominamentum, βδέλυγμα, ατος, τό, N. T. βδελυκτόν τι, στυγητόν τι.
abominandus, βδελυρός, ρά, ρόν, Dem. βδελυκτός, ή, όν, N. T.
abominatio, βδελυγμός, οῦ, ὁ, LXX. ἀποστροφή, ῆς, ἡ.
abominor, βδελύττομαι, aliquem ab aliquid, τινά διά τι, Aristoph.
abortior, ἐξαμβλόω, Plato.
abortio, abortum paria, ἐξαμβλίσκω, Ael. ἐξαμβλώσκω, Diosc. ἐξαμβλόω, Plato.
abortio, ἔκτρωσις, εως, ἡ, Aristot. ἄμβλωσις, εως, ἡ, Gregor.
abortivus, a, um, ἐκτρωματικός, ία, όν.
aborto, idem quod abortio, sive abortum pario.
abortus, ἔκτρωμα, ατος, τό, Hippoc. ἄμβλωμα, ατος, τό, Bud.
abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliqua, τί ὑπό τινι, Alciphr. ἀποκναίω, aliquid, τί, Aristoph.
abrasus, ἐκξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, Alciphr.
abreptus, ἀναρπαγείς, εῖσα, έν, ab ἀναρπάζω, Dem.
abripio, ἁρπάζω, aliquid, τί, Herodian. ἀναρπάζω, Dem. aliquem e templo, ἀποσπάω τινά τοῦ ἱεροῦ, Herodian.
abrodo, ἀπετρώγω, aliquid, τί, Laert.
abrogatio, ἀποκύρωσις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, legum, ἀναίρεσις, εως, ἡ, τῶν νόμων, Dem.
abrogo, ἀποχειροτονέω, alicui magistratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, Dem. aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, Idem. leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, Aeschin. legem, λύω τὸν νόμον, Demosth. decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, idem.
abrotonum, ἀβρότονον, ου, τό, Diosc. ex abrotono confectum, ἀβροτόινος, ίνη, ινον, Idem.
abrumpo, ἀπορρήγνυμι, aliquid, τί, Aeschin.
abrupte, ἀπροσόμως, Isocr.
abruptus, ἀπερρηγμένος, ένη, ένον, ab ἀπορρήγνυμι, Aeschin. locus, ὁ ἀπόρρωξ τόπος, Plut.
abs, ἀπό. Vide a, ab.
abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώρον τινα, Thuc.
abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ένον, Diosc.
abscessio, ἀπόστασις, εως, ἡ, Dem.
abscessus, ἀπόστημα, ατος, τό, Galen.
abscido, ἐκκόπτω, aliquid, τί, Galen.
abscindo, ἀποτέμνω, aliquid, τί, Plut. nares et aures alicui, ῥῖνα καὶ οὖτα τινι, Homer. ἀποτέμνω, alicui aliquid, τί τινι, Xen.
abscisse, ἀποτόμως, Isocr.
abscissio, ἀποκοπή, ῆς, ἡ, Plut.
abscissus, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ἀπότομος, ον, abscissae petrae, ἀπότομοι πέτραι, Lucian.
abscondite, κρύφα, Plut. κρυφῇ, N. T.
absconditus, ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτός, ή, όν, Herodian. κρυφαῖος, αία, αῖον, Idem. ἀπεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX. ab ἀποκρύπτω.
abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί, Isaeus. ὑπακρύπτω, aliquid in alio, τί ἐν τινι, Herodian. aliquid sub aliqua, καλύπτω τι ὑπό τινος, Ael. —
absconsio, κρύψις, εως, ἡ, Aristot.
absconsus, ά, um, κρύφιος, ία, ον, Herod.
absens, ἀπών, οῦσα, όν, Gen. όντος, ούσης, όντος, Plut. Vide abeum.
absentia, ἀπουσία, ας, ἡ, Dem.
absentio, διαφωνέω, in aliqua re, περί τι, Demetr. Phal. Vide dissentio.
absento, ἀποσίμπω, aliquem, τινά, Aesch.
absilio, ἀποπηδάω, e curru, τοῦ ἅρματος, Plut.
absimilis, e, ἀνόμοιος, ον, Plato. ἀπεοικώς, υῖα, ός, Gen. ότος, υίας, ότος, Polyb. ἀπεικώς, υῖα, ός, Gen. ότος, υίας, ότος, Plut.
absinthites, ἀψινθίτης, αν, ὁ, sc. οἶνος, Diosc.
absistens, ἀφιστάμενος, ένη, ένον, Dem.
absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινός, Dem.
absit, μὴ γένοιτο, Dem. quod absit, ὃ μὴ συμβαίη, Idem.
absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, Lycurg. aliquem crimine, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, Plut. aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θανάτου, Antiphon. absolvor, ἀποφεύγω, Xenoph. — i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, Plato, ἀπεργάζομαί τι, Xenoph.
absoleta, τελείως, Isocr.
absolutio, ἀπολυσις, εως, ἡ, Dem. λύσις, εως, ἡ, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, Idem.
absolutus, ἀπόλυτος, ον, Gregor. Naz. — i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, Arist. ἀντελής, ές, Lucian.
absone, ἀσυμφώνως.
absonus, a, um, ἀσύμφωνος, ον, ἀπρεπής, ές, — i. e. absurdus, ἄτοπος, ον, Demosth.
absorbeo, καταπίνω, aliquid, τί, Plut. amnia, λαφύσσω πάντα, Idem.
absorptio, κατάποσις, εως, ἡ, λαφυγμός, οῦ, ὁ, Aristoph.
absque, ἄνευ, cum Gen. absque oppidonis, ἄνευ πολιτικῶν, Dem. Non inelegenter etiam postponitur, ut absque his, τούτων ἄνευ: χωρίς, itidem cum Gen. absque dictis, χωρίς τῶν εἰρημένων, Arist. ἔξω, etiam cum Gen. absque his, ἔξω τούτων, Thucyd.
abstemius, ἄοινος, ον, Xen.
abstergeo. Vide sequens abstergo.
abstergo, ἀπομάττομαι, Dem. sudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα. Bos. pedes, ἐομάττω τοὺς πόδας, Arist. sordes, ἀπομάσσω τὸν ῥύπον, Lucian. maculam ignominiae, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, Dem.
abterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινά, Aristoph. a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, Isocr. a rebus agendis, τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut. ab aliquo, ἀπό τινος, Arist.
abstersio, σμῶξις, εως, ἡ, Diosc.
abstersorius, abstergendi vim habens, σμηκτικός, ή, όν, Diosc.
abstinens, ἐγκρατής, ές, ab aliqua re, τινός, Isocr.
abstinenter, ἐγκρατῶς, Aristot.
abstinentia, ἐγκράτεια, ας, ἡ, Xen.
abstinco, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρεως, Aeschin. a pervis, ἀπέχομαι τῶν μιαρῶν, Isocr. manus a matre, τὼ χεῖρε τῆς μητρός, Dem.
abstractio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Arist.
abstractus, ἀποσπασθείς, εῖσα, έν, Gen. έντος, είσης, έντος.
abstrabo, ἀποσπάω, cives a mari, τοὺς πολίτας τῆς θαλάσσης, Plut. ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, Xenoph. animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, Plato.
abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί, Isocr.
abstrusus, ἀπόκρυφος, ον, LXX. κρυπτός, ή, όν, Herodian.
absum, ἄπειμι, ab aliquo, τινός, Plut. ἀπό τινος, Arist. absit, μὴ γένοιτο! Demosth. absit multum, ut me defendam, πολλοῦ δεῖν ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, Plato. parum abest, quin ficam, ὀλίγου δεῖν διαρρήδην: multum abest, rem ita se habere, πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, Plato. parum abfuit, quin incidissent, μικροῦ ἀπέλιπον τοῦ μὴ περιπεσεῖν, Isocr. quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι, Luc. (sine articulo) quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἤλθον ἀποθανεῖν, Isocrat. Eandem significationem habet etiam μικροῦ διελιπεῖν, sed alia constructione, ut ἐν καταστάσεσι περί τινας πράξεις, μικροῦ διελιπόντες εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας καταστῆσαν, parum abfuit quin in eandem inopiam devenissent, Isocr. parum abfuit, quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν οὐκέτι ἀποθανεῖν, Isocr.
absumo, καταδία, res, facultates, τὰ ὄντα, Demosth. multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, Idem. luxu et voluptatibus, εὐδαιμονεῖν, Xenoph.
absumtio, ἀνάλωσις, εως, ἡ, Lucian.
absurde, ἀτόπως, Demosth.
absurditas, ἀλογία, ας, ἡ, Demosth.
absurdus, ἄτοπος, ον, Dem. ἄλογος, ον, Isocr. ὑπερφυής, ές, Dem.
abundans, περισσός, ή, όν, aliqua re, τί, Synes. κατά τι, Arist. ὅς τινι, Plut. εὔπορος, ον, τινός, Aristot.
abundanter, περισσῶς, Isocr. ὑπερβαλλόντως, Id. ἐκ περισσοῦ, N. T.
abundantia, περισσεία, ας, ἡ, N. T. περισσότης, ητος, ἡ, Isocr. ἀφθονία, ας, ἡ, annonae, τῶν ἐνίων, Idem, apum, ἡ περιουσία τῶν χρημάτων, Demosth.
abundatio, ἐπίρροια, ας, ἡ, Dion. Areop.
abunde, εὐπορῶς, Demosth. περισσῶς, Isocr.
abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινός εἴ τι, Dem. περισσεύω, aliqua re, τινός, N. T. pecunia, εἴ τινα τῶν χρημάτων, Herodot.
abusio, καταχρησις, εως, ἡ, ἀπόχρησις,

Digitized by Google

ως, ἡ, N. T.

abusive, καταχρηστικῶς, Gramm.

abusivus, a, um, καταχρηστικός, ή, όν, Rhetor.

abusus, ἀπόχρησις, εως, ἡ, N. T.

abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινί, Plato. χρώμαι κακῷ τινι, Demosth. ἀποχρώμαι τινι, Aristot. παρακαταχρώμαι τινι, Idem.

academia, ἀκαδημία, ας, ἡ, Plut. ἀκαδήμεια, ας, ἡ, Aristoph.

academicus, a, um, ἀκαδημαϊκός, ή, όν, Lucian.

acantha, ἄκανθα, ης, ἡ, Diosc.

acanthinus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, Diosc.

acanthis, ἀκανθίς, ίδος, ἡ, Aristot.

accedo, προσιέναι, tibi, σοί, Xenoph. ad rempubl. τοῖς κοινοῖς, Dem. πρὸς τὰ κοινά, Isocr. ad aliquem, προσέρχομαι τινί, Plut. παραγίνομαί τινι, Xen. ad aliquid, πρός τι, Aeschin.

acceleratio, ἐπείξις, εως, ἡ.

accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατείαν, Isocr. aera, τοῖς ἱππεῖς, Herodian.

accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, Plato. aliquid, ἀνάκαιω τι, Herodian. domos, καίω τὰς οἰκίας, Xenoph.

accensco, προσγράφω, aliquem senatui, τινα τῇ βουλῇ, Plut. civitati, τῇ πολιτείᾳ, Idem.

accento, προσᾴδω, alicui, τινί, Aristophan.

accentus, προσῳδία, ας, ἡ, Gramm.

acceptio, λῆψις, εως, ἡ, Thucyd.

accepto, λαμβάνω, Aristot. ὑπαδέχομαι, aliquid, τί, Isocr.

acceptus, a, um, ληπτός, εἶα, ἐν - i. e. gratus, εὐάρεστος, ον, N. T. χαρίεις, εσσα, εν, Aristot.

accersitor, κλήτωρ, ορος, ὁ, Lucian.

accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ένη, ένον, a μετακαλέω, Plato.

accessitus, us, πρόσκλησις, εως, ἡ, Plato.

accerso, προσκαλέω, aliquem, τινά, Thuc. μετακαλέω τινά, Plato. κατακαλέω τινα, Plut. προσάγω τινά, Idem. μεταπέμπω τινά, Dem.

accessio, ἄφιξις, εως, ἡ, Plato. - i. e. additio, πρόσθεσις, εως, ἡ, Philo. προσθήκη, ης, ἡ, Plato.

accessus, πρόσοδος, ου, ἡ, Thucyd. ἔφοδος, ου, ἡ, Herod.

accessu facilis, εὐπρόσιτος, ον, προσιτός, ή, όν, Gregor. εὐπρόσοδος, ον, Xen.

accidens, τὸ συμβεβηκός, ότος, Dem. τὸ συμβάν, ότος, Idem. per accidens, κατὰ συμβεβηκός, Aristot.

accido, προσπίπτω, alicui, i. e. ad pedes alicujus, τινί, N. T. - i. e. contingo alicui, συμβαίνω τινί, Isocr. ἀπαντάω τινί, Demosth. non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, Idem. accidit mihi idem, ταὐτὰ πάσχω, Isocr. accidit mihi, quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτου, Plato. quae acciduut alicui, τὰ συμπίπτοντά τινι, Isocr.

accido, i. e. amputo, περικόπτω, Dem.

accieo, προσκαλέω, aliquem, τινά, Dem. προσπέμπω τινά, Isocr.

accinctus, a, um, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην, vestem, τὴν ἐσθῆτα, Lucian.

accingo, παραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, Plato. pelliolum, διεζώννυμι τὸ περίβολαιον, Luc.

aceino, προσᾴδω, alicui, τινί, Aristoph.

accia, vide accieo.

accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, Xenoph. loedus, σπονδάς, Idem. in uxorem, γυναῖκα, Idem. pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, Isocr. munera, δέχομαι δῶρα, Dem. epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, Idem. excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, Lycurg.

accipiter, ἱέραξ, ακος, ὁ, Aristot. accipiter parvus, ἱεράκιον, ου, ὁ, Aristoph. accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, Ael.

accitus, a, um, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκλυθείς, εῖσα, έν, Plut.

accitus, πρόσκλησις, εως, ἡ, Plato. μετάπεμψις, εως, ἡ, Idem.

acclamatio, ἐπεφώνημα, ατος, τό, Plut. προσφώνημα, ατος, τό, Dem. Phal. fausta, εὐφημία, ας, ἡ, Herodian.

acclamo, ἐπιφωνέω, Plut. alicui, προσφωνῶ τινί, N. T. τινά, Homer.

acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρός τι, Aristid.

acclivis, e, προσάντης, ες. ἀνάντης, ες. ἠλίβατος, ον. ἀνωφερής, ές.

acclivitas, ἀνωφερεία, ας, ἡ, Alex. Aphrod.

acclivus, a, um, idem quod acclivis.

accola, πάροικος, ον, Thucyd. πρόσχωρος, ον, Dem. περίχωρος, ον, Id. πρόσοικος, ον, Herodes. περιοικος, ον.

accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, Isocr. flumen, προσοικεῖν τῷ ποταμῷ, Plato. τὸν ποταμόν, Aristot.

accommodate, ἐπιτηδείως, Thucyd.

accommodatio, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Diosc.

accommodatus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινί, Arist. ad aliquid, εἴς τι, Herodian. ἐπί τινι, Xenoph.

accommode, ἐπιτηδείως, Thucyd.

accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα τοῖς νόμοις, Plut. aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινι. Plato. me alicui, συμπαρέχομαί τινι, Sirac.

accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, εῖον, Dem. πρέπων, ουσα, ον, εἰκείος, εία, εῖον, καλός, ή, όν.

accrementum, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπαυξή, ῆς, ἡ, Plato. ἐπίδοσις, εως, ἡ, Xenoph.

accresco, προσφύομαι, Theophr. - i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετήν, Plut. felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, Isocr. συναυξάνομαι, re aliqua i. e. per rem aliquam, τινί, Dem. προαυξάνω.

accretio, πρόσφυσις, εως, ἡ, Theophr. παραύξησις, εως, ἡ, Dioscor.

accubatio, κατακλίσις, εως, ἡ, Plut.

accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, Arist. primus, πρωτοκλισία, ας, ἡ, N. T.

accubo, παρείκαμαι, alicui, τινί, Demosth. Vide accumbo.

accumbo, ἀνάκειμαι, intec edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, Alex. Aphr. in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, Plato. alicui, παρακείμαί τινι, Diosc. coenae, κατακλινόμαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, Athen. in terra, ἀνάκεισον ἐπὶ τὴν γῆν, N. T.

accumulatio, σωρεύω, Herodian.

accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροὺς νεκροῖς, Eurip.

accurate, ἀκριβῶς, Dem. ἐπιμελῶς, Id.

accuratio, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, Dem.

accuratus, a, um, ἀκριβής, ές, sermo, oratio, λόγος, Aristot. opus, ἀκριβὲς ἔργον, Dem. - i. e. diligens, ἐπιμελής, ές, Xen.

accurro, προστρέχω, Chrysost. ad, ἐπιδίδω πρός, Herod. ὀξυτέρομαι, ἀρμαῖος, Lucian. ad opem ferendam, παραβοηθέω, Xenoph.

accursus, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, προσδρόμημα, ατος, τό.

accusabilis, ἐπαίτιος, ον, alicujus rei, τινός, Thucyd.

accusatio, κατηγορία, ας, ἡ, Thuc. ἔγκλησις, εως, ἡ, Artemid. ἔγκλημα, ατος, τό, Demosth. γραφή, ῆς, ἡ, Id. κατηγόρημα, ατος, τό, Plato.

accusator, κατήγορος, ου, ὁ, Aesch. κατηγορικός, οῦ, ὁ, Plutarch.

accusatorie, κατηγορικῶς, Isocr. ἐγκληματικῶς, Aristot.

accusatorius, a, um, κατηγορικός, ή, όν, Plut. ἐγκληματικός, ή, όν, Aristot.

accuso, κατηγορέω, aliquem, τινός, Isocrat. κατά τινος, Demosth. τινά, Thuc. πρός τινα, Plut. δίκην τινί δίκαν, Isocr. ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, Dem. ἐπιφέρω αἰτίαν τινί, Isocr. ἐγκαλῶ τινί, Dem. ἐπάγω αἰτίαν τινί, Id. αἰτιάομαί τινα, Cebes. aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος, Isocrat. τινὰς περί τινος, Thuc. ἐπαιτιάομαί τινά τινος, Dem. ἐγὼ αἰτίαν τινός ἐπί τινα, Idem. ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, Idem.

aceo, ἐξίζω, Diosc.

acer, arbor, σφενδαμνος, ου, ἡ, Theophr.

acer, acris, e, ὀξύς, εῖα, ύ, Gen. ίος, είας, ίος, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, Arist. acris sensu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, Plut. acee sapore, ὀξύς, δριμύς, εῖα, ύ, πικρός, ά, όν, de ingenio, ἀκριβής, ές, de moribus, χαλεπός, ή, όν, πικρός, ά, ή, όν.

aceebe, τραχέως, Isocr. πικρῶς, Demosth.

acerbitas, πικρία, ας, ἡ, Dem. πικρότης, ητος, ἡ, Id.

acerbo, παροξύνω, Xen. πικραίνω, N. T.

acerbus, a, um, στυφνός, ή, όν, fructus, καρπός, Galen. homo, ἄνθρωπος, Xenoph. πικρός, ρά, ρόν, δριμύς, εῖα, ύ, de rebus et hominibus, Dem.

acernus, a, um, σφενδάμινος, ίνη, ινον, Aristoph.

acerra, θυμιατήριον, ου, τό, Philn.

acervatim, σωρηδόν, Herodian.

acervatio, σωρεύσις, εως, ἡ.

acervo, σωρεύω, Herodian. σωρὸν συνάγω, Euphe. apud Stob.

acervus, σωρός, οῦ, ὁ, divitiarum, χρημάτων, Aristoph.

acesco, ἀζύω, Galen. ἀζύομαι, Id. ἐξαζύομαι, Theophr

acetabulum, ὀξύβαφον, ου, τό, Athen.

acetosus, a, um, ὀξώδης, ες, Galen.

acetum, ὄξος, εος, τό, Plut. ὀξύδιον, ου, τό, Suid.

aeicula, ἀκίδιον, ου, τό, Galen.

acidulus, ὀξηρός, ρά, ρόν, ὀξώδης, ες, Galen.

acidus, ὀξύς, εῖα, ύ, Xen.

acies, ἀκμή, ῆς, ἡ, Lucian. ἀκμή, ῆς, ἡ, unguium, ὀνύχων, Plut. oculorum, ὀμμάτων, Aelian. gladii, στόμα, ατος, τό, μαχαίρας, Thuc. — i. e. exercitus instru-

Digitized by Google

ctus, τάξις, εως, ἡ. Dem. παράταξις, εως, ἡ, Isocr. Hinc aciem instruo, παρατάττω, Isocr. παράταξιν ποιεῖν, Xenoph. io acie colloco, τάττω, Gem. sto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, Idem. una sto io acie, συμπαρατάττομαι, Isocr. deserere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, Dem. accumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, Dem.

acinacea, ἀκινάκης, ου, ὁ, Lucian. acinace ciogi, διαζωννύσθαι τὸν ἀκινάκην, Idem.

acinaceus, ῥαγιοῦς, ᾶ, ὄν, Theophr.

acinosus, ῥαγώδης, ες, Diosc.

acinus, ῥάξ, ῥαγός, ἡ, uvarum, βοτρύων, Plut. uvae passae, σταφυλοῖς, Diosc.

aconitum, ἀκόνιτον, ου, τό, Diosc.

acor, ὀξύτης, ητος, ἡ, Alex. Aphrod.

acquiesco, ἐκπαπαύομαι. ἀρτεῖ ἐμοί, Xenoph. praesentibus, στέργω τὰ παρόντα, Isocrat. οἷς παροῦσι, Idem. donis, ἐπὶ τοῖς δωρεαῖς, Id. praesentibus bonis, ἀγαπῶ τοῖς ὑπαρχουσιν ἀγαθοῖς, Lysias. aliqua re, ἔν τινι, Isocr. τί, Dem. ἀγαπητοῦ ἔχω τι, Herod. εὐδοκεῖν ἔν τινι, Polyb.

acquiro, περιποιοῦμαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Arist. multum agri, προσκτώμαι πολλὴν χώραν, Isocr. pecunias, πορίζω χρήματα, Dem. reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπά, Idem.

acquisibilis, ε, κτητός, ἡ, ὁν, Isocr.

acquisitio, κτῆσις, εως, ἡ, bonorum, ἀγαθῶν, Dem. divitiarum, ἡ ἀσμενὴ χρημάτων, Idem.

acquisitus, κτητός, ὁ, ὄν, Plato.

acrimonia, δριμύτης, ητος, ἡ, proprie Alca. Aph. metoph. Plato. Utraque ratione invenitur etiam ὀξύ, ὄος, τό, et ὀξύτης, ητος, ἡ. in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, ἡ, Idem. in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, Isocr.

acriter, σφοδρῶς, δριμέως, ὀξέως, Arist. πικρῶς, Id. αὐστηρῶς, N. T.

acritudo, vide acrimonia.

acroama, ἀκρόαμα, ατος, τό, Xenoph.

acroamaticus, ἀκροαματικός, ἡ, ὄν, Plut.

acroasis, ἀκρόασις, εως, ἡ, Lucian.

acroaterium, ἀκροατήριον, ου, τό, Plutarch.

acronychus, ἀκρόνυχος, ον, Nicand.

acrostichis, ἀκροστιχίς, ίδος, ἡ, Eusch. ἀκρόστιχος, ου, τό, Schol. Thuc.

acta, πεπραγμένα, ων, τά, πεχθέντα, ων, τά, Apostolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.

actio, πράξις, εως, ἡ, Aristot. ἀνάγκη, ας, ἡ, Idem. judicialis, ἄγωνα, ατος, τό, Dem. κατηγορία, ας, ἡ, Id. oratoria, ἀποφορά, ᾶς, ἡ, Plutarch. scenica, ὑπόκρισις, εως, ἡ, Lucian. injuriarum, ἀδικίων δίκαι, Antiph. actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, Plut.

actor, πράκτωρ, ορος, ὁ, — i. e. accusator, κατήγορος, ου, ὁ, Dem. δικάστωρ, ορος, ὁ, Idem. fabularum, ὑποκριτής, οῦ, ὁ, Plut.

actuosus, ἐνεργός, ὄν, Lucian. πρακτικός, ἡ, ὄν, Polyb.

actus, πρᾶξις, εως, ἡ, Dem.

actus, πεχθείς, εῖσα, ἐν, Gen. ἐντος, εῖσης, ἐντος, πεπραγμένος, ὄνος, ὄνον, actum ago, ἐπὶ ἐξηγουμένοις ἀναλαμβάνω, Aristot. actum est de me, perii, ἀπόλλυμαι, Eur. ἀπόλλυμαι, Aristoph.

actutum, αὐτίκα, Thuc.

acuatio, στόμωσις, εως, ἡ.

aculeatus, κεντρωτός, ὁ, ὄν, culex, κώνωψ, Aristot. spina, ἀκανθώδης, ες, Theophr.

aculeus, κέντρον, ου, τό, Plut. κέντημα, τος, τό, Polyb.

acumen, ἀκμή, ῆς, ἡ, Lucian. ἀκίς, ίδος, ἡ, Diosc. ὀξύτης, ητος, ἡ, Plut. ἀξύ, ὄος, τό, δεινότης, ητος, ἡ.

acuminatus, ἀκωκής, ὁ, Diosc.

acumino, ὀξύνω.

acuo, ἀξύνω, ultimam syllabam, τὴν τελευταίαν, Athen. — i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τί, Lucian. — i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινά εἴς τι, Herod. θύμῳ τινὰ εἴς τι, Xen.

acus, ῥαφίς, ίδος, ἡ, N. T.

acute, ὀξέως, cancre, ὀξὺ ἰδεῖν, Aristoph. audire, ὀξὺ ἀκούειν, Plato. videre, ὀξὺ βλέπειν, Id.

acutulus, ὀξύς, ὑ.

acutus, ὀξύς, εῖα, ὑ, Gen. έος, είας, έος, hasta, ὀξὺ δόρυ, Hom. vox, ὀξεῖα φωνή, Plut. vir, ἀνὴρ δεινός, Dem.

ad, πρός, cum Acc. venio ad aliquem, ἀφικνοῦμαι πρός τινα, Xen. ἐπί, cum Dat. esse ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ, Thuc. cum Acc. in significatione motus ad locum, ut accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Aristoph. πρός, cum Dat. stabat ad januam, ἑστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, N. T. cum Acc. quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; Ibid. εἰς, cum Acc. eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν, Thuc. purpura ad vestem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, Thuc.

adactio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ.

adactus, ἐπαχθείς, εῖσα, ἐν — i. e. coactus, βιασθείς, εῖσα, ἐν, Isocr. ἀναγκασθείς, εῖσα, ἐν, Dem.

adeoque, ἕως, Dem.

adequatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ, παρίσωσις, εως, ἡ.

adsequo, ἀνύτω, multitudine, πλήθει, Herod. ἀνύσαι, Aristot. ἐξισῶ τινί, Plut. — i. e. complano, ἰσόω, Aristot.

adaestuo, προσκυμαίνω, Philo.

adagium, παροιμία, ας, ἡ, Arist.

adamantinus, ἀδαμάντινος, ίνα, ινον, Aesch.

adamas, ἀδάμας, αντος, ὁ, Arist.

adamo, ἐπιφιλέω, Xenoph.

adaperio, διανοίγνυμι, f. οίξω. προοίγνυμι, f. οίξω. metaph. i. q. doceo, caplico, demonstro, ἐμφανίζω. adapertae sunt fores, ἀνεῳγμένοι εἰσὶν αἱ θύραι, ἀνέῳγται ἡ θύρα, cf. Pluryn. p. 117. ibique Lobeck.

adapertilis, ε, ἀνοιατός, ἡ, ὄν, κλειστός, ον.

adapertio, ἄνοιξις, εως, ἡ, Bas.

adapertus, ἀνοιατός, ἡ, ὄν, ἀνεῳγμένος, η, ον.

adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τοὺς νόμους τοῖς πολίταις, Plut. alicui aliquid, ἁρμόζω τί τινι, Dionys. Hal. προσαρμόζω τι τινι, Plato.

adaquatorium, ποτιστήριον, LXX.

adaquo, ποτίζω, Aristot.

adareo, es, ui, ἐπιθαρρύνομαι, ἀφυαίνομαι, Theophr.

adauctus, us, ἐπαύξησις, εως, ἡ, προσαυξίς, εως, ἡ, ἐπαυξή, ῆς, ἡ, Plato.

adaugeo, ἐπαύξω, f. ξήσω, patriam, τὴν πατρίδα, Dem. προσαύξω.

adaugesco, ἐπαυξάνομαι, Theophr.

albibo, ἐπιπίνω, aliquid, τί, Aristoph. vinum, οἶνον, Plato.

addico, ἀπαλλάττομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίᾳ, Herodian.

addictio, i. e. condemnatio ad poenam, καταδίκη, ης, ἡ, Plut.

addictus, πρόσθετος, ον, vel προσθετός, ή, όν, alicui, τινί, Plut. — i. e. condemnatus ad, καταδίκος, ον, Dem sum precibus, προσκείμαι δεόμενος, Plut. alicui rei, τινί, Synes.

addisco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις, Isocr. λαμβάνω ἐπιστήμην τινος, Idem.

additamentum, πρόσθεκτον, ου, ἡ, Plato. πρόσθημα, ατος, τό, Symmach. ἐπίβλημα, ατος, τό, N. T. additamenti loco esse, ἐν προσθέσεως μέρει εἶναι, Dem.

addo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Isocr. συνάπτω τι πρός τι, Plut. alicui, ἐπιβάλλω τινί, Aristot.

addubito, διαπορέω, Plato de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, Isocrates.

adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, Lucian. alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα, Plut. aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xenoph. aliquem in suspicionem, τινὰ εἰς ὑπόψιαν, Plato. in tocdium, παράγω εἰς τὸ μέσον, Idem. adducor, ut credam, ἀνάγομαι πιστεύειν, Isocr.

adductus, προσαχθείς, ὑπαχθείς, εῖσα, ἐν, donis, πεισθείς, εῖσα, ἐν, ὑπὸ δωρεαῖς, Plato.

adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τί, Plut.

adedo, ἀποτρώγω, aliquid, τί, Laert. ἀπεσθίω, adesa pecunia, ἀναλωμένου τοῦ ἀργυρίου, Plut.

edemtio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Plut.

adeo, adv. τοσοῦτον, τοσοῦτο, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον. adeo obtiuere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέσχον, ὥστε οὐδ' ἐθέλησαν, Idem. adeo destitutus sum, ut nesciam, οὕτως ἐνδεὴς ἐγενόμην ὥστε οὐδ' οἶδα, Id. adeo oportet, ut capiat, οὕτως χρή, ὥστε ἐπιδέχεσθαι, Aeschines. quis adeo remotus fuit? τίς οὕτω τοσοῦτον πόρρω ἦν; Demosth. adeo probabiliter, οὕτω πιθανῶς, Plato. adeo demeates facti sunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, Isocr. εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐλελήθασιν, idem. εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, idem adeo res rediit, εἰς τοσοῦτον προύχωρησε τὸ πρᾶγμα, εἰς τόδε ἦλθε, Sophocl. atque adeo, καὶ μάλα, καὶ νὴ Δία, καὶ μάλιστα.

adeo, προσπορεύομαι, ἐπιφοιτάω, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι, ad aliquem, τινί, Xenophon. φοιτᾶν πρός τινι, Thuc. hereditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κτήματα, Dem. κληρονομίαν κληρονομῶ, Aristot. adire aliquem per epistolam, πρεσβεύομαί τινι διὰ γραμμάτων, adire rempublicam s. ad remp. πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχεσθαι, Plat. periculum, ἐμβαίνειν εἰς κίνδυνον, Xen.

adeps, στέαρ, ατος, τό, Diosc. πιμελή, ῆς, ἡ, Aristot.

adeptio, ἐπτυχία, ας, ἡ, Dion, Hal. ἐπίτευξις, εως, ἡ, ἁπλωσις, εως, ἡ.

adeptus, ἐπιτυχών, οῦσα, ον, aliquid, τινός, Dem. ἐπιτυχής, ές, ονός, Isocr.

adequito, προσιππεύομαι, παρεμπίπτω, Isocr.

adesdum, ἴθι δή, Plato. ἴθι τοῦν, Xenoph. δεῦρο.

adgeoiculor, προσκυνέω, alicui, τινί, Herod. τινί, N. T. προσκυνοῦμαι.

adhaeito, παρεκεῖν, aliquid, τί.

adhaec, πρὸς τούτοις, et adhaec alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἄλλα, Dem. χω-

Digitized by Google

εἰς δὲ τούτων, Lycurg.

adhaereo, προσίχομαι, προσπίφυσα, προσίφυν, vide προσφύω. — πρόσκολλάομαι, alicui, τινί, N. T. πρόσκειμαί τινι, Diose. ἐνεστηκα, molestiae voluptatibus adhaerent, αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς παρεπεπήγασι, Isocr.

adhaeresco, idem quod antecedens adhaereo.

adhaese, πυγολλας, Athen. προσκολλητός, συνιχής.

adhaesio, προσόλληψις, ἡ, προσόλλημα, τό.

adhalo, πρόσπνεω, Aristoph. ἐπιπνέω.

adhamo, ἀγκιστρόω, Plut.

adhibeo, προσέχω, animum rebus, τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι, Dem. curam alicui rei, ἔχω ἐπιμέλειαν τινος, Thuc. aliquem in consilium de re aliqua, ποιοῦμαί τινα σύμβουλον περί τινος, Dem. παραλαμβάνω τινὰ ἐπὶ τὴν συμβουλήν, Plat. παρακαλῶ τινά. auram verbis, παραβάλλω τὰ οὖς τοῖς λόγοις. LXX. fimum vitibus, ἄκρον ταῖς ἀμπέλοις, Theophr. cibum et potionem, βρῶσιν καὶ πόσιν παρέχειν. manus alicui rei, τὰς χεῖρας προσφέρειν τινί, Xen.

adhinnio, προσχρεμετίζω, ἐπιχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, Ael.

adhortamen, idem quod adhortatio.

adhortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, Isocr. παρακλήσις, εως, ἡ, Idem. παρακλευσμός, οῦ, ὁ, Thuc. προτρυτή, ἡ, παρακλυστός. ἡ.

adhortator, παραινέτης, ου, ὁ, παρακλητής, ου, ὁ.

adhortor, παραινέω, aliquem ad aliquid, τινί τι, Isocr. παρακελεύομαι τινί τι, Thuc. aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν, Xen. ad aliquid, εἴς τι, Dem. πρός τι, Isocr. ad bellum, παρακαλῶ εἰς s. πρὸς πόλεμον. πείθω πολεμεῖν, Liban.

adhuc, ἔτι, νῦνεπω, ζῶν, Isocr. hodie, ἔτι καὶ νῦν, Idem. εἰς ἔτι καὶ νῦν, vel, εἰπεῖν καὶ τῶν, Lucian. μέχρι τοῦ νῦν, Xenoph.

adiantum, ἀδίαντον, ου, τό, Theophr.

adiaphoron, i. e. res indifferens, ἀδιάφορον, ου, τό, sc. πρᾶγμα. Chrys.

adigo, προσάγω, ad aliquid, τινί, Lucian. ἐπάγω, εἰσάγω, — i. q. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, Lucian. — adigere novem aliquo, νῆα ἐλαύνειν εἴς τινα τόπον, Xen. — adigere aliquem sacramento s. ad sacramentum, ὅρκῳ καταβάλλειν τινα, εἰς ὅρκους ἐμβάλλειν τινα, ἐξορκίζειν τινά, Hdt. Thuc.

adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινί τι, Xenoph. alicui spem, τινὰ τῶν ἐλπίδα, Aristid. adimitur mihi hoc, ἀφαιρεῖμαι τοῦτο, Aristoph.

adimpleo, ἐμπλεόω, Thuc.

adimpletus, ἐμπλεωθείς, εῖσα, ἐν, ab ἐμπλεόω, Thuc.

adimtenio, πρεσβευόω, Hermog. ἐξευρίσκω, Isocrat. προτιμωρέω, Dem.

adipalis, ά, ον, ἐς, Lucian. ἐπιπίμελος, ον, Dioscor. πιμελώδης, στεατώδης, ες.

adipatus, λιπαρός, ρά, ρόν, Plato ἐστεφανωμένος, ίνη, ίνον, Hippiate. vet.

adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινός ὑπὸ δαιμόνων, Aristot gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. aliquid, προσκτάομαί τι, Isocr.

aditio, ἄφιξις, εως, ἡ, Dem.

adito, προσεέρχομαι, aliquem, τινί, Xenoph.

aditus, us, πρόσοδος, ου, ἡ, Thuc. πάροδος, ου, ἡ, de via et actione adeundi, regionis, εἴσβολή, ῆς, ἡ, Xenoph. aditu facilis, εὐπρόσοδος, ον, idem. aditu difficilis, δυσπρόσοδος, ον, Thuc.

adjaceo, ἐπίκειμαι, πρόσκειμαι, παρέκειμαι. adjacet mari, ἐπίκειται θαλάσσῃ, Aristot. adjacens insula, ἐπικειμένη νῆσος, Thuc.

adjectio, προσβολή, ῆς, ἡ, oculorum, τῶν ὀμμάτων, Plato. ἐπίβλημα, τό, προσθήκη, ἡ.

adjectivus, ἐπίθετος, ον. Hinc adjectivum sc. Nomen, τὸ ἐπίθετον, ου, sc. ὄνομα, Gramm.

adjectus, us, idem quod adjectio.

adjectus, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, Aristot. ἐπιβληθείς, εῖσα, ἐν, προσβεβλημένος, η, ον.

adjicio, ἐπιβάλλω, aliquid, τί, Arist. oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν, Plut. alicui aliquid, παραζεύγνυμί τι τινι, idem. animum ad aliquid, ἔσχον τὴν γνώμην, εἴτε τὸν νοῦν τινί, Lucian.

adjudico, ἐπιδικάζω, et προσδικάζω, Aristot.

adjugo, ἐπιζεύγνυμι, Aristot.

adjumentum, βοήθημα, ατος, τό, Arist.

adjunctio, πρόσθεσις, εως, ἡ, ἐπίζευξις, ἡ, ἐπίθεσις, ἡ, εἰσθεσίς, ηνος, ἡ.

adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ῆρος, ὁ, ἐπιθέτης, ου, ὁ.

adjunctus, πρόσθετος, εῖσα, ἐν, Gen. ίτος, ίσης, ίτος, a προστίθημι, Thuc.

adjungo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Thuc. προσάπτω τινί τι, Luc. παραζεύγνυμι τινί τι, Nuz. me, i. e. aggregor, συνεγκαλέομαι, Plut. adjungu mihi uxorem, γαμῶ, ἐ. τ.

adjuro, ἐπόμνυμι, Plut. to par Deum, ὁρκίζω τε τὸν Δία, N. T. ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ibid. per deos omnes, ἐπόμνυμι σοι τοὺς θεοὺς πάντας, Aristoph.

adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινί, Thuc.

adjutor, βοηθός, οῦ, ὁ, Thuc. συμπραγμονεύς, ῆρος, ὁ, Herodot.

adjutocium, βοήθεια, ας, ἡ, Dem. βοήθημα, ατος, τό, Aristot.

adjutrix, συμπράκτρια, ας, ἡ.

adjuvo, βοηθέω, aliquem contra hostes, τινί πρὸς πολεμίους, Dem. aliquem, ἀπαίρω τινί βοηθός, Idem. ποιοῦμαί τινι βοήθειαν, Idem. συμπράττω τινί, Xenoph. συλλαμβάνω τινί, Isocr. in re comparanda, συνέρχομαι πρὸς τι. Xenoph.

admetior, προσμετρέω, Hyparid.

adminiculator, συμβοηθός, οῦ, ὁ, conf. adjutor.

adminiculor, βοηθέω, conf. adjuvo.

adminiculum, χάραξ, ακος, ὁ, vitis, τῆς ἀμπέλου, Aristoph. conf. auxilium.

administer, ὑπηρέτης, ου, ὁ, Xen.

administra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, Xenoph.

administratio, διοίκησις, εως, ἡ, Dem. οἰκονομία, ας, ἡ, Aristot. διαχείρισις, ἡ, ἐγχείρησις, ἡ.

administrativus, ὑπηρετικός, ή, όν, Xenoph.

administrator, διοικών, οῦντος, ὁ, Isocr.

administro, διαχειρίζω, Xenoph. διοικέω, domum-made, οἰκίαν καλῶς, Aeschin. res meas, ἐπὶ τῶν ἐμῶν, Isocr. domum bene, οἰκίαν οἴκον εὖ, Plut. οἰκονομεῖν οἶκον καλῶς, Xenoph. rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινά, Dem. τὰ τῆς πόλεως πράττω, Xenoph. τὰ πολιτικὰ διοικεῖν, Plut. sacramento, μυστήρια διαμερίζω.

admirabilis, ε, θαυμαστός, ή, όν, Dem. θαυμάσιος, ια, ιον, Isocr. ἀγαστός, ή, όν, Xen. παράδοξος, ον.

admirabiliter, θαυμαστῶς, Plato. θαυμασίως, Id. θαυμαστον, Idem.

admirandus, idem quod admirabilis.

admiratio, θαυμασμός, οῦ, ὁ, Hippocr. θαῦμα, ατος, τό, Lucian.

admirator, θαυμαστής, οῦ, ὁ, Plut.

admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆς εὐλαβείας, Plut. aliquem, τινός, Xenoph. aliquam ob sapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, Id. aliquid, θαῦμά με ἔχει τινός, Lucian. alicujus virtutem, ἄγαμαι τινα τῆς ἀρετῆς vel τινος τὴν ἀρετήν, Xenoph. τινὸς τῆς ἀρετῆς, Idem

admiscen, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινί, Thuc. sermoni, παραβάλλω τὸν λόγον, Basil.

admissarius, ἀναβάτης, ου, ὁ, ἀγωγεύς, οῦ, ὁ. admissarium admitto, ἀγωγεύω, Arist.

admissio, εἰσόδος, ὁ, ἡ, Veneren, ἀγωγή, ῆς, ἡ, Arist.

admissor, εἰσάγων, οντος, ὁ, Isocr.

admissum, παράπτωμα, ατος, τό, Polyb. πλημμέλημα, τό

admistio, μίξις, εως, ἡ, Lucian. πρόσμιξις, εως, ἡ.

admitto, εἰσδέχομαι, προσδέχομαι, ἐπιδέχομαι. πρόσειμι, (sc. ad me) in locum, εἰσέρχομαι, ἰέναι, εἰσέλθειν s. παρέναι, προσάγω. non admitto, ἀπωκλύω τινος vel τοῦ εἰσέλθειν πρός τινα. crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem aliquo, παρίημί τινα εἴς τι, Xen. flagitia, ποιοῦμαι ἐπιστί, Thuc. ἐγκαλοῦμαι αἰσχρά, Xen. aliquid in aliquem, πλημμελῶ τι εἴς τινα, Dem. παρανομεῖν τι εἴς τινα, viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὁμιλίαν, Ael. admittere equum, τὸν ἵππον ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, Plut.

admodulor, πρεσβεύω, Arist.

admodum, ἀνηρῶ, adolescens, νέος, Plato. σφόδρα νέος, Id. natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, Id.

admolior, ἐπιχειρέω, Dem. ἐπιμηχανάομαι.

admoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquam, τινά, Dem. aliquid, τί, Id. aliquam alicujus, τινὰ τινος, Lucian. divinitus, χρηματίζω, N. T. ad aliquid faciendum, παρακαλῶ τινὰ ἐπί τι, Plato. παραγγέλλω τινὶ ποιεῖν τι, idem. admoneo verberibus, νουθετέω πληγαῖς, Plato.

admonitio, νουθέτημα, ατος, τό, Plut. νουθέτησις, εως, ἡ, Arist. παραίνεσις, εως, ἡ, Xen.

admonitor, παραινέτης, ου, ὁ, παραινών, οῦντος, ὁ, Isocr.

admonitorius, νουθετικός, ή, όν, sermo, λόγος, Xen. παραινετικὸς λόγος, Isocr.

admordeo, προσδάκνω, δάκνω, Xen. πιμπρεμάγω.

admorsus, προσδηχθείς, εῖσα, ἐν, δηχθείς, θείσα, ἐν, Xen.

admorsus, δῆγμα, ατος, τό, Plut.

admotio, πρόσθεσις, εως, ἡ, Arist.

admovao, πρόσθημι, scalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, Thucyd. aliquid ad aliquid, τί πρός τι, Xen. arae, προσάγω τὸ βωμῶ, Luc.

admugio, προσμωκάομαι, μωκάομαι πρός τι, Plut.

admurmuratio, προστονθορυγμός, ὁ, ἐπιψιθυρισμός, ὁ.

admurmuro, ἐπιθορυβέω, Xen. ἐπιτονθορύζω.

adnascor, προσφύομαι, Theophr. facio aliquid adnasci alicui, πρόσφυσιν τί τινι, Basil.

Digitized by Google

adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινί. Thuc. προσνέω τινι, Ael.

adnavigo, προσπλέω, Thuc. in aliquid, εἰς τι, Arist.

adnicto, ἐπιφθαλμιάω, alicui, τινί, Plut.

adnitor, διαπτίνομαι, aliquid facere, τι πράττειν, Arist.

adno, προσνήχομαι, Vide adnata.

adnoto, ἐπινεύω, Dem.

adolea, θυμιάω, ιτος, λιβανωτόν, Herod. τοῦ λιβανωτοῦ, Lucian.

adolescens, ἔφηβος, ου, ὁ, Lucian. μείρακ, ακος, ὁ, Id. νεανίας, ου, ὁ, Dem. ὁ ἐν ἡλικίᾳ, ὁ ἐφ' ἡλικίας, Isocr.

adolescentia, νεότης, ητος, ἡ, Dem. ἡλικία, ας, ἡ. Isocrat. florens aetas, ἡ ἀκμὴ αὐθούσα, Id. ab adolescentia, ἐκ νέου, Dem. ἐκ μειρακίου, Idem. ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παιδός, Demosth. εὐθὺς ἐκ νέων, Arist.

adolescentior, νεανιεύομαι, Isocr.

adolescentula, παιδίσκη, ης, ἡ, Dem. κόρη, ης, ἡ. Isocr. παῖς, παιδός, ἡ, Id.

adolescentulus, νεανίσκος, ου, ὁ, Arist. μειράκιον, ου, τό, Dem.

adolescentulo, μειρακιεύομαι, Xen.

adolesco, αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι, ἐπιδοσιν λαμβάνω: de homine, ἥβαω, νεάζω, ἀκμάζω, adversus aliquem, ἐπιφύομαι τινι.

adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, Aristid.

adopertus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, ab ἀποκρύπτω, ἀνακαλυμμένος, ένη, ένον, a καλύπτω.

adoptio, υἱοθεσία, ας, ἡ, N. T. εἰσποίησις, ἡ.

adoptivus, εἰσποίητος, ον, Dem. filius, ποιητὸς υἱός, παῖς θετός, Idem. pater, ποιητὸς πατήρ, Lysias.

adopto, υἱοθετέω, Hesych. εἰσποιέω, Dem. filium, ποιοῦμαι παῖδα, Dem. εἰσποιοῦμαί τινα υἱόν, Isocr.

adorabilis, e, προσκυνητός, ή, όν, Gregor.

adoratio, προσκύνησις, εως, ἡ, Plut.

adorator, προσκυνητής, οῦ, ὁ, N. T.

adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινί, Arist. ἔρχομαι ἐπί τινα, Xenoph.

adorno, ἐπισκευάζω, Arist. διασκευάζω, Lucian. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xenoph.

adoro, προσκυνέω, Deum, τὸν Διά, N. T. τὸν Θεόν, Dem. ἱκετεύω τὸν Δία, Xenoph. προσάγω τῷ Διὶ προσευχάς, Chrys.

adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινί, Soph. in aliquem locum, ἐφέρπω ἐπί τόπον τινά, Aristoph.

adscisco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Dem. mihi uxorem, συνοικίζω τινὰ ἐμοί, Naz.

adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, Plut. tribui, προσνέμω τῇ φρατρᾳ, Idem. in civium numerum, ἐγγράφω εἰς τοὺς δημότας, Idem. aliquid benevolentiae Dei, ἀνατίθεμί τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, Idem. caussam alicujus rei regibus, ἐπιγράφω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι, Dem.

adscriptitius, παρεγγεγραμμένος, ένη, ένον, Lucian. παρεγγραπτος, ον, Gregor. παρέγγραφος, ον, Athen.

adsignifico, προσσημαίνω, Aristot.

adsitus, i. e. seminatus ad, παραφυτευθείς, εῖσα, έν, - i. e. situs ad, προσκείμενος, ένη, ενον.

adsono v. assono.

adspergo et reliqua ejusmodi quaere in aspergo.

adspuo, προσπτύω, Dem.

adsto, v. asto.

adsum, παρειμι, alicui, τινί, Dem. παραγίγνομαί τινι, Isocr. συμπαρειμί τινι, Dem. ad opem ferendam, συνειμί τινι, Cebes. corpore, παραγίγνομαι τῷ σώματι, Aeschin.

adulatio, κολακεία, ας, ἡ, Dem.

adulator, κόλαξ, ακος, ὁ, Arist. κολακεύων, οντος, ὁ, Plut.

adulatorius, κολακευτικός, ή, όν, Lucian. κολακικός, ή, όν, Plato.

adulatrix, κολακίς, ίδος, ἡ, κολακεύουσα, ης, ἡ, Plut.

adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, Plut. populo, δημεύω τὸν δῆμον, Aeschin. omnibus palam, πᾶσι προφανῶς τὴν κολακείαν ἐργάζομαι, Lucian.

adulter, μοιχός, οῦ, ὁ, Dem.

adultera, μοιχεύτρια, ας, ἡ, Dem. μοιχάς, άδος, ἡ, Athen.

adulterator, κιβδηλεύων, οντος, ὁ, alicujus rei, τι, Plato.

adulterinus, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, Lucian. - i. e. falsus, et nuncta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, κεκιβδηλευμένον, Aristoph. Lucian. alii.

adulterium, μοιχεία, ας, ἡ, Plut.

adultero, μοιχεύομαι, Plut. feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, Plato. feminas liberos, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, Lysias. numos, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, Aristot. παραχαράττω τὰ νομίσματα, Scid. aliquid scripturae, τι τῆς γραφῆς, Gregor.

adultus, τέλειος, εία, ειον, femina, λωνή, Ael. ἄκμαιος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, Luc. ἀδρός, ά, όν, adultae fruges, καρπός, Herod.

adumbratio, ἐκτυπωσμός, οῦ, ὁ, σκίασμα, ατος, τό, i. e. primae linea rei σκιαγραφία, ας, ἡ, Plato.

adumbro, ἐπισκιάζω - i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Naz.

adunca, ἀγκύλας.

aduncitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, rostri vel nasi, γρυπότης, ητος, ἡ, Xenoph.

aduncus, καμπυλιάζω, κάμπτω, Plut. γρυπός, Alex. Aphr.

aduncus, ἐπικαμπής, ές, γαμψός, ή, όν, Aristoph. γρυπός, ή, όν, Xenoph. itemque qui osso vel rostro est aliquantum aduncus, ἐπίγρυπος, ον, Plato.

oduno, ἐνόω.

odurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, Herodian. aliquem, κατεπείγω τινά, Aristoph.

oduro, ἐπικαίω, aliquid, τι, Plato. προσκαίω τι, Aristoph.

adusque, μέχρι, urbem, τῆς πόλεως, Aristot. hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, Isocr.

adustio, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, Diosc. ἐπαφησμός, ὁ, ollae, τὸ πρόσκαυμα τῆς χύτρας, LXX.

advectio, εἰσκομιδή, ῆς, ἡ, Thuc. προσκομιδή, ῆς, ἡ, idem.

advectitius, ἐκκτός, ή, όν, Herodian. παρεισκτος, ον, Suidas.

advecto, ἐπάγομαι, Thuc.

advectus, ἐκκθείς, εῖσα, έν, Thuc.

adveho, ἐπαγομαι, Thuc. aliquid, προσκομίζω τι, Id. εἰσκομίζω τι, Id. frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, Dem.

advena, παρεπίδημος, ου, ὁ, Idem. πάροικος, ου, ὁ, Id. ἐπήλυς, υδος, ὁ, Dem. ἔποικος, ὁ, Xen. μέτοικος, ὁ, ξένος, ὁ, ἀφικόμενος, ὁ.

advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, Xenoph. ad aliquem, ἥκω τινί, Id. Atticum, εἰς τὴν Ἀττικήν, Dem. ad coenam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xenoph.

adventitius, ἐξωτικός, ή, όν, ut adventitia bona, ἐξωτικὰ ἀγαθά, Aristot. it. ἐπίκτητος, ον. ἐπεισακτος, ον. ἐπίρρυτος, ον.

advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, Xen. τινί, Dem.

adventus, us, ἄφιξις, εως, ἡ, Dem. ἐπιδημία, ας, ἡ, Id. πάροδος, ου, ἡ, Id. προσιλθεῖν, τό, Id.

adverbialiter, ἐπιρρηματικῶς, Gram.

adverbialis, e, ἐπιρρηματικός, ή, όν, Gramm.

adversaria, orum, ἐπίρρημα, ατος, τό, Gramm.

adversario, orum, ἐφημερίδες, ων, αἱ, Plut.

adversario, ae, ἀντίδικος, ου, ὁ.

adversarius, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινί, Xen. ἐναντιωθείς, εῖσα, έν, huic, πρὸς τούτῳ, Plato.

adversarius, ii, ἐναντιούμενος, ου, ὁ, Dem. ἀντίδικος, ου, ὁ, Idem. ἀντιλέγων, οντος, ὁ, Id. ἀντιλογικός, οῦ, ὁ, Isocr. ἀνταγωνιστής, οῦ, ὁ, Id.

adversator, idem quod adversarius, ii.

adversatrix, ἐναντιουμένη, ης, ἡ.

adversitas, ἐναντιότης, ητος, ἡ, Arist. ἐναντίωσις, εως, ἡ, Isocr.

adversor, ἀντιάομαί τινι, Thuc. ἐναντιούμαί τινι, Isocr. ἀντιπίπτομαί τινι, vel πρός τινα, Idem. alicui aliqua re, τινί εἴς τι, Thuc. τινί πρός τι, Plut. alicui, ne faciat, τινί μὴ ποιεῖν, Plato.

adversum, i, ἐνστίχημα, ατος, τό, Xenoph.

adversum, vel adversus, Praepos. εἰς, adversus populum, εἰς τὸν δῆμον, Aeschin. κατά, cum Genit. oratio adversus aliquem, λόγος κατά τινος: ἐπί, cum Acc. exurere adversus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, Isocr. πρός, cum Acc. pugnare adversus aliquem, μαχεσθαι πρός τινα, Plut.

adversus, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινί, Herodian. ex adverso alicui, ἀντικρύ τινος, Dem. ἀντικρύ τινος, Thucyd. adverso flumine navigare, διὰ ποταμοῦ πλεῖν, Herodian. adversum solem intueri, τῷ ἡλίῳ ἀντοφθαλμεῖν, ἀντιβλέπειν. adversa vulnera, τὰ πρόσθια τραύματα, Epigr. adversa fortuna, ἀτυχία, ἡ, δυστυχία, ἡ, adversa res, ἀτύχημα, τό, κακοπραγία, ἡ. Vim formulae ea adverso plerumque Graeci verbo eum praep. ἀντί composito exprimunt, e. g. ex adverso jaceo, ἀντίκειμαι. cf. ἀντί, 4.

adverto, προστρέπω, ἐπιστρέφω, ἐφίστημι, προσβάλλω, animum rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Plato. ἐφίστημι τὴν γνώμην πρός τι, Plut.

advesperascit, συσκοτάζει, Xenoph. quum advesperasset, ἑσπέρας γενομένης.

advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὰς νύκτας, Dem. alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Dem.

advocatio, παράκλησις, εως, ἡ, Dem.

advocatus, i. e. patronus causae, συνήγορος, ου, ὁ, Dem. σύνδικος, ου, ὁ, Isocr.

Digitized by Google

παρακλητος, ου, ὁ, Dem.

advoco, παρακαλεω, aliquem, τινά, Aeschin. προσκαλεω τινα, Thuc. ἐκκαλεω τινά, Xenoph. concionem, συναγω ἀγορὰν, Idem.

advolatus, us, ἱστοπτησις, εως, ἡ.

advolo, ἱφίπταμαι, ἐπιπτόμαι, παραπτόμαι, προσπτόμαι, προσφέρομαι. Confer πτόμαι.

advolvo, προσκυλιω, aoxum ad ostium, λίθοις τῇ θυρᾳ. N. T. advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, Dem.

adytum, ἄδυτον, ου, τὸ.

aedepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὸ Θεώ.

aedes, is, ναός, ὁ, οἰκία, ἡ, Thuc.

aedes, ium, οἶκος, ου, ὁ, Xen. οἰκία, ας, ἡ, Thuc.

aedicula, i. e. saccellum, ναΐδιον, ου, τὸ — i. e. parva domus, οἰκίσκη, ης, ἡ, Dem. οἰκίδιον, ου, τὸ, Id. οἰκίσκος, ου, ὁ, Id.

aedificatio, οἰκοδόμησις, εως, ἡ, Thuc. οἰκοδομία, ας, ἡ, Idem.

aedificator, οἰκοδόμος, ου, ὁ, Xenoph.

aedificium, οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, Thuc. οἰκοδομή, ῆς, ἡ, οἴκημα, τος, τὸ.

aedifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, Dem. super aliquo, ἐπί τινι, Xenoph. super fundamento alicujus, ἐποιοδομοῦμαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινός, N. T.

aedilis, ἀγορανόμος, ου, ὁ, Plato. ἀστυνόμος, ου, ὁ, Id.

aedilitas, ἀγορανομία, ας, ἡ, Suid. ἀστυνομία, ας, ἡ, Aristot.

aedilitius, ἀγορανομικός, ἡ, ὸν, Arist. ἀστυνομικός, ἡ, ὸν, id.

aeditimor, νεωκορία.

aeditimus, νεωκόρος, ου, ὁ, Schol. Aristoph. ζακορος, ου, ὁ, Aristot. ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ναοφύλαξ, ακος, ὁ, Aristoph.

aedituus, idem quod antecedens aeditimus.

aedon, ἀηδών, ὀνος, ἡ, Aristot.

aeger, ἀῤῥωστος, ον, Isocr. ἀῤῥωστῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ἐν παθει ὤν, οὖσα, ὄν, Arist. animo, ἄθυμος, ον, Dem. δύσθυμος, ον, Arist.

aegre, ἀῤῥώστως. Isocr. - i. e. difficulter, moleste, χαλεπῶς, Xenoph. fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem. res adversas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Isocr. quum audio, ἀκούων, Plato. leges, χαλεπαίνω τοῖς νόμοις, Plut. aliquid, ἀγανακτῶ ἐπί τινι, Isocr. τινί, Plut. ἀπίῃ τινος, Isocr. περί τινος, Plato. δια τι, Idem. φέρω βαρέως τι, Xenoph. χαλεπῶς τι, Isocr.

aegrimonia, δυσθυμία, ας, ἡ, Arist. βαρυθυμία, ας, ἡ, Plut. λύπη, ης, ἡ, Plato.

aegritudo animi, idem quod aegrimonia.

aegrotatio, νόσημα, ατος, τὸ, Dem. ἀῤῥωστία, ας, ἡ, Isocr. ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, Dem. νόσος, ου, ἡ, Isocr. ἀσθενεια, ας, ἡ, Dem.

aegroto, ἀσθενεῖν, Isocr. ἀσθενεῖν νόσον, Id. ἀῤῥωστεῖν, Dem. νοσεῖν, Plut. ἔχω, διάκειμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, Dem. Isocr. Lucian ee aliqua re, νοσεῖν ἐκ τινος, Lucian. prae dolore, ἀπὸ λύπης, id. leviter, νόσον μικρὰν, Plut. ad mortem, ἔχω ἐσχάτως. N. T.

aegrotus, idem quod aeger, quatenus hoc de corpore dicitur.

aelurus, αἴλουρος, ου, ὁ, Aristot.

aemulatio, ζηλοτυπία, ας, ἡ, Plut. ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc. - i. e. studium alios superandi virtute et certamine, φιλονικία, ας, ἡ, Xenoph.

aemulator, ζηλωτής, οῦ, ὁ, virtutis, ἀρετῆς, Isocr.

aemulatus, us, ζήλωμα, ατος, τὸ, Aeschin.

aemulor, ζηλόω, aliquem, τινά, Isocr. aliquid, τί, Id. φιλονικέω. διαγωνίζομαι τινι πρός τι, aliquem quasi vestigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινός, Plato virtutis studio, φιλονικέω τινί πρὸς τὴν ἀρετὴν, Idem. — i. e. invideo alicui rei alicujus causa, φθονῶ τινί ἐνί τινος, Isocr.

aemulus, ζηλότυπος, ον, Aristoph. ζηλόνικος, ον. ζηλήμων, ον, ζηλωτής, οῦ, ὁ, ἀνταγωνιστής, ὁ, aemulus artis, ἀντίτεχνος, ὁ, in amora, ἀνταραστής, οῦ, ὁ, fem. ἀντεραστρια, ἡ. metaph. διαγωνιζόμενός τινι πρός τι, aemulus paternarum laudum, ἐφάμιλλος τοῖς τοῦ πατρός ἐπιτηδεύμασι. Isocr.

aenator, σαλπιγκτής, οῦ, ὁ, Dem.

aeneus, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Xenoph.

aenobarbus, χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, Plut.

aenigma, αἴνιγμα, ατος, τὸ, Aesch. αἰνιγμός, οῦ, ὁ, Athen.

aenigmatice, αἰνιγματώδως, Athen. δι' αἰνιγμάτων, Aeschin.

aenigmaticus, αἰνιγματώδης, ες, Aristot.

aenigmatista, aenigmatice loquens, αἰνιγματιστής, οῦ, ὁ.

aequabilis, e, ἐμαλός, ἡ, ὸν, Arist. ὁμαλές, ες, Plut.

aequabilitas, ἰσότης, ητος, ἡ, Plut. ὁμαλότης, ατος, ἡ, Aristot.

aequabiliter, ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem.

aequaevus, ὁμήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, conf. sequens aequalis.

aequalis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἴσον μέρος, Aristoph. ὁμαλός, ἡ, ὸν, facultates aequales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, Aristot. aliquem aequalem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῷ ἐμαυτοῦ σεφαλῇ ἔχω, Arrian. aequalis aetate, ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Xenoph. ἡλικιώτης, ου, ὁ, Aristot. et ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ, de femina, Plato.

aequalitas, ἰσότης, ητος, ἡ, Plut. ὁμαλότης, ητος, ἡ, Aristot.

aequaliter, ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem. ἴσον, Thuc. ἴσα, ἐπ' ἴσης, Xen. ἐξ ἴσης, ἐξ ἴσου, καθ' ἴσον, ὁμοίως, ἀναλογῶς.

aequanimis, e, εὐγνώμων, ον, Arist. ἐπιεικής, ές, Plato.

aequanimitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, Plut. εὐγνωμοσύνη, ας, ἡ, Aeschin.

aequanimiter, ἐπιεικῶς, Plut. εὐγνωμόνως, fero, φέρω. Lucian.

aequatio, ἐμαλισμός, οῦ, ὁ, vel ἐμαλίζεια, Arist.

aequator, circulus, ὁ ἰσημερινός κύκλος, Theophr.

aeque, ἴσως, Dem. eeque, ee, ὁμοίως, ὥσπερ, Dem. aeque ai ae, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ, Isocr. ὁμοίως, ὥστερεὶ, idem. παραπλήσιον, ὥσπερ ἂν εἰ, idem. vos nostis aeque, atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοί, idem.

aequidiale, ἰσημερινόν, οῦ, τὸ, ἰσημερία, ας, ἡ, Plut.

aequilibris, e, ἰσοῤῥοπος, ον, Plato.

aequilibrium, ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, Plut.

aequinoctialis, e, ἰσημερινός, ἡ, ὸν, Theophr.

aequinoctium, ἰσημερία, ας, ἡ, Plut.

aequipar, ἴσος, η, ον, Plut.

aequiparabilis, e, ἀναξίος, ον, alicui, τινός, Xenoph. Hom.

aequiparatio, ἰσωσις, εως, ἡ, παρίσωσις, εως, ἡ.

aequiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, Xenoph. ἐξισόω, Thucyd. παρισόω, Plato.

aequipollens, ἰσοδύναμος, ον, Aphr. ἰσοδυναμῶν, ὤν, οὖσα, οὖν.

aequipollentia, ἰσοδυναμία, ας, ἡ.

aequipolleo, ἰσοδυναμέω.

aequipondium, ἀντίσταθμος, ἡ. Themist.

aequitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, Dem.

aequiter, ἐπ' ἴσης, Xen. Cf. aequaliter.

aequivalens, ἰσοῤῥοπῶν, οῦσα, οῦν.

aequiscaleo, ἰσοῤῥοπέω, Plato.

aequivocatio, ὁμωνυμία, ας, ἡ, Arist.

aequivoce, ὁμωνύμως, Aristot.

aequivocus, ὁμώνυμος, ον, Plato.

aequo, ἰσόω, aliquem alicui, τινά τινι Xen. facultates, ἰσάζω νέας κτήσεις, Aristot. alicui aliqua re, ἐξισοῦμαί τινί τι, Plut. solo, ἐδαφίζω.

aequor, i. e. planities, πλάτος, ους, τὸ, Aristot. aequora lata maris, εὐρεῖα νῶτα θαλάσσης, Hom. aequora camporum, αἱ πεδιάδες, τὰ πεδία ἐδάφη, Eur. — i. e. mare, vide mare.

aequoreus, πελάγιος, ία, ιον. Aristot. πελαγιαῖος, ἡ, ὸν, Plut.

aequus, ὁμαλός, ἡ, ὸν, Plut. — i. e. justus, δίκαιος, αία, αιον. Isocr. ἐπιεικής, ές, Aristot. aequum est, ἀξιῶ ἴσον, me odisse cum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν, Xenoph. ta argentum recipere, δίκαιος εἰ ἀπολαβὼν ἀργύριον, Arist. aequissimum est illum hoc facere, δικαιότατος ἐστι τοῦτο ποιεῖν, Plato. ex aequo, ἴσως, Dem. ἐπίσης, Isocr. aequum censeo, ἀξιῶ, Dem.

aër, ἀήρ, ἀέρος, ὁ, Arist. lenior, αὔρα, Xenoph. tranquillus, τὰ τοῦ ἀέρος εἰρηνικά, Ael. malus seu corruptus, δυσκρασία, ας, ἡ, Strabo. in aerem abeo, ἐξαεροῦμαι, Dioss.

aeramentum, vas vel simile quidpiam ex aere factum, χάλκωμα, ατος, τὸ, Xen.

aeraria, μεταλλεία, ας, ἡ, χαλκεῖα, ας, τὸ, Luc.

aerarium, ταμιεῖον, ου, τὸ, Plut. δημόσιον, ου, τὸ, Demosth. δαμόσια, ων, τὰ, Idem. γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, N. T.

aerarii praefectus, γαζοφύλαξ, ακος, ὁ.

aerarius, χάλκεος, ας, ὁ, Arist. χαλκουργός, οῦ, ὁ, Idem.

aerarius, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Aeschin.

aeratus, a, um, κατάχαλκος, ον, Eurip.

aerius, a, um, ἀέριος, ον, natura, φύσις, Arist. animal, ζῶον, Id. aerius s. ceriae naturae sum, ἀειρίζω, Dioss.

aerificium, χαλκουργήμα, ατος, τὸ.

aerifodina, μεταλλεία, ας, ἡ, Poll.

aeromeli, ἀερομελι, ιτος, τὸ, Athen.

aeruginosus, a, um, ἰώδης, ες, fio, ἰοῦμαι, Siroe.

aerugo, ἰός, οῦ, ὁ, ferri s. ferrugo, σιδήρου, Dioss.

aerumna, ταλαιπωρία, ας, ἡ, Isocr. πόνος, ου, τὸ, Thuc. ἀτυχία, αἱ, δυστυχία, αἱ, δυσπραξία, ὧν, αἱ, ἀτυχήματα, τὰ, δυστυχήματα, ων, τὰ, Dem. Isocr.

aerumnosus, ταλαίπωρος, ον, Dem. δυστυχής, ές, Id. ἄθλιος, ία, ον, Id.

aerusator, ἀγύρτης, ου, ὁ, Vide seq.

aerusco, i. e. mendico, ἀγυρτεύω, χαλ-

Digitized by Google

κολογία.

aes, χαλκός, ὁ, alienum, i. e. debitum, χρέος, ους, τό, ὀφείλημα, τό, συμβόλαιον, τό, it. χρία, ων, τά, aere alieno obstrictus eum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, Dem. aes alienum dissolvo, ἀπολύομαι s. διαλύω τὸ χρέος, ἀπαιτῶ τὸ ὀφείλημα, χρεωλυτεῖν, aeris alieni solutio, ἡ τῶν χρεῶν διάλυσις, Plato. aes alienum solvere alterius nomine, διαλύειν s. ἀποτίνειν χρέος ὑπέρ τινος, aes alienum contrahere, δανείζεσθαι ἀργύριον, λαμβάνειν χρέος, ὑπόχρεων εἶναι δανείσματος, aere alieno obrutum esse, ὀφλημασι βεβυθίσθαι, ὑπόχρεων εἶναι.

aesculetum, πλατύφυλλον, ου, τό.

aesculeus, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.

aesculus, πλατύφυλλος, ου, ἡ, Theophr.

aestas, θέρος, ους, τό, Xenoph. θερεία, ας, ἡ, Polyb. media, τὸ θέρος μεσοῦν, Xenoph. solstitia, ἡ ἀκμὴ τοῦ θέρους, aestate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει, Thucyd.

aestimabilis, ε, τιμητός, ή, ον, Dem.

aestimatio, τίμησις, εως, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ, τιμή, ῆς, ἡ, Dem. litis, τίμημα, ατος, τό, Id. aestimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι. Dem. ἐπάγειν, Id.

aestimator, τιμητής, οῦ, ὁ.

aestimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας, Aristid. τοῦ ἴσου, Aristot. maxime, πλείστου, Dem. prae omnibus, ἀντὶ πάντων, Id. pluris, τιμάομαι μείζονος, Xenoph. aliquid multi, τί πολλοῦ, Chrysost. pluris quam multum pecunie, περὶ πολλῶν χρημάτων, Isocr. aliquem ex aliqua re, δικαιοῦν τινὰ ἐκ τινος, Id. aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, Demosth. litem, ἐπιγράφω τίμημα, Aristoph. ποιοῦμαι τίμημα, Dem.

aestiva, θερινά, ῶν, τά.

aestivum, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, Suid.

aestivus, θερινός, ή, ον, meridies, θερινὴ μεσημβρία, Xenoph. θέρος, ίου, ἐον, aestiva serenitas, θερία αἰθρία, Diosc.

aestuarium, ἀνώγυσις, εως, ἡ, Strab.

aestuatio, κυμάνσις, εως, ἡ.

aestuo, ut mare, κυμαίνω, Plut. ferveo, ἐκκαίομαι, Galen.

aestuosus, καυματώδης, ες, καυσώδης, ες, et quasi suffocans, πνιγώδης, ες, Plat.

aestus, καῦμα, ατος, τό, Xenoph. καῦσος, ου, ὁ, stomachi, τοῦ στομάχου, Diosc. καυσωμα, ατος, τό, Gal. ἐγκαύσις, εως, ἡ, Gal. ioaris, κλυδών, ωνος, ὁ, Plut.

aetas, ἡλικία, ας, ἡ, Dem. aeudem aetatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἐκ ἑτέρου, Dem. ἐν τῷ αὐτῷ ἡλικίᾳ εἶναι, Idem. aetate aequales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, Dem. qui mediocri aetate est, τῆς ἡλικίας ἔτι μετρίας ἔχων, Plato. ad florem aetatis pervenit, εἰς ἄκμην κατέστη, Lucian. aetate provectior, ἡλικίᾳ πρεσβύτερος, Plato. κοῦφα τῆς ἡλικίας ὤν, Xenoph. annum agens octoto decimum quartum, γεγονὼς ἔτη τεσσαρα καὶ δέκα, Isocr. triginta tres, τριακοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, Plut. aetate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ, Lucian. aetate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, Plato. — i. e. generatio, γενεά, ᾶς, ἡ, nostra aetate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Demosth. ab incunta aetate, παιδόθεν, Syncs. εὐθὺς ἐκ νέων, Aristot. in flore aetatis constituti, οἱ ἀκμάζοντες, Demosth. ejus aetatis, τηλίκος, τηλικοῦτος, Plato. quo aetate, ἡλίκος, et interrogative πηλίκος; ejusdem aetatis, i. e. aequalis, ἡλικιώτης.

aeternitas, αἰδιότης, ητος, ἡ, animae, τῆς ψυχῆς, Aristot. αἰών, ῶνος, ὁ, Id.

aeternio, ἀπαθανατίζω, Arist. ἀθανατίζω, Herodot.

aeterne, ἀΐδίως.

aeternus, ἀΐδιος, ον, Plut. αἰώνιος, ον, Plato. in aeternum, εἰς ἄΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, N. T. ἐπ' αἰῶνος, Ael. ab aeterno, ἐξ ἀΐδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, N. T.

aether, αἰθήρ, ἔρος, ὁ, Aristot.

aetherius, αἰθέριος, ον, Arist. αἰθεριώδης, ες, Galen.

Aethiopissa, Αἰθιοπισσα, ας, ἡ, LXX.

Aethiops, Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Strabo.

Aethiopicus, Αἰθιοπικός, ή, όν, Strabo.

aeviternus, αἰώνιος, ον, Plato. διαιωνιος, ον, Idem.

aevum, αἰών, ῶνος, ὁ, Plato.

affabilis, ε, εὐπροσήγορος, ον, Isocr. φιλοπροσήγορος, ον, Idem. ἀντικτικός, ή, όν, affabilem esse erga nunce, ἔχειν εὔκολος πρός ἅπαντας, Id.

affabilitas, εὐπροσηγορία, ας, ἡ, Isocr. φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, Idem.

affabiliter, εὐπροσηγόρως.

affebre, τεχνικῶς, Isocr. affebre factus, ἀκλίνεργος, ον, Plato. affebre facio, ἀκλινεργέω, Dion. Atrop.

affabulatio, ἐπιμύθιον, ου, τό, Aphthon.

affamen, προσφόρημα, ατος, τό, Aristid. πρόσφησις, εως, ἡ, Plato.

affamine, φλυκρός, ον, ὁ, Plato. φλεδονία, ας, ἡ, Id. φλυαρία, ας, ἡ, Plato.

affatim, παρισσῶς, Isocr. ἀψιλῶς, affatim suppeditare militibus, ἀψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, Herod.

affatus, idem quod affamen.

affatus, πρόπτιπτον, οῦσα, ὄν, aliquem nomine, τινὰ ὀνόματι, Plato.

affectate, περιεργως.

affectatio, ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc. — i. e. diligentia nimia, περιεργία, ας, ἡ, Theophrast.

affectator, i. e. cupide appetens, ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ, Xen. — i. e. nimis diligens, περίεργος, ον, Xenoph.

affectus, a, um, περίεργος, ον, Arist.

affecto, πάθος, ους, τό, Plato — i. e. constitutio, διάθεσις, εως, ἡ.

affectu, i. e. capeto, ἀντιποιοῦμαι, aliquid, τινός, Dem. ἐπιθυμεῖν τινός, Isocr. γίγνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινός, Plato. ἐπιβουλεύω τινί, Idem. eruditionem, ἀντιποιοῦμαι παιδείας, Isocr. gloriam, γλίχομαι δόξης, Xen.

affectus, ἐμπαθής, ές, Plato. male corpore, κακοπαθῶν, οὖσα, οὖν, τῷ σώματι, Isocr. eum ita, διακείμενος οὕτως, Dem. erga amicum, ἔχω οὕτω πρὸς φίλον, Isocr. erga aliquem bene, διάθεμαι εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα. Dem. male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, Id.

affectus, ατος, πάθος, ους, τό, Plato. πάθημα, ατος, τό, Xenoph.

afferio, ἐπιφέρω, προσφέρω, εἰσφορίζομαι, πορίζω, ἐπάγω, ὀπαφίζω, ἐπιπλέω, ὀπλέω, Xenoph. domo gladium, ἐπιφέρομαι οἰκόθεν τὸ ξιφίδιον, Herodian. opsonium, παραφέρω ὄψον, Xenoph. mihi manus, ἐπιφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, Polyb. fasciculum epistolarum, προσκομίζω συνθέσιμον τῶν ἐπιστολῶν, Herod. voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, Xenoph. in medium, φέρω, ἄγω vel προάγω εἰς τὸ μέσον, Plato, alii. pecuniam, φέρω ἀργύριον, Aeschin. alicujus rei exemplum, παράδειγμα τινος, Isocr. malum affero, κακὸν ἐπάγω, dona, δῶρα κομίζω, ab aliquo, παρά τινος, afferre fructum, καρπούς φέρειν, vim afferre molieri, βιάζεσθαι γυναῖκα, Plat. afferre metum alicui, φόβον παρέχειν τινί, Thuc.

officio et officio aliquem aliqua re, pro diversitate ablativi adjecti diversis formalis graecis redditur, ut: afficio beneficio, εὖ ποιεῖν τινά, Isocr. ποιεῖν τινὰ ἀγαθόν τι, Dem. δρᾶν τινα τι ἀγαθόν, Isocr. ἐργάζομαι vel πράττω τινὰ ἀγαθόν τι, Dem. magnis beneficiis, μεγάλα εὐεργετεῖν τινά. Demosth. ignominia, καθίστημι εἰς ἀτιμίαν, Dem. incommodis, κακὰ ἐργάζομαι τινα, Plat. noxis poenis, Demosth. Saepenumero simplici verbo utendum est in sermone graeco, ut: officio aliquem laude, ἐπαινῶ τινά. Pass. afficior pudore, δυσχαιρόμαι, Demosth. affectus calamitate, συμφορᾷ χρώμενος b) officio, — i. e. debilito, (ut apud Livium: satis afficit corpora.) ἀσθενεῖν. affectum corpus, σῶμα κακοπαθοῦν, Galen. affectos animus, ψυχὴ ἐμπαθῶς ἔχουσα, προσπεπονθώς. c) officio aliquem vel animum alicujus, i. e. in statum aliquem vel conditionem aliquam redigo, aliquid sentire facio, διατίθημι, καθίστημι cum adverb. Pass. afficior, διατίθεμαι, διάκειμαι, ἔχω, πάσχω, c. adverb. afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, Ael. sensu alicujus rei, οἰκθήσειν λαμβάνω τινός, Isocr. ita affectus eum, οὕτως ἔχα γνώμης, τοιοῦτος εἶμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἔκειτο τοῦ πάθους. affectus graviter, διαπαθὴς χαλεπῶς, Isocr.

afficitius, ἐπίκλαστος, ον, πρόσκλαστος, ον.

affictus, προσποίητος, ον, Arist.

affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. προσπήγνυμι, quasi clavis alicui, προσηλόω τινί, Lucian. προσκατελίω τινί, Theophr.

affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, Isocr.

affinis, e, συγγενής, ές, Plato. πρόσηκων, ουσα, ον, alicui, τινος, Thuc. Subst. κηδεστής, οῦ, ὁ, Dem. pariter affinis, συγκηδεστής, οῦ, ὁ, Isocr.

affinitas, συγγένεια, ας, ἡ, Plat. ἐπιγαμία, ας, ἡ, Dem. ἀγχιστεία, ας, ἡ, Idem. κηδεία, ας, ἡ. Isocr. inire affinitatem, πεποιήσθαι ἐπιγαμίαν, Dem. nectere affinitatem alicujus, κεχρημένος τῇ γυναικὶ τινός, Idem. adversari affinitatem alicujus, ἀνιστάσθαι κηδεστῇ τινα, Id. contrahere affinitatem, συνάπτειν οἰκίας, Eurip.

affirmate, καταφατικῶς.

affirmatio, κατάφασις, εως, ἡ, Arist.

affirmativus, καταφατικός, ή, ον, Aristot.

affirmo, καταφαίνομαι, Aristot. aliquid, καταβεβαιοῦμαί τι, Plut. διισχυρίζομαι, βεβαιοῦμαι, διαβεβαιοῦμαι. πίστιν ἀλλαμ, πίστιν παρέχειν, c. geo. rei.

affixus, παραπεπηγμένος, ίνη, ινον, προσκεκαρμένος, ίνη, ινον, alicui rei, προσκολλωμένος τινι, Chrys.

afflamro, ἐπιπνοία, ας, ἡ, Plato.

afflatus, ἐπιπνοῦμενος, ένη, ενον, divinitus, ἐνθουσιαστικός, ή, ον, Plat. ἐνθου-

θειάσας, ἐπίπνους ὢν καὶ κατεχόμενος ἐκ τοῦ θεοῦ, afflatus sidere, ἀστροβλής, ἧτος, ὁ, ἡ, ἀστροβόλητος, ον, ἀπερόβλητος, ον.

afflatus, us, ἐπίπνοια, ας, ἡ, Plato. divinus, θειασμός, οῦ, ὁ, Thucyd. afflatu divino, θειαστικῶς, Poll.

afflico, παραδακρύω, alicui, τινί, Lucian.

afflictatio, idem quod sequens.

afflictio, θλῖψις, εως, ἡ, κακοπαθεια, ας, ἡ, Dem. κάκωσις, εως, ἡ, ἀνάγκη, ης, ἡ, ταλαιπωρία, ας, ἡ, Isocr. δεινόν, οῦ, τό, Dem.

afflicto, περιθλίβω, ἀποθλίβω.

afflictor, κακοποιός, οῦ, ὁ, Aristot.

afflictus, περιθλιμμένος, η, ον, παθών, οῦσα, ὤν, Dem. κακοπαθών, οῦσα, οῦν, Isocr. ταλαίπωρος, ον, Dem.

afflictus, us, idem quod afflictio.

affligo, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρεῖν τινά πάντα τρόπον, Isocr. regionem omnis, κακῶν τὴν χώραν ἐπλίτας, Dem. aliquem, κακῶς ποιεῖν τινά, Isocr. affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθεῖν, Id. a) afflisit me senectus, τὸ γῆρας ἐκάμοσί με. afflictus animus, ταπεθλιμμένον φρόνημα, Plato. b) i. e. allido, πρόσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος. Lucian.

afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω τινί. Conf. afflatus, a, um.

affluens, περιουσιαστικός, ή, όν, Hermog.

affluenter, ἐκ περιουσίας, Dem. δαψιλῶς.

affluentia, ἐπίρροια, ας, ἡ, Dion. Areop. — i. e. copia, περιουσία, ας, ἡ, Dem. εὐπορία, ας, ἡ, Isocr. ἀφθονία, ας, ἡ, Dem.

affluo, ἐπιρρέω, Galen. — i. e. abundo, περιουσιάζω, Hippocr. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, Emp. περιουσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, Thuc. rerum copia, εὐπορεῖν διάκειμαι, Dem. divitiis, πλουτεῖν πλούτῳ, Lucian. voluptatibus, τοῖς ἡδονοῖς ἐπιρρύτους ἔχω.

affor, προσαγορεύω, προσεῖπόν τινα, προσφωνεῖν τινά et τινί. προσδιέγγομαι, poet.

affore, παρεσεσθαι, Dem.

affrico, περιστρίβω, ἐπιτρίβω, Aristoph. aliquid lapidi, τί λίθῳ, Basil. alicui infamiam turpem, προσπτρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολήν, Plut.

affrictus, us, περίστριψις, εως, ἡ.

affrio, as, ἐπιθραύω.

affulgeo, ἐπιλαμπω, Xenoph.

affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, Galen. sanguinem aris, προχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, Lucian.

affusio, πρόσχυσις, εως, ἡ, N.T.

affusus, περίσχυδείς, εῖσα, ἐν.

agaso, onis, ἱππεφορβός, οῦ, ὁ, ἱπποκόμος, ὁ, ἀνηλάτης, ου, ὁ.

age, ἄγε, Dem. φέρε δή, Id. φέρε γάρ, Plato. age, dic, ἄγε εἰπέ, Hom. audite, ἄγε ἀκούσατε, Xenoph. Aristoph. age videam, φέρε ἴδω, Aristoph. age scripsimus, φέρε λάβωμεν, Plut. age crede, φέρε πείσθητι. Gregor.

agendum, ἄγε δή, Aristoph. φέρε τοίνυν, Lucian. φέρε δὴ τόν, Dem.

agellus, ἀγρίδιον, ου, τό, Arrian.

agema, a. agmen, ἄγημα, ατος, τό, Plut.

ager, ἀγρός, οῦ, ὁ, Arist. γῆ, ῆς, ἡ, Dem. χώρα, ας, ἡ, Isocr. labor in agro, ἔργον, ου, τό, Aelian. incultus, qui nullo labore subigitur, ἀκίνητος χώρα καὶ ἀργός, Plutarch

age sis, ἄγε δή, Dem.

agger, χῶμα, ατος, τό, Dem. χεῦς, ου, ὁ, Thucyd. aggerem duco, χώννυμι χῶμα, Idem. aggeribus viam obstruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδόν, Dem. aggere communio, ἀποχώννυμι, Xenoph. προχώννυμι, Herodian.

aggero, χώννυμι, Thuc. χώννυμι χῶμα, Id. ad urbem, πρὸς πόλιν, Id. ἐπὶ πόλιν, Ctes.

aggero, ἐπιπωρεύω, Athen. lapides in mrum usum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους. Thuc.

aggestus, us, ἐπίχωμα, ατος, τό, ἐπίχυσις, εως, ἡ, Polyb.

agglomero, περιαθροίζω, συναγείρω.

agglutino, προσκολλάω, Aegin.

aggravesco, ἐπιβαρύνομαι.

aggravo, ἐπιβαρύνω, Appian.

aggredior, πρόσειμι, Xen. — i. e. conor sive suscipio negotia, ἐπιχειρῶ πράγμασι, Dem. opus, τὸ ἔργον, Plut. dicere, λέγειν, Isocr. opus furiosum, ἐπιχείρημα μανιῶδες, Plato. pugnam, ἐγχειρῶ τῇ μάχῃ, Plut. negotium, ἅπτομαι τοῦ πράγματος. Dem. alia via, ἑτέρῳ τρέπομαι, Synes.

aggregatio, ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, N.T.

aggrego, ἀγελάζω, συναγελάζω, ἐπισυνάγω, aggregare se ad amicitiam alicujus, συγκαταινεῖσθαι φιλίαν πρός τινα, Xenoph.

aggressio, ἐπέλευσις, ἡ, rei, ἐπιχείρησις, ἡ, ἐπιχείρημα, τό.

aggressor, ἐπιχειρητής, οῦ, ὁ, Thuc

agilis, ε, ἐλαφρός, ά, όν, vir, ἀνήρ, Plato. εὔστροφος, ον, Plut. εὐκίνητος, ον, Hippocr.

agilitas, εὐστροφία, ας, ἡ, εὐκινησία, ας, ἡ.

agiliter, εὐκινήτως.

agitabilis, ε, εὐκίνητος, ον, Arist.

agitatio, κίνησις, εως, ἡ, Plut. arboris, τὸ δόνημα δένδρου, Lucian.

agitator, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, Lucian. equorum, ἱππηλάτης, ου, ὁ.

agitatus, κινηθείς, εῖσα, έν.

agita, ἄγετε, Dem. φέρετε, Herodian. Conf. age.

agito, σαλεύω, Lucian. δονέω, gentem, ἔθνος, Herodian. multa mecum, πολλὰ καθ' ἑμαυτόν, Suid. consilia cum aliquo de re aliqua, κοινολογοῦμαί τινι περί τινος, Dem.

agmen, πλῆθος, ους, τό, Xenoph. equorum, ἡ εἴλη ἵππων, Apocryph. militum, τάγμα, ατος, τό, Plut. τάξις, εως, ἡ, Xenoph. agmini praefectus sive dux, λοχαγός, οῦ, ὁ, Isocr. agmen duco, λοχαγεῖν, Xenoph. λοχηγεῖν λόχους, Herodian. agmen primum, οἱ ἡγούμενοι, Xenoph. agmen extremum, οὐραγία, ας, ἡ, Polyb. duco, οὐραγεῖν.

agminatim, κατὰ λόχους, Phil. κατ' ἴλας, Plut. κατ' εἴλας, Herodot. ἰλαδόν, Hesiod.

agna, ἀμνίς, ίδος, ἡ, ἀμνάς, άδος, ἡ, ἀμνό, τό.

agnascor, παρεφύομαι, Dioscor. προσφύομαι, Theophr.

agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. συγγενεῖς, ῶν, οἱ.

agnatio, συγγένεια, ας, ἡ, Plato.

agnatus, παρεφυόμενος, ένη, ενον, Diosc.

agnellus, ἀρνίον, ου, τό.

agninas, ἀρνεῖος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, Lucian.

agnitio, ἐπίγνωσις, ἡ, vel potius τὸ γνώναι s. ἐπιγνῶναι.

agnitus, v. agnosco it. σαφής, ές, πεφίστωρ, ορος, ον.

agnomen, παρωνύμιον, ου, τό, Plut. προσωνυμία, ας, ἡ, Idem.

agnosco, ἐπιγιγνώσκω, ἀναγιγνώσκω, γνωρίζω, οῦ λανθάνει με, δύχομαι, merita alicujus, γιγνώσκω ὅσων εἰς ἄξιος γέγονε, virtutem, ἐπαινεῖν τὴν τινος ἀρετήν.

agnus, ἀμνός, ὁ, cum cornibus obliquis a recto inusitato ἀρήν, v. P. I. p. 153. cf. agna.

ago, ἄγω, septimam noctem, ἑβδόμην τύκτα, Galen. annum decimum, δεκατον ἔτος, Id. festum alicui, ἑορτήν τινι, Plut. aliquid recte et decenter, πράττω τι καλῶς καὶ προσηκόντως. Dem. inique, ἀγωνιστῶ, Xenoph. res ad rempubl. pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικά, Idem. aliquid praeclare, διαπράττομαί τι τῶν δεόντων, Isocr. multa praeclara, κατορθοῦν πολλὰ καλά, Dem. callide, τεχνάζω. Xenoph. lentius, ἀστρεφίζω, Id. obnixe et intente, διατείνομαι, Theophrast. res serias, σπουδάζω, Isocrat. personam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. gratias alicui, χαριστήρια ὁμολογεῖν τινί, Idem. actus, ἐκ ἐξειργασμένους ἀναλαμβάνω, Aristides. radices, ῥιζόω, Theophr. rhetorem, ῥητορεύω, Demosth. caussam alicujus, λέγω ὑπέρ τινος, Demosth. in hereditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινι τῶν οὐσιῶν, vel τινὸς τῆς οὐσίας, Idem. - i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, Arist. διαλέγομαι περί τινος, Isocr. liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερόν τινι, Idem.

agon, ἀγών, ῶνος, ὁ, Xen. Confer certamen.

agrarius, κληρουχικός, ή, όν, Aristoph. lex agraria, νόμος κληρουχικός.

agrestis, ε, ἄγριος, ία, ον, Dem. ἀγροῖκος, οίκη, οικον, Plato.

agricola, γεωργός, οῦ, ὁ, Xenoph. ὢν ἐν γεωργίᾳ καὶ περὶ γῆν πονούμενος, Ael.

agricolatio, γεωργία, ας, ἡ, Plato.

agricolor, γεωργέω, Dem. ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμί, Aelian. περὶ τὴν γῆν κοπτόμαι, Id. γῆν γεωργέω, Dem.

agricultor, γεωργός, οῦ, ὁ, Arist.

agriculture, γεωργία, ας, ἡ, Isocr. γεώργημα, ατος, τό, Plato.

agrimensor, γεωμέτρης, ου, ὁ, Plat.

agyrta, ἀγύρτης, ου, ὁ, Suid.

ah, αἴ, ah miser! ah miserum! αἴ τάλαν! Aristoph.

ahenarius, sc. faber, χαλκεύς, έως, ὁ, Aristot.

ahenens, χαλκέος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν. Xenoph.

ahenum, i. e. vas ahenenum, χαλκεῖον, ου, τό, Xenoph.

ahenus, idem quod ahenens.

aio, φημί, Aeschin.

ala, πτερόν, οῦ, τό, animalis, τοῦ ζώου, Aristot. hominis sub brachio, μασχάλη, ης, ἡ, Xenoph. pars aeris, ἀντιλοβίον, ου, τό, Benz. aquatum, ἴλη, ης, ἡ, Plut. acici, κέρας, ατος, τό, Thucyd. alas addo, πτερόω, navi, τὴν ναῦν, Polib.

alabaster, ἀλάβαστρος, ου, ὁ, cum plur. heterogen. ἀλάβαστρα, Att. ἀλάβαστος, ὁ, parvus, ἀλαβαστρίον, τό, Att. ἀλάβαστον,

Digitized by Google

alabaster ferrus, ἀλαβαστροφόρος, ον.
alabastrites, ἀλαβαστρίτης, ου, ὁ, Diosc. ἀλάβαστρον, ου, τὸ. Herodian.
alabastrus, idem quod alabaster.
alacer, προθυμος, ον, ad aliquid, πρός τι, Aristoph. περί τι, Thucyd. ἱμαντικός; πρός τι, Plut.
alacre, προθύμως, Xen. Cunf. alacriter.
alacritas, προθυμία, ας, ἡ, Dem. ἱλαρότης, ητος, ἡ, Idem. φιλοφρονοσύνη, ης, ἡ, Id.
alacriter, προθύμως, Demosth. εὐθύμως, Xenoph. ἱλαρῶς, Dem. πρόχειρος, Isocr.
alapa, ἀλαφός, ου, ὁ. Epicharm. ῥάπισμα, ατος, τὸ. alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινί, Demosth. κόπω κατὰ κόρης τινα, κόπω κυζ τὸ στόμα τινός, alapis caedor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπὸ τινος, Lucian.
alatus, ε, πτερωτός, ἡ, ὸν, Aristoph.
alatus, a, um, πτερυγωτός, ἡ, ὸν, Aristoph. πτερωτός, ἡ, ὸν, Aristot. ὑποπτερος, ον, Lucian.
alauda, κορυδαλός, οῦ, ἡ. Theocr. κόρυδος, ου, ἡ, Id. κορυδαλλίς, ίδος, ἡ, Id.
albarium, κονία, ας, ἡ, Aegin. opus albarium seu calce inductum, κονίαμα, ατος, τὸ, Theoph. opere albario induco, κονιάω, Aristot. albario opere inductus, κονιατός, ἡ, ὸν, Theophr.
albatus, λελευκασμένος, ένη, ένον.
albedo, λευκότης, ητος, ἡ, Aristot.
albeo, λευκαίνομαι, Theophyl.
albico, ὑπολευκαίνομαι.
albidus, ὑπόλευκος, ον, Diosc.
albo, λευκόω vel λευκοῦμαι, Xenoph. λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
albugo, λεύκωμα, ατος, τὸ, Dioscor. oculorum morbus, λεύκωσις, εως, ἡ, Idem.
albolus, a, um, ὑπόλευκος, ον, Diosc.
album, i. e. tabella albo colore inducta, λεύκωμα, ατος, τὸ, Dem. in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, Idem.
albumen, λεύκωμα, ατος, τὸ, Diosc. ὠτὸ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
alburnum, τὸ στίλεω δένδρου, Id.
albus, a, um, λευκός, ἡ, όν, Dem. ἀργής, ἐσσα, ὲν, Lucian.
Alcyon, vide Halcyon.
alea, κυβεία, ας, ἡ, Xenoph. et pro lusu aleae, Aristot. alea ludo, κυβεύω, Plut. διακυβεύω, Id. alea feliciter ludo, εὐκυβεῖν, Polyb. alea infeliciter ludo, δυσκυβεῖν, Id. alea consumo seu disperdo, κατακυβεύω, Lysias. alea eum alio ludo, συγκυβεύω, Plut. jacio aleam seu periculum adeo, ἐκκυβεύω, Polyb.
aleator, κυβευτής, οῦ, ὁ, Xenoph. peritus, κυβευτικός, ον, ὁ, Plato.
aleatorius, a, um, κυβευτικός, ἡ, ὸν, Plato. commessus, seu locus, ubi luditur, κυβευτήριον, ου, τὸ, Idem. κυβεῖον, ου, τὸ, Aeschin.
alco, itis, adj. κτενός, ἡ, ὸν, πτερωτός, ἡ, ὸν, ales equus, ἵππος ἵππος, Hesiod. b) Subst. ὄρνις, ὁ vel ἡ, οἰωνός, ὁ.
alesco, ἱπτάμαι, ἀπέλλω vel potius poes. ἀπέλλομαι, v. a. v. ur. 3. - πλήθυνομαι, ἐπαυξάνομαι.
alga, φύκος, τος, τὸ, Theophr. φυκίον, ου, τὸ, Plut.
algeo, ῥιγόω, Lucian.
algidus, ψυχρός, ρά, ρόν, Herod.
algor, κρυμός, οῦ, ὁ, Alciph. κρύος, ους, τὸ. Lucian.
algovus, φυκώδης, ες.
alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἡ νῦν, Lucian. alias rebus secundis, alias adversis uti, τοτὲ μὲν εὖ, τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν, Dem. sit alias miser, alias beatus, γένοιτο ἄτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, Aristot. alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον, Idem. nec alias umquam volui dicere, οὐδ' ἄλλοτε ποτοτὲ εἰδόμην λέγειν, Dem.
alibi, ἄλλοθι, Dem. ἑτέρωθι, Id. ἀλλαχοῦ, Xenoph. alibi nusquam, ἀλλαχοῦ οὐδαμοῦ, Dem.
alica, χόνδρος, ου, ὁ, Galen.
alicubi, ποῦ, enclit. ἔστιν οὗ, ἔσθ' ὅπου, ἐνίοτε, ἐνιαχῆ.
alicunde, ποθέν, Aristot.
alienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, et ἀπαλλοτρίωσις ἡ, Aristot. mentis, ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, Pl.
alienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀπαλλοτρίω, Dem.
alienigena, ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἀλλογενής, ες, ἀλλόδαπος, ου, ὁ.
alienigenus, a, um, ἀλλογενής, ές.
alieno, ἀλλοτρίω, ab aliquo, τινός, Dem. civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινός, Thuc. ἀπαλλοτρίω, Aristot. alienari a. abalienari ab aliquo, ἀλλοτριοῦσθαί τινος, Demosth. ἀπαλλοτριοῦσθαι πρός τινα, Isocr.
alienus, a, um, ἀλλότριος, ία, ον, construitur c. gen. rei et personae, ut ap. Dem. αὐδὶν ἀλλότριον ἐποίησε αὐτὸ τῆς ἑαυτοῦ παιδείας οὖν τοῦ τρόπου, i. e. det. pers. ἀλλότριον εἶναί τινι, Plato. Non alienus, sed propria urbe, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, Aeschin. alienum a suis moribus, ἀλλότριον τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου, Dem. alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν vel διακεῖσθαι πρός τινα, Isocr. Dem. alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς ἔχειν, s. διακεῖσθαι, s. διατίθεσθαι πρός τινα, vel τινί, Demosth. Isocr. Plato, alienum a proposito dicere, ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, Lycurg. ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, Polyb.
alimentum, τροφή, ῆς, ἡ, alicui praebere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινί, Aristot. alimentum praebens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, Theophr. alimento abundans, τροφώδης, ες, Aristot.
alio, ἄλλῃ, discesserunt, ᾤχοντο, Xenoph. alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, Dem. alio, quis verberet, ἑτέρωσί τις κατάξαι, Idem. alio quopiam, ἄλλοσί ποι, idem
alioqui, ἄλλως, Aristoph. alioqui honestus, τἄλλα καλός, Dem. quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρός, Dem. b) i. q. tin minus, εἰ δὲ μή, εἰ δὲ μή, e. g. τὸν μισθὸν δεῖ ἀποδιδόναι ἡμῖν, εἰ δὲ μή, ἀπολέψομέν σε, alioqui te relinquemus.
aliquo, πῇ, Aristot.
aliquandiu, χρόνον τινά, ἐπὶ χρόνον, ἐπὶ χρόνον, ὀλίγον χρόνον, οὐ πολὺν χρόνον.
aliquando, ποτε, ἔστιν, ἔμοιγε, Dem. vos contristaturum esse, ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν, Idem. ἔστιν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπου, nt, aliquando i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμοῦσιν ἔστιν ὅτε, Voger. c. V. Sect. VI. Reg. 2.
aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.
aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δὶ ὀλίγου χρόνου.
aliquanto, ἐπὶ ποσόν, ποσόν τι.
aliquantolum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.
aliquantum, ἐπὶ ποσόν, ποσός.
aliquantus, ποσός, ἡ, όν, Aristot.
aliquatenus, μέχρι τινός.
aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τίς τι, Gen. τινός, si quis i. e. aliquis, hostem aliquem viderit, εἴπου τίς τινα ἴδοι ἐχθρόν, Thucyd. ἡ, ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, ὁ δεῖνα ἐχθρός, Dem.
aliquispiam, idem quod aliquis.
aliquo, πῇ s. πῆ, ποι, enclit. ἔστιν ἔποι.
aliquorsum, εἴς τινα τόπον. v. aliquo.
aliquot, τινές, τινά; ἔνιοι, ίαι, α, Plut.
aliquoties, πολλάκις, Plato.
alter, ἄλλος, Aristot. facere, ἄλλως πως ποιεῖν, Xenoph. ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, οὐκ ἄλλῃ ἐμοιγε δοκεῖ, Plato. aliter habere ac, ἄλλως ἔχειν, ἡ ὡς, Xenoph.
aliunde, ἀλλόθεν, prosequendum est, δεῖ σκοπεῖν, Demosth. advenire, ἐκεῖθεν, Isocr. ἑτέρωθεν ἀφικνεῖσθαι. Ael. arcessere, ἀλλόθεν ποθεν κομίζειν, idem.
aliuv, a, ud, ἄλλος, η, ο, Plato. ἕτερος, ἕρα, ερον. Dem. alius quispiam, ἄλλος τις, Xenoph. si quisquam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr. alia alia jucunda sunt, ἄλλα ἄλλοις ἡδέα ἐστὶν ἡδέα, Aristot. aliud noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, Proverb. alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, Demosth. alii scribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δὲ τινες ἀκούουσι, Isocr. nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ἕ τι, Isocr. nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως, Dem. nihil aliud possunt, quam insidiari, οὐδὲν ἄλλο, ἢ φυλακίζειν δύνανται, Isocr. alius a me, sive alius, quam ego, ἄλλος παρ' ἐμέ, ἄλλος, ἢ ἐγώ, ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ; alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, Thuc. alii alios hortentur, ἀλλήλους παρακελεύουσι, inter se alii alios prosunt, ἀλλήλους ὠφελοῦσι, Plato.
allabor, προσπίπτω, Arist.
allaboro, πόνεω, conf laboro.
allaevo, ἐπιλείνω, Plut.
allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινί, Lucian. ad aliquid, πρός τι, Idem.
allatro, προσυλακτέω.
allatus, προσιπτάμενος, εῖσα, ὲν, ἐπιχθείς, εῖσα, ὲν.
allaudo, ἐπαινέω, Dem.
allectatio, i. e. attractio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, Plato.
allecto, ἐπάγομαι, Dem.
allector, qui alium allicit, ἐπαγωγεύς, έως, ὁ.
allegatio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, testis, μάρτυρος.
allego, ao, ἐπάγομαι, testem, μάρτυρα, Demosth. Homerum, Ὅμηρον, Aristot. leges, παραβάλλομαι τοὺς νόμους, Gregor.
allego, is, ἀπαλλάγω, aliquem, ἐπιλέγω, τινά, Ibid. mihi collegam, προσαιρέομαί μοι συνάρχοντα, Plut. Rhetor.
allegoria, ἀλληγορία, ας, ἡ, Plut. Rhetor.
allegorice, ἀλληγορικῶς, significo, dico, interpretor, ἀλληγορέω, Rhetor.
allegoricus, ἀλληγορικός, ἡ, ὸν, Hermog. allegorica interpretatio, ἀλληγόρημα, ατος, τὸ.
allevo, i. e. eurvum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. vocem, ἐπαίρω τὴν

Digitized by Google

φωνὴν, Demosth. — b) i. e. leviorem facio, κουφίζω, ἐπικουφίζω, ἀνακουφίζω, ἐλαφρίζω, allevare alicui laborem, αἴρειν, ἐξαιρεῖν τινὶ πόνον, κουφίζειν τινὰ αὐτοῦ, alicui miserias, καταγωγεῖν s. παραμυθεῖσθαί τινι τὴν συμφοράν, ἐπικουφίζειν συμφοράν,

alles, ἅπαγαν, ουσα, αν,

alliaris, ε, σκορόδομιμητός, ή, ὸν, Aristoph.

allatus, σκορόδωτός, ή, ὸν.

allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινα, Dem. δημαγωγεῖν τινα, Plut. aliquem sermone, πείθειν τινα λόγῳ, Xenoph. mercede, μισθῷ, Thuc.

allido, προσκρούω, προσκόπτω, ἐπερείδω τί τινι. ῥάσσω τι εἴς τι, Dem. petris, προσρήσσω πρὸς ταῖς πέτραις, Alciphro.

allietum, σκορόδων, ῶνος, ὁ, Hesych.

allegatio, πρόσθεσις, εως, ἡ, κατάθεσις, εως, ἡ.

alligator, προσθέτης, ου, ὁ.

alligatura, κατάθεσις, εως, ἡ.

alligatus, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω, Plut.

alligo, προσδέω, Plut. aliquid alicui, περιάπτω τί τινι, Dioec. προσάπτω τί τινι, Lucian. ἐξάπτω τί τινι, id. ἀπαρτάω τι ἐκ τινος, id.

alliico, ἐπιχρίω, Lucian.

allisio, πρόσκρουσις, εως, ἡ, πρόσραξις, εως, ἡ.

allium, σκόροδον, ου, τό, Aristoph. σκόρδον, ου, τό, Diosacor. allio pasco, ceu cibo, σκορόδιζω, Arist. alli caulis, σκόροδον, τό, idem.

allocutio, πρόσρθεγμα, ατος, τό, Eurip. πρόσρησις, εως, ἡ, Plat. πρόσρημα, ατος, τό, Aristid. προσφώνημα, ατος, τό, Dem. προσφώνησις, εως, ἡ, Plut.

alloquium, idem quod antecedens, allocutio.

alloquor, προσφωνῶ, alicui, τοῖς ἀπαντῶσι, Isocr. aliquem, προσλέγειν τινα, idem. blandius, προσλέγειν τινα οἰκειότερον, idem.

allubesco, ἐπαρύσκω.

alluceo, ὑπολάμπω.

allucinatio, παραλλήψις, εως, ἡ, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, Hippocr.

allucinor, παραλλάττω, Lucian. ἀμβλυωπέω, Hippocr.

alludo, προσπαίζω, alicui, τινί, Plato. ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, Schol. Aristoph.

alluo, προσπλύζω, ἐπιπλύζομαι.

alluvies, πρόσπλυσις, εως, ἡ, ἐπίπλυσις, ἡ, ἐπίπλυσμός, ὁ.

almus, τρόφιμος, ίμη, ίμον, Dioec.

alnus, κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, ἡ, Theophr.

alo, τρέφω, aliquem, τινά, Dem. aliquos meis sumtibus τινὰς ταῖς ἐμαῖς δαπάναις διατρέφω, Isocr. familiam possidere, ἀπὸ κτήσεως διατρέφειν τὴν οἰκίαν, Synes. alo elam, ὑποτρέφω, Galen. alo unx eum, συντρέφω, Plut. alo jeata equos, παρατρέφω ἵππους, idem. alere morbum, τὴν νόσον τρέφειν, Sophocl. mollier alo, ἁπαλοτέρως τρέφω, equos, ἱππωτροφέω, lacte, γαλακτοτρέφω, spe, τρέφω ἐν ἐλπίσι, Sophocl. alo me, ἐμαυτὸ τροφὴν παρέχω.

alpha, Ἄλφα, τό.

alpinus, ο, ον, κρυώδης, ες.

alsius, idem quod alsinus.

altare, βωμός, οῦ, ὁ, θυσιαστήριον, τό.

alte, ὑψηλῶς, repetere, ἀνωθεν ἄρχεσθαι, Aristot. πόρρωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν, Isocr. alte tollere s. efferre, ὑψοῦ αἴρειν, Soph. ingredi, ὑψηλοβατέω.

alter, era, erum, ἄλλος, ἕτερος, alter ipse, ἄλλος αὐτός, Aristot. alter alterum accusat, κατηγορεῖσιν ἀλλήλων, Isocr. ἕτερος, ἕρα, ερον, alter stans super altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἑστηκώς, Xenoph. alter alteri praestot, ἕτερος ἑτέρου προέχει, Thuc. alter scribit, alter discit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero at ea magno, alterum quidem, quod — — alterum vero quod, δυο δὲ καὶ μεγάλα. ἢν μὲν, ὅτι — — ἕτερον δὲ, ὅτι, Dem. duobus periculis propositis necesse est, alterum subire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν ἀναγκαῖον ἐστι θατέρου μετοχεῖν, Lycurg. alterum de duobus est, δυοῖν θατέρου ἐστιν, Plato.

alteratio, ἑτεροίωσις, εως, ἡ, Aristot. ἑτέρωσις, εως, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ, Polyb.

altercatio, ἔρις, ιδος, ἡ, Xen.

altercator, ἐριστής, οῦ, ὁ.

altercor, ἐρίζω. de re aliqua, περί τινος, Isocr.

alternatim, ἀμοιβαίως, ἀναλλάξ, Aristot. ἐναλλάξ, Xenoph.

alternatio, ἀναλλαξις, εως, ἡ, Aristot. ἀμοιβή, ῆς, ἡ, Plato.

alterne, idem quod alternatim.

alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τί, Aristot.

alternus, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ἀμοιβαῖος, ον.

alteruter, ἑκάτερος, ἑρα, ερον, Thucyd. alterutra vice, ἑκατεραίως, Xenoph. alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partam, ἑκατέρωσε.

altilis, e, i. e. sagionatus, θρεπτός, ή, ὸν, σιτευτός, ή, ον, σεσιτός, η, ον, τροφίας, ου, ὁ.

altitudo, ὕψος, ους, τό, Thuc.

altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγου ἄνωθεν, Dem.

altor, τροφεύς, έως, ὁ, Plato.

altrinsecus, ex altera parte, ἑτέρωθεν.

altrix, θρέπτρια, ας, ἡ, θρέπτειρα, ας, ἡ, Eurip. τροφός, ίδος, ἡ, Plato.

altus, ὑψηλός, ή, ὸν, thronus altissimus, θρόνος ὑψηλότατος, Isocrat. μετεωρος, ία, ον, id. μετέωρος, ον, id. ἄκρος, α, ον, mons altissimus, ὄρος ἀκρότατον, idem. ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ, Lucian. ἀπὸ τοῦ μετεώρου, sc. τόπου, Thuc.

alumen, στυπτηρία, ας, ἡ, Diose.

aluminosus, στυπτηριώδης, ες, Galen.

alumna, θρεπτό, οῦ, ὁ.

alumnus, θρέμμα, ατος, τό, Plato. θρεπτός, οῦ, ὁ, Polit.

aluta, βύρσα, ης, ἡ, Aristid. στυπτηριακόν δέρμα, Gloss. Vat.

alutarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ, Aristoph.

alveare, κυψέλη, ης, ἡ, Plut. σίμβλον, τό.

alvens, χαράδρα, ας, ἡ, facere alveum per suum fundum, κοινὴν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, Dem. porrigere alveum, παραδεδόναι χαράδραν, idem. accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obstruere, ἀποκαθαίρειν, alveum, χαράδρας, id.

alvus, κοιλία, ας, ἡ, Arist. alvi solutio, κοιλιόλυσις, ως, ἡ, alvum sanare, ἀποκαθαίρειν, Aristoph. ἀποκαθαίρεσθαι, Poll.

amabilis, e, ἀγαπητός, ή, ον, ἀξιαγάπητος, ον, ἱμερτός, ον, ἐρατός, ή, ον, ἀξιέρατος, ον, ἀξιοφίλητος, ον, εὔχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, ζηλωτός, η, ὸν.

amabilitas, χάρις, ιτος, ἡ, εὔχαρις, ιτος, τό, ἱμερτόν, τό, ἡδύ, ἐος, τό.

amabiliter, ἱμερτῶς, ἀγαπητῶς, Plato.

amabo, πρός θεῶν! Xenoph.

amaritudo, πικρότης, ἡ, ἡ, Aeschin.

amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινά, Aeschin.

amanter, φιλικῶς, Xenoph. φιλίως, Thucyd.

amanuensis, ὑπογραφεύς, έως, ὁ, Syn.

amare, πικρός, Dem.

amaresco, πικρίζω, πικραίνομαι.

amaritie, πικρότης, ητος, ἡ, Plut. πικρία, ας, ἡ, ideio.

amaritudo, idem quod antecedens amaritie.

amarulentus, vide amarus.

amarus, πικρός, ά, ὸν, et στυφός, ή, ὸν, proprie et metaph. — ἱμπικρος, ον, κατάπικρος, ον, proprie. — τραχύς, εία, ύ, metaph.

amasia, ἀγαπωμένη, ης, ἡ, Athen. ἐρωμένη, ης, ἡ.

amasius, ἀγαπώμενος, ου, ὁ, Luc. ἐρώμενος, ου, ὁ, Plut.

amatio, ἔρως, ωτος, ὁ, pulcrarum, τῶν καλῶν, Lucian. φιλότης, ητος, ἡ, Plato. στοργή, ῆς, ἡ, Herodian. φίλησις, εως, ἡ, Aristot.

amator, ἐραστής, οῦ, ὁ, Dem. virginis, παρθένου, Luc. gloriae, δόξης, Plut. farinorum, σιτηρῶν πραγμάτων, Aristophan. φιλικός, οῦ, ὁ, Aristot.

amatoria, ἐρωτικός, Xenoph.

amaturius, ἐρωτιοῦν, ή, ον, Plut.

amatrix, ἐραστρια, ας, ἡ, Poll.

ambages, περιωγωγή, ῆς, ἡ, Arist.

ambelo, ἀμπέλω, ουσα, περιτρώγω τὰ ὑστά, Luc.

ambesus, περιτραγής, ίσα, ὲν, a περιτρώγω, Lucian.

ambidexter, ἀμφιδέξιος, ον, Hippocr. περιδέξιος, ον, Aristoph. ἀμφοτεροδέξιος, ον, Eustath.

ambigo, πορεύω, Plato. — i. e. dubito, ἀπορέω, idem. de re aliqua, ἀμφισβητεῖν τινι, Aristot. ἀμφιγνοεῖν περί τινος, Isocrat. ἐπί τινος, Plato. ἐπαμφοτερίζω, Isocr.

ambigue, ἀμφιβόλως, Athen.

ambiguitas, ἀμφιβολία, ας, ἡ, Rhet.

ambiguus, ἀμφίβολος, ον, sermo, λόγος, Isocrat. ἀμφίλογος, ον, Xenoph.

ambio, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. urbem exercitu, κυκλοῦν πόλιν στρατεύματι, Gregor. — i. e. peto consulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, Plut. puellam, μνᾶσθαι κόρην, Isocr. honores, σπουδαρχεῖν, Aristot. imperium, μετεστῶτα σπουδαρχίαν, Plut.

ambitio, περιοδος, ου, ἡ, Aristot. honorum, σπουδαρχία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, Herodian. φιλοδοξία, ας, ἡ, Hippocr. honoris e rebus frivolis, μικροφιλοτιμία, ἡ, Theophr.

ambitiose, φιλοτίμως, Dem.

ambitiosus, φιλότιμος, ον, Plato. φιλόδοξος, ον, Herodian. inepte ambitiosus, μικροφιλότιμος, ου, ὁ, Theophrast.

ambitus, περίβολος, ου, ὁ, Thuc. περίοδος, ου, ἡ, Aristoph. γύρος, ου, ὁ, Plut.

ambo, bae, bo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν vel ἀμφοτέραις, sc. χερσί, quod χερσὶ tamen etiam addi potest.

Digitized by Google

ambrosia, ἀμβροσία, ας, ἡ.
ambulacrum, περίπατος, ου, ὁ, ad mare jucundissima, ὁ παρὰ θάλασσαν ἥδιστος, Plut.
ambulator, περιπατητικός, ὁ, περίβρομος, ὁ, πλανητής, οῦ, ὁ, ambulatrix, περιπατητική, ἡ.
ambulatorius, περιοδευτικός, ἡ, ὸν, μεταβατικός, ἡ, ὸν, περιπατητικός, ἡ, ὸν.
ambulo, περιπατέω, Herodian. - i. e. incedo, βαίνω, Dem. πορεύεσθαι, id. pedibus per mare, πεζεύειν διὰ θαλάσσης, Isocr. ambulo in fune, σχοινοβατέω, recte, εὐθυπορέω.
amburo, περικαίω, Theophr.
ambustio, περίκαυσις, εως, ἡ.
ambustus, περικαυθείς, εῖσα, έν, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιπεφλεγμένος, ένη, ένον, Herodian.
ameus, ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἄνους, ον, contr. ἄνους, ουν, ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, ameus sermo, ἄνους λόγος, Plato.
amenier, ἀφρόνως, Suid.
amentia, ἄνοια, ας, ἡ, Plato περάνοια, ας, ἡ, Dem. ἀπονοία, ας, ἡ, Isocr.
amento, ἀμματίζω, Hesych. jaculum, ἐναγκυλόομαι τὸ ἀφεντήριον, Plut.
amentum, ἄμμα, ατος, τό, ὄχανον, ου, τό, Lucian. ἀγκύλη, ης, ἡ, Strabo. habens hasta, τὸ μανιάγκυλον δόρυ, Arrian.
amica, φίλη, ἡ, συνήθης, ους, ἡ. b) i. e. scortum, ἑταίρα, ἡ, ἑρωμένη, ἡ.
amicabilis, ο, φιλικός, ἡ, ὸν, Lucian. φίλιος, ια, ιον, Xenoph.
amice, φιλικῶς, Xenoph. φιλίως, Thucyd. προσφιλῶς, Xenoph. εὐμενῶς, Dem.
amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, Herodian. vesta, ἐνδύω ἐσθῆτα, Diosc. aliquem palliolo, περιστέλλω τινὸ τριβωνίῳ, Plut.
amiciter, idem quod amice.
amicitia, φιλία, ας, ἡ, cum aliquo, πρός τινα, Dem. fidissima, πιστοτάτη, Isocrat. paterna, πατρική, Demosth. sive familiaritas, consuetudo, οἰκειότης, ητος, ἡ, Dem. sive conversatio, συνήθεια, ας, ἡ, Isocr. ὁμιλία, ας, ἡ, Dem. διατριβή, ῆς, ἡ, Isocr. συνουσία, ας, ἡ, idem. et hospitium, φιλία καὶ ξενία, Dem. et societas, φιλία καὶ συμμαχία, id. et conversatio, συνουσία καὶ διατριβή, id. amicitiam alicujus sapere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινός, id. comparare, κτᾶσθαι φιλίαν τινός, id. conciliare aliquem, πρόσκτασιν φιλίας τινά, id. renovare, ἀνανεοῦσθαι φιλίαν, id. confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκείότητα, idem. dissolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα, id.
amictus, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.
amictus, us, περιβλημα, ατος, τό, cf. indumentum et vestitus.
amicula, ἑταίρα, ας, ἡ, Plutarch. ἑταιρίδιον, τό, Heliodor.
amicus, ι, φίλος, ου, ὁ, Dem. ἑταῖρος, ου, ὁ, id. οἰκεῖος, ου, ὁ, id. propinquus, φίλος καὶ συγγενής, idem. et hospes, φίλος καὶ ξένος, idem. et familiaris alicujus, φίλος καὶ ἐπιτήδειος τινος, id. et socius, φίλος καὶ σύμμαχος, idem. φίλος καὶ ἑταῖρος, id. certus, φίλος ἀπροφάσιστος, Xenoph. amicum aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινά, Isocr. alicujus verum esse, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περί τινα, Dem. aliquem existimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, Dem. aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, idem. comparare, φίλον κτᾶσθαι, idem. facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, id. alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινός, idem. alicujus esse, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναί τινος vel τινι, id. alicujos manere, φίλον τινός διαμένειν, Isocrat. deserere, ἐγκαταλείπειν, Dem. prodere, προδιδόναι, idem. amicis abundens, πολύφιλος, ον, Aristot. amicorum copia, πολυφιλία, ας, ἡ, id. amicis carens, ἄφιλος, ον, Plato. amicorum penuria, ἀφιλία, ας, ἡ, Aristot. amicorum paucitas, ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, idem. amicorum amator, φιλοφίλος, ον, idem. amicorum amor, φιλαφιλία, ας, ἡ, idem.
amicus, φίλος, η, ον, alicui, τινί, Plato. φίλιος, ια, ιον, terra, χώρα, Xenoph. προσφιλής, ές, id.
amissio, ἀποβολή, ἡ, στέρησις, ἡ - ἀπώλεια, ἡ, N. T. - amissio opum, ἡ τῶν ὑπαρχόντων χρημάτων στέρησις, vitae, ἡ τοῦ βίου διαφθορά, sensuum, Cic. ἀναισθησία, ἡ, Stoici.
amita, ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή, Isocrat. θεία, ἡ.
amitinus, ι, ἀνεψιός, οῦ, ὁ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός. Isaeus.
amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τί, Xen. opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, gratiam, ἀπίστω χάριτος. b) i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινά, Xenoph. ἀποστέλλω τινά, Thuc.
amnensis, ο, ποταμίος, ία, ιον.
amnestia, ἀμνηστία, ας, ἡ, Plut.
amnicus, ποτάμιος, ία, ιον.
amnis, ποταμός, οῦ, ὁ, Dem.
amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, Aristot. hoc plus, quam illud, ἀγαπᾶν τοῦτο μᾶλλον ἢ ἐκεῖνο, Plut. aliquem, τινά, Isocr. parentes, στέργω τοὺς γονεῖς, Dem. mulierem, ἐρῶ γυναικός, Xenoph. aliquid valde, ὑπεραγαπᾶν τι, Hdt.
amoene, ἁβρῶς, Eurip.
amoenitas, εὐφροσύνη, ης, ἡ, ἁβρότης, ητος, ἡ, Xen.
amoenus, ἁβρός, ά, όν, amoenum pratum, λειμών, Aeliao.
amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον, Dem. calumniam, ἀποτρίβομαι τὸν διάβολον, Diodor. avaritiam, ἐκποδὼν ποιοῦμαι τὴν πλεονεξίαν, Plut. pericula, ἀποκρούομαι κινδύνους, Chrysost. amolimini vos hinc, ἀπάγετε ἑαυτοὺς ἐκποδών, Aristoph.
amolitio, ἄπωσις, εως, ἡ, ἀπωθισμός, οῦ, ὁ.
amor, ἔρως, ατος, ὁ, erga pulcras, τῶν καλῶν, Lucian. erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους, id. sive desiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινός, Demosth. sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, Isocr. mutuus, φιλαλληλία, ας, ἡ, amor sui ipsius, φιλαυτία, ας, ἡ, amor inter parentes et liberos, φιλοστοργία, ας, ἡ, Athen. στοργή, ῆς, ἡ, amor fraternus, φιλαδελφία, ας, ἡ, amor hominum, φιλανθρωπία, ας, ἡ, amore carens, ἄστοργος, ον, Athen. amore dignus, ἀξιέραστος, ον, Heliodor.
amotio, ἀποκίνησις, εως, ἡ, ἀφαίρεσις, ἡ.
amotus, ἀποκινούμενος, ένη, ενον, terminus, ἀπαιτούμενος ὅρος, Pand.
amoveo, ἀποκινέω, ἐκποδὼν ποιοῦμαί τι, ἐξαιρέομαι, amoto custode, ἐκποδὼν γενομένου τοῦ φύλακος, Plut.
amphibolia, ἀμφιβολία, ας, ἡ, Gramm.
amphitheatralis, ἀμφιθεατρικός, ἡ, όν.
amphitheatrum, ἀμφιθέατρον, τό, Plut.
amphora, ἀμφορεύς, εως, ὁ.
amphoralis, ε, ἀμφορεῖος, εία, εῖον.
ample, πλατέως, Herodot.
amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινά, Xenoph. honestam paupertatem, ὁσιοῦμαι δικαίαν πενίαν, Isocr. aliquem et osculor, περιβάλλω τινὰ καὶ φιλῶ, Plut. virtutem, δέχομαι ἀρετὴν ἔχειν, Ploto.
amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, ἐναγκαλίζομαι, προσαγκαλίζομαι.
amplexus, περιπλοκή, ῆς, ἡ, περίπλεξις, εως, ἡ, περιπτυχή, ἡ, περιβολή, ἡ.
amplitudo, πλατυσμός, οῦ, ὁ, Diosc. - i. e. dilatio judicii, ἀναβολή, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
amplificatio, ἐπαύξησις, ἡ, παραύξησις, ἡ.
amplificator, ἐπαυξητής, οῦ, ὁ.
amplifico, παραυξάνω, ἐπαυξάνω, πλατύνω, μεγαλύνω, gloriam patriae, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, Dem. μεγαλύνω, id. urbem, ποιῶ μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, Isocr. rem familiarem, πλείω ποιῶ τὰ ὑπάρχοντα οὐσίαν, idem. aliquid sermone, αἴρω, sive ἐπαίρω τι λόγῳ, Dem. laudem, μηνύω τὸν ἔπαινον, Isocr. verbis aut dicendo rem aliquam, μεγαλογορεύω τι, Hdn. μέγεθος περιτίθημι καὶ ἑκάλλος τινί, Aristot.
amplio, i. e. differo. Vide amplifico.
amplius, εὐρύς, πλατύς, μεγαλόστομος, ἀφθιλής, ἄθρυ.
amplitudo, εὐρύτης, ητος, ἡ, Galen. πλατύτης, ητος, ἡ, Xen. μέγεθος, ους, πλάτος, ους, τό. - i. e. dignitas, μεγαλότης, ητος, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τό, ὄγκος, ου, ὁ, ἀξιοπρεπεία, ας, ἡ, amplitudo animi, μεγαλοψυχία, ἡ, Aristot.
amplius, a) ἔτι, non amplius, οὐκ ἔτι s. οὐκέτι vel μηκέτι, quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι; Dem. non amplius puer, οὐ παῖς ἔτι, Dem. b) de numero, πλέον. cf. amplus.
amplus, εὐρύς, εῖα, ὺ, πλατύς, εῖα, ύ, μέγας, ἄλη, α, amplus locus, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
ampulla, λήκυθος, ου, ἡ, Plut.
amputatio, ἀποκοψις, εως, ἡ, ἀποκοπή, ῆς, ἡ.
amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, Plut. extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥίνα, Athen. praeputium, περιτέμνω, N. T. vites, κλαδεύω, κλαδεύω.
amuletum, περίαμμα, ατος, τό, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, Diosc. ἀλεξιφάρμακον, ου, τό, id.
amurca, ἀμόργη, ης, ἡ, Diosc.
amussis, στάθμη, ης, ἡ, Plut. ad amussim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμης, παρὰ στάθμην, πρὸς στάθμην, ad amussim cedo, σταθμάω, Lucian.
amygdala, ἀμυγδάλη, ης, ἡ, Diosc. ἀμύγδαλον, ου, τό, Theophr. ἀμυγδαλίς, ίδος, ἡ, Plut.
amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Diosc.
amygdalus, arbor, ἀμυγδαλέα, contr. ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, Diosc.
an, εἰ, considerate, decestne hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, Dem. an, nec ne, εἰ -- ἢ μή, Arist. εἴτε -- εἴτε μή, Dem. an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas scire, κατεῖ οὐχ ἡγῇ γιγνώσκειν, Dem. ὁ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς; Plato. πῶς οὐχί, an non justum est?

Digitized by Google

πῶς οὐχὶ δίκαιον; Dem. οὐκ οὖν, an non absurdum est? οὐκ οὖν ἄτοπον; Isocr. utrum, an; utrum, an non. Vide utrum.

anabaptista, ἀναβαπτιστής, οῦ, ὁ.

anas, anis, νῆττα, ης, ἡ, Aristot.

anatarius, sc. occipiter, νηττοφόνος, ου, ὁ.

anatiecula, νήττιον, ου, τὸ, Athen.

anceps, δίστομος, ον, ἀμφίπους, ες, ἀμφιστόμος, ον. b) i. q. dubius, ἀμφίβολος, ex conf. ambiguus, item dubius, negotium anceps, ἰσόρροπον πρᾶγμα, Plato. ancipiti Morte, ἀγχώμαλα, Thuc. qui ancipiti facie est, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, Lucian. ancipiti animo esse, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, Gregor. ἀκαμφοτερίζειν, Isocr. anceps contentio, ἀκριτος ἔρις, Dem.

anchora, vide ancora.

ancile, idem quod ancyla.

ancilla, δούλη, ης, ἡ, Plut. θεράπαινα, ης, ἡ, Dem. θεραπαινίς, ίδος, ἡ, idem. παιδίσκη, ης, ἡ, idem.

ancillor, δουλεύω, alicui, τινί, Xenoph.

ancillula, θεραπαινίδιον, ου, τὸ.

ancora, ἄγκυρα, ας, ἡ, Plut. – i. e. praesidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου, Lucian. ancoram demittere in mare sive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, Luc. ancora firmo, ἀγκυρόω.

ancora parva, ἀγκύριον, ου, τὸ, Luc.

ancyle, ἀγκύλιον, ου, τὸ, Plut.

anethinus, ἀνηθίνος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Diosc.

anethum, ἄνηθον, ου, τὸ, Aristoph.

angari, ἄγγαροι, ων, οἱ.

angaria, ἀγγαρεία, ας, ἡ, Paul.

angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινὰ εἴς τι, Menand. et N. T.

angarius, ἄγγαρος, ου, ὁ.

angellus, i. e. parvus angulus, γωνίδιον, ου, τὸ, Lucian.

angelus, ἄγγελος, ου, ὁ, N. T. angelo similis, ἰσάγγελος, ον, ibid.

angine, συνάγχη, ης, ἡ, Paul. Aegin. angina exterior, παρασυνάγχη, ης, ἡ, id. interior, κυνάγχη, ας, ἡ, Hippocr. porcina, ὑάγχη, ης, ἡ, pecuniaria, ἀργυράγχη, ης, ἡ, Plut.

ango, ἄγχω, aliquem, τινά, Lucian. λυπεῖν τινα, angor animo, δυσθυμοῦμαι, Eurip. δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιᾶν, Plut.

angor, ἀθυμία, ας, ἡ, Plut. ἀγωνία, ας, ἡ, Dem.

anguiculus, ἐρίδιον, ου, τὸ.

anguilla, ἔγχελυς, υος, ἡ, Arist. ἔγχελις, εως, ἡ, Lucian.

angullaris, e, ἐγχέλειος, ος, ον, caro, ἀρίας, Aristoph.

anguillarium, ἐγχελεών, ῶνος, ὁ, Aristot.

anguinus, i. e. anguem referens, ὀφιώδης, ες, ad angues pertinens, ὀφιακός, ἡ, όν.

angnis, ὄφις, εως, ὁ, Dem. anguibus abundans, ὀφιώδης, ες, Strabo.

angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, γωνιεῖος, ος, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, N. T.

angulatim, in formam anguli, γωνιοειδῶς, Eustath.

angulatus, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, Diosc.

angulosus, γωνιώδης, ες.

angulus, γωνία, ας, ἡ, Plut. angulo carens, ἀγώνιος, ον, Theoph. in angulum se colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, idem.

angustatus, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στενόω, Herodian. στενός, ή, όν, νία, ύτός, Xenoph. στενόχωρος, ον.

anguste, στενῶς, ἐστενωμένως.

angustia, στενοχωρία, ας, ἡ, στενότης, ητος, ἡ, στένωσις, εως, ἡ, spiritus, ὀλιγοψυχία, ας, ἡ.

angusto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τί, Herodian. στενοχωρέω, id. angustor, angustiis urgeor, στενοχωρέομαι, Basil.

anhelatio, ἄσθμα, ατος, τὸ, Galen. πνευμάτωσις, εως, ἡ, Aegin.

anhelo, ἀσθμαίνω, Suid. ἀσθμαίνω, Aret.

anhelosus, ἀσθματικός, ή, όν, πνευματώδης, ες, Galen.

anhelus, idem quod anhelosus.

anicula, γραΐδιον, ου, τὸ, Dem.

anilis, ε, γραικός, ή, όν, γραώδης, ες.

anilitor, γραικῶς.

anima, ψυχή, ατος, τὸ, ψυχή, ῆς, ἡ, animam agere, ἰσχάτως διακεῖσθαι, Diodor. animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ἄψυχος, ον.

animadversio, ἐπίστασις, εως, ἡ, Polyb. – i. e. poena, κόλασις, εως, ἡ, Aristot. ὀργή, ῆς, ἡ, Dem. – i. e. observatio, αἴσθησις, εως, ἡ, Dem.

animadversor, κολαστής, οῦ, ὁ, Syncs.

animadverto i. e. observo, aestimo, αἰσθάνομαι, Dem. aliquid, προσέχω νοῦν τινι, Isocr. κατανοεῖν τι, Thuc. – i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινά, Xenoph.

animal, ζῷον, ου, τὸ, Isocr.

animalculum, ζῴδιον, ου, τὸ, Aristot. ζωάριον, ου, Id. ζωΰφιον, ου, τὸ, Athen.

animalis, e, ab animal, ζωώδης, ες, Synes. ζωϊκός, ή, όν, historia, ἱστορία, Aristot. – ab anima, ψυχικός, ή, όν, Aristot.

animans, animo praeditus, ἔμψυχος, ον, Plato.

animate, ἐμψύχω, Hermog.

animatio, ἐμψύχωσις, εως, ἡ, ψύχωσις, εως, ἡ, Gregor.

animatus, ἔμψυχος, ον, Plat.

animitus, ψυχικῶς, ἐκ ψυχῆς.

animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, – i. e. fortem facio, θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινα ἐπί τι, Dem.

animose, i. e. fortiter, μεγαλοψύχως, Dem. – i. e. irate, θυμικῶς.

animositas, i. e. magnanimitas, ἐμψυχία, ας, Dem. – i. e. iracundia, θυμός, οῦ, ὁ, Aristot.

animosus, i. e. magnanimus, ἔμψυχος, ον, Thuc. εὔθυμος, ον, Aristot. – i. e. iracundus, θυμικός, ή, όν, Plut. θυμώδης, ες, Aristot.

animula, ψυχάριον, ου, τὸ, Plato. ψυχίδιον, ου, τὸ, Lucian.

animulus, θυμίδιον, ου, τὸ, Aristoph.

animus, θυμός, οῦ, ὁ, Dem. ψυχή, ῆς, ἡ, Isocr. φρήν, νός, ἡ, Dem. φρόνησις, εως, ἡ, Idem. φρόνημα, ατος, τὸ, Id. νόος, contr. νοῦς, ὁ, Id. corpus laboribus, animus doctrina angetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὐξεσθαι σίφνοι, Isocr. animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις, Dem. mens atque animus, νοῦς καὶ φρένες, Dem. robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, Isocr. magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδεικνύναι ἔν τινι, Dem. habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, Id. vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, Id. laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, Isocr. providere aliquid animo, προορᾶν τι τῇ ψυχῇ, Id. reputare aliquid animo, ἐπιστήσαι τι γνώμῃ, Id. animo propensiore esse in aliquid, quam, προθυμοτέρως τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢ, Dem. advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, Isocr. mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιαν τινος, Dem. animo non succumbere adversariis, ψυχῆς οὐκ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, Id. delinquit multo animus subversa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρόντος τὸν διανοίας, Isocr. animi magnitudo, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, Dem. praestantia, εὐψυχία, ας, ἡ, Idem. animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, Isocr. magnus et generosus, φρόνημα μέγα καὶ γενναῖον, Dem. magno et excelso ontoto praeditus, μεγαφρονῶν καὶ διοφίων, Isocr. animus a perturbatione vacuus, ἀοχλησία, ας, ἡ, Celsus. virili animo et natura praeditus in calamitate, ἀνδρείως διακείμενος καὶ τῇ φύσει ἀξίως ἐν συμφοραῖς, Id. animo magno et humano praeditus erga aliquos, μεγαλοψυχος καὶ φιλανθρώπως ἔχων πρός τινας, Dem. animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, Lucian. animum despondere, ἀθυμεῖν διακεῖσθαι, Xenoph. in animum aliquid induco, ὁρμᾶν ἐπί τι, Plato. animo deficio, animi deliquium patior, λιποψυχεῖν, Thuc. animum despondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, Isocr. animum recipio, ἀναθαρσεῖν, Xenoph. animum alicui addere, παρορμᾶν τινα, Plut. θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, Dem. θαρρεῖν ἐποιεῖν τινι, Xen.

anisum, ἄνισον, ου, τὸ, Diosc.

annales, χρονικά, ῶν, τά, Lucian. ὑπομνήματα, ὧν.

annecto, ἐξάπτω, Lucian. Conf. alligo.

annellus, δακτυλίδιον, ου, τὸ.

anniculus, qui unius anni est, ἐνιαύσιος, ον, semen, σπέρμα, Theophr.

anniversarius, ἐνιαύσιος, ον, vel ιος, ία, ιον, festum, ἑορτή, Herodot. ἐνιαυσία, ον, sacrificium, θυσία, Thuc.

annona, σῖτος, ου, ὁ, Thuc. τὰ καθ' ἡμέραν, Isocr. annonae vilitas, εὐσία, ας, ἡ, annonae prosperitas, εὐετηρία, ας, ἡ, Dem. annonae penuria, σπανιστία, ἡ, Xen. σιτοδεία, ἡ, Dem. annonae caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίγνεσθαι, Isocr. ἐνδεῆ εἶναι τῶν καθ' ἡμέραν, Dem. quum annonae penuria apud omnes homines esset, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γιγνομένης, Id. annonam parvi emere, σίτου εὐωνοῦν ἀνεῖσθαι, Id. annonae praefectus, ἀγορανόμος, ου, ὁ, Idem. annonae propola sive flagellatur, σιτοκάπηλος, ὁ, annona quae in foro emitur, ἀγορά, ἡ, vilis, εὔωνος, Xen.

annositas, πολυετία, ας, ἡ.

annosus, πολυετής, ές.

annotatio, ἐπισημείωσις, ἡ, παρασημείωσις, ἡ, σημείωσις, ἡ, annotationes scribo, ἀποσημειοῦμαι, Ammon. ἐπισημασία, Plut.

anoolo, ἐπισημαίνω, annum, τὸ ἔτος, Plut. καταστημαίνω, Syres. σφραγίζω, opinionem alicujus, δόξαν τινος, Aristot. ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινά, Xenoph.

annotim, κατ' ἐνιαυτόν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, Isocr.

annularis, digitus, δάκτυλος ὁ σφραγίζων, vel fortasse δακτυλίστης, ὁ.

annularius sc. artifex, δακτυλιοποιός, ὁ, δακτυλιουργός, ὁ.

annulus, δακτύλιος, ὁ, Plato.

Digitized by Google

annumeratus, ἐναριθμιος, ον, ἐναριθμητος, ον, καταριθμημενος.

annumero, ἐπαριθμεω τινί. προσλογιζομαι ἐν τισι, Dem. καταλογιζομαι ἐν τισι.

annuncatio, ἐξαγγελια, ἡ.

annunciator, καταγγελευς, ὁ, N. T.

annuncio, ἀπαγγελλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. τινί περί τινος, Id. mala, ἀγγελλω κακα, Dem. quod civitas teneatur ab hostibus, ἀγγελλω, ὡς ἡ πολις κατεχεται ὑπο τῶν ἐχθρῶν, Id. civitati victoriam, τὴν νικην εἰς την πολιν, Plut.

annuo, i. e. nutu significo, καταινεω, — i. e. nutu comprobo, ἐπαινεω, aliquid, τι, Dem. τινί, Philo. καταινεω τι, Lucian.

annus, ἐτος, τό, Dem. ἐνιαυτος, ὁ, Plato. anni sunt trecenti, ἐτη ἐστι τριακοσια, ὅτι ἦλθε, Thuc. annus desiit sive finitus est, ὁ ἐνιαυτος ἔληγεν, Xenoph. annorum conversiones, ἐνιαυτῶν περιοδοι, Plato. tempus anni, ὥρα τοῦ ἐτους, Dem. multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, Isocr. multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενεσθαι ἐν τινι οἰκηματι, Dem. non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισι καὶ δεκα ἔτεσι, Id. integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιειν τι, Id. anni nondum septem sunt, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτά, Id. minor sexaginta annis, ἐντὸς ἑξηκοντα ἐτῶν γεγονώς, Id. duodeviginti anni sunt, ex quo, δέοντα δυοῖν οἰοῦσιν ἔστιν ἔτη ἐξ ὅτου, Id. undetriginta anni, τριακοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντα, Dem. abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τουτί, Id. anno superiore, πέρυσι, Id. anno decimo, ἔτει δεκατῳ, Id. anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, Id. annos natus viginti, triginta, etc. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριακοντα, Id. ἐτῶν ὢν εἴκοσι, Id. annus nondum septimus abiit, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτά, Id. altero quoque anno munus obire, δεκατοῦτον ἐνιαυτον λειτουργεῖν, Id. sub exitum anni, περί λήγοντα ἐνιαυτόν, Idem. elapso hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τουτου, Id. finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτόν, Id. omni anni tempore, κατὰ πάσαν ὥραν τοῦ ἔτους, Ael. decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, Idem.

annuus, ἐνιαύσιος, ον, indueiae annuae, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, Thuc. ἐπέτειος, ον, Theophrast. — i. e. qui singulis annis pervenit, ἐπετειος, ον.

anquiro, ἀναζητεω, aliquid, τί, Isocr.

ansa, λαβή, ἡ, Plut. — i. e. occasio, ἀφορμή, ἡ, Dem. ansam arripere, λαμβανειν ἀφορμήν, Id. ansam praebere, παρεχειν τινι προφασιν, Id.

anser, χήν, χηνός, ὁ, Aristot.

anserculus, χηνίσκος, ὁ, Lucian. χηνιον, τό, Athen.

anserinus, χήνειος, hepar, ἧπαρ, Athen. χηνος, Galen. χήνιος, Dioscor.

antae, παρασταδες, αἱ, Poll.

ante, προ, cum Genitivo, ante aedes, προ δωμων, Eurip. ante meam aetatem, προ ἡμοῦ, Dem. ante pedes, πρὸ ποδῶν, Plato. ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breve tempus, πρὸ βραχεῖος χρόνου, πρὸ βραχεος, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, προ ὀφθαλμῶν τιθεσθαι, Plato. ante oculos aliquid habere πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τί, Plut. — b) ante i. e. antea, προτερον, Dem. τὸ προτερον, Isocr. ante — nunc vero, προτερον, μαν νῦν δε, Ibid. paullo ante, μικρῷ πρότερον, ante quam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, Xenoph. πρότερον, ἤ, Dem προτερον, πρίν, ἤ, Lycurg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλωσεως, Dem. neque ante, neque post, οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, Id. ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνισχῃ, Aeschin. ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δυσμῶν, Id. ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, Isocr.

antea, πρότερον, Conf. antecedens ante, b.

anteactus, προγεγενημενος, ενη, ενον, anteacta vita, ὁ παρελληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμενος βίος, Dem.

anteambulo, onis, προπομπός, οῦ, ὁ, Xenoph. προηγεμων, ονος, ὁ, Dem.

anteapio, προλαμβανω, φθανω, q. v. Vide anticipo.

antecedens, προιστάς, οῦσα, ός, ἡγουμενος, ενη, ενον.

antecedo, προέρχομαι, προτερεύομαι, προηγεομαι, antecedere honore, προτιμασθαι, aetate, τῇ ἡλικίᾳ προιεναι, antecedere omnes animi magnitudine, προστὰς πάντων εὐψυχίᾳ, Plato. Cf. antecello.

antecello, προέχω, aliquem honoribus, τινός τιμαῖς, Isocr. ὑπερβαλλομαι, aliquem industria, τινα τῇ φιλοπονίᾳ, Xenophon. διαφέρω, omnes laude rei bellicae, πάντων τὰ πολεμικά, Lucian. ὑπερέχω, bona spe, σπουδαίοις ἐλπίσι, Isocr. ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, Arist. πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, Isocr.

antecessio, προέλευσις, εως, ἡ.

antecessor, πρόδρομος, ου, ὁ, προηγητής, οῦ, ὁ, προηγούμενος, ου, ὁ.

anteeo, προειμι — i. e. antecello. Vide antecello.

antefero, προτιμαω, justitiam regno, τὴν δικαιοσυνην τῆς βασιλείας, Plut. virum modestum diviti, προκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου, Id. gloriam pecuniae, ἀγαπαω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Demosth. δόξαν μᾶλλον ἢ χρήματα, Plut. bellum poci, αἱρεομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, Plato. honestatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Aristot. mortem vitae, θάνατον μᾶλλον ἢ βίον, Dem. προαιρεομαι τὸν θανατον ἀντὶ βίου, Xenoph. publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, Plut. me ipsum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, Lucian.

antegredior, προηγεομαι, aliquem, τινί, Aristoph. προεπαίρω, Galen.

antelabeo, προορῶν. Confer antefero.

antehac, προτοῦ, Thuc. πρόσθεν. Xenoph. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

antelatus, προτιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, προκριθεὶς, εῖσα, ἐν. Confer antefero.

anteloquium, προοιμιον, ου, τό, Aristot.

antelucanus, ὄρθριος, ία, ιον, Thuc. tempus antelucanum, περίορθρον, ου, τό, Id. Confer matutinus.

anteludium, προοιμιον, ου, τό, Thuc.

antemeridianus, προμεσημβρινος, ον.

antenna, κεραία, ας, ἡ, Plut. ἐσκαριον, τό.

anteoccupatio, πρόληψις, εως, ἡ, Rhetor.

anteoccupo, προλαμβανω, aliquid, τί, Theophr. Confer anticipo.

anteparo, παρασκευαζω, aliquid, τί, Thuc.

antepono, προτιθημι, alicui aliquid, τί τινι, Sophocl. Confer antefero.

antequam, πρίν, cum Indicativo, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, Dem. cum Conjunct. antequam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, Aeschin. cum Optativo, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, Antiph. cum Infinitivo, antequam securis, πρὶν πρᾶξαι, Dem. antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, Lycurg. Caeterum de constructione particulae πρίν vide partem Graeco-Lat. πρὸ τοῦ, antequam audivarim te, non abibo, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαί σου, οὐκ ἀπελεύσομαι, Xenoph. πρότερον, — ἤ, Dem προτερον, — πρὶν ἤ, Lycurg.

anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, Aristot. ἐμπρόσθιος, ον, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, Aphrod. in anteriore parte, ἐμπροσθεν, navis, τοῦ πλοιου, in anteriorem portem, εἰς τὸ ἐμπροσθεν, vel εἰς τοὐμπροσθεν.

anterius, ἐμπροσθε, Plato. πρόσω, Xenoph.

antesignanus, πρόμαχος, ὁ, Plut. πρωτοστάτης, ὁ, N. T.

antesto, προίστημαι, alicui rei, τινός, Dem. πρός τι, Xenoph.

antestor, μαρτύρομαι, Deos et homines, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, Plut.

anteverto, προφθάνω, e. partic. Isocr. Confer sequens anteverto.

anteverto, φθάνω, aliquem, τινά, e. partic. Thuc. ἐπικαταλαμβάνω τινά, Plut. res ipsas, ἐμπροσθεν αὐτῶν τῶν πραγμάτων, Dem. aliquid, προλαμβανω τι, Id. levitatem fortunae, προφθάνω τὴν ἀγώμονα τυχην, Isocr. cogitationem, προεκφεύγω τῆς διανοίας, Idem.

antevolo, προίπταμαι.

anthrax, ἄνθραξ, ὁ, Athen. V. carbo.

anticipatio, πρόληψις, ἡ, Rhet.

anticipo, προλαμβανω, alicui aliquid, τί τινι, Theophr. τινί τινος, Id. προσαναλαμβανω, aliquem, τινά, Plato.

anticus, ἐμπρόσθιος, ον, Aphrod. ὁ, ἡ, τὸ ἐμπροσθεν.

antidotum, ἀντίδοτος, ἡ, (sc. πόσις) Dioscor. ἀντιφάρμακον, τό, Id. ἀλεξιφαρμακον, τό, Id.

antilena, λέπαδνον, τό, Hom.

antiquarius, φιλάρχαιος, ὁ.

antiquatio, ἀποπαλαίωσις, ἡ, παλαίωσις, ἡ, — i. e. abrogatio, ἀναίρεσις, ἡ, Confer abrogatio.

antique, ἀρχαίως, Dem.

antiquitas, παλαιότης, ἡ, Eurip. ἀρχαιότης, ἡ, Pausan. aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ἀπομνησαί τι τῶν ἀρχαίων, Dem.

antiquitus, ἀρχαίως, Dem. ἐκ παλαιοῦ sc. χρόνου, Synes πάλαι, Dem.

antiquo, παλαιοῦν, aliquid, τί, ἀπαλαιοῦν, ἀπαρχαιοῦν. b) — i. e. abrogo, abolco, καταψηφίζω, legem, νόμον, Dem. Confer abrogo.

antiquus, παλαιός, ά, ὸν, sermo, λόγος, Plut. ἀρχαῖος, urbs, πόλις, Dem. antique et vetera, ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ τινα, Idem. antiqua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, λέγειν, διεξιέναι, Isocr. contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, Id. antiqui sc. homines, ἀρχαῖοι, οἱ, παλαιοί, οἱ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui Poetae, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Athen. Confer vetus.

Digitized by Google

antistes, προστάτης, ὁ, Xenoph. sacrorum, ἱερομνήμων, ὁ, Dem. Conf. praeses, item praefectus.

antistita, προστάτις, ἡ, Chrys.

antlo, ἀντλέω, Confer hauriо.

antrum, ἄντρον, τό, Lucian. σπηλαῖον, τό, Idem. χηραμός, ὁ, monticum, ἀρέν, Synes. antris pleonos, ἀντρώδης, ες.

anus, us, γραῦς, ἡ, Alicu. γραῦς γυνή, Dem. πρεσβυτέρα ἀνθρωπος, Id. lio, γραιόομαι.

anus, i, πρωκτός, ὁ, Aristoph. πυγή, ἡ, Id.

anxie, λυπηρῶς, Isocr.

anxietas, ἀθυμία, ἡ, Plut. ἀπορία, ἡ, Plato. λοιπόν, τό, Thuc. ἀλυκν, ἡ, Hippocr. ἀλυσμός, ὁ, ἄλυξις, ἡ, (Hellenistorum sunt θλῖψις, ἡ, συοχή, ἡ, θλιμμός, ὁ.)

anxius, ἀλγεινός, Isocr. περιαλγής, Plato. πολυπόνμος, Aristot. anxiosum, ἄχθομαι, Isocr. ἀθυμοῦν, Xenoph. anxius cogito, μεριμνᾶν, Dem.

apage, ἄπαγε, cum ista re, τοῦτο, Gregor. τουτο, Philo. in insulam beatorum, (i. e. per euphemismum in malam rem) εἰς μακαρίων, Aristoph. v. μακαρίος.

apella, λειπόδεμος, ὁ.

aper, σύαγρος, ὁ, Dem. καπρος, ὁ, Xenoph. ὁ ἄγριος.

aperio, ἀνοίγω, irr. (χαλάω sc. portam et clausa quaevis.) — λύω, (ut epistolam, nodum.) — aperio librum, ἀνελίττω s. ἀναπτύσσω βιβλίον, ἀνειλίω s. ἀνειλλω βιβλίον, oculos, ἀνοβλέπω, os, διαίρω τό στόμα, Indum, κατασκευάζομαι διθήκαλίαν, testamentum, ἀνοίγω διαθήκας, Dem.

aperte, φανερῶς, ἐν τῷ φανερῷ, ἐκ τοῦ φανεροῦ, εἰς τό φανερόν, ἐκ τῆς ἰδίας, σαφῶς, διαφανῶς, ἁπλῶς, λαμπρῶς, ἀναφανδά, ἀναφανδόν, aperte palamque dicere, ἀντικρυς εἰπεῖν, Plut.

apertio, ἀνοιξις, ἡ, διάνοιξις, ἡ.

apertura, id. q. apertio. — i. e. incisura, σχίσις, ἡ.

apertus, ἀνεωγμένος, ἀνεωγμένος, ἀνοιστός, — b) i. e. manifestus, clarus, πρόδηλος, ἐμφανής, καταφανής, φανερός, πρόδηλος, aperto Marte, ἐκ τῆς ἰδίας, Hdn. in apertum profere, ἐμφανῆς ποιεῖν, Dem. ἐμφανῆς.

apex, ἀκμή, ἡ, apex montis, ἀκρώρεια, ἡ, ἡ τοῦ ὄρους κορυφή καὶ ἐξοχή, ἀκρόλοφία, ἡ, — Proverb. apex senectutis est auctoritas, γήρως κολοφῶν ἐστι τό ἀξίωμα.

apiarium, μελισσών, ῶνος, ὁ, μελιτουργεῖον, ου, τό.

apiarius, μελισσών, ῶνος, ὁ, μελιττουργός, οῦ, ὁ.

apicula, μελισσάριον, ου, τό, βομβυλίος, οῦ, ὁ, Isocr.

apis, μέλισσα, ης, ἡ, omnibus quidem flosculis insidet, de singulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μέν βλαστήματα καθίζανει, ἀφ' ἑκάστου δέ τά χρήσιμα λαμβάνει, Isocr.

apiscor, vide adipiscor.

apium, σέλινον, ου, τό, Diosc. silvestre, ἀγριοσέλινον, ου, τό, idem. palustre, ἑλεοσέλινον, ου, τό, idem. majus, ἱππουσέλινον, ου, τό, Theophr. montanum, ὀρεοσέλινον, ου, τό, Diosc. petraeum, πετροσέλινον, ου, τό, id.

apocalypsis, ἀποκάλυψις, εως, ἡ, N. T.

apocha, ἀποχή, ῆς, ἡ.

apocryphus, ἀπόκρυφος, ον, Suid.

apographum, ἀπόγραφον, ου, τό, Cic.

apologeticus, ἀπολογητικός, ή, όν, J. Mart.

apologia, ἀπολογία, ας, ἡ, Isocr.

apologus, ἀπόλογος, ου, ὁ, Plato.

apophthegma, ἀποφθέγμα, ατος, τό, Plut.

apophthegmaticus, ἀποφθεγματικός, ή, όν, Plut.

apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ, Gal. apoplexia laborans, ἀποπληκτος, ον, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικός, ή, όν, Aristot.

apostasia, ἀποστασία, ας, ἡ, Plut.

apostata, ἀποστάτης, ου, ὁ.

apostaticus, ἀποστατικός, ή, όν, Gregor.

apostema, ἀπόστημα, ατος, τό, Galen.

apostolatus, ἀποστολή, ῆς, ἡ, N. T.

apostolicus, ἀποστολικός, ή, όν, Suid.

apostolus, ἀπόστολος, ου, ὁ, N. T. falsus, ψευδαπόστολος, ου, ὁ, ibid.

apotheca, ἀποθήκη, ης, ἡ, Thuc.

apotheosis, ἀποθέωσις, εως, ἡ, Hdn.

apparate, παρασκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, Plut.

apparatio, παρασκευή, ῆς, ἡ, Thuc.

apparatus, us, παρασκευή, ῆς, ἡ, Dem. κατασκευή, ῆς, ἡ, Isocr. παρασκεύασμα, ατος, τό, bellicus, ἡ παρασκευή ἡ τοῦ πολέμου, Demosth. apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, id. τά πλήθος τῶν παρασκευῶν, Isocr. immensus, παρασκευαί ὑπερμεγεθεῖς, id. insanis, ἡ παρασκευή κενή, Dem. instituere apparatum, ποιεῖσθαι παρασκευήν, id. adversari apparatibus alicujus, ἀντιγωνιζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, id. vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, id. uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, idem.

apparatus, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, recte, probe, ὀρθῶς, Dem.

apparentia, φανις, εως, ἡ, Arist. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, Suid.

appareus, φανερός, ά, ών, Aristot. φαινόμενος, ένη, ενον, id.

apparcoter, φανερῶς, Dem. φαινομένως.

apparco, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, apparui, ἄμμι et ἄφθιν ab imo. ἔνομαι, q. v. Iliac impera. apparet, quod, φαίνεται, fuisse, γεγονώς, Aristid. apparet quod, δῆλόν ἐστιν, ὅτι, Xenoph.

apparatio, id est, officium apparitorum, δορυφορία, ας, ἡ.

apparitor, i. e. satelles, δορυφόρος, ου, ὁ. — i. e. viator, κλητήρ, ῆρος, ὁ, Dem. κλητεύσας, αντος, ὁ, id. κλητής, ορος, ὁ, id. ὑπηρέτης, ου, ὁ, Xenoph.

appero, παρασκευάζω, aliquid, τί, Dem. exercitum, κατασκευάζω στράτευμα, id. convivium, συμπόσιον, Plato.

appellatio, ὄνομασία, ας, ἡ, Aristot. ὄνόμασμα, ατος, τό, Plato. — i. e. acclamatio, προσαγορεία, ας, ἡ, Dem. πρόσρημα, ατος, τό, id. — i. e. provocatio, πρόκλησις, εως, ἡ, id. ἔρεσις, εως, ἡ, id. cf. nomen, item compellatio et provocatio.

appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινά, Plato. aliquam Glaucotheam, τινά Γλαυκοθέαν, Dem aliquem Romulum, προσαγορεύω τινά Ῥωμύλον, Plut. aliquem Rhomum, ἐπικαλεῖν τινά Ῥῶμον, Isocr. — i. e. compello, κοινολογέομαι, aliquem, τινί, Aristot. — i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τούς δημαρχους, Plut.

appello, is, προσορμίζομαι, καθορμίζομαι. — κατάγω s. προσβάλλω (sc. τήν ναῦν.) ad portum, προσορμίζομαι εἰς λιμένα, Dem. πρός λιμένα, id. ἄγω πρός τόν λιμένα, id. navem, ἄκλλω τήν ναῦν. Thuc. ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, ναυμαν εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσέχω τόν νοῦν τινι, Isocr. ὁρμᾶν ἐπί τι, Xenoph

appendix, πρόσθημα, ατος, ἡ, ἡ, Plato. scripti, παράγραμμα, ατος, τό, Dem.

appendo, προσαρτάω, alicui, τινί, Luc. ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τί ἐκ τινος, id. — i. e. pondere dimetio, καταστήσαμι, ἵστημι τινί τι, vide ἵστημι, A. G.

appetens, ὀρεγόμενος, ου, ενον, aliquid, τινος, Isocr. ὀρεκτικός, ή, όν, Arist. γλιχόμενος, ενη, ενον, Isocr.

appetentia, ὄρεξις, εως, ἡ, Arist.

appetibilis, ὀρεκτός, ή, ον, Al. Aphrod.

appetitio, ὄρεξις, εως, ἡ, Herod. ὁρμή, ῆς, ἡ, Plut. magistratus, φιλαρχία, ας, ἡ, Xiphil.

appetitus, us, imprimis cibi, ὄρεξις, εως, ἡ, Arist.

appeto, ὀρέγομαι, semper plus, ἀεί πλείονος, Isocr. bonum aliquod, ἱέμαι ἀγαθόν τινος, Aristid. contraria, γλιχόμαι τῶν ἐναντίων, Aristot. ἐπιθυμία τινος, Isocr. — i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, Poll. vid. appropinquo.

appingo, προσγράφω, παραγράφω.

applaudo, ἐπικροτέω, παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινί, Lucit. Δοκοῦσι, Isocr.

applausus, κρότος, ου, ὁ, excitare strepitum et applausum, ποιεῖν δόκοβον καί κρότον, Dem.

applicatio, ad litus, προσόρμισις, εως, ἡ, Synes. animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.

applico sc. navem, προσορμίζω, vide appello, aliquid alicui, προσορμίζω τί τινι, Platw. προσάπτω τί τινι, Plato, προσάπτω τί τινι, Lucino. animum ad aliquid, ἐπέχω τόν νοῦν τινί, Isocr. scalas turribus, προστίθημι κλίμακας πύργοις, Thuc.

apporo, παραδικεύω, alicui, τινί, Locian.

appono, προστίθημι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. custodes, φυλακας παραδίστημι, Dem cibum, προσφέρομαι σίτον, Xenoph. erudum alicui, παρατίθημι ἀμόν τινι, Plut. pabulum alicui, προβάλλω τροφήν τινι, Athen. urbs, opposita litori, παρακείμενη, ὑπακείμενη, προσκείμενη, c. dat.

apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, Strabo.

apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τι τινί, Strabo

apposite, ἐπιτηδείως, Thuc. — i. e. apte, ἁρμοζόντως, vide apte.

appositio, παράθεσις, εως, ἡ, Athao. πρόθεσις, εως, ἡ, Arist.

appositus, πρόσθετος, ον, Xen. — i. e. aptus, εὔθετος, ον, Dioscor.

apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρί, Dem. manum, τῆς χειρός, crines, τῶν τριχῶν, Aeschin. vestem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, Plato. chlamydam, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, Locian.

apprehensio, ἀντίληψις, εως, ἡ, Xenoph. ἀντιλαβή, ῆς, ἡ, Thuc.

apprime, εἰς τά πρῶτα.

approbatio, δοκιμασία, ας, ἡ, Dem.

approbator, δοκιμαστής, οῦ, ὁ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινί, Dem.

appr obo, ut probe perspectum, δοκιμά-

Digitized by Google

ζω, Plut. orationem alicujus. ἐπαινεῖν λόγον τινός, Lucian. approbo aliquid i. e. placet mihi, approbatur mihi aliquid, ἀρέσκει μοι, vel Attice, μή τι, ut ὁ λεγόμενος βίος εὐδαίμων εὐδαιμῶ εὐδαιμῶ με ἤρεσε, vita illa beata, quae ferebatur, nullo modo mihi placuit, Plato. – approbo aliquid, οὐ ἄρεστόν ἐστί μοί τι, Plato. disputationem alicujus, ὑποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος, Isocr. quum haec tibi non approbem, ἐπὶ τούτοις σε οὐκ ἀρέσκων, Synes. diis approbantibus, σὺν τοῖς θεοῖς, θεῶν θελόντων.

appromissor, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Dem.

appromissus, ἐγγυητός, ή, ὄν, Dem.

appromitto, ἐγγυᾶν, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui, τινί, Plut. aliquid, ἐγγυώμαί τι, Dem.

appropero, a) trans. i. q. accelero, ἐπισπεύδω τινί, Hdt. ταχύνω, ἐπιταχύνω τι. – σπεύδω τι, ἐπείγω τι. b) intrans. ad aliquid, προστρέχω, ἐπείγομαι πρός τι. ἐφορμᾶν αἱ ἐφορμάσομαι ἐπί τι, τινα vel τινί, σπεύδω τι, ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, Thuc.

appropinquatio, προσέγγισις, εως, ἡ.

appropinquo, πελάζω, προσπελάζω τινί, πλησιάζω τινί, ἐγγίζω τινί vel τινός vel πρός τινα vel εἴς τινα, ἐπέρχομαι, προσέρχομαί τινι. alicui, πρόσειμι (εἶμι) τινι, ὑνί, προσπλέω, tempus appropinquat, ὁ χρόνος ἐπέρχεται, ἐπιγίγνεται, appropinquabat hiems, ὁ χειμὼν ἐγγὺς ἦν, ἐπιγίγνετο, παρίστατο, mors appropinquat mihi, ὁ θάνατος παρέστιμοι.

appropriatio, ἰδίωσις, εως, ἡ, ἰδιωσμός, οῦ, ὁ, Strabo.

apricatio, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιασμός, οῦ, ὁ, ἡλίασις, εως, ἡ.

apricor, ἡλιάζομαι, Arist. εἰληθερεύομαι, Galen.

apricus, πρόσηλιος, ον, Theoph. εὐήλιος, ον, Xenoph. in aprico, ἐν ἡσυχίᾳ, Aristoph. ἐν ὑπαίθρῳ, Aelian.

aprilis, Θαργηλιών, ὁ, Dem. (Sed proprie Thargelion est undecimus anni Attici mensis, incipiens ex probabili computatione Cal. Maj. Vide tractatum de mensibus graecis eorumque partibus, in SUPPLEMENTO hujus Lexici edendum.) Ἀπρίλιος, ὁ.

apragmon, συάγχιος, adeps, στέαρ, Diosc.

apte, ἐπιτηδείως, Thuc. εὐαρμόστως, Isocr.

aptitudo, εὐαρμοστία, ας, ἡ, Plut. εὐαρμογή, ῆς, ἡ, Idem.

apto, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. arma corpori, τὰ ὅπλα πειράομαι περί τε σῶμα, Xenoph. ἱκανός.

aptus, ἐπιτήδειος, ad aliquid, πρός τι, Arist. εἴς τι, Herodian. ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Dem. δεινὸς ποιεῖν τι, Xenoph. ad omnia, εὐαρμόστως πρός ἅπαντα, Isocr. natura ad aliquid, εὐφυὴς πρός τι, Arist. ad ferendos labores, ἱκανὸς φέρειν τοὺς πόνους, Plato. ad aliquid, πρός τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xenoph.

apud, ἐν, cum Dativo, apud testes, ἐν μάρτυσι, Plato. apud se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, Lucian. – εἴς, cum Accus. dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, Plut. infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, Pausan. – πρός, cum Accus. traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς θεόν. Chrys. – παρά, cum Dativo, apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει.

aqua, ὕδωρ, τό, aquae penuria, λιψυδρία, ἡ, Theophr. ἀνυδρία, ἡ. Thuc. aqua carens, ἄνυδρος, ον, Athen. aquam bonam habens, εὔυδρος, Herodot. aqua parce contentus, ὀλιγόυδρος, Theophr. aquas juxta natus, παράυδρος, idem. aquo abundans, πολύυδρος, Plato. aqua inter cutem collecta distentus, ὑπέρυδρος, Hippocr. sub aquas demersus, ὕφυδρος, ον, Thucydid. aquam fugiens, φυγόυδρος, Polyb. aqua gaudens, φίλυδρος, Theophr. aqua intercus, ὕδρωψ, ὁ. Hippocr. aqua intercuta laborans, ὑδρωπικός, id. aquam haurio, ὑδρεύομαι, Theogn. aquae potor, ὑδροπότης, ὁ, Xen. aquam hibo, ὑδροποτέω, id.

aquaeductor, ὑδραγωγός, ὁ.

aquaeductus, ὑδραγώγιον, τό, ὑδραγωγεῖον, ἡ.

aqualia, ὑδρεῖα, ἡ, Athen.

aquarium, ὑδροθήκη, ἡ, Athen.

aquarius, adj. ὑδατικός, Theophr.

aquarius, astrum, ὑδροχόος, ὁ, Proclus.

aquaticus, ἔνυδρος, animal, ζῷον, Arist.

aquatio, ὑδρευσις, ἡ, ὑδρεύμα, τό, ἐνυδρία, ἡ.

aqueus, ὑδατώδης, Theophr. ὑδαλέος, Hipp. ὑδαρής. Xen.

aquila, ἀετός, ὁ, Aristot. marius, ἁλιαίετος, ὁ, ἁλιαίετος, ὁ, Id. vulturis speciem referens, γυπαίετος, ὁ, Id.

aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

aquilex, ὑδρολόγος, ὁ.

aquilifer, ἀετοφόρος, ὁ, Plut.

aquilinus, ἀετώδης, ἀετοῦδης,

Aquilo, Βορέας, ὁ, Att. contr. Βορᾶς, ᾶ. ab Aquilone, Βορεόθεν, Βορεάθεν, Βορᾶθεν, ἀπὸ Βορᾶ, versus Aquilonem, πρὸς Βορᾶν, regiones versus A. situe, τὰ Βόρεια, τὰ πρὸς ἄρκτον, cf. septentrio.

aquilonaris, βόρειος, flatus, πνεῦμα, Theophr.

aquor, ἀδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου. Plut.

aquosus, ὑδατώδης, Theophr. ὑδαλέος, Galen. ἀδρηλός, terra, γῆ, Athen. aquosus fio, ὑδατοῦμαι, Gal. aquosum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, Pseudect.

aquula, ὑδάτιον, τό, Aristot.

ara, βωμός, ὁ, Dem. pulcerrima et sanctissima, κάλλιστος καὶ ἁγιώτατος, idem. aram extruere Grotius, ἱδρύεσθαι βωμόν Χαρίτων, id aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμούς. Id. adducere ad aram et ad jusjurandum adigere, ἄγειν πρὸς βωμὸν καὶ ἐξορκίζειν, id. mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν. Isocr. ferra quid ab are, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, Dem. dimicare pro aris ut focis, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, Andocid.

arabilis, ἀρετός, ἀρόσιμος, ον.

aranea, ἀράχνης, ὁ, ἀράχνη, ἡ, Plut. aranea tela, ἀράχνη, ἡ, Suid. ἀράχνιον, τό, Hom.

araneola, ἀραχνίδιον, τό.

araneosus, ἀραχνώδης, Arist. ἀραχνοειδής, ες, ἀραχνικός, Suid. ἀράχνειος, idem.

araneum, i. e. tela araneae. Vide aranea.

araneus, idem quod aranea, insectum.

aratio, ἄρσις, ἡ, terrae, τῆς γῆς, Aristoph. ἀροτρίασις, ἡ, ἀροτρίασμος, ὁ, arationis tempus, ἀρετός, ὁ, Theophr.

arator, ἀροτήρ, ὁ, ζευγηλάτης, ὁ, Xen.

aratrum, ἄροτρον, τό.

aratus, ἄρσιμος, terra, γῆ, ἄρουρα, ἡ.

arbiter, διαιτητής, ὁ, communis, κοινός, Dem. sorte datus, κληρωτός, id. arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, Isocr. designare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα, Dem. fieri quibusdam controversiae alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τινι τῆς δίκης τινός, idem. sedere pro aliquo, καθίζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, idem. ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητήν, id. committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτητοῖς περί τινος δικάζεσθαι, id. acquiescere sententiis arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, idem. sententia arbitri, γνώμη τοῦ διαιτητοῦ, id. tanquam arbiter judica, διαιτᾶν, Isocr. ut arbiter aliquem absolve, ἀπολυτᾶν τινί, Dem. ut arbiter condemna aliquem, καταδιαιτᾶν τινός, id.

arbitralis, διαιτήσιμος, ον, Isocr.

arbitrario, κατὰ διαιτᾶν.

arbitrarius, idem quod arbitralis.

arbitratus, διαίτησις, ἡ.

arbitrium, δίαιτα, ἡ, Isocr. alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν δίαιταν πρός τινα, Dem. adesse alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, Id. differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν, id. uti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, id. ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, id. ἐμμένειν ταῖς γνωσθείσαις, id. rescindere arbitrium ἀνιλλαγεῖν τὴν δίαιταν, id. λύειν τὰ διαιτηθέντα, id. – b) i. e. voluntas propria, γνώμη, ἡ, ἡ, Dem.

arbitror, i. e. arbitrum ago, διαιτᾶν, Dem. Conf. arbitr. – i. e. existimo, ἡγοῦμαι, Plato. οἴομαι, id. νομίζω, Dem.

arbor, δένδρον, τό, Xen. δένδρος, τό, Theo. oleae, δένδρον ἐλαίας, Aristoph. plantare arbores in praedio, φυτεύειν δένδρα εἰς χωρίον, Dem. refertum esse arboribus, μεστὸν εἶναι δένδρων, id. arboras caedo, δενδροκοπέω, Dem. arboribus consitus, δενδρόφυτος, ον, Plut.

arborator, δενδροτόμος, ὁ.

arboraseu, δενδρόομαι, Nonn.

arboretum, δενδρών, ὁ.

arboreus, δενδρώδης, δενδρεώδης, Dioscor.

arbuscula, δένδριον, τό, Athen. δενδρύφιον, τό, Diosc.

arbustum, δενδρών, ὁ, δρυμός, ὁ.

arbutus, κόμαρος, ου, ἡ, Theoph.

arca, κιβωτός, ἡ, Aristoph. foederis, κ. κιβωτὸς τῆς διαθήκης, N. T.

arcane, ἀφανῶς, ἀπορρήτως, ἐν ἀπορρήτῳ, ἐν ἀπορρήτοις.

arcanum, ἀπόρρητον, τό, μυστήριον, τό, Dem.

arcanus, ἀπόρρητος, sacrum, ἱερός, Dem. μυστηριώδης, Plut. μυστικός, Gregor.

arceo, εἴργω, filios a consortio malorum, νεοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Xen. aliquem a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, Dem. te e talibus, σὲ ἐκείνων, Aristoph. reditu, εἴργω τῆς οἴκαδε ὁδοῦ, Xenoph. aliquem a sermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, Dem. aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τοῦ βήματος, Aeschin. aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τοῦ βωμοῦ, Lucian. homines a se invicem, ἀνθρώπους ὑφ' ἑαυτῶν, Xenoph.

arcessitor, κλητήρ, ὁ, Dem. κλήτης, ὁ, idem.

arcesso, μετοπέμπομαι, aliquem vinetum τινὰ δεδεμένον, Plut. – i. e. rogo aliquem, ut veniat, ἐπικαλοῦμαί τινα, Xenoph. – i. e. accuso, αἰτιῶ, aliquam repetundarum,

Digitized by Google

τινὶ ἀκαίρους ἐπαρχίας, id. τῶν ἀλόπων. Vide accuso.

arcessitus, us, μετάπεμψις, εως, ἡ, Plato. μεταπομπή, ῆς, ἡ, idem.

arcessitus, μεταπεμπτός, Plato.

archaismus, ἀρχαϊσμός, ὁ, Gramm.

archangelus, ἀρχάγγελος, ὁ, N. T.

archetypum, ἀρχέτυπον, τό, Lucian.

archetypus, ἀρχέτυπος, ον, Philo.

archiater, ἀρχιατρός, ὁ.

archidiaconus, ἀρχιδιάκονος, ὁ.

archiepiscopus, ἀρχιεπίσκοπος, ὁ.

archigrammateus, ἀρχιγραμματεύς, ὁ.

archimandrita, ἀρχιμανδρίτης, ὁ.

archimimus, ἀρχίμιμος, ὁ.

archipirata, ἀρχιπειρατής, ὁ.

archippocomus, ἀρχιππόκομος, ὁ.

archistrategus, ἀρχιστράτηγος, ὁ.

archithalassus, ἀρχιθάλασσος, ὁ.

architectonice, ἀρχιτεκτονική, ἡ.

architectunicus, ἀρχιτεκτονικός, Arist.

architector, ἀρχιτεκτονέω, Arist.

architectura, ἀρχιτεκτονία, ἡ.

architectus, ἀρχιτέκτων, ὁ. - metaph architectus scelerum, Cic. ἀρχιτέκτων τοῦ κακουργήματος, Dem. hujus legis, Cic. τοῦδε τοῦ νόμου δημιουργός, Aeschin.

architrichnus, ἀρχιτρίκλινος, ὁ, N. T.

archivum, ἀρχεῖον, τό, γραμματοφυλακεῖον, τό.

Archon, ontis, magistratus Atheniensis, ἄρχων, ὁ.

arcitenens, signum coeleste, τοξαφόρος, ὁ, τοξότης, ὁ, ὁ ἀστὴρ τόξου, Arat.

arctatus, συστενός, Hesych. ἐστενωμένος.

arcte, στενῶς, ἐστενωμένως, arcte premere, σφόδρα πιέζειν, Theupr.

arcticus, ἀρκτικός.

arcto, στενόω, - στρεβλόω, σφίγγω, δλίβω, quum est i. q. torqueo, premo, comprimo.)

arctophylax, ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.

arctous, ἀρκτῴος, Herod.

arcturus, ἀρκτοῦρος, ὁ, Hes.

arcuo, στενός, στενωδής, στενόχωρος, arctior, quam solebat, somnus me complexus est, βαθυτέρῳ τοῦ καθήκοντος ἐλήφθην ὕπνῳ, Plaunt. ex Cic.

arcuarius, τοξικός, Subst. τοξοποιός, ὁ, arcuaria officina, ἐργαστήριον τοξοποιοῦ.

arcuatim, ἀγκυλοειδῶς, κεκυρτωμένως, καμπτικῶς.

arcuatus, κεκυρτωμένος, ἀγκύλος, καμπύλος.

arcula, κιβώτιον, τό, Dem.

arcuo, ἀγκυλόω, κάμπτω, κυρτόω, καμπυλίζω.

arcus, τόξον, τό, Plut. arcu peto, τοξεύω, ferar, ὠθοῦμαι, Xen. arcum attrahe, τόξον κυκλόω, Aelian. ἐπιτείνω τὸ τόξον, Plut. arcu contigo, κατατοξεύω, Lucian. — i. e. fornix. Vide fornix.

ardea, ἐρωδιός, ὁ, Aristot. alba, λευκερωδιός, ὁ, id.

ardelio, πολυπράγμων, ὁ, Aristot. aum, πολυπραγμονία, Plato.

ardenter, περικαῶς, Suid.

ardeo, καίομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἔκαιετο, Xenoph. καίομαι, fax ardet, δαὶς καίεται, Aristoph. διακαίομαι, Lucian. πίμπραμαι, Id. - i. e. vehementer amo, σφόδρα ἐπιθυμῶ πρός τι, Dem. - i. e. festino, σπεύδω, Confer. amo, item festino.

ardesco, ἀνάπτομαι.

ardor, καῦμα, τό, Xenoph. καῦσος, ὁ, Dioscor. καυσαμὸς, τό, Galen.

arduitas, ὑψηλότης, ἡ.

arduus, ἀνωφερής, Aristot. - i. e. arrectus, ὀρθός, Xenoph. - i. e. difficilis, δυσχερής, Dem.

area, ἄλως, ἡ, eum plur. αἱ ἅλοι, Att. Hellenistica est forma ἅλων, ωνος, ἡ, domus, οἰκόπεδον, τό, Aeschin. arae in hortis, πρασιαί, αἱ.

arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω, φρύγω, φρύττω, καταψύχω, ἐξικμάζω, κατακαρπόω, ἀκτίνω, Cf. exsicco.

arefactio, τὸ ξηραίνειν, ξήρανσις, ἡ.

arena, ψάμμος, ἡ, ἄμμος, ἡ, arena obruo, καταμμίζω, Aristot. arenam subtus habens, ὑπάμμος, ον, Theophr.

arenosus, ψαμμώδης, ἀμμώδης.

arenula, ψαμμίδιον, τό, ψαμμίον, τό, Al. Aphrod.

areo, ξηραίνομαι.

areola, ἀλωνίον, ου, τό.

aresco, ξηραίνομαι.

argentaria, ἀργυρεῖον, τό, Strabo.

argentarius, ἀργυρικός, Plut. anm, ἀργυρίου.

argentatus, ἐπάργυρος, Herod.

argentrus, ἄργυρος, contr. ἀργυροῦς, Plut. argenteae venae, ἀργυρίτιδες φλέβες, Aristid argentea vasa, ἀργυρώματα, τά, Polyb.

argentifodina, ἀργυρεῖον, τό, Strabo. τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, Dem.

argento, ἀργυρόω, Plut. καταργυρόω, περιαργυρόω, Athen.

argentum, ἄργυρος, ὁ, Xen. ἀργύριον, τό, Dem. vivum, ὑδράργυρος, ὁ, Dioso. ὁ ἄργυρος χυτός, Aristot. aera et plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένον, Dem. argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινά, Aeschin. argento coreus, ἀνάργυρος, ον, Plato. in argentum mutio, ἐξαργυρίζω, Thuc. argenti spuma, λιθάργυρος, ου, ὁ, Diosc argenti amens, φιλάργυρος, ον, Xen. argenti amor, φιλαργυρία, ας, ἡ, Plut. argentum adulterinum, ψευδάργυρος, ου, ὁ, Strabo.

argilla, ἄργιλος, ἡ. ἀργιλλος, ου, ἡ, Aristot.

argillaceus, ἀργιλώδης.

argumentatio, ἐπιχείρησις, ἡ, Ammon. συλλογισμός, ὁ, Arist.

argumentor, ἐπιχειρέω, Aristot. συλλογίζομαι, Idem.

argumentum, πίστις, ἡ, Arist. ἐπιχείρημα, τό, Id. ἀπόδειξις, ἡ, Dem. τεκμήριον, τό, Isocrat. ἔλεγχος, ὁ, Dem. λόγος, ὁ, Dem. σημεῖον, τό, Id. magna et evidentia argumenta, μεγάλαι καὶ φανεραὶ ἔλεγχοι, Dem. argumentum maximum, μεγίστη πίστις, Isocr. evidens et firmum, ἐνεργὴς πίστις καὶ δύναμιν ἔχουσα, Dem. indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, Id. invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, Isocr. petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος, Id. habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, Dem. exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους, Dem. dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, Id. uti argumentis quibusdam, χρῆσθαι τισι πίστεσι, Isocr. τισι τεκμηρίοις, Demosth. τινὶ σημείοις, Isocr. adferre argumentum, λέγειν, ὑπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, Dem. - i. e. summa, περιοχή, ἡς, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.

arguo, ἐλέγχω, aliquid, τί, Dem. ἐξελέγχω τι, idem. perspicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαί τι, idem. - i. e. accuso. Vide accuso.

argutatio, σόφισμα, τό, Time.

argutator, σοφιστής, ὁ, Lucian.

argutiae, σοφίσματα, τά, Herodian.

argutor, σοφίζομαι, Aristot. σοφιστεύω, argutus, ἐλεγχθείς, ἐλεγκτός, Xenoph - i. e. subtilis, ὀξύς, Plato. - i. e. canorum, γοῦν, ἐξεία φωνή, Aristot.

aridilas, ξηρότης, ἡ, Plut. ξήρανσις, ἡ, ξηρασία, ἡ, Aristot.

aridus, ξηρός, locus, τόπος, Plut. καταξηρος, ον, idem.

aries, animal et machina bellica, κριός, ὁ, Plut. et Xenoph. aries parvus, κριδίον, τό, Hesych.

arietarius, κριωδής, ες.

arietatio, κριώσεις, ἡ, κριοποιία, ἡ.

arietinus, κρίνεος.

arieto, κριτίζω, κριοποιέω, Polyb.

oriolus, oriolar, oriolatio, quaere in hariolus, hariolor, hariolatio.

arista, ἀθήρ, ὁ, ἀθηρίξ, ὁ.

arithmetica, ἀριθμητική, ἡ, Aristot.

arithmetica, ἀριθμητικός.

arithmeticus, ἀριθμητικός, Aristot.

aritudo, idem quod ariditas.

arma, orum, ὅπλα, τά, Thuc. arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem. ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, Plut. sumtis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύσεσθαι ἐπί τινα, Dem. ἀφαιρεῖσθαι ὅπλα περιόντος ἐπί τινα, id. gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, id. ἀπλοφορεῖν, Xen. habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσί, Dem. in armis esse, γενέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc. εἶναι ἐν ὅπλοις, Dem. armis aliquem instruo, ἐξοπλίζω τινά, Xen. vatere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, Dem. armis aliquem hostiliter invadere, μετ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθρᾷ τάξει, id. ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, id. inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, id. vincere hostem armis, κρατεῖν τοῦ ἐχθροῦ ἐν ὅπλοις, id. deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, id. amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, id. arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, Xenoph.

armamenta, σκευάσματα, τά, σκεύη, τά, Dem.

armamentarium, ὁπλοθήκη, ἡ, Plut. σκευοθήκη, ἡ, Aeschin. armamentario praefectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, Dem.

armarium, idem quod antecedens armamentarium.

armatio, ὅπλισις, ἡ, Xen. ἐξόπλισις, vel ἐξοπλισία, ἡ, Polyb.

armatura, σκεύη, τά, Dem. integra, πανοπλία, ἡ, id. ὅπλισις, εως, ἡ, Thuc. armaturae gravis miles, ὁπλίτης, ὁ, Dem. miles armaturae levis, ψιλός, ὁ, item. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.

armatus, ἐπλισμένος, ἔνοπλος, ἔξοπλος, ὁ ἐν ὅπλοις, Dem. ὧν ἐν ὅπλοις, id. bene, εὔοπλος, ον, Xenoph. omni ex parte, πανοπλος, ον, Eurip.

armatus, Subst. ὁπλίτης, ὁ, graviter, ὁπλίτης, ὁ, Thuc. ὁ ὁπλίτης βαρύς, Plut. leviter, ψιλός, οῦ, ὁ, Dem. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.

armentarius, ἀγελάρχης, ὁ, βουκόλος, ὁ, Philostr.

armentum, ἀγέλη, ἡ, Xen. βουβάλιον, τό, Philo. equorum, ἱππόστρβιον, τό, Xenoph. armenti locus, ἀγελαῖον, ὁ, Suid.

armilla, ψιλλίον, ου, τό, Xenoph.

Digitized by Google

armilustrium, ὁπλογνωσία, ας, ἡ.
armo, ὁπλίζω, aliquem, τινά, Thuc. populum contra aliquem, γῆν δῆμον ἐπί τινα, Herodian. ἐξοπλίζω, Xen. καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεωτέρους ἀσπίσι, Dem. Conf. arma.
armus, ὦμος, ὁ, Isocr.
aro, ἀρόω, f. όσω, ἀροτριάζω, ἀροτριόω, vox recentior, ἀροτρεύω, καταρόω, ἀλοιάζω, it. ζευγαλατέω, q. v. arandi tempus, ἀροτήσιος ἄρα.
aroma, ἄρωμα, τό, Plut. aromata redolens, ἀρωματώδης, ες, Athen. aromata resipio, ἀρωματίζω, Al. Aphrod. aromatibus irrigo, idem. Diosc. aromata aliquatenus redolens, ὑπαρωματίζω, idem.
aromaticus, ἀρωματικός, Plut.
arrectus, ὀρθίος, ὀρθός.
arrha, ἀρρᾶβών, ὁ, Plat. ὑποθήκη, ἡ, Aristot. ἐνέχυρον, τό, Aristoph.
arrhabo, id. q. arrha Cf. pignus.
arrepo, προσέρπω. Soph.
arrideo, προσγελάω, alicui, τινί, Eurip. προσμειδιάω τινί, Solon apud Laert.
arrigo, ἀνορθόω, ἐπαίρω, ὀρθίων ἱστάναι, Luc. aures, ἀνορθοῦν τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, Plato. ἐπιβάλλω τὰ ὦτα, ὀρθὸς κατ' οὖς ἵστημι. Soph.
arripio, ἁρπάζω, συναρπάζω, προσαρπάζω τι, ἁρπάσαι τινος, principatum, ἐπιτίθεσθαι ἀρχῇ, Herodian. aliquem ad supplicium, συλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, idem.
arrodo, τρώγω, περιτρώγω, κατατρώγω.
artatum, τρώγα κόμαρον, Theocr.
arrogans, ἀλαζών, ὁ, ἡ, Isocrat. ἀλαζονευόμενος, idem. ὑπερήφανος, ον, Dem. μεγαλοφρών, Isocr.
arroganter, ἀλαζονικῶς.
arrogantia, ἀλαζονεία, ἡ, Dem. ὑπερηφανία, ας, ἡ, Isocr. φρόνημα, τό, Dem. ὄγκος, ου, ὁ, Isocr. ferre arrogantia o, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερόπτικόν, idem. amplexo nuper arrogantiam, προσπεπτωκότες νεωστὶ ἀλαζονείᾳ, id ati arrogantia quedam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τινί, idem. confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιοῦσθαί τινων τὰς ἀλαζονείας, id. cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρεῖσθαι φρόνημά τινος, Dem. abjicere arrogantiam, καταπαύεσθαι τῶν φρονημάτων, Isocr.
arrogatio, προσποίησις, ἡ, Thuc.
arrogo mihi, προσποιοῦμαι, aliquid, τινός, Isaeus. τί, Plut. ἀπονέμω ἐμοί τι, Lucian. omnia, κοθαδιάζομαι, Procop κοθαδίζομαι.
ars, τέχνη, ἡ, artes et scientiae et facultates quaedam, τέχναι καὶ ἐπιστήμαι καὶ δυνάμεις τινές, Isocr. ars magna, τέχνη μεγάλη, Dem. parva, μικρά, id. honorata, ἔντιμος, Isocr. utilis, χρησίμη, id. liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, Dem. scribere, γράφειν, Isocr. facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πράγμά τι, Dem. discere, μανθάνειν, Isocr. scire, ἐπίστασθαι, id. tenere, ἔχειν, id. ostentare, ἐπιδείκνυσθαι, id. exercere, ἐγκαίειν, Dem. deditum esse arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινός, id. occupari artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισί, id. exercitatus in arte aliqua, ἀσκούμενος τέχνῃ τινί, id. praecellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινά, Isocr. uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ, Isocr.
artacia, ἀρτυσία, ἡ, Galen.
arteriacus, ἀρτηριακός, Gal.
arteriosus, ἀρτηριώδης, ες.
arthriticus, i. e. arthritide laborans, ἀρθριτικός, οῦ, ὁ, Diosc.
arthritis, ἀρθρῖτις, ἡ, Aret. ἡ ἀρθρῖτις νόσος, Hdn. arthritis, quum pedes occuparit, dicitur ποδάγρα, ἡ, quum lumbos, ἰσχιάς, ἡ, quum manus, χειράγρα, ἡ, Aret.
articularis, e, ἀρθρικός, ή, όν, Hippocr. articularis morbus, i. e. arthritis, q. v.
articulata, κατ' ἄρθρους, ἐνάρθρως.
articulatim, idem quod articulate.
articulatio, ἄρθωσις, ἡ, διάρθρωσις, ἡ.
articulatus, ἔναρθρος, ον, Athen.
articule, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνήν, διαρθρόω.
articulosus, ἀρθρώδης, ες. Xenoph.
articulus, ἄρθρον, τό, formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, Aristot. articulis carens, ἄναρθρος, ον, id. ἀδιάρθρωτος, ον, Lucian. articulis distingua, διαρθρόω, Plato. per articulos connecta, προσαρθρόω, Hippocr.
artifex, τεχνίτης, ὁ, Dem. δημιουργός, ὁ, id. artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, id. σοφιστής, οῦ, ὁ, Isocr.
artificialis, e, τεχνικός, Hermog. ἐντεχνος, ον, Aristot. ἐπιτεχνητός, Lucian.
artificialiter, τεχνικῶς. Confer sequens artificiose.
artificiosa, τεχνικῶς, Isocr. διὰ τέχνης, Arist. κατὰ τέχνην, Lucian. σὺν τέχνῃ, Pausan.
artificiosus, de homine, τεχνικός, ή, όν, Arist. - de homine et re, κατάτεχνος, ον, Plut.
artificium, i. e. arte factum, τέχνημα, ατος, τό, Xenoph. - i. e. professio artificis, τέχνη, ης, ἡ, Dem. δημιουργία, ας, ἡ, id.
artocreas, ἀρτόκρεας, τό.
artus, as, ἄρθρον, τό.
arundinaceus, καλαμώδης, ες, καλάμινος, η, ον, tibia, αὐλός, Athen.
arundinetum, καλαμών, ῶνος, ὁ, δονακῶν, τό.
arundineus, id. q. arundinaceus.
arundo, κάλαμος, ὁ, Plat. δόναξ, ακος, ὁ, Diosc.
aruspex, aruspicina, vide haruspex, Haruspicina.
arvina, λίπος, τό, Philo. πιμελή, ἡ, Aristot.
arvum, ἄρουρα, ἡ, Aristot.
arx, ἀκρόπολις, ἡ, Isocr. munire arcem in urbe, ἀκροπόλιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, id. habitare, οἰκεῖν, id. tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, Dem. praesidium imponere in arcem, φρουρεῖν, id. - i. e. palatium regium, βασίλειον, ου, τό, Isocr. - i. e. propugnaculum, ἐπιτείχισμα, ατος, τό, Dem.
as, ἀσσάριον, τό, δωδεκάμοιρον νόμισμα, ἀν haereditatis, ὅλος κλῆρος, ex asse haeres, ὁ κληρονόμος ἐξ ὁλοκλήρου.
ascendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, Isocr. in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, Plut. in coelos, ἄνειμι εἰς οὐρανούς, Chrys. altius, προσαναβαίνω ἀνώτερον, Tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆματος.
ascensio, ἀνάβασις, ἡ, Isocr.
ascensor, ἀναβάτης, ὁ, Xen.
ascensus, us, id. q. adscensio.
ascia, ἀξίνη, ἡ, Xenoph.
ascio, ἀξινίζω.
ascisco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, νοί τι, Dem. medicos, ἐπάγομαι τοὺς ἰατρούς, Aristot. aliquem, προσκαλεῖν τινά, liberos, ἐπιποιεῖν παῖδας, Isocr. aliquem socium, τινὰ κοινωνόν, Dem.
ascititius, ἀλλότριος, Aristot. - i. e. adoptivus, ἐπιποιητός, ή, όν.
ascribo, vide adscribo.
ascella, ἐνάριον, τό, ἐνίδιον, τό, Athen.
asellus, idem quod asella.
asina, ἄνος, ἡ.
asinarius, ἀνηλάτης, ὁ.
asinarius, id. q. sequens asininus.
asininus, ἀνικός, ἀνώδης, Aristot. ἀνώδης, caro, κρέας, Galen.
asinus, ἄνος, ου, ὁ.
aspectabilis, ὁρατός, ή, όν, Aristot.
aspecto, ἐφορῶ, aliquem, τινά, Xenoph.
aspectus, us, ὄψις, ἡ, Plut. ἀνάβλεμμα, τό, Xenoph. πρόσοψις, ἡ, Thuc. βλέμμα, τό, Lucian. ἐμφάνεια, ἡ, qui aspectu mansueto est, τὸ βλέμμα ἥμερος, Lucian. in aspectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν. aspectus horribilis, κατακλυστικὴ ὄψις, Plat. adspectui aliorum ignominiae exponere, παραδειγματίζειν.
asper, τραχύς, μόνον, ὀρεός, Herodian. vir, ἀνής, Dem. χαλεπός, idem. μικρός, Isocr. τραχινός, νία, ός, Said.
aspere, τραχέως, Isocr. χαλεπῶς, id.
aspergillum, περιῤῥαντήριον, ου, τό, Aeschin.
aspergo, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, Aristoph. ῥαντίζω, aliquem, τινά, humorem album, ἀπόῤῥαινε λευκὴν ὑγρότητα, Aristot. laetum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, aqua, ἐπιῤῥαίνω τὸ ὕδατι, aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, Diocsor. acetum alicui, προσχέω, ὄξος τινί Al. Alphrod. aliquem infamia, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, Xenoph.
aspergo, inis, ῥανίς, ἡ, ῥάσμα, τό, ῥαντισμός, ὁ, ὕμβρεγμα, τό, ὑμβρεχή, ἡ.
asperitas, τραχύτης, ἡ, regionis, τῆς χώρας, Xenoph. orationis, λόγου, Isocr. vocis, τραχυφωνία, ἡ.
asperitudo, id. q. antecedens asperitas.
aspernabilis, καταφρόνητος, ον.
aspernanter, καταφρονητικῶς, Xenoph.
asparnatio, καταφρόνησις, ἡ, Thuc. καταφρόνημα, τό, Id.
aspernor, καταφρονῶ, aliquem, τινά, Thoc. aliquid, τινός, Herodian. amicos, ἀμελῶ τῶν φίλων, Xenoph. nihil, οὐδενὶ μεθῶ, Plut. Confer spernio, contemno.
aspero, asperum reddo, τραχύνω, Athen.
aspersio, ῥαντισμός, ὁ, ῥάσμα, τό, cf. aspergo.
aspicio, βλέπω, aliquem amica, πρός τινα φιλοφρόνως, Xenoph. aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα, Isocrat. πρός τινα, Lucian. mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, Dem. aliorum miserias, ὑποβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, Isocr. in terram, ὁρᾶν εἰς γῆν, Xenoph. fixis oculis aliquem, ἀτενίζειν ὀφθαλμοῖς καθορᾶν τινά, Lucian. acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφορᾶν εἴς τινα, Herodian. aliquem tyrannice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, Plato. minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινά, Id.
aspiratio, ἐπίπνοια, ἡ, Plato.
aspiro, ἐπιπνοῖα, ad aliquid, τί, Eurip.

Digitized by Google

ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς, Xen. — i. e. faveo et adjuvo aliquid, ἐπουρίζω τί, Lucian.

aspis, ἀσπίς, ἡ, Xenoph.

asportatio, ἐξαγωγή, ἡ, frumenti, σίτου, Isocr.

asporto, ἐκφέρω, aliquid, τί, Aristoph. ἐκκομίζω τί, Thuc.

aspredo, idem quod asperitas.

assabilis, ἑπτήσιμος, ὁ, ον, Athen.

assatio, ἕψησις, ἡ, Plut.

assatura, ἕπτημα, τό, τὰ κρέας ἑπτόν, Plut.

assecla, ἀκόλουθος, ὁ, Dem. assecla tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, Idem. invisus ob asseclarum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ, Lucian. assecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης, Plato.

assentatio, ἀκολουθία, ἡ, Synes. ἀκολούθησις, ἡ, Aristot. ἀκόλουθμα, τό, Id.

assectator, idem quod assecla.

assector, ἀκολουθεῖν, aliquem, τινί, Lucian. μετά τινος, Dem. κατόπιν τινός, παρακολουθεῖν τινι, Lucian.

assecusio, ὁμολογία, ἡ, Dem. συγκατάθεσις, ἡ, Sext. Empir.

assensor, σύμψηφος, ὁ, Plato.

assentatio, κολακεία, ἡ, Dem. θωπεία, ἡ, Plato. oratio plena assentationis, λόγος μεστὸς κολακείας, Id. assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, Id. facere aliquid ex assentatione, ποιεῖν τι κολακείᾳ, Id. assentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμενος, Id. adulationes plus valent, ἰσχύουσι μᾶλλον κολακείαι, Isocr. coercere alicujus assentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολακείας, Dem. citra assentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, Idem.

assentator, κόλαξ, ὁ, alicujus, τινός, Dem. ὁ κολακεύων, τινά, Isocr. ὁ δημαγωγών, τινά, Dem. (sic. quando assentator est is, qui aurem captat popularem, v. δημαγωγία, ν.) παράσιτος, ὁ, Athen.

assentatorie, κολακευτικῶς.

assentio, s. assentior, ὁμογνωμονῶ, alicui in re aliqua, τινί τι τινι, Xenoph. τινὶ περί τινος, Aristot. postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, Dem. alii, ὁμολογεῖν ἄλλῳ, Plato. opinionibus, ὁμολογεῖν ταῖς ὑπολήψεσι, Synes. tibi adolescentes habere, ὁμολογεῖν σοι νεωτέρους ἔχειν, Dem. tibi, quod, σοί, ὅτι, Plato. laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ὑμνοῦσί τι, Plut.

assentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, Plut. alicui, τινά, Xenoph. arte, τῇ τέχνῃ, Isocr. insigniter, ἐσφοδρά, Id. χαρίζομαι καθ' ὑπερβολήν, Dem. ὑπερκολακεύω, Id.

assequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τί, Plato. τυγχάνω τινός, Dem. virtutem, ἐφικνοῦμαι τῆς ἀρετῆς, Isocr. non assequor scopum, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, Aristot. jaculantes assequuntur scopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι, Plut. assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. — i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθεῖν τινί σαφῶς, Dem. μανθάνω τι σαφῶς, Id. nihil non assequor, οὐδενὸς ἀπολείπομαι, Id.

asser, σανίς, ἴδος, ἡ, Lucian.

asserculus, σανίδιον, τό, Aeschin.

assero, διαβεβαιοῦμαι, Plut. — i. e. juxta sero, προσφυτεύω, — i. e. vindico, προσποιοῦμαι, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. in libertatem, ἐξαφαιρεῖμαι πρὸς ἐλευθερίαν, Lucian.

assertio, βεβαίωσις, ἡ, Thuc.

assertor, βεβαιωτής, ὁ, Plut.

asservio, ἐπιδουλεύω, alicui, τινί.

asserto, φυλάττω, aliquid, τί, Dem. alicui aliquid, διαφυλάττω τι τινι, Xenoph.

assessio, παρεδρία, ἡ, Dem.

assessor, πάρεδρος, ὁ, πρόσεδρος, ὁ, σύνεδρος, ὁ, Demosth. aliquae assessores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, Isocr. mittere assessores, πέμπειν συνέδρους, Id. visum est assessoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, Dem.

assessorium, συνέδριον, τό, Herodian.

assessura, i. e. dignitas assessorum, παρεδρία, ἡ.

asseveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

asseverate, id. q. antecedens.

asseveratio, βεβαίωσις, ἡ, Thuc.

assevero, διαβεβαιοῦμαι, Plut. ἰσχυρίζομαι, Synes. quod, διισχυρίζομαι ὅτι, Plut.

assideo, παρεδρεύω, alicui, τινί, Dem. in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, Chrys. assidere et aliquid canere jubere, καταλύεσθαι καὶ ᾄδειν τι κελεύειν, Dem. assideo et immineo rei, προσκαθέζομαι καὶ προσεδρεύω τῷ πράγματι, Dem.

assiduo, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ἐνδελεχῶς, Plato. ἀδιαλείπτως.

assiduitas, συνεχεία, ἡ, Dem. ἐπιμονή, ἡ, Plato. ἐνδελεχισμός, ὁ, LXX.

assiduus, συνεχής, bellum, πόλεμος, Dem. ἀδιαλείπτως, ἄν, sum in aliqua re, προσκαρτερῶ τινί, Dem.

assignatio, πρόσθεσις, ἡ, Aristot. προσασθέσις, ἡ, ἀσθέσις, ἡ, Dem.

assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Plato. Conier attribuo.

assilio, ἐπιπηδῶ, aliquem, τινί, Herodian. τινά, Suid.

assimilis, προσόμοιος, ον, alicui, τινί. Dem. παρόμοιος, τινί, Dionc. παραπλήσιος, ον, Dem.

assimulter, ὁμοίως, Plut. παραπλησίως, Dem.

assimilo, ὁμοιῶ, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. ἀπεικάζω τινί, Herodian. παραβάλλω τί τινι, Liban. τί πρός τι, Isocr. assimilor, εἴκω, in nulla re, ἐν οὐδενὶ οὐδέν, Dem.

assimulatio, ὑποκρίσις, ἡ, προσποίησις, ἡ, Aristot.

assimulo, προσποιοῦμαι, me esse amicum, εἶναι φίλος, Aeschin. aliquid, ὑποκρίνομαί τι, Lucian.

assisto, παρίσταμαι, alicui i. e. prope aliquem, τινί, Hom. — i. e. opitulor, alicui, τινί, Xen. τινὶ βοηθῶ, Idem.

assitus, προσκείμενος, η, ον, πρόσφυς, ὑνος, ὁ πρόσφυς.

asso, i. e. tabulae sterno, σανιδοῦμαι. Athen. — i. e. ad ignem torreo, ἕψω, carnem non ad igoem sed ad solem, τὰ κρέας οὐ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, Plut. ἀνθρακεύω, πυγω.

associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινί τινι, Xen. alicui, πρός τινα, Plat. σροστιθεῖς τινὶ τινι, Xen.

assolet, verb. impers. εἴωθε, φιλεῖ, ut assolet, ὡς ἔθος ἐστίν, ὡς ἔθος κατέστηκεν, Isocr. ὡς φιλεῖ γίγνεσθαι, ὡς φιλεῖ.

assono, ἠχῶ, συνηχῶ, παρηχῶ.

assuefacio, ἐθίζω, κατεθίζω, προσεθίζω, ἐνεθίζω τινί. — συνηθεῖν ἐμαυτόν, corpora ad labores, ἐθίζω τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, Lucian. aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι πρᾶον, Dem. ita aliquem, ut, οὕτω διατίθεμι τινα, ὥστε, Idem.

assuetudo, συνήθεια, ἡ, Plat.

assuetus, idem quod assilio.

assultus, ου, ἐπιπήδησις, ἡ.

assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινά, aliquem in curum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἁμαξαν, Xen.

assumtio, προσληψις, ἡ, Rhetor.

assuo, σραφαίνω, Plut.

assuego, ἐπανίσταμαι, alicui de sella, τινὶ τῶν θρόνων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θρόνων, Xenoph.

ast, pro vocula hoc poetica vide at.

astacus, ἀστακός, ὁ, Aristot.

asteriscus, ἀστερίσκος, ὁ, Theoph.

astipulatio, συγκατάθεσις, ἡ, Sext. συγκατάνευσις, ἡ, κατάνευσις, ἡ.

astipulator, συγκατανεύω, ὁ, Dem.

astipulor, συγκατανεύω, alicui, τινί, Xen. προστίθεμαί τινι, Herodian. sententiae alienjus, εἰς τὴν γνώμην τινός, Plut. tibi in hac legr. συμψήφος σοί εἰμι τούτου τοῦ νόμου, Plato.

asto, σαρίσταμαι, alicui, τινί, Plut.

astralis, ε, ἀστρικός, ἡ, ὄν, ἀστρῶος, α, ω, Al. Aphr.

astrepo, ἐνεκτυπῶ.

astricte, προσσταλμένως.

astrictus, προσσταλμένος, Aristot.

astringo, προσστέλλω, Galen. aliquid aliqua re, προσκαστέλλω τί τινι, Plut. aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, Chrysost.

astrologia, ἀστρολογία, ἡ, Aristot. astrologiam tracto, ἀστρολογέω, Athen.

astrologicus, ἀστρολογικός, Plut.

astrologus, ὁ, ἀστρολόγος, ἡ.

astronomia, ἀστρονομία, ἡ, Isocr. deditum esse astronomiae studio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, Id.

astronomicus, ἀστρονομικός.

astronomus, ἀστρονόμος, ὁ, Herodian.

astruo, κατασκευάζω, Philo.

astrum, ἄστρον, τό, Aristot. astra contemplor, ἀστρονομέω, Aristoph. ἄστρα κατανοῶ, Laert. τὰ ἄνω βλέπω, Plato.

astupeo, ἐκπλήσσομαί τι.

astu, πανουργία.

astus, πανουργία, ἡ, ποικιλοφροσύνη, ἡ, κακοπραγία, ἡ. b) i. q. astuta factum, τέχνη, ἡ, σοφία, τό, τέχνασμα, τό, μηχανή, ἡ, μηχάνημα, τό, δόλος, ὁ, ἀπάτη, ἡ, κέρδη, τά, plur. a κέρδος, σκευωρήμα, τό, παλαίσμα, παλάμημα, τό.

astu utor, τεχνάομαι, τεχνάζω, τεχνιτεύω, μηχανῶμαι.

astutia, idem quod praec.

astutus, πανοῦργος, ποικιλόφρων, ποικίλος, πολυμήχανος, δολερός, δόλιος, δολοπλόκος, κερδαλέος, κακοπλοκός, astuta consilia agitans, μηχανόφρων.

astute, πανουργῶς, μετὰ πανουργίας.

asylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, Philostr.

at, ἀλλά, haec atque illa causabitur: at id iniquum est, σκῆψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλὰ οὐ δίκαιον, Dem. καὶ ταῦ, at quantum pecuniae sollalitium principes mihi daturos putatis? καὶ τοι πόσα χρήματα etc. Dem. μωροί, at quis ex superioribus regibus etc. τίς μόνος τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, Dion. Halicarn. τοίνυν, at jam ipsemet accusationi respondere vola, τοιγαροῦν καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογησόμε-

Digitized by Google

θεοὺς βούλομαι, Dem. ἆρ' μὴν οὖν, ἆρ' μὴν, ἆρ' μὴ δὴ οὖν, nt enim, μὴν οὖν, at enim dicat aliquis, φήσει μὴν οὖν, Dem. nt vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον, Id. at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' οὐ γὰρ δύναμαι. Plato. ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν, οὔτε βιάζεσθαι δυνατόν, Id. at certe, at saltem, ἀλλὰ γε, ἀλλ' εἴν γε, etsi non mediocriter, at certe evilitee, καὶ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, Isocrat. nt enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nubis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἴσως εἴπε πρὸς ταῦτα, Dem.

ateeus, διέπτωσος, ὁ.

ater, μέλας, Dem. atee facie, ut carbonarius, ἀνθρακιᾶς, ὁ, Lucian. ater cute, μελαγχρὼς, ὁ, ἡ, Idem. atra dies, ἀπαφὴς ἡμέρα, Plat.

atleus, ἄθλος, ὁ, Lucian.

athleta, ἀθλητής, ὁ, Poll.

athletice, ἀθλητικός; Plut.

athleticus, ἀθλητικός; Plut.

atnepos, διεγγυος, ὁ.

atneptis, διεγγυος, ἡ.

atomus, ἄτομος, ἡ, Plato.

atque, καὶ, τέ, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καὶ.

atqui, καί τοι, atqui considerate, ὦ Αθηναῖοι, Dem. καὶ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἐξουσιν εἰπεῖν, Id.

atramentarium, μελανοδοχεῖον, τό.

atramentum, μέλαν, τό, Poll. τὸ μέλαν, ᾧ γράφομεν, Diose.

atriarius, αὐλεῖος, ἡ, αὐλικός, ὁ, αὐλάρχης, ὁ.

atriensis, id. q. antecedens.

atriolum, προαύλιον, τό, Poll. αὐλή, ἡ, Athen.

atrocitas, ἀμότης, ἡ, Isocr.

atrociter, ἀμῶς.

atrox, ἀμός, Xenoph. δεινός, σκαιός, scelus, πλίκημα, Lycurg. atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, Isocr.

attactus, us, ἐπαφή, ἡ, Plato.

attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γίγνεται ταῦτα, Dem. οὐ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen ultrum, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, Id. οὐ μὴν ἀλλ' ἔμοιγε, attamen habet aliquam excusationem, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει γί τινα πρόφασιν ἔμοιγε, Id. ἀλλ' ἔμοιγε, attamen dixi ego, ἀλλ' ἔμοιγε ἔφην ἐγώ, Id.

attamino, μαίνω, aliquid, τί, Luc.

attemperate, ἐπιεικεστέρως.

attemperans, attemperandi vim habens, ἐπιεικαστικός, Galen. ἐπιεικεία, Id.

attemperatio, ἐπίκασις, ἡ, Galen.

attempero, ἐπιεικέννυμι, Gal.

attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, Isocr. verbis, ταῖς λόγοις, Idem.

attente, προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς, σπουδαστικῶς.

attentio, πρόσοχή, ἡ, Lucian.

attento, ψιχω, c gen. pers. it. c acc. res, ut attento pudicitiam mulieris, ἐπιεικῆ γυναῖκα, κατατηρεῖν, ἀκριβεῖν.

attentus, προσεκτικός, Xen. facere attentum, ποιεῖν προσεκτικόν, Aristot.

attenuate, λεπτυνόμενος.

attenuatio, λέπτυνσις, ἡ, λεπτυσμός, ὁ.

attenuo, λεπτύνω, aliquid, τί, ἰσχναίνω τί, Aristot.

atteo, προσερείδω, aliquid alicui, παρερείδω τι πρός τι, Aristot. aliquem, καταπείθω τινά, Thuc.

attestatio, ἐπιμαρτυρία, ἡ, Thuc.

attestor, ἐπιμαρτυρία, i. e. testimonium tribun alicui, τινί, Lucian. — i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυρῶ, dictum, τῷ ῥηθέντι, Plut. — i. n. testem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα, Dem.

attexo, προσυφαίνω, Plut. παρυφαίνω, Id. — i. e. ndeo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. συνάπτω τι πρός τι, Plato.

attineo, προσήκω, ista attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, Dem. προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἥκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἥκον μέρος, quod attinet bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά, Herodian. quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, Id.

attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, Isocr. sacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, Dem. aliquid, καθάπτομαί τινος, Plut. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, Herodian.

attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. baculum, ἐπανείρω τὴν βακτηρίαν, Thuc. fustem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, Lucian. aliquid, διαίρω τι ἄνω, Xenoph. in altum, διαίρω εἰς ὕψος, Gregor. n terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, Aristot. vocem, ἐπαίρω τὴν φωνήν, Dion. aliquid, ἀναβιβάζω τι, Thuc. manus in coelum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, Aristot. ἀρά; τὸν οὐρανόν, Xen.

attondeo, διακείρω, aliquid, τί.

attonite, ἐκστατικῶς, Plut.

attonitus, ἐμβρόντητος, Dem. ἐκπληκτος, ον, Id. ἐκστατικός, Plato. eum, ἐκπίπτομαι, Lucian. ἐμβεβρόντημαι, Plut. fia, ἐκπλήσσομαι, adspectu, πρὸς τὴν ὄψιν, Plut. calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, Id. attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινά, Aeschin.

attono, ἐμβροντάω, Plut. ἐκπλήττω, Plato.

attractio, ἕλξις, ἡ, Al. Aphrod. ἑλκή, ἡ, humoris, τῆς ὑγρότητος, Theophr. ἕλκυσις, ἡ, ἑλκυσμός, οῦ, ὁ, ἐσίπασις, ἡ, Al. Aphrod.

attractorius, ἑφολκός, Thuc.

attractus, ἐσίσαστος, malum, κακόν, Hom.

attrahe, ἑφέλκω, navem, ναῦν, Herodian. posteriores pedes, ἑκτείνω τὰ ὀπίσθια, Hippnec. aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, Plato.

attrectatio, ψηλάφησις, ἡ, Plut. ψηλάφημα, τό, Polyb.

attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τί, Xen. arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, Chrys. aliquem, ἁφάπτομαί τινος, Herodian.

attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, Aristot. aliquid Deo, ἀνατίθημί τι θεῷ, Synes, alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, Dem. filio nomen patris, εἴδημι υἱῷ τοὔνομα πατρός, Id. alicui aliquid per sortem, ἐκπληρῶ τί τινι, Idem.

attributio, ἀνάθεσις, ἡ, ἀπόνομη, ἡ.

attritus, πρεσβεύσις, sum bellis, ἐξασθενὴς πολέμοις, Herodian.

attritus, us, παράτριψις, ἡ, Diose. ἀστρεβή, ἡ, Dem.

auceps, ὀρνιθοθήρας, ὁ, Plut. ὀρνιθευτής, ὁ, Acl. verborum, λεξιθήρας, Democr.

auctarium, προσθήκη, ἡ, Plato. ἐπίμετρον, τό, Theophr. ἐπίβλημα, τό, auctarium addo, ἐς ἐπίμετρον προστίθημι, Galen. ἐπίμετρεῖν, Lucian.

auctio, αὔξησις, ἡ, Athan. — i. e. venditio publica, δημοπρασία, ἡ, ἀπογραφή, ἡ, πρᾶσις, ἡ, Lucian. auctionem facere bonorum alicujus, χαρίζεσθαι τὰ τινος, Plut. bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, Id. alicujus, ἀποκηρυττειν τι, Lucian.

auctionor, λαφυροπωλεῖν, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Athen. omnem praedam, πᾶσαν τὴν λείαν, Polyb.

auctor, αὐξών, ωνος, ὁ, Isocr. — i. e. suasor, caussa, αἴτιος, ὁ, studii alicujus, ἐπιμελείας τινός, Isocr. tibi sum hujus rei, αἴτιος ταύτης σοί εἰμι, Isocr. αἴτιος τούτου σοί γίγνομαι, Dem. tibi non sum hujus, ἀναίτιος τούτου σοί εἰμι, Plato. qui non est auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, Plut. auctorem se praebere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, Plato. liberi, συγγενεῖς, ὁ, Xenoph. familiae, ἀρχηγέτης, ὁ, Idem. auctore carens, ἀδέσποτος, fama, φήμη, Plut. sic, ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus est.

auctoramentum, ἐπίχειρον, τό, Plato.

auctoritas, ἀξίωμα, τό, vis magnae auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου, Plut. ἐξουσία, ἡ, auctoritatem esse jui, λαβεῖν ἐξουσίαν, Dion. αὐθεντία, ἡ, Basil. auctoritate men probo, αὐθεντεῖν, Idem. auctoritatem mihi in aliquem sumo, αὐθεντεῖν τινός, N. T. auctoritate polleo, εὐκαιρῶ, Aeschin. sum in magna auctoritate, εὐδοξῶ, Xenoph. auctoritate aliquem supero, καταυκαιρῶ τινός.

auctoro, στρατεύομαι, aliquem, τινί, Thuc.

auctus, us, idem quod auctio.

aucupium, ὀρνιθοθήρα, ἡ, ars aucupii, ὀρνιθηρευτική, ἡ. Plato

aucupor, ὀρνιθοθηρεῖν, Poll. θηρεύω, Isocr. tempus, θηρεύω χρόνον, Plato levissimam quamque occasionem aliquem occidendi, αὐτομαι προφάσεις ὀλίγου λαβεῖν τὸ ἀποκτεῖναι τινα, Herodian.

audacia, τόλμα, ἡ, Demosth θρασύς, εός, Idem. θρασυνσις, ἡ, Isocr ἀτόλμια, ἡ, Plut. audaria et confidentia, τόλμα καὶ θρασυνσις, Dem. audacia et impudentia, τόλμα καὶ ἀναισχυντία, Id. θρασύς καὶ ἀναιδεία, Id. eu venire audaciae, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε, Idem. εἰς τοῦτο θρασυνόμενοι ἀφικνεῖσθαι, ὥστε, Id. pari audacia uti, ἴσῃ τόλμῃ χρῆσθαι, Isocr. sumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, Dem. habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, Isocr. praestare audacia caeteris, ὑπερέχειν τόλμῃ ἄλλους, Dem. eripere alicui audaciam, περιαιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, Idem.

audaciter, vel, quod idem est,

audacter, τολμηρῶς, Thuc. θρασέως, Dem. θρασυτέρον, Idem. θαρραλέως, Isocr. θαρρηρόλεως, Id. φιλοκίνδυνος, Id.

audacule, Adv. τολμηροτέρως.

audaculus, τολμηρότερος, ἔρα, ερον.

audax, τολμηρός, Dem. πρακτικός, Id. θρασύς, Isocr. φιλοκίνδυνος, Dem. εὐτόλμος, Herodian audax et promtus, τολμᾶν τε ἅμα καὶ θρασύνειν πεφυκώς, Idem. nemo tam audax erit aut deploratae fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσται, οὐδ' ἀπονενοημένος κίνδυνος, Dem. cum audacia, audacter,

Digitized by Google

μετὰ θρασύτητος, Isocr. audacia alios superans, τόλμῃ ἄλλους ὑπερβάλων, Dem. reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, Herodian. homo audax, τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc. facinus audax, τόλμημα, ατος, τό, Id. παραβόλον ἔργον, Polyb. nimium audax, σφετεριστής, ου, Plut.

audens, θαρρήλεος, Xenoph. Confer antecedens audax.

audenter, θαρρήλεως, Plato. Confer audacter.

audeo, τολμάω, Demosth. θαρσέω, Xenoph. θαρρέω, Isocr. θρασύνομαι, Demosth. audea videre, τολμᾶν βλέπειν, Idem. cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνου τολμᾶν τι ἀγαθόν, Thuc. audere itar suscipere, θαρρεῖν τὴν ἄδον, Synes. audere pugnam suscipere, θαρρεῖν πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcanum, θαρρῶ σοι τὸ ἀπόρρητον, Chryo. contra aliquid, καταθαρρεῖν τινός, Herodian.

audientia, ἀκροασις, ἡ, Aesch. audientiam facio, ποιῶ σιωπὴν, Xenoph.

audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τι ἐκ τινος, Isocr. aliquid ab senioribus, τι παρὰ πρεσβυτέρων, Dem. aliquem accusare sive accusantem, ἀκροῶμαι τινος κατηγορούντος, Dem. aliquem, ut praeceptorem, διακούω τινός, Plut. sermones magicos, διακούω λόγων μαγικῶν, Id. aliquem docentem aliquid, διακούω τί τινος, Plato. aliquem, τινος, vel aliquid, τι, vel etiam, τινός, Dem. ἀκούω, vel ἀκροῶμαι, libenter, ἀσμένως: benigne, εὐοινῶς: tacite, σιγῇ: libentissime, ἥδιστα: invite, ἀηδῶς: fastidiose, δυσκόλως: cum horrore et genuum et demisso in terram capita, πτήσσων καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν βλέπων: cum invidia, φθόνῳ: alieniore animo, ἀλλοτριωτέρῳ: miquioribus auribus, δυσχερεστέρῳ, etc. Dem. et Isocr. negligenter i. e. negligo praecepta, παρακούω, Cebes. bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς, ὑπό τινος, vel παρὰ τινος, Plut. Plat. Thuc.—i. e. nominor, dicor, audio sir bonus, ἀκούω ἐσθλός, Theocr. Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι, Herodot.

auditio, ἀκοή, ἡ, Thuc. ἀκρόασις, ἡ, Aeschin.

auditiuncula, ἀκροαμάτιον, τό.

auditor, ἀκουστής, ὁ, Isocr. ἀκροατής, ὁ, Dem. ἀκουων, ὁ, Id. ἀκροώμενος, ὁ, Isocr. benignus, εὐμενὴς ἔχων, Dem. gratissimus, χαριέστατος, Isocr. morosus, δύσκολος, Id. nuncisci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, Dem. praebere se auditorem aequum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον, idem. non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετρώτερον τῇ εὐνοίᾳ τῶν ἀκουόντων, idem. delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγον τινά, Isocr. demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους, Id. fastidium parare auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, idem. ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας, Dem.

auditorium, ἀκροατήριον, τό, Plut.

auditus, ἠκουσμένος, afferre rem auditam, προσφέρειν ἀκοὴν, Dem. testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, Id.

auditus, us, ἀκοή, ἡ, Dem. ἀκρόασις, ἡ, Isocr. facilis, εὐκοΐα, ἡ, hebes sive difficilis, δυσκοΐα, ἡ, Hippocr. gravis, βαρυακοΐα, ἡ, id. acutus, ὀξυακοΐα, ας, ἡ, auditu jucundus, ἀκοῇ ἡδύς, aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινός, Isocr. auditu perceptibile, ἀκουστός, id. non indignus, οὐκ ἀκαρῶς ἀκούειν, Plato.

aufero, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινος τι, Xenoph. τινὶ τι, Plut. τινί τι, Isocr. aliquid vi, τι βίᾳ, Dem. lucem e mundo, ἀφαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, Id. quod auferri non potest, ἀναφαίρετος, ον, Herodian.

aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, Xenoph. inde, ἐκεῖθεν, Lucian. ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, Isocr. una ab urbe, συναποδρᾶναι ἀπὸ τοῦ ἄστεως, Herodian.

augen, αὔξω, res parvas turbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις, Isocr. honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, Xenoph. famam meam, ἐμοί, Isocr. alicui amorem, ἐρωτικόν τινι τὸν ἔρωτα, Lucian. rem familiarem, τὴν ἀπαρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιῶ, Isocr.

augesco, αὔξομαι, Dem. αὐξάνομαι, Dem. in tantum, ἐπιδόσιν λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην etc. Isocr. artes augescunt, ἐπίδοσις γίγνεται τῶν τεχνῶν, Idem. virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐστιν ἐκ τινος, Id. res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδιδόασι, Dem. Confer creseo, item incrementum.

augmentatio, αὔξησις, ἡ, Athen.

augmentum, αὔξη, ἡ, Suid. αὔξησις, ἡ, ἐπίδοσις, ἡ, Isocr.

augur, οἰωνοσκόπος, ὁ, οἰωνιστής, ὁ, Hesych.

auguraculum, οἰωνοσκοπεῖον, τό, οἰωνιστήριον, τό.

auguralis, e, οἰωνικός, scientia s. disciplina, οἰωνική, ἡ, οἰωνιστική, ἡ, Plut.

auguratio, οἰωνοσκοπία, ἡ, οἰωνισις, ἡ.

augurate, οἰωνιστικῶς.

auguratus, us, οἰωνιστική, ἡ.

augurium, οἰωνισμός, ὁ, οἰωνός, ὁ, οἰώνισμα, τό, οἰωνιστήριον, τό, οἰωνοσκοπία, ἡ, ὀρνιθία, ἡ.

auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον, Xenoph. casum, τὸ σύμπτωμα, Aristot. οἰωνοσκοπῶ, μαντεύομαι, Dem. κατοιωνίζομαι, Phalar. ἀριθμοῦμαι, Suid. luna, φήμην ἀγαθὴν ποιοῦμαι, Aristot. φήμην ἀγαθὴν λέγω, Aristoph. φήμας ἀγαθὰς μαντεύομαι, Plato.

Augusta, ae, angnomen Imperatricum Romanarum, Σεβαστή, ἡ, Herod.

augustale, αὐγουστεῖον, τό.

augusta, σεβασμίως.

augustus, σεβάσμιος, ον, nuptiae, γάμος, Herodian.

Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, Σεβαστός, ὁ, Herodian.

Augustus, mensis, Αὔγουστος, ὁ, Βοηδρομιών, ὁ, Dem.

aula, αὐλή, ἡ, Athen. regia, βασίλειον, τό, Dem. ἡ αὐλὴ βασιλικὴ, Herodian. aulae princeps, αὐλαρχης, ὁ.

aulaeum, αὐλαῖον, τό, Plut. κατακόσμημα, τό, Philo.

aulicus, αὐλικός, ἡ, ὁν, adulator, κόλαξ, Plut. famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, Herodian.

aura, αὔρα, ἡ, Aristot. πνοή, ἡ, πνεῦμα, τό, ἄνεμος, ὁ, adflat, αὔρα εἰσπνεῖν, Aristoph. fert, φέρει, Xenoph. aura perflari, αὔρᾳ διαπνεῖσθαι, id. auram captare, αὔραν θηρεύειν, idem, auram hominum captans, ἀνθρωπάρεσκος, ον, N. T.

auramentum, s. vas aureum, χρύσωμα, τό, Athen. χρυσός, ὁ, id.

auraria, sc. officina, χρυσουργεῖον, τό.

aurarius, χρύσιος, contr. χρυσοῦς, ἡ, οῦν, confer aureus.

aurarius, i. e. aurifex, sive aurifusor, χρυσοχόος, ὁ, Dem. ars aurarii, χρυσοχοϊκή, ἡ, sc. τέχνη, id. officina ejusdem, χρυσοχοεῖον, τό, id. aurarius cum, aurum fundo, χρυσοχοέω, Dinarch conf. aurifex.

auratus, χρύσωσις, ἡ, Plut.

auratus, κεχρυσωμένος, ίνη, ένον, statuae, εἰδωλα κεχρυσωμένα, Athen. ἐπίχρυσος, ον, ornatus, κόσμος, Plato.

aureolum, χρυσιδάριον, τό, χρυσίδιον, τό.

aureolus, i. e. auri colorem referens, χρυσοῖνος, ὁ, χρυσῖνος, ἡ, ὑπόχρυσος, ον, χρυσίζων, ουσα, ον, arena aureola, ψάμμος χρυσοῖνος, Hdt.

aureseo, χρυσόομαι, χρυσαυγέω, χρυσίζω.

aureus, χρυσοῦς, ἡ, οῦν, aurea corona, στέφανος, Dem. Poetis: χρυσήλατος, ον, χρυσόεις, ες, διάχρυσος, ον, ἔγχρυσος, ον, ἐπίχρυσος, ον, καταχρυσος, ον, aureo vellere amictus, χρυσομάλλος, ας.

aurichalceus, ὀρείχαλκος, ον, columna, στήλη, Suid.

aurichalcum, ὀρείχαλκος, ὁ, Plato.

auricula, ὠτίον, τό, Lucian. λοβίον, τό, Dem. (i. e. ausula)

auricularis, ε, ὠτικός, ἡ, ὸν, Galen.

aurifaber, idem quod aurifex.

aurifex, χρυσουργός, ὁ, χρυσοπώλης, ὁ, χρυσοχόος, ὁ, quod tamen proprie aurifusorem notat. Vide aurarius.

aurificina, χρυσοχοεῖον, τό, χρυσοσφηκεῖον, τό, Suid.

aurifodina, χρυσωρυχεῖον, τό, Strabo.

auriga, ἡνιοχος, ὁ, Xenoph. ἁρματηλάτης, ὁ, idem.

aurigarius, ἁρματοποιός, ὁ, Hesych. rum aurigarios, ἁρματοποιοῦν, Poll.

aurigatio, ἡνιοχεία, ἡ, Philo. ἡνιοχεία, ἡ, Herod. ἁρματηλασία, ἡ, Lucian.

auriger, χρυσοφόρος, ον, arbor aurigera, δένδρον χρυσοφόρον.

aurigo, inis, ἰατρός, ὁ, Hippocr. aurigine laborans, ἰατρευόμενος, ος, id. aurigini similis, ἰατροειδής, ες, id. aurigine laboro, ἰατρεύω, Diosc. aurigina tentor, ἰατρεύομαι, Hippocr.

auriger, ἡνιοχεύω, Herodian. ἡνιοχεύω, Athen. ἁρματηλατεῖν, διφρηλατεῖν, τεθρηλατεῖν.

auripigmentum, ἀρσενικόν, τό, Diosc.

auris, ὠτός, ὠτός, τό, Dem. ἀκοή, ἡ, seu potius aures, ἀκοαί, αἱ. Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτα τινος ἀμπλύειν λόγοις, idem, corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτα τινος, id. mederi auribus aliquorum, ἰᾶσθαι ὦτά τινων, id. aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, Aelian. obdurare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, Lucian. obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοὰς τινος, Aeschin. aures erigere, ἀνορθοῦν τὰ ὦτα, Philo. aures pascere, ἐστιᾶν τὰς ἀκοὰς, Ael. aures permulcere, τὰς ἀκοὰς κατωλεῖν, Greg. auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐνδεῖσθαι, Plato. auribus percipere, ἐκπίζεσθαι, N. T. aure tonsus, ὠτόμαντος, ον, LXX. aurium dolor, ὠτάλγια, ας, ἡ, Diosc. aurium dolore laboro, ὠταλγέω, idem. ὠταλγία, id. laborans, ὠταλγικός, ἡ, ὸν. auricum sordes, αὐψλη, ης, ἡ, Alex. Aphrod.

Digitized by Google

in aurem dicere, εἰς οὖς λέγειν, εἰς οὖς τοὺς λόγους εἰπεῖν, Eurip. πρὸς οὖς κοινολογεῖσθαι, in utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφοτέρα τὰ ὦτα καθεύδειν, Aeschin. ἐπ' ἀμφοτέρας καθεύδειν, Menand. aurem vellere alicui, ἀνατείνειν τινα τοῦ ὤτος, Plut. aures regum i. e. delatores, τοὺς βασιλέως ὦτα, Xenoph. προσαγγελεῖς, οἱ, πρεσαγωγεῖδαι, οἱ, ὠτακουσταί, οἱ, Aristot.

auriscalpium, ἀτογλυφίς, ἡ, Plato Com. ἀτογλύφιον, τό, μυλωτίς, ίδος, ἡ.

auritus, ὠτεινός, ἐσσα, ὄν, Homer. δολιχοῦατος, ον, Hipp.

auro, vide mauro.

aurora, ἠώς, ω, ἡ, Thuc. simul cum aurora, ἅμα ἕῳ, id. aurorae tempore, statim ab aurora, ἕωθεν, Xenoph. ante auroram, πρὸ τῆς ἕω, Herodian.

aurum, χρυσός, ὁ, χρυσίον, τό, auro effulgere, χρυσαυγεῖν, domus auro fulgens, οἶκος χρυσῷ ἀστράπτων, Aristot. auro coruscans s. radians, χρυσαυγής, ές, auro captus, χρυσοκαπτός, ὁ, χρυσομανής, ές, auro concolor, χρυσίζων, ουσα, ον, χρυσοειδής, ές, auri amor, φιλοχρυσία, ας, ἡ, auro ligatus, χρυσοτευχής, ές, χρυσόδετος, ον, auro distinctus, χρυσοπαστος, ον.

auscultatio, ἀκροάσις, ἡ, Dem. ἀκοή, ἡ, Isocr. ἀκρόαμα, τό, non auscultatione tantum, sed et memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ μνήμης ἄξιον, Dem.

auscultator, ἀκροατής, ὁ, ἀκουστής, ὁ, conf. auditor.

ausculto, ἀκροάομαί τινος, ἀκούω τινός, conf. audio - i. e. obedio, πρόσεχω, alicui, τινί, Dem. πείθομαί τινι.

ausim, τολμήσω ἄν.

auspex, idem quod augur.

auspicato, εἰς καλόν, Plato. ἐς καλόν, Xen.

auspicatus, αἴσιος, ον, fulgura auspicata, ἀστραπαὶ αἴσιαι, Xen. aves auspicatae, ὄρνιθες αἴσιαι, Plut.

auspicium, idem quod augurium, optimis auspiciis res geritur, πράττεται τι αἰσιοῖς αἰσιοῖς.

auspicor, ὀρνιθοσκοπέω. - b) i. e. incloo, aggredior, ἐνάρχομαι, sermonem, τοῦ λόγου, Plut. κατάρχω τὸν λόγον, Plato. paeanem, ἐξάρχω παιᾶνα, Xenoph. ἐξάρχομαι παιᾶνα, id. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb. bellum, κατάρχω τοῦ πολέμου, Plut. artem, ἐνάρχομαι τέχνης, Lucian. Confer incipio.

auster, νοτος, ὁ, Aristot.

austere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, Dem.

austeritas, αὐστηρότης, ἡ, Dion.

austerus, αὐστηρός, ά, όν, vinum, οἶνος, Diosc. ut homo, σκυθρωπός, ή, όν, Isocr. σκυθρωπιάζων, ὁ, Dem. σκληρός, ά, ός, Plut.

australis, νότιος, ία, ιον, Aristot. mare, θάλασσα, Herodot. australe cochlis latus, τὰ νοτία, australis sive austrinus status, νοτία, ἡ, sc. κοχή.

austrinus, idem quod australis.

ausum, τόλμημα, τό, Thuc.

aut, ἤ, aut desistendum est, aut nema culpandus, ἢ παυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, Demosth. quomodo quis aut firmiorem, aut justiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι: idem.

autem, δέ, digaos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαινεῖν τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, Dem. Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰδοῦ, τοῖς δὲ νόμοις πείθου, idem. vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρή, Hippocr.

authenticus, αὐθεντικός, ή, όν.

autodidactus, αὐτοδίδακτος, ον, Xenoph.

autographum, αὐτόγραφον, το, Plat.

automaton, αὐτόματον, τό, Plut.

autumnalis, ἐπωρινός, ή, όν, Hesiod.

autumnus, ὀπωρα, ἡ, Xen.

autumo, νομίζω, Dem. οἴομαι s. οἶμαι. Confer existimo.

auxiliaris, βοηθητικός, ή, ον, Aristot. ἐπικουρικός, ή, όν, Thuc. hinc, auxiliares copiae, ἐπικουρικοί, τά, idem.

auxiliarius, συμμαχος, ὁ, Dem. βοηθός, ὁ, id. socii et adjutores, σύμμαχοι καὶ βοηθοί, idem. Conf. socius et sequens.

auxiliator, βοηθός, ὁ, Dem. βοηθών, ὁ, id. συμμαχος, ὁ, Isocr. in pugna sive certamine, συμμαχος, ὁ, Xen. συναγωνιστής, ὁ, Isocr. συναγωνιζόμενος, ὁ, id. quaerere sibi auxiliatores, ζητεῖν αὐτῷ βοηθοὺς, Dem. assumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστήν, Isocr. habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστήν, idem. conf. adjutor.

auxiliatrix, βοηθοῦσα, ἡ, σύμμαχος, ἡ, ἐπικουρος, ἡ.

auxilior, βοηθέω, Dem. ἐπικουρέω, Isocr. συναγωνίζομαι, Dem. omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, Dem auxiliari alicui adversus hostes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, idem. promptae auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, idem. προθύμως συμπολεμεῖν τινι, idem. προθύμως συναγωνίζεσθαι, id. ἑτοίμως βοηθεῖν, Isocr. segniter auxiliari, ἀνεσιν βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρεῖν, Xenoph. Dem. Confer sequens auxilium.

auxilium, βοήθεια, ἡ, βοήθημα, τό, Aristot. ἐπικουρία, ἡ, Thuc. numerus auxiliorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, Dem. auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, id. arcessere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, Isocr. pallicere alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, Dem. expectare aliunde, προσδοκᾶν ἔξωθεν βοήθειαν, Isocr. decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, Dem. mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἴς τοπον τινά, id. ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, Isocr. ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν, Thuc. impedire, κωλύειν τὴν βοήθειαν τινος, Dem. auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, id. uti, χρῆσθαι βοηθείαις, id. auxilio alicui venire, ἀρμόσθαι βοηθὸν τινι, Xen. βοηθικὸν εἶναί τινι, Aristot.

avare, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr. ita avare gerere se adversus aliquem, ut, οὕτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρὸς τινα, ὥστε, Isocr. φιλοχρήματος ἔχειν τινί, Dem.

avariter, idem quod avare.

avaritia, πλεονεξία, ἡ, Dem. φιλαργυρία, ἡ, Isocr. φιλοχρηματία, ἡ, Plato. φιλοπλουτία, ἡ, idem. αἰσχροκερδεία, ἡ, Dem. πλεονέκτημα, το, id sordes et avaritia, αἰσχροκερδεία καὶ πλεονεξία, id. opum augendarum cupiditas, ἡ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, id. venire ea avaritiae, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, Isocr. avaritiae causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, Dem. uti avaritia adversus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, idem. ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, id, Isocr. non concedere quidquam avaritiae alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινος, Dem. coercere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας, Id. omittere, missam facere avaritiam, παυσάσθαι τῆς πλεονεξίας, id. alienum esse ab avaritia, ἔξω εἶναι τῆς πλεονεκτήματος, id.

averas, πλεονέκτης, ὁ, πλεονεκτικός, Dem. φιλάργυρος, ον, Plato. φιλοχρήματος, ον, id. αἰσχροκερδής, ές, Dem. ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὐπορικός, id. ζητῶν πλεονεκτεῖν, id. cujus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν πρόσοιρεσις ζῶν, id. referens consilia sua ad avaritiam, ἐξετάζων τοὺς λογισμοὺς πρὸς πλεονεξίαν, id. μηδὲν ἀλλὸ σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλεῖν ἔξει, id.

ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xen. εὐτυχεῖ, ἔρρωσο.

aveho, ἀπάγω, Aristot ἐκκομίζω.

avellana, λεπτοκαρυον, τό, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, Diosc.

avello, ἀποσπάω, aliquid, τί, Plut. ἀποσπᾶν, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, id. τινὰ ἀπὸ τινος, Xen.

aveno, βρόμος, ὁ, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.

aveo, ἐφίεμαι, Dem. aliquid, ἐφίεμαί τινος, Isocr. ἐπιθυμεῖν τινος, Dem. πόθου τινος, Isocr. Vide cupio, item desidero.

avernalis, ἀορνεῖος, ον.

avernus, ἄορνος, ὁ.

avertunco, ἀποτρέπω, ἀποτροπιάζω, ἀλέξω. Vide averto.

averruncus, ἀποτρόπαιος, ον, ἀλεξητής, ῆρος, ὁ, ἀλεξητήριος, ον, ἀλεξητικός, ή, όν.

aversabilis, ἀποτρόπαιος, ον, Plato.

aversandus, ἀπόστυστος, ον, ἀποτρόπαιος, ἀπόφορος, ἀπόστατος.

aversatio, ἀποστροφή, ῆς, ἡ, Themist.

aversio, ἀποστροφή, ἡ, Plato. ἀποστροφή, ἡ, Themist.

aversor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινά, Galen deprecationem alicujus, ἀποτρέπειν τὴν δέησιν τινος, Plut. ἀποτροπιάζομαι, Synes.

aversor, oris, ἀποστρεπτής, ὁ, malorum, ἀποτρόπαιος, ὁ, Jupiter aversor, Ζεὺς ἀποτρόπαιος, Luc. ἀπότρεπος, ου, ὁ, Plato.

averses, ἀποστραμμένος, ἀπόστροφος, ον, a Dea, τοῦ Θεοῦ, Synes.

averto, ἀποστρέφω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Plat. aliquid, ἀποστρέφω τι, Lucian. oculos et in terram deprecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω, Herodian. — ma, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποστρέφομαί τινος, id. quod Dii avertant! ὁ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, Dio. invidiam ab aliquo, ἀπολαύειν φθόνου τινος, Ael.

avia, i. a. patris s. matris mater, ἡ τοῦ πατρός s. τῆς μητρός μήτηρ. — Sine discrimine, μεγαλομήτηρ, μητρός, ἡ, ταθη, ἡ, s, ταθη, ἡ. (A probatis scriptoribus non usurpantur μάμμα, μάμμη, μαμμία, μαμμαία, ἡ, quae voces recentiores et de patris et de matris matre habent, v. Lobeck. ad Phryn. p. 153 seq.)

aviarium, ὀρνιθών, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, τό.

avicula, ὀρνίθιον, τό, ὀρνιθάριον, τό.

avide, ἐπιθυμητικῶς, Poll. — i. a. avare, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr.

avidilas, ἐπιθυμία, ἡ, cibi, τοῦ σιτου, Xenoph. ἐπιθύμημα, το. Plato. ἐπιθυμητής, ἡ, Aristot. Confer avaritia.

Digitized by Google

avidus, πρόθυμος, ον, alicujus rei, τινός ἐπιθυμητικός, ή, όν, Aristot. — i. e. avarus, πλεονεκτικός, ή, όν, Dem. — i. e. lubens, ἄσμενος, ένη, ενον, idem. lucri, φιλοκερδής, ές, Aristoph. avidus lucri sum, φιλοκερδεία, Xenoph.

ovis, ὄρνις, ὁ vel ἡ, Dem. ὄρνεον, τό, Plut. major, αἰγνός, αὔ, ό. id.

avitus, πατρῷος, cui avite, at paterna gloria est, ὁ πατρῷος καὶ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, Dem. — i. e. a majoribus acceptus, παραγενόμενος, gloria, κλέος, Herodian.

avius, ἄβατος, Isocr. ἄνοδος, ον, Xenoph.

avocamentum, διαγωγή, ἡ, ἀπόλυμα, τό.

avocatio, ἀποτροπή, ἡ, Plato. ἀποστροφή, ἡ, Theniist.

avoco, ἀπακαλέω, aliquem, τινά, Xenoph. ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Isocr. τινὰ ἀπό τινος, Thuc.

avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτόμαι, hinc avolaturus sum, οἰχήσομαι ἀπιών, Plato. avolat voluptas, ἡ ἡδονὴ τῷ ἀσαλεύτῳ συναφίπταται.

avulsio, ἀσύσπασις, ἡ.

avulsus, ἀσυσπαστός, ον, ἀπεσπασθείς, ἀπεσπασμένος, avulsa pars, ἀσύσπασμα, τό, particula avulsa, ἀποσπασμάτιον, τό, ramus avulsus, ἀπόσπασις, εώς, ἡ.

avunculus, μητρόθηλυς, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός, Dem. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, Lucian.

avus, πάππος, ὁ, Dem. avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρός, id. avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρός, idem.

axilla, μασχάλη, ἡ, Xen.

axiome, ἀξίωμα, τό, Aristot.

axiomaticus, ἀξιωματικός, Dion. Hal.

axis, ἄξων, ὁ, currus, Xenoph. mundi, τοῦ κόσμου, Aristot.

axungia, οὔνιον στέαρ σεσαλαιωμένον, ἐξύγγιον, τό, Dioscor. 3, 105. (nisi ap. hunc legendum est ἀξυγγιον.) τὸ ἀρμάνιον ἄλιφαρ, κυμελό, ἡ.

B

Babae! βαβαί, babae! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας! Babae, dicebant vero etc. βαβαὶ ἦν δ' ἐγώ, Plato.

Baccа, i. e. fructus, καρπόβριον, τό, bacca juniperi, item cedri, ἀρκευθίς, ἡ, Diose. bacca lauri, δαφνίς, ἡ, Theophr. — i. e. margarita, μαργαρίτης, ὁ, Aelian. baccae olcae, στίμφυλα, τά. Bacca etiam dicitur, ἡ λίθος.

baccatus, λιθοφόρος, ον, διαλίθος, ον.

Baccha, βάκχη, ἡ, βακχαρίς, ἡ.

bacchabundus, βακχεύων, ουσα, ον.

bacchanalia, βακχεύματα, τά, Plut. Διονύσια, τά, id. agitare, ἄγειν Διονύσια, Διονυσιάζειν, Athen.

bacchans, βακχεύων, ὁ, σαρόβακχος.

bacchar, βάκχαρις, ἡ, Diose.

bacchatio, βακχεία, ἡ, Plut. βάκχευσις, ἡ, βακχεύμα, τό.

bacchicus, βακχικός, Διονύσιος, bacchica dona, Διονύσια δῶρα, Athen. Διονυσιακός, bacchici chori, Διονυσιακοὶ χοροί, id. Διάσια.

bacchor, βακχεύω, Plato.

Bacchus, Βάκχος, ὁ, Διόνυσος, ου, ὁ.

baccula, ἀκροδρυφόρον, τό.

baculus, βακτηρίδιον, τό, ῥάπις, ἡ.

baculus, βακτηρία, ἡ, Plot. senilis, quo senes innituntur, βακτηρία γεροντική, Theophr. βακτήριον, ου, τό, Aristoph. ῥάβδος, ου, ἡ, Xen. baculo inoitor senum more, βακτηρίᾳ πρεσβυτικῇ, Nax.

bajulo, βαστάζω, senem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot. ἀγκαλιοφορέω, Pausan.

bajulus, βαστάζων, ὁ, φορτοβαστάκτης, ὁ, Suid. ἀγκαλιοφόρος, ὁ, Poll.

balaena, φάλαινα, ἡ, κῆτος, τό, Athen.

balatus, ου, βλήχημα, τό, βλυχή, ἡ, Aeschyl.

balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

balbus, τραυλός, ἡ, όν, Plut. ψελλός, ἡ, όν, Id. βλαισός, ἡ, ον, Hippocr. ψελλίζων, βατταρίζων, ουσα, ον, -ἰσχνόφωνος, ον, Aristot.

balbutiea, τραυλότης, ἡ, Plot. τραυλισμός, ὁ, ψελλότης, ἡ, Aristot. ψελλισμός, ὁ, idem.

balbutio, τραυλίζω, Aristoph. ψελλίζω, Aristot. ψελλίζομαι, Plato. βατταρίζω, Lucian. cum infantibus more nutricum, ὑπογορίζομαι, Theophrast.

balineum, vide balneum.

ballista, βαλλίστρα, ας, ἡ.

balneator, βαλανεύς, ὁ, Plato. βαλανείτης, ὁ, Suid. βαλανευτής, ὁ, Id.

balneatrix, βαλανίς, ίδος, ἡ, βαλανεύσα, ἡ.

balneo, i. e. lavo, νίπτω, Athen. λούω, Lucian. περὶ λουτρὸν ἔχω, Herodian.

balneolum, βαλανεῖδιον, τό.

balneum, βαλανεῖον, τό, Dem. λουτρόν, τό, Plut. perferre aliquem in balneum et abluere, ἀνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον καὶ περιπλύνειν, Dem. perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου, id. lavare solitus in balneo, λοῦσθαι ἐωθὼς ἐν βαλανείῳ, id. oti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, Aelian. χρῆσθαι λουτρῷ, Herodian. ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρὸν πορεύεσθαι, id. — i. e. locus balnei, λουτρών, ὁ, Xenoph.

balo, su. ut ovis vel capra, βληχάομαι, Aristoph.

balsamum, βάλσαμον, τό, Theophr. fructus balsami, καρπόβαλσαμον, τό, Diose. frutex balsami, θαλβάλσαμον, τό, id. succus balsami, ὀπόβαλσαμον, τό, id.

balteolus, ζωνίον, τό, Poll.

balteus, ζωστήρ, ὁ, aureus, χρυσοῦς, Herodot. balteum solvere, ζωστῆρα λύεσθαι, Dem. Phal. ζῶμα, ατος, τό, Eustath. ζώνη, ης, ἡ.

baptisma, βάπτισμα, τό, N. T. βαπτισμός, ὁ, ib.

baptismus, id. q. baptisma.

baptista, βαπτιστής, ὁ, N. T.

baptisterium, βαπτιστήριον, τό.

baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινά.

barathrum, βάραθρον, τό, Xenoph. praecipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, id. barathro similis, βαραθρώδης, ες, Plut.

barba, πώγων, ωνος, ὁ, Plut. ὑπήνη, ἡ, id. γένειον, τό, Paus. barba hirci, πώγων τράγου, Athen. barbam alens, barbatus, πωγωνίας, ου, ὁ, Suid. habens barbam densam et hispidam, δασυπώγων, ὁ, Aristoph. raram, σπανοπώγων, ὁ, Poll. nullam, ἀπώγων, ὁ, ἀγένειος, ὁ, promissam, μακροπώγων, ὁ, βαθυπώγων, ὁ, hircinam, τραγοπώγων, ὁ, aenam sive rufam, χαλκοπώγων, ὁ, Plut. barbam alo, πωγωνοτροφέω, Plut. barbam vello, τοῦ γενείου τίλλω, Dion. barbam gesto, γενειάω, Aristot. barbam emittere incipio, γενειάσκω, Xen. barbam nutrio, συγκόμα τρέφω, πωγωνοτροφέω.

barbare, βαρβαριστί, Plut. βαρβαρικῶς, βαρβαροφώνως, barbare loquor, βαρβαρίζω, id. καρβανίζω, καρβάζω, καρβαίζω, Hesych.

barbaricus, βαρβαρικός, ἡ, όν, βάρβαρος, ον, bellum, πόλεμος, Thuc. lingua, γλῶσσα, Sophocl.

barbarica in sermone, βαρβαροστομία, ἡ, Strabo. βαρβαρόστομος, ἡ.

barbarismus, βαρβαρισμός, ὁ, Eustath.

barbarus, βάρβαρος, ον, Plut. barbarum reddo, vel barbaris subjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, Isocr. barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, Xen. ter barbarus, τριβάρβαρος, ον, Plut. barbarorum amicus, φιλοβάρβαρος, ον.

barbatulus, ὑπογενείων, contr. ῶν, ῶνος, ὁ, ὑπωνήτης, ου, ὁ.

barbatus, γενειάνης, ὁ, Lucian. γενειᾶνης, ίδος, ἡ, Athen. πωγωνίας, ὁ, πωγωνίτης, ὁ, βαθυγένειος, ον, εὐγένειος, ον, εὐπώγων, ὁ, ἡ, barbatus sum, γενειάω, Aristot.

barbitus, βάρβιτος, ὁ, ἡ, βαρβιτον, τό, barbito cano, βαρβιτίζω, Poll.

barbula, πωγώνιον, τό, πωγωνάριον, τό.

barbus, τρίγλα, ἡ.

bardus, βλαξ, ακός, ὁ, Xen. cf. stupidus.

barrio, βρυχάομαι ὡς ἐλέφας.

barritus, ου, τό τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα.

barrus, ἐλέφας, αντος, ὁ, Aristot.

basistia, φίλημα, τό, Lucian.

basiator, φιλητής, ὁ.

basilica, βασιλική, ἡ, βασίλειον, τό.

basilicus, βασιλίσκος, ὁ.

basio, φιλέω, Athen. φιλέω τῷ στόματι, Xenoph. cf. osculor.

basis, βάσις, ἡ. cf. fundamentum.

basium, φίλημα, τό. cf. osculum.

batillum, πύρανον, τό.

batuo, λιθόω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοις, Aelian.

baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ἂν μὴ γιγνώσκωσι, Plut.

beate, εὐδαιμόνως, Isocr. μακαρίως, Aristoph. beate vivo, ἐκ εὐδαιμονίας διάγω, Isocr.

beatitas, s. beatitudo, εὐδαιμονία, ἡ, Dem. μακαρότης, ἡ, cf. felicitas.

beatus, εὐτυχής, ές, μακάριος, ία, ιον, Dem. ob bonos liberos, τοῖς εὐπαιδίαις, Aristoph. facere aliquos beatos et felices, ποιεῖν τινὰς εὐδαίμονας καὶ μακαρίους, idem. lieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, idem. beatus sum, εὐδαιμονέω, Dem. εὐτυχέω, id. δευτυχέω, Dem. τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, Dem. πράττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, Aristot. beatum praedico, μακαρίζω, Isocr. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristoph. ob fortunam εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, Dem. Isocr.

belloria, τραγήματα, τά, Plato. τραγήλια, τά, Athen. τραπεζά, τά, Hippocr. ἐσθίσιμα, τά, Athen. bellariorum amans, γλυκοτραγήμων, ὁ, ἡ, Atheo.

bellator, μάχιμος, ὁ, Isocr. στρατιώτης, ὁ, Dem. πολεμιστής, ὁ, Plut. Conf. miles.

Digitized by Google

bellatorius, πολεμιστήριος, ία, ιον, Xenoph.

bellatrix, πολεμιστής, ίδος, ἡ, πολεμίστρια, ἡ.

belle, καλῶς, Dem. ἁμῴως, Xenoph.

bellicose, φιλοπόλεμος, Isocr. πολεμικῶς, idem.

bellicosus, πολεμικός, ή, όν, Isocr. πολεμικῶς διακείμενος, idem. πολεμικῶς ἔχων, idem.

bellicus, πολεμικός, ή, όν, virtus, ἀρετή, Xenoph. bellica res, πολεμική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot. bellicae res, πολεμικά, τά, Xen.

belligero, πολεμεῖν, cum aliquo, τινί, Dem adversus aliquem, πρός τινα, idem. pro aliquo, ὑπέρ τινος, Isocr. tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, Dem decem annos, δέκα ἔτη, Isocr. continenter, συνεχῶς, fortius, ἄμεινον, id. valde expedite, σφοδρὰ ἑτοίμως, Dem. promptius, προθυμότερον, Isocr. aperte, ἁπλῶς, Dem. aperto Marte, ἐκ προφάσεως, idem. ipso opere, non decretis solum, ταῖς ἔργοις, μὴ ψηφισμασι μόνον, id. tu pater, αἰσχρῶς, Isocr. misere et male, κακῶς καὶ κακῶς, Dem. communi consilio, κοινῇ, Isocr. terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, idem.

bellua, θηρίον, τό, robusta, ἄλκιμον, Xenoph. agrestis sive fera, ἄγριον, Isocr.

belluatix, id. q. belluinus.

belluinus, θηριῶδες, ιον, Xen. vis, βία, Sophocl. θηριώδης, ώδες, homo, ἄνθρωπος, Aristot. natura, φύσις, id.

bellum, πόλεμος, ὁ, Dem. maximum, μέγιστος, Isocr. magnum et difficile, πολὺς καὶ χαλεπός, Dem. continuum, συνεχής, Dem. grave, βαρύς, idem. vehemens, δεινός, id. implacabile et non indictum, ἀσπονδος καὶ ἀκήρυκτος, id. legitimum et sportum, νόμιμος καὶ προφανής, id. ignobile, et sumtuosum, ἄδοξος καὶ δαπανηρός, id terrestre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, Isocr. funtinum, ἐμφύλιος, Dem. publicum, κοινός, Isocr. privatum, ἰδιος, Dem. civile, ἐπιδήμιος, sive, ἐμφύλιος, Aelian. bella et expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατεῖαι, Dem. bella et certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες, Isocr. bella et praelia, πόλεμοι καὶ μάχαι, Dem. pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, Isocr. excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παρεξιέναι εἰς vel πρὸς πόλεμον, id. bellum expetere, πόλεμον ἐπιζητεῖν, id. decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, Dem. excitare, commovere, gerere, κινεῖν vel κινεῖσθαι, idem. movere, κινεῖν, idem. suscipere adversus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀντιτάττεσθαι πρός τινα, Isocr. sustinere, ὑπομένειν, Dem. indicere, sive denunciare, προαγορεύειν, idem. parare, παρασκευάζειν, idem. apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, id. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι καὶ παρασκευάζεσθαι, id. inferre alicui, ἀφιέναι πόλεμον πρός τινα, Isocr. κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χεῖρας τινί, Dem. repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον, Dem. gerere adversus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, idem. una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον, id. fellder gerere, καταφρονεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, id. rem instaurare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, Isocr. trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, Dem. formidare, φοβεῖσθαι, id. fugitare, φεύγειν, id. componere ex animi sententia, καταπαύειν τὸν πόλεμον, ὅπως βούλονται τινες, id. solvere, διαλύειν πόλεμον, Isocr. διαλύειν ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον, id. sopire, restinguere, παύεσθαι τοῦ πολέμου, id. bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, Demosth. bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεται τινι πρός τινας, idem. bellum est alicui cum aliquo, πόλεμός ἐστί τινι πρός τινα, id. proficisci ad bellum, εἰσιέναι εἰς πόλεμον, Isocr. vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, Demosth. pocem facere a bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, idem.

belluosus, i. e. plenus belluis, θηριώδης, ες, mare, θάλασσα, Theophr.

bellus, ἁμῴος, ή, όν, Aristoph.

bombix, βομβύξ, υκος, ἡ. V. trochus.

bene, εὖ, Dem. καλῶς, id. ἐρρῶς, Isocr. adfectam esse erga aliquem διακεῖσθαι εὐνοϊκῶς, εὐνοϊκῶς, φιλοστοργως πρός τινα, Demosth. Isocr. audire, καλῶς ἀκούειν, Plat. cedere, πρᾴως ἐξίεναι, Herodian. bene cum eo agitur, πράττει εὖ, Dem. καλῶς, id. bene vola tibi, εὔνους εἰμί σοι, idem. bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν, vel, ἀγαθά, Isocr. bene facere alicui, ἔρδειν εὖ τινα, Aristoph. bene me habeo, ἔχω καλῶς, Dem.

benedico, εὐλογεῖν. i. e. laudo, aliquem, τινά, Isocr. - i. e. bona precor et omnia faustc alicui opto, εὐφημεῖν καὶ πάντα τἀγαθὰ εὐχομαί τινι, Dem.

benedictio, εὐφημία, ἡ, Herodian. εὐλογία, ἡ, Philo.

benedictus, εὐλογητός, ὁ, ὁ, N. T.

benefacio, εὐεργετεῖν, alicui, τινί, Dem. εὖ ποιεῖν τινί, id. ἀγαθὸν ποιεῖν τινί, id. civitati, ἔρδειν τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, Isocrat. Conf. beneficium.

benefactor, εὐεργέτης, ὁ, Dem. εὐποιών, οῦντος, ὁ, Isocr. cum alicujus, εὐεργέτης γίγνομαί τινος, id. χρηστὸς γίγνομαι πρός τινα, id.

benefactum, εὐεργέτημα, τό, Dem. Conf. beneficium.

beneficentia, εὐεργεσία, ἡ, Dem. εὐπραγία, ἡ, Isocr.

beneficiarius, ὁ εὖ παθών, Dem. Isocr. ὁ εὖ πεπονθώς, Isocr.

beneficium, εὐεργέτημα, τό, Dem. εὐεργεσία, ἡ, Isocr. χάρις, ιτος, ἡ, Dem. ἀγαθόν, τό, id. χρηστόν, τό, idem. magnam, εὐεργεσία μεγάλη, Dem. majus, μείζων, id. maximam, κάλλιστον, amplissimum, μεγίστη, id. mediocre, μετρία, id. pritatom, ἴδιον, id. immensum, ὑπερμεγεθες, id. conferre in aliquem, κατατίθεσθαι εὐεργεσίαν εἰς τινα, Dem. ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, Isocr. πράττειν τινα ἀγαθά, Aristot. εὐεργετεῖν τινα, id. accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπὸ τινος. Plutarch. πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπὸ τινος, Lysias, χάριν φέρεσθαι παρά τινος, Andoc. ferre alicui acceptam, εὐεργέτημα τινος, Isocrat. adscribere deorum benevolentiae, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, Dem. praedicare et meminisse, λέγειν καὶ μνημονεύεσθαι, Isocr. reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὰς εὐεργεσίας τινός, Xenoph. ἀντιποιεῖσθαι εὐεργετῶν, Aristot. ἀντιποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα, Dem. ποιεῖν τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, idem. beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ἐν χάριτος καὶ δωρεᾶς μέρει, Dem. ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινι δωρεαῖς, id. superari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, Isocrat. habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει. Dem. loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαμβάνειν τι, id. beneficiis aliquem protocare, ὑπαρχειν τῆς εὐεργεσίας εἰς τινα, idem. cujus magna beneficia exstant in aliquem, οὗ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, idem. beneficii commemoratio, τὸ τῆς εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκειν, Dem. beneficio aliquem afficere, εὖ ποιεῖν τινα, Xenoph. εὐεργετεῖν τινα, Dem. beneficio affici, εὖ πάσχειν, ἀγαθὰ πάσχειν, Xen.

beneficus, εὐεργέτης, ὁ, Dem. εὐποιών, οῦντος, ὁ, Isocr. ἐπιεικής, οῦντος, ὁ, Dem. χρηστός, ὁ, ὄν, idem. ἀγαθός, ή, όν, id. φιλάνθρωπος, ον, Isocr. ἀγαθοεργός, ὄν.

benemeritus, εὐεργέτης, ὁ, vere de civitate, ἀληθῶς τῆς πόλεως, Dem.

benevole, εὐνοϊκῶς, Dem. εὐμενῶς, Isocr. μετ' εὐνοίας, Dem. εὐγνωμόνως, φιλοστοργως, audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, idem. et fidaliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς καὶ πιστῶς πράττειν τι, idem. benevole praesto esse alicui, εὐνοϊκῶς βοηθεῖν τινι, Xen.

benevolentia, εὔνοια, ἡ, Dem. εὐμένεια, ἡ, id. εὐμένεις, τό, id φιλανθρωπία, ἡ, id. χάρις, ιτος, ἡ, προσφιλεῖς, οῦς, τό, φιλοφροσύνη, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ἡ, et humanitas, εὔνοια καὶ φιλανθρωπία, id. et studium, εὔνοια καὶ προθυμία, id. insignis, εὔνοια μεγάλη, id. magna et incredibilis, μεγάλη καὶ σφοδρά, id. singularis, πολλά, idem. summa, πλείστη, idem. firmior, βεβαιοτάτη, Isocr. divina, δαιμόνιος, Dem. justa, δικαία, id. vera, ἀληθινή, Isocr. omni suspicione carens, ἀνύποπτος, Dem. benevolentiam expetere, ἐρᾶν εὐνοίας, Isocrat. aliquorum, παρακαλεῖσθαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, Dem. tribuere alicui, δίδοναι τινί, idem. habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, idem. praestare alicui, παρέχειν τινί, Isocr. benevolentia completi aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς τινι, Dem. πρός τινα, Xenoph. demonstrare alicui, ἐπιδείκνυσθαι πρός τινα, Dem φανερῶς ἐνδείκνυσθαί τινι, id. alicujus contrahere, ἀτᾶσθαι παρά τινος, id. λαμβάνειν τινός, Isocr. concivare, διασώζειν vel ἐκφυλάττειν, id. remittere erga aliquem, ἀφίστασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τινα, id abjicere erga aliquem, παραβιάσεται τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς vel πρὸς τινα, idem. facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, idem. ἐπ' εὔνοιαν ποιεῖν τι, id. benevolentiae alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινός, Isocr. benevolentiae tuae in periculis non deserere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐ λείπειν, Dem. frustrari benevolentiam alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινός, idem. destitui benevolentia et humanitate alicujus, ἀποστερεῖσθαι τῆς εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τινός, id.

benevolus, εὔνους, ον, contr. εὐνοῦς, οῦν, Dem εὐνοϊκός, ή, όν, idem. εὐμενής, ές, id. alicujus et amicus, εὔνους καὶ φίλος τινί, id. est illi, γίγνεται, ἐστί, ὑπάρχει εὔνους ἐκείνῳ, Isocr. benevolum habere aliquem, ἔχειν τινα εὔνουν, id. noncisci aliquem benevolentiorem alio, τυγχάνειν τινος εὐνοεστέρου, ἢ ἑτέρου, id. benevolo animo sum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινί, Dem. εὐμενῶς ἔχω vel διακείμαι πρός τινα, Isocr. εὔνοιαν ἔχω εἰς τινα, vel τινί, id.

benignus, φιλόφρων, Xen. φιλάνθρωπος, Dem. εὐμενής, Isocr.

benignitas, εὐεργεσία, ἡ, Isocr. χρηστότης, ητος, ἡ, εὐμένεια, ἡ.

benignus, χρηστός, ή, όν, Dem ἀγαθός, ή, ον, id. φιλάνθρωπος, ον, Isocr. ἐπιεικής, ές, Dem. πρᾷος, idem. et ignoscens homa

Digitized by Google

num erratis, πρᾶος καὶ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, Xen. ergo aliquem, πρᾶός τινι, Plut.

beo, i. e. beatum praedico, μακαρίζω, Dem. εὐδαιμονίζω, idem. aliquem fortunae ergo, τινα τῆς τύχης, Aristot. τινὶ διὰ τὴν τύχην, Dem. majores, μακαρίζω τοὺς πρόγονους, Isocr. alicujus causa, τινος, Aristoph. – i. e. beatum reddo, ποιῶ τινα εὐδαίμονα καὶ μακάριον, Isocr.

bes, ἡμίσεια, ᾱ, Lucian. ἡμίσειον, τό, basse hereditatis se abstinere, ἀφίστασθαι τοῦ δυοῖν μερίδε τοῦ κλήρου, Dem.

bestia, θηρίον, τό, Dem. immanissima, ἀγριώτατον, Isocr. impura, μιαρόν, Dem. nefaria et immanis, μιαρὸν καὶ ἄμικτον, idem. eicurare bestiae et meliorse sitiere, ἡμεροῦν ψυχὰς θηρίων καὶ πλείονος ἀξίας σωτῆν, id. – i. e. homo bestialis, ad quid bestia ejusmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἂν καὶ χρήσαιτό τις τοιούτῳ θηρίῳ; Dem. bestiarum more, θηριωδῶς, Isocr.

bestialis, θηριώδης, ές, Aristid.

bestiarius, θηριομάχος, ὁ, Lucian.

bestiola, θηρίδιον, τό, Theophr. ζωΰδιον, τό.

beta, τεῦτλον, τό, Diosc.

betula, σπρύδα, ᾱ, Theophr.

bibacitas, φιλοποσία, ᾱ, Xen.

bibax, σολοπότης, ὁ, Plut. σολύπωτος, ὁ, ᾱ, Aristot. σωτεός, ᾱ, ὸν, Plut.

bibla, βίβλια, τά.

biblicus, βιβλικός, ᾱ, ὸν.

bibliographia, βιβλιογραφία, ας, ᾱ, Diosc.

bibliographus, βιβλιογράφος, ὁ, Poll.

bibliopegos, βιβλιοπηγός, ὁ.

bibliopola, βιβλιοπώλης, ὁ Poll.

bibliopolium, βιβλιοπωλεῖον, τό.

bibliotheca, βιβλιοθήκη, ᾱ, Poll.

bibliothecarius, ὁ ἐπιστάτης τῆς βιβλιοθήκης.

bibo, σόπης, ὁ, Aristoph.

bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, Xenoph. per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, id. merum, ἀκρατοποσία, Athen. lac, γαλαποσία, id. vinum, οἰνοπωσία, idem. parum, ὀλιγοποσία, Plut. aquam, ὑδροποσία, id. frigidum, ψυχροποσία, Plut. medicamentum, φαρμακοποσία, Theophr.

bibosus, vide bibax.

bibulus, φιλοπότης, ου, ὁ, Poll.

biceps, διπέφαλος, ον, διπρόσωπος, ον, imago, ἄγαλμα δισπρόσωπον, Herodian.

bicolor, δίχροος, ον, contr. δίχροος, ουν, Aristot. δίχρωμος, ον, Galen.

bicornis, δικερος, ον, δικέρως, ωτος, ὁ, ᾱ, διπέρκος, ον, διπέρκης, ον.

bicorpor, δίσωμος, ον, δισώματος, ον.

bicubitalis, δίσυχυς, εος, ᾱ, ᾱ, Diosc.

bidens, διόδους, οντος, ὁ, ᾱ.

bidonos, ἐνὸ ἡμέραι, biduo post, ἐνὸ διαδραμουσῶν ἡμερῶν, Herodian.

biennis, διετης, ές, Aristot.

biennium, δίετες, εος, τό, Aeschin. διετία, ας, ᾱ.

bifariam, διχῇ, Dem. διχᾶς, divido, διχοτομῶ, Polyb.

bifer, δίφορος, ον, ficus, συκῆ, Aristot. δίκαρπος, ον, terra, γῆ, Strabo. sum, δικαρπεῖν, Theophr.

bifidus, i. e. ungulam bisulcam habens, δίχηλος, ον, Aristot.

biforis, δίθυρος, ον, templum, ναός, Poll. –

biformis, δίμορφος, ον.

bifrons, ἀμφιπρόσωπος, ον, Plut. διπρόσωπος, ον, mumilia, φρουρά, Appian. διπρόσωπος, ον, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, Herodian.

bigae, συνωρίς, ίδος, ᾱ, Plut. bigis vehor, συνωριστοῦμαι, Aristoph. bigarum auriga, συνωριστής, οῦ, ὁ, Lucian.

bigamia, vide digamia.

bigarius, συνωριστής, ὁ, Lucian.

bijugus, δίζυγος, ον, Gregor. Naz.

bilanx, ζυγός, ᾱ, Plut. vide libella.

bilinguis, i. e. duarum linguarum peritus, δίγλωσσος, ον, Thuc. δίφωνος, ον, Poll. ex Philistone, – i. e. aliud loquens, aliud sentiens, δίλογος, ον, ἀμφίλογος, ον.

biliosus, χολώδης, ες, Hippocr. χολικός, ᾱ, ὸν, Plut. extrema biliosus, i. e. valde iracundus, ἀκρόχολος, ον, Aristot.

bilis, χολή, ᾱ, Plut. – i. e. ira, id. Dem. bilem sducens, χολαγωγός, ὸν, χολαγωγός, ᾱ, ὸν, Hippocr. merum bilem congerens, ἀκρατοχόλος, ον, Idem. bile mens eurens, ἀχολία, ᾱ, Plut. bile atrae redundantia, μελαγχολία, ας, ᾱ, Hippocr. bile atra laboro, μελαγχολῶ, Dem. bile amara redundens, πικροχόλος, ον, Hipp.

bilustris, vide decennalis.

bimaris, διθάλασσος, ον.

bimatus, διετία, ας, ᾱ, διετής, τό.

bimembris, δίκωλος, ον, Diosc.

bimestris, δίμηνος, ον, bimestre temporis spatium, δυο μῆνας, Herodian.

bimulus, διετής, ές, Aristot.

bimus, idem quod anteceden.

bini, δισσοί, αἱ, ά, σύνδυο.

binominis, διώνυμος, ον, Plato.

bipalmis, δίδυρος, ον.

bipartito, διμερῶς, διχῇ, Dem. δίχα, Thuc.

bipartitus, διμερής, ές.

bipedens, δίθυρος, ον.

bipedalis, δισσόδους, ες, Xenoph. διπεδιαῖος, αία, αῖον, id.

bipedaneus, idem quod bipedalis.

bipennis, πέλεκυς, εως, ὁ, Neutr. υ, Plut.

bipes, δίπους, ὁ, ᾱ, Aristot.

biremis, δικρόρρυς, ες, Poll.

bis, δίς, bis aut ter caussam capitis dicat, δίς ἢ τρὶς κρίνεται, Dem.

bissextus, so. diss, ἐμβόλιμος ἡμέρα, Plut.

bisulcus, i. e. ungulas fissas habens, δίχηλος, ον, Aristot.

bitumen, ἄσφαλτος, ου, ᾱ, Diosc. refero, ἀσφαλτίζω, id. bitumine illino, ἀσφαλτόω.

bitumineus, ἀσφαλτικός, ον.

bitumino, ἀσφαλτόω.

bivium, ἀμφόδος, ᾱ, Xen.

blaesus, τραυλός, ᾱ, ὸν, Plut. sum, τραυλίζω, Aristoph. Vide balbus.

blande, φιλανθρώπως, Dem. χαριέντως, id. admodum, πάνυ, ἥδιστα, id. blandius alloqui aliquem, προσαιτεῖν τινα, Isocr.

blandiloquentia, χρηστολογία, ᾱ, ἡδολογία, ᾱ.

blandiloquus, χρηστολόγος, ον, ἡδολόγος, ον.

blandimentum, θέλγητρον, τό, θέλγμα, τό, θελκτήριον, τό, δωρεία, ᾱ, ἀρέσκεια, τό.

blandior, σαίνω, alicui, τινά, Plut. περιζωμαί τινα, Aristoph. ἀρεσκεύομαί τινα, Xenoph. κολακεύω τινί, Plut. τεί τινα, Xenoph. auribus, κεχαρισμένως διαλέγομαι, Isocr.

blanditiae, κολακεία, ᾱ, Dem. ἀρέσκεια, τά, Plut. blanditiis sibi placere aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, Aelian. cf. blandimentum.

blandus, χρηστολόγος, ον, θελκτήριος, ον, Plut. ἄρεστος, ᾱ, ον, Aristot. εὐφροσύνηγορος, ον, Isocr.

blasphemator, βλάσφημος, ὁ, Dem.

blasphemia, βλασφημία, ᾱ, Plato.

blasphemo, βλασφημῶ, aliquem, τινά, Appian. aliquid, εἴς τι, Plato. ἀσεβῶ τινος, Isocr. περί τινος, idem. Dem. εἰς θεόν, Plato. βλασφημόν τι εἶπον, Dem.

blasphemus, βλάσφημος, ον, Dem.

blatero, σπερμολόγος, ὁ, Dem. λογοσοιῶν, ὁ, idem. φλυαρῶν, ὁ, Isocr.

blatero, ληρέω, Isocr. ψιθυρίζομαι, Aristot. ταυτολογέω, Polyb. frustra, ἀδολεσχίᾳ τινὶ χρῶμαι, Dem. βαψωδίᾳ μάτην, idem de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος, Isocr.

blatta, σίλφη, ᾱ, Diosc. τίλφη, ᾱ, Lucian.

blennus, μωρός, ά, όν, Aristoph. βλόξ, ακός, ὁ, ᾱ, Xen.

blitum, βλίτον, τό, Diosc.

boarium forum, βουπωλεῖον, τά, βουπωλεῖον, τό.

boatus, μύκημα, τό, Plut.

boletus, βωλίτης, ὁ.

bolis, βολίς, ίδος, ᾱ, bolidem demitto, sive bolide mare exploro, βολίζω.

bolus, ὄγκαφος, ὁ, ψωμός, ὁ, βλωμός, ὁ, ψωμίον, τό.

bolus, βῶλος, ὁ.

bombilatio, βόμβησις, εως, ᾱ.

bombilator, βομβητής, ὁ, βομβητικός, ᾱ, ὸν.

bombito, βομβέω, βομβαίνω.

bombus, βόμβος, ὁ, bombum edens, βομβήσις, εσσα, ῆν.

bombycinus, βομβύκινος, ίνη, ινον.

bombyx, βομβύξ, υκος, ὁ, Arist.

bona, οὐσία, ᾱ, Dem. ὄντα, τά, idem. ὑπάρχοντα, ων, τά, Isocr. ἀγαθά, τά, id. χρήματα, τά, idem. κτήσεις, αἱ, Dem. κτήματα, τά, id. ἐγκτήματα, ων, τά, id. hereditaria, κλῆρος, ὁ, Dem. animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunae, ἀγαθὰ τὰ ἐκτός, sive, ἐξωτερικά. Conf. opes, item facultates.

bonitas, i. e. bona indoles, praestantia, χρηστότης, ότος, ᾱ, χρηστόν, τό, ἀρετή, ᾱ, eximie bonitatis, ἄριστος, κάλλιστος, naturae bonitas, εὐφυΐα, ᾱ, vocis, εὐφωνία, soli, εὐγειον, τό b) i. e. bonitas animi, benignitas, clementia, ἀγαθότης, ητος, ᾱ, πραότης, ητος, ᾱ, χρηστότης, ητος, ᾱ, ἀγαθοσύνη, ᾱ, φιλοφροσύνη, ᾱ, εὐμένεια, ᾱ, εὔνοια, ᾱ.

bonum, ἀγαθόν, τό, Arist. χρηστόν, τά, Dem. magnum, ἀγαθὸν μέγα, Dem. praecipuum et omnium maximum, ἡγούμενον καὶ πάντων μέγιστον, Id. maximum et splendidissimum divinorum bonorum et humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ σεμνότατον, id. admirandum, θαυμάσιον, Demosth. perfectum, τέλειον, idem. honestum et conveniens alicui, καλὸν καὶ προσῆκόν τινι, idem expectare, προσδοκᾶν, idem accipere, μανθάνειν, Isocr. precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr. consecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, Isocr. ornatum esse bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, Dem. frui

Digitized by Google

bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, Isocr. ἀνέχεσθαι ἀγαθῶν, Dem. male uti, abuti bonis prosecutibus, χαίρειν τοῖς ὑπαρχουσιν ἀγαθοῖς, Dem.

bonus, ἀγαθός, ή, όν. Dem. χρηστός, η, ὸν, Isocr. vir, ἀνὴρ ἀγαθός, Demosth. χρηστός, ή, ὸν, Idem. et honestus, ε. ὁ ἀγαθός, Isocr. et justus, χρηστός καὶ δίκαιος, Demosth. non improbus, sed omnino bonus, οὐ πονηρός ἀνθρωπος, ἀλλὰ καὶ παν χρηστός, idem. natura, φύσει, χρηστὸς ἀνθρωπος, id. bonum efficere alicuem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινά, idem. se praebere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, Isocrat. πράττειν, sive, ποιεῖν τὰ ἔργον τοῦ χρηστοῦ, sive καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρός, Dem. esse coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, id. bona verba quaeso, εὐφήμει, bona dicere, εὐφημεῖν.

boo, μυκάομαι, Plut. βοᾶν, id.

bootes, βοώτης, ου, ὁ.

borealis, ε, βορεῖος, ον, venti flatus, βόρεια πνεύματα, Theophr borealis caelum, borealis aëris constitutio, βορρεῖον, τό, Xen.

Boreas, Βορέας, ὁ, Att. contr. Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, cf. aquilo. Boreae expositus, καταβορρος, ον, ad Boream vergens, qui a Borea perflatur, προσβορειος, ον.

boreus, id. q. borealis.

bos, βοῦς, βοός, ὁ, ἡ, bos arator et jugum trahens, βοῦς ἀρότης καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας, Aelian. boves pasco, βουκολεῖν, Lucian boves macto, βουθυτεῖν, Aeschin.

botanice, ara, βοτανική, ἡ.

botanicus, βοτανικός, ή, όν, Diosc.

botrus, βότρυς, υος, ὁ, Theophr.

bovile, βουστάσιον, τό, βούστασις, εως, ἡ, βούσταθμον, τό, βουλίον, τό.

bovillus, vide bubulus.

brabeum, βραβεῖον, τό.

brabeuta, βραβευτής, ὁ, Aristot.

brabeuterium, βραβευτήριον, τό.

braces, ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, Xenoph. περισκέλιον, ου, τό, περισκελίς, ίδος, ἡ, Plut. braccae, περισκελῆ, ῶν, τά, Philo. χιτὼν περὶ τοῖς μηροῖς, Xen.

braccatus, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.

brachiale, βραχιόνιον, τό, βραχιονιστήρ, ῆρος, ὁ, Xenoph. περιβραχιόνιον, τό, idem. ψέλλιον, ου, τό, Plut. ψέλιον, τό, Xen. - i. e. pars brachii, ὠμοπλάτη, ὁ, Dem.

brachium, βραχίων, ὁ, Dem. brachii flexus, ἀγκών, ὁ, id.

bracteo, πέταλον, τό, Plut.

bracteatus, ὁ τῶν πετάλων ποιητής, πεταλιστής, ὁ.

bracteatus, περιπέταλος, ον.

bracteolo, πεταλίδιον, τό.

branchiae, βράγχια, τά, Aristot.

brassica, κράμβη, ἡ, Diosc. κραμβίδιον, τό, Poll. canina, συνεκράμβη, ἡ, id. capitata, κράμβη κεφαλωτή.

brevi, ἐν βραχεῖ, Lucian. tempore disserere inter se, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, Isocr. refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπαλύειν διαβολάς, id. tam brevi tempore, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, Dem. mori, διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, Aelian.

brevia, βραχέα, τά, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι περιπίπτειν, Polyb. haerere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι, Plut.

breviarium, ἐπιτομή, ἡ, Aristot.

breviloquentia, βραχυλογία, ἡ, Poll.

breviloquus, βραχύλογος, ὁ, ἡ, Plut. sum, βραχυλογεῖν, id.

brevio, ἐπιτέμνω.

brevis, e, βραχύς, εῖα, ὑ, Dem. σύντομος, ον, idem. vita, βραχὺς βίος, Hippocr. oratio, βραχὺς λόγος, Isocr. oratio multa brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, idem.

brevis vitae, βραχύβιος, ον, μακροβιος, ον, brevis temporis, ὀλιγοχρόνιος, ον, Xenoph.

brevitas, βραχύτης, ητος, ἡ, Plato. συντομία, ἡ, Aristot. vitae, στενοχωρία βίου, ἡ, Aelian. sermonis, ἡ στενοχωρία τῶν λόγων, id.

breviter, βραχέως, Dem. βραχύ, idem. συντόμως, idem. ostendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικνύναι τι, Isocr. dicere, συντόμως ἐρεῖν, id. docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, Dem. brevius haec declarare possum, συντομώτερον ἐγὼ δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, Isocr. caetera quam potero brevissime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύναμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, id. brevissime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, Dem.

bruchus, βρούχος, ε. βρούχος, ὁ.

bruma, ἡ τροπὴ ἡ χειμερινή, Thuc.

brumalis, ὁ, ἡ, τὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς.

brutum, ζῶον, τό, ἄλογον, τό, Aristot. bruti instar vivere, ἀλογωδῶς δίαιταν βιόσκεσθαι, Suid.

brutus, ἄλογος, ον, Aristot. - i. e. stupidus, ἀνοήτος, ον, Dem.

bryo, μυρίκη, ἡ, Diosc.

bubalinus, βουβάλινος, ίνη, ινον.

bubalus, βουβαλος, ὁ, Aristot.

bubile, vide bovile.

bubo, βύας, ου, ὁ, Aristot.

bubulcitor, βουκολεῖν.

bubulcus, βουκόλος, ὁ, βοηλάτης, ὁ.

bubulus, βόειος, εία, ειον, βοεικός, ή, ό, Thuc. bubula caro, βόειον κρέας, vel simpliciter, βόειον, τό, Al. Aphr.

bucca, γνάθος, ἡ, Dem. iullere buccas, φυσᾶν γνάθους, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθεῖν, Plato.

buccea, ψωμός, ὁ.

buccello, ψωμίον, τό, Laert.

buccina, βυκάνη, ἡ, Suid. σαλπιγξ, γγος, ἡ, Themist.

buccinator, βυκανιστής, ὁ, Dion. Halicarn. βυκανίτης, ὁ, Polyb. σαλπιγκτής, ὁ, Dem.

buccino, βυκανίζω, σαλπίζω, Athen.

bucco, πρόστομος, ὁ, γνάθων, ὁ.

burculcatus, στομώδης, ες, Poll.

bucolicus, βουκολικός, ή, όν, carmen, μέλος, Aelian.

bucula, βοΐδιον, τό, βοΐδάριον, τό, Athen.

bufor, φύσαλος, ὁ, Lucian.

bulbosus, βολβώδης, ες, Theophr.

bulbus, βολβός, ὁ, Theophr.

bulga, μολγός, ὁ, Aristoph. ἱππουρίς, ἡ.

bulla, πομφολυξ, υγος, ἡ, Lucian. πόμφιξ, γος, ἡ, Galen. φύσημα, τό, Eurip. φυσαλίς, ίδος, ἡ, Lucian. insigne puerorum, στιθοδέσμιον, τό, Poll. in bullas converto, πομφολυγοῦν, Diosc.

bullatus, κεκοσμημένος, ίνη, ίνον κάλυξι, - i. e bullis turgens, πομφολυγώδης, ες.

bullio, ζέω, βράζω, bullire facio, ἀναβράζω. Conf. ebullio.

bullo, πομφολυγεῖν, Diosc.

bullula, πομφολύγιον, τό, φυσημάτιον, τό.

bura, ἴλιγξ, ιγγος, τό, Theophr.

burdo, ἡμίονος, ὁ, Plut.

buris, idem quod bura.

bustualis, e, ἐπιτύμβιος, ον, Poll.

bustuarius, ἐπιτύμβιος, ὁ.

bustum, τύμβος, ὁ, parvum, ἠμιτάμβιον, τό, Suid. busta eruo et depraedor, τυμβωρυχεῖν, Arist.

butyraceus, βουτύρινος, ίνη, ινον, Diosc.

butyrum, βούτυρον, τό, Galen.

buxetum, πυξεών, ῶνος, ἡ.

buxeus, πύξινος, ίνη, ινον, πυξίδης, ες.

buxus, πύξος, ἡ, Theophr. buxo abundans, πυξώδης, ες.

byrsa, βύρσα, ἡ, Diosc.

byssinus, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, ῥάκος, Plut. verba, ῥήματα, idem. linteum, σινδών, Herodot.

byssus, βύσσος, ἡ.

C.

caballinus, ἱππεῖος, εία, ειον.

caballus, ἵππος, ὁ, καβάλλης, ὁ, Plut.

cacabo, κακκαβίζω, Aristot. κυκαβίζω, Athen.

cacabus, κακκάβη, ἡ, Athen. parvus, κακκάβιον, τό, Poll.

cacaturio, κεσσύω, Aristoph. κεζυνάω, idem.

cachecticus, καχεκτικός, ή, όν, Galen.

cachexia, καχεξία, ας, ἡ, Plut. cachexia labero, καχεκτάω, Polyb.

cachinnatio, καγχασμός, ὁ, Poll.

cachinnator, καγχαστής, ὁ.

cachinnor, καγχάζω, καγχαλίζω, Athen. καγχάσμαι, Hesych. velde, ἀνεκαγχάζω μάλα, Plato. πεμμέγεθες, Lucian. vehementer super aliquo re, ἐκκαγχάζω τινί, effuse, ὑποκαγχάζω, καχλίζω, Aristoph.

cachinnus, καγχασμός, ὁ, Poll. καχλισμός, ὁ, Ar.

caco, ἀποκαστάνω, Galeo ἀνακχωρέω, Herodian. ἀποκαθαίρομαι, idem. κοίζω, Plut. in sellis, ἐπὶ τῶν δίφρων, Aristoph. caco in, ἐγκοίζω, idem. caco super, ἐπικοίζω, idem.

cacodaemon, κακοδαίμων, ονος, ὁ, Poll. δαιμόνιον, τό, N. T. τὸ δαιμόνιον πονηρόν, ibid. cacodaemone plenus, δαιμονιώδης, ὁ, ἡ, ibid. a cacodaemone torqueri, δαιμονιζεσθαι, ibid.

cacoëthes, κακόηθες, ας, τό.

cacoscelia, κακοζηλία, ἡ, Lucian. κακόζηλον, τό, Dem. Phal.

cacumen, κορυφή, ἡ, Thucyd. mentis, ἀκμαιότης, ἡ, ἄκρον, τό, Herodot. τὸ ἄκρον ὄρους, Aelian. ἡ ἀκροτοχία ὄρους, Xenoph. ὑπερβολὴ τοῦ ὄρους, idem.

cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω, Polyb.

cadaver, νεκρός, ὁ, Dem. νέκυς, υος, ὁ, idem. πτῶμα, τό, Plut. alicujus, ὁ νεκρός τινος, Xenoph. cadaverum acervus, νέκυς, ῶν, ἡ, Lucian. σωρὸς νεκρῶν, Xen. cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν, Lucian.

cadaverosus, νεκρώδης, ες, νεκρικός, ή, όν, Lucian.

cadiscus, καδίσκος, ὁ, Lycurg.

cadivus, πτώσιμος, ίμη, ον, εὐκατάπτωτος, ον.

cado, πίπτω, Dem. in genua, εἰς γόνατα, Xen. in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, Athen. in faciem, ἐπὶ τὸ στόμα, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, Plut. in terram, καταπίπτειν ἐπὶ τὰς γῆς,

Digitized by Google

Xenoph. in mala, σεμνύνεσθαι κακοῖς, Isocr. in morbos, νόσους, Plut. animo, ἀναπίπτω. Thuc. ob aliquid, ἀθυμεῖν τί: Idem. Plut. ἀθύμως ἔχω πρός τι, Xen. ἐν ἀθυμίᾳ εἰμί, εἰς ἀθυμίαν ἐμπίπτω, Aeschin. belle cadit, i. e. evenit, καλῶς πίπτει, εὖ ἢ. κατὰ καιρὸν συμβαίνει, quae sub adspectum cadunt, ἁρπαί, τά, Plat. in cogitationem non cadit, ἀνεπινόητόν ἐστι, in consuetudinem nostram non cadit, ἀνθρώπῳ ἐστιν ἡμῖν.

caduceator, κήρυξ, ὁ, Xen. sum, συμβολεύω, Poll. caduceatoris munus, συμβολία, ἡ, id. κηρυκεύσις, ἡ, Herodot.

caduceus, κηρύκειον, τό, Polyb.

coduciter, σφοδρῶς.

caducus, i. q. cadivus, — i. e. corruptibilis, φθαρτός, ή, όν.

cadus, κάδος, ὁ, Herodot.

caecitas, τυφλότης, ἡ, Aristot. τύφλωσις, ἡ, Hippocr. ἀφανία, ἡ, ἀβλεψία, ἡ.

caecu, τυφλόω, aliquem, τινά, Plato.

caeculus, ὑποτυφλος, ον.

caecus, τυφλός, ή, όν, ἀλαός, ὁν, Homer. Hippocr. homo ad futura, ἄνθρωπος τυφλὸς τοῦ μέλλοντος, Plut. τῶν μελλόντων τετυφλωμένος, Pind. Ion, i. e. qui non videtur, τυφλὴ πίθαξ, Xenoph. paries, i. e. fenestras non habens, τυφλὰ τοίχος, ista vel caecus videat, ταῦτα καὶ τυφλὰ δῆλα, Plut.

caecuticotia, ἀμβλυωπία, ὁ, Hippocr.

caecutio, ἀμβλυόττω, λημάω, παραβλέπω, ἰλλωπιω, ἰλλωπίζω, ἰλλωπτω, ἀμυδρὸν βλέπω, τυφλοῦμαι, τυφλόττω, caecutio prae nimia cupiditate, τυφλόττω τῇ ἐπιθυμίᾳ.

caedes, φόνος, ὁ, Dem. σφαγή, ἡ, Isocr. θάνατος, ὁ, Id. αἷμα, τό, Dem. et vulnera, et mortes, τραύματα καὶ σφαγαὶ καὶ θάνατοι, Isocr. fortuita, φόνος ἀκούσιος, Dem. consulto facta, ἐκ προνοίας, Idem. justa, δίκαιος, Idem. iniqua, ἄνομος, Isocr. caedis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, Dem. case auctorem, αἴτιον εἶναι τοῦ φόνου, Id. insimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου, Id. diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου δίκην, Id. aliquem accusare, ἐπιτιμᾶσθαί τινα τοῦ φόνου, Id. reum aliquem agere, σαφηνίζεσθαί τινι τὸν φόνον τοῦ φόνου, Id. perpetratae aliquem convincere, αἱρεῖν φόνου τὸν διδράσκοντα, Id. ἁλίσκεσθαι τοῦ φόνου, id. reos morte multare, ζημιοῦσι θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, Id. caedes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, σφαγαί, θάνατοι ἐν τῇ πόλει, Id. Isocr. caedem patrare suis manibus, κτείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, Dem. caede pollutum esse, ἀσυνεῖναι τοῦ φόνου, idem.

caedo, σκάω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, Dem. anum, τύπτω τὴν γραῦν, Id. mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, Id. famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, Isocr. parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινα, Id. aliquem colaphis, πυξ παίω στόμα τινός, Dem. multos hostes, πολλοὺς φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, Id.

caedua, καπτικός, ή, όν.

caelamen, γλύφη, ἡ, Plato. γλύμμα, τό, Pollux.

caelator, γλύπτης, ὁ, γλυπτής, ὁ, γλυφεύς, ὁ.

caalature, quod aculptum est, γλύμμα, τό, Poll. γλυφή, ἡ, Plut.

caelatus, ἀναγλυπτος, ον, γλυπτός, ή, όν.

caelebs, ἄγαμος, ον, Xenoph. ἀγάμητος, ον, ἄπαιδος, ον, Demosth. ἄγνος, ἡ, ὄν, ἀγάμων, Plato.

caelibatus, ἀγαμία, ἡ, ἀγάμιον, τό.

caelo, γλύφω, aliquid, τί, Aristoph.

caelum, vide cocluos.

caelum, γλυφεῖον, τό, Luc. γλυπτήριον, τό, ἐγκοσμος, ὁ, Lucian. κοσμός, ὁ, Id.

caementarius, τεκτοκτοιός, ὁ, Poll. τεκτοδόμος, ὁ, Idem.

caementitius, χαλίκειος, εία, ειον.

caementum, χαλίξ, ὁ, Thuc.

caepe, κρόμμυον, τό, Xenoph. caepae olere, κρομμύων ὄζειν, Idem.

caepina, κρομμυών, ὁ.

caerimonia, θρησκεία, ἡ, Herodian. τὰ περὶ τοὺς θεούς, Dem. τὰ πρὸς θεούς, Isocr. τὰ τῶν θεῶν, Idem. θεῖα πράγματα, Idem.

caeruleus, κυάνεος, contr. κυανοῦς, ῆ, οῦν, mare, θάλαττα, Aristot. color, κυανοῦν χρῶμα, Xenoph. caeruleo colore aom, κυανίζω, Diosc. caerulei coloris inductio, κυάνωσις, ἡ, Plut.

caesar, καῖσαρ, ὁ, Plut.

caesaries, κόμη, ἡ, Plut. Cf. coma.

caesim, κοπτικῶς, τμητικῶς, τμηθὲν.

caesio, τμήσις, ἡ.

caesius, γλαυκός, ή, όν, Aristot. caesia oculus habens, γλαυκὰ τὰ ὄμματα, γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμούς, γλαυκός, γλαυκόφθαλμος, ον, γλαυκόμματος, ον, caesius color, γλαυκότης, ητος, ἡ, oculorum, ὀμμάτων, Aristot. caesium reddi, ἀπογλαυκοῦσθαι, Plut.

caespes, βῶλαξ, ὁ, βῶλος, ἡ, Poll.

caespitator, ὁ παράφορον βαλίζων, Lucian.

caespitius, βωλώδης, ἐς, ον.

caespito, παραφορον βαλίζω, Luc.

caestrum, κέστρον, τό, Poll.

caetera, λοιπά, τά, τἄλλα, Dem. καὶ ἕτερα.

caetaroquin, τἄλλα, Dem. ἄλλως, Aristoph.

caeteri, ἕτεροι, οι, α, ἑ, isti, caeteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, Isocr. λοιποί, αἱ, ά, Dem.

caeterum, λοιπόν, τό λοιπόν, ἀλλὰ, τἄλλα, τὰ δ' ἄλλα, μέντοι, fovos fiogunt, caeterum non mellificent, κηρία σλάττουσι, μελλιτοιεργοῦσι μέντοι οὐδέν, Arist. μὲν οὖν, caeterum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν, Dem. καὶ δὲ, Id.

calamarium, καλαμοθήκη, ἡ, καλαμίς, ίδος, ἡ.

calamister, καλαμίς, ἡ, Diosc. κνῆστις, ἡ, Plut.

calamistro, βοστρυχίζω, Dion. Hal.

calamistrum, i. q. calomister.

calamitas, συμφορά, ἡ, Dem. δεινά, τά, Idem. μοχθηρία, ἡ, Id. calamitates et miseriae, συμφοραὶ καὶ ἀτυχίαι, Isocr. calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, Dem. par, τὰ ἴσα κακά, Id. summa, συμφορὰ ἰσχάτη, Id. deplorata, ἀνάκλαυστος, Isocr. communis, κοινὴ ἅπασι, Dem. conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακόν, Dem. προστρίψασθαί τινι συμφορὰν, Id. περιβαλεῖν τινα τῇ συμφορᾷ, Idem. calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, Isocr. διαφεύγειν, Idem. in maximam calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφορὰν, Idem. ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, Idem. περιίστασθαι ἀτυχίαις, Dem. premi calamitate, γίγνεσθαι περὶ συμφορὰν, sc. ἐστὶ συμφορὰ, Idem. εἶναι ἐν δεινῷ τινι, Idem. χείρων σφόδρα, Isocr. ἀτυχεῖν ἀτύχημα, Dem. mederi calamitati, ἰᾶσθαι τὴν ἀτυχίαν, Isocr. ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν, Id. ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ, Id. liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, id. διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, id. ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἀπόντων, Dem.

calamites, καλαμίτης, ὁ, βρύφυτος, ὁ.

calamitose, ἀτυχῶς, Isocr. ἀθλίως, Dem. ἐπιπόνως, Isocr. ἀθλίως, κακῶς, Dem.

calamitosus, δυστυχής, ές, Dem. ἀτυχῶν, Id. κακοδαίμων, Isocr. ταλαίπωρος, ον, Dem. ταλαιπωρῶν, id. ἄθλιος, ία, ιον, Id. et infelix, ταλαίπωρος καὶ δυστυχής, Id. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, Id. omnium calamitosissimus, πάντων ταλαιπωρότατος, id. ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα διακείμενος, Isocr.

calamus, κάλαμος, ὁ.

calathus, κάλαθος, ὁ, Poll. parvus, καλαθίσκος, ὁ, idem. καλαθιον, τό, Schol. Collim. καλαθίς, ίδος, ἡ, Hesych. κάνης, ητος, ἡ, Plut.

calator, κλητωρ, ὁ, Dem. κλητήρ, ὁ, idem.

calatos, κλητέος, εῖα, ὸν.

calcaneus, πτέρνα, ἡ, Dem.

calcar, σλήτρον, τό, Aristoph. κέντρον, τό, Strabo. ἀγκιστρίς, ἡ, Idem. στιγμιστής, ὁ, calcarium incito, μωκίζω, Heliodor. calcar addo currenti, τοὺς τρέχοντα ἀτρύτους, περιβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.

calcarius, γυψασανὸς, ὁ, τιτανασανὸς, ὁ.

calcator, λιπαβάτης, ὁ.

calcatus, στειβόμενος, ένη, ενον, Xenoph.

calceamentum, ὑπόδημα, τό. Xen. ex lino confectum, λίνου πεποιημένον, Herodian.

calceatio, ὑπόδησις, ἡ, Xen.

calceo, ὑποδέω, et calceor, calceos induo, ὑποδήσαι, Xenoph.

calceolarius, ὑποδηματοποιός, ὁ.

calceolus, ὑποδημάτιον, τό.

calceus, ὑπόδημα, τό, Xen. calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ἀνυπόδητος, ον, Xen. calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἀνυποδησία, ἡ, Plato.

calcitratio, λακτισμός, ὁ, ἀπολακτισμός, ὁ, Pluto.

calcitro, onis, λακτιστής, ὁ, Xenoph.

calcitro, as, λακτίζω, aliquid, τί, Dem. Phal. ἀπολακτίζω, Lucion. qui ab adversariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀντιπαλαιστῶν, Luc. calcitrare adversus stimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.

calcitrosus, λακτιστικός, ή, ὸν, λακτίζων, equus, ἵππος, Poll.

calco, πατέω, aliquid, τί, Herodian. viam, στείβω ὁδόν, Xenoph.

calculatio, ψηφισμός, ὁ, λογισμός, ὁ, Aeschin.

calculator, ψηφιστής, ὁ, λογιστής, ὁ, Pluto.

calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Aristot.

calculus, i. e. parvus lapis, λιθάριον, τό, Theophr. — i. e. morbus, λιθίασις, ἡ, Dioscor. — i. e computatorius et judicialis, ψῆφος, ου, ἡ, Dem. damnatorius, ψῆφος ἀναιρούσα, καθαιρούσα, salutaris, ψῆφος

Digitized by Google

σίζουσα, Id. calculo bene subducto, λελογισμένως; Herodot. calculo laborare, λιθάζειν, ών, Dioscor.

caldarium, θερμαντής, ό, Poll. θερμαντήριον, τό, id.

caldus, vide calidus.

calefacio, θερμαίνω, θάλπω, πυριθάλπω, ἐπιθάλπω, διαθερμαίνω, ἐκθερμαίνω, calefaciendi vi praeditus, θερμαντικός, ή, όν.

calefactio, θέρμανσις, ή, Aristat. θερμασία, ή, id.

calefactorius, θερμαντικός, ή, όν, Diosc. συνθερμαντικός, ή, όν, Galen.

calefactus, us, θέρμανσις, εως, ή, Aristot. θερμασία, ας, ή, Hippocr. διαθερμασία, ας, ή, Aristot.

calefactus, θερμαντός, ή, όν, Aristot. ad ignem, θαλφθείς παρὰ τὴν πυρί, Galen. θερμανθείς, εῖσα, έν, bene, εὐθερμαντος, ον, Theophr.

calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομαι, id. θάλπομαι, Galen.

calendae, καλένδαι, αἱ, νουμηνία, ᾱ, Plut. νουμηνία, ᾱ, singulis calendis, ἀνὰ πασας νουμηνίας, Herodot.

calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, ἡμερολόγιον, τό.

calesco, idem quod calefio.

caleo, θερμαίνομαι, θάλπομαι.

caliditas, θέρμανσις, ή, Plut. θερμόν, τό, Theophr.

calidus, θερμός, ή, όν, ἐνθερμος, ον, locus, τόπος, Plut. a pugna, ἀπὸ μάχης, id. a certamine, τὸ ἀγώνι, id. calidu nomo ad res frigidas accedere, θερμὸν ἐπὶ ψυχροῖσιν ἀφθίαν ἔχειν, Sophocl. calida aqua, τὸ θερμόν, sc. ὕδωρ, Galen. valde calidus, διαθερμος, ον, Aristot. aliquantum, ὑποθερμος, ον.

caliga, σκιάς, ή, Poll.

caligatio, ἀμβλυωπία, ή.

caliginosus, ζοφώδης, ες, ζοφερός, ά, όν, ἀχλυώδης, ες, σκοτώδης, ες, γνοφώδης, ες, σκοτεινός, ή, ον, σκοταῖος, αία, αῖον, σκότιος, ία, ῖον, κνιφαῖος, αία, αῖον.

caligo, inis, ζόφος, ὁ, Plut. ἀχλύς, ή, Isocr. σκότος, ὁ, Dem. ὑπεσκότησις, ή, oculorum, σκότωμα, τό, Galen. ἡ ἀμαυρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. κνίφος, τό.

caligo, as, ἀμβλυωπεῖν, Lucian. Conf. caecutio.

calix, κύλιξ, ή, Plut. ποτήριον, τό Id.

calleo, ἐκτετύλωσα, — i. e. perfecte scio, ἐπίστημαι, artem, τέχνην, Isocr.

callesco, τυλόομαι, Diosc.

callide, πανούργως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Isocr. ago, πανουργεῖν, Dem.

calliditas, πανουργία, ή, Dem. σοφισμα, τό, Id. δεινότης, ή, Idem. doli et calliditates, τέχναι καὶ πανουργίαι, Id.

callidus, πανοῦργος, ον, Dem. πανουργών, Isocr. δεινός, ή, όν, Dem. et improbus, πανοῦργος καὶ δεινός, Id.

callis, τρίβος, ή, Xenoph. στίβος, ὁ, Polyb. ἀτραπός, ή, et via, καὶ ὁδός, Herodian.

callosus, τυλώδης, ες, Plut. τετυλωμένος, ένη, ένον, a τυλόομαι, Xen. callosum reddo, τυλόω, Xen. callosus fio, τυλόομαι, Diosc.

callus, τύλος, ὁ, Lucian. τύλωμα, τό, Hesych. callum obduco, τυλόω, ωσι, τὸ στόμα, Xen.

calo, as, καλῶ. Conf. voco.

cala, onis, σκυροφόρος, ὁ, Xen. ξυλοφόρος, ὁ, Athen.

calones, καλωνέδια, τά, Suid.

calor, θερμότης, ή, Plut. θερμόν, τό, Theophrast. θέρμη, ὁ, Thuc. θάλπος, ους, τό, Xen. θερμασία, ή, Aristot.

calorificus, vide calefactorius.

calumnia, διαβολή, ή, Dem. συκοφαντία, ή, Id. συκοφάντισμα, τό, Id. et maledictum, συκοφαντία καὶ βλασφημία, Id. et falsum crimen, συκοφαντία καὶ παρανομία, Id. συκοφαντία καὶ ψευδής λόγος, Id. tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολή, Id. τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας, Id. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, Id. διαβολὴν κλαβεῖσθαι, Isocr. suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινί; Demosth. gravissimam creare alicui, κατασκευάσαι τινα εἰς μεγίστην διαβολὴν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, Id. refutare, διελθεῖν καὶ διαλύσασθαι διαβολὴν, Id. repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν, Dem.

calumniator, διάβολος, ὁ, Dem. διαβάλλων, ὁ, Isocr. συκοφάντης, ὁ, Dem. συκοφαντών, ὁ, Id. λοιδορών, ὁ, Isocr. λοιδορούμενος, ὁ, Id. βλάσφημος, ὁ, Dem. et negator, βλασφημῶν καὶ φλυαρῶν, Isocr. et acerbus et serpentius natura homo, συκοφάντης καὶ πικρὸς καὶ ὀχὶς τὴν φύσιν ἄνθρωπος, Dem. magnus et insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, Idem.

calumniatrix, διαβάλλουσα, ή, συκοφαντοῦσα, ή, λοιδορεῖσα, ή, cf. calumniator.

calumnior aliquem, διαβάλλω τινά, Dem. βλασφημῶ εἴς τινα, Idem. λοιδορῶ, a. λοιδορεῖσθαί τινι, Id. τινά, Isocr. εἴς τινα, Id. συκοφαντεῖν τινά, Id. πλύνω τινά, Dem. ἐπιφέρω τινι, Id. κακὸν λόγον τινα, Id. aliquid, συκοφαντεῖν τι, Isocr. λοιδορεῖσθαί τι, Aeschin. aliquem ob aliquid, συκοφαντεῖν τινά τινος, Aelian. et maledicere, διαβάλλειν καὶ βλασφημεῖν, Isocrat. et mentiri in aliquem, διαβάλλειν καὶ καταψεύδεσθαί τινα, Id. conviciis et contumeliis proscindere, σκωμμαχεῖν καὶ προσπλακίζειν, Isocr. acerrime, τὰ μέγιστα, Id. maxime, μάλιστα, Isocr. semper, συνεχῶς, Dem manifeste, περιφανῶς, Idem. acerbe, πικρῶς, Isocrat. petulanter, ἀσελγῶς, Idem. indecenter, κακὰ τὸ πρόσωπον, Dem. falso, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, οὐ δικαίως, Dem.

calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντικῶς.

calumniosus, συκοφαντικός, ή, όν, Luc. συκοφαντικός, ές, Lys.

calva, κρανίον, τό, Lucian.

calvaria, id. q. calva.

calvaster, ἀναφάλαντος, ὁ, ἀναφαλαντίας, ὁ, ἀναφαλακρος, ὁ.

calveo, φαλακρός εἰμι.

calvesco, φαλακρόομαι, φαλακρός γίγνομαι.

calvities, φαλακρότης, ή, φαλακρά, ή, φαλάκρωσις, ή, ἡ ψιλότης τῆς κεφαλῆς, ἀναφάλαντωμα, τό, ἀναφαλαντίασις, ή.

calvus, φαλακρός, ά, όν, Luc. τὴν κεφαλὴν, Id. μαδαρός, ά, όν, Aristot. λεπτόθριξ, ὁ, ἡ, Ael. ἀναφαλαντίας, ὁ, calvum reddo, φαλακρόω, μαδάω, calvus sum, μαδάω, Hippocr. μαδαω, Aristoph. calvus fio, μαδαρός γίγνομαι, Ael. ψιλόομαι. caput calvum, φαλακρά, ή, φαλάκρωμα, τό, φαλακρότης, ή.

cala, para pedis, πτέρνα, ή, Dem. σφυρόν, τό, calcibus peto, λακτίζω, Aristoph. πτερνίζω.

calx, πτέρνα, ή, Lucian. κονία, ή, Gal. viva, κονία ἄσβεστος, Aegin. calce adducere, τιτανοῦν, Hesych. ἐπιχρίειν τιτάνῳ, Lucian. calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ενον, Hesych. τιτανωτός, ή, όν, Id. κονιατός, ή, όν, Theophr. calce dealbo, κονιῶ, Dem. κονιόομαι, Plut. calce inductum seu dealbatum opus, κονίαμα, ατος, τό, Theophr. calce inducens aliquid, κονιατός, ὁ, Hesych. inductio, quae fit calce, κονίασις, ή.

calypira, καλύπτρα, ή, Plut.

calyx, κάλυξ, ή, Theophr.

cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι, Herodian.

cambium, ἀντικαταλλαγή, ή.

camelarius, καμηλίτης, ὁ, Aristot.

camelinus, καμήλειος, εία, ειον.

camelopardalis, καμηλοπάρδαλις, εως, ή.

camelus, κάμηλος, ὁ, ἡ. Xen.

camera, καμάρα, ή, Galen.

camerarius, καμαρεινός, ή, όν.

cameratio, καμάρωσις, ή.

cameratus, καμαρωτός, ή, όν, Diosc.

camero, καμαρόω.

caminalis, e, i. q. caminarius.

caminarius, καμινιαῖος, αία, αῖον, καμινίτης, ὁ, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, Athen. καμινοῦς, ές, exhalatio caminaria, i.e. e camino, ἀναπνοὴ καμινοῦς, Strabo.

camino, i. e. fornax, κάμινος, ὁ, ἡ, parvus, καμίνιον, τό, in camino coquo, καμινεύω, Strabo. in camino opus faciens, καμινευτής, ὁ, Lucian. quae circa caminum laborat, καμινεύτρια, ή, Heradian. opera, quae navatur circa caminum, καμινεία, ή, Theophr. - i. e. fumi receptaculum, καπνοδόχη, ή, καπνοδοχεῖον, τό.

cammarus, κάμμαρος, ὁ, κάμμαρον, τό.

campana, καμπάνη, ὁ, Thuc. χάλκωμα, τό, campanae malleus, ῥόπαλον, τό, campanam pulso, τὸν κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, Aristoph.

campanula, κωδώνιον, τό.

campestre, περίζωμα, τό, Plut.

campestris, e, πεδινός, ή, όν, Xenoph. πεδινός, ή, όν, Theophr. πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδικός, ή, όν.

campus, πέδιον, τό, Plato. Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλάδος τῶν πεδίων, Isocr. campum vastare, ἀνασκάπτειν πεδίον τὸ πεδίον, id.

camus, i. e. fiscella, κημός, ὁ, Aristoph. - i. e. capistrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, Athen. camum circumpono, κημόω, Xenoph. cami circumpositio, κήμωσις, ή, Hesych.

canalicula, συλληνάριον, τό, Eustath.

canaliculatim, συλληνοειδῶς.

canaliculatus, συλληνοειδής, ές.

canaliculus, id. q. canalicula.

canalis, σωλήν, ὁ, Plut. αὐλών, ὁ, Xenoph. ὀχετός, ὁ, ὀχέτευμα, τό, ὀνόρυξ, ή, (i. e. a fluvio deducta fossa), subduco per canalem, ὑποχετεύω.

cancellorius, ἀρχιγραμματεύς, ὁ.

cancellatus, i. q. reticulatus, δικτυωτός, ή, όν.

cancelli, κιγκλίς, ή, Plut. δρύφακτον, τό, δρύφακτος, ὁ, cancellis concludere, περιβάλλειν κιγκλίδα, Plut.

cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.

cancer, καρκίνος, ὁ, animal, Aristot. si-

dus, Arat. morbus, Hippocr. καρκίνωμα, τό, Diosc. parvus, καρκίνιον, τό, Aristot. cancro similis, sive e cancrorum genere, καρκινώδης, ες, id. cancro morbo infestari, καρκινοῦσθαι, Hippocr.

candefacio, λύχνω, Xenoph. - i. e. ignitum reddo, [illegible]

candefactus, λελυχνωμένος, [illegible] ἐνη, ἐνον, a λυχνοῦμαι, Dem. igne, διάπυρος, [illegible]

candelio, λυχνοῦμαι, Dem. igne, [illegible] ρίζομαι.

candela, λύχνος, ὁ, Xen. Conf. lychnus.

candelabrum, λυχνεῖον, τό, λυχνία, ἡ, λυχνοῦχος, ὁ.

candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι. b) ignitus sum, πυροῦμαι, ἐκπυρούμαι, διάπυρος εἰμι.

candicans, ὑπόλευκος, ον, Diosc.

candico, ὑπολευκός εἰμι, ὑπαλευκαίνομαι.

candidatus, i. e. alba veste indutus, λευχείμων, ονος, ὁ, ἡ, λευχειμονοῦν, ῶν, ὁ, Herodian. - i. a. emblema officium, ὁ παραγγελλόμενος ἀρχῆν, Plut.

candide, i. e. sincere, ἁπλῶς, Dem. ἀδόλως, idem ἀκιβδήλως, Isocr. ἀφελῶς, Dem. et sincere scribere aliquid, ἁπλῶς καὶ ἀδόλως γράφειν τι, id et aperte administrare rempublicam, ἁπλῶς καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, id

candidus, i. e. albus, λευκός, ἡ, όν, conf. albus. - i. e. sincerus, ἀφελής, ές, Dem. ἄκακος, ον, id. ἄδολος, ον, Plato. ἁπλόος, οῦς, ὁ, ἁπλοῦν, ἐ, ἁπλοῦν, οῦν, Dem. vere et amicus, ἀληθῶς ἁπλοῦς καὶ φίλος, id. vir, ἁπλοϊκὸς ἀνήρ, Lucian. et ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστός, idem.

candor, λευκότης, ἡ, Aristot. - i. e. morum simplicitas, εὐηθεία, ἡ, Dem. ἀκακία, ἡ, idem.

caneo, πολιός εἶμι.

canesco, πολιοῦμαι, Aristot.

cani, πολιαί, αἱ, Isocr.

canicula, κυνίδιον, τό, Xen. κυνάριον, τό, idem. cidus, σείριος, ὁ, Hesych. σιών, ὁ, Aristot. post caniculam, i. e. post mediam aestatem, μετὰ χύρα, Theophr.

conicularis, ε, συριακός, ἡ, όν, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ σιοῦ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Confer articulum aestivum.

canine, κυνεῖον, Lucian.

caninus, κυνικός, ἡ, όν, Xen. κύνειος, εία, ειον, Sext. Empir. canino ritu, κυνιδόν, Lucian. canine sentis, κύνειος vel κυνικῶς ἀκούειν, Athen.

canis, κύων, ὁ, ἡ, canibus objici a. objectum esse, κυσὶν δεδόσθαι εἶναι, Aelian. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Empir. e canis morsus, κυνόδακτος, ον, Diosc.

canistrum, κανοῦν, τό, Poll. κάνης, ἡ, Plut. κανοῦν, τό, Thuc. κάνεον, τό, Athen. ligneum et plexum, κάνεον ξύλινον καὶ πλεκτόν, idem.

canities, πολιότης, ἡ, πολιά, ἡ, Isocr.

canna, δόναξ, ὁ, Diosc. κάλαμος, ὁ, id. κάννη, vel κάννα, ἡ, Aristoph.

cannabeus, κανναβίνος, ίνη, ινον.

cannabis, κάνναβις, ἡ, Diosc.

cannetum, δονακεῖον, τό, καλαμῶδες, ες χωρίον, τό, καλαμῶν, ὁ.

cauncus, καλάμινος, ίνη, ινον, Athen.

cano, ἀείδω, ᾄδω, ὑμνέω, μέλπω et μέλπομαι, ψάλλω, μελῴδω, cano paeanas, ᾄδω παιάνας, Dem. cantilenes, ᾄσματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, Aristoph. tibia cantionem canatoriam, αὐλὸν ᾆσμα ἐρωτικόν, Aristot. suavissime, ἡδυστότατος καὶ ἀδικωτατός τίμι, Aelian. classicum, σημαίνω μαχεσθαι, Xenoph. σημαίνω τὸ πολεμικόν, idem. receptui, σημαίνω τὸ ἀναχλητικόν, Plut.

canon, κανών, ὁ, Aeschin.

canonice, κανονικῶς.

canonicus, κανονικός, ἡ, όν.

canore, ἀδικῶς, Aristot.

canorus, ᾠδικός, ἡ, όν, Lucian. λιγυρός, ον, λιγύφωνος, [illegible] et Att. λιγύς, εῖα, ύ, λιγύφωνος, canorus, λιγυρός, ον, ἐμμελής, ές, sonitus

cantator, ψάλτης, [illegible]

cantatrix, ψάλτρια, ἡ, Aln.

cantharus, κανθαρος, ὁ, parvus, [illegible] ριον, τό, Plut.

canthus, κανθός, ὁ, Aristot.

cantum, ᾆσμα, τό, ᾠδή, ἡ, ἀοιδή, ἡ, μέλος, τό.

cantilena, idem quod canticum.

cantiuncula, ᾆσμάτιον, τό.

canto, vide cano.

cantor, ᾠδών, ὁ, ἀοιδός et ᾠδός, ὁ, μελῳδός, ὁ, αὐθαρῳδός, ὁ, ἀοιδοδόντης, ὁ, ψάλτης, ὁ, ψαλτής, ὁ, μελοποιός, ὁ.

cantus, ἀοιδή, ἡ, ᾆσμα, τό, μέλος, τό, ᾠδή, ἡ, ψαλμός, ὁ, μελπή, ἡ, tibiae cantus, αὐλῆσις, ἡ, αὔλημα, τό, αὐλῳδία, ἡ, citharae cantus, κιθαρῳδία, ἡ.

canus, πολιός, ά, ον, Diosc.

capacitas, χωρησις, ἡ, χώρημα, τό, εὐρυχωρία, ἡ.

capax, εὐρύχωρος, ον, εὐρυχωρής, ές, Thuc. cum, χωρέω, eorum, qui conveniunt, τοῖς ξυνιοῦσιν, Thuc. doctrinae, τῶν διδαχῶν, Dem.

capedo, εὐρυχωρία, ἡ, - i. e. vas quoddam, ἐυλίκη, ἡ.

capella, αἰγίδιον, τό, χιμαιρός, ἡ.

caper, τραγος, ὁ, Aristot. αἴξ, ὁ, Herodot.

capero, ῥυσσόω, Diosc. ῥυτιδόω, caperare frontem, μέτωπον ἀνασπᾶν, Aristoph. συστέλλειν τὰς ὀφρῦς.

capesso, αἴρω, aliquid, τί, Xenoph. rempublicam, ἅπτομαι τοῦ πολιτεύματος, idem. λαμβάνω τὰ τῶν κοινῶν, Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, Plut. imperium, αἴρω τὴν ἀρχήν, Plut. pugnam, ἐγχειρεῖν τῇ μάχῃ, Plut. superiore capessere, μετεωρίζεσθαι, Plut.

capillaceus, τριχώδης, ες, τριχειδής, ές.

capillamentum, τρίχωμα, τό, τρίχωσις, ἡ.

capillatus, τριχωτός, ἡ, όν, Aristot.

capillitium, τρίχωμα, τό, Aristot. σόμη, ἡ, Demosth. arte factam, ἡ πεπλεγμένη σόμη, Xen.

capillo, τριχόω, Diosc.

capillus, θρίξ, ἡ, Aristot. σόμη, ἡ, id. plexus et intortus, πλόκαμος, ὁ, Herodot. capillorum nodus, πλοκαμίς, ἡ, σόμβαυλον, ὀλκιεία, ας, ἡ, Galen. capillos como, τριχοπλεκτέω, nutrio, σομάω, κομοτροφέω, Strabo. molles habens, μαλακοθρίξ, ὁ, ἡ, Aristot. pencus habens, ὀλιγοθρίξ, ὁ, ἡ, id. crispus habens, οὐλοθρίξ, ὁ, ἡ, idem. pulcros faciens, καλλιθρίξ, ὁ, ἡ, Diosc.

capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, Isocrat. virum, ἄνδρα, idem. urbem obsidione, ἁλόντα πόλιν πολιορκίᾳ, Dem. haste vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, s. αἰχμάλωτον, Isocrat. avaritiem alicujus, κρατῶ τῶν πλουτοῦντα τινός, Dem. - i. a. deprehendo aliquid, δίκομαί τι, utilitatem ex aliqua re, ὠφελοῦμαι ἀπό τινος, Xenoph. consilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, Isocr. ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, Xen. aliquem vivum, ζωγρεῖν τινά, Thuc. - i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plato.

capistro, κεμεύω, Xenoph. φιμόω.

capistrum, κεμός, ὁ, Xen. φιμός, ὁ, ἐφαλοδέσμιον, τό, et ἐφαλοδεσμός, ὁ, ἑλκυστής, ὁ, capistro vitis constringitur, κατ' ἄκρον τὸ κεφαλὴ ἐπιδεσμεῖται ἡ ἄμπελος.

capital, κεφαλής, ὁ, κεφάλαιον, τό, ἄμπυξ, ὁ, facinus morte dignum, ἀδίκημα θανάτου, Lycurg.

capitalis, e, a) i. e. ad caput pertinens, κεφαλής, ἡ, ὁν. b) ad caput rei pertinens, ἡ, ὄν, ες. c) mortem merens, νικῶν ἀδίκημα, Lycurg. vide facinus, constitutus, κρινόμενος τὸν ἐπὶ θανάτῳ κρίσιν, Athen. rei capitalis damnare, θανατοῦσθαι, Xenoph. d) capitis discrimen afferens, θανατικός, ἡ, ὄν, ἔσχατος, η, ον, θανατηφόρος, ον, θανατώδης, ες, morbus capitalis, νόσος ἐλεθρία s. φθαρτική, capitalis pestis, ἐλεθρία λοιμός.

capitaliter, κεφαλικῶς, φονικῶς, θανατικῶς, capiteliter, i. e. capite, plecti, κεφαλικῶς ἐκλέζεσθαι, Herodian. in aliquem capitaliter animadvertere, θανάτου τιμωρεῖσθαί τινι, Dem.

capitatus, caput habens, κεφαλωτός, ἡ, ὄν, Diosc.

capitellum, κεφάλιον, τό, Diosc. κεφαλίς, ἡ, κεφαλίδιον, τό.

capitium, κεφαλίς, ἡ, Aristot. ἄμπυξ, ὁ.

capito, nnis, κεφαλός, ὁ, μεγαλοκέφαλος, ὁ.

capitularis, κεφαλαιώδης, ες.

capitulatim, κεφαλαιωδῶς, Aristot. ἐπὶ κεφαλαίου, Thuc. ἐν κεφαλαίοις, Dem. attingo, κεφαλαιοῦν, Thuc.

capitulum, κεφαλίδιον, τό, Poll. κεφάλιον, τό, Diosc. columnae, κιονόρανον, τό, Xenoph. - i. e. pars libri, κεφάλαιον, τό, κεφαλίς, ἡ.

capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ου.

capra, αἴξ, αἰγός, ἡ, Arist.

caprarius, αἰκόλος, ὁ, Poll.

capreo, αἰγαγρος, ἡ, δορξ, δορκός, ἡ, Al. Aphrod. δόρκος, ου, ὁ, Diosc. δορκάς, ἄδος, ἡ, Id. parva, δορκάδιον, τό.

capreolus, δορκάδιον, τό.

capricornus, αἰγόκερως, ὁ, Lucian.

caprificatio, ἐρεύνασμός, ὁ, Theophr.

caprificor, ἐρινάζω, Theophr. ἐρινόω, Idem.

caprificus, ἐρινεός, ὁ, Theophr. fructus, ἐρινεόν, τό, Aristot.

caprile, αἰγών, ὁ.

caprinus, αἰγείος, ον, caseus, αἰγείος τυρός, Athen. caprina pellis, αἰγέα, ἡ, contr. αἰγά, Herodot.

capsa, αἰβωτός, ὁ, λάρναξ, ὁ, ep. scriniorum: κάψη, ἡ, καψάκης, ὁ, καψάκιον, τό.

capsarius, κιβωτοφόρος, ὁ.

capsula, κιβώτιον, τό, Plut.

captatio, θήρευμα, ἡ, Dem. θήρευσις, ἡ.

captator, θηρευτής, ὁ, θηρευτής, ὁ.

captatorius, θηρευτικός, ἡ, ὄν, Xenoph. θηρευτικός, ὁ, ὄν, Idem.

captatrix, θηρεύτρια, ἡ.

captio, velut urbis, fugitivi, λῆψις,

Digitized by Google

ή, Thuc. – i. e. deceptio, ὑπαγωγή, ἡ, δόλος, ὁ, Dem.

captiose, ἀπατηλῶς, σοφιστικῶς, Aristot.

captiosus, ἀπατηλός, ή, όν, Plato. σοφιστικός, ή, ον, Aristot.

captivitas, ἅλωσις, ἡ, Dem. συλλήψις, ἡ, Idem. αἰχμαλωσία, ἡ, εἱρκτή, ἡ, Dem. abducere in captivitatem aliquos, αἰχμᾶσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτους τινάς, Id. redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, Id. socius in captivitate, συναιχμάλωτος, ου, ὁ, cf. captivus.

captivo, αἰχμαλωτίζω, Dem.

captivus, δεσμωτής, ὁ, Dem. δεδεμένος, ένη, ένον, idem. αἰχμάλωτος, ον, Idem. ἁλούς, οῦσα, ὸν, Id. δορυάλωτος, ον, Idem. fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, idem. capitis aliquem abduco, αἰχμᾶν ἀπτοῦλις, ἔχω τόν τινα, idem. λύειν, idem. redimo καὶ ἔδοσα ἀνοῦ, λυτρῶν αἰχμάλωτον ἐκ τῶν πολεμίων, idem. conservo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον, idem. dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, idem.

capto, θηρεύω, Isocr. θηρᾶν, Xenoph. aliquem, τινά, idem. locrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονήν, Isocr. homines verbis, θηρᾶν ἀνθρώπους λόγοις, Xenoph. aures, θηρεύω αὐρας, idem. aurum popularem, δημαγωγῶν τοὺς πολλούς, Plut.

captura, i. e. venatio, θήρευμα, τό, Plato. ἄγρα, ἡ, Lucian. – i. e. captivatio, λῆψις, ἡ, Plut. ἅλωσις, ἡ, Plato. – i. e. id, quod captum est, θήραμα, τό, Plut.

captus, ἁλωσίς, Demosth. ἁλούς, minor a majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, Aelian. primo auditu, ἀκουσόμενος τοῖς πρώτοις ἀκοαῖς, Aristot. amore, ἁλούς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, Aesop. forma, ἁλούς τοῦ κάλλους, Lucian. vi, ἁλούς κατὰ κράτος, Isocr. bello, αἰχμάλωτος, ον, Dem. δορυάλωτος, ον, Isocr. vivus, ἐζωγρημένος, η, ον, hanc, ἡγωνιστρωμένος, η, ον, mente oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν ἀκοήν.

capula, λαβίδιον, τό, Diosc.

capularis senex, γεροντίμων, ή, ῶν, Plut. τυμβωρυχίων, ὁ, Aristoph.

capulus, λαβή, ἡ, gladii, τοῦ ξίφους, Plut.

capus, idem quod capo.

capot, homiois vel bruti, κεφαλή, ἡ, Dem. κεφάλαιον, τό, id. capot incidere, τὴν κεφαλὴν ἐκτέμνειν, Id. conterere alicui, συντρίβειν κατὰ κεφαλῆς τινος, Isocr. communiotas habere, κατεγνῶκα τὴν κεφαλήν, Dem. retorquere calumniam in capot dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, Dem. in caput alicujus causam rei alicujus conferre, ἀναπιθέναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλήν τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, Hom. caput alicujus pecuniis licitari, ἐπιπαρέσθαι ἀργύριον τινι, Herodot. capite doleo, κεφαλαλγῶ, Hippocr. cui caput dolet, κεφαλαλγής, ές, Plut. dolorem capitis adferens, κεφαλαλγής, ή, ές, Plato. κεφαλαλγικός, ή, ὸν, Galen capitis dolor, κεφαλαλγία, ᾱ, Hippocr. – i. e. origo, ἀρχή, ἡ, Isocr. – i. e. summa pecuniae, unde osure percipiuntur, ἀρχαῖον, τό, Dem. – i. e. pars libri, κεφάλαιον, τό, κεφαλίς, ἡ – i. e. praecipuum, κεφαλαιωτάτον, τό. – i. e. mors, θάνατος, ὁ, vel vita, ψυχή, ἡ, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, Dem. periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, Idem. capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, idem. capitis causam dicere, ἀπολογεῖσθαι τὴν τοῦ θανάτου δίκην, Plut. capitis damnare, θάνατον καταψηφίζειν τινός, Isocr. capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, Aeschin.

carabus, κάραβος, ὁ, Aristot. carabo similis, sive e carabborum genere, καραβώδης, ες, Id.

carbasus, i. e. linteum tenue, λεπτὸν λίνον. – i. e. velum, λέντιον, ου, τό, Plut.

carbo, ἀνθρακίς, Athen. anceneus, ἀμμένος, carbones struo, ἀνθρακιά, ἡ, Aristot. carbones conficio, ἀνθρακεύω, Theophr. in carbones redigo, ἀνανθρακόω, Lucian.

carbonarios, ἀνθρακευτής, et ἀνθρακεύς, ὁ, Aelian. ater, ut carbonarius, ἀνθρακίας, ου, ὁ, Lucian.

carbonarius, ἀνθρακικός, ή, ὸν, fornax carbonaria, ἀνθρακιά, ᾶς, ἡ, Theophr.

carbunculus, i. e. parvus carbo, ἀνθρακίον, ου, τό, – i. e. gemma quaedam vel morbus, ἀνθραξ, ὁ, Galen.

carcer, δεσμωτήριον, τό, Dem. αἶκημα, τό, Dem. δεσμός, ὁ, Id. εἱρκτή, ἡ, idem. φυλακή, ἡ, Aristot εἰργμός, ὁ, Dem. carcerem meritum esse, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ, Dem. δεσμοῦ ἔνοχον γίγνεσθαι, Id. carcere multare aliquem, τιμᾶν τινὶ δεσμοῦ, idem. ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς δεσμωτήριον, Idem. ἐς φυλακὴν ποιεῖν, Aristot. καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτήν, Diod. Sic. conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, e. εἰς τὸ αἶκημα, Dem. esse io carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, idem. multa quoquennia, διετρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πεντετηρίδας πολλάς, idem. effugere e carcere, ἀποδιδράσκειν ἢ ἀποδιδράσκειν ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, idem egredi a carcere, προέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, idem. e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινι τῶν δεσμῶν, idem. carceris custodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, Philo. carceris custos, εἱρκτοφύλαξ, ὁ, Xenoph.

carcerarius, φυλακικός, ή, ὸν, Plato.

carceres, in agonibus, ἀφετηρία, ἡ, Aristoph. βαλβίς, ἡ, a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, Aristoph.

carcinoma, καρκίνωμα, τό, Diosc.

cardiacus, καρδιακός, ὁ, Galen.

cardialgia, καρδιαλγία, ἡ, Galen. cardialgia laboro, καρδιαλγῶ, Hippocr. cardialgia laborans, καρδιαλγής, ές, Galen.

cardo, στρόφιγξ, ὁ, Theophr. στρόφιγξ, ᾱ, Dion. Long rerum, ἄκμη ἔργων, mundi, πόλος, ὁ, Athen.

carduelis, ἀκανθίς, ἡ, Aristot.

cardous, σκόλυμος, ἡ, Diosc.

care, τιμᾶν, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλῶ, Aelian.

careo, δίομαί τινος, ἀνδεὴς ἔχω τινός, ἀνδεὴς εἰμί τινος, ἀπορῶ τινος, ἐρημός εἰμί τινος, ὑστερῶ τινος, omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι καὶ γυμνός, idem. pecunia, ἀπορῶ χρημάτων, οὐκ εὐπορῶ ἀργυρίου, Dem. σπανίζω χρημάτων, id. ἀργυρίου ἐμοὶ οὐ παρεστι, id. οὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὰν ἀργυρίου, id. medico, οὐ ἐρημος εἰμὶ τοῦ ἰατροῦ, ἐρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος, id. ratione, ἀμοιρῶ λογου, Aelian.

carica, φιβάλιν, ἡ, Hesych.

caries, σῆψις, ὁ, Plut. σαρκόπτης, ἡ, Diosc.

carina, τρόπις, ιδος, ἡ.

carinarius, τροπίδιος, ία, ιον, Plato.

carinatus, νεοτευκτισμένος, ένη, ένον, τροπίζομαι, navis probe carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, Theocr.

carino, τροπίζω, Hippocr.

carnosus, σαρκῶδης, ές, ὄν, Athen.

caritas, i. e. amor, dilectio, ἀγάπη, ἡ, Plut. – i. e. aestimatio, πολυτιμία, ἡ, annonae, σιτοσυνία, ἡ, Xenoph. σιτοδεία, idem.

carmen, ἔπος, τό, Dem. μέτρον, τό, Isocrat. ποίημα, τό, Idem. λόγος ἐμμετρος, Dem. elegiacum, ἐλεγεῖον, τό, Idem. lyricum, ᾠδή, ἡ, Isocr. iambicum, ἰαμβεῖον, τό, Dem. nuptiale, ὑμέναιος, ὁ, Isocrat. carmina et versus, ᾠδαὶ καὶ μέτρα, idem. facere, s. componere, συντιθέναι ποίημα, id. ποιεῖν ἰαμβεῖα, Dem. ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ἐν ᾠδαῖς καὶ μέτροις, Isocrat. carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινός ᾄδειν, idem.

carminarios, ξαντικός, ή, όν, ars carminatoria, ξαντική, ἡ, sc. τέχνη, Plato.

carminatio, διάξανσις, ἡ.

carminator, ξάντης, ὁ, Plato.

carminatus, διεξανθείς, εῖσα, ὲν, lana, διεξανθὲν ἔριον, Diosc.

carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, Lucian. τῶν ἐρίων, Plut. rursum, ἀνεξαίνω, simul, συνξαίνω, Plut

carnalis, σαρκικός, ή, ὸν, N. T.

carnaliter, σαρκικῶς.

carnarium, κρεωπώλιον, τό, Plut.

carnarius, κρεωπώλης, ὁ, Poll.

carneus, σαρκώδης, ες, σαρκικός, ή, ὸν, σάρκινος, ίνη, ινον.

carnifex, δημόσιος, ὁ, Dem. δημόσιος, ὁ, id. βασανιστής, ὁ, Isocr.

carnificina, βασανιστήριον, τό, κρεουργεῖον, τό. – i. e. cruciatus, βάσανος, ἡ, Isocr.

carnifica, σχίζα, Xenoph. ἀνατόμη, Lucian. κρεουργεῖν, ἀνατέμνειν.

carnivorus, ὠμοφάγος, ον, σαρκοβόρος, ον, σαρκοφάγος, ον, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, Aristot.

carnosus, εὐσαρκος, ον, κατάσαρκος, ον, πολύσαρκος, ον, κρεώδης, ες, σαρκώδης, ες.

caro, σάρξ, ἡ, Dem. κρέας, τό, Idem. agnina, κρέας ἀρνεῖον, anserina, χηνεῖον, bubula, βόειον, caprina, αἰγεῖον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τραγεῖον, hoedina, ἐρίφειον, ovilla, μηλεῖον, s. προβατεῖον, porcina, χοίρειον, suilla, ὑείον, vervecina, ἐρίφειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θηρεῖον, salita, ἁλμυρόν, s. ταριχευτόν, infumata, καπνιστόν, elixa, ἑψόν, assa, ὀπτόν, frixa, τηγανιστόν, tosta, φρυκτόν, carnis esus, κρεωφαγία, ας, ἡ, Plut. σαρκοφαγία, ας, ἡ, idem. carne vescor, σαρκοφαγέω, qui carne est molli, ἀπαλόσαρκος, ον, Galen. laxa, ἀραιόσαρκος, ον, Athen sicca, ξηρόσαρκος, ον, idem. densa, πυκνόσαρκος, ον, dura, σκληρόσαρκος, ον, humida, ὑγρόσαρκος, ον.

carpentarius, ἁμαξοποιός, ὁ, Plut.

carpentum, ὄχημα, τό, Plut. ἅμαξα, ᾶς, Herodot.

carpesium, καρπήσιον, τό, Gal.

carpio, καρπίνος, ὁ.

carpo, ἕρπω et ἕρπομαι, ut rosam, flo-

Digitized by Google

res, ῥόδον, ἄνθη. - ἀποδρέπομαι, - fructus, καρπολογέω, poma autumno, ὀπωρίζω, iter s. viam, τῆς ὁδοῦ ἔχομαι, ἐδοιπόρει. 2) i. q. comprehendo, δικαιῶ, ἐπιστωτὴ, περιξαίνω, ψίγω τινά, ἐπιλαμβάνομαι, ἅπτομαί τινος, ἁπτίζω τινα τινος, ab aliquid.

carptim, ἀκροδιγιῶς, ἐπιδρομαδὸν, μερισμός, κατὰ μέρος, παρὰ μέρος κατὰ μικρά.

carptor, ἑρπτὴς, ὁ, ἑρπόμενος, ὁ, b) i. e. reprehensor, διασυρετικός, ἡ, ὄν, καπίζων, ὁ. Vide carpo.

carptura, ἕρπυξις, ἡ, κάρπωσις, ἡ.

carptus, us, i. q. carptura.

carpus, i, m. καρπός, ὁ.

carruca, ἁμαξίον, τὸ, ἁμαξίς, ἡ.

carrucarius, ἁμαξιοὸς, ἡ, ὄν. b) Subst. ἁμαξοπηγός, ὁ, ἁμαξουργός, ὁ.

carrus, ἅρμα, τὸ. Xen.

cartilagineus, χονδρώδης, ες, Aristot.

cartilago, χόνδρος, ὁ, Gal.

carunculа, σαρκίδιον, τὸ, Aristot. Plut. σαρκίλλιον, τὸ. Syn.

carus, τίμιος, ία, ιον, Dem. ἔντιμος, ον, id. - i. e. dilectus, προσφιλής, ές, carissimus, φιλαίτατος, ὁ, Xen.

casa, καλύβη, ἡ, Thuc. casam aedifico, καλυβοποιέω, Strabo.

caseus, τυρός, ὁ, recens, χλωρός, Aristoph. aridus, ξηρός, Athen. vetus, παλαιός, idem. mollis, ἁπαλός, Longus.

cassis, i. e. rete venatorium, δίκτυον, τὸ, Xen. - i. e. galea, περικεφαλαία, ἡ, Polyb.

cassita, αἴγυς, ἡ, Theophr. Conf. alauda.

cassus, κενός, ἡ, ὄν, μάταιος, αία, αιον, φενδὴς, ἡ, ες, anima cassum corpus, ἀψυχον σῶμα, cassa dote virgo, σκρθενος ἀπόνος, sensu cassus, ἀναίσθητος, ον, cassus labor, κενοπονία, ἡ, ματαιοπονία, ἡ, in cassum, εἰς κενόν.

castanea, τὸ καστανῆον κάρυον, Theophr. κάστανον, τὸ, Athen. ἡ Διός βάλανος, Dioec.

caste, ἁγνῶς, καθαρῶς, εὐσεβῶς.

castellanus, φρουραρχὴς, ὁ, φρουάρχος, ὁ, Xenoph.

castellum, κατὰ φρουρίον, καμηλόν.

castellum, φρούριον, τὸ, Thucyd. φρουρὰ, ἡ, Plat. ἐπιτειχισμὸς, τὸ, Demosth. ἐχύρωμα, τὸ, idem. κάμπη, ἡ. ἔρυμα, τὸ, firmum, χωρίον ἐχυρὸν, Isocr. instaurare, ἐπισκευάζειν φρούριον, Dem. ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ἐρμοτήρια ἐπί τινα, id. castelli exstructio, ἐπιτειχισμὸς, οῦ, ὁ.

casteria, καστωνὴ, ὁ, καστωνίριον, τὸ, Poll.

castificus, ἁγνευτικός, ἡ, ὄν, ἁγνιστικός, ὁ, ὄν. ἁγνιστήριος, ία, ιον.

castifico, ἁγνίζω, ἁγνεύω.

castigabilis, ἐπιτιμητέος, α, ον.

castigatio, ἐσανόρθωσις, ἡ, ἐπανόρθωμα, τὸ, διόρθωσις, ἡ, σωφρονισμὸς, ὁ, ἐπίπληξις, ἡ, κολασμὸς, ὁ, φρένωσις, ἡ, παιδεία, ἡ.

castigator, ἐπανορθωτὴς, ὁ, ἐπιτιμητὴς, ὁ, διορθωτὴς, ὁ, σωφρονιστὴς, ὁ, παιδευτὴς, ὁ.

castigo, i. q. coërceo, ὑποτείζω. - b) i. q. uchorem reddere conor, reprehendo, σωφρονίζω τινα, παιδεύω τινά, ἐπιπλήττω τινὰ vel τινί, νουθετέω τινά, ἐπιτιμῶ τινί. - i. e. punio, κολάζω, μαστιγόω. - i. e. emendo, corrigo, ἐπανορθόω τι, se ipsum castigare, παιδεύειν ἑαυτόν.

castimonia, vide sequens castitas.

castitas, ἁγνότης, ἡ, Isocr. ἁγνεία, ἡ, id. castitatem servo, παρθενεύω, Heliodor. τὴν ἕξιν αὐτοῦ διαφυλάττειν, Dem.

Castor, Κάστωρ, ορος, ὁ, et Pollux, καὶ Πολυδεύκης, Διόσκουροι, οἱ. — i. e. fiber, κάστωρ, ορος, ὁ, Dioec.

castoreum, καστόριον, τὸ, καστόριον, τὸ, καστόρεια, τὰ, Galen. castoreum redoleo, καστορίζω, Dioec.

castra, orum, στρατόπεδον, τὸ, Dem. στρατοπεδεύω, ἡ, Plat. pono, figo, seu metuc, στρατοπεδεύω, Plut. in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπὶ τόπῳ τινί, Thuc. ad urbem, ἐξω στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, Herodian. extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, id. apud, item ex adverso, παραστρατοπεδεύω, Polyb. contra, ἀντιστρατοπεδεύω, Isocrat. moveo, transfero, μετατστρατοπεδεύω, Plut. ἀναστρατοπεδεύω, Dion. H. admoveo hostibus, παραστρατοπεδεύω ταῖς πολιορκίαις, Plut. castrorum metatio, στρατοπεδεύσις, ἡ, Plato. στρατοπεδεία, ἡ, Dion. Hal. motio, ἀναστρατοπεδεία, ἡ, ἀναζευξις, ἡ, Plato. praefectus, στρατοπεδάρχης, ὁ, metator, στρατοπεδεύτης, ὁ.

castratio, ἐξεκτομία, ἡ, ἐκτομὴ, ἡ, τὸ εὐνουχίζειν.

castratus, ἐκτομίας, ὁ, Herodot. εὐνοῦχος, ὁ, Xen. νυνοχίας, ὁ, Aristot. σπαδων, ὁ, id. ὁ ἀπεστερημένος τὰ γεννητικὰ, Philo. ἐξεκτομηθεὶς, ὁ, Al. Aphr.

castrensis, στρατιωτικὸς, ἡ, ὄν, Xenoph.

castro, ἐκτέμνω, aliquem, τινά, Lucian. ἐξεκτέμνω, Al. Aph. ἐκτέμνω τινὰ πόνον, Herodian.

castrum, τεῖχος, τὸ, Dem. ἐπιτείχισμα, τὸ, id. ὀχύρωμα, τὸ, id. ἔρυμα, τὸ, Xen. firmum, χωρίον ὀχυρὸν, Isocr. adversus incursiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Conf. castellum.

castus, ἁγνὸς, η, ὄν, Dem. casta et munda a caeteris immundis et a viri congressu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας, Idem. sum castus, ἁγνεύω, id.

casula, καλύβιον, τὸ, Plut.

casus, i. e. ruina, πτῶσις, ἡ, N. T. πτῶμα, τὸ, Dioec. — i. e. eventus fortuitus, συμβαίνον, τὸ, Dem. συμβὰν, τὸ, id. συμβὸν, τὸ, id. συμβεβηκὸς, τὸ, id. συμβεβηκόμενον, τὸ, Isocr. ἐκβὰν, τὸ, id. σύμπτωμα, τὸ, Dem. — i. e. calamitas, πάθος, τὸ, Isocr. συμβὸν, τὸ, Dem. πταῖσμα, τὸ, Dem. grammaticus, πτῶσις, ἡ, Aristot. nominativus, πτῶσις ὀνομαστικὴ, genitivus, πτῶσις γενικὴ dativus, πτῶσις δοτικὴ, accusativus, πτῶσις αἰτιατικὴ, vocativus, πτῶσις κλητικὴ, ablativus, πτῶσις ἀφαιρετικὴ, subitus, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνον, Dem. quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμβαίνον, idem. fortuitus, συμβὰν ἀκούσιον, idem. σύμπτωμα ἀκούσιον, idem. τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς τύχης, Dem. ἡ προσπίπτουσα τύχη, Thuc. humanus, ἀνθρώπινον, ου, τὸ, Isocr. casu fiari, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, Dem. Isocr. casu factum, τὸ ἀπὸ τύχης, Aristot. in eum casum me demisit fortuna, συνέπεσον εἰς τοῦτο ἀνάγκης, Thuc.

catachresis, καταχρήσις, ἡ, Rhetor.

catachrestice, καταχρηστικῶς, Rhetor.

cataclysmus, κατακλυσμὸς, ὁ, v. diluvium, inundatio.

cataleta, κατάλεκτα, τὰ.

catalogus, κατάλογος, ὁ, Dem.

catamitus, πόρνος, ὁ, Xen.

cataphractus, κατάφρακτος, ον, Herodian. eques, ἱππεὺς, idem.

cataplasma, κατάπλασμα, τὸ, Dioec.

catapulta, καταπελτὴς, ὁ Aristot. catapultis infesto, καταπελτάζω, Aristoph.

catapultarius, καταπελτιστὴς, ἡ, ὁ, Plut.

catarrhacta, καταῤῥάκτης, vel καταφάκτης, ὁ, Suid.

catarrhus, καταῤῥοὴς, contr. καταῤῥοῦς, ὁ, Dioec.

cate, κουνεχῶς, Polyb. κουνεχόντως, Isocr.

catechesis, κατήχησις, ἡ, Porph.

catechismus, κατηχισμὸς, ὁ.

catechista, κατηχητὴς, ὁ, κατηχιστὴς, ὁ.

catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, N. T.

catechumenus, κατηχούμενος, ου, ον.

categoria, κατηγορία, ἡ, Aristot.

categorice, κατηγορικῶς.

categoricus, κατηγορικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.

catellus, κυνάριον, τὸ, Xen. κυνίδιον, τὸ, Aristot. σκυλάκιον, τὸ, Idem.

catena, ἅλυσις, ἡ, Thuc. cf. vinculum.

catenarius, ἁλυσιδωτὸς, ον.

catenatus, ἁλυσιδωτὸς, ἡ, ὄν, LXX.

catenо, ἁλυσιδόω.

catenulo, ἁλυσίδιον, τὸ, Philo. aurea, ἁλύσιον, τὸ, Suid.

caterva, εἴλη, ἡ, Herodot. ἴλη, ἡ, Plut. σπεῖρα, ἡ, Appian.

catervatim, κατ' εἴλας, Herodot. κατ' ἴλην, Plut.

cathedra, καθέδρα, ἡ, Xenoph.

catholicus, καθολικὸς, ἡ, ὄν, Philo.

cotillatio, λιχνεία, ἡ, Plut.

catillo, λιχνεύω, Suid.

catillus, τρυβλίδιον, τὸ.

cotillus, τρυβλίον, τὸ, Lucian. παροψὶς, ἡ.

catollio, σκυζάω, Aristot.

astullitio, σκυζωσις, ἡ, σκύζα, ἡ, Hesych.

catulus, κυνίδιον, τὸ, Aristot.

catus, κουνεχὴς, ὁς, Poll. εὐλαβὴς, ὁς.

catus, i, αἴλουρος, ὁ, Aristot.

caudo, quadrupedum et insectorum, οὐρὰ, ἡ, Aristot. οἴρακος, ἡ, id. avium, ὀρρωδίγιον, τὸ, id. leonis, ἀλκαία, ἡ, Hom. equi, σόβη, ἡ, cauda carens, ἄκρακος, ον, Aristot. blandior, κέρκῳ σαίνω, Aristoph. truncatus, κολοβόκερκος, ον, magus praeditus, μακρόκερκος, ον, Aristot.

caudatus, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.

caudex, στέλεχος, τὸ, Theoph.

caudicalis, στελεχώδης, ες, Dioec.

caulis, vide ovile.

caulesco, καυλὸν, Theophr. ἐγκαυλία, Aristot. ἐκκαυλεῖν, Hippocrat.

caulicalaeus, καυλικὸς, ἡ, ὄν, Theophr.

cauliculatus, καυλωτὸς, η, ον, Athan.

cauliculus, καυλίσκος, ὁ, Dioec.

caulis, καυλὸς, ὁ, Hippocr. in modum caulis, καυλοειδὴς, Galen. caulem non habens, ἄκαυλος, ον, Aristot. caule recisо non regerminans, ἀκόκαυλος, ον, Theophr. cum caula rescinda, ἀκκαυλίζω, Thuc. caulem amitto, διακαυλίζω, Theophr. emitto, ἐγκαυλίω, idem. evello, ἐκκαυλίζω, Aristoph. singulis annis mutans, ἐνιαυτόκαυλος, ον, Theophr. habens humilem, ἐπιγεόκαυλος, ον, id. rectum, εὐθύκαυλος, ον, idem. laevem, λειόκαυλος, ον, Idem. album, λευκόκαυλος, ον, Idem. unicum, μονόκαυλος, ον, Idem. caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, ον, Idem. multos, πολύ-

Digitized by Google

καυλός, ου, Idem. juxta emitto et quasi ad latus, παρακαυλίζω, idem.

caulosus, καυλώδης, ες, Diosc.

caupo, κάπηλος, ὁ, Lucian.

caupona, καπηλεῖον, τό, Synca.

cauponario, καπηλική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot. καπηλείᾳ, ἡ, Ploto. exercco cauponariam, πανδοχεύω, Theophr.

cauponarius, καπηλικός, ή, όν, Aristot.

cauponatio, καπηλεία, ἡ, Plato.

cauponstrix, καπηλίς, ἡ, Aristoph.

cauponor, καπηλεύω, aliquid, τί, Herodian.

caussa, αἰτία, ἡ, Dem. αἴτιον, τό, id. principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, προηγούμενον, προκαταρκτικόν, proxima, προσεχής, adjuvans, ξυναίτιον, efficiens, ποιητικόν, materialis, ὑλικόν, formalis, εἰδικόν, finalis, τελικόν, praetexto, προφάσις, εως, ἡ, omnium quae facta sunt, αἴτιος πάντων τῶν γινομένων, Ploto. ipeissimo existit, cur non vincerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, Dem. rei confectur in illum, αἰτία τοῦ πράγματος ἀνατίθεται, idem. in caussa fuerunt, ne viveremus inore belluorum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διακείσθαι θηριώδως, Isocr. quod dixi, in causa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ἐνθδὶν αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήπω καταλύσαι μου τὸν λόγον, idem. caussam dicere, propter quam confessus sit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὡμολόγησε, id. honoris caussa periculs sustinere, ὑπερ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, Dem. lueri causse injuste agere, κερδους ἕνεκα ἀδικεῖν, Isocr. malitis da caussis audictia, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσασθε, Dem. qua de caussa civitates hi inter se committebant, οὕσπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον, id. propter duas caussa, alteram quidem, quod, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μέν, ἵνα, ἑτέρου δέ, ὅτι, id. caussam non habens, ἀναίτιος, ον, Al. Aphrod. absque caussa, ἀναιτίως, id. caussam adsigno, ἐπαιτιάομαι, Ploto. qui cum alia ast operis caussa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, Xen. ὁ καὶ ἡ συναίτιός τινος, id. — i. c. lis, δίκη, ης, ἡ, Dem. ἀγών, ῶνος, ὁ, id. minuta, δίκη μικρά, id. proeclora, καλή, id. legitimo et justa, ἔννομος καὶ δικαία, idem. dauda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος, ἡ μὴ εἰσαγώγιμος, id. mercatoria, ἐμπορική, id. metallica, μεταλλική, id. capitalis, φονική, id. impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, id. injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, id. et controversia, ἀγὼν καὶ γραφή, id. caussam agore adversus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατά τινος, Dem. dicere, λόγον καὶ δίκην ὑπέχειν τινός, id. intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινί, id. caussam disceptare justo et secundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους, id. absolvere, ἀπογράφειν δίκην, id. condemnare, καταγράφειν δίκην, a. γραφήν, id. obstinere, αἱρεῖσθαι, o. ἁλεῖν τὴν δίκην, vinci in caussa, ἡττᾶσθαι δίκην, idem. caussa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τοῦ ἀνδρὸς ἀκρίτου θάνατον, Plato. indicta caussa damnori, ἄκριτον καὶ ἄμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι, Lucian.

caussalis, αἰτιολογικός, ή, όν, αἰτιώδης, ες, conjunctio, ὁ αἰτιώδης σύνδεσμος, Gramm.

caussidicus, συνήγορος, Aeschin.

caussificor, σκήπτομαι, Aeschin. αἰτιάομαι, προφασίζομαι.

caussor, προφασίζομαι, aliquid, τί, Dem. — i. c. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, id.

cauta, εὐλαβής, Dem. περιφυλαγμένος, a φυλάττομαι, omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστέλλειν, Dem.

cautela, εὐλάβεια, ἡ, Dem. προφυλακή, ἡ, Aegin. φυλακή, ἡ, Dem. Conf. cautio.

cauter, καυτήρ, ὁ, Hippocr. καυτήριον, τό, Lucian. cautere uro, καυτηριάζω, N. T.

cauteriatus, καυτηριασμένος, ένη, ένον, a καυτηριάζομαι, N. T.

cauterium, καυτήριον, τό, ignitum, διάπυρον, Lucian.

cautes, πέτρα, ἡ, Plut.

cautio, εὐλάβεια, ἡ, Dem. φυλακή, ἡ, Isocr. magnam prudentiam et cautionem requirens, προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεομένων, Dem. magna, εὐλάβεια οὐ μικρά, Id. summa, ἀκριβεστάτη, Id. cautione uti in re aliquo, περιφυλαγμένος ἔχειν περί τι, Isocr.

coutus, εὐλαβής, ές, Dem. περιφυλαγμένος, a φυλάττομαι, Idem.

cavamen, κοίλωμα, τό.

covator, κοιλωτής, ὁ.

cavotura, κοιλότης, ἡ, Athen.

cavea, κυρτός, ά, ός, ή, Herodot. οἰκίσκος, ὁ, Aristoph.

coveo, εὐλαβοῦμαι, inhoacsta, τὰ αἰσχρά, Dem. aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινά, Id. et operam do, ne incidem in aliquem, εὐλαβοῦμαι καὶ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινί, Id. aliquid et provideo, φυλάττομαί τι καὶ προορῶμαι, Id. aliquid diligenter, φυλάττω τι σφόδρα, Id. aliquid omni modo, παρεφυλάττω τι ἐκ παντός τρόπου, Id. criminationes, εὐλαβοῦμαι τὰς διαβολάς, Isocr. consortia, sodalitates, τὰς συνουσίας, Id. ne conspicior, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, Aristot. ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, Xenoph. ne facias, ὅπως μὴ ποιήσῃς, Id. a pericolo, κίνδυνον, Herodian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, Dem. nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον, ἢ, Id. in hac re, περὶ τούτου, Plato. accuratissime caetum est in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσκεύασται τοῖς νόμοις, Dem. cavendum est, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τοῦτο, Plut. ne id occidat, φυλακτέον γενέσθαι τοῦτο, Id. ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες, Isocr. ne urbem bello impliceamus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, Plut. ne habramus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, Dem.

caverna, ἄντρον, τό, Lucian.

cavernosus, ἀντρώδης, ες, Xenoph.

cavilla, σκώμμα, τό, Dem. σκωμμάτιον, τό. Plut.

cavillatio, σκῶψις, ἡ, Athen. χλευασία, ἡ, Dem. χλεύασμα, τό, Id. χλευασμός, ὁ, Idem.

covillator, σκώπτης, ὁ, Suid. χλευαστής, ὁ, Dem.

cavillor, σκώπτω, Dem. κατειρωνεύομαι, Plut. aliquem, τινά, Athen oliquid, τί, Aristoph. εἴς τι, Plut. ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, Idem. philosophos, σκωπτόμενοι εἰς τοὺς φιλοσοφοῦντας, Lucian. praesentes, διασύρω τοὺς ὄντας νῦν, Dem. aliquid verbis, τί τῷ λόγῳ, Dem. aliquem, χλευάζω τινός, Id. διαχλευάζω τινός, Idem.

cavillosus, σκωπτικός, ή, όν, Athen.

cavo, κοιλαίνω, aliquid, τί, Athen.

covus, κοίλος, ή, ον, Xen. non cavus, ἄκοιλος, ον, utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, ον, Suid. introrsum cavos, ἐγκοιλος, ον, Athen.

cedo, παραχωρέω, Dem. alicui, τινί, Isocr. e suggestu, τοῦ βήματος, Aeschin. commoto, εἴκω θυμουμένῳ, Idem. alicui de vita, ἀποχωρεῖν τινί τοῦ βίου, Plut. ἐξίστασθαί τινι τῆς ὁδοῦ, Lucian. nulli prudentia, οὐδενὶ φρονήματος, Plut. retro, εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζω, Lucian. hosti, ἐπιλοιπάκειν, Herodian. hoaio, ἐξίστασθαι τῶν ὄντων, Dem. cedo malis, περιεκκλίω, Polyb. cedit bene opus, περοχωρεῖ τὸ ἔργον, Herodian. ei obsidio ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ἐς βουλεται, Id. bene et supra votum, δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν, Id. non ut speravit, οὐχ ὡς ἤλπισε, Idem.

cedo, i. c. dic, εἰπὲ μοι — i. e. porrige, ἄνεχε, δέξον.

cedratus, κεδρατός, ή, όν, Eurip.

cedria, κεδρία, ἡ, Galen. cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλὴν τινος, Strabo.

cedrinus, κεδρινος, ίνη, ινον, Diosc.

cedris, κεδρίς, ἡ, Diosc.

cedrus, κέδρος, ἡ, Theopr. acuta, ἐξύκεδρος, ἡ, Id.

celebratio, εὐφημία, ἡ, Dem. festi, ἑορτασις, ἡ.

celebratus, εὐλογούμενος, ένη, ενον, Isocr. et vulgo jactatus, θρυλλούμενος, ένη, ενον, Herodian. πολυθρύλλητος, ον, Plato.

celebresco, ὄνομα καὶ δόξαν λαμβάνω.

celebris, εὐκλεής, ές, Plut. εὐλογούμενος, ένη, ενον, Isocr. οὗ φερόμενος, ένη, ενον, Id. ἐνδοξος, ον, εὐδόκιμος, ον, ἐπιφανέστατος, ον, γνώριμος, Id. et Dem. virtute, διδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, Polyb.

celebritas, φήμη, ἡ, Dem. εὐκλεια, ἡ, Id. — i. c. festum, ἑορτή, ἡ, Dem. τελετή, ἡ, Id. πομπή, ἡ, Id. — i. c. frequentia hominum, πανήγυρις, ἡ, Isocr. celebritatem aga, πανηγυρίζω, Id.

celebro, i. c. praedico, δοξάζω, aliquem, τινά, Thuc. εὐλογεῖν τινα, Isocr. ἐγκωμιάζω τινά, Dem. εὖ λέγειν τινά, Isocr. fastum, ἑορτάζω, Idem. splendida, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, Id.

celer, ταχύς, Dem. pedibus, ὀξύπους, πόδος, ὁ, ἡ, Eurip. in rebus agendis, ὀξύς, Aristot. celerrimus cursu, ἐξυδρομωτατος, Heliodor.

celeritas, τάχος, τό, Dem. ταχύτης, ἡ, Athen. ὀξύτης, ἡ, Dem. celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τὴν ἀντιπαρεκτείνειν παρελθεῖν, Id. aliquid consequi, ταῖς ὀξυτησιν ἀκολουθεῖν τινι, Id.

celeriter, ταχέως, Dem. ταχύ, Idem. ὀξέως, Id. tam celeriter conficere aliquid, οὕτω ταχέως πράττειν τι, Id. apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην, Id. celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδ' ἀπιέναι, Id. celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος, Herodian.

celeritudo, vide celeritas.

celero, ταχύνω, Xenoph. aliquid, τί, Soph. ἁμαῦ, Isocr. σπεύδω, Demosth.

celes, κέλης, ὁ, Plut.

celeusma, κέλευσμα, τό, Plato.

celeustes, κελευστής, ὁ, Thuc.

cella, sc. penuaria, ταμεῖον, τό, Isocr. ταμιεῖον, τό, Plut. ἀποθήκη, ἡ, vinaria, οἰνών, ὁ, Xenoph. mellario, μελιστών, ὁ, olearia, ἐλαιών, ὁ. — servorum cellae, οἱ τῶν δούλων οἰκίσκοι, apum cellae, κύτταροι, οἱ, Poll.

Digitized by Google

cellaria, ταμία, ἡ, Xenoph.
cellarius, ταμίας, ὁ, Xenoph.
cellula, ταμιδίον, τό, Suid.
celo, κρύπτω, factum, τὸ πεπραγμένον, Dem. aliquem aliquid, τινα τι, Lysias, opes domi, ἀποκρύπτω τὴν οὐσίαν τῇ οἰκίᾳ, Isocr. neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρυπτόμαι, οὔτε μέγαν, οὔτε σμικρόν τινα, Plato. haec te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα ἀφ' σοῦ, Isocr. miseriam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν, Id. alios, λανθάνω ἄλλους, Isocr.
celsitudo, ὕψος, τό, Thuc. Cf. altitudo.
celsus, ὑψηλός, ἡ, ὄν, Lucien. animus, ὑψηλόνους, ου, τό, Plut.
cenotaphium, κενοτάφιον, τό, Marcellin. v. Thuc.
censeo, νομίζω, Dem. ἡγοῦμαι, Id. οἴομαι, Id. εἴμαι, Id. — i. e. constituo, γνώσκω, Isocr. non faciendum esse, ἀποψηφίζομαι, Xen. — i. e. censum ago, συντάττομαι, Dem. συντιμάομαι, Idem.
censio, τίμησις, ἡ.
censitor, τιμητής, ὁ.
censor, τιμητής, ὁ, rigidus, acer, ἐξεταστὴς μικρός, Plutarch. — i. e. morum inspector, ἔφορος, ὁ, Idem. ἐπόπτης, ὁ, Herodian.
censorius, τιμητικός, ἡ, ὄν, ἐποπτικός, ἡ, ὄν, Herodian.
censura, τιμητεία, ἡ.
census, ἀπογραφή, ἡ, — i. e. tributum, τίμημα, τό, Dem. εἰσφορά, ἡ, censum imponere civi, εἰσφέρειν ἐπιγράφεσθαί τινι, Isocr. collligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, Id. solvere, φόρον ἀ. συνάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι, Id. accipere, πρεσβύτους λαμβάνεσθαι, Id.
centenarius, sc. numerus, ἑκατονταέτης, ἡ, Herod.
centesimus, ἑκατονταῖος, αία, αῖον.
centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
centesima, ἑκατοστή, ῆς, ἡ, Dem.
centesimo, ἑκατοστόω.
centesimus, ἑκατοστός, ἡ, όν, Xen.
centies, ἑκατοντάκις.
cento, κέντρων, ὁ.
centralis, ε, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.
centrum, κέντρον, τό, Plut.
centum, εἴ, αἱ, τὸ ἑκατόν, et octo, ἕκτα καὶ ἑκατόν, Thuc.
centumpodium, ἑκατονπάλιτρον, τό.
centumvirolis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.
centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχή.
centumviri, αἱ ἑκατόν.
centuplex, ἑκατομπλάσιον, ου, ἑκατονταπλάσιον, ου, ἑκατοντοπλάσιος, ία, ιον, centumpliciter, in centuplum, ἑκατοντοπλασίως.
centuplus, v. centuplex.
centuria, ἑκατοστός, ἡ, Xenoph. militum, λόχος, ὁ, Thuc.
centurotim, κατὰ λόχους, Philo.
centuriatus, us, ἑκατονταρχία, ἡ.
centurio, ας, καταλοχίζω, Plut.
centurio, ωνος, ἑκατόνταρχος, ὁ, Xen. ταξίαρχος, ὁ, Dem.
centurionatus, ἑκατονταρχία, ἡ.
cepa, vide caepe.
cera, κηρός, ὁ, Lucian. e cera fingere aliquid, κηρῷ πλαττεσθαί τι, Herod. cera obducto, vide cero.
cerasum, κεράσιον, τό, Diosc.
cerasus, κερασός, ὁ, Theophr.
ceratura, κήρωσις, ἡ, Aristot.
ceretus, κηρωτός, ἡ, ὄν, Diosc.
cercopithecus, κερκοπίθηκος, ὁ.
cerdo, βυρσοδέψης, ὁ, Aristoph. σκυτοτόμος, ὁ, Plato.
cerdonie, βυρσοδεψική, ἡ, σκυτοτομική, ἡ, Plato. cerdonium facio, βυρσοδέψω, Aristoph. σκυτοτομέω, Aristot.
cerebellum, παρεγκεφαλίς, ἡ, Aristot.
cerebrosus, ἀκρόχολος, ον, Aristot.
cerimonie, vide coerimonia.
ceresie, ζύθος, ὁ, Theophr. ὁ εἶνος κρίθινος, Diosc. βρύτον, ου, τό, s. βρύτος, ὁ, Athen. βρύτον ἀπὸ κριθῶν, Theophr.
cerevisierius, ζυθοποιός, ὁ.
cereus, κήρινος, ίνη, ινον, Plato.
cereus, κηρός, ὁ, κήριον, τό.
cerifico, κηροποιέω.
cerno, βλέπω, aliquid, τί, Dem. εἶδόν τι, Id. i. e. cribro, διαττάω, Galen. furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον, Id. — i. e. dimico, ἀγωνίζομαι, Dem. — i. e. adeo hereditatem, κληρονομῶ, Isocr.
cernuus, ἐπιπρηνής, ές, Hesych.
cero, ἐγκηρόω, Hippocr. mortuum, κατακηρόω νεκυν, Herodot.
cerome, κήρωμα, τό, Gel.
ceromaticus, κηρωματικός, ἡ, όν.
ceromatistes, κηρωματιστής, ὁ.
cerotum, κηρωτόν, τό, Dione.
certamen, ἀγών, ῶ, Dem. ἄμιλλα, ἡ, Isocr. — i. e. res gratis, τὰ δεινά, Dem. et bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, Isocr. ἀγὼν καὶ ἄμιλλα, Idem. belli, ἀγὼν πολέμου, Dem. et periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος, Id. magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος, Id. facile, ῥᾴδιος, Id. difficile, χαλεπός, Idem. vetus, παλαιός, Isocr. equestre et navale, ἄμιλλα ἵππων τε καὶ τριήρων, Id. certamen navale, ναυμαχία, ας, ἡ, Polyb. subire de re aliqua, πειρᾶσθαι ἀγῶνα περί, sive ὑπέρ τινος, Dem. adversus aliquem, πρός τινα, Id. de aliqua re, ποιεῖσθαι ἄμιλλαν περί τι, Isocr. certaminis locus, ἀγωνιστήριον, ου, τό, Arist. praemium, ἆθλον, ου, τό, Xen. νικητήριον, ου, τό, Id. praefectus, ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, Lucian. est mihi tecum hac de re certamen, ἀγῶνα ποιούμεθα ὑπὲρ τούτου, Isocr. ἀγὼν ἔστιν ἡμῖν περὶ τούδε, Thucyd. ἀμιλλᾶσθαι πρός σε περὶ τούδε, Lucian.
certatio, ἀγώνισις, ἡ, Thucyd. ἀγώνισμα, τό, Plut.
certator, ἀγωνιστής, ὁ, Plut.
certe, καί, Aristoph. ἀληθῶς, Dem. ἦ μήν, Idem. δῆτα, Id. γε, si non summe, certe para quaedam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, Dem. γοῦν, si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τοῦνομα γοῦν ἔχει, Idem. ἀμέλει, id enim certe homine indignissimum habeatur, τοῦτο γὰρ ἀμέλει ἀνθρώπων ἀπρεπέστατον φαίνοιτ' ἄν, Id.
certifico, βεβαιόομαι, Plato.
certioro, δηλόω, Dem. προσημαίνω.
certitudo, βεβαίωσις, ἡ, Thuc. βεβαιότης, ἡ, Aristot. ἀσφάλεια, ἡ, Thuc.
certo, ἀγωνίζομαι, Demosth. certamen, ἀγών, Pleto, ercu, διαπυξεύομαι, Theophr. hac de re tecum, πάντα πρός σέ, Xen. de honore et gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, Dem. pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, Id. de ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, Philostr. cum aliquo, ἀμιλλάομαί τινι, Dem. ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, Aeschin. cum majorum virtute, ἀμιλλᾶν πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, Dem. de rebus pulcerrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικεῖν, Isocr.
certo, ἀκριβῶ, Dem. ἀκριβίζω, Id. certissime aliquid comprehare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, Id.
certus, ἀκριβής, ές, Isocr. δῆλος, η, ον, Dem. βέβαιος, αία, αιον, Thuc. ἀψευδής, ές, Dem. certum signum, ἀκριβὲς σημεῖον, Idem. certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, Id. certa pax, βεβαία εἰρήνη, Xen. — i. e. definitus, statutus, τεταγμένος, ένη, ένον, e τάσσομαι, Dem. εἰρημένος, Id. ὡρισμένος, Id. διωρισμένος, Isocr. certum tempus, χρόνος τεταγμένος, Id. certa die, τεταγμένη ἡμέρᾳ, Dem. ἡμέρα διαμεμετρημένη, Id. — i. e. firmus, retus, ἰσχυρός, ά, όν, Dem. ἀσφαλής, ές, Idem. ἀναμφισβήτητος, ον, Id. certum est, constat, δῆλον, certum est, quod sic praefatnrus sit, δῆλον, ὅτι οὕτω προοιμάσεται, Xenoph. certum habeo aliquid, certo eliquid sein, ἐπίστασμαί τι σαφῶς, Dem. οἶδά τι ἀκριβῶς, Id. ἀρδῶς, Isocr. φανερῶς, Id. certiorem facio eliquem, δηλοῦν πρός τινα, Id. de eliquo re, γνωρίζω τινί τι, Paus. certior fio ch aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, Isocr. de aliqua re, περί τινος, Id. de aliqua re ab aliquo, τί ἐκ τινος, Idem.
cerussa, ψιμύθιον, s. ψιμύθιον, τό, Aristot.
cerussatus, ψιμυθιωθείς, εῖσα, ὲν, Plut.
cerusso, ψιμυθιόω, Plut.
cerve, ἔλαφος, ἡ, Arist.
cervical, προσκεφάλαιον, τό, Plut.
cervinus, ἐλαφεῖος, εία, ον, medulla, μυελος, Galen. cornu, ἐλαφεῖον, τό, Suid.
cervisie, vide cereviain.
cervix, αὐχήν, ὁ, Aristot. τράχηλος, ὁ, Plut. cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, τὸν αὐχένα ἀνατείνειν.
cervus, ἔλαφος, ὁ, Aristot.
cespes, vide caespes.
cessatio, ἀνάπαυσις, ἡ, Dem. concedere alicui cessationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν, Id. — i. e. cunctatio, mora, διατριβή, ἡ, Id. μέλλημα, τό, Aeschin. μέλλησις, ἡ, Thucyd. — i. e. segnities, ἀργία, ἡ, Demosth.
cessator, μελλητής, ὁ, Aristot. ἐκπρός, ὁ, Theocr. ἀργός, ὁ, Demosth.
cessio, παραχώρησις, ἡ.
cesso, παύομαι, ὀκ eliquo re, τινός, Dem. aliquid facere, ποιεῖν τι, Pleto. a caede, φείδεσθαι, Thuc. a lebore, λήγω τῶν πόνων, Isocr. cessare facio, παύω, eliquem ab aliqua re, τινά τινος, Isocr. insolentiem alicujus, τὴν ὕβριν τινός, Id. — i. e. tardo, cunctor, βραδύνω, Herodian. μέλλω, Dem. ἀνίω, Id. ῥᾳθυμοῦμαι, Xen.
cestus, εστός, ὁ.
cetarius, κητοσώλης, ὁ.
cetus, κῆτος, τό, Athen.
cetaceus, κητώδης, ες, Aristot. κητῶος, ία, ῶον, Diosc.
ceu, οἷα, Xenoph.
ceveo, σαυλοπρωκτεύω, Aristoph. σαυλόομαι, Eur.
chalcographus, χαλκογράφος, ὁ, vex recentior.
chalyb, χαλυψ, ὁ.
chaos, χάος, τό, Pleto
character, χαρακτής, ὁ, Aristot. chara-

Digitized by Google

cterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινι, Idem.
characteristicus, χαρακτηριστικός, ή, ών, Damasc.
charientismus, χαριεντισμός, ὁ, Dion. Halicarn.
charitas, v. caritas.
charta, χάρτης, ὁ, Diosc.
chartaceus, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τό ἐκ χάρτου.
chartophylacium, χαρτοφυλάκιον, τό.
chartophylax, χαρτοφύλαξ, ὁ.
chartula, χάρτιον, τό, Plut
chasmo, i. e. pretiosos, vide carus, — i. e. dilectus, ἀγαπητός, ή, όν, Aristot.
chasma, χάσμα, τό, Plato.
chasmatias, χασματίας, ὁ, Arist.
chelo, χελή, ἡ, Arist.
chelys, χελύς, ἡ, Plut.
chenatropheum, χηνοτροφεῖον, τό, Columella.
chiliarchus, χιλίαρχος, ὁ, Plut.
chilias, χιλιάς, ἡ, Theocr.
chimaera, χίμαιρα, ἡ, Plut.
chiragra, χειραγγα, ἡ.
chirographum, χειρόγραφον, τό, chirographo carere, χειρογραφεῖν, Pand.
chiromantes, χειρομαντις, ὁ, Poll.
chiromantia, χειρομαντεία, ἡ.
chirotheca, χειροθήκη, ἡ.
chirurgia, χειρουργία, ἡ, Plato. χειρουργική, ἡ, Aristot.
chirurgicus, χειρουργικός, ή, ών, Aristot.
chirurgus, χειρουργός, ὁ, Galen.
chlamydatus, ἐκχλαμυδωμένος, ένη, ένον, a χλαμυδόομαι, Athen.
chlamydula, χλαμύδιον, τό, Plut.
chlamys, χλαμύς, ἡ, Plut.
cholera, χολέρα, ἡ, Hippocr. cholera vexor, χολεριάω, Galen.
cholericus, χολερικός, ή, όν, Diosc.
choragium, χορηγιον, s. χορηγεῖον, τό, Poll.
choragus, χορηγός, ὁ, Athen.
choreules, χορεύλης, ὁ, Aristot.
chorde, χορδή, ἡ, Plato.
chorea, χορεία, ἡ, Plato. choreas doco, χορεύω, Isocr.
choreume, χόρευμα, τό, Eurip.
chorcutes, χορευτής, ὁ, Plato.
chorographia, χωρογραφία, ἡ.
chorographus, χωρογραφος, ὁ, chorographum ago, χωρογραφῶν, Ptolom.
charus, χορός, ὁ, Xenoph. choori magister, χοροδιδασκαλος, ου, ὁ, Plato.
chors, αἰκίσκος, ὁ, Dem. οἰκίδιον, τό, Idem.
chrestologia, χρηστολογία, ἡ, N. T.
chrestologus, χρηστολογος, ὁ.
chrio, χρία, ἡ, Aphthon.
chrisma, χρίσμα, τό, Diosc.
Christianismus, Χριστιανισμός, ὁ, sine exemplo.
Christianus, Χριστιανός, ὁ, N. T.
Christianus, a, um, Χριστιανός, ή, όν,
CHRISTUS, Χριστος, ὁ, N. T.
chronica, χρονικά, τά, Lucian.
chronologia, χρονολογία, ἡ.
chronologus, χρονολόγος, ὁ.
cibaria, orum, ἐδώδιμα, τά, Thoc.
βρωτός, ὁ, Demosth. cibariorum inopia, σιτία, ἡ, σιτοδία, ἡ, σπανοσιτία, ἡ, Xen.
cibarius, ἐδώδιμος, ον, Diosc. σιτικός, ή, όν, lex cibaria, σιτικός νόμος, Plut.
cibatus, us, τροφή, ὁ, Aristot.
cibo, as, τρέφω, Xenoph. σιτοποιῶ τινα, Xen. σιτίζω, ἐπισιτίζω.
cibus, σῖτος, ὁ, Dem. σιτίον, τό, Xenoph. τροφή, ἡ, Aristot. ἔδεσμα, τό, Isocr. βρωτός, ὁ, Dem. ἐπισιτισμός, οῦ, ὁ, Id. cibum sumo, σῖτον αἰρέομαι, Xenoph. ἐν σίτῳ εἰμί, Idem. τροφὴν εἰσφέρομαι, Aristot. σιτοποιόμαι, Xen. Cyr. I, 6, 36. una capio, συσσιτέω, Dem. deduco, τῆς τροφῆς ἀποστέλλομαι, Aristot. porro, σῖτον πωλέω, Plato. praebeo, σιτίζω τινά, Xen. τρέφω, ἀνατρέφω, communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινί, Dem. coquo, ὀψοποιόμαι, Id. cibis suavissimis potius, quam saluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, Isocr. qui cibis delectatur animum et corpus laedentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτουσι, Id. cibo abstinen, ἀφίστω, Galen. cibos aspernor s. mihi sunt invisi cibi, ἀπόστοις εἰμι, ἀποστρέφομαι προσπίγκασθαι σιτία, Id. cibum alicui facio, σιτοποιέω, Xen. σῖτον τινί, Plato. cibo semel utor in die, μονοσιτέω, Galen.
cicada, τέττιξ, ὁ, Thuc. parva, τεττιγονία, ἡ, s. τεττιγόνιον, τό, Aristot.
cicatrico, οὐλόομαι, Aristot. ἀπουλόω, Diosc. ἐπουλόω, Id. κατουλόω, Idem.
cicatricula, οὐλίδιον, τό.
cicatrix, οὐλή, ἡ, Aristot. cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπουλοῦν τὰ παλαιὰ ἕλκη, Diosc. ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλκῶν ἔτι ἔχειν οὐλάς, Dem.
cicer, ἐρέβινθος, ὁ, Diosc. ciceri similis, ἐρεβινθώδης, Theophr. ciceris magnitudo, ἐρεβινθιαῖον μέγεθος, Diosc.
cicereula, λάθυρος, ὁ, Theophr.
cicerinus, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, Hesych. ἐρεβινθώδης, ες, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθώδες, Theophr.
cicindela, λαμπυρίς, ἡ, Plin. cicindelae instar lucens, λαμπυρίζω, Diosc.
ciconia, πελαργός, ὁ, Aristot. quelio ciconiae est, πελαργικός, ή, όν, Idem. ciconiae pullus, πελαργίδιον, ὁ, Aristoph.
cicur, τιθασσός, ὁν, Plato. ἥμερος, ον, natura, τιθάσσιον, τό, Theophr.
cicuratio, ἡμέρωμα, τό, Theophr. ἡμέρωσις, ὁ, ἐξημέρωσις, ἡ.
cicurator, τιθασσευτής, ὁ, Aristoph
cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινά, Plato. ἐξημερόω τινά, Id. bestias, ἡμερόω τὰς ψυχάς τῶν θηρίων, Isocr.
cicuta, κώνειον, τό, Diosc. cicutam bibo, κωνειάζομαι, Strabo.
cieo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. risum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα, Dem. iram, παρίστημι τὸν ὀργήν, Id. bellum, ἐγείρω πόλεμον, Thuc. κυλινδοῦσθαι, Xen. cieri interiori motu et suo, ἐνδοθεν κινεῖσθαι, Plat. cieo pugnam, μάχην κινοῦμαι, Xenoph. urinam ciet, οὐρητικόν ἐστι, Diosc.
cilium, βλεφαρίς, ἡ, Aristot. βλέφαρον, τό, Diosc.
cimelioscha, κιμηλιάρχης, ὁ.
cimeliarchium, κιμηλιάρχιον, τό.
cimelium, κιμήλιον, τό, Lucian.
cimex, κόρις, ὁ, Aristoph.
cinaedia, κιναιδία, ἡ, Aeschin.
cinaedicus, κιναιδικός, ὁ, ἡ.
cinaedus, κίναιδος, ὁ, Plut.
cincinnatus, κρεβυλοῦς, ες, Lucian.
cincinnus, κίκινος, ὁ, Aristoph. aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, Ael.
cinctulus, ζωνιον, τό, Poll.
cinctura, διάζωμα, τό, Plut.
cinctus, us, διάζωμα, τό, Plut. ζώνη, ἡ, Idem.
cinefacio, τηκεῖν, Nic. ἀποτηκεῖν, Alex. Aphrod.
cineraceus, τεφρός, ά, όν, Aristot. τεφρώδης, ες, ἐνεσπόδος, ον, Diosc.
cinereus, ἐνεφρος, ον, Athen. σποδιός, ία, ιον, Id. qui cinereo colore est, τεφρεῖος, εία, ειον, Aelian.
cinerula, σποδιον, τό, Diosc.
cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, Lucian. aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, Lucian. urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, Dem. corona, στεφανόω, Plut. circulo orbem terrorum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, Arist.
cingula, ζῶμα, τό, ζώσμα, τό.
cingulum, ζωστήρ, ὁ, Dem. Phal. ζώνη, ἡ, Plut. ζωνιον, τό, Poll. διάζωμα, τό, Plut.
cinis, σποδός, ἡ, Lucian. τέφρα, ἡ, Plut. σποδιά, ἡ, σπόδιον, τό, fervens, in quo adhuc sunt prunae, θερμοσπόδιον, ἡ, Diosc. sub cinere coquo, σποδίζω, Plato. cinere detergo, ἀποσπόδω, Aristoph. aliquo modo refero, ὑποσπόδιζω, Diosc. in cinerem redigo, τηκεῖν, Nic. ἐκτηκεῖν, Al. Aphrod.
cinnabarinus, κινναβάρινος, ίνη, ινον, Aristot κινναβαρίνος, ία, ιον, Galen.
cinnabaris, κινναβαρι, τό, Theophr. cinnabarim refero, κινναβαρίζω, Diosc.
cinnus, κίκινος, ὁ, Aristoph.
cio, vide cieo.
cippus, κιόδοκον, ἡ, Dem. — i. e. columna, στήλη, ἡ, Dem.
circa, περί, cum Accus. circa hoc occupatus est, περὶ τοῦτό ἐστι, Dem. mimos circa se habet, μίμους ἔχει περὶ αὐτόν, Idem. circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, Aeschin. qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωικά, Isocr. ἀμφί, cum Accus. circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa coenam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον ἦν, Xenoph. κατά, cum Acc. leges circa excessum, νόμοι καθ' ὑπεροχήν, Aristot.
circensis, σύκλιος, ία, ιον, Circenses ludi, ἱπποδρομία, ἡ, Thuc.
circino, περιγράφω, Dem.
circinus, περιγραφεύς, ὁ, Eustath. διαβήτης, ὁ.
circiter, περί, cum Accus. circiter septuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, Thuc. circiter triginta, ὡς τριάκοντα, Dem. circiter centum stadia, ὅσον τι ἑκατὸν σταδίους, Herodian.
circuitio, περιτροπή, ἡ, περίοδος, ἡ, Aristot.
circuitor, περιπόλος, ὁ, Thuc.
circuitus, περίοδος, ἡ, Plut. περίβολος, ὁ, Thuc. in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, Thuc. urbis, κύκλος τοῦ ἄστεως, Idem.
circuloris, κυκλικός, ή, όν, Theophyl. κύκλιος, ία, ιον, Aesch. ἐγκύκλιος, ον, Athen.
circulatim, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι, Plut.
circulatio, κύκλωσις, ἡ.
circulator, ἀγύρτης, ὁ, Suid. κυκλικός,

Digitized by Google

ὰ, Lucian.
circulatorius, ἀγυρτικός, ή, ὸν, Plut.
circulatrix, ἀγυρτής, ή.
circulo, συλλέω.
circulus, κύκλος, ὁ, Plato. γῦρος, ου, ὁ, Plut.
circum; vide circa.
circumactio, περίοδος, ἡ, Aristot. περιαγωγή, ἡ, Id.
circumaggero, περιχώννυμι.
circumago, περάω, aliquid, τί, Plato. aliquem mecum, περιάγομαί τινα, Xenoph. circumagor, συκλοφορέομαι, Aristot.
circumambulo, περιπατεῖν κύκλῳ, Conf. circumeo.
circumaro, περιαρόω, Plato.
circumadapicio, περιβάλλω.
circumcido, περικόπτω, aliquid; τί, Thuc. περιτέμνω τι, praeputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα, Herodot.
circumcolego, περιβάλλομαι.
circumeireo, πέριξ, populum stantes, πέριξ τοῦ δήμου στάντες, Polyb. cunctantes irretit, κύκλῳ ταραχῇ μέλλοντας περιστοιχίζεται, Dem.
circumcisus, περιτετμημένος, a περιτέμνομαι.
circumcisio, περιτομή, ἡ, N. T.
circumcisor, περιτομεύς, ὁ.
circumclaudo, περιολείω, Thoc.
circumcludo, vide antecedens circumclaudo.
circumcolo, περιοικέω.
circumculeo, περικατατείνω.
circumcorro, περιτρέχω, aliquid, τί, Plato.
circomcursio, περιδρομή, ἡ, Plut.
circumcursito, περιπλανώμαι, in hoc, τούτῳ, Xen. huc illuc, ἄνω κάτω, Dem.
circomdo, περιβάλλω, urbem moenibus, τὴν πόλιν τείχεσι, Aristot. περιτειχίζω τὴν πόλιν, Demosth. urbem fosso, ἐπιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, Xenoph. aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι.
circumdolo, περιπελεκάω.
circumduco, περάγω, Plato. aliquem, περιάγομαί τινα, Lucian. aliquem circa montem, περιάγομαί τινι τὸ ὄρος, Hdt. oinnitiones circa orbes, περιβάλλομαι ταῖς πύλεσιν ἀρύματα, Xenoph. — i. e. decipere aliquem, παραπείθομαί τινα, Dem.
circumductio, περιαγωγή, ἡ, — i. e. deceptio, ἀπάτη, ἡ, Xen.
circumductor, περιαγωγός, ὁ.
circumeo, περέρχομαι, in Italie, τὴν Ἰταλίαν, Plut. forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος, Dem. palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, Plut. fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερά, Aristot.
circumequito, περιιππεύω, Polyb.
circomerro, περιφέρομαι, Plut.
circumferentia, περιφέρεια, ἡ, Aristot. περίμετρος, ἡ, sc. γραμμή, id.
circumfero, περιφέρω, aliquid, τί.
circumflecto, περικάμπτω, περικλίω, — i. e. circumflexo noto, περισπάω, Athen.
circumflexio, περίκαμψις, ἡ, περικαμπή, ἡ, Herodot. περίκλασις, ἡ, Plut.
circumflexus, περίκαμπτος, ον. — circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, Gramm.
circumflexos, v. circumflexio.
circumflexus, ὁ, περισπώμενος, ὁ, scil. τόνος, Gramm.
circumflo, περιπνέω.
circumfluens, περιρρέων, ουσα, ον, Thuc.
circumfluo, περιρρέω, murum, τὸ τεῖχος, Herodion. opibus s. omnium rerum copia, πλοῦν ἔχω τῶν ἐκεῖθεν, Isocr.
circumfluus, περιρρύτος, ον, Herodot. περιρρέων, ουσα, ον, Thuc.
circumfodio, περιορύττω, Theophr. περισκάπτω, Idem.
circumforaneus, περιωγραῖος, ὁ, Suid. ἀγυρτής, ὁ, Id. ἀγοραῖος, ὁ, ἡ, populus, ὄχλος, Xenoph.
circumfrico, περιτρίβω.
circumfulgeo, περιαστράπτω.
circumfundo, περιχέω, aliquid, τί, Dioscor. τινί, Lucian. circumfundo — i. e. circumdo aliquem, περιχέω τινί, Plut.
circumfusio, περίχυσις, ἡ.
circumgelatus, περιπαγείς, εῖσα, έν, Dioscor.
circumgemo, περιστενάζομαι, Plut.
circumgesto, περιφέρω.
circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινί, Herodian. id circumjacet mihi, περίκειται τοῦτο, id.
circumjectus, περικείμενος, ένη, ενον, Herodian.
circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, Galen.
circumlambo, περιλείχω, aliquid, τί, Aristoph.
circumletus, περιομιχθείς, εῖσα, έν, Thuc.
circumligo, περιδέω, aliquid, τί, Xenoph. aliquid aliquo, δεσδέω τί τινι, Lucian.
circumlino, περιχρίω, Lucian.
circumlitio, περίχρισις, ἡ, Dioscor.
circumlitus, περίχριστος, ον, Dioscor.
circumlocutio, περίφρασις, ἡ, Quinctil.
circumloquor, περιφράζομαι, Dion. Halicarn.
circumlon, περικλάζω, Plut.
circommitto, περιπέμπω.
circummunio, περιτείχιζω.
circummuoitio, περιφραγμα, τό, Poll.
circummunitus, περιφρακτός, ον.
circumnascor, περιφύομαι, Theophr.
circumoovigo, περιελίω, Peloponnesum, τὴν Πελοπόννησον, Dem.
circomobruo, περιχώννυμι.
circompingo, περιπήγνυμι, Dioscor.
circumplector, περιπλέκω, Aristot.
circumplexio, περιπλοκή, ἡ, περίπλεξις, ἡ.
circumplexus, περιπεπλεγμένος, ένη, ένον, ὁ περιπλέκομαι.
circumplico, v. circumplector.
circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Aeschin.
circumpotatio, ἐγκυκλοποσία, ἡ.
circomrado, περίξυω, Theoc.
circumretio, περιπλέκω.
circumrodo, περιδιβρώσκω, περιτρώγω, aliquid, τ., Luc.
circumsarcifico, περιξύω, Galen. περιξύω.
circumscribo, περιγράφω, Plut. — i. e. definio, ὁρίζω, Dem. περιορίζω, Luc. — i. e. fallo aliquem, παρακρούομαί τινα, Id.
circumscripte, περιγεγραμμένως.
circomscriptio, περιγραφή, Polyb. — i. e. deceptio, παραπρασις, ἡ, Suid.
circumseco, περικόπτω, aliquid, τί, Thuc.
circumsedeo, περικάθημαι, moenia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem. urbem, πολιορκεῖν πόλιν, Idem.
circumsepio, περιφράσσω.
circumsevio, πολιορκέω, ἡ. Isocr. Vide obsidio.
circumsisto, περιΐστημι, Herodian.
circumsono, περιηχέω, insula, quam circumsonat venti, νῆσος περιηχουμένη τοῖς πνεύμασι, Lucian.
circumspecte, περισκεμμένως, Lucian. περιφυλαγμένως, omnia perscribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπιστέλλειν, Dem.
circumspectio, περισκόπησις, ἡ, περίσκεψις, ἡ.
circumspecto, κατασκοπέομαι, Xen.
circumspectus, i. e. cautus, περιφυλαγμένος, ένη, ενον, Plat. — i. e. qui circumspicitur, περισκεμμένος, Luc. περιφανής, ές, idem.
circomspergo, περιπάσσω.
circumspicio, id. circumspecto.
circumstantia, περίστασις, ἡ, Aristot.
circumsto, περιΐσταμαι, undique, πανταχόθεν, Thuc. aliquid, τί, Dem.
circumstrepo, περιστοπέω, περιθρυλλέω.
circomstruo, περικατασκευάζω.
circumlego, περικαλάω, aliquem, τινά, Plato.
circumtexo, περιυφαίνω.
circumtondeo, περικείρω, Philoste
circumtono, περιβρονταω.
circumtonsus, περιοουρος, ον, Poll.
circumtrecoo, περιτρέμω.
circumtucor, id. q. circumspecto.
circumvagor, περιπλανώμαι.
circumvallatio, ἀποτείχισις, ἡ.
circumvallo, περισταυρόω, Thuc. aliquid, περιταφρεύω τι, Plut. urbem, ἀποτειχίζω πόλιν, Xenoph.
circumvectio, περιαγωγή, ἡ, Aristot.
circumvecto, περιάγω, Plato.
circumveho, idem quod antecedens.
circumveoio, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τί τινι, Gregor. κυκλόομαί τι, Xen. — i. e. decipio, παρακρούω, aliquem, τινά, Isocr. φενακίζω τινα, Dem. ἐξαπατῶ τινά, idem.
circumvenio, κυκλούμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπλεκτός, Soph.
circumverto, περιδινεῖν, Aeschin. περιστρέφω, aliquid, τί, Lucian.
circumviso, id. q. circumspecto.
circumvolito, περιπέτομαι, Luc.
circumvolo, id. q. circumvolito.
circumvolvo, περικυλινδεῖν, Plato. περιστυλίω, Aristoph.
circumvolutio, περικυλινδησις, ἡ, Plato. κυλινδεσμός, ὁ, Theodot.
circos, κύκλος, ὁ, Plato. γύρωμα, τό, Theophrast. ἱππόδρομος, ὁ, Dion. Hal.
cirratos, βιβοστρυχωμένος, ένη, ένον.
cirrus, βόστρυχος, ὁ, Aristoph. πλόκαμος, ὁ, Herod.
cis, ἐπί τάδε, ἔσω, ἔσωθεν, ἐντός, ἐνταῦθα, cum genit. cis fluvium, ἐντός τοῦ ποταμοῦ, cis montes, ἐπί τάδε τῶν ὀρῶν, Aristot. Atque hoc ipso etiam modo Composita cum Cis redduntur, ut Cisalpinus, ὁ ἐπί τάδε τ. ὁ ἐντός τῶν Ἄλπεων, cismontani, οἱ ἐπί τάδε τῆς θαλάσσης. — cis paucos dies, ἐντός vel εἴσω ὀλίγων ἡμερῶν.
cista, κίστη, ἡ, κιστίς, ἡ, Aristoph.
cistella, κιστίς, ἡ, Aristoph. κιβώτιον, τό, Plut.
cistellula, id. q. antecedens cistella.
cisterna, δεξαμενή, ἡ, Strabo. λάκκος, ὁ, Aristoph.
cisterninus, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua,

Digitized by Google

λακκαῖον ὕδωρ, Athen.
cistula, id. q. cistella.
citatim, ὁρμημένως, ὀξέως.
citatio, κλήσις, ἡ, Dem.
citatus, ὁρμημένος, ένη, ένον.
citerior, ἐγγυτέρω, έρα, ερον, Xen.
cithara, κιθάρα, Plato. cithara cano, s. ludo, κιθαρῳδέω, Plut. κιθαρίζω, Aristot. citharae sonus s. cantus, κιθάρισμα, τό, Plato. κιθαρῳδία, ἡ, Plut. citharae pulsatio, κιθάρισις, ἡ, Plut. citharam pulsandi peritus, κιθαριστικός, ἡ, ὄν, Plato. cithara parva, κιθάριον, τό, Athen.
citharista, κιθαριστής, ὁ, Aristot. κιθαρῳδός, ὁ, Plut.
citharistria, κιθαρίστρια, ἡ, Athen.
citharoedus, id. q citharista.
citimus, ἐγγύτατος, άτη, ατον.
cito, ταχέως, Dem. ταχύ, Isocr. διὰ τάχους, id. εὐθέως, id. citius spiniona, ἧττον τῆς ἐλπίδος, Herodian. citissime, τάχιστα, Isocr. quam citissime, ὅτι τάχιστα, id. ὡς τάχιστα, Xen. τῶν ταχίστης, Dem.
cito, ao, καλέω, Dem. παρακαλέω, idem. legem, προβάλλομαι τοῖς νόμοις, Nae. testem, ἐπάγομαι, προσκαλοῦμαι, παρέχομαι μάρτυρα, Aeschin. Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, Aristot.
citra, ἐντός, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, citra vivilem congressum, ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρας ὁμιλίας, citra ista, ἔξω τούτων, Thuc. citra controversiam, ἀναμφισβητήτως, Dem. citra reprehensionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, id. citra et ultra, ἐπὶ θατέρα μὲν, ἐπὶ θάτερα δέ, Polyb.
citreus, κίτρεος, εα, εον, malum, μῆλον, Athen.
citrinus, id. q. antecedens.
citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, Athenag.
citrum, κίτρον, τό.
citrus, arbor, κιτρία, ἡ, Auct. Geopon.
citus, ὠκύς, ὀξύς, Plut. ταχύς, Dem.
civicus, ἀστικός, ἡ, ὄν, Lucian.
civilis, πολιτικός, ἡ, ὄν, res civiles, πολιτικά, ῶν, τά, Isocr. civilis excusatio, σκῆψις πολιτική, Dem. civilis munera, λειτουργίαι πολιτικαί, idem. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, Plut. - i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, Lucian.
civilitas, ἀστειότης, ἡ, πολιτικόν, τό.
civiliter, πολιτικῶς, administrare aliquid, πράττειν τι, Dem. ἀστείως, Plut.
civis, πολίτης, ου, ὁ, Dem. ἀστυκός, ὁ, idem. ἀστός, οῦ, ὁ, Xen. minoris civitatis, μικροπολίτης, ου, ὁ, id. femina, πολῖτις, ιδος, ἡ, Dem. ἀστή, ῆς, ἡ, Plut. bonus, πολίτης ἀγαθός, Dem. melior, ἀμείνων, id. optimus, βέλτιστος, Isocr. bonus atque honestus, καλὸς κἀγαθός, Dem. prudentissimus, φρονιμώτατος, Isocr. fortis, γενναῖος, Dem. justus, δίκαιος, idem. moderatus, μέτριος, idem. patriae studiosus, εὐνοῦς, Demosth. modestus ac bonus, σώφρων καὶ χρηστός, idem. laudatissimus, ἐνδοξότατος, Isocr. utilis ac fortis, χρήσιμος καὶ ἀνδρεῖος, Dem. malus, πονηρός, Idem. improbissimus, χείριστος, idem. φυλάττοντες τῶν πολιτῶν, Isocr. audacissimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, Id. civem facere, πολίτην ποιῶν, Dem. fieri, ποιεῖσθαι, idem. natura esse, φύσει εἶναι, Dem. natum germanum esse, πεφυκέναι γνήσιον εἶναι, idem. natum esse, γένει εἶναι, idem. non germanum esse, οὐ καθαρῶς εἶναι, idem. ex altera parte esse, κατὰ θάτερα εἶναι, idem. ex utroque parente esse, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστῶν εἶναι, Dem. καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς εἶναι, Id.
civitas, πόλις, ἡ, Dem. parva, πόλις μικρά, id. magna, μεγάλη, idem. tanta magnitudine atque gloria, τοσαύτη τὸ μέγεθος, τοσαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, Isocr. primaria, πρωτεύουσα, idem. πρωτεύουσα, idem. dignitata praedita, ἀξίωμά τι ἔχουσα, Dem. honoratior, ἐντιμοτέρα, idem. illustris, ἐπιφανεστάτη, Isocr. nobilis, ὀνομαστή, idem. antiquissime et maxime et apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη καὶ μεγίστη καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη, id. gravis ac splendida, σεμνὴ καὶ λαμπρά, id. beata, εὐδαίμων, idem. florentissima, εὐτυχεστάτη, id. legibus bene constituta, εὐνομουμένη, idem. libera, δημοκρατουμένη, idem. δημοκρατουμένη καὶ ἐλευθέρα, idem. suis legibus utens, αὐτόνομος, Isocrat. civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συνεπῆ, Dem. subjicere servituti, δούλην καθιστάναι, idem. habitare, οἰκεῖν, Isocrat. gubernare, διοικεῖν, idem. servare, σώζεσθαι, Dem. feliceam efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, id. turbare, ταράττειν, Dem. — b) i. e. jus civitatis, πολιτεία, ἡ, civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, Dem. daceronre alicui, διδόναι τινί, idem. adquirere, κατασκευάζειν, idem. accipere, παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, Isocr. habere, ἔχειν τὴν πολιτείαν, s. τὴν πόλιν, Dem. habeo jus civitatis apud aliquos, μετουσία μοι ἐστὶ τῆς πόλεως, Dem. ἔστι μοι πολιτεία παρά τινι, idem. civitatis jus aequale, ἰσονομία, ἡ.
civitatula, πολίχνιον, τό, Isocr. πολίχνη, ἡ. Thuc.
clades, ἧττα, ἡ, Dem. συμφορά, ἡ, Isocr. ὄλεθρος, ὁ, Demosth. cladem sibi ipsi accessere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, Isocr. incidere in clades, περιπεσεῖν νικαῖς ἥτταις, ibid. capertem esse cladis acceptae, οὐ μανθάνειν τὴν ἧτταν, Dem. recedere Plataeis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, idem. Conf. calamitas, item detrimentum.
clam, κρύβδην, Dem. κρύβδα, idem. λάθρα, idem. clam fertur suffragium, κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, idem. clam et ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα καὶ διακρυψάμενος πράττειν τι, idem. clam et per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τι, clam nobis, λάθρα ἡμῶν, Id.
clamator, κράκτης, ὁ, Plut.
clamito, κράζω, Dem. ἀναβοάζω, idem. βοάω, idem.
clamo, βοάω, Dem. κράζω, idem. κραυγάζω, Dem. clamo et loquor aliquid, βοάω τι καὶ λέγω, Dem et vociferar, βοάω, idem. clamo, indignor, calumnior, βοᾶ, ἀγανακτῶ, λοιδορούμαι, idem. clamo valde, βοᾶ ἀνδρεῖως, Aelian.
clamor, βοή, ἡ, Dem κραυγή, ἡ, Xen. clamorem tollo, ado, excito, ποιῶ κραυγήν, Dem tollo clamorem bellicum in honorem Martis, ἀλαλάζω, Xenoph. parcelli clamoribus alicujus, κατακλαγγάνει ὑπὸ κραυγῆς τινος, Dem
clamosus, κραυγαστικός, ἡ, ὄν, κράκτης, ὁ, Plut. κρακτικός, ἡ, ὄν, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, Dem.
clancularius, κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian. κρύβδιος, ία, ιον, id.
clanculum, κρύβδην, κρύβδα, id. cf. clam.
clandestinus, κρύβιος, ία, ιον, κρυφαῖος, αία, αῖον, λαθραῖος, αία, αῖον.
clango, ἠχέω, ἀλάζω, ut canis in venatione, ἀλαγγάνω, Xenoph.
clangor, ἀλαγγή, ἡ, anserum, Plat. tuberum, Athen. hominum, Herodian. canum, Xenoph.
clare, λαμπρῶς, Xenoph. φανερῶς, Plato. ἐναργῶς, Demosth. ἀνικρύ, idem. cognoscere, εἰδέναι σαφῶς, Dem. scribere in literis, διαρρήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, idem. decretum de eo scriptum est, ἀνικρὺ περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, id. et aparte, ἀνικρὺ καὶ διαρρήδην, id. de voce, visu, ἐξίης.
clareo, φαίνομαι.
claresco, ἐκφαίνομαι.
clarifico, λαμπρύνω, Xen.
clarigatio, ἐπαγγελία, ας, ἡ.
clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Polyb. πολεμεῖν, idem. προαγορεύω πόλεμον, Dem.
claritas, λαμπρότης, ἡ, Plut. visus, ὀξυδερκία, ἡ, Lucian. vocis, εὐφωνία, ἡ, Dem. nominis, εὐδοξία, ἡ, Isocr. famae, εὔκλεια, ἡ, Dem. sermonis s. orationis, σαφήνεια, ἡ, Plato.
clarus, λαμπρός, ά, ὄν, Demosth. clare luna, λαμπρὰ σελήνη, Thuc. clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, Dem. λαμπρός, Isocr. γνώριμος, Dem. ἐπιφανής, idem. ὀνομαστός, Isocrat. omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, idem. clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι καὶ ἄριστοι, idem eo ignobilibus et obscuris clarus et illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίγνεσθαι, Dem. clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, Isocrat exempla clare, παραδείγματα ἐναργῆ, Dem. multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανεῖς μαρτυρίαι, id. facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερόν, ἐμφανῆ, καταφανῆ, δῆλον, εὔδηλόν τινι, Dem. clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τοὺς λόγους, Isocr. vox, φωνὴ ἐξίης, Aristot.
classiarius, ἐπιβάτης, ὁ, Dem. ὁ ἐκ τοῦ ναυτικοῦ, ναυμάχος, ὁ.
classicula, ναῦν ὀλίγων στόλος.
classicum, σαλπισμα, τό, receptui dari solitum, ἀνακλητικόν, οῦ, τό, Plut. classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔρδειν, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν, cf. cano.
classicus, ναυτικός, ἡ, ὄν, classicum bellum, ναυμαχία, ας, ἡ. - Classici, οἱ ἐν τιμήματι, Arist.
classis, i. n. copiae navales, ναυτικόν, τό, Dem. στόλος, ὁ, idem. classem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικόν, Isocrat. instruere, παρασκευάζειν στόλον, Demost. habere, ἔχειν ναυτικόν, idem. id. ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, πεμπεῖν ἀποστόλον, id. profligare, ἐξιλάσκειν, ἀμύνεσθαι στόλον, id. amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικόν, id. classis praefectus, ἀποστολεύς, ὁ, Dem. ναύαρχος, ὁ, id. legatus classis praefecti, ἐπιστολεύς, ὁ, Xenoph. classis praefectura, ναυαρχία, ἡ, Aristot. classi praeesse, ναυαρχεῖν, Aelian. classe pugno cum aliquo, ναυμαχεῖν τινι, Thucyd. contra aliquem, πρὸς τινα, Lycurg. - b) i. e. pars civium, συμμορία, ἡ, Dem. tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, id.
clathrum, κλῆθρον, κλεῖθρον, τό.

Digitized by Google

claudicatio, χωλότης, ἡ, Plut. χωλεία, ἡ, Poll.
claudico, σκάζω, Plutu. σκομβόζω, χωλαίνω, Galen. χωλαίνω, Nonn. et Gregor. Naz. leviter, ὑποσκάζω, Lucian.
claudo, κλείω, portam, πύλην, Herodian. portum, κλείω τὸν λιμένα, Thuc. aliquos in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, Herodian.
claudus, χωλός, ή, όν, Dem. κυλλός, ή, όν, Hippocr. altam pede, ἕτερον ποδὸς, Hom. utroque pede, ἀμφοτέρῳ πηλεῖ, Plato. ἀμφίχωλος, ον, Lucian. claudum reddo, κυλλόω, Hippocr. χωλόω, id. χωλεύω, Galen. ἀποχωλεύω, Xen. claudus sum, χωλαίνω, Nec. claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, Lucian. aliquantum claudus, ὑποσκάζων, ή, Lucian.
claustrarius, κλειδουχός, κλειθρουχός, ὁ.
claustrum, κλεῖθρον, τό, Luc.
clausula, πέρας, τό, Aristot. ἔσχατον, τό, id.
clausus, κλειστός, ή, όν, Diod. Sic. κεκλεισμένος, ὁ, ον, κεκλομένος, κεκλεμένος, de quibus formis cf. notata ad Isocr. Paneg. p. 45.
clava, κορύνη, ἡ, ῥόπαλον, τό, Xenoph. clava percutio, ῥοπαλίζω, percussio, quae fit clava, ῥοπαλισμός, ὁ.
clavarius, κορυνήτης, ὁ, Hom.
clavator, i. q. antecedens.
clavatus, πλωτός, ή, όν.
clavicula, κλειδίον, τό, clavicularius κλειδοῦχος, ὁ, Plut.
claviculus, i. q. clavicula.
claviger, i. q. clavicularius.
clavis, κλείς, ἡ, Plut. clavis adulterina, ἀντίκλεις, ἡ, Clem Alex. κλεὶς παρασκευαστικὴ, ἡ, ἀντίκλειθρον, τό.
clavus, γόμφος, ὁ, Aristot. ferreus et ligneus, κῶλος σιδηρᾶς καὶ ξύλινος, Xenoph. clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἦλον ἐκκρούειν τὸν ἦλον, Lucian. clavis adfigo, προσκόλλω, id. clavis defigo, s. aonligo, καθηλόω. - i. e. gubernaculum, πηδάλιον, τό, clavum tenao, ἀμβρεύομαι, Aristot. - i. e. ornamentum vestis, σῶμα, τό, clavo lato ornatus, πλατύσημος, ον, Herodian.
clemens, πραΰς, πρᾶος, ὁ Xenoph. χρηστός, ή, όν, Dem. ἐπιεικής, ες, id. ἥμερος, ὁ, ἡ, id. clementissimus et mansuetissimus omnium, ἡμερωτατος καὶ πρᾳοτατος πάντων, Isocr. clementes et humanos esse adsuefacere aliquos, πρᾴους καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν, Dem.
clementer, πρᾴως, Dem.
clementia, ἐπιείκεια, ἡ, Dem. humanitas et clementia alicujus, φιλανθρωπία καὶ πρᾳότης τινός, id. alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινὶ μηδαμοῦ πρᾳότητος, idem.
clepa, vide furor.
clepsydra, κλεψύδρα, ἡ, Aristoph. parva, κλεψύδριον, τό, Philostr. qui ad clepsydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, id. ad clepsydram dicere πρὸς κλεψύδραν s. πρὸς ὕδωρ λέγειν, Atheo.
clericus, κληρικός, ή, όν.
clerus, κλῆρος, ὁ.
clibanus, κλίβανος, ὁ, Herodot.
cliens, πελάτης, ὁ, Plut. clientum turba, clientes, πελατικόν, τό, ad clientes pertinens, πελατικός, ή, όν.
clienta, πελάτις, ἡ.
clientula, πελάτισσα, ἡ.
clientelaris, ε, πελατικός, ή, όν.
clima, κλίμα, τό, Plut.
climactericus, κλιμακτηρικός, ή, όν.
climax, κλίμαξ, ἡ, Xenoph.
clinicus, κλινικός, ή, όν.
clitellae, ἐπισάγματα, τά, καυδῆλαι, τά, Aristoph. clitellas impono, ἐπισάττω, Xenoph.
clitellarius, σαγματοφόρος, ον.
clivosus, βουνώδης, ες.
clivus, λόφος, ὁ, Herodian. γαυλοφία, ἡ, Strabo. βουνός, ὁ, Aristot.
cloaca, ἀχετός, ὁ, Herodian. abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ἀχετούς, id. - i. e. meatus subterraneus, ἀμάρα, ἡ, Theocr
cloatrum, id. q. claustrum.
cludo, i. q. claudo.
clueo, ἀκούω, Xenoph. κλύω, ἀκούω.
cluniculus, πυγίδιον, τό, Aristoph.
clunis, γλουτός, ὁ, Herod. πυγή, ἡ, Aelian. secundum clunes, πυγηδόν, Aristot.
clusus, id. q. clausus.
clypeatus, πελτασταί, ὁ, Isocr. ἀσπιστής, ὁ, Dem.
clypeus, ἀσπίς, ἡ, Xenoph. arma alicujus clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, Dem. clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, id. clypeo protego, προασπίζω, Herodian. ὑπερασπίζω, Polyb. clypeis consertis pugno, συναστίζω, Lucian. a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, Plut.
coacervatio, συναθροισμός, ὁ, συνάθροισις, ἡ, σώρευμα, τό, Xenoph.
coacervo, συναθροίζω, Plato. omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταὐτό, Dem. convicia, συμφορεῦ σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem.
coactio, συναγωγή, ἡ, Thuc.
coactor, συναγωγεύς, ὁ, civium, τῶν πολιτῶν, Lys.
coadjutor, συμβαυθός, ὁ.
coadunu, συνεύω, cum aliquo, τινί, Naz. συνεύρω, Lucian.
coaedificu, συνοικοδομέω, N. T.
coaequalis, vide aequalis.
coaequo, vide aequo, adaequo.
coaequus, vide aequalis.
coaetaneus, ἡλικιώτης, ὁ, Plato. cum aliquo s. alicujus, οὗ τινος, Dem. coaetanea, ἡλικιώτις, ἡ, Lucian. ἥλιξ, ὁ, ἡ, Xenoph. ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν οὖσα, Dem. coaetaneum alicujus esse, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἧν ἕτερος, id.
coaeternus, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, Nac.
coaevus, vide coaetaneus.
coagmentatio, ἁρμός, ὁ, Xen. ἁρμογή, ἡ, Lucian. σύμπηξις, ἡ, id.
coagmentatur, συναρμοστής, ὁ, Naz.
coagmento, συναρμόττω, Plato. συνάπτω, Plut. πήγνυμι, Plato.
coagulatio, πῆξις, ἡ, Aristot.
coagulatus, πηκτός, ή, όν, Aristot. ἐμπυτισθείς, εῖσα, ὄν, Diosc.
coagulo, πήγνυμι, caseum, τυρόν, Diosc. ἐμπυτίζω, luc. τὸ γάλα, id. coagulandi vim habens, πηκτικός, ή, όν, Diosc.
coagulum, πυτία, ἡ, Diosc. πυτίον, ὁ, Aristot.
coalescentia, σύμφυσις, ἡ, Theophr.
coalesco, συμφύομαι, Aristot. in corpus, συσσωματοποιοῦμαι, idem. coalescere facio, συμφύω, Theophr. aliquid in aliquid, τί εἴς τι, Plut. aliquos in unum, τινὰς συνάγω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτό, idem. - i. e. concordiam ineo, συνίστημαι, Dem.
coalitus, συμφυής, ές, Plut.
coangustio, στενόω, aliquid, τί, Herodian.
coarctatio, στενοχώρησις, ἡ, ἀντιπεριστασις, ἡ, Aristot.
coarctatus, σύστενος, ον, Hesych. συστελθείς, εῖσα, ὄν.
coarcto, ἀντιπεριίστημι, Aristot. στενόω, Herodian.
coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τί, Plut.
coassatio, σανίδωσις, ἡ.
coasso, σανιδόω.
coexo, κοαξέω.
coccineus, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea tunica, κόκκινος χιτών, Plut.
coccinus, i. q. antecedens.
coccum, κόκκος, ὁ, Diosc.
coccyx, κόκκυξ, ὁ, Aristot.
cochlea, κοχλίας, ὁ, Diosc.
cochlear, κοχλιάριον, τό, Diosc.
cochleula, κοχλίδιον, τό, Suid.
coctilis, ἑψανός, ή, όν, Aristot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum est, ἕψημα, τό, Plato.
coctio, ἕψησις, ἡ, Plut. πέψις, ἡ, Aristot.
coctivus, i. q. coctilis.
coctor, ἑψητής, ὁ, Basil.
coetare, i. q. coetio.
coetus, ἁθρόος, ή, όν, Xen. bene, εὐέψητος, ον, Theophr. a sola, i. e. ad maturitatem perductus, πέπων, ὁ, ἡ, Theophr.
codex, vide caudex, vel liber.
codicillus, γραμμάτιον, τό, Dem.
coecus, vide caecus, a, um.
coelebs, vide caelebs.
coelestis, e, οὐράνιος, ον, Plato.
coelites, οὐράνιοι, οἱ.
coelitus, οὐρανόθεν.
coelum, οὐρανός, ὁ, Plato.
coemeterium, κοιμητήριον, τό, Athen.
coemo, συνωνέομαι, terram, τὴν γῆν, Dem. πρωνωνέομαι, aliquid, τί, id.
coemtio, συνώνησις, ἡ, ὠνή, ῆς, ἡ, Dem.
coena, δεῖπνον, τό, Dem. opipara et varia, πολύψυχον καὶ ποικίλον, Lucian. secundaria, ἐπίδειπνον, τό, Athen. dominica, τὸ δεῖπνον κυριακόν, εὐχαριστία, ἡ, vocare aliquem ad coenam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem. ire ad coenam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχοῦ, id. ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον, id. venire ad coenam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον, id. potare et humanum se praebere erga aliquos in coena, πίνειν καὶ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, idem abire a coena, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, id. parare coenam, δειπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, Xen. praebere alicui, δειπνίζειν τινά, Idem. τινί, id finire, ἀποδειπνεῖν, Athen.
coenaculum, ἑστιατόριον, τό, Plut. ἀνώγαιον, τό, ἄνωγεον, τό, ἀνώγεων, ω, τό, ἀνώγεως, ω, ὁ.
coenatorius, δειπνητικός, ή, όν, Athen.
coenaturia, δειπνησία.
coenito, πολλὰ δεῖπνα δειπνεῖν.
coeno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, Dem. συνδειπνεῖν τινί, id.
coenobium, κοινόβιον, τό.
coenosus, βορβορώδης, ες, Plato.
coenule, δειπνάριον, τό, Athen.
coenum, βόρβορος, ὁ, Dem. πηλός, ὁ, Thoc. coeno obduo s. contamino, βορβορόω, Aristot. coenum refero, βορβορίζω, κοπρεύω, ἐπὶ γνοῦσι, Diosc. supplantatum prosternere in coenum, ὑποσκελίσαι καὶ ῥῖψαι εἰς τὸν βόρβορόν τινα, Dem. dejectio in coenum καταβορβόρωσις, ἡ, Plut.

Digitized by Google

coeo, i. e. convenio, σύειμι, cum aliquo, τινί, Dem. συνίσταμαι, Thuc. - i. e. concumbo, συγκαθεύδω, Plato. ὁμιλέω τινί, Lucian. συγγίγνομαι, Dem.

coepi, ἤρξαμην, Dem.

coepto, καταρχω, bellum, τοῦ πολέμου, Plut. scrutinem, λόγον, Plato. pugnam, καταρχομαι τῆς μάχης. Polyb.

coeptum, καταρχθεν, ἐντος, τό, ἀρχή, ἡ, ἐπιβολή, ἡ, ἐπιχείρησις, ἡ, ὁρμή, ἡ.

coeptus, us, ἀρχη, ἡ, Dem.

coepulo, onis, συνδεικνος, ὁ, Xenoph. συσσιτος, ὁ, Aristoph.

coepulor, συνδειπνεῖν, Xenoph. συσσιτεῖν, cum aliquo, τινί, Dem.

coercea, εἴργω, aliquem ab aliquo, εἰρνά ἀπό τινος, Xenoph. linguam, κρατεῖν τῆς γλώσσης, Plut. iram, καταπαύειν τῆς ὀργῆς, id. aliquid, κωλύω τι, Theophr. id. quod exuperat, κολάζω τό πλεονάζον, Plut.

coërcitio, καθείρξις, ἡ.

coëssentialis, e, ὁμοούσιος, ον, Nac.

coetus, συνουσία, ἡ, Plato. ἐκκλησία, ἡ, Dem. publicus, πανήγυρις, ἡ, id.

coëxercco, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.

coexercitatio, συγγύμνασία, ἡ.

cogitabilis, νοητός, ή, ὄν, Plato.

cogitata, cida cogitato

cogitatio, νόησις, coutr. νοῦς, οῦ, ὁ, Plato. νόημα, τό, Aristot. νόησις, ἡ, idem. ἔννοια, ἡ, Dem. διάνοια, ἡ, Isocr. διανόημα, τό, Id. λογισμός, ὁ, Dem. animos et cogitatio, λογισμοί καὶ διανοιαι, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινί λογισμῷ, Idem. suscipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, idem. uti cogitatione sobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σωφρονος ἀνδρός, idem. perspicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, id.

cogitatio, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, Plato.

cogitatum, νόημα, τό, διανόημα, εό, ἐννόημα, εό, Aristot. ad opus perducere, ἄγειν τόν μελλοντα εἰς πρᾶξιν, Herodot.

cogito, ἐννοέω, Plato. aliquid, ἐνθυμεῖσθαί τινος, Xen. τί, Isocr. διανοεῖν τι, Lucian. λογίζομαί τι, Dem. mecum, σκοπεῖν παρ' ἐμαυτῷ, idem. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, Plato.

cognatio, συγγένεια, ἡ, Dem. cognationis necessitudo, τό τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id. cognatio arctissima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, id. a viro, συγγένεια πρός ἄνδρα, id. a matre, τό γένος τῆς μητρός, id. cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, Isocr. προσήκων τινί τῷ γένει, Dem.

cognatus, συγγενής, ές, Dem. γνησιός, ὁ, id. et necessarius, συγγενής καὶ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος, id. alicujus et genere proximus, προσήκων τινί καὶ γένει ὢν ἐγγυτατα, id. alicujus a viris, συγγενής τινος πρός ἀνδρῶν, id. maternus, οἰκείος ἀπό μητρός, id. utrinque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενής τινι, idem. cognatorum more, συγγενικῶς, Dem.

cognitio, γνῶσις, ἡ, Isocr. - i. e decretum, γνωσθέντα, τά, Dem. - i. e. sententia, γνώμη, ἡ, Id. - i. e. experientia, ἱστορία, ἡ, Isocr.

cognitor, γνώστης, ὁ, γνωστής, ὁ, Xenoph. γνώμων, ὁ, id. διαγνώστης, ὁ, Isocr.

cognitus, γεγνωσκόμενος, ένη, νον, Dem. εὔγνωστος, ον, id. ἐγνωρισμένος, η, ον, γνώριμος, ον, - cognitum habeo, εἴδεν, Dem. κατείδεν, Isocr. plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς, ἐπίσταμαι, οἶδα, εἶδόν τι, Dem.

cognomen, ἐπωνυμία, ἡ, Dem. παρωνύμιον, τό, Plato ἐπίκλησις, ἡ, Plut. sortiri cognomen Sophistae, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, Isocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι σαφές τινος, Dem.

cognomento, ἐπώνυμος, Diose. ἐπίκλην, Plato.

cognominatio, vide cognomen.

cognominis, e, ὁμώνυμος, ον, Isocr. cognominis sum alicui, ὁμωνυμίαν τινί, Atheu

cognominitas, ὁμωνυμία, ἡ, Aristot.

cognomino, ὀνομάζω, Plato. aliquem, ἐπικαλέω τινά, Xenoph.

cognosco, γιγνώσκω, aliquem, τινά, Dem. aliquid et video, τί καί ὁρῶ, id. liquido aliquid, ὁρῶ τι καθαρῶς, Idem. aliquid recte, μανθάνω τι ἐρθῶς, id. de rebus, quae decet, cognosco e. statuo, περί πραγμάτων, ἃ χρή, γιγνώσκω, id. cognosco aliquos, quales et qui sint, γνωρίζω τινάς, ὁποῖοι καί τίνες εἰσί, id. aliquid evidenti argumento, γιγνώσκω τι σεσημεῖῳ μεγίστῳ, id. exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματος τινος, id. aliquid e litteris, μανθάνω, e. πυθόμαι τι ἐξ ἐπιστολῶν, e. ἐκ γραμμάτων, id.

cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. - i. e. coagulo, πήγνυμι, caseum, τυρόν, Diosc. - i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἕν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτό πάντα, id. - i. e. collego stipem, ποιέω ἄγυρμόν. - i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινά ποιεῖν τι, Dem. cogentibus malis praesentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, idem. cogo aliquem aliquid consecrare, συναναγκάζω τινά ἀνατιθέναι τι, idem. cogo volentes, βιάζομαι μή βουλομένους, Isocr. praeter pacem, βιάζομαι παρά τήν εἰρήνην, Dem.

cohabitatio, συνοίκησις, ἡ, Thucyd.

cohabitator, σύνοικος, ὁ, Isocr.

cohabito, συνοικεῖν, urbem, τήν πόλιν, Plut. alicui, συναυλίζομαί τινι, Xenoph. unum mulieri, συνοικεῖν ἑνωτάτῳ εἰνί γυναικί, Dem.

cohaerentia, σύναψις, ἡ, Aristot. συναφή, ἡ, Plut. ἐφαρμογή, ἡ, id.

cohaereo, συνέχομαι, alicui, τινί, Plato. terrae, συνάπτομαι τῇ γῇ, Theophr.

cohaeres, ὁ μετέχων a. κοινωνός τῆς κληρονομίας, cohaeres sum, μετέχω a. μέτεστί μοι τῆς κληρονομίας. (Hellenistice sunt vocabula συγκληρονόμος, ὁ, N. T. et συγκληρονομεῖν, Sirac.)

cohibeo, ἐπέχω, aliquem, τινά, Plut. ἀναστέλλω τινά, Xenoph. iram, κατέχω τόν θυμόν, Aristot. ἀνέχομαι, Xenoph. linguam, κρατεῖν τῆς γλώσσης, Plato. Conf. coerceo.

cohibitio, ἐποχή, ἡ.

cohonesto, ἐσκοσμέω, aliquem, τινά. Aristot. συγκοσμέω, Xenoph.

cohorresco, φρίττω, Plut. hoc facere, ποιεῖσθαι τοῦτο, Dem. ob aliquid, τί, id. καταφοβέομαι, Aristophan.

cohorreo, antecedens.

cohors, σπεῖρα, ἡ, Appian. τάγμα, τό, Plut. militum vigiti quinque, al. centum, λόχος, ὁ, Thuc. militum quinquaginta, πεντηκοστύς, ἡ, id. cohortis praefectus, λοχαγός, ὁ, Isocr. in cohortes distribuo, καταλοχίζω, Plut. distributio in cohortes, καταλοχισμός, οῦ, ὁ, Lucian.

cohortatio, παράκλησις, ἡ, Polyb. Conf. adhortatio.

cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινά ἐπί τι, Isocr. aliquem, ut cideat, παρακελεύομαί τινι ἀρᾶν, Plut. Conf. adhortor.

coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω, συνδιαφθείρω.

coitio, σύνοδος, ἡ, συναγωγή, ἡ, σύστασις, ἡ, συνέλευσις, ἡ, coitio factiosa, ἐπισύστασις, ἡ, Aeschin.

coitus, συνουσία, ἡ Xen. μίξις, ἡ, Herodot.

colaphus, κόνδυλος, ὁ, ῥάπισμα, τό, (ὁ κόλαφος est proprie vox Dorica, ab Hellenistis in usum recepta.) colaphum infringo a. incutio alicui, ῥαπίζω τινά, Dem. πυξ σκίω τό στόμα τινος, id. πάιω τινά ἐπί κόρρης, Lucian. cf. alapa.

colatio, κόσκινον, ἡ, Aristot.

colator, κοσκινοῦν, ὁ.

coles, πνος, τό, Aristoph.

soleus, ὄρχις, ὁ, Aristot.

colica, ἡ κολικὴ νόσος, τό κολικόν ἄλγημα, colica laborans, κολικός, ὁ, ad colicam sedandam focicus, κολικός, Galen. colica laboro, κολικιῶμαι, Alex. Trall.

colicus, κολικός, Gal.

collabasco, συκαφίζομαι, Lucian.

collabefacto, λυμαίνομαι, Xenoph. καταλυμαίνομαι, id.

collabefio, καταλύομαι.

collabor, συμπίπτω, Xenoph.

collacrimatio, συνδάκρυσις, ἡ.

collacrimor, συνδακρύω, Plut. προσαναλαίομαι, Synes.

collactaneus, ὁμογάλακτος, ον, collactanei, ὁμογάλακτες, οί, αί, Aristot.

collare, περιδέραιον, τό, Herodian. Confer monile, torques.

collaria, κόφον, ὁ, Aristot.

collatio, i. e. pensitatio tributi, εἰσφορά, ἡ, Thuc. συντέλεια, ἡ, Dem. — i. e. comparatio, παραβολή, ἡ, Isocr.

collatitius, συναγώγιμος, ον, coenae collatitiae, συναγώγιμα δεῖπνα. Athen. δεῖπνα ἀπό συμβόλων.

collaudatio, συνεπαίνεσις, ἡ.

collaudo, συνεπαινέω, Aristot.

collecta, ἔρανος, ὁ, civilis et communis, πολιτικός καί κοινός, Demosth. collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, id. conferre, ἔρανον φέρειν, id. — i. e. collatio, quae fit a singulis in commune, συμβολή, ἡ, Plut.

collectaneus, συλλογιμαῖος, Lucian.

collectim, συλλήβδην, dicere, εἰπεῖν, Isocr.

collectio, σύλλεξις, ἡ, Plato. συλλογή, id. συγκομιδή, ἡ, Isocr.

collectitius, συλλογιμαῖος, Lucian.

collector, συλλογεύς, ὁ, Poll.

collega, συνεργός, ὁ, Plut. in regimine, συνυπαρχων, ὁ, Acl. in consulatu, συνυπατεύων, ὁ, Plut.

collegium, σύλλογος, ὁ, Thuc.

collibet, συνδοκεῖ, unihi illud, μοί τοῦτο, Thuc.

colliculus, λοφίον, τό.

collido, συγκρούω, Dem. alicui, τινί, Polyb. — i. e. committo aliquos inter se, τινάς, Herodian.

colligatio, σύνδεσμος, ὁ.

colligo, is, συλλέγω, inebam, τόν ἕλκον, Plato. aliquid undiquaque, τί πανταχόθεν, Isocr. caereitum, στρατιάν, Herodian. in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτό, Dem. multos cives ex omnibus hominibus,

Digitized by Google

ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας, Isocr. maximam vim militum, συναγω πλείστην δύναμιν, id. in dominum, ἀμιλλᾶσθαι νῖκ τὴν ἀνίκην, id. stipem, ἐρανίζω, Plato. pecunias, ἀγγελλογίω, Xenoph. — i. e. reficio, ἀναζωπυρίω, me. ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτόν, Isocr. — i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, Dem.

colligo, as, συνδίω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Aristot.

collimo, στοχάζομαι σκοπῶν, Polyb.

collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινί, Aristot.

collino, καταχρίω, Galen.

collinus, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ, Aristot, ὁ ἐν τῷ βουνῷ.

colliquefacio, τήκω, aliquid, τί, Plut.

colliquesco, πιστήκομαι, Xenoph. ἀνατήκομαι, Plut.

colliquo, τήκω, Plut. διατήκω, ceram, κηρόν, Aristoph. συντήκω, Xenoph.

collis, βουνός, ὁ, Aristot. λόφος, ὁ, Herodian.

collisio, σύμπρησις, ἡ, Demetr. Phal.

collocatio, θέσις, ἡ, Aristot. τάξις, ἡ, Dem. verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμένη, indirecta sive inversa, ἡ τάξις ἀντιπεπραμμένη.

colloco, ἵστημι, statuere, στήλας, Dem. in aliquo, ἱδρύω ἔν τινι, Plut. res meas in tuto, ἀσφαλῶς καταθίμαι τὰ περί μι, Isocr. securum, καθίζω χωρίς, Xenoph. in solio regio, καθίζω εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν, id. una sede, συγκαθίδρυω, Plut.

collocutio, λόγοι. οἱ, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περί τινος, Dem.

colloquium, ἔντευξις, ἡ, cum aliquo, πρός τινα, Plut. colloquio frui, κοινολογίας μετασχεῖν, Diod. Sic. dignari aliquem colloquio, διξιοῦσθαι τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, Aelian.

colloquor, λαλίω, cum aliquo, τινί, Dem. mitius et humanius cum aliquo, πρᾴοτερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι. id. per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, Isocr. in aurem cum aliquo, πρός τὸ ὦς τινι κοινολογίομαι, Lucian. crebro et proliae de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς καὶ μακρὰς ποιοῦμαι περί τινος, Isocr.

colluceo, λάμπω, Aristot. καταλάμπω, Plut.

colluctatio, πάλαισμα, τό, Xenoph.

collutor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινί, Philostr. προσπαλαίω, Suid.

colludo, συμπαίζω, cum aliquo, τινί. — i. e. facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, Dem. συμπράττω τινι, Lycurg.

colluo, τρόχηλος, ὁ, Plut. collo obtorto trahe, τραχηλίζω, Plato. collum frangu, ἀντιτραχηλίζω, Eunap. ἐκτραχηλίζω, Plut. collum sponte juga subjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian.

colluvio, συμπαιγνία, ἡ.

colluvor, συμπαιστής, ὁ, Plato. συμπαίστωρ, ὁ, id. et συμπαίκτωρ.

collustro, περιβλέπω, aliquid oculis, τί, Lucian.

colluo, διακλύζω, Diosc. συλλούω, Plut.

colluvies, χλίδης, ἡ, Dem.

collyhistes, κολλυβιστής, ὁ, Lys.

collybus, κόλλυβος, ὁ, Hesych.

collyrium, κολλύριον s. κολλούριον, τό, Hippocr. aridum, ξηροκολλούριον, τό, Aet. humidum, ὑγροκολλούριον, τό, idem.

colo, as, ᾤθω, Hippocr. ᾤθέω, Plato.

colo, is, σέβομαι, aliquem, τινα, Plato. ποιοῦμαι θεραπείαν τινος, Xen. diligentissime populum, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος, Dem. aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας, id. religiose deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς θεόν, Dem. religiose colo et honoro antiquitas, σέβομαι καὶ τιμῶν τὰ ζῶα, Isocr. — i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, Dem. colo agrum, γεωργέω χώραν, s. γῆν, Isocr. — i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινά, Nus. — i. e. habito, οἰκέω, Dem.

colon, κῶλον, τό, Gramm.

colonia, ἀποικία, ἡ, Isocr. πληθυσμία, ἡ, id. ἡ ἀποικίς πόλις, Plut. constitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν, id. coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν, ἐπί χώραν τινα, id. ἀποικίαν ποιεῖσθαι, Plut. ἀποικίζω, Thuc. in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, Plut. coloniam deductor, ἀποικιστής, ὁ, Hesych. coloniae deductio, ἀποικισμός, ὁ, Aristot. migratio in coloniam, ἀποίκησις, ἡ, ἀποίκισις, εως, ἡ, Dion. in Hal. in coloniam migro, ἀποικῶ εἰς χώραν τινά, Isocr.

colonus, i. n. incola novae urbis, ἄποικος, ὁ, Isocr. mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινά, id. — i. e. cultor agri, γεωργός, ὁ, Xen.

color, χρῶμα, τό, Dem. χρόα, ἡ, Plato. colorem muto, ἀλλοχροῶ, Aristot. occipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώννυμαι, Plut. colorem alienjus induo, εἰς χρωτὸν τινὸς ἐμαυτὸν μεταμορφοῦν, Ael. color pallidus amisso genium, ἀχροια, ας, ἡ, Galen. qui est coloris gemini, δίχροος, ον, contr. δίχρους, ουν, Aristot. δίχρωμος, ον, Galen. color deformis, δύσχροια, ας, ἡ, id. colorem inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινί, Plato. colore bono praeditus, εὔχροος, contr. εὔχρους, ουν, Xenoph. color bonus, εὔχροια, ας, ἡ, Gal. malus, κακόχροια, ας, ἡ, id. multis coloribus praeditus, πολυχρώματος, ον, Plato. ejusdem coloris, σύγχροος, ον, Plut.

coloratio, χρωματισμός, ὁ, Schol. Arist. χρώσις, ἡ, Poll.

colore, χροΐζω, Aristot. χρώζω, χρωματίζω, Theophr.

colossaeus, i. e. colossum aequans, κολοσσαῖος, Plut.

colossicus, κολοσσικός, Plut.

colossus, κολοσσός, ὁ, Plut.

colostrum, κύης, ὁ, Aristoph.

coluber, vide anguis.

colubrinus, vide anguinus.

colum, ᾠδμός, s. ᾠδμος, ὁ, Diosc. parvum, ᾠδμίδιον, τό, Athen.

columba, mas et fem. περιστερά, ἡ, Aristot. parva, περιστέριον, το, περιστερίδιον, τό, Athen.

columbarium, περιστερεών, ὁ, περιστεροτροφεῖον, τό.

columbinus, περιστεροειδής, ές.

columbus, περιστερός, ὁ.

columella, στυλίσκος, ὁ, στυλίς, ἡ, κιονίσκος, ὁ, Athen. oris, κιονίς, ἡ, Galen.

columen, ἔρεισμα, τό, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων, Lucian.

columis, vide incolumis.

columna, κίων, ὁ, ἡ, it. ὁ. — στῦλος, ὁ, — στήλη, ἡ, aerea Hieronis, κίων χαλκοῦς Ἱέρωνος, Plut. columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, Isocr. columnam erigere, ἱστάναι s. ἵστασθαι στήλην, Dem. inscribere columnae, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, Id. ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, id. columna fulcio, διεστυλόω, Polyb. columnas habens varas, ἀφεστυλος, ον, Vitruv. amplas et patentes, διάστυλος, ον, Idem. circumcirca, περίστυλος, Idem. ab anteriore parte, πρόστυλος, Id. crebras, συνεστυλος, Id. quinquor, τετράστυλος, Idem. octo, ὀκτάστυλος, Idem. decem, δεκάστυλος, Idem nullas, ἄστυλος, ον, id.

colus, πλακάτη, ἡ, Lucian.

coma, κόμη, ἡ, Dem. adulterium, κόμη περίθετος, Aelian. comam nutrio, κόμην τρέφω, Atheo. κομῶ, Aristot. τρίχωμα φέρω, id.

comatus, κομῶν, κομήτης, ὁ, bene comatus, εὐθρίξ, τριχής, ὁ, ἡ, εὔτριχος, ον.

combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Lucian.

combibo, onis, συμπότης, ὁ, Idem.

combinatio, συνδυασμός, ὁ, Aristot.

combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τί πρός τι, Aristot.

comburo, καίω, Dem. scriptum, καταλαίω γραμματεῖον, id. aliquid, ἀποκαίω τι, Xenoph. domos, κατεπίμπρημι τὰς οἰκίας, Plut. regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, id.

combustibilis, καύσιμος, ον, ligna, quae comburi possunt, καύσιμα ξύλα, Plato.

combustio, κατάκαυσις, ἡ, σύγκαυσις, ἡ.

combustivus, καυστικός, ἡ, όν.

combustor, καυτηρίστης, ὁ, Plut.

combustus, καυστός, ἡ, όν.

comedo, is, τρώγω, Dem. aliquid, ἐσθίω τι, Id. ἔδομαί τι, Plato, simiam, βιβρώσκω πίθηκον, Aelian. herbam, διατρώγω βοτάνης, Id. taurum, κατεδεστέον ταῦρον, Id.

comedo, φαγέπαρος, ὁ, Poll. φάγος, ὁ, N. T. βουφάγος, ου, ὁ, καταφαγᾶς, ὁ, vel καταφαγάς, ὁ, q. v.

comes, συνοδοιπόρος, ὁ, Hesych. ἀκόλουθος, Lucian. συνακόλουθος, ου, ἀκόλουθος, ὁ, Plut. συνοπαδός, ὁ, Athen.

comessabonda, κωμαστικά.

comessabundus, κωμαστής, ὁ, Xenoph.

comessatio, κῶμος, ὁ, Xen.

comessator, κωμαστής, ὁ, Plato.

comessor, κωμάζω, Dem. cum aliquo, παρά τινος, Arrian. et poto totam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, Xen. semper cum aliquo, ἀεί μετά τινος, Dem.

comestura, ἐδωδή, ἡ, Plato.

cometa, κομήτης, ὁ, Aristot.

comice, κωμῳδικῶς.

comicus, κωμῳδικός, Dem. Phal.

comicus, ὁ, κωμῳδοποιός, ἡ, Plut. κωμῳδοποιητής, ὁ, id. ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής, Ael.

cominus, συστάδον, Thuc. ἐς συστάσιν, Herodian. ἐγγύθεν, Plut. πλησίον, Dem. ἐκ χειρός.

comis, ἀμλητικός, erga aliquem, πρός τινα, Isocr. et humanus et erga egentes liberalis, κοινός καὶ φιλάνθρωπος καὶ ταῖς διομένοις ἐπαρκῶν, Demosth. εὐπροσήγορος, ον, Isocr.

comitas, πραότης, ἡ, Dem. εὐπροσηγορία, ἡ, Isocr. φιλοπροσηγορία, ἡ, Id. ἐμ-

Digitized by Google

λία, ἡ, Dem. ὁ τρόπος ὁμιλητικός, Isocr.
comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, Dem.
comitatus, ἀκολουθία, ἡ, Philo. παρεπομπή, Aristot.
comiter, φιλανθρώπως, Dem. φιλοφρόνως, Id.
comitia, ἀρχαιρεσία, ἡ, Dem. ἀρχαιρεσίαι, αἱ, Dem. habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, Plut.
comitialis, ἀρχαιρεσιακός, comitialis morbus, ἐπιληψία, ἡ, Galen. ἡ νόσος ἱερά, Plut.
comito, a. comitor, ἀκολουθεῖν, aliquem, τινί, Lucian. aliquid, συνακολουθεῖν τι, Isocr. funus, ἀκολουθεῖν ἀπιθανόντι, παρεπέμπειν τὸν τεθνεῶτα, ad sepulcrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, Dem. aliquem domum cum plausu et clamore, παρεπέμπειν τινὰ οἴκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. comitor a senatu et omni populo, παρεπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου, Herodian.
comma, κόμμα, τό, Gramm.
commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινά, Isocr.
commanducatio, διαμάσησις, ἡ.
commanducatum, διαμάσημα, τό, Diosc.
commanduco, διαμασσομαι, Aristot.
commaneo, συμμένω, Synes.
commeatus, ἐφόδιον, τό, Xen. σιτηρέσιον, τό, Dem. σῖτος, ὁ, Isocr. ἐπισιτισμός, ὁ, Dem. ἀγορά, ἡ, Xenoph. παρεπιδημία, ἡ, Id. longi temporis commeatu instructum esse, εὐπορεῖν εἶναι τροφῆς πολλοῦ χρόνου, id. commeatuos habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεσσαρακοντα, id. commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις, Idem. in oretum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις, Id. ob inopiam commeatus non profiteoci ad aliquem, δι' ἐφόδιον ἀπορίαν οὐ παρεύεσθαι ἐπί τινα, id. praebere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, Id.
commentini, διαμέμνημαι, alicujus, τινός, Xen.
commemorabilis, ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.
commemoratio, ἀπομνημόνευσις, ἡ, Plut. — i. e. id, quod commemoratur, ἀπομνημόνευμα, τό, id.
commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τί τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, Dem. singula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, Id. fabulosa de urbe aliqua, λέγω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος, Isocr.
commendabilis, ἀξιέπαινος, ον, s. ἀξιεπαίνετος, ον, Xenoph
commendatio, ἔπαινος, ὁ, Demosth. ἐγκώμιον, τό, id. εὐφημία, ἡ, id.
commendatitius, συστατικός, epistola, ἐπιστολή, ἡ, N. T.
commendator, συνιστάς, ὁ, Synes, ἐπαινέτης, ὁ, Dem.
commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Dem. aliquem posteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, Synes — i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Xenoph. — i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, Plato.
commensalis, ὁμοτράπεζος, ον, Lucian.
commentariensis, ὑπομνηματογράφος, ὁ.
commentariolum, ὑπομνημάτιον, τό.
commentarium s. commentarius, ὑπόμνημα, τό, Plut. ὑπομνηματισμός, ὁ, Polyb. ἀπομνημονεύμα, τό, in plur. Xenoph. commentarium facio, ποιοῦμαι ἀπογραφήν, Dem. referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος, Id.
commentatio, μελέτη, ἡ, Thuc. πραγματεία, ἡ, Isocr. — i. e. scriptum, συγγραμμα, τό, Xen.
commentator, πραγματευόμενος, ὁ, — i. e. explicator, ἐξηγητής, ὁ.
commentior, συμψεύδομαι.
commentitie, πεπλασμένως, Aristot.
commentitius, πλασματώδης, ες, πλασματίας, ὁ, Aristot., πεπλασμένος, Dem. ἐπίπλαστος, ον, Lucian. ἐπεισωρημένος, Dem
commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, Plato. πλάσσω, aliquid, τί, Plut.
commentum, πλάσμα, τό, λῆρος, ὁ, Dem. totum commentum et figmentum esse, πλάσμα καὶ σεσωρημένον ὅλον εἶναι, Id. commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, Idem.
commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, Dem. in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, Xen.
commercium, συμβόλαιον, τό, nauticum vel terrestre, ναυτικόν ἢ ἔγγειον, Dem. habeo cum aliqua, ἔχω πρός τινα, Basil. commercia plurima, ἐπιμιξίας πλείους, Dem. — i. e. consuetudo, amicitia, ὁμιλία, ἡ, id. συνουσία, ἡ, Isocr. μετουσία, ἡ, Id. commercium habeo cum aliqua, ἐπιμίγνυμαί τινι, Thuc.
commereor, συναγωνίζω, aliquid, τί.
commereor, μισθαρνέω, Aeschin.
commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, Dem. hoc meis viribus, συμμετρέω τοῦτο τῇ δυνάμει, Nas.
commigro, μετοικέω, Isocr. μετοικίζομαι, Luc.
commilco, συστρατιώτης, ὁ, Herodian.
commilitium, συστρατεία, ἡ.
commilito, σύμμαχος, ὁ, Dem. συμμαχῶν, ὁ, Id. συστρατιώτης, ὁ, Herodian.
comminatio, ἀπειλή, ἡ, Dem.
comminatorius, ἀπειλητικός, Plato. ἀπειλητήριος, Herodot.
comminiscor, πλάττω, sermones, λόγους, Dem.
comministro, ὑπηρετέω, alicui, τινί, Dem.
comminor, συναπειλέω, Eustath. ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, Xen.
comminuo, συντρίβω, aliquid, τί, Xenoph.
commisceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, Aristoph. cum aliqua, τινί, Xenoph. συγκατακίγνυμι, Plut ἀναμίγνυμι, Idem.
commiseratio, οἶκτος, ὁ, Isocr κατοικτιστικός, ἡ, Xenoph. ἔλεος, τό, Dem.
commiseresco, οἰκτίζω, Aristot.
commiseror, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, Aristot. οἰκτείρω τινὰ ἐπί τινι, Xen.
commissio, συμβολή, ἡ, Xen.
commissum, ἁμάρτημα, τό, Aristot.
commissura, ἁρμός, ὁ, Xenoph. ἐξαρμογή, ἡ, Plato.
commistio, ἐπιμιξία, ἡ, Plut. σύμμιξις, ἡ, συγκρασις, ἡ.
commistus, σύμμικτος, ον, Thuc. συμμιγής, ές, Aristid. ἐπίμικτος, ον, Appian.
committo, συμπέμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, Xen. me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν τόπῳ ἀχυρῷ, Plut. alicui epistolas et sigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγῖδας, Id. alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, Isocr. alicui summam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. Sic. alicui negotia maxime seria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, Herodot. praelium cum aliquo, συνάπτω μάχην, Xen. συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, Plut. — i. e. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, Plut. — i. e. permitto, προσίημι, Xen. — i. e. pecco, πλημμελέω τι, Dem. διαμαρτάνω, Id. committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατιάν, Luc. cui metalla commissa sunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, Id. committitur praelium, γίγνεται μάχη, Dem.
commistio, i. q. commistio.
commodator, qui alicui mutuo dat, χρέωστης, ὁ, Dem.
commodatum, χρέος, τό, Dem. χρῆμα κεχρημένον, Id.
commode, i. e. tempestive, εὐκαίρως, — i. e. utiliter, συμφερῶς, Isocr. λυσιτελοῦντως, Dem
commoditas, i. e. opportunitas, εὐκαιρία, ἡ, Isocr. ἀφορμή, ἡ, Dem. commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα, Id. — i. e. utilitas, πλεονέκτημα, τό, Id. ὠφέλεια, ἡ, Idem.
commodo, i. e. prosum, συνωφελεῖν, alicui, τινί, Xen. συμφέρω τινί, Dem. ὠφελῶ τινά, Isocr. — i. e. mutuum do, κίχρημι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, Dem. alicui aliquid, δανείζω τί τινι, Plut.
commodum, ὠφέλεια, ἡ, Dem. ὠφέλημα, τό, Id. ὠφελοῦν, τό, Id. συμφέρον, τό, Isocr. χρηστόν, τό, Dem. commune s. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινόν, Id. ἡ τοῦ πλήθους ὠφέλεια, Isocr. τὸ κοινῇ συμφέρον, Dem. privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, Isocr. τὰ ἴδια συμφέροντα, Aristot. praesens, ἀγαθὸν τῶν παρόν, Dem. patriae, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, Dem. τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, Plato. adferre alicui, ἀγαθὸν ἐργάζεσθαί τινι, Id. accidit alicui, ἀγαθὸν συμβαίνει τινί, Dem. habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, Isocr. percipere ea re aliquid, ἀπολαύειν ἀγαθόν τινος, Id. ea periculis, ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, idem. consulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινί, Dem studere suis commodis, σπουδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, Id. sui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτὰ ποιεῖν τι, Idem. sine commodo, fructu, ἀλυσιτελῶς, Theophr.
commodum, adv. εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, Thuc. ἐπιτηδείως, Herodian.
commodus, ἐπιτήδειος, tempus, καιρός, Dem. — i. e. utilis, συμφέρων, Isocr. Cf. idoneus et utilis.
commonefacio, ὑπομιμνήσκω, Dem. ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινά, Id. παραγγέλλω τινί, Plato. (Omnia hoec verba construuntur c. acc. rei.) Conf. admoneo.
commonefactio, ἀνάμνησις, ἡ, Lucian.
ὑπόμνημα, τό, Xenoph.
commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινα τι, Dem. Conf. admoneo.
commonitio, ὑπόμνησις, ἡ, Thuc ἀνάμνησις, ἡ, Lucian. — i. e. hortatio, νου-

Digitized by Google

θέτησις, ἡ, Aristot. κοινόθετημα, τό, Plut.

commonstro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.

commoratio, διατριβή, ἡ, Plut.

commordeo, συνδάκνω.

commorior, συναποθνήσκω, Xenoph.

commoror, διατρίβω, Dem. cum aliquo, συνδιατρίβειν τινί, Xen. μετά τινος, Isocr. aliquem, διαπαίζειν τινα, Plato. non paucos annos Romae, διατρίβειν ἐπὶ πολὺ ὀλίγον ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.

commuto, συγκίνησις, ἡ, κίνησις, ἡ, Lucian.

commotus, διακινηθείς, animo, θυμούμενος, Isocr.

commoveo, διακινεῖν, mentem alicujus, νοῦν τινος, Thuc. commoveor, κινοῦμαι, Dem. ἐκπίπτομαι, Isocr. quibus rebus commoti nos laesere, τῷ πολὺ ἐκπεσόντες ἡμᾶς ἠδίκουν, Dem.

communicatio, κοινωνία, ἡ, Arist.

communico, κοινωνεῖν, alicui aliquid, τινί τινος, Lucian. τινί τι, Plato. ἀνακοινοῦν τί τινι, Idem. κοινοῦν τί τινι, Thuc. cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινοῦν τινί περί τινος, Xen. cum aliquo se, consilii capiendi causa, ἐπανακοινοῦν τινί, Plato. κοινολογεῖσθαί τινι, Xenoph. civitatem, μεταδιδόναι τῆς πόλεως, Isocr. nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, Herodot. aliquid cum amicis, τινος τοῖς φίλοις, Xen.

communio, onis, κοινωνία, ἡ, alicujus cum aliqua, τινί πρός τινα, Plato. μεθέξις, ἡ, Aristot.

communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τί, Isocr. ἐχυρόν τι, Xen. oliquid aliquo, περιστέλλειν τί τινι, Plato. urbem muro, φράττειν τὴν πόλιν τείχεσι, Herodian.

communis, κοινός, alicui, τινί, Dem. amicos oportet esse communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινοὺς φίλοις, Plut. commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, Aeschin. habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνίαν τί τινι, Plato. communia communia putare, privata vero pro propriis ipsius possessoria, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἰδιώτου ἴδια τοῦ κεκτημένου, Dem.

communitas, κοινότης, ἡ, Plut.

communiter, κοινῇ, Thuc. κοινῇ, Dem.

communmuratio, συγγογγυσμός, ὁ.

commurmuro, συγγογγύζω.

commutabilis, μεταβλητός, Theophr.

commutatio, μεταβολή, ἡ, Thuc.

commutativus, μεταβολικός.

commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινά, Aristot. testes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, Xen. aliquid cum aliquo, τί ἀντί τινος, Dem. τί τινος, Id. ἀλλάττομαί τι τινος, Plut. καταλλάττομαί τι ἐπί τινος, Dem. ἀναμείβομαί τί τινος, Plato vitam in meliora, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, Aelian. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr.

como, καλλωπίζω, καλλύνω, Aristot.

comoedia, κωμῳδία, ἡ, Aristot.

comoedus, κωμῳδός, ὁ, Poll.

comosus, πολυκόμος, ον, Dinsc.

compactilis, σύμπακτος, ον, Aristoph.

compactio, σύμπηξις, ἡ, Herodian.

compactum, συνθημα, τό.

compages, ἀλληλουχία, ἡ, Diosc. ἁρμός, ὁ, Xen.

compagino, συμπήγνυμι, Plut.

compar, πάρισος, ον, Polyb.

comparabilis, συγκριτικός, Plut.

comparate, συγκριτικῶς, παραβλέπειν.

comparatio, σύγκρισις, ἡ, Polyb. facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀκαιρεῖν, Isocr. — i. e. apparatus, κατασκευή, ἡ, Isocr.

comparativus, συγκριτικός, Plut.

comparatus, συγκριτός, ον, παραβολικός, Lust.

comparco, φείδομαι, Xenoph.

comparco, φαίνομαι, Plato.

comparo, i. e. adsimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρός τι, Isocr. comparor, παραβάλλομαι, ἀντιπαραβάλλομαι, συγκρίνομαι — i. e. apparo, παρασκευάζομαι, vestris, ἐσθῆτα, Lucian. recte me comparo ad aliquid, ἐρρῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτόν ἐπί τι, Dem. copias, κατασκευάζω δυνάμεις, id. — i. e. aliquiro, ποιοῦμαι, pecuniam, χρήματα, Dem. aliquid ra aliquo, προσπορίζω τι αὐτῷ τινος, Id. mihi paullatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τοῦ βίου, Isocr. mihi plura, ἐπιπορίζομαι, Xen. frumentum, ἐπισιτίζομαι, Id.

comparco, συνίημι, cum aliquo, τινί, Aristot.

compassuus, σύντομος, ον, Aristot.

compassio, συμπάθεια, ἡ, cum compassione, συμπαθῶς, Plut.

compellatio, i. e. in jus vocatio, προσκλησις, ἡ, Plato. — i. e. salutatio, προσαγορεία, ἡ, Dem.

compellator, προσαγορευτής, ὁ.

compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω, προσαγορεύω, Theophr. aliquem, πρός τινα, Plut. τινί, Plato. blandius aliquem, οἰκειότερον προσείπόν τινα, Isocr. — i. e. in jus voco, προσκαλεῖν, aliquem, τινά, Dem.

compella, is, συνοδεύω, aliquem, τινά, Xen. aliquem ad aliquid, συνοδεύειν τινα πρός τι, Lucian. ad disputationem, συμβιβάζω τινά εἰς τοὺς λόγους, Dem.

compendiarius, σύντομος, ον, responsio, ἀπόκρισις, Plut. via, ὁδός, quod ipsum ὁδὸς etiam omittitur, ut, omissa via compendiaria, παρεῖς τὴν σύντομον, Aristot.

compendiose, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, Isocr.

compendiosus, i. q. compendiarius.

compendium, συντομία, ἡ, Aristot. ἐπιτομή, ἡ, Id.

compensatio, ἀντίδοσις, ἡ, ἀμοιψίς, ἡ, ἀντίδωρεά, ἡ, ἀντίδωρον, τό, compensatio beneficii, ἀντευεργέτημα, τό, ἀνταλλαγμα, τό, ἀμοιβή, ἡ, fit pro alignitate autori non calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ἀποδημάτων, Aristoph.

compenso, ἀμείβομαι, Dem. consilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τοῦ βουλεύματος, Plut. defectum alicujus, τὴν ἔδειαν τινος ἀναπληρῶν, Id. voluptas compensatur commodo, ἡ ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τοῦ συμφέροντος, Aristot.

comperendinatio, ἡ ἀναβολὴ εἰς τὸ μεταύριον vel simpliciter, ἀναβολή, ἡ.

comperendinatus, us, ἀναβολή, ἡ.

comperendino, ἀναβάλλομαι εἰς τὴν ὑστεραίαν s. εἰς τὴν ἐπιοῦσαν, ἀπωτίθεμαι, ἀναστίθεμαι.

comperio, ἀνευρίσκω, Plato. ἐξανευρίσκω, Id. aliquid, εὑρίσκω τι, Dem. manifesto comperio, ὡς ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβάνω τι, Plato.

comperius, πληροφορηθείς, Isocr. compertum exploratumque habeo, πληροφορεῖσθαι, Id. aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, Dem. εἰδέναι τι σαφῶς, Id.

compes, πέδη, ἡ, Dem. πεδοκάκη, ἡ, Idem. κοινός, ἡ, Id. constringi compedibus uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ πεδοκάκῃ τὸν πόδα πενθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας, Id. crassis compedibus et ligna vinctus, χοίνικας παχείας καὶ ξύλον ἔχων, idem.

compesco, συστέλλω, aliquem, τινά, Isocr. linguam κρατεῖν τῆς γλώττης, Plut. iram, καταπαύειν τῆς ὀργῆς, idem.

competens, ἁρμόδιος, judex, ἁρμόδιος δικαστής.

competitor, συναπαγγελλών, ὁ, Dion. Halic. ἀντιπαραγγελλών, ὁ, Plut. ἀληθεύμενος, ὁ, Dem.

competo, ἐπιτείνομαι, Isocr.

compilo, συλᾶν, patriam, τὴν πατρίδα, Plato. aliquid, περισυλᾶν τι, idem.

compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τί, Plato. — i. e. contrudo, συνωθεῖν, Xen.

compita, ἀμφόδα, τά, Suid. αἱ συμβολαὶ ὁδῶν, Xen.

complaceo, ἐπιεικῶν, εὐδοκεῖν.

complaco, ἱλάσκομαι, deum, θεόν, Lucian.

complanatio, ἀμαλισμός, ὁ.

complano, ὁμαλίζω, Aristot.

complaudo, συγκροτεῖν, manibus, χεῖρε, Xenoph.

complecto, περιπλέκομαι, Aristot. aliquem, συμπλέκομαί τινι, Ceb. Theb. — i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τί, Plut. animo, περιβάλλω τῷ νῷ, — i. e. contentus sum, στέργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr.

complementum, πλήρωμα, τό, Aristot.

compleo, συμπληθύω, Xenoph. πλήρεω, aliquid aliquo, τί τινος, Herodian. ἀναπληρεῖν τί τινος, Plut. et ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρῶν τι, Herodian.

completio, πλήρωσις, ἡ, Plato.

complexus, συμπλοκή, ὁς, Plato. — i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον, Aristot.

complexio, συμπλοκή, ἡ, Dem. περιβολή, ἡ, Isocr.

complico, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, Polyb. aliquid, καταπλέκω τι, Hesod.

complodo, τ. complaudo.

comploratio, ὀλόφυρσις, ἡ, Thuc.

comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, Thuc.

complua, καθύω.

complures, πλείονες, αἱ, αἱ, Dem. simul, συμπλείονες, οἱ, αἱ, Aristot.

compluries, πλειονάκις, Dinarch.

complurium, σύρρυσις, ἡ, ὁ ἐχετὸς ὑδάτων σύρρυσις γίγνεται.

compono, συντίθημι, orationem, λόγον, Isocr. scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, id. — i. e. ordino, συντάττω, Dem. — i. e. aedifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τί, Aristot. — i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Isocr. — i. e. sano, κατακοσμεῖν, Plato. capillos, εὐθετίζω τὰς τρίχας, Aelian. — i. e. concilio, καταστρέφω, aliquos, τινάς, Herodian.

comporto, συγκομίζω, aliquid, τί, Xenoph. συμφορεῖν τι, Dem. ἀνακομίζομαι, Xenoph.

compos, ἐγκρατής, ἐς, alicujus rei,

Digitized by Google

τοὺς, Demosth. mentis, ἴμερον, ὁ, ἡ, Plut.

composite, εὐτάκτως, Aristoph. loqui, καλλιεπεῖν, Lucian.

compositio, συνθεσις, ἡ, Aristot. σύνταξις, ἡ, Dem. controversiae, διάλυσις, ἡ, Id. vultus, κατάστασις προσώπου, Plutarch. verborum, στιχομυθία, ἡ, Idem.

compositio, κατὰ συνθήκας, ἐκ συνθήκης, συνθηκικῶς, Polyb. ἐκ παρασκευῆς, Aeschin. ex composito factum est, τοῦτ' ἐν τὸ κατασκεύασμα αὐτοῖς, τοῦτο κατεσκευάκασι, Dem.

compositor, συνθέτης, ὁ, Plut.

compositus, συνθετος, ον, Hesodian. συνθετος, η, ον, Aristot. compositus ad pugnam, ὑποπλας ὤν, ἐναγώνιος, composita oratio, κατεσκευασμένος λόγος, Plato.

compotatio, συμπόσιον, τὸ, Plat. πότος, ὁ, Dem. familiaris, φιλοποτία, ἡ, Id. pessime habeo a compotatione hesterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς ποτοῦ, Plaut.

compoto, συμπίνω, cum aliquo usque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, Plato. cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, Lucian.

compotor, συμποτης, ὁ, Luc.

comprandeo, συνωνοῦσθαι.

comprensor, συνωνιστής, ου, Xen.

comprecatio, εὐχή, ἡ, Dem. κατευχή, ἡ.

comprecor, εὔχομαι, deum, θεῷ, Dem. κατεύχομαι.

comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, Dem. comprehendo aliquem abducendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινα ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. animo, διανοεῖν, Thuc. περιλαμβάνω τῇ διανοίᾳ, Plat. quod ratione et sapientia (intelligentia) comprehenditur, τὸ λόγῳ καὶ φρονήσει περιληπτόν, τὸ νοήσει μετὰ λόγου περιληπτέον, Plato. — i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in summa, τι ἐπὶ τὸ πᾶν, Theophr. comprehendere numero, καταριθμεῖσθαι, Isocr. comprehenduntur (i. e. continentur) hoc mundo omnia, quae sub adspectum cadunt, ὧδε ὁ κόσμος πάντα συνέστηκεν ὁρατά, Plato.

comprehensibilis, περιληπτός, Plato καταληπτός, ἁλωτός, — non compr. ἀκατάληπτος, ον, Plato. ἀπερίληπτος, ον, Plut.

comprehensim, συλλήβδην, Dem.

comprehensio, ἀπόληψις, ἡ, Thuc. σύλληψις, ἡ.

comprehensive, καταληπτικῶς.

comprehensivus, καταληπτικός, Epict.

compressio, σύσταλσις, ἡ, συνθλῖψις, ἡ.

comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, Plato. alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινος, — i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, Aristoph. virginem, βιάζομαι παρθένον, Plut.

comprobo, ἀποδέχομαι, aliquid, τί, Plato. alicujus sententiam, προστίθεμαι τὸ γνώμῃ τινὸς τὴν ψῆφον, Xenoph. quod comprobant multi, ὃ συνδοκεῖ πολλοῖς, Isocr. — i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τί, Dem.

compromissarius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητής, ἐπιτετραμμένος τὴν δίκην ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν.

compromissum, ἐπιτροπή, ἡ, Dem. abolere, λύειν ἐπιτροπήν, Id. compromissum facere, ἐπιτρέπειν τοῖς διαιτηταῖς περί τινος πράγματος, εἰς ἐπιτροπὴν ἐρχεσθαι, Dem.

compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινί, Dem. compromittere, συντίθεσθαι ἀλλήλοις, Plat. συνομολογεῖν, Xen.

comptus, κεκαλλωπισμένος, ἐξησκημένος, εὐθρίξ, τρίχας, ὁ, ἡ, compta oratio, εὐσύνθετος λόγος.

comptus, us, ἐξάσκησις, ἡ, καλλωπισμός, ὁ, κόσμησις, ἡ.

compugno, συμμάχομαι, Thuc. συμμαχέω, Plut.

compulsio, σύνωσις, ἡ, συνωθισμός, ἡ, Aristot.

compunctio, κατάνυξις, ἡ.

compungo, κατανύσσω, notis compunctus, κατεστιγμένος.

computabilis, λογιστός, ἀναριθμητός, ον, ἀναριθμητος, ον.

computatio, λογισμός, ὁ, Aeschin.

computator, λογιστής, ὁ, Plut.

computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τι ψήφοις, Plut.

computresco, κατασήπομαι, σήπομαι.

computus, i. q. computatio.

conamen, πεῖρα, ἡ, Thuc. ἐγχείρημα, τό, ἐπιβολή, ἡ, μηχάνημα, τό.

conatus, us, πεῖρα, ἡ, Dem. ἀπόπειρα, ἡ, idem. διάπειρα, ἡ, Idem. ἐγχείρημα, τό, Isocr. ἐπιχείρημα, τό, Idem. praeclarus, ἐγχείρημα καλὸν ἔχον, Idem. conatibus alicujus valde adversari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, Dem. frustrari conatu, ἀποτυγχάνειν τῶν πείρας, Idem. conatu cadere, διαμαρτάνειν, οἷς ἐπεχείρησα, idem.

concaco, καταχίζω, Aristoph.

concalefacio, συνθερμαίνω, Lucian. συνεκθερμαίνω, Plut.

concalefacturus, συνθερμαντικός, ἡ, ὁν, Galen.

concalefio, συνθερμαίνομαι.

concalleo, τηλόομαι, Xenoph.

concameratio, καμάρωσις, ἡ, Diosc. ὀρόφωμα, τό, Athen.

concameratus, καμαρωτός, Diosc.

concamero, ὀρόφοω, aliquid, τί, Plut.

concavitas, κοιλότης, ἡ, Athen.

concavo, κοιλαίνω, Athen.

concavus, κοῖλος, Xenoph.

concedo, προσχωρέω, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινί, Thuc. — i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινί τι, Plato. — i. e. locum do alieni imperio, παραχωρέω τινὶ τῆς ἀρχῆς, Dem. ut victus, παραχωρῶν τινί, Synes. ὑπείκω, Plut.

concelebro, i. e. simul lando, συνεπαινέω, — i. e. una festum ago, συνεορτάζω, uno frequento, συμφοιτάω, Poll.

concenturio, εἰς ἑκατοντάς συνεκατατάττω.

concentus, συμφωνία, ἡ, Plato. συνῳδία, ἡ, Lucian.

conceptaculum, ἀποδοχή, ἡ, struere conceptacula aquarum pluviarum, κατασκευάζειν ἀποδοχὰς ὑδάτων ὀμβρίων, Aristot.

conceptio in utero, σύλληψις, ἡ, κύησις, ἡ.

conceptus, us, in utero, κύησις, ἡ, mentis, ἐπίνοημα, τό, ἐνθύμημα, τό, Isocrat.

concerno, v. specto, item attineo.

concerpo, διασπάω, aliquid, τί, Lucian.

concertatio, ἀγωνισις, ἡ, Thuc. ἔρις, ἡ, Xen.

concertatorius, ἀγωνιστικός, Aristot. ἐριστικός, Lucian.

concesto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινί, Plut. συμπολεμέω τινί, Plato. ἐρίζω τινί, idem. de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, Isocr. curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, Dem.

concessio, συγχώρησις, ἡ, Aristot.

concha, κόγχη, ἡ, Aristid. κόγχος, ὁ, ἡ, Pausan.

conchatus, κογχοειδής, ές.

conchites, κογχίτης, ὁ, sc. λίθος, Pausan.

conchylium, κογχύλιον, τό, Galen.

concinia, κιγκλίον, τό, Athen.

concido, συγκόπτω, aliquid, τί, Luc. pueros, κατακόπτω παῖδας, Thuc.

concido, i. e. collabor, συμπίπτω, Xen. animo, ἐκκακέω, Polyb. καταθυμέω, Xen. ob aliquid, ἀθυμέω τινί, Dem. τι, Thuc.

concieo, συγκινέω, ἐσκινέω, ἐξορμάω, — i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινάς, Xen.

conciliabolum, συνέδριον, τό.

concilatio, συναλλαγή, ἡ, καταλλαγή, ἡ, διαλλαγή, ἡ, διάλυσις, ἡ, σύστασις, ἡ.

conciliatrix, προξενήτρια, ἡ.

concilio, καταστρέφω, mihi auditores, ὑμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, Isocr. aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινάς, Dem. alicui aliquem, τινα τινι, idem. εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινάς, Dem. εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, Isocr. alicui aliquid, περιποιέω τί τινι, Lucian. alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμάς, Xen. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Dem. ἐμποιέω τινὶ φθόνον, Isocr. nuptias, προμνάομαι, Plut.

concilium, σύνεδρος, ἡ, Aristot. σύλλογος, ὁ, Thuc. judicum, συνέδριον, τό, Aeschin. senatorum, βουλευτήριον, τό, Dem.

concinne, ἁρμόττω, Aristot. εὐαρμόστως, Isocr.

concinnitas, εὐαρμοστία, ἡ, Plut. numerorum, εὐρυθμία, ἡ, Aristot. ornare orationem concinnitate et varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίᾳ καὶ ποικιλίᾳ περὶ τὴν λέξιν, Isocr. demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας τοῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις, idem.

concinno, συντίθημι, aliquid, τί, Isocr. ἁρμόζω τι, Dion. Hal. συσκευάζω, τι, Dem.

concinnus, εὐάρμοστος, ον, Isocr. ἁρμόττων, idem. εὔρυθμος, ον, Plut. ἐμμελής, ές, Athen. concinna oratio, λόγος ἐγκατεσκευασμένος, Plut.

concino, συνᾴδω, συμφωνέω, Plut.

concio, i. e. congregatio populi, ἐκκλησία, ἡ, Dem. πανήγυρις, ἡ, Isocr. σύνοδος, ἡ, idem. ἀγορά, ἡ, Aeschin. concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, Dem. denunciare, proscribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, Isocr. convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος, Dem. ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος, idem. συλλέγειν ἐκκλησίαν, s. πανήγυριν, Isocr. ποιεῖν ἀγοράν, Aeschin. celebro, sive concioni interesse, ἐκκλησιάζω, Dem. in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, Dem. ire, παρέρχεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, Idem. adducere aliquem, καταστῆσαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, Idem. in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, idem.

Digitized by Google

e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. concio convenit, ἔστι ἐκκλησία, Dem. surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, idem. nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἐστὶν ὑπολοιπος σύδεμία, Id. — i. e. sermo sive oratio, λόγος, ὁ, Dem. ad populum, δημηγορία, ἡ, Idem. habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, Id. δημηγορεῖν τινὶ δημηγορεῖν, idem. δημηγορεῖν, idem. δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, Id. Conf. concionor.

concionalis, δημηγορικός, Plato. ἐκκλησιαστικός, Lucian. — i. e. qui plebem concionando sollicitat, δημαγωγός, ὁ, Xenoph.

concionator, δημηγόρος, ὁ, Xen. δημηγορών, ὁ, Dem. ἐκκλησιαστής, ὁ, Aristot. δημοδιδάσκαλος, ὁ, Synes.

concionatorius, δημηγορικός, Plato.

concionor, δημηγορεῖν. Dem. in aliquem, κατά τινος, Id. διά, σοῦ χρόνον, Id. ad gratiam, πρὸς χάριν, Id. ad delectationem, πρὸς ἡδονήν, Id.

concipio, i. e. simul capio, συλλαμβάνειν, Dem. διαλαμβάνειν, Aristot. in utero, συλλαμβάνειν, Aristot. mulier concepit, γυνὴ κύει, Theophr. κυεῖ, Aristot.

concise, συντόμως, Isocr.

concisio, συγκοπή, ἡ, Fig. Gramm.

concisus, σύντομος, ον, Plut.

concitatio, παρορμησις, ἡ, Xen.

concitator, παρορμητικός, ὁ, Plut.

concito, παρορμᾶν, aliquem, ad aliquid, τινὰ πρός τι, Xen. παροξύνειν τινὰ ἐπί τι, Plut. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τοῦτο ὀργῆς παράγειν τινά, Isocr. aliquem ad melius, ἐπάγειν τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, Id. alicui invidiam, ποιεῖν τινὶ φθόνον, Dem. ποιεῖν τινὶ φθόνον, Isocr. alicui odium, εἰς μῖσος καθιστάναι τινα, idem.

concivis, συμπολίτης, ὁ, Eurip.

conclamatio, καταβόησις, ἡ, ἐπιφθέγμα, τὸ, καταβοή, ἡ, ἀναβόησις, ἡ.

conclamatus, καταβοηθείς, conclamatus est, ἐστράτευται, Eurip.

conclamo, καταβοᾶν, συμβοᾶν, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, Xen.

conclave, μυχός, ὁ, μυχή, ἡ, Herodot.

concludo, καταλαμβάνειν, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, Xen. aliquem alicubi, τινὰ ἐν τινι, Herodian. in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, Galen. aliquem cum leone in carcere, καθείργω τινὰ λέοντι ἐμοῦ ἐς οἴκημα, Paus. — i. e. infero, συμπερᾶνῶν, Aristot. aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἐκ τινος, Plut. — i. e. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν, Isocr.

conclusio, σύγκλεισις, ἡ, συγκλεισμός, ὁ, — i. e. illatio, συμπέρασμα, τὸ, Plut. orationis, ἐπίλογος, ὁ, Aristot.

concoctio, πέψις, ἡ, Galen. concoctionis defectus, ἀπεψία, ἡ, Plut. difficultas, δυσπεψία, ἡ, Athen. facilis, εὐπεψία, ἡ, Galen. concoctione facili, εὔπεπτος, ον, Id.

concoctivus, i. e. coquendi vim habens, πεπτικός, Aristot.

concoenatio, συνδεῖπνον, τὸ, Plut.

concoenator, συνδεῖπνος, Xen.

concoenu, συνδειπνεῖν, Xenoph.

concolor, σύγχρους, ον, contr. σύγχρους, ους, Plut.

concomitor, συμπαρομαρτεῖν, Arrian.

concoquo, πέπτειν, aliquid, τί, Galen. iram, σβεστὸν τὴν ὀργήν, Aristot. πεπαίνειν ὀργήν, Xen.

concordia, ὁμόνοια, ἡ, Dem. ὁμοφροσύνη, ἡ, Id. et amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, id. et pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, Id. cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, id. mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, idem. adhortari aliquos ad concordiam, παρακαλεῖν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, idem. concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, id. ἐν ὁμονοίᾳ στήσασθαι ἄγειν τὴν πόλιν, Isocr. inter aliquos, προάγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν, id. καταστῆσαι τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, id. revocare, ὁμόνοιαν ἀναστοῦσθαι, Dem. servare, διαπρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, id. cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, Isocr.

concorditer, ὁμοθυμαδόν, Dem. unoque animo uticisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα, idem.

concordo, ὁμονοεῖν, Dem. ὁμοφρονεῖν, id. cum aliquo, συνίστασθαι τινὶ τινος, id. in aliqua re, ὁμογνωμονεῖν τινί τι, Xenoph.

concorpor, συσσωμος, ὁ, ἡ, N. T.

concorporo, συσσωματοῦσθαι, Aristot. facillime cum mulie concorporatur, εὐσυγκρατόν ἐστι τῷ μέλιτι.

concors, ὁμόφρων, ον, contr. ὁμόνους, ους, ὁμογνώμων, ὁ, ἡ, συγγνώμων, ὁ, ἡ, Plato.

concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. ἐπιτρέπω τί τινι, Herodian.

concremo, vide comburo.

concrepo, ἐπικτυπεῖν, Aristoph.

concresco, συμφύομαι, Theophr. igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρός, Aristot.

concretio, συμφυσις, ἡ, Theophr. συμφυΐα, ἡ, Philo.

concretus, συμφυής, ές, Plut. συνηγής, sanguis, αἷμα, Plut. lac, γάλα, Dioec.

concubio nox, τὸ μέσον νυκτός, Xenoph. concubia nocte, μεσούσης νυκτός, μέσων νυκτῶν, νυκτὸς ἀκμαζούσης, νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, ἐν μέσῃ νυκτῶν, Xen.

concubina, παλλακή, ἡ, Dem. sum alicujus, παλλακεύομαί τινι, Plut.

concubinatus, παλλακεία, ἡ, Dem.

concubitor, εὐνέτης, ὁ, Hesych.

concubitrix, εὐνήτειρα, ἡ, εὐνήστρια, ἡ, Sophocl.

concubitus, εὐνή, ἡ, μῖξις, ἡ, συνουσία, ἡ, συνουσιασμός, ὁ, συνδυασμός, ὁ, de animalibus, ὀχεία, ἡ.

concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινί, Plut. cum femina, ὀχεύω τὴν θηλείαν, Aristot. cf. concumbo.

concubatio, κατακάτασις, ἡ, κατακάτημα, τὸ.

conculco, κατακατεῖν, Thuc.

concumbo, συγγίγνεσθαι, cum aliquo, τινί, Plato. ἀλησιάζω γυναικί, Dem. γιγνώσκω γυναῖκα, Isaeus, Plut. cf. coeo.

concupio, vide concupisco.

concupiscentia, ἐπιθυμία, ἡ, alicujus, τινός, Xenoph.

concupiscibilis, ἐπιθυμητός, Aristot.

concupisco, ἐπιθυμεῖν, divitias, χρημάτων, Dem. aliquid nimis, λίαν τί, Isocr. scire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, Aristot. aquam, διψᾶν ὕδατος, Herodot.

concurro, συντρέχειν, cum aliquo, τινί, Dem. ad aliquem, πρός τινα, Plut.

concursus, συνδρομή, ἡ, Aristot.

concussio, τυραγμός, ὁ, armorum, ἡ ἐπανάστασις τῶν ὅπλων, Thuc. praecipue terrae, σεισμός, ὁ, Aristot. σείσις, ἡ, Galen.

concutio, συντινάσσειν, Aristot. aliquid, σείειν τι, aliquem, κατασείειν τινα.

condecenter, σχεσταλκότως, Aristot. πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον, Plato.

condecentia, πρέπον, τὸ, Plato. εὐκοσμία, ἡ, Isocr. εὐπρέπεια, ἡ, εὐσχημοσύνη, ἡ, πρεπῶδες, τὸ.

condecet, πρέπει, aliquem, τινί, Plato.

condecore, εὐπρεπῶς.

condecoro, ἐσκοσμεῖν, Aristot.

condemnatio, καταγνωσις, ἡ, Dem. κατάκριμα, τὸ, Diun. Hal. καταχειροτονία, ἡ, Dem. καταδίκη, ἡ.

condemnator, καταδικάζων, ὁ, Dem. καταδικος, ον.

condemnatus, κατάκριτος, ον, capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, Plato.

condemno, καταγιγνώσκειν, aliquem, τινός, Dem. καταψηφίζομαί τινος, id. καταδικάζομαι δίκην τινος, Xenoph. aliquos capitis, καταγιγνώσκειν θανάτου τινάς, Dem. καταχειροτονεῖν θανάτου τινάς, Isocr. violati festi, καταχειροτονεῖν ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν, Dem. uno sententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, idem.

condensitas, πυκνότης, ἡ, Plato.

condenso, πυκνοῦν, Plato.

condensus, πυκνός, Theophr.

condico, παραγγέλλω, Plato. alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τί τινι, Thuc. — coenam, i. e. invito ad coenam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Luciano.

condictio, ἐπαγγελία, ἡ.

condigne, ἀξίως, aliquo, τινός, Dem.

condignus, ἄξιος, ον, cf. dignus.

condimentarius, ἀρτυτός, Dioec.

condimentum, ἄρτυμα, τὸ, Plut.

condio, ἀρτύω, ἀρτύομαι, aliquid, τί, Thuc. sale, ταριχεύω, Dioec. ὑέτοις. condiendi vim habens, ὑετοιαιός, ὑετητής, ὁ.

condiscipulo, συμμαθητεύω, ἡ.

condiscipulatus, συμμαθητεία, ἡ.

condiscipulus, συμμαθητής, ὁ, Plato. συμμύστης, ὁ, Xen.

condisco, συμμανθάνω.

conditio, i. e. constitutio, κατάστασις, ἡ, rerum, πραγμάτων, Herodot. — i. e. sore melior, πλεονέκτημα, τὸ, Dem. deterior, μειονεξία, ἡ, Xen. μειόνεκτημα, τὸ, idem. ἐλάττωμα, τὸ, Id. servilis, σχῆμα δουλοπρεπές, Lucian. conditione melior esse, quam alius, πράττειν βέλτιον τοῦ ἄλλου, Isocr. conditione multo deteriore nunc esse quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ οἷα τὸν χρόνον ἐκεῖνον, id. deteriore conditione esse, quam inopribus, ἔλαττον ἔχειν τῶν πενήτων, id. dimittere aliquem ea conditione, ut desinat oratori in aliqua re, ἱέμαι τινα ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ὅτε μηκέτι διατρίβειν ἐν τινι, id. ex conditione alieni pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίᾳ τινὶ δανείσαι τινὶ ἀργύριον, Dem. firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, id. conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, Thuc. conditionibus orquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, Thoc. ferre conditionem, in rebus forensibus, παρακαλεῖσθαι σρόλλησιν, Dem.

conditionalis, ὑποθετικός, Aristot. συνθηματικός.

conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, Aristot.

conditilius, vel conditivus, ἀπόθετος, ον, ἐνταφίθετος, ον, conditivum, i. e. sepulcrum, ἀποθήκη, ἡ, Suet. ἡ.

conditivus, condito, ἀρτυτός.

conditor, κτίστης, ὁ, κτίστωρ, — ἀρχὴ;

Digitized by Google

s. καταίξας, ὁ. — δημιουργός, ὁ, (impr. mundi.) — ποιητής, ὁ, (impr. carminis.) — συνδεῖς, ὁ.

conditor, οἰκιστής, ὁ, ἀψαρτύτης, ὁ.

conditurium, θήκη, ἡ, Plato. victus, vel etiam pecuniae, ταμιεῖον, τό, Isocr.

conditura, ἄρτυμα, τό, Plut.

conditus, ἄρτυτος, Dioscor.

condo, i. e. abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί, Isocr. — i. e. aedifico, οἰκίζω, aliquid, τί, Herodot. urbem. κατοικίζω πόλιν, Xenoph.

condoccefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, Xen. in violentia et irae furore, μίᾳ καὶ θυμῷ, Polyb.

cunlocea, i. q. antecedens.

condolentia, συναγανακτησις, ἡ, Aristot.

condoleo, συμπασχω, alicui, τινί, Isocr. συνάχθομαί τινι, id. ex animo, συναλγεῖν τῇ ψυχῇ, Dem.

condolesco, i. q. antecedens.

condonatio, συγγνωμη, ἡ.

condono, i. e. dono, δωρεῖσθαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. — i. e. ignosco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, Dem. συγχωρεῖν τί τινι, id. alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, Isocr.

condormio, συγκαθεύδω.

condocibilis, συμφέρων, Isocr. Cf. utilis.

conduco, συναγω, aliquid, τί, Thuc. — i. e. prosum, λυσιτελεῖ, alicui, τινί, Isocr. ὠφελεῖ τινα, Dem. admodum alicui, σφόδρα συμφέρει τινί, Isocr. mercede, μισθοῦσθαι, nautas, ναύτας, Hem. aliquid pecunia, μισθοῦσθαί τι ἀργυρίου, Aeschin. impersonal. conducit, συμφέρει, ipsi navigare, αὐτῷ πλεῖν, Plato.

conductio, μίσθωσις, ἡ, Isocr.

conductitius, μισθωτός, ἡ, ὄν, Plato.

conductor, μισθωτής, ὁ, Dem. μισθούμενος, ὁ, Idem.

conductus, συναχθεὶς, mercede, μισθωτός, Dem. μισθωτῶν, Id. μισθαφορῶν, Id. μισθοφόρος, ον, Isocr.

conduplicatio, ἐπιδιπλασιασμός, ὁ, ἀναδίπλωσις, ἡ, Rhetor.

conduplico, ἐπιδιπλασιάζω.

condus, ταμίας, ὁ, Xenoph.

conduro, σκληρύνω, ἀποσκληρύνω, σκληρύνω, πυρόω.

confabulatio, ὁμιλία, ἡ, Plut. διαλογισμός, ὁ, Plut. λέσχη, ἡ.

confabulor, ὁμιλεῖν, Dem. cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, Plato. πρός τινα, Xenoph.

confamulor, συνδουλεύω, Eurip.

confectio, sc. negotii, διαπραξις, ἡ, Plato.

confector, διαπραίσων, Xenoph.

confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τί εἴς τι, Xenoph.

confero, i. e. congero, συνάγω, Dem. — i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρός τι, Isocr. aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, Aristot. — i. e. prosum soultum alicui, πολλὰ ὠφελεῖν τινα, Isocr. χρῆσθαί πλεῖστόν τινι, Idem. — i. e. tributum pendo, τελεῖν, Dem. ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χρήματα, Id. tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελεῖν εἰς πόλεμον, Id. — — i. e. considero, res inter se et mecum perpendo; σκέπτομαί τινα πρός ἄλληλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, Id. laviter et non acerbe res aliquas inter se, πρᾴως καὶ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παραλλήλα, Idem. culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι, Id. ἐπί τινα ἄγω, Id. εἴς τινα τρέπω, Plut. ἐπικαλῶ τινι τι, Xen. curas in aliquid, ἐσμελόμαί τινος, Plut.

confertim, ἀθρόως, Dem. ἀθρόον, Thuc.

confertus, ἀθρόος, urbs, ἀθρόα πόλις, Thuc.

confervefacio, ζεῖω, Diose.

confessio, ὁμολογία, ἡ, Isocr. ὁμολόγημα, τό, Plato. imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, Plut.

confessor, ὁμολογητής, οῦ, ὁ.

confessus, ὁμολογούμενος, ex confesso, ὁμολογουμένως, Plato.

confestim, αὐτίκα, Dem. ἐξαίφνης, id. παραχρῆμα, Id. ἀθρόως, Lucian.

conficio, διαπράττω. negotium, πρᾶγμα, Dem. aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις, Isocr. celeriter deliberata, ἐπιτελεῖν ταχέως τὰ δόξαντα, Id. bellum, ὁπλομαχεῖν πόλεμον, Thuc. bellum ex sententia quod suscipio, καταπράττω καλῶς ἐφ' ὃ στρατεύομαι, Xenoph. iter, πορεύομαι πορείαν, Idem. commentarium, γράφω, s. γράφομαι ὑπόμνημα, Dem. scriptum, συντίθημι σύγγραμμα, Isocr. — i. e. occido, διαχρῆσθαι, aliquem, τινί, Plut. καταχρῆσθαί τινι, Aeschin. leonem, καταχρῆσθαι λέοντα, Herodot. conficior curis, ἐπιτρίβομαι ταῖς φροντίσι, Plut.

confictio, ὑπόπλασμα, τό, πλάσμα, Dem. testamenti, κατασκεύασμα διαθήκης, Idem.

confidens, θαρρῶν, Dem. et temerarius ante faciens, θρασὺς καὶ πρακτικὸς πρὸ τοῦ ἐπιχειρήσαι, Idem. securus et confidens aliquo, θαρρῶν καὶ πεπιστευκώς τινι, Dem.

confidenter, θαρραλέως, Plato. θρασέως, Isocr. καταπεθαρρηκότως, Plut.

confidentia, θρασος, τό, Dem. θρασύτης, ἡ, id. Conf. audacia.

confido, θαρρῶ, alicui, τινί, Herodian. ἐπί τινι, Plut. πιστεύω τινί, Dem. et magnam spem habeo victoriae, θαρρῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, Isocr. et plane persuasum habeo aliquid, θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω τι, Demosth.

configo, συμπήγνυμι, clavis, καθηλόω.

configuro, συσχηματίζω, Plut.

confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τί ἐπί τινι, Synes. multa facinora letra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιεῖν περὶ τῶν θεῶν, Demosth.

confinis, ε, ὅμορος, ον, alicui, τινός, Xenoph. περίχωρος, ος, Plut. sum alicui, ὅμορός τινί, Idem.

confinium, μεθόριον, τό, Plut.

confio, διαπράττομαι, Conf. conficio.

confirmatio, βεβαίωσις, ἡ, Thuc. in primis virium, ἐπίρρωσις, ἡ, Aristot.

confirmativus, βεβαιωτικός, Eustath.

confirmator, βεβαιωτής, ὁ, Plut.

confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχήν, Herodian. leges, τοὺς νόμους, Dem. hostium superbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, Isocr. aliquid, ἐπιαυρόω τι, Dem. in senatu, αὐρόω ἐν τῇ βουλῇ, Id. — i. e. bono animo esse jubeo, παραθαρρύνω, Xenoph.

confisco, δημεύω, agrum, γῆν, Thuc. agros, δημεύω τοὺς ἀγρούς, Diun. Hal.

confiteor, ὁμολογεῖν, συνομολογεῖν, ἐξομολογεῖν et γοῦμαι, προσομολογεῖν, aliquid, τί, Demosth. σύμφημι, κατάφημι.

confixio, σύμπαξις, ἡ, Herodian.

confixilis, συμπακτός, ον, Aristoph.

conflagratio, καταφλόξις, ἡ.

conflagro, καταφλέγομαι.

conflatilis, ε, χωνευτός, ή, όν.

conflatio, χωνεία, ἡ, Suid.

conflator, χωνευτής, ὁ.

conflatura, χώνευμα, τό.

conflictatio, πόνηρουσις, ἡ, Dem.

conflictio, συμβολή, ἡ, Herdn.

conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπὲρ τινος, Plato. conflictari hieme, ὑπὸ χειμῶνος καλεπαίνειν, Thuc. incommodis multis, τὰ πολλὰ κακοπαθεῖν, Xen. δυσπραγεῖν, κακοπραγεῖν, Aristot. κακῶς πράττειν, Plato. δυσπραγίαις πολλαῖς λαμβάνειν, Soph.

conflictus, us, μάχη, ἡ, Dem. συμβολή, ἡ, Xen. in conflictu, ἐν χερσί, Thuc.

confligo, συγκρούω, Polyb. acie cum aliquo, συμβάλλομαί τινι, Plut. πρός τινα, Id. συνάπτω τινί, Idem. προσβάλλω τινί, συμπίπτω τινί, Xen.

conflo, συμπνέω, ut aes, χωνεύω, συγχωνεύω, Dem. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Id. καθίστημί τινα εἰς μίσος, Isocr. aes alienum, δανείζομαι, Dem.

confluentia, ὁμόρροια, ἡ, σύρρυσις, ἡ, σύρροια, ἡ, Plato.

confluo, συρρέω, Isocr. ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, Herodian. confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, Idem. ἐκλυσιάζει τὸ πλῆθος, Id.

confodio, διαπείρω, Dioscor. aliquem, πείρω τινά, Herodian. aliquem jaculis, κατακαντίζω τινά, Id.

confoederatio, συνθήκη, ἡ, Dem. συνόμοσον, τό, Thuc. ὁμοιχμία, ἡ, Herodot.

confoederatus, ὁμόσπονδος, ον, Demosth.

confore, συνέσεσθαι.

conformatio, συμμόρφωσις, ἡ.

conformis, ε, σύμμορφος, ον, Nic. ὁμοιόμορφος, ον, Laert. fio, συμμορφοῦμαι, Idem.

conformitas, ἀναλογία, ἡ, Aristot.

conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, Plut. imaginem rei conformare, ὑποτυπώσασθαι, περιγράφειν, τύποις γράφειν, Plato. τύπῳ περιλαβεῖν, τύπῳ διορίζειν, Aristot.

confornico, συγκαμαρόω.

confortis, παραθαρσύνω, seu παραθαρρύνω, Thucyd. ἐνισχύω, κρατυνόω.

confractio, περιλασις, ἡ, κατάκλασις, ἡ.

confragosus, φαραγγώδης, ες, locus, τόπος, Aristot. confragosae petrae, ἀπόκρημνοι πέτραι, Luciao.

confremo, βρυάσσομαι, Plut.

confrico, ας, ψήχω, κατατρίβω, κατακνάω, παρακνίζω, ψώχω.

confringo, διαρρήγνυμι, συγκλάω, Aristoph.

confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Isocr. ἐπί τινα, Id. ad cullem, ἐπὶ λόφον, Xen. ad juramenta et pacta, εἰς ὅρκους καὶ συνθήκας, Isocr. illue vel hac, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, Id. ad auxilium alicujus, καταφεύγω πρός τινα, προστρέπομαί τινα.

confugium, καταφυγή, ἡ, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, Isocr. tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, Id. Conf. perfugium.

confuleio, ἀπτρίδω, aliquid, τί, Plut.

confulgeo, συλλάμπω.

Digitized by Google

confundo, συγχέω, Isaeus. — i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τί, Dem. ἐστιγμένον τι, Lucian. — i. e. pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινά, Plut.

confuse, συγκεχυμένως, Plut. ἀκατασκεύως, Isocr. ταραχωδῶς, Idem.

confusio, σύγχυσις, ἡ, Isocr. ταραχή, ἡ, Dem. ordinis, ἀταξία, ἡ, Id. — i. e. pudor, αἰσχύνη, ἡ, Isocr. Cf. perturbatio, item pudor.

confusus, συγκεχυμένος, — i. e. perturbatus, ταραττόμενος, Dam. τεταραγμένος, Id. ταραχώδης, ες, Isocr. ventus confusus, πνεῦμα ἀκατάστατον, Dem. confusus et inaequalis, ἄστατος καὶ ἀνώμαλος, Idem.

confutatio, ἀνασκευή, ἡ, Rhet.

confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινά, Lucian.

congelasco, κατατήκομαι, Aristot. πήγνυμαι, Herodian. κρυσταλλόομαι.

congelatio, σύμπηξις, ἡ.

congelidus, ψυχρός, Aristot.

congelo, i. q. congelasco.

congeminatio, διπλασιασμός, ὁ, Plut.

congemino, διπλασιάζω, Plut.

congemisco, συνάχθομαι, alicui, τινί, Isocr. συνεπιστένω τινί, Plut.

congener, ὁμόγονος, ον, Plato.

congenero, συγγενάω.

congenitor, συγγεννατωρ, ὁ, Plato.

congenitus, σύμφυτος, ος, Aristot.

congeries, συναθροισμός, ὁ, συμφόρημα, τό, Plut.

congermino, συμβλαστάνω, Theophrast.

congero, συμφορέω, lapides et ligna, λίθους καὶ ξύλα, Thuc. scommata et convicia, σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem. historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφήν, Herodian.

congerro, onis, συμφλύαρος, ὁ.

congestio, συμφόρησις, ἡ, Plut.

congestitius, συμφορητός, Aristot.

congestus, συμπεφορημένος, συμφορητός, Lucian.

congialis, χοεῖος, Eustath.

congiarium, νομή, ἡ, Herodian. dare congiarium populo, νομὰς ἐπιδιδόναι τῷ δήμῳ, Idem. pollicori se daturum alicui, νομὰς ὑπαγγέλλειν τινί, Idem.

congius, χοῦς, ὁ, Aristoph. χοῦς, χοᾶς, ὁ, Dioscor.

conglaciatus, v. congelatus.

conglario, v. congelo.

conglobatim, ἀθρόως.

conglobatio, συνείλησις, ἡ.

conglobo, κατείλω, Plut.

conglomeratio, συνείλιξις, ἡ.

conglomero, συνελίσσω.

conglutinatio, συγκόλλησις, ἡ.

conglutinator, συγκολλητής, ὁ, Aristoph.

conglutino, συγκολλάω, sermonem, λόγον, Plut.

congraecor, ἑλληνίζω.

congratulatio, σύγχαρμα, τό.

congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, Dam.

congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινί, Dam.

congredior, συνέρχομαι, Isocr. συγγίγνομαι, Id. συμπίπτω, Xenoph. cum exercitu, ἀντιάζειν πρός τινα δυνάμει, Dem. cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, Plut. πρός τινα, Idem. συμμίγνυμί τινι, Dem.

congregabilis, συναγελαστικός, ἀγελαῖος, Aristot.

congregatim, ἀγελαδόν, Philo.

congregatio, συναγελασμός, ὁ.

congrego, ἀγελάζω, Aristot. συνάγω, aliquos, τινας, Isocr. aliquid, ἀθροίζω τι, Plato.

congressio, συνέλευσις, ἡ, σύνοδος, ἡ, Thuc. cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, Plut. familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, Isocr. hostilis, συμβολή, ἡ, Xenoph. v. praelium.

congressus, i. q. antecedens.

congruens, ἀκόλουθος, ον, domus alicujus dignitati reipubliceae, οἶκος ἀκόλουθος τῇ ἀξιώσει τῆς πολιτείας, Dem. ἁρμόττων, rebus praesentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, Isocr. πρόσφορος, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, Dem. ἀνάλογος, ον, rabus, τοῖς πράγμασι, Aristot.

congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινί, Plut. πρόσφορόντως, ἀναλόγως, Aristot. — i. e. amice, ὁμογνωμόνως, Isocr.

congruentia, ἁρμογή, ἡ, Plato.

congruit, ἐπιβάλλει, Aristot. aliquam fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινα γίγνεσθαι κυρίον τινος, Isocr.

congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινί εἰς τι, Xen. seniioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, Plut. vitae consuetudini, ἁρμόζω s. ἁρμόττω πρὸς τὰς συνουσίας, Isocr. alicui rei, εὐαρμόστως ἔχω πρός τι, Id. — i. e. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινί, Herodian.

congruus, ἁρμόδιος, εὐάρμοστος, ον, ad aliquid, πρός τι, Isocr.

conjectatio, v. conjectura.

conjectatorie, στοχαστικῶς, Aristoteles.

conjectio, βολή, ἡ, Conf. conjectura.

conjecto, στοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινός, Isocr. ex moribus, ἀπὸ τρόπων, Plut. ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, Id. mensuram ax crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλινθου, Thuc. quod hostis insequitur, εἰκάζω τοὺς πολεμίους ἐλαύνειν, Xen. Conf. conjectura, item conjicio.

conjector, εἰκαστής, ὁ, Thuc. στοχαστής, ὁ, Philes. somniorum, ὀνειροκριτής, ὁ, Poll. ἐνυπνιοκριτικός, Plut. ὀνειροκόλος, ὁ, Hom. ὀνειροπόλος, ὄνειρων, Lucian.

conjectura, εἰκασία, ἡ, Lucian. στοχασμός, ὁ, Suid. τεκμήριον, τό, Dem. ὑπόληψις, ἡ, Isocr. ὑπόνοια, ἡ, Dem. conjecturam capio, στοχάζω, Id. εἰκάζω, Id. de praesentibus ex praeteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν πρότερον, Plut. ex operibus de moribus alicujus, τεκμαίρομαι ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τινός, Id. de hostium fuga, τεκμαίρομαι τοὺς πολεμίους φυγεῖν, Isocr. facio, ποιεῖν τεκμήριον, Isocr. praebeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινος, Plato. conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, Luc. multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, Lucian. quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, ὡς συμβαλλόμενος εἰκάσαι, ὡς εἰκάσαι, ὡς τεκμήριον ποιούμενος.

conjecturalis, στοχαστικός, Aristot.

conjecturo, v. conjectura, conjecto, conjicio.

conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τί εἰς τι, Theophr. aliquem in periculum, δίδωμί τινα κινδύνῳ, Dem. aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὶ εἰς τὸ δίκτυον, Xen. aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plato. καθίστημί τινα εἰς φόβον, Isocr. in vincula, βάλλω, ἐμβάλλω, καταβάλλω εἰς τὸ δεσμωτήριον, urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς ἐσχάτας ἀτυχίας, Isocr. καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, Id. in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, Id. — i. e. conjectura adsequor, στοχάζομαί τινος, Isocr. εἰκάζω τι, Dem. τεκμαίρομαι, Thuc.

conjugalis, γαμικός, γαμήλιος, ον.

conjugatio, συζυγία, ἡ, Gramm. ζεύγμα, τό.

conjugator, συζευκτής, ὁ.

conjugium, γάμος, ὁ, συζυγία, sive ὁμοζυγία, ἡ, ἐπιγαμία, ἡ, ἡ τῶν γάμων συνοικεσία s. σύλληψις, εως, Plato. συνέλευσις, ἡ. — conjugium inire, ποιεῖσθαι σύζευξιν.

conjugo, συζεύγνυμι, Xen. συνδυάζω.

conjuncte, συνημμένως.

conjunctim, idem.

conjunctio, σύζευξις, ἡ, Aristot. συζυγία, ἡ, Id. συνδυασμός, ὁ, Id. σύνεξις, ἡ, Id. συναφή, ἡ, Plut. sanguinis, συγγένεια, ἡ, Dem. necessitudinis, οἰκειότης, ἡ, Id.

conjunctus, συνωφής, ές, συζευχθείς, συνημμένος, cum periculo, ἔχων κίνδυνον, Dem. genere alicui, οἰκεῖος τινι γένει, Id. affinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, Herodot. res cum nullo conjuncta est labore, οὐδεὶς πρᾶγμα πρόσεστι πόνος, Isocr. ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἄγνοια μίμεται τὸ κακία, Dem.

conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Plut. τι πρός τι, Aristot. συνάγω τι πρός τι, id. aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, Philostrat. eamdem vitae rationem cum Philosophia, μίγνυμι καὶ κεράννυμι τὸν πολιτικὸν βίον τῇ φιλοσοφίᾳ, Plut. prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ, Aristot. filium in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὸν θυγατέρα τινί, Herodian.

conjunx, v. conjux.

conjuratio, συνωμοσία, s. συνομοσία, ἡ, Demosth.

conjuratus, ὁ συνωμοσίᾳ ὤν, Herodian. συνωμότης, ὁ, Thuc.

conjuro, i. e. simul s. una juro, συνόμνυμι, Thuc. — i. e. conspiro contra aliquam, συνόμνυμι ἐπί τινα, Dem. συνωμοσίαν ποιεῖν, Herodian. συνωμοσίαν συνάγω, Plato.

conjux, ἀνήρ, ὁ, γαμέτης, ὁ, σύζυξ, ὁ, σύζυγος, ὁ, συζυγής, ὁ, συνοικέων, contr. ὤν, ὁ, παρακοίτης, ὁ, ὁ τεῖς δόμοις τοῦ γάμου συνεζευγμένος. — femina, γυνή, ἡ, γαμετή, ἡ, σύνευνος, ἡ, δάμαρ, αρτος, ἡ, σύζυξ, ἡ, σύζυγος, ἡ, συζυγής, ἡ, συζυγεῖσα, ἡ, ἄλοχος, ἡ, poet.

connecto, συμπλέκω, Thuc. aliquid, συνάπτω τι, Plut.

connexio, συμπλοκή, ἡ, Plato. δέσις, ἡ, Herodian.

connexivus, συμπλοκικός, Hermog.

connexus, us, συμπλοκή, ἡ, Plato.

connitor, συντείνομαι, Plato. πειράω, Lucian. πειράομαι, Thuc.

conniventia, ἐπίμυσις, ἡ, metaph. ἀμόλυνσις, ἡ.

conniveo, μύω, ἐπιμύω, Polyb. κατεμύω τὰ βλέφαρα, Xen. νυστάζω, παρανυστάζω,

Digitized by Google

Hipp. - metaph. i. q. negligo, παρορᾶ s. ἀπορρῶ τι, ἀφεῖ ἀμελεῖν τινός, connivens in iis rebus, παριδὼν ταῦτα, Dem.

connubialis, v. conjugalis.

connubium, v. conjugium.

conopeum, κωνωπεῖον, ου, τό.

conor, πειρᾶσθαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, Thuc. rem aliquam, ἐγχειρεῖν ἔργῳ τινί, Dem. dicere aliquid, ἐπιχειρεῖν λέγειν τι, id. et studeo facere aliquid, γλίχομαι καί πειρᾶσθαι ποιεῖν τι, Isocr.

conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθοις, Proclus.

conquaesso, συσσείω, κατασείω, συντινάσσω. - διακινέω, συγχρεμπτόω, Aristot. διατρέσσω, σαλεύω. - metaph. nationes, κατασείω τὰς χώρας, Polyb.

conqueror, i. e. expostulo, μέμφομαι, de aliquo, τινί, Dem. apud amicos, πρὸς τοὺς φίλους, Xen. nihil de aliquo, οὐ μεμψιμοιρεῖν οὐδέν τινι, id. - i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, Isocr.

conquestio, μέμψις, ἡ, Dem. κατάμεμψις, ἡ, Thuc.

conquiesco, ἡσυχίαν ἄγω, Thuc. in certis, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, Thuc. in aliquo, ἀφίσταμαι τινι, Lucian.

conquinisco, ὑποκύπτω.

conquiro, ἀνάζητεῖν, omnia subterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, Plato. divitias, ζητῶ χρήματα, idem. reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπά, Herodian. magos optimos, ζητῶ ἀρίστους μάγους, id.

conquisite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, Dem.

conquisitio, συζήτησις, ἡ. - i. e. collectio, συγκομιδή, ἡ, frumenti s. fructuum, τῶν καρπῶν, Isocr. militum, ἀνδρολογία, ἡ.

conquisitor militum, ἀνδρολογῶν, ὁ, Alciphr. πνευστολογῶν, ὁ, ξενολογῶν, ὁ.

conregno, συμβασιλεύω, N. T.

conrideo, συγγελάω.

Conr. - Vocabula sic incipientia quaere in corr.

consalutatio, ἀσπασμός, ὁ, χαιρετισμός ὁ, προσαγορία, ἡ, προσαγόρευσις, προσφωνία, ἡ. - salutatio, διξίωσις, ὁ.

consalutor, προσαγορεύω, aliquem, τινά, Thuc ἀσπάζομαι τινα, Xen. imperatorem, προσαγορεύω τινὰ Σεβαστόν, Herodian. honoribus augustalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, idem.

consanguineus, συγγενής, ές, Dem. οἰκεῖος, Isocr. cognatus.

consanguinitas, συγγένεια, ἡ, Dem. cognatio.

consano, ὑγιάζω, Aristot. ἐξυγιαίνω, Hippocr.

consaremo, συσαυλίζω, Dem.

consarrio, σκαλεύω, Plut. συσκαλεύω, σκαλίζω, Att. ἀσκαλίζω, A. B. p. 21.

consaucio, συνιστάσσω, Plut. aliquem, στρέφω τινά, Herodian.

conscelerator, ἀόσιος, ον, Aelian.

conscelerus, μιαιφόνος, Herodian.

conscendo, ἐπιβαίνω, navem, τοῦ πλοίου, Lucian, ἐπὶ τὴν ναῦν, Thucyd. currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππου, Herodian. engaeatum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, Herodian. id. turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργους, idem.

conscensio, ἐπίβασις, ἡ, ἀνάβασις, ἡ.

conscientia, συνείδησις, ἡ, Dem. συνειδός, τό, Dem. nullius mali, τὸ συνειδὸς αὐτὸ μηδέν, id.

conscindo, σχίζω, διασχίζω, aliquid, τί.

conscio mihi aliquid, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, Xen.

conscisco, συμψηφίζω, ἐμαυτῷ θάνατον, id. διαφθείρω ἐμαυτόν, id. διεργάζομαι ἐμαυτόν, Lucian. conscisco mihi aliquid, ut inimicitiam, odium, ἐπάγομαι ἐμαυτῷ, ἀτιμοῦμαι, καταπίπτω, σύναγω ἐμαυτῷ, ut ἔχθραν, μῖσος.

conscissio, conscissura, διαῤῥήξις, ἡ, ῥῆγμα, τό, κατασχίσις, ἡ, κατασχισμός, τό.

conscissus, διαῤῥαγείς, κατεσχισμένος.

conscitus, Plin. διεγνωσμένος, η, ον, συμψηφισθείς, εἰσω, ον.

conscius, συνειδώς, sibi alicujus, ἑαυτῷ τι, Plato. περί τινος, Isocr. sibi bene, εὐσυνείδητος, ον, male, δυσσυνείδητος, ον, Basil. eum, συνεπίσταμαι, Xenoph. eum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plut. alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, Xen. Dem.

conscribillo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω, ἐπιξέω, ἀμύττω.

conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις, Lucian. epistolam, ἐπιστολήν, Dem. orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, Isocr. milites, καταγράφω στρατιώτας, Polyb. καταλόγω, Xen.

conscriptio, συγγραφή, ἡ, Aristid.

conscriptus, συγγεγραμμένος, conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, Plut.

consecro, ω, διατέμνω, συντέμνω, κατακόπτω, κατατέμνω.

consecratio, ἀνάθεσις, ἡ, Athen. ἀγιστεία, ἡ, Isocr. καθιέρωσις, ἡ.

consecro, καθιερόω, aliquid deo, τι θεῷ, Plato. καθαπτόν τι θεῷ, id. ἀνατίθημι, Xenoph. aliquid alicui, ἱεροποιεῖν τί τινι, Dem. - aliquem, i. e. inter deos refero, ἀθανατίζω τινά, Lucian. ἀποθεόω.

consectarium, i. n. πόρισμα, τό, Philopon.

consectarius, ἀκολουθητικός, συνακόλουθος, ον, συνεπόμενος, illud minime consectarium est, ἐκεῖνο δ' ἀνακόλουθόν ἐστι, οὐκ ἔχοντα τῶν προτέρων, οὐκ ὄντα ἐχόμενον.

consectatio, ἀκολούθησις, ἡ, Aristot. - i. e. persecutio, δίωξις, ἡ, Thuc.

consectio, διατμήσις, ἡ, κατάκοψις, ἡ, τομή, ἡ, arborum, δενδροκόπησις, ἡ, δενδροτομία, ἡ.

consector, ari, συνακολουθέω, aliquem, τινά, Plut. προπαιωτρίβω τινί, Plato, vitae rationem alicujus, ζηλόω τὸν βίον τινός, Cebes. voluptates laudabiles, θηρεύω τὰς ἡδονὰς τὰς μετὰ δόξης, Isocr. opes, φιλοχρηματέω, φιλοχρημοσύνα, Plato. φιλοχρηματίας ἔχω, Isocr. singula consectari, i. e. perscrutare, pertractare, τὸν λόγον ἕκαστα vel τὰ καθ' ἕκαστον διεξελθεῖν, Xen. τὰ καθ' ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν, Isocr. ἐξετάζειν, Dem. - i. e. persequor aliquem, διώκω τινά, Isocr.

consecutio, ἀκολουθία, ἡ, Philo. verborum, συνέπεια, ἡ, λόγος καταλληλως συντεταγμένος.

consecutus, συνακολουθήσας, ἀπειληφώς, ὁ τυχὼν τινος. - consecuta tempora, οἱ ἑφεξῆς χρόνοι.

consecminalis, v. consemineus.

consemiuens, ὁμόσπορος, ον, πολύσπορος, ον, consemineae vites, αἱ ἄμπελοι συμφυτευθεῖσαι χυδὸν ἀλλήλαις, Geopon.

consenescu, συγγηράσκω, Isocr. σύγκατα-γηράσκω, Laert. domus consenuit, ἡ οἰκία, γηρᾷ, Ael.

consensio, v. consensus.

consensus, us, ὁμόνοια, ἡ, Dem. ὁμοφροσύνη, ἡ, id. σύμφωνος, ὁ, id. omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, ἐκ τῶν ὁμολογουμένων.

consentaneus, εἰκός, Dem. εἰκαῖος, ία, ός, id. sibi consentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, id. alicui, ἀκόλουθός τινι, idem. oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς πρότερον ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, idem rebus, ἀκόλουθος τοῖς πράγμασι, Aristot. rationi, λόγον ἔχω, Plato. εὔλογος, ον, Dem. τῷ λόγῳ ἑπόμενος, Plut. consentaneum est unum esse, ἀκόλουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, Aristot.

consentiens, ὁμογνώμων, ὁ, ἡ, Demosth. Conf. consentio.

consentio, ὁμογνωμονῶ, Dem. ὁμοφρονῶ, Isocr. ὁμογνωμονέω, Xen. alicui in aliquo, ὁμολογῶ τινί τι, Dem. alicui, συμφωνῶ τινί τι, Aristot. omnes consentiunt, hoc utile esse, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, Dem. omnes consentiunt, id. justum esse, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον εἶναι, id.

consepio, συμφράττω.

consequans, ἑπόμενος, τό, Conf. consequor.

consequenter, ἑπομένως, hic, ἀκόλουθος τούτοις, Dioso. ἐκ τούτων, κατὰ ταῦτα, ἀπὸ τούτων.

consequentia, ἐπακολούθησις, ἡ, Plut. ἀκόλουθος, ἡ.

consequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Lucian. μετά τινος, Dem. intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, Plato. - i. e. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, Dem. ἐφικνοῦμαι τῆς ἀρετῆς, Isocr. justa apud aliquem, τὰ δικαίως παρά τινι, Dem. maximum nunus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, Isocr. gloriam, συντυγχάνω δόξῃ, Dem. et benevolentiam ab omnibus, ἀτιμοῦμαι δόξαν παρὰ πάντων, Id. nomen eloquentiae, ἐφίεμαι δόξαν, τοῦ εὖ λέγειν, Dem. non consequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, id.

consero, φυτεύω, Aristot. manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, Plut.

consete, συμπεπλεγμένος, συμπλεκτεός.

conserva, συνδούλη, ἡ.

conservatio, σωτηρία, ἡ, Aristot. τὸ σώζειν, s. διασώζειν, διατήρησις, ἡ.

conservator, σωτήρ, ὁ, Dem. σωστικός, ὁ, Aristot. ὁ σώζων, s. διασώζων, φύλαξ, ὁ.

conservatrix, σώτειρα, ἡ, Paus.

conservitium, συνδουλεία, ἡ.

conserro, φυλάττω, aliquid, τί, Isocr. τηρεῖν τί, Dem. aliquem, διαφυλάττω τινά, Isocr. patriam, τὴν πατρίδα, Dem. una opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, Id. ab aliquo aliquem, ἐκπόζω τινά, Dem.

conservus, σύνδουλος, ὁ.

consessor, σύνεδρος, ὁ, alicujus, τινός, Herodian.

consessus, us, in primis judicum vel senatorum, συνέδριον, τό, Dem. συνεδρεία, ἡ, ἕδρα, ἡ, σύλλογος, ὁ.

consideo, συγκαθίζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινί ἐν ὀχήματι Herodian. a latere, παρακαθίζομαι, Plut.

considerate, ἐσκεμμένως, Dem. — i. e. prudenter, συνεχόντως, id.

consideratio, ἐπίνοια, ἡ, Dem. σκέψις, ἡ, Plut.

considerator, σκεπτικός, οῦ, ὁ.

consideratus, i. e. prudens, v. prudens.

Digitized by Google

considero, ἐννοέω, Demosth. διαθεώμαι, Xenoph. aliquid et intuor, ἐνθυμοῦμαί τι καὶ ὁρῶ, id. mecum, λογίζομαι πρός ἐμαυτόν, idem. σκοπεῖσθαί τι καὶ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, idem. communem utilitatem, συμφέρον ἄ, τι κοινῇ συνοίσει, idem. et indago aliquid, σκοπεῖν τι καὶ ζητεῖν, idem. res, ut homines, διαφέρω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπους, id.

consido, ἐπικαθέζομαι, Aristot.

consignatio, σφραγισμός, ὁ, Xenoph.

consigno, σημαίνομαι, aliquid, τί, Dem. κατασημαίνομαι τι, id. συσσημαίνω, literas, τὰ γράμματα, Dem. testamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην, id.

consiliarius, σύμβουλος, ὁ, Demosth. συμβουλεύων, ὁ, id. fio alicui, γίγνομαί τινι, Isocr.

consiliator, i. consiliarius.

consilio, ἐμπαιδάω, Lucian.

consilium, βουλή, ἡ, Dem. βούλευμα, τό, id. — i. e. consultatio, βούλησις, ἡ, Dem. συμβουλή, ἡ, idem. συμβουλία, ἡ, Isocr. rectum, s. bonum, εὐβουλία, ἡ, id. datum, συμβουλευθέν, ἔντος, τό, id. rectissimum, s. sapientissimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλευθέν, Dem. agito, βουλεύομαι, do re aliqua, περί τινος, Lysias, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινί περί τινος, Xenoph. futile do et perniciosum, φαῦλόν τι καὶ ἀσύμφορον συμβουλεύω, Demosth. communico cum aliquo, κοινολογοῦμαί τινι, idem. promo de praesente vitae ratione, λέγω τοῦ παρόντος βίου συμβουλήν, Isocr. obtero in dando consilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμβουλῆς, Dem. consilio alicujus utor, συμβουλεύομαί τινι, Isocr. adhibeo aliquem in consilium, ποιοῦμαί τινά σύμβουλον, id. συμβουλεύομαί τινι, ὑπέρ τινος, idem. παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἴς τι, Aristot. sanctius ineo consilium de aliqua re, ὁσιώτερον βουλεύομαι περί τινος, id. nullo inferior esse consiliis, οὐδενὸς ἥττον δύναμαι βουλεύεσθαι, idem. consilii inopia, ἀβουλία, ας, ἡ, idem.

consimilis, e, ὅμοιος, alicui, τινί, Xen. ἀντίστροφος, ον, Dem.

consimiliter, παραπλησίως, Dem.

consistentia, σύστασις, ἡ, Plato.

consisto, συνίσταμαι, Aristot. in muro, ἵσταμαι τῷ τείχει, Herodian. Conf. consto.

consistorium, βουλευτήριον, τό, Plut. συνέδριον, τό, Dem.

consitio, φυτεία, ἡ, Plut. φύτευσις, ἡ, Aristot.

consitus, πεφυτευμένος, Aristot.

consobrina, ἀνεψιά, ἡ, Dem.

consobrinitas, ἀνεψιότης, ἡ, Dem.

consobrinus, ἀνεψιός, ὁ, Dem.

consocer, ἑμπεθερός, ὁ.

consociatio, συνδυαστικῶς.

consociatio, κοινωνία, ἡ, Aristot.

consocio, συνδυάζω, Aelian. — i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινα τινι, Isocr. arma, συμμαχεῖν, Dem.

consolabilis, παραμυθητικός, Aristot.

consolatio, παραμυθία, ἡ, Synes. παρηγορία, ἡ, Plut.

consolator, παραμυθητής, ὁ, Hesychius.

consolatorius, παραμυθητικός, Aristot. παρακλητικός, ἡ, ὁν, Galen.

consulor, παραμυθέομαι, aliquem, τινά, Aeschin. aliqua re, τινί, Herodian. eo animum, quod alii similia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθόντα, Lucian. luctum meum alicujus gloria, παραψυχαὶ τῷ πένθει ἔχω τὴν εὐκλειαν τινος, Dem.

consonans, σύμφωνος, ον, Aristot.

consonantia, συμφωνία, ἡ, Plato.

consono, συμφωνέω, Aristot. — i. e. consentio Vide consentio.

consonus, i. q. consonans. 2) i. e. convenienis, καθήκων, Dem. πρόσφορος, id.

consopio, κατακοιμάω, Plut. litem, ἐκλύω ἔριν, Dem.

consors, κοινωνός, ἡ, ὁν, alicujus rei, τινός, Xenoph. σύγκληρος, ον, Plut. consortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, Aeschin.

consortium, κοινωνία, ἡ, alicujus cum aliquo, τινί πρός τινα, Plato. commune et aequale juris, κοινή καὶ ἴση μετουσία τῶν δικαίων, Dem. — i. e. amicitia, ἑταιρία, ἡ, Isocr. ἑταιρεία, ἡ, id.

conspectus, περίβλεπτος, ον, Demosth.

conspectus, us, ὄψις, ἡ, Plut. σύνοψις, ἡ, Polyb. in conspectu, ἐν ὄψει, Plut. ἐνώπιον, id. in conspectum venio, ἐπιφαίνομαι, Herodian. alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμοὺς τινος, Aelian. ἐμφανὴς γίγνεσθαί τινι, idem.

conspergo, διαπάσσω, Gal. aliquid aliquo re, καταπάσσω τί τινι, Al. Aphrod. sale, σποδοπάσσω ἁλῶν τι, Gal. aliquem acube aurea, ἐπιπάσσω τινὶ βίνημα χρυσοῦ, Herodian.

consperso, παστός, ἡ, ὁν, Athen.

conspicillo, onis, κατόπτης, ου, ὁ, Herodot.

conspicio, συνόπτομαι, aliquid, τί, Xen. συνορῶ τι, Polyb. ὁρῶ εἴς τι, Xen.

conspicor, i. q. antecedens.

conspicuus, περίοπτος, ον, Dem. fiu ignavia, περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ, idem.

conspiratio, σύμπνοια, ἡ, Herodian. — i. e. conjuratio, σύστασις, ἡ, Dem. inire conspirationem, ποιοῦμαι συνωμοσίαν, Herodian.

conspiratus, συνεστώμενος, ὁ, cum aliquo, τινί, Plut. in aliquid, ὁ συνωμότης τινός. Herodian.

conspiro, συμπνέω, Dem — i. e. consentio, vide consentio, — i. e. conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, Dem adversus aliquem, συνωμνύμαι ἐπί τινα, id.

conspisso, πυκνόω, aliquid, τί, Plut.

conspuo, καταπτύω, aliquem, τινός, Dem. ἐμπτύω τινί, Ael.

conspurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τί τινι, Herodian. μολύνω τι, Isocr.

consputo, i. q. conspuo.

constabilio, βεβαιόω, aliquid saevitia, τί δι' ὠμότητος, Herodian. ἐμβεβαιόω τι, Plut.

constans, βέβαιος, Dem. inimicitia, ἔχθρα, idem. εὐσταθής, ές, Aristot. constantiores e senatu, εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, Herodian. constanti vultu sum, ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, Aelian. qui constanti et obfirmato animo est, βάθος ἔχων ἀνήρ, Plutarch.

constanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, Isocr.

constantia, εὐσταθεια, ἡ, Plut. honoris et donorum, βεβαιότης τιμῆς καὶ δωρεῶν, Demosth. animi, ἀταραξία, ας, ἡ, Herodian.

constat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, Isocr. πρόδηλόν ἐστι, Dem ἐγνωσμένον ἐστί, Herodian. non stat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, Thucyd. — i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς, it. ἐστι, c. gen. pretii.

consternatio, κατάπληξις, ἡ, Thuc. ἐμπλήξια, ἡ, Aeschin.

consternatus, ἔμπληκτος, ον, Plut. aliquo, ἐμπεπληγμένος πρός τι, id.

consterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινά, Herodian. ταράττω τινά, Dem. διαταράττω τινά, Plut. ἐκταράττω τινά, id. — i. e. complano, καταστρωννύμι τι, Galen.

constipo, ἐπισάττω, aliquid, τί, Theophr.

constituo, καθίστημι, alium in locum alicujus, ἄλλον ἀντί τινος, Xen. tyrannus in urbibus, τυράννους ἐν πόλεσι, Dem. aliquid circa aliquid, καθίσταμαί τι περί τι, Thuc. urbem deserendam esse, προαιρούμαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, Dem. apud animum, προαιρούμαι τῇ γνώμῃ, id. et decerno de aliqua re, γνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, idem. constitui scribere, εἵλεσθαι γράφειν, Isocr. facere, προαιρεῖσθαι ποιεῖσθαι, id. dicere, ἐπιχειρῶ λέγειν, id. rationem habere, δέδοκται μοι φροντίζειν, Plato. opem ferre, δεδόγμενον ἐστί μοι βοηθεῖν, idem.

constitutio, κατάστασις, ἡ, alicujus rei aliquo, τινός εἴς τι, Gal reipublicae, τῆς πολιτείας, Aristot. naturalis, κατάστημα τῆς κατὰ φύσιν, Diosc. serena coeli, κατάστημα αἰθρίου, id. corporis, ἕξις, ἡ, Aristot. boni, εὐεξία, ἡ, idem. mala, κακεξία, ἡ, Plut. — i. e. edictum, διάταγμα, τό, id.

constitutus, τακτός, ἡ, ὁν, Plato. constitutum tempus, τεταγμένος, εἰρημένος, διωρισμένος, διηγορευμένος, τακτὸς χρόνος, Demosth. Isocr. constituta dies, ἡμέρα, τεταγμένη etc. ἡμέρα, ὥρα, id. constituto tempore, ἐν τεταγμένῳ, Dem.

consto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἐκ τινος, Xenoph. — i. e. non moveor, tranquillus sum, εὐσταθῶ, constat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος, Lucian. mihi i. e. ejusdem sententiae sum, ἀμετακίνητος ἔχω, Isocr. — Constat. vide suo loco.

constrator, στρώτης, ὁ, Athen.

constrepo, ψοφέω, Plut.

constrictio, στύψις, εως, ἡ, Galen.

constrictivus, στυπτικός, ἡ, ὁν, Diosc.

constringo, σφίγγω, aliquid, τί, περισφίγγω, συσφίγγω, στύφω, συστέλλω τι, aureis fibulis, ἀναστάστοις χρυσοῖς ἐπισφίγγω, Aelian. περόνας χρυσαῖς καταλαμβάνω τι, id. constringor necessitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην, Eurip.

constructio, σύνταξις, ἡ, Dem. κατασκευή, ἡ, navis, νεώς, Athen. orationis, λόγου, Dion. Hal.

construo, κατασκευάζω, turres, πύργους, Herodian. ut Grammatici, συνάπτω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, Herodian. murum lapide quadrato, ποιῶ τεῖχος λίθου εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, id.

consuprotor, μοιχεύων, ὁ, Plato.

consupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινος, Plato.

consubstantialis, ὁμοούσιος, ον.

consuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Aeschin. aliquem ad servientium, πρὸς τὸ δουλεύειν, Xen. ad ferendum aerem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ, Herodian.

consuefactio, συνεθισμός, ὁ, Ammon.

consuesco, ἐθίζομαι, facere aliquid,

Digitized by Google

σωτίν τι, Xen. alicujus, τινός, Plato. — i. e. rem venereum habeo cum aliqua, συγγίγνομαί τινι, id. consuevi imperare, εἰωθα ἄρχειν, Dem. calumniori, εἰθισμαι συκοφαντεῖν, id.

consuetudo, ἔθος, τό, est mihi, καθίστηκα ἐμοί, Isocr. bonorum studiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, Dem. melior, βελτίων ἦθος, id. insolescit, γίγνεται ἔθος, id. consuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, id. facere aliquid propter consuetudinem, ποιεῖν τι τοῦ ἔθους ἕνεκα, e consuetudine desistere, παύειν τοῦ ἔθους, id. in consuetudine esse positum, ἐν ἔθει εἶναι, Thuc. ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, Aristot. — i. e. conversatio, ὁμιλία, ἡ, Dem. διατριβή, ἡ, Isocr. alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινός πρός τινας, Isocr. ἡ ὁμιλία τινος πρός τινας, Dem. consuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινί, idem. consuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινί, id. προσομιλεῖν τινί, Lucian.

consuetus, ἐθώς, ὁ, ἡ, Thuc. ἐθισθείς, Plut. facere, πεποιηθὼς ποιεῖν, id. consuetus morbus, πεπονθὼς νόσος, idem.

consul, ὕπατος, ὁ, Dion. Hal. sum, ὑπατεύω, Herodian. ὑπατον ἄρχειν τελεῖν, id.

consularis, ὑπατικός, consulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, Herodian. vir, ὑπατικός, ὁ, id. ὑπατικός, ὁ, id. ὁ ἀπὸ ὑπατείας, idem.

consulatus, ὑπατεία, ἡ, Plut consulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμή, Herodian.

consulo, i. e. consilium do, συμβουλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, εἴ τοῦτον τι συμβουλεύω τινί, Isocr. in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος, Dem. secte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, Isocr. mihi ipse nisi, βουλεύομαι ἀπολῶ περί ἐμαυτοῦ, Dem. aequi honique aliquid, εὐγνώμονας φέρε τι, Lucian. — i. e. peto consilium, συμβουλεύομαι τινι ὑπέρ τινος, Isocr. προσαναπτόμαι τινι περί τινος, Diod. Sic. commodis alicujus, σκοπεῖν τὸ συμφέρον τινός, Aristot. commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον, Plato. ζητεῖν τὸ ἐμοὶ ἀγαθόν, Aristot. deum, ἀνακρίνειν τὸ θεῖον, Xenoph. oraculum, χρηστηριάζομαι, idem.

consultatio, βουλευσις, ἡ, Aristot. συμβουλία, ἡ, Dem. consilium.

consulto, as, vide consulo.

consultus, ἐξηπατηθείς, fallere, ἐξαπατᾶν, Dem. injurioso, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστής, id. peccu, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως, κατὰ προαίρεσιν, ἑκουσί ἁμαρτάνω, id. et Isocr.

consultor, συμβουλευόμενος, ὁ, Dem. alicujus rei, ὁ συμβουλεύων τινος, Herodian.

consultum, βούλευμα, τό, Thuc. συμβεβουλευμένον, τό, Dem. σεβουλευμα, Dion. Hal. συμβουλευμα, τό, Xen.

consultus, εὔβουλος, ον, Isocr.

consummatio, τελείωσις, ἡ, Aristot. ἀποτέλεσμα, τό.

consummatus, τέλειος, α, ον, Dem. vir, ἀνὴρ ἀπεστελεσμένος, Xenoph.

consummo, ἀποτελεῖν, Plato. συντελεῖν, Herodian.

consumo, ἀναλίσκω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, Xen. opes suas, τὴν οὐσίαν, Demosth. tempus, διατρίβω χρόνον, Dem. in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, Plato. in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, Xen. in aliqua re, περί τι, Isocr. ἐπί τινι, idem. κατά τι, Dem. diem dicendo, καταστρέβω ἡμέραν λεκτικῶν, idem. una memoriam, συναναλίσκω μνήμην, Herodian. λυμαίνομαι, ignis consumit civitatem, πῦρ λυμαίνεται τὴν πόλιν, idem τρυχόω, Graeci scilicet Graecian consumsere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, idem.

consumtio, ἀνάλωσις, ἡ, roboris, ἰσχύος, Lucian.

consumtivus, ἀναλωτικός, ἡ, ὄν.

consumtor, ἀναλωτής, ὁ, Plato. φιλαναλωτής, ὁ, id.

consuo, ἀπαρράπτω, aliquid, τί, Plut. καταρράπτω τι, Diosc. συρράπτω τι, Ael.

consurgo, συνανίστημι.

consurrectio, συνανάστασις, ἡ.

consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, Lucian.

contabefacio, μαραίνω, aliquid, τί, Isocr.

contabesco, μαραίνομαι, Aristot.

contabulatio, σανίδωσις, ἡ.

contabulo, σανίδω, aliquid, τί, Xerxes Hellespontum contabulavit, τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύξατο, Isocr.

contactus, συναφθείς, ψυσθείς, συνεχόμενος, συνημμένος, colore croci contactus, κροκοβαφής, ές.

contactus, us, περιαφή, ἡ, Diosc. ἐπαφή, ἡ, Plato.

contagio, συνάφεια, ἡ, ἀνάχρωσις, ἡ, Plut. aeris, ἡ φθορὰ ἀέρος, Herodian.

contaminate, μιαίνω.

contaminatio, μιασμός, ὁ.

contaminatus, μιαρός, ά, όν, λελωβημένος, καταμεμολυσμένος, μιάσμασιν ἐνεχόμενος.

contamino, καταμιαίνω, καταλυμαίνω, καθυβρίζω, διαφθείρω.

contechnor, τεχνάζω, Galen. μηχανάομαι.

contego, συγκρύπτω, et obvelo peccata, καὶ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, Dem. aliquid, ἐπικαλύπτω τι, Lucian.

contemero, i. q. contamino.

contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ον, Dem. βραχεῖος ἄξιος, Plato.

contemno, καταφρονεῖν, monitores, συμβουλευόντων, Dem. virtutem, ὀλιγωρεῖν τῆς ἀρετῆς, Isocr. aliquem, ἀφροντιστεῖν τινος, Plato. aliquid, παρ' ὀλίγον ποιοῦμαί, τι Isocr. ἐν μικροῖς λόγῳ τίθεμαί τι, Plut. ὀλιγωρῶ ἔχω πρός τι, Aeschin. ὑπερορῶ τι, Isocr.

contemplatio, θεώρησις, ἡ, θεωρία, ἡ, Aristot. σκέψις, ἡ, Herodian.

contemplativus, θεωρητικός, Aristot.

contemplator, θεωρός, ὁ, Plato.

contemplor, θεωρεῖν, aliquid, τί, Plato. σκέπτομαί τι, Isocr. ἀκριβοῦν εἴς τι, Lucian.

contemtibilis, εὐκαταφρόνητος, ον, Dem.

contemtim, καταφρονητικῶς, Xen. καταφρονητικῶς, Dem.

contemtio, v. contemtus.

contemtor, καταφρονητής, ὁ, Plut. καταφρονῶν, ὁ, Dem. ὑπερόπτης, ὁ, Thuc. ὁ καταφρονητικός, ὁ, Aristot.

contemtrix, καταφρονοῦσα, ἡ, ὑπερόπτις, ἡ.

contemptus, us, καταφρόνησις, ἡ, Thuc. ὑπερηφία, ἡ, Chrys. καταφρόνημα, τό, Thuc. contemtui habere, aliquid, περί ὀλίγου ποιοῦμαί τι, Isocr. ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαί τι, Thuc.

contemptus, καταπεφρονημένος, Dem. καταφρονούμενος, Isocr.

contendo, πυκνοῦν, propric de arcu, i. e. certa cum aliquo, ἀμφισβητεῖν τινί, Isocr. ob aliquid, ἀμιλλᾶσθαί τινι περί τινος, idem. διαγωνίζομαί τινί τι, Xen. φιλονεικεῖν πρός τινα περί τινος, Herodian. ἐρίζω τινι περί τινος, Isocr. jure, δικαιολογεῖν, Lucian. — i. e. iter instituo aliquo, στέλλομαι εἴς τι, Herodot. — i. e. compare, vide compare.

contenebrescit, συσκοτάζει, Xen.

contenebro, συσκοτάζω, Dem. ἐπισκοτεῖν, Diosc.

contente, συντόνως, Lucian. συντεταμένως, Diosc.

contentio, σύντασις, ἡ, nervorum, νευρῶν, Diosc. animi, ὁ ἀγὼν τῆς ψυχῆς, Theophr. non interruptus tenor alicujus, ἡ συνεχεία τινός, Aristot. — i. e. studium, σπουδή, ἧς, ἡ, Dem. — i. e. certamen, ἀμφισβήτησις, ἡ, Idem. ἀγών, ὁ, Idem. ἔρις, ἡ, Xen. contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας s. ἔριδας τινι ἐμβάλλω, Idem. propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, Isocr. contentionis studio flagro, φιλονεικῶ, Isocr. est mihi contentio cum aliquo, ἔστι μοι ἀγὼν πρός τινα, Dem.

contentiose, φιλονείκως, Xenoph.

contentiosus, ἐριστικός, Isocr. φιλόνεικος, ον, Isocr. Dem. φιλόδικος, ον, Idem.

contentus, σύντονος, studium, σπουδή, Herodian. sua sorte, αὐτάρκης, ες, Demosth. paucis, ὀλιγαρκής, ές, sum aliqua re, ἀγαπῶ ἐν τινι, Isocr. τινί, id. τί, Demosth. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herodian. donis, στέργω ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr. praesentibus, στέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι, idem. his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, idem. ἀρκεῖ μοι ταῦτα, Dem.

conterebro, τρυπάω, aliquid, τι, Lucian.

conterminus, v. confinis, e.

contero, συντρίβω, aliquid, τί, Xen. tempus, διατρίβω χρόνον, Id.

conterranea, σατραπίτις, ἡ, Lucian.

conterreo, φοβέω, Thuc.

contestatio, διαμαρτυρία, ἡ, Dem.

contestor, διαμαρτύρομαι, aliquem, τινά, Demosth. deos, ἐπιτεύω θεούς, Xen. litem, διαμαρτυρίᾳ, idem.

contexo, συνυφαίνω, συμπλέκω, metaph. κατασκευάζω.

contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφήν.

contextio, συνυφή, ἡ, Plato.

contextus, us, συνύφασις, ἡ, συμπλοκή, ἡ, Plato.

contextus, συνυφής, ές, Aristot.

conticea, κατασιγάω, Plato.

conticesco, κατασιγάω, Plato. κατασιωπάω, Lucian. ἀποσιωπάω, Plutarch. conticescere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινά τῇ χειρὸς νεύματι, Herodian.

conticinium, σιωπή, ἡ, Plut. noctis, ἡ περὶ τὴν νύκτα.

contignatio, ξύλωσις, ἡ, Thuc. ὀροφή, ἡ, Thucyd. ὀρόφωμα, τό, Athen.

contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω, ξυλόω, domum trabibus quadrangularibus, ὀροφοῦν οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, Lucian.

contiguus, προσεχής, ές, συναφής, ές, ἐχόμενος, c. gen.

continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ουσα, ον, Aristot. περιέχων, ουσα, ον, Artemid. — i. e. continuus, συνεχής, ές, Id. — i. e. temperans, ἐγκρατής, ές, Isocr. σώφρων, ὁ, ἡ, Dem. terra,

Digitized by Google

ὑπαιος, ᾱ, idem. μετέχων, τό, idem. continens sum, i. e. temperans sum, ἐγκρατεύω, Plut.

continenter, i. e. sine intermissione, συνεχῶς, Thuc. — i. e. temperenter, σωφρόνως, Isocr.

continentia, ἐγκράτεια, ἡ, Xenoph. σωφροσύνη, ἡ, Dem.

contineo, συνέχω, aliquid, τί, Xenoph. — i. e. moderor, καταστέλλω, aliquem, τινα, Plut. linguem, κρατεῖν τῆς γλώττης, Plut. mu domi, διατρίβω οἴκοι, Herodian. intra me, περιέχω, Astem. ἐμπεριέχω, Aristot.

contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινός, Plot. ἐπάπτομαί τινος, idem. aliquem propinquitate, ἀγχιστεύς τινός εἰμί, Lucian. — i. e. accido, τυγχάνω, Dem. συμβαίνω, Id.

continuatio, συνέχεια, ἡ, Dem.

continue, συνεχῶς.

continuitas, i. q. continuatio.

continuo, i. e. statim, παραυτίκα, Dem. ἐξαίφνης, idem. ἄφνω, idem. εὐθύς, Herodian.

continuo, διωτλία ποιῶν τι, Plut. συνείρω, Lucian. iter. ἔχομαι ἑδοῦ, Herodian.

continuus, συνεχής, ές, bellum continuum et longum, πόλεμος συνεχής καὶ μακρός, Dem.

contollo, συνείρω, Aristot.

contor, i. e. quaero, ἐξετάζω, aliquid, τί, Dem. aliquid ex aliquo, ἐπιζητέω τι παρά τινος, Aristot.

contorqueo, συστρέφω, cliquid, τί, Plato. στρεβλόω, Dem.

contorsio, συστροφή, ἡ, Dem. Phal.

contorte, συνεστραμμένως, Aristot.

contortur, συστρέφων, ὁ, Dem.

contra, praep. 1) quum iudicat retionem hostilem s. adversariem, κατά c. gen. ut oratio contra Leocratem, λόγος κατὰ Λεωκράτους, cf. κατά, I, c. πρός c. gen. contra inimicum fero suffragium, πρός ἐχθροῦ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, Dion. Hal. 2) quum indirect negleetum vel laesionem, παρά c. acc. contre leges, παρὰ τοὺς νόμους, contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjorendum, παρ' ὅρκον, contra jus et omnem aequitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ πρέπον, id. ὑπέρ c. acc. 3) i. q. a regione, ἐναντίον, c gen. ἀντί, c. gen.

contra, adv. 1) i. q. e contrario, ἀλλά, ἀλλάγε, μᾶλλον δέ, ἀλλὰ μᾶλλον. 2) i. q. vicissim, πάλιν, ἐμπαλιν, οὖ. 3) i. q. e regione, ἐναντίον, ἀντίκρυ, ἀπεναντίον, ἐξ ἐναντίας, ἀντικρύ, καταντικρύ, omnia e. gen. Vim hujus adverbii Graeci plerumque per verbum cum ἀντί compositum expositam exprimunt, ut contra s. e. regione juero s. sum, ἀντίκειμαι. 4) i. q. aliter, ἄλλως seq. ἤ.

contractio, συνολκή, ἡ, labiorum, χειλέων, Diosc. συστολή, ἡ, Damasc. συναίρεσις, ἡ, συναγωγή, ἡ.

contractus, us, i. e. pactio, commercium, συμβόλαιον, τό, Dem. συνάλλαγμα, τό. Ideto. facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, idem. inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα, Idem. cequus in contractib s, ἰσότιμος περὶ τὰ συμβόλαια, idem. ἄδικος ἐν τοῖς συμβολαίοις, Isocr. violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, Dem. violare fidem contractuum, ἀπιστεῖν ποιεῖν τὰ συμβόλαια, id. fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐν τοῖς συμβολαίοις, Isocr.

contradico, ἀντιλέγω, iis, quae dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις, Isocrat. ἀντερεῖν τοῖς εἰρημένοις, idem. eperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινί, Dem. maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινί, idem.

contradictio, ἀντιλογία, ἡ, Dem. et convicium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, Idem. ἐναντίωσις, ἡ, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων, Isocr.

contredictor, ἀντιλέγων, ὁ, Dem. ἀντίδικος, ὁ, Id.

contradictorius, ἀντιλογικός, Dem. contradictoria, i. e. inter se pugnantia, εὐθὺ ἀκόλουθα, Xenoph.

contredictum, ἀντιλεγόμενον, τό, Aristot.

contraho, συνωθέω, Thuc. aliquos intre muros, συστέλλω τινὰς εἰς τὸ τεῖχος, Plut. frontem, ἀναστέλλω τὸ μέτωπον, Diosc. ues alienum, δανείζομαι, Dem. matrimonium, γαμέω, idem. — i. e. paciscor de aliquo cum aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, Xen.

contrelicoor, ἀντωνέομαι, Lysias.

contrapono, ἀντιτίθημι, Plut.

contrepositio, ἀντίθεσις, ἡ, Naz.

contrapositus, ἀντίθετος, ον.

contrarie, ἐναντίως, Dem. ὑπεναντίως, Idem.

contrarietas, ἐναντίωμα, τό, Dem. ἐναντίωσις, ἡ, idem. ὑπεναντίωσις, ἡ, idem.

contrarius, ἐναντίος, α, ον, Dem. dico contraria cetionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, Idem. facio contrariu caeteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασι ἀνθρώποις, idem. aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, idem. contrarium exitum habeo, πρόχειρα εἰς τοὐναντίον, Chrys. e contrario, ἀντικείμενος, Aristot.

contra sin, ἀνθίστημι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, Thuc.

contrevecoio, ἀπαντάω, Confer oernero.

contrectabiliter, ψαυστῶς, ψηλαφητῶς, αἰσθητικῶς.

contrectatio, ἐπαφή, ἡ, Pluto. πρόσαφή, ἡ, Diosc. ψηλάφησις, ἡ, Plut. ψηλάφημα, τό, Polyb.

contrectu, ψηλαφάω, aliquid, τί, Xen. ἐπιψηλαφάω τι, Plato. παραφάω, Hippocc.

contremisco, τρέμω, Dem.

contremo, τρέμω, Dem.

contribulis, συμφυλέτης, ὁ, Isocr. φράτωρ, ὁ, Dem.

contribuo, συνεισφέρω, Dem. multa in bellum, πολλὰ συνεισφέρω εἰς πόλεμον, idem. multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, id. oltre pecuniam, ἐκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, idem. duodecimam, quinquegesimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, id.

contributio, εἰσφορά, ἡ, pecuniarum, χρημάτων, Isocr. ἔρανος, ὁ, Dem. obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, id. συναγεσθαι εἰς συντέλειάν τινα, id.

contributor, συντελής, ὁ, Dem.

contristo, λυπεῖν, aliquem multum, τινὰ πολλά, Xen.

contritio, σύντριψις, ἡ, συντριβή, ἡ, σύντριμμα, τό.

contritus, συντρίβων, ὁ, Xen.

controversia, ἀντιλεγόμενα, τά, Dem.

controversia, ἀμφισβήτησις, ἡ, Isocr. ἀμφισβήτημα, τό, controversiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, Isocr. sine controversia, ἀναμφισβητήτως, extra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβητήτως κύριον εἶναί τινος, Dem. controversia cum aliquo, ἡ διαφορά πρός τινα, id. est mihi controversia cum aliquo, ἔστι μοι διαφορά πρός τινα, idem. controversias discepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, Isocr. testes producere de rebus controversis, μαρτύρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, Dem. in judicium venire de rebus controversis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, id.

controversor, ἀμφισβητεῖν, de re aliqua, περί τινος, Plato. τινί, Aristot.

controversus, ἀμφισβητούμενος, ον, Dem. ἀμφισβητούμενος, id. efficere cicui regionem controversam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητούμενον, id.

contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτείνω τινα, Plato. filios praeter (patrem) προσαναιρῶ παῖδας, Herodian.

contrudo, συνωθέω, cliquid, τί, Xen.

contrunco, κολοβόω, cliquid, τί, Aristot.

contubernalis, ὁμωμόσιος, ὁ, Dem. in militie, συσκηνος, ὁ, Xenoph. συσσιτος, ὁ, Dem. sum, συσκηνέω, Xen. ὁμοσκηνέω, id.

contubernium, συσκήνιον, τό, Xen. institu cum aliquo, συσκηνῶ τινί, Aelian.

contueoe, ἐμβλέπω, cliquem, τινί, Plato. ἐφορᾶν τινα, Xen. βλέπω εἴς τινα, Herodian.

contuitus, us, ἔποψις, ἡ, Thuc. σύνοψις, ἡ, Polyb.

contumacie, αὐθάδεια, ἡ, Plut. φιλονεικία, ἡ, Dem.

contumaciter, αὐθάδως.

contumax, ἀκαθής, ές, equus, ἵππος, Xen. contumaciorem me gero, ἀκηρεῖν παρέχω μα, Herodian.

contumelia, ὕβρις, ἡ, Dem. ὕβρισμα, τό, Pleto. praetermittere nullum genus petulantiae et contumeliae, ἀπολείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, καὶ ὕβρεως, id. contumelia efficio aliquem, ὑβρίζω τινα, idem. ὑβρίζω εἴς τινα, id. ὑβρίζω ὕβρεις εἴς τινα, Plato. et injuria affici ab aliqua, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ προπηλακίζεσθαι, id agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι πρός τινα, Plato. Conf. contumeliose.

contumeliose, προπηλακιστικῶς, Demost. plane et superbe aliquem e colloquio alicujus repellere, προπηλακιστικῶς καὶ πάνυ ὑβριστικῶς οὐκ ἐᾶν τινὶ διαλογίζεσθαί τινα, id. vitem fiore, ἀπαιδεύστως τὸν βίον τελευτᾶν, Isocr. tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, Dem. agere cliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, id. tractari, ὑβρίζεσθαι, id. προυπερβαίζεσθαι, Lucian. contumeliosisime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, id. eb cliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινά, Dem.

contumeliosus, ὑβριστικός, epistola, ἐπιστολή, Aeschin. vir, ἀνήρ, Dem. ὑβριστής, ὁ, Plut. ὑβριστέων, ὁ, idem. βλασφημός, ὁ, Isocr. βλασφημεῖν, ὁ, id.

contumulo, συνδάπτω, aliquem, τινά, contumulor cum aliquo, συνδαπτομαί τινι.

contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινα, Xenoph. aliquid, συντρίβω τι, idem.

conturbatio, συνταραχή, ἡ, σύγχυσις,

Digitized by Google

Isocr.

conturbator, συνταράττων, ὁ, Xen.

conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πάν τὸ στρατόπεδον, Xen. civitatem orationibus, ἀναταράττειν πολὺν λόγοις, Plut. castra alicujus, διατιτρώσκω τὸ στρατόπεδόν τινος, id. populum, ἐταράττεν τὸν δῆμον, idem.

contus, δόρυ, τό, Herodian.

contusio, βλάσμα, τό, Diose.

conus, κόνος, ἡ, Aristot. golese, λόφος, ὁ, Xenoph.

convador, ἐλπιστύω, aliquem, τινά, Dem.

coovalesco, ὑγιαίνω, Dem. ex morbo, ἐπίζω πάλιν, Dem. ἀναρρώννυμαι, Plut.

convallis, ἄγκος, τό, et recessus montium, καὶ μυχὸς ὀρέων, Xen.

convaso, συστρωφᾶσθαι, aliquid, τί, Plato. σκευαγωγεῖν, Dem.

convectio, συγκομιδή, ἡ, Thuc.

convecto, συγκομίζω, aliquid, τί, Xen. συγκομίζομαι, id.

convector, συγκομίζων, ὁ, Xenoph.

convecho, συγκομίζω, et -ζομαι, συνάγω.

convella, σύσσεισε, κατασείω, ἀνασείω, ἀποτίλλω, καθαιρεῖν.

convelo, σείω, caput, κεφαλήν, Herodian. aliquid aliquo, σείειν τί τινι, Xen.

convenae, συνελθόντες, οἱ.

conveniens, πρόσφορος, Dem. καθήκων, id. πρέπων, id. πρεπώδης, ες, Isocr. convenientissimus alicui, πρεπωδέστατός τινι, id. conveniente tempore celebrari, τὸ καθῆκον χρόνον γίγνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι, id. convenientia praesentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπαρχούσι, Isocr.

convenienter, πρόσφορον, et recte judicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν, Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν ἢ λέγειν πρέποντας, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ φύσιν, Dem. Isocr. naturae vivere, ἀκολουθῶν τῇ φύσει ζῆν, ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, κατὰ φύσιν ζῆν.

convenientia, σύμφασις, ἡ, Thuc. ἁρμογή, ἡ, Plate.

convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὅπῃ τινος, Isocr. in concilium, εἰς συνέδριον, idem. in unum locum, εἰς ταὐτόν, id. aliquem, συγγίγνεσθαί τινι, id. ἐρχομαί τινι εἰς λόγους, Xenoph. -i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινί, Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττει, idem. in pactis, συνίθεσαι ἐν ταῖς συνθήκαις, id. -i. e. concordo cum aliquo, συνίστασθαι μετά τινος, Isocr. συμφωνεῖν τινί, Aristot. -i. e. accuso, vide accuso.

convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, Isocr. annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τούτοις, id. mihi, καθήκει μοι, προσήκει μοι, Conf. decet.

conventiculum, συνέδριον, τό.

conventio, σύνοδος, ἡ, Aristot. -i. e. pactum, v. sequens.

conventum, i, συνθήκη, ἡ, Dem. ὁμολογούμενον, τό, idem. συγκείμενον, τό, Isocr. stare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, s. ταῖς διαλεγομένοις, id. non stare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, id. τὰς συνθήκας, id.

conventus, us, σύνοδος, ἡ, Thuc. συνέλευσις, ἡ. publicus, πανήγυρις, ἡ, Isocr. -i. e. societas, συνουσία, ἡ, Dem. μετουσία, ἡ, id.

converbero, τύπτω, aliquem, τινά, Xen.

converro, κατασαίρω, περισαίρω, σαίρω, περιαιρῶ, συγκαλύπτω, κατασείω, cape scopas atque converre, Plaut. λαβὼν τὸ σάρμα τοῦδε σαῖρε, Euripid.

coversatio, συνουσία, ἡ, Dem. διατριβή, ἡ, Isocr. συνουσία, ἡ, Dem. ὁμιλία, ἡ, id. ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, Dem. Cf. consuetudo.

conversativus, ὁμιλητικός, Isocr.

conversim, ἀνεστραμμένως, ἀναστρεφόντων, ἐπιστρεφόντων.

conversio, συστροφή, ἡ, Dem. ἀναστροφή, ἡ, Xen. et mutatio, μετάστασις καὶ μεταβολή, Dem.

converso, περιάγω, Plato.

conversor, ὁμιλεῖν, cum aliquo, τινί, Dem. διατρίβειν τινί, id. συνδιατρίβειν τινί, id. συγγίγνομαί τινι, Isocr. jucundissime, συνδιατρίβειν μετά τινος ἡδέστατα, id.

conversus, ἐπιστραφείς, εῖσα, έν, Thuc.

converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τί, Thucyd. aliquem errantem, τινά, Plut. aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, Liban.

convestio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, Herodian.

convexio, συγκλείνω, ἡ,

convexo, περιωθέω, aliquem omni modo, εἰνὸ πάντα τρόπον, Dem.

convexus, κυρτός, ή, όν, Aristot.

convicistor, λοιδορεῖν, ὁ, Dem. λοιδορούμενος, ὁ, id. λοιδορος, ὁ, Plut.

conviciolum, λοιδορημάτιον, τό, Aristot.

convicior, λοιδορεῖν, vel λοιδορεῖσθαι, aliquem, τινά, Isocr. τινί, Dem. εἴς τινα, Isocr διαλοιδορεῖσθαί τινι, Dem. κακῶς λέγω τινά, Idem. et exprobro aliquid, λοιδορεῖν καὶ ὀνειδίζω τι, Idem.

convicium, λοιδορία, ἡ, Dem. λοιδόρημα, τό, Aristot. κατηγορία, ἡ, Isocr. et criminatio, λοιδορία καὶ κατηγορία, Dem. convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, s. λοιδορίας, Id. χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος, Id. incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, Id. fiori convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρός τινας, Id. λοιδορίαν γίγνεσθαί τισι, Isocr. in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν, Dem. refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν, Id. sine convicio esse, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, Id.

convictor, συμβιωτής, ὁ, Plut. σύσσιτος, ὁ, Aristoph. ὁμοτράπεζος, ὁ, Aristot. συστράπεζος, ὁ, Xenoph. sum, συσσιτία, Dem.

convictus, συμβίωσις, ἡ, Plut. συσσιτία, ἡ, Poll.

convincio, συνδέω, Aristot.

convinco, ἐλέγχω, aliquid operte, τί φανερῶς, Dem. ἐξελέγχω τι καταφανῶς, s. ἐπιφανῶς, id. aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, Id.

convinctio, σύνδεσμος, ὁ.

conviolo, συμβιάζω, Dem.

conviso, συνοράω, Aristot.

convitium, v. convicium.

conviva, συμπότης, ὁ, Dem.

convivalis, συμποσιακός, Plut. συμποτικός, Id.

convivator, ἑστιάτωρ, ὁ, Dem. ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρών, Id.

convivium, συμπόσιον, τό, Plut. συσσίτιον, τό, Xenoph. ἑστίασις, ἡ, Dem. σύνδειπνον, τό, Id. vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, Id. convivio excipio, ἑστιῶ, aliquem, Id. convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν, Plato. solvere s. finire, συμπόσιον διαλύειν, Polyb.

convivo, συμβιῶ τινί, Dem. συνδιαιτᾶσθαί τινι, Chrysost.

convivor, συμποσιάζω, συνεστιάομαι, ἑστιάομαι.

convocatio, παρόκλησις, ἡ, Isocr.

convoco, συγκαλῶ, aliquos, τινάς, Herodian. κοινόομαι παρακλήσεν τινων, Isocr. συνάγω τινας, Herodian.

convolo, συμπέτομαι.

convolutio, σύστριμμα, τό, Paul. Aeg. συστροφή, ἡ, Hesych. εἴλησις, ἡ, Gal.

convolvo, συνειλέω, συνελίττω, συστρέφω, περιστρέφω, συμπλέκω, στρογγύλλω.

convulcero, συντιτρώσκω, Plut.

convulsio, σπασμός, τό, Dem.

convulsivus, σπασμωτώδης, ες, adfectus, σπασμωτώδες πάθος, Galen.

cooperator, συνεργός, ὁ, Plut. in aliqua re, τινός, Xen.

cooperculum, κῶμα, τό, Lucian.

cooperimentum, συγκάλυμμα, τό, περικάλυμμα, τό, Thuc.

cooperio, παρακαλύπτομαι, Plut. aliquid aliquo, περιστέλλω τινί τι, id.

coopiatio, προσαίρεσις, ἡ.

coopto, προσαιρεῖσθαι, mihi aliquem, ἐμαυτῷ τινα, Plut.

coordino, συντάττω, Plut.

coorior, συνανίστημι et συνανίστασθαι, Xen. ἅμα γίγνομαι, Id.

cophinus, κόφινος, ὁ, Aristoph.

copia, εὐπορία, ἡ, Dem. περιουσία, ἡ, Idem. rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιρρήτων εἰπεῖν, Isocr. annonae, ἀφθονία τῶν σίτων, Dem. rerum ad bellum faciendum necessariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, id. aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, id. s. exemplum litterarum, ἀπόγραφον s. ἀντίγραφον γραμμάτων, Plut.

copiae, στρατιά, ἡ, Thuc. δύναμις, ἡ, Dem. terrestres, πεζικά, Xen. equestres, ἱππικά, Id. navales, ναυτικά, Id. δυνάμεις ναυτικαί, Polyb. copiis omnibus, πανσυδί, Xenoph.

copiose, εὐπορέως, Dem.

copiosus, ἄφθονος, ον, Dem. εὔπορος, ον, id. aliquo re, τινί, Thuc.

copula, συνδεσμος, ὁ, σύναμμα, τό, sine copula, ἀσύνδετος, Ammon.

copulate, συμπλεκτικῶς, Porphyr.

copulatio, σύνδεσις, ἡ, συνδεσμός, ὁ, Aristot.

copulativus, συμπλεκτικός, Hermog. συνδετικός, Aristot.

copulo, συνδύαζω, Dem. aliquid cum aliquo, συνδέω τί τινι, Aristot. ἁρμόττω τί τινι, Dion. Hal.

coquina, μαγειρεῖον, τό, Dion. Long.

coquinaria, sc. ars, τέχνη μαγειρική, Plato.

coquinarius, μαγειρικός, Plato. vasa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη.

coquinor, μαγειρεύω, Plut.

coquito, vide coquo.

coquo, ἕψω, piscem, ἰχθύν, Xen. in-

Digitized by Google

super, ἐφέψω, Athen. ante, πρεέψω, id. cimal, συνεψω, Galen.

coquulus, μαγειρίσκος, ὁ, Athen.

coquus, μαγειρος, ὁ, Plut.

cor, καρδία, ἡ, Plato, cordis dolorem sentia, καρδιάσσω, Aristot. καρδιαλγέω, Hippocr. cordis dolore laborans, καρδιακός, ή, όν, Gal. καρδιαλγής, ές, Id. cordis dolor, καρδιαγμός, id. καρδιαλγία, ας, ἡ, id. corde carens, ἀκάρδιος, ον, Theophr. in cor directus, κατακάρδιος, ον, Herodian. cordi id mihi est, χαίρω τουτῳ, Idem.

corallinus, κοραλλινος.

corallium, κοράλλιον, τό, Arrian. κουραλλιον, τό, Basil.

corallum, i. q. corallium; corallum imitor, coralli modo ruheo, κοραλλίζω, Diosc.

coram, ἐναντίον, aliquo obscena loqui, τινός αἰσχρὰ ῥθέγγεσθαι, Dem. testibus testoigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, Id. ἐπὶ μαρτύρων, Lucian deo et hominibus innocens, κρος θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναίτιος, Synes. audio, παρὰν ἀκούω, Herodian.

corbis, κόφινος, ὁ, Aristoph. σπυρίς, ἡ, σάκκος, contr. κατοῦν., τό, τάλαρος, ου, ὁ, κάλαθος, ὁ.

corbula, σπυρίδιον, τό, Aristoph.

corculum, καρδίον, τό.

cordate, νουνεχόντως, Isocr. νουνεχῶς, Polyb. φρονίμως.

cordatus, φρόνιμος, ον, Dem. ἔμφρων, ὁ, ἡ, Thuc.

cordolium, καρδιαλγία, ἡ, Gal.

coriaceus, βυρσινος, Aristoph. δερμάτινος, Lycurg. σκυτινος, Athen.

coriandrum, κορίαννον, τό, Diosc. κόριον, τό, Gal.

coriarius, βυρσοδέψης, ὁ, Aristoph. σκυτεύς, ὁ, σκυτοτόμος, ὁ, βυρσεύς, ὁ.

coriarius, βυρσοδεψικός, Theophr. σκυτοδεψικός, Idem.

corium, σκύτος, τό, Plut. βύρσα, ἡ, bubulum, βοεῖος, Diosc. Proverb. canis a coria aunquam absterrebitur uncto, Horat. αὐτὸ σῶν σκύσαιτ' ἂν ὥσαξ μαδῶν, Lucian.

cornesco, κερατίζω.

cornicus, κεραινος, Plato.

cornicen, κεραυλός, ὁ, κεράυλης, ὁ, κερατοαλής, ὁ, βυκανητής, ὁ, i. e. βυκανιστής, ὁ, cornicines cenere jubet, κέρατι σημαίνει, Xen.

cornicor, κρώζω, Aristoph.

cornicolum, κεραινιον, τό, Aristot.

corniger, κερατοφόρος, ον.

cornix, κορώνη, ἡ, Athen.

cornu, κέρας, τό, Dem. dextrum in praelia, κέρας δεξιόν, Thuc. cornu peto, κερατίζω, κυρίσσω τινά, Plato. carens, ἀκέρατος, ον, Aristot. copiae, κέρας Ἀμαλθείας.

cornupeta, κερατιστής, ὁ.

cornutus, κεραυνόδης, ές.

corolla, στεφάνη, ἡ, Aelian. corollam eltao capiti impono, στεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθεμαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Id. Cf. corona.

corollarium, i. e. auctarium, ἐπιφορά, ἡ, Poll. προσκατάβλημα, τό, Dem.

corona, στέφανος, ὁ, Dem. στέμμα, τό, Thuc. coronam dare alicui, στέφανον δίδωμι τινί, Dem. accipere, λαβεῖν, Id. eripere, ἀφαιρεῖν τινί, Id. destruere, καθαιρεῖσθαι, idem. amittere, περιαιρεῖσθαι, Id. corrumpere, διαφθείρειν, Idem. consciodere, κατακόπτειν, Id. — i. e. conventus hominum, συλλογος, ὁ, Thuc. ὁ δῆμος κύκλῳ περιιστάς, περίστασις, ἡ, Polyb. — i. e. helo, ἅλως, ἡ, (q. v. Nr. 2.)

coronamentum, στεφάνωμα, τό, Athen.

coronarius, στεφανωματικός, Diosc. — i. e. cocoaas conficiens, στεφανοπλόκος, ὁ, Plut.

coronis, κορωνίς, ἡ.

corono, στεφανοω, aliquem, τινά, Dem. aurea corona, στέφανον τινὰ χρυσῷ στεφανῶ, Id. ἀνδρὶ τινὰ στέφανον, Plut.

corporalis, σωματικος, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναί, Aristot.

corporatio, σωμάτωσις, ἡ, Theophr.

corporo, σωματόω, et corporor, σωματοῦμαι, Aristot.

corpulentia, εὐσαρκία, ἡ, πολυσαρκία, ἡ.

corpulentus, εὔσωμος, ον, Polyb. εὔσαρκος, ον, Xen.

corpus, σῶμα, τό, Dem. mortale, σῶμα θνητόν, Isocr. minus elegans, κακὸν εὐκρινές, Id. lectissimum, ἄριστον, Dem. libidinibus pollutum, ἑταιρικοί, Id. obnoxium omnibus sceleribus, ὑπευθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, Idem. corporis virtutes, σώματος ἀρεταί, Isocr. bona habitudo, σώματος τάξις, Id. ferma, σώματος κάλλος, Id. inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, Dem. infirmitas, σώματος ἀρρωστία, Id. curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, Id. omens, φιλοσωματία, ας, Plato. unius in aliud mutatio, μετασωμάτωσις, ἡ, Plato. corpus exercere laboribus, γυμάζειν τὸ σῶμα πόνοις, Isocr. corpore praestare, σώματι διαφέρειν, id. esse laborioso, φιλοπόνῳ εἶναι τὸ σῶμα, Idem. perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, Id. quaestum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, Id. periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, Idem.

corpusculum, σωμάτιον, τό, Isocr.

corrado, συγκλίω, undique corrado, πανταχόθεν συλλέγω, ἀθροίζω.

correctio, ἐπανορθωσις, ἡ, Dem. διόρθωσις, ἡ, Aristot.

corrector, ἐπανορθωτής, ὁ, διορθωτής, ὁ, Philo.

correptor, παιδευτής, ὁ, ἐπιτιμητής, ὁ.

corrigo, ἰμάς, ὁ, Xen.

corrigo, διορθόω, aliquid, τί, Dem. orationem, ἐπανορθόω λόγον, Isocr. errata, τὰ πταισθέντα, Lucian. ἀκατόθημα τὰ διημαρτημένα, id. calpam, ἀναλόομαι, Xenoph.

corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τί, Thuc. vestem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, Plato.

armis, ἀναρπάζω τὰ ὅπλα, Xenoph. — i. e. abbrevio, βραχύνω, — i. e. castigo, ἐπιτίμαω, aliquem ob aliquid, τινί τι, Aristot.

corrivalis, ἀντερασταί, ὁ, Loc.

corrivatio aquae, τὰ ὕδατα εἰς ἕνα τόπον ἀγαγεῖν s. συναγειν. (Quod praebent Lexica συνεχεῖν, id caret exempla.)

corrivo, ae, ἀγαγεῖν εἰς ἕνα τόπον, συνάγω, (συνεχεῖν, quod praebent recentiores Lexicographi, exemplo destitutur.)

corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπερρώνυμι τὴν πόλιν, Dem. κρατύνω τὴν πόλιν, Thuc. aliquid, κραταιόω τι, Lucian.

corrodo, ἀναβιβρώσκω, Gal.

corrogo, ἐρωτάω, aliquid, τί, Aeschin. amicos, τοὺς φίλους, Dem.

corrosio, ἀνάβρωσις, ἡ, Al. Aphrod.

corrosivus, ἀναβρωτικός, cancer, καρκίνος, Al. Aphrod.

corrotundo, σφαιροω, aliquid, τί, Gal.

corrugatio, ῥυτίδωσις, ἡ, Gal.

corrugo, ῥυτιδόω, Aristot. frontem, συνάγω τὰς ὀφρύς, Lucian.

corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νεοὺς, Plato judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, Lucian. testamentum, τὰ γεγραμμένα, Isocr. et laeda rem aliquam, λυμαίνομαι καὶ διαφθείρω τι, Dem. λυμαίνομαι καὶ κακῶς ποιῶ τι, Isocr. orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινός, Dem. feminam, διαφθείρω γυναῖκα, Lysias.

corruo, συμπίπτω, κατωπίπτω, καταρρέω.

corrupte, διεφθαρμένως.

corruptela, διαφθορά, ἡ, Demosth. φθορά, ἡ, Thuc. φθορος, ὁ, Aristot.

corruptibilis, φθαρτός, εὔφθαρτος, ον, εὐδιάφθορος, ον.

corruptio, i. q. corruptela.

corruptivus, φθαρτικός, Arist.

corruptus, διεφθαρμένος, Dem. et improbus, ἐκφαυλος καὶ πονηρός, Id. mancribus, δώρα λαβὼν καὶ διαφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, Idem. διεφθαρμένος καὶ πονηρὸς ἑαυτόν, idem.

corruptor, λωμεών, ὁ, Dem. διαφθορεύς, ὁ, Plat.

cortex, φλοιός, ὁ, Gal. in primis detractus, λέπισμα, τό, Athen. λέπισμα, τό, Diosc. corticem habens, ὁμόφλοιος, ον, Theophr. levem, λεπόφλοιος, ον, tenuem, λεπτόφλοιος, ον, Theophr. crassum, παχύφλοιος, ον, Diosc. disruptum et rimosum, ῥωγόφλοιος, ον, Bas. asperum, τραχύφλοιος, ον, Theophr.

corticosus, φλοιώδης, ες, Aristot.

corticula, φλοιάριον, τό.

cortina, i. e. tripus, τρίπους, ὁ, — i. e. tegos, τύπος, ὁ.

corus, ἀργέστης, ὁ.

corasco, ἀστράπτω, auro et ebore, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι, Arist.

coruscus, ἀστράπτων, Xen.

corvinus, κορακινος.

corvus, κόραξ, ὁ, Aristot.

corydalus, κορυδαλός, ὁ, Aristot.

coryletum, τῶν κορύλων πλῆθος.

corylus, κόρυλος, ἡ.

corymbium, κορύμβιον, τό.

corymbus, κόρυμβος, ὁ, Diosc.

coryphaeus, κορυφαῖος, ὁ, Arist.

corytus, βελοθήκη, ἡ, Hesych. γωρυτός, ὁ.

cos, ἀκόνη, Isocr.

cosmographia, κοσμογραφία, ἡ.

cosmographus, κοσμογράφος, ὁ.

cossus, ταγῆνον, τό, Plut.

costa, πλευρά, ἡ, Plut.

costatus, ἐμπλευρος, ον.

cothornus, κοθορνος, ὁ, Xenoph.

coticula, βασανος, ἡ, ἀκόνιον, τό.

cotinus, κοτινος, ὁ, Plin.

cotornix, ὄρτυξ, ἡ, Xenoph.

coxa, ἰσχίον, το, Aristot.

coxendix, ἰσχίον, τό, Arist. coxendicis dolor, ἰσχιας νοσος, Diosc. ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores patiens, ἰσχιαδικός, Idem.

crabro, σφήξ, ὁ, Aristot.

crambe, κράμβη, ἡ, Gal.

cranio, κρανία, ἡ, Theophr.

cranium, κρανιον, τό, Gal.

Digitized by Google

crapula, κραιπάλη, Hippocr. crapulam sentio, κραιπαλάω, Plato. arcens, ἀκραιπαλος, ον, Diosc. edormio, ἀποκραιπαλάω, Plut.

crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, Plato.

cras, αὔριον, Dem.

crasse, παχυλῶς, Aristot.

crassesco, παχύνομαι, Polyb. ex luxu, ἀκατασκευάζομαι ἐκ τροφῆς, Aelian. ἀδρύνομαι, Theophr.

crassitudo, παχύτης, ἡ, Aristot. πάχος, τό, Thuc. corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, Aelian. ὁ τοῦ σώματος ὄγκος, Idem.

crasso, παχύνω, aliquid, τί, Polyb. ἀδρύνω τι, Theophr.

crassus, παχύς, Xenoph. fio, vide crassesco. crassum reddo, vide crasso. crasso ore loquor, παχυστομέω, Strabo.

crastinus, ός, ή, τὸ αὔριον, crastino sc. die, i. e. cras, αὔριον, Dem.

crater, κρατήρ, ὁ, Plut.

crates, ταῖρος, ὁ, Theocr. στρωτήρ, ὁ, Hippocr.

craticula, ἐσχάρις, ταῖριον, τό, Poll.

creatio, κτίσις, ἡ, δημιουργία, ἡ, κτίσκος, ἡ, mundi, ἡ κτίσις τοῦ κόσμου, ἡ τῶν ὅλων σύνταξις, 2) creatio magistratuum, χειροτονία, ἡ, Plato.

creator, κτίστης, ὁ, δημιουργός, ὁ. 2) i. q. pater, πατήρ, ὁ, γονεύς, ὁ.

creatura, κτίσμα, τό, κτίσις, ἡ, N. T.

creatus, κτιστός, κτισθείς, δημιουργηθείς, cibi nullo cogente creati, αὐτοφυεῖς τροφαί, sine matre creatus, ἀμήτωρ, ὁ, ἡ, Confer creo.

creber, συχνός, Plato. πυκνός, Dem. crebcrrimae mutationes, πυκνότατοι μεταβολαί, Isocr.

crebresco, πυκνὸς γίγνομαι.

crebritas, πυκνότης, ἡ, domorum, συνοικιῶν, Herodian.

crebro, πυκνῶς, Plato. πυκνά, Aristot. πυκνάκις, Idem. πολλάκις, Dem. crebrius, πλειονάκις, Isocr.

credibilis, πιστός, Isocr. πιθανός, Dem. multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκός, Dem. facere aliquid credibile, διδόναι τι πιστόν, Id. non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν Idem.

credibiliter, πιστῶς, Dem.

creditor, δανειστής, ὁ, Dem. δανείσας, ὁ, Idem.

creditrix, δανείσασα, ἡ.

creditum, δάνεισμα, τό, Dem. ἐδανεισμένον, τό, Id.

credo, πιστεύω, alicui, τινί, Isocr. aliquid, τί, Dem. delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσι, Id. dicta ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, Isocr. alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, Dem. — i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαί τινί τι, Plato — i. e. puto, οἴομαι, Dem. νομίζω, Isocr. ἡγοῦμαι, Id. ἀπολαμβάνω, Dem. οἶμαι, Id.

credulitas, πίστις, ἡ, Dem.

credulus, εὐπιστος, ον, Aristot.

crematio, καῦσις, ἡ, Diosc.

cremibilum, κρίμβαλον, τό, Athen.

crementum, v. incrementum.

cremium, φρύγανον, τό, Theophr. cremia colligo, φρύγανα συλλέγω, Lycurg. cremiorum collectio, φρυγανισμός, ὁ, collectrix cremiorum, φρυγανίστρια, ἡ, Poll. cremio similis, φρυγανώδης, ες, Diosc.

cremo, καίω, aliquid, τί, Xen.

creo, κτίζω, δημιουργέω, mundum, δημιουργεῖν κόσμον, Plato. — γεννάω, ποιέω, τίκτω, liberos creo, παιδοποιέομαι, τεκνοποιέομαι, creatus sum, γίγνομαι, πέφυκα, creor, γίγνομαι, - creo, v. c. consulem, regem, ποιέω, ἀποχειροτονέω, χειροτονία, - periculum alicui creare, καθιστάναι τινὶ τὸν κίνδυνον.

creperus, ἀμφίβολος, ον, Isocr.

crepida, κρηπίς, ἡ, Xenoph. crepidas induo, κρηπιδόω, Plut. κρηπῖδας ὑποδέομαι, Herodian.

crepidarius, qui crepidas conficit, κρηπιδοποιός, ὁ, Athen.

crepidatus, κρηπιδούμενος, Plut. κρηπῖδας ὑποδούμενος, Herodian.

crepido, κρηπίς, ὁ, Thoc.

crepidula, κρηπίδιον, τό.

crepitaculum, κρόταλον, τό, Diosc.

crepito, ψοφέω, Aristoph. ut cicania, κροτέω, Philostr.

crepitus, ψόφος, ὁ, Thuc. ventris, κορδή, ἡ, ἀποκορδή, ἡ, Al. Aphr. crepitum ventris emitto, κορδέομαι, ἀποκορδέω, Aristoph. καταπουΐρδω, idem prae metu, ὑποβδέλλω ὑπὸ δέους, Lucian.

crepo, ψοφέω, βομβέω, σλαπαγέω, σμαραγέω, digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, Strabo.

crepundia, κροτοπαίγνια, τά.

crepusculum, κνέφας, τό, δείλη, ἡ, Dem. sub crepusculum, δείλης ὀψίας, Dem. περὶ δείλην τὴν ὀψίαν, Thuc. πρὸς τὴν δείλην, Aristot.

crescro, αὐξάνομαι, Dem. συναυξάνομαι, idem. κτίζεσθαι, ex re aliqua, ἐκ τινος, Isocr. et locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, idem. in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, idem.

creta, ἡ γῆ κιμωλία, Diosc.

cretaceus, ός, ή, τὸ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.

cretatus, χρωσθεὶς κιμωλίᾳ γῇ

cribellum, κοσκινίον, τό, Athen.

cribro, κοσκινίζω, σήθω, διαττάω.

cribrum, κόσκινον, τό, Plato. in modum cribri, κοσκινηδόν, Luc.

crimen, αἰτία, ἡ, Dem. ἔγκλημα, τό, idem. ἐγκαλούμενον, ου, τό, Dem. magnum, αἰτία μεγάλη, Dem. nefarium, δεινή, idem. credibile, πιθανή, id. malum et grave, κακή καὶ χαλεπή, id. falsum, ψευδής, id. turpe, αἰσχρά, Isocrat. commune, κοινή, idem. privatum, ἰδία, idem. comminisci, αἰτίαν συντίθεναι, id. tingere, σλάττειν, id. impingere alicui, ἐπάγειν ἢ ἐπιφέρειν τινί, Dem. transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἴς τινα, Isocr. τινὸς ἐπιτίθεσθαι τινί, id. subire, ὑποδύεσθαι, Dem. ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινός, idem. doclinare, αἰτίαν φεύγειν, Isocr. effugere, διαφεύγειν, idem refutori, ἐξελέγχεσθαι, idem. diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, Demosth. liberare aliquem crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας, idem. teneri crimine, τοῦ ἐγκληματος ἔνοχον εἶναι, idem. crimini do alicui aliquid, ἐγκαλεῖν τινί τι, Herodion. crimini verti potest, ἐγκλητόν ἐστι, Xenoph.

criminalis, ἐγκληματικός, ή, ὸν.

criminaliter, ἐγκληματικῶς.

criminatio, ἔγκλησις, ἡ, Artemid. αἰτία, ἡ, Dem. ἔγκλημα, τό, idem. Conf. crimen.

criminor, διαβάλλω, aliquid, τί, Xen. aliquem, τίς τινα, Plut. aliquam ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, Xenoph. ἐγκαλεῖν τινί τι, Plato.

criminose, κακοδιαβόλως, Dem. διαβόλως, Thuc.

criminosus, ἐγκληματικός, Aristot.

crinis, θρίξ, ὁ, Aristot. πλόκαμος, ὁ, Herodian. κόμη, ἡ, Plut.

crinitus, κομήτης, ὁ, Synes. πολύκομος, ον, Diosc.

crispitudo, σθλότης, ἡ, Aristot.

crispo, σθλόω, σθλον ποιέω.

crista, λόφος, ὁ, Xenoph. cristam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Aelian.

cristatus, λοφωτός, sum, λοφόω.

cristula, λοφίδιον, ου, τό.

critica, κριτική, sc. τέχνη, ἡ, Plato.

critice, κριτικῶς.

criticus, κριτικός, ή, όν, Strabo.

croceus, κρόκινος, ίνη, ινον, Theophr. κροκώδης, ες, Diosc.

crocitatio, κραγμός, ὁ, Theocr.

crocito, κρώζω, Lucian.

crocodilus, κροκόδειλος, ὁ, Aristot.

crocum, κρόκον, τό, Theophr referens, κροκώδης, ες, Galen. κρόκινος, Theophr. croco imbuo, κροκόω, Athen. croco tinctus, κροκωτός, Lucian. crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, Diosc.

crocus, κρόκος, ὁ, Theophr.

crotalum, κρόταλον, τό, Diosc.

crucialilis, e, βασανιστικός.

cruciatus, ου, βάσανος, ἡ, ἀλγηδών, ἡ, ἄλγημα, τό, crucialo afficere aliquem, αἰκίζειν ἢ αἰκίζεσθαί τινα, βασανίζειν τινά, summo, τὰ αἴσχιστα αἰκίζεσθαί τινα, summo cruciatu affici, τὰ δεινότατα πάσχω.

crucifigo, σταυρόω τινά, ἀνασταυρόω τινά, ἀνασκολοπίζω τινά.

crucia, ἀνιάω, Gal. aliquem, παλαιστρίω τινά, Isocr. αἰκίζομαί τινα.

crudelis, ὠμός, Dem. ἀμιλής, ές, Aristot. δεινός, Dem. χαλεπός, id. animo, ὠμός τὴν γνώμην, id. bestiae immanissimo et crudelissimae, θηρίῳ ἀγριώτατα καὶ πλείστας ὠμότητος μετά, Isocr.

crudelitas, ὠμότης, ἡ, Dem. δεινότης, ἡ, Isocr. χαλεπότης, ἡ, id. et saevitia alicujus, ὠμότης καὶ χαλεπότης τινός, id. summa, ὑπερβολὴ ὠμότητος, Dem. superare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι, id. impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ὠμότητος, Isocr. ostendere in omnibus crudelitatem et inhumanitatem, ἐπιδεικνύναι ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, id.

crudeliter, ὠμῶς, Dem. ἀμιλῶς, Xen. ἀκρωτηριάσας, Isocr. exscindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀνῃρεῖν, Dem crudelissime tractare aliquem, ἀμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, Isocr. nimis crudeliter et acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκβάλλειν τινά, Dem.

crudesco, ὠμόομαι.

crudilas, ὠμότης, ἡ, Aristot.

crudus, ὠμός, ή, όν, Aristot.

cruento, αἱματόω.

cruculo, αἱματόω, Piphil. αἱμάττω, manum, χείρα, Herodian.

cruentus, αἱματώδης, ες, Gal. αἱματη-

Digitized by Google

ζός, ά, ὄν, φόνιος, ία, ιον.
crumena, βαλάντιον, τό, Luc.
crumenisco, βαλαντιοτόμος, ὁ, βαλαντιητόμος, ὁ, Aristoph.
cruor, αἷμα, τό, Aristot. citra cruorem, ἀναιμωτί, Herodian.
crus, σκέλος, τό, Aristot. non habens, ἀσκελής, ές, Plato. crura bona habens, εὐσκελής, ές, id. sequalia habens, ἰσοσκελής, ές, Aristot. mala habens, κακοσκελής, ές, Xen. unirum habens, μονοσκελής, ές, Plin. grandiora habens ὑπερσκελής, ές, Plato.
crusta, πλάξ, ἡ, Aristot. crustas habens squamarum modo, πλακας ἔχων λεπιζομένας, Diosc.
crustatus, ὀστρακοδέρμος, ον, Basil.
crusto, πλακόω, vide inrrusto.
crustosus, πλακώδης, ες, Diosc.
crustula, πλακίδιον, τό.
crustulum, ψώμιον, τό, Laert.
crustum, ψωμός, ὁ, Athen.
crux, σταυρός, ὁ, Thuc. cruci aliquem adligo, ἐπί τῷ σταυρῷ τινα ἀναστολοπιζω, id.
crypta, κρύπτη, ἡ.
crystallinus, κρυστάλλινος.
crystallus, κρύσταλλος, ὁ, ἡ, Poll. crystallum splendore refero, κρυσταλλίζω.
calatus, κοιτάλιστις, ἡ, Plut.
cubicularis, e, κοιτωνικός.
cubicolovius, κοιτοκοιμαστής, ὁ, Plut. τοῦ θαλάμου προστάτης, Herodian.
cubiculum, κοιτών, ὁ, parvum, κοιτωνίσκος, ὁ, nuptiale, νυμφών, ὁ, θάλαμος, ὁ, conjugale s. uxoris et mariti, θάλαμος, ὁ, Plut
cubile, κοίτη, ἡ, Xen. κοιτή, ῆς, ἡ, id.
cubitale, ὑπαγκάλιον, τό, Galen.
cubitalis, e, πηχυαῖος, Theophr.
cubito, κοιτάω.
cubitum, vel cubitus, ἀγκών, ὁ, Galen. parvus, ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, cubito innitior, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, Loc. cubito parcutio, κυβιστίζω, Epicharm.
cubitus, i. q. cubatus.
cubo, κοιμάομαι. Xenoph. super lectum, κατακεῖμαι ἐπὶ τῆς κλίνης. Plato. in aurea lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης. Dem. in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῷ χωρίῳ, Dem.
cubus, κύβος, ὁ, Aristot.
cuculino, ὁ πῖλος νυκτερινός.
cuculo, κοκκύζω, Aristot.
cuculus, κόκκυξ, ὁ, Aristot.
cucumis, σικυος, ὁ, Plut σίκυος, ἡ, Diosc. parvus, σικυδιον, τό, Athen. in modum cucumeris, σικυδός, Paul. Aeg.
cucurbita, σικύα, ἡ, Hippocr. σικυώνη, ης, ἡ, Gal. σικυωνία, ἡ, Atheo.
cucurbitula, σικύα, ἡ, argentea, ἀργυρᾶ, Lurian.
cucurbitulae applicatio, σικύας προσβολή. Aristot.
cucoriu, κοκκάζω, Aristot.
cudu, κόπτω, monetam, νόμισμα, Aristot. ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσοῦ, Diod. Sic. ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον. Aristot.
cujus, ποδαπός, indef. quis at cujus? τίς καὶ ποδαπός, Plato.
cujus, τίνος ὄν.
cujucumquamodi, ὁποιοστισοῦν. Xen.
cujusdamnodi, ποιός τι, Aristot.
cujusmodi, ποῖος, Thuc. cujusmodi illa? τί ποῖα; Plato. considerare leges, cujusmodi sint, σκοπεῖν νόμους, ἀποῖοί τινες εἰσι, Dem.

culcitra, τύλη, τυλεία, ἡ, Soph. τυλεῖον, τό, Poll. στρωμνή, ἡ, Xen. στρῶμα, τό Plut.
culcus, σακκίον, τό, Poll. culco insnare, ἐνσακκόω, Nicet. Chron.
culex, κώνωψ, ὁ, Plut.
culico, μαγιρεῖον, ἀπτανεῖον, τό, Lucian.
culicen, ὄρφνος, ὁ, Thuc. δῶμα, τό, Herodian.
culinus, κολάπη, ἡ, Lysias.
culpa, αἰτία, ἡ, Dem. ἔγκλημα, τό, id. culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, Plut. τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω. Ael. mea culpa io molestias incidi, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, Dem. culpa est in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τοῦ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, id. culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, Isocr. extra omnem culpam esse videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἔξω φαίνεται, Chrys.
culpabilis, e, ὑπαίτιος, ον, sum, εἰμί. Aelion.
colpatio, αἰτίαμα, τό, N. T.
culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, Xen.
culiellus, μαχαίριον, τό, Dem. Phal.
culter, μάχαιρα, ἡ, Polyb. ἐγχειρίδιον, τό, Plut.
cultor, λατρευτής, ὁ.
cultrix, θεραπευτρίς, ἡ.
cultura, vide cultus.
cultus, us, θεραπεία, ἡ, Dem. divinus, θεραπεία περὶ θεόν. Isocr. ἀπορεῖν τοῦ θεοῦ, Plato. quo demeremur aliquem, τὸ θεραπευμα, ατος, Xenoph. divinus humanitas conjectus, ὀθιλοθρησκεία, ἡ, N. T. terrae, γεωργία, ἡ, Plato τὸ γεώργημα, idem. i. e. arcatus, τὰ κόσμημα, ατος, Plato. corporis, τὸ σχῆμα σωματος, Herodian.
culullus, κύλιξ μεγάλη, Plut.
cum, Praepos. σύν, cum Deo dicere aliquid, σύν θεῷ ἐρεῖν τι. Dem. voluptas cum honestate conjuncta, optimum est, τερψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, id. invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, id. cum parrhesia loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας σοῦν λόγους. id. comparare aliquem cum aliquo, ἐξισάζειν τινὰ πρός τινα, foedera cum rege, συνθέσεις πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα. Plut. cum potestate esse, ἐν δυνάμει εἶναι.
cum pro quando, quia, etc. vide quum, cum, tum, μέν, δέ. Dem. cum omnis disciplina exercitatione continetur, tum Philosophia prae ceteris, πᾶσα μὲν παιδεία δὲ ἐπιστήμης συνίστωσιν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μάλλον τῶν ἄλλων. Dem cum omnia probra vitanda, tum maxima illud, πάντα μὲν ἀνιδὲν φευκτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο. idem.
cuminum, κύμινον, τό, Dioscor.
cum primis, τὰ πρῶτα. Lucian.
cumulate, ἀθρόως, συναθροίσας.
cumulatim, σωρηδόν, Herodian.
cumulatos, σωρευτός, Athen.
cumulo, ἀθροίζω. Isocr. aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι. Herodian. aliquem laudibus ὑπερεπαινῶ τινά, Aeschin.
cumulus, σώρευμα, Xenoph. σωρός, ὁ Plut. divitiarum, χρημάτων. Aristoph. terrae, χῶμα, τό, Plato.
cunabula, κοιτίς, ἡ, σπάργανον, τό. Herodian.
cunae, idem quod cunabula.
cunctabundus, ἐπιβραδυνόμενος, ὁ, ἡ. Lucian. μελλητικῶν, ἐπιβραδυνόμενον.
conctenter, σχολῇ. Thuc. σχολαίως, Aristot. cunctantissime, σχολαιοτατα, Xen.
cunctatio, σχολαιότης, ἡ, Thuc. τὸ μέλλημα, ατος. Aeschin. μέλλησις, ἡ, Thuc. διαμέλλησις, ἡ idem.
cunctator, μελλητής, οῦ, ὁ, Aristot. μέλλων, οντος, ὁ. Dem.
cunctor, ὀκνέω, Thuc. in aliqua re, μέλλω τι, Dem. διαμέλλω πρός τι, Naz.
cunctus, σύμπας, ασα, αν, Thuc. ἅπαξ ἅπασα, Philo.
cuneatim, σφήνωσις, ἡ,
cuneatus, σφηνοειδής, ές.
cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, Hippocr.
cuneolus, σφηνίσκιον, τό, Suid. σφηνίσκος, ὁ.
cuneos, σφήν, ηνός, in cuneos divisi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες. Herodian.
cuniculatim, ἀνορυκτῶν. Thuc.
cuniculosus, ὑπορυκτώδης, ὁ, ἡ.
cunnulus, δασύπους, ὁ, Aristot. i. e. fossa subterranea, ὑπόνομος, ου, ὁ, Thuc. cuniculos ago, ὑπονομεύω, Dinarch. cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμῶ.
cupa, πίθος, ὁ, Plut. ioanis, σκεῦος οἰνοφόρον ἀπόν, Herodian.
cupedia, σίμμα, τό, Plut. cupediis inhians, λίχνος, ὁ, Plato.
cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἐθέλειν τὴν εἰρήνην γενομένην, Dem. cupidissime omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν, Herodian.
cupidineus, ἐρωτικός, Luc.
cupiditas, ἐπιθυμία, ἡ, Dem. ἔρως, ὁ, id. insatiabilis, ἀπληστία, ἡ, id. tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, id. rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, Isocr. cupiditas alicujus rei me incendit, ἐπιστρέφει μοι ἡ ἐπιθυμία τινος. Dem. tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληστίας ἔρχομαι, Isocr. incessit me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινός, id. in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, id. habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινός, id. explere cupiditatem alicujus, ἐξικνεῖσθαι τῆς ἀπληστίας τινός, Dem. coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, Isocr. frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ἀπὸ ἐπιθυμίας. idem.
cupido, ἔρως, ὁ. Xenoph.
cupidus, ἐρώμενος, alicujus rei, τινος, Dem. ἐπιθυμητής τινος. id. insatiabiliter pecuniae, ὁ κατὰ ἀπληστος τῶν χρημάτων. id. s. plenus cupiditatibus, γεμῶν ἐπιθυμιῶν. Isocr. cupidus eum alicujus rei. conf. Cupio.
cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινός. Dem. aliquid nimis, τι λίαν. Isocr. bene dicere, εὖ λέγειν. id. aliquem imitari, ζηλόω τινα μιμεῖσθαι. id. universi inculumitatem, ζηλόω τὴν ἅπαν διαμονήν. Philo. contraria, ζηλόω τῶν ἐναντίων. Aristot. libertatem, ζηλόω περὶ τῆς ἐλευθερίας, Herodot. bene alicui, εὐνοῶ τινί. Dem.
cupitor, ἐραστής, ὁ, alicujus rei, τινός. Xenoph. ὁ ἐπιθυμητής τινος. Dem.
cupressetum, κυπαρισσῶν, ὁ.
cupressinus, κυπαρίσσινος.
cupressus, κυπάρισσος, ἡ. Athen.
cupreus, κυπριακός.
cuprum, χαλκός κύπριος.
cur, διά τί, cur hanc dicendi studiosos fugiant, libenter audirem, διά τί τοὺς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι, πάλαι; ἂν τυ-

Digitized by Google

ξείμην. Isocr. cur ei proemium dari non oris? διά τι τούτῳ οὐ δοῦναι δικαίον; Aeschin. parte considerata, cur hoc fecerit, συλλογιζόμενος ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττε. Dem. cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντες φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; id. διοτι. Aristot. Xenoph. διὰ τίνα αἰτίαν. Aristot.

cura, ἡ φροντίς, Dem. ἡ πρόνοια, id. ἡ μελέτη, Isocr. curam suscipere rei, ποιεῖν τι, ποιεῖσθαι προνοίαν τινος, τι περί τινος, τι, ὑπέρ τινος. Dem. habere alicujus, ἔχειν πρόνοιαν τινος. idem. ἔχειν ἐπιμέλειαν τινος. id. ἔχειν λόγον τινός. id. gero alicujus, ἐπιμελοῦμαί τινος. Xen. περί τινος. Plato. τί. Xen adhibeo, ne quid transeat, φυλάττω μηδένα παρεισιέναι. Thuc. as quis facit, φυλάττομαι, ὅπως μή ποιήσω τις. Xenoph. curae est mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος. Isocr. μέλει μοι ὑπέρ τινος. Dem.

curate, ἐπιμελῶς, Dem.

curatio, ἐπιμέλεια, ἡ, Dem. praecessa curatione e. administratione alicui, προστάτην εἶναι ἐπιμελείας τινός, idem. morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, Dem.

curator, ἐπιμελητής, ὁ, tribus, τῆς φυλῆς, Dem. reliciendarum murorum, τῶν τῶν τειχῶν ἐπισκευῶν, id. liberorum, i. e. tutor, ἐπίτροπος, ὁ, Plut. morbi, θεραπευτής, ὁ, Galen.

curatura, ἐπιτροπή, ἡ, ἐπιμέλεια, ἡ, Demosth.

curculio, τρώξ, ὁ, Schol. Hes. κίς, κός, ὁ, Theophr. θρίψ, θριπός, ὁ, idem.

curia, βουλευτήριον, τό, Dem. πρυτανεῖον, τό, id. ἀρχεῖον, τό, Xenoph. vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον, id. vocare senatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, id. frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον, id. proclamare aliquid in curia, ἀνιστάναι τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, id. axire a curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου, id. — i. e. pars civitatis, φρατρία, ἡ, Isocr. curiae princeps, φρατριάρχης, ὁ, Dem.

curialis, φρατήρ, ὁ, Dem.

curialis, φρατριός, Polyb.

curiatim, κατὰ φρατρίας.

curiatus, φρατριακός, ή, όν.

curio, φρατριός, ὁ.

curiose, ἐπιμελῶς, Dem περιφανῶς, Isocr. non admodum curiose inquirere, quidnam sit, οὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ' εἴη, Herodian. curiosius, περιεργότερον, id.

curiositas, περιεργία, ἡ, πολυπραγμοσύνη, ἡ, Isocr. τὸ πολυπραγμονεῖν, id.

curiosus, περίεργος, ον, Xen. πολυπράγμων, ον, Aristot. eum, πολυπραγμονεῖν, Isocr.

curo, ἐπιμελοῦμαι, aliquid, τινός, Xen. περί τινος, Plato. corpus, ἐπιμελοῦμαι τοῦ σώματος, Xen. rem familiarem, ἐπιμελοῦμαι τῶν ὑπαρχόντων, Isocr. ut fiat, ἐπιμελοῦμαι, ὅπως γένοιτο, Lucian. aliquid parum, φροντίζω τινός ὀλίγου, id. salutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας, Dem. non curo, utrum πρᾶγμα, an melius vivamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χείρω, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, Plato. diligentissime valetudinem, ἐπιμέλειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, Isocr. contraria, ἐπιμέλειαν ποιεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, Aristot. publica, ut privata, μελέτων ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, Isocr. aegrotantem, θεραπεύειν τινα, idem. ἀσθενείαν τινά, id. morbum, ἰατρικεύειν νόσον, Xen. δόμον νόσον, Phalar. θεραπεύειν τὸ νόσημα, Isocr. pecuniam, κερδίζομαι ἀργύριον, Dem. non curo aliquid, ἀφροντιστεῖν τινός, Plato. carnadum est aliquid, ἐπιμελητέον τινός, Xenoph.

curriculo, δρομαίως.

curriculum, i. e. parvus currus, ἁρμάτιον, τό, διφρίσκος, ὁ, Aristoph. — i. e. cursus, δρόμος, ὁ, Thuc.

curro, τρέχω, celeriter, ταχύς, Plat. una, συνδρομεῖν, Dem.

curruca, ὑπολωΐς, ἡ, Theophr.

currus, ἅρμα, τό, Xenoph. ὄχημα, τό, Herodian. curru vehi, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης, currum conscendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, Herodian. currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, id. Conf. vehiculum.

cursito, συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, Plato. sursum deorsum, περιπατεῖν ἄνω, κάτω, Aristoph.

cursor, δρομεύς, ὁ, Lucian.

cursus, δρόμος, ὁ, Dem. equi, δρόμος ἵππων, idem. cursu contendere ad portum, δρόμῳ καταντᾶν ἐπὶ τὸν λιμένα, Syncs. a cursu non declinare, ἀπαρεγκλίνητος θεῖν, Heliodor. cursum rectum tenere, εὐθυδρομεῖν, Xenoph. cursum sistere, ἔχεσθαι δρόμου, Lucian.

curto, κολεύω, aliquid, τί, Theophr. κολοβοῦν τι, Aristot.

curtus, κολοβός, Aristot.

curulis, ἁρματήλατος, Athen. ἁρμάτιος, Xenoph. sella, δίφρος ἡγεμονικός, Plut. curule certamen, ἁρματοδρομία, ἡ.

curvatio, κάμψις, ἡ, διακάμψις, ἡ.

curvatura, καμπή, ἡ, Plut. καμπτής, ὁ, Xenoph.

curvitas, καμπυλότης, ἡ, κυρτότης, ἡ, Plut.

curvo, κάμπτω, Thuc. συρτόω, Xenoph.

curvus, καμπύλος, ἀγκύλος.

cuspido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.

cuspis, ἀκωκή, ἡ, Lucian. sagittae, ἀκίς, ἡ, Diosc. hastae, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἐπιδορατίς, ἡ, Plut.

custodia, φυλακή, ἡ, inventa urbibus ad custodiam et salutem, εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, Dem. delecti ad custodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τὴν φυλακήν, id. lidem et custodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐγγύησιν προδιδόναι, Herodian. — i. e. carcer, captivitas, v. carcer, captivitas.

custodio, φυλάττω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσιν, Xen. aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπό τινος, id. mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, Dem. urbem, διαφυλάττειν τὴν πόλιν, Isocr.

custos, φύλαξ, ὁ, Dem. constitutio custodum, διάταξις φυλάκων, id. curtudes constituere, καθιστάναι φυλακάς, id. imponere, ἐπιτάττειν φυλακάς, Isocr. occidere, ἀποσφάττειν, Dem. custos carceris, δεσμοφύλαξ, ὁ, Lucian. νεκρομφύλαξ, ακος, ὁ, Xenoph. lagam, θησαυφύλαξ, ὁ, Thuc. νεωφύλαξ, ὁ, Aristot. templi, ναοφύλαξ, ὁ, id. civium s. civitatis, πολιτοφύλαξ, ὁ, idem. strateorum, στρωματοφύλαξ, ὁ, Plut. corporis, σωματοφύλαξ, ὁ, Herodian. — custos femina, φυλακίς, ἡ, Plato.

cuteus, δερματόδης, ες, δερμάτινος.

cuticula, δερμάτιον, τό.

cutis cum subjecta carne, χρώς, τός, ὁ, Aristot. dritacta, δέρμα, τό.

cyamus, κύαμος, ὁ, Plato.

cyaneus, κυάνεος, Aristot.

cyanus, κυανός, ὁ, cyanum refero, κυανίζω, Diosc. in cyanum vergens, κυανίτης, ἡ, Hippocr. cyanei color s. inductio, κυάνωσις, ἡ, Plut.

cyathus, κύαθος, ὁ, Athen parvus, κυάθιον, τό, Poll. cyathio similis, κυαθώδης, ες, Athen. parvus, κυάθιον, τό, Poll. Athen. cyathis indulgen, κυαθίζω, Polyb.

cygneus, κύκνειος, Athen.

cygnus, κύκνος, ὁ, Aristot.

cylindreaus, κυλινδρικός.

cylindrus, κύλινδρος, ὁ, Plat. cylindro similis, κυλινδρώδης, ες, Theophr. aequo sive complanu, κυλινδρόω, id. cylindri more, κυλινδρικῶς, Plut.

cymba, κύμβη, ἡ, Soph. piscatoria, ἁλιευτικὸν πλοῖον Xenoph.

cymbalista, κυμβαλιστής, ὁ.

cymbalistria, κυμβαλίστρια, ἡ.

cymbalum, κύμβαλον, τό, Xen. pulso, κυμβαλίζω, Luc.

cymbium, κυμβίον, τό, Dem.

cymianum, κυμινον, τό, Diosc. cymino similis, κυμινώδης, ες, Theophr.

cyprinus, καπρῖνος, ὁ, Aristot.

cytisus, κύτισος, ὁ, Theophr.

D.

Dactyliotheca, δακτυλιοθήκη, ἡ, Plin.

dactylus, δάκτυλος, ὁ, Diosc.

daemon, δαίμων, ὁ, Plato malus, κακοδαίμων, ὁ, capularis, σκοτοδαίμων, ὁ, Plut. a daemone inspiratus, δαιμονιακός, id. qui daemonis est, δαιμονιακός, Chrys. pro daemone habeo, δαιμονίζω, Hesych. a daemone possideor, δαιμονιζόμαι, N. T. δαιμονᾶν, Lucian.

daemoniacus, δαιμονιακός, Plut.

daemoniacus, δαιμονιώδης, Chrys.

doma, δόμος, ἡ, Dioscor δόρξ, ακός, ὁ, Al. Aphrod. δόρκας, ὁ, Diosc. parva s. parvus, δορκάλιον, τό.

damnatu, καταδίκη, ἡ, καταδίκη, ἡ, καταγνωσις, ἡ.

damnatorius, καταγνωστικός.

damnatus, καταδικτος, ον, καταδικος, ον, Dem. violati fasti, καταδικτος τοῦ θεῖν περὶ τὴν ἑορτήν, Dem.

damno, καταγνώσκω, aliquem capitis, θανάτου τινος, Dem. θανάτου τινά, id. καταδικάζω θανάτου τινος, Isocr. καταψηφίζομαι θανάτου τινος, Dem. aliquem inique, ἀδίκως καταδικαζόμαι τινος, id. aliquem homicidii, καταγιγνώσκω τινὸς φόνου vel τινὰ φόνου, Lys

damnosus, βλαβερός.

damnosus, βλαβερός, Plato.

damnum, βλάβη, ἡ, Plato ζημία, ἡ, Xen. βλάβος, τό, Dem. συμφορά, ἡ, Isocr. et detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, Dem. adferre alicui, φέρειν τινί βλάβην, id. ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν, id. esse s. fieri alicui, εἶναι τινι βλάβης, id. contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν οὐ μικράν, idem. restituere s. pendere duplo, ἀποτίνειν βλάβος διπλοῦν, id. cum damno facere, aut fieri, μετὰ βλάβης, s. ζημίας ποιεῖν s. γίγνεσθαι, id. facio s. patior, ζημιοῦμαι, id. ab aqua, πάσχω κακὸς ἐξ ὕδατος, idem. quod ex consilii temeritate acquitur, συμφορὰ τῆς ἀβουλίας,

Digitized by Google

Isocr.

dapes, ἐδέσματα, τά, Isocr.

dapsilis, ε, δαψιλής, ές, Plato. apulum dapsilius, δεῖπνον δαψιλέστερον, Plut. dapsilis et largus sum, ἐνδαψιλεύομαι.

dapsiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, Xenoph.

datio, δόσις, ἡ, Plato.

dator, δοτήρ, ὁ, Xenoph. δωτής, ὁ, Lucian.

datus, δεδοῦς, Dem. data opera, ἑκουσίως, id. ἑκοντί, id. ἐξεπίτηδες, id. delinquere, ἑκουσίᾳ ἁμαρτάνειν, id.

de, Praepos. 1) indicat argumentum vel id, quod quocunque ratione spectatur, περί c. gen. disserere de aliqua re, διαλέγεσθαι περί τινος, λόγους ποιεῖσθαι περί τινας, quid judicas de hac re? τί δὲ σύ γιγνώσκεις περί τούτων; de gloria pugnare, περί δόξης πολεμεῖν, Dem. de re nova loqui s. dicere, περί καινοῦ πράγματος λέγειν, Idem. – ἀμφί c. gen. commentatio de astris, γράφω ἀμφί ἀστέρων, Luciano. – ὑπέρ, c. gen. de reruso incolumitate sollicitum esse, ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνίας φροντίζειν, Isocr. de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, id. – Raro ἀμφί c. dat. vida ἀμφί, B. 2. fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτῳ αὐτοῦ, Hdn. vereor, timeo, metuo de aliqua re, δεδοικέναι τι. 2) motum e loco superiori in inferiorem, κατά c. gen. ut de muro praecipitare, κατὰ τείχους ῥίπτειν, Hdt. – et omnino discessum, ἀπό, ἐκ c. gen. 3) originem, ἀπό c. gen. homo de schola, εἷς ἀπὸ τῆς σχολῆς, cf. ἀπό, III, t. 5. – 4) partem, ἐκ vel genit. sina praepos., unus de multis, εἷς τῶν πολλῶν s. ἐκ τῶν πολλῶν, de suo rem publicam juvare, ἐκ τῶν ἰδίων s. ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ὠφελεῖν, Isocr. – it. ἀπό. de numero detrahere, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν, Isocr. 5) tempus, de nocte, ἐν νυκτί, νυκτός, νύκτωρ, ἐκ νυκτός. 6) i. q. secundum, κατά c. acc., μετά c. gen. vel acc., interdum etiam ἀπό, de compacto, ἀπὸ συγκειμένου, Pausan. κατὰ συνθήκην. 7) Latinum *De* in formulis quibusdam sensu adverbiali praeditis usurpatur, quarum frequentiores hinc apponam: de industria, ἐπίτηδες, ἐξεπίτηδες, ἐκ προαιρέσεως, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προνοίας, ὑπὸ γνώμης. – de improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἐξ ἀνάντου, ἀπροσδοκήτως, qua de causa, ἐκ τίνος αἰτίας; cf. cur. de caetero, τὸ λοιπόν, de integro, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, αὖθις, ἐκ καινῆς, de more, κατὰ τὸ ἔθος, συνθῶς.

dea, θεά, ἡ, Dem. θεός, ἡ, id. magna et praestans Minerva, μεγάλη καὶ ὑγιεθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, Idem.

dealbatio, λευκασμός, ὁ.

dealbo, λευκαίνω, dealbatum esse, λευκοῦσθαι (pass.) Xen.

deambulatio, περίπατος, ὁ, Plut. deambulationa pomeridiana uti, περιπάτῳ διαλυτῷ χρῆσθαι, Ael.

deambulatorium, περίπατος, ὁ, Plut.

deambulo, περιπατέω, Herodian. sursum, deorsum, ἄνω, κάτω, Aristoph.

deamo, στέργω, aliquem, τινά, Plut. ὑπερηγαπᾶν τινά, Herodian.

dearmatus, παρωπλισμένος, Plut.

dearturo, ἐξαρδεύω, Aristot.

deauratio, χρύσωσις, ἡ, Plut.

deauratus, διάχρυσος, ον, Athen.

deauro, χρυσόω, Athen.

dabacchatio, παρανία, ἡ, Dum.

debacchor, παρανοέω, in aliquem, εἴς τινα. Dem.

debellatio, καταπολέμησις, ἡ, Thuc. καταγωνισμός, ὁ, id.

debellator, καταγωνιστής, ὁ, καταπολεμῶν, ὁ, Thuc.

debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Thuc. καταγωνίζομαί τινα, Herodot.

debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, Plato. alicui sea alienum, τινὶ χρέος, s. χρέα, Dem. alicui gratiam, τινὶ χάριν, Plato. dicere, λέγειν, Aristot. non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαραπεσεῖν καθ' ἡμῶν αὐτῶν, Dem. quae restant, magnae vobis curae esse debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι, id.

debilis, ἀσθενής, ές, Isocr. ἀσθενῆς, Dem. ἀῤῥωστος, ον, id.

debilitas, ἀσθένεια, ἡ, Plato. ἀῤῥωστία, ἡ, Thuc.

debilitar, ἀσθενοῦς, Dem.

debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινά, Xenoph.

debitio, ὄφλησις, ἡ, χρέος, χρέους, τό, Dem.

debitor, ὀφείλων, ὁ, ὄφλων, ὁ, ὀφλητής, ὁ, ὀφειλέτης, ὁ, χρεώστης, ὁ, χρεωστής, ὁ, v. Lobeck. Phryn. p. 468. ὑποχρεώς, ὁ, ὁ, magnus, ὑπόχρεως, ὁ, ὁ.

debitrix, ὀφειλέτις, ἡ, Eurip. ὀφείλουσα, ἡ, Dem.

debitum, ὀφείλημα, τό, Dem. ὄφλημα, τό, id. χρέος, ους, τό, id. duplum, ὄφλημα διπλοῦν, Idem. privatum, χρέος ἴδιον, id. paternum, χρέος πατρῷον, id. adscribere ad debitum, γραφεσθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος, id. reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα, id. ἐκτίσαι ὄφλημα, id recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, id. recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρά τινος, id. condonare omnia, ἀφίεσθαι τῶν ὀφλημάτων, id. ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφείλουσι, Isocr. aspungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, Dem. debito fraudare, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, idem.

debitus, ὀφειλόμενος. 2) metaph. προσήκων, ut debitus honor, προσήκουσα τιμή, Plato. poena, προσήκουσα τιμωρία, Id.

deblaterо, ψελλίζομαι, Aristot. στωμύλλω. Aristoph. κατασταμύλλω, id.

decacuminatio, βλαστολογία, ας, ἡ, Theophr.

decacuminio, βλαστολογέω, Theophr.

decalogus, δεκάλογος, ὁ.

decanto, ἐγκαμπτω, Isocr. – i. e. saepius inculco, πολυλογέω, Polyb.

decapolo, μεταγγίζω, Diosc.

decanus, δεκάδαρχος, ὁ, δεκάρχης, ὁ, Herodot.

decas, δεκάς, ἄδος, ἡ.

deculesco, ἀποκαυλόω, Theophr.

decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός, Xen. de via alicui, ἐξίστασθαι ὁδοῦ τινι, Plut. a magistratu, ἐξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, Thuc. – i. e. minuor, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo castinati sunt, οὐδὲν αὐτὰ ἀπεγίγνετο στρατοῦ εἰ μὴ τι νόσῳ, Thuc. de jure suo decedere, ἀφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτοῦ, ante Aristoph. fatalem diem decedere, s. mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, Isocr.

decem, οἱ, αἱ, τά δέκα, Dem. millia, μυριάς, ἡ, Theophr. μυριστά, ἡ, Xen. mensibus, δεκαμηνιαῖος χρόνος.

december, Ποσειδεών, ὁ. (Sed Poseideon mensis incidit partim in Januarium nostrum, quare Decembrem fortasse rectius vertas: ὁ δωδεκατος μήν.)

decempeda, μέτρον δεκάπουν, δεκάπους, ὁ.

decempetador, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν.

decemplex, δεκαπλάσιος, Poll.

decemvir, δεκαδάρχης, ὁ, δεκαρχος, ὁ, δεκαρχής, ὁ, δεκαδάρχας, ὁ, δεκαδοῦχος, ὁ, Lys. sum decemvir, δεκαδαρχέω, Hesych.

decemviralis, δεκαρχικός, ὁ, ἐν.

decemviratus, us, δεκαρχία, ἡ, Plut. δεκαδαρχία, ἡ, Dem.

decennalis, δεκαετής, ές, δεκαέτορος, ον, Plato.

decennis, ε, i. q. antecedens.

decennium, δεκαετία, ἡ, δεκαέτορος χρόνος, Plato.

decens, πρέπων, σα, ον, aliquem, τινί, Isocr. πρεπώδης, ες, τινί, id. σχεσάμενοι τι τινί, Dem. καθήκον τινί, id

decenter, πρεπόντως, Dem. Cf. convenienter

decentia, πρέπον, τό, Dem.

deceptio, ἀπάτη, ἡ, Dem. ἐξαπάτη, ἡ, id.

deceptor, ἐξαπατών, ὁ, Dem. παραχρούμενος, ὁ, Isocr.

decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλά, Dem. bene et recta, ἐρθῶς καὶ καλῶς id. Idem recta decerno, δικάζω τὴν δίκην καλῶς, Lucian. honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, id. secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, id. frustra, τοιαλλά, id. expressa, διαῤῥήδην, id. clam, κρύβδην, id. de rebus, quae decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων, ἃ χρή, id. pacem, τὴν εἰρήνην, Isocr. auxilium, βοήθειαν, Dem. praelio, μάχομαι. cf. pugno, praelior.

decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπόν, Theophr. καρπολογέω, id. florem, ἀνθέμια ἄνθος, Plut aliquid, ἀποῤῥήγνυμί τι, Plut.

decertatio, ἀγώνισμα, τό, Plut. ἀγωνισμός, ὁ, Dion

decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. cum aliquo ob aliquid, τινί τι, id. τινὶ ἕνεκά τινος, Plato. ἀμιλλάομαι ἔνεκά τι, Xenoph.

decessio, ἀπαλλαγή, ἡ, Hippocr.

decessus, ἀποχώρησις, ἡ, Hippocr. a vita, ἡ ἀπόστασις βίου, Xenoph.

decet, πρέπει, aliquem, τινί, Dem. me odisse eum, ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν, Xen. vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου, Dem. nos optimos esse, προσήκον ἡμᾶς βελτίστους εἶναι, Isocr. non decet id parci facera, οὐ ἔστι δίκαιον οὐδὲν προσῆκον περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, Dem. quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστί, Plato. plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, Dem. contra, quam decet, παρὰ τὸ πρέπον, ut decet, κατὰ τὸ πρέπον, Xen. haec te decent, ταῦτα σοι πρέπει. Isocr.

decidium, κατάκτημα, τό, Al. Aphr.

decido, i. q. deorsum cado, καταπίπτω, ab asina, ἀπ' ὄνου, Aristoph. in terram,

Digitized by Google

τι τῆς γῆς, Xen. -- i. e. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τί, Xen. controversiam, καθίστημι ἔριδα, Plut.

decies, δεκάκις, Aelian. decies millies, μυριάκις, Dem.

decima, δεκάτη, ἡ, Dem. decimae, quae Apollini afferuntur, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, Xenoph. decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινα, Dem. decimam partem praedae dare, δεκατεύειν τα τῶν πολεμίων, Plut.

decimatio, δεκάτευσις, ἡ,

decimator, δεκατευτής, ὁ.

decimo, δεκατεύω, aliquid, τί, Plut. locus, in quo decimae persolvuntur, δεκατευτήριον, τό, Xenoph.

decimus, δέκατος, ατη, ατον.

decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινά, Dem. φενακίζω τινα, Id. παρέχω τινά, Plato. ἐξαπατᾶν ἑαυτόν, Xen. una, συνεξαπατάω, Dem. et fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινά, Id. ἐξαπατάω καὶ παρακρουομαί τινα, id. aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα, id. multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, Dem. facile decipi posse, εἶναι εὐπάπατον, Aristot.

decipula, γαλεώγρα, ἡ, Poll.

decisio, διάλυσις, ἡ, Polyb. διάγνωσις, ἡ, Dem.

declamatio, ῥητορία, ἡ, Isocr.

declamator, ῥητορεύων, Isocr.

declamatorius, ῥητορικός, Aristot.

declamo, ῥητορεύω, Isocr.

declaratio, δήλωσις, ἡ,

declaro, δηλόω, aliquid aperte, τι σαφῶς, Isocr. manifestissime, τί ἐναργέστατα, Id. alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, id. omnibus, ne alienas opes non appetere, φανερόν ποιῶ πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, Plut. imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, Herodian.

declinatio, κλίσις, ἡ, mali, τοῦ κακοῦ, Bas. grammatica, κλίσις, ἡ, Gramm.

declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, Herodot. ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς, Aristot. ad aliquid, ἐπί τι, Dem. aliquid, ἐκφεύγω τι, Plato.

declivis, ος, ἐπικλινής, ές, Thuc.

declivitas, κλιτύς, ἡ, Ionice. Hom. κλίτος, τό, Ap. Rh. κλίμα, τό, Philo. καταφέρεια, ἡ, Hippocr.

decoctio, ἕψησις, ἡ, Theophr.

decoctor, κυμαντής, ὁ, Xen. ἄσωτος, ου, Aristot.

decoctum, ἕψημα, τό, Diosc.

decoctura, ἕψησις, ἡ, Theophr.

decollo, τραχηλοκοπέω, Plut. τῷ πελέκει πατάσσω, Diodor. τὰ πέλεκει τοὺς αὐχένας ἀποκόπτω, Dion. Hal.

decolor, δύσχρως, ον, contr. δύσχροος, οον, Hippocr.

decoloratio, δύσχροια, ἡ, Galen.

decoquo, ἕψω a. ἑψέω, Diosc. massam farinae in carbonibus, ἑψέω μᾶζαν ἐν ἀνθράκων, Herodian. — i. e. dilapido, χρήματα. Phal. bona paterna, κατεδομαι τα πατρῴα, Poll.

decor, εὐπρέπεια, ἡ, faciei, τῆς ὄψεως, Dem. eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, Id.

decoramen, κόσμος, ὁ, Isocr. κόσμημα, τό, Plato.

decore, εὐπρεπῶς, Dem.

decoro, κοσμέω, aliquid, τί, Thuc. aliquem honoribus, φιλοτιμίαις τινὰ τιμαῖς, Plato.

decorticatio, περιφλοισμός, ὁ.

decortico, περιφλοιζω, Theophr. λέπω, Athen. ἀπολέπω, Aristoph.

decorum, πρέπον, τό, Dem. δέον, τό, Id. servo, φυλάττω τὰ πρέπον, Id.

decorus, εὐσχήμων, ον, alicui, τινί, Aeschio. εὐπρεπής, ές, Xenoph.

decrementum, φθίσις, ἡ, Plato.

decrepitus, γήρων ἐς τὸ ἔσχατον, Lucian. Thithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, Id. extreme, ἐσχατόγηρως, ω, ὁ, ἡ, Plut. ὑπέργηρως, ω, ὁ, ἡ, Aelian.

decrescentia, μείωσις, ἡ.

decresco, μειόομαι, Aristot.

decretum, ψήφισμα, τό, Dem. ψηφισθέντα, τά, Id. praeclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περί τινος, Id. factum secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα, Id. utile, συμφέρον τί δεδογμένον, Id. decretum facere, τίθεναι ψήφισμα, Dem. comprobare, κυρόω ψήφισμα, a. δόγμα, Idem. comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, Id. caesequi, ποιεῖν τα δοξαντα, Id. ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσμασι, Id. improbare, ἀπειπεῖν ψηφίσμασι, Isocr. evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, Dem. abrogare, λύειν ψήφισμα, Id. expungere, ἐξαλείφειν ψήφισμα, Id.

decribro, κοσκινίζω.

decubo, κατάκειμαι, aegrotus, νοσῶν, οὖσα, Lucian.

decoloo, καταπατέω, Thuc.

decumanus, δεκατεύς, — i. e. qui decimas colligit, δεκατολόγος, ὁ, Dem.

decumbo, κατάκειμαι, aegrotans, νοσῶν, Lucian. διάγω ἐν κλίνῃ, Plut. κείμαι ἐν κλίνῃ, Dem.

decuplatus, δεκαπλάσιος, Poll.

decuplo, δεκαπλασιάζω.

decuria, δεκάς, ἡ, militum, λόχος, ὁ, Thuc.

decurio, onis, δεκάδαρχος, ὁ, δεκάρχης, ὁ, aum, δεκάδαρχον.

decurio, δεκαζω, ἀποκληρόω, καταλοχίζω.

decurro, καταθέω, Dem. aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι, Chrys.

decursio, καταδρόμησις, ἡ.

decursorium, locus in quo decurritur, καταδρόμος, ὁ.

decursus, καταδρομή, ἡ, Thoc.

decurtu, κολοβόω, Aristot.

decus, ὄνομα, τό, civitatis, τῆς πόλεως, Dem. patriae, κόσμος τῆς πατρίδος, Plut. Conf. gloria.

decussatim, κατὰ χιασμόν, Plato.

decussatio, χιασμός, ὁ, Plato. decussationis formam habens, χιαστός, Eustath.

decussis, δεκάς, ἄδος, ἡ.

decusso, χιάζω.

decussus, us, ἀπόσπασις, ἡ.

decutio, κατασείω, fructus, καρπούς, ἀποσείομαι, aliquid, τί, Aristot.

dedecet, ἀναρμοστεῖ, Plato. aliquem, δυσείδες ἐστί τινι, Plut.

dedecor, αἰσχρός, Dem.

dedecoramentum, αἰσχύνη, ἡ, Dem.

dedecoro, κατασχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, Antiph. honores, τιμάς, Dem. aliquid verbo, τί λόγῳ, Id. meam existimationem, τὴν δόξαν ἐμαυτοῦ, Id. turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, Herodian. Cf. dedecus.

dedecorose, ἀτίμως.

dedecorosus, ἄτιμος, ον, Dem.

dedecus, ἀτιμία, ἡ, Dem. ὄνειδος, τό, Id. αἰσχύνη, ἡ, Id. adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν a. περιποιεῖν τινι, Id. admittere, ἔνοχον εἶναί τινι αἰσχύνῃ, Id. abolere susceptum, ἀναλάβειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, Id. incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινί, Id. dedecori hoc tibi est, τοῦτο ἐστί σοι ὄνειδος, Plut.

dedicatio, καθιέρωσις, ἡ.

dedico, καθιερόω, deo partem aliquam, τῷ θεῷ μέρος τι, Plato.

dedignatio, ἀπαξίωσις, ἡ, Polyb.

dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινά, Appian. aliquid, τί, Plut. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristot.

dediscо, ἀπομανθάνω, aliquid, τί, Plut.

deditio, ἔκδοσις, ἡ, compellere aliquem ad deditionem, ἀναγκάζω τινα, Dem.

dedititius, ἐκδοτος, ον, Isocr.

deditus, ἐκδοτος, ον, Isocr. dedita opera, ἐξαπίνης, Dem. alicui rei deditus, ἐπιδίδωμι τινι, Synes. sum, σπουδάζω περί τινος, Herodian. voluptatibus deditus sum, δουλεύω ἡδοναῖς, Isocr.

dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινί, Thuc. ultro me ipsum, ἑκὼν ἐνδίδωμι ἐμαυτόν, Dem. urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινί, Isocr. παραδίδωμι πόλιν τινί, Diod. Sic aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινὰ τινί, Plut. ἐκδοτον παραδίδωμί τινι, Herodian. me studiis ductrinae, ἔχομαι παιδείας, Lucian.

dedisco, μεταμαθάνομαι, Plut.

dedoleo, ἀπαλγέω, Thuc. ἀλγεῖν παθήματι.

dedolo, ἀπεξέω.

deduco, καταγω, aliquem, τινά, Plut. filum, κρόκην, Lucian. lanam, ἔριον, Id. navem, ναῦν, Herodian. triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, Dem. aliquem a proposito, ἀποκλίνω τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Aeschin. a sententia, μετάγω τινα, Dem. aliquem plausu et clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, Lucian. ἀκολουθεῖν τινι πρὸς τάφον, Dem. domum, προπέμπω, Xenoph.

deductio, ἀφαίρεσις, ἡ, — i. e. abstractio, ἀπαγωγή, ἡ.

deductor, προπεμπτής, ὁ, Dem.

deerro, ἀποκλίνομαι, c. gen. — decerrere facio, ἀποκλίνω, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Aeschin.

defaecatus, ἄφυγος, ον.

defaeco, διυλίζω, Diosc.

defatigatio, κάμνοντος, ὁ.

defatigo, καταπονέω, aliquem, τινά, Lucian.

defectio, ἀποστασις, ἡ, Thuc. ἀποστασία, ἡ, Plut. ἀπολειψις, ἡ, Dem. — i. e. quod deest, v. defectus.

defector, ἀποστατής, ὁ, Plut. ἀποστάτης, ὁ, Id.

defectus, ἐνδεια, ἡ, Dem. ἔλλειμα, τό, Id. ἔλλειπον, οντος, το, Id. ἐλάττωμα, τό, id. solis vel lunae, ἔκλειψις, ἡ, Aristot.

defendo, ἀμύνω, Isocr. populi libertatem, ἀμύνομαι τὴν δημοκρατίαν, Dem. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, Idem. sororem, πρὸ τῆς

Digitized by Google

ἀδελφῆς, Plut. Graecism, τὴν Ἑλλάδα, Plato. aliquem coram judicio, συνηγορεῖν ὑπέρ τινος, Aristot. συνηγορεῖν τινί, Isocr. συνηγορεῖν τινί, Id. ἀπολογεῖσθαι περί τινος, Id. causam, ἀπολογίαν ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος, Id. me, ἀποδιδόναι, Xen. aliquem ab injuria, ἐπαμύνειν τινί. Cf. defensio.

defensio, προστασία, ἡ, Polyb. ἐπιχειρεῖν, ἡ, Id. coram judicio, ἀπολογία, ἡ, Dem. octorum, ὑπέρ τῶν πραγμάτων, Id. defensionem instituere s. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν s. ποιεῖσθαι, Id. λέγειν, Id. dare s. concedere alicui, δίδοναι τινί, Id. meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπέρ ψευδῶν, Id. relinquere alicui, ὑπολείπειν τινί, Id. scribere precatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινί, Id. habere justam, ἔχειν λόγον s. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν, Id. legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν, Id. φεύγειν ἐρῆν καὶ δικαίαν οὖσαν ἀπολογίας, Id. audire, ἀκροᾶσθαι τοῦ ἀπολογουμένου, Isocr. avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινός, Dem. defensione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινί, id. abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, Idem.

defensito, προΐστασθαι, jura, τῶν δικαίων, Dem.

defensor, προστάτης, ὁ, Plut. βοηθός, ὁ, Id. — i. e. patronus, ἀπολογούμενος, ὁ, Dem. συνήγορος, ὁ, Idem. συνηγορῶν, οὖσας, ὁ, Id. salutis alicujus, συνηγορεῖν τῇ σωτηρίᾳ τινός, Idem. legis alicujus, συνηγεῖν νόμῳ τινί, Id. comparare multos defensores alicujus, περιίεσθαι πολλοὺς συνηγοροῦντας ὑπέρ τινος, Id. adscivere sibi defensorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγορεῖν, Id. habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, Id. destitui defensore, ἔρημον γίγνεσθαι τοῦ συνηγορεῖν, Dem.

defero, καταφορτίζω, aliquid in nave, τι ἐπὶ ναῦν, Synes. — i. e. denuntio, παραγγέλλειν, alicui aliquid, τινί τι, Plut. — i. e. accuso, εἰσαγγέλλω, Id. καταγγέλλω τινά, Herodian. Conf. accuso.

defervao, ἀναβράζω. — i. e. placidus fio, πραΰνομαι, Xen. ira mea defervet, παύσομαι τῆς ὀργῆς, Dem.

defessus, κατάπονος, ον, Plut. κατάκοπος, ον, Plut.

defetiscor, καταπονοῦμαι, Laert. ἀποκάμνω, Herodian.

deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, Dem. defitin pecunia, s. pecunia deficit mihi, χρήματά μοι ἀπολείπει, Aristoph. μοι ἐπιλείπει, Dem. frumento, ἐπιλείπει τῷ σίτῳ, Thuc. spiritu, τοῦ πνεύματος, Plato. animo, λιποψυχεῖν, Thuc. viribus, ἐξασθενεῖν, Plut. fame, βουλιμιᾶν, Xenoph. — i. e. desino, καταλύω. — i. e. desciscio ab aliquo, ἀφίστασθαί τινος, Isocr. ἀπό τινος, Diodor. ad hostes, πρὸς πολεμίους, Isocr. ἀπολείπω ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους, Dem.

defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τι εἰς γῆν, Aristot. oculos in aliquid, ἀτενίζω τινί, πήγνυμι τὰ ὄμματα κατά τινος, διατείνω προσβλέπων τι s. ἀφορῶν πρός τι, ἀκριβαίνω ὁρῶ τι, ἀκριβαίνοντα τι.

definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, Aristot. aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τι διαστήματί τινι, Lucian. — i. e. statuo, alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι, Dinarch. — i. e. circumscribo, περιγράφω, Aristot.

definite, ὡρισμένως, Aristot.

definitio, ὁρισμός, ὁ, Aristot. ὅρος, ὁ, Id.

definitivus, ὁριστικός, Aristot.

delinitus, ἀρισμένος, Dem.

defit, λείπει, ἀπεγίγνεται.

deflagratio, ἐμπρησμός, ὁ, Plat. ἐμπρησις, ἡ, Aeschin.

deflagro, καταβλέγομαι, ἐμπρήθομαι, Xenoph.

deflectu, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, Plato. ἀνακλίνω, ad secordiam, ἐπὶ τὸ ἡδυμεῖν, Dem. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονάς, Aristot. παρεκκλίνομαι εἴς τι, Plut. ab aliquo in occursu, ἐκτρέπομαί τινα ἀπαντῶν, Dem.

defleo, καταδακρύω, sortem, τὸν τύχην, Xen. aliquem, ἀνακλαίω τινά, Isocr. matrem mortuam, θρηνῶ μητέρα θανοῦσαν, Lucian. virum propter sortem infelicem, δεύομαι ἀνδρὸς τῆς τύχης, Dion. Halic. fortunam alicujus, κλαίω τύχην τινός, Dem.

defloreo, παραθέω, Plut. παρακμάζω, Id. ἐξακμάζω, ἀπομαραίνομαι.

deflorescо, vide defloreo.

defloro, ἀποθίζω, aliquid, τί, Plut.

defluo, καταρρέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, Xen. defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, Dem.

defluvium, ἀπόῤῥοια, ἡ, Xen.

defluvius, ἀποῤῥέων, ον, Plato.

defluxus, ἀπόῤῥοια, ἡ, Xen. in primis, humorum e capite, καταῤῥοος, contr. καταῤῥους, ου, ὁ, Galen.

defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, Xen. aurum, χρυσίον, Hermog. — i. e. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, Plato.

defore, ἐλλείπειν, Aristot.

deformatio, δυσμορφία, ας, ἡ.

deformis, δύσμορφος, ον, Plut. ἄμορφος, ον, Lucian. facies supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλοι τῷ αἰσχει, Xen.

deformitas, ἀμορφία, ἡ, Plut. ἡ ἀῤῥυθμία τοῦ σώματος, Dem. αἶσχος, τό, Xen.

deformitae, αἰσχρᾶς, Aristot.

deforme, ἀπομορφόω, aliquem, μυκαίνω τινά, Dion. Hal. καταρυπαίνω τινά, Isocr. honores, καταισχύνω τιμάς, Dem. aliquid verbis, τι λόγῳ, Dem. suum existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, Id. — i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, Lucian. aliquid, ἀμορφόομαί τι, Plut.

defossio, κατορυχή, ἡ.

defraudatio, νοσφισμός, ὁ, ἀποστέρησις, ἡ, Isocr.

defraudator, ἀποστερητής, ὁ, Plato.

defraudo, ἀποστερῶ, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, Xen. ἀποστέρησιν ποιεῖ, Isocr. ἠπατεῖν τινά, Dem. genium, ἀντιγανιζάμενος τῇ φύσει.

defrenatus, ἀχαλινος, ον, Plato. ἀχαλίνωτος, ον.

defrigesco, ἀποψύχομαι, Aristot.

defringo, ἀποῤῥήγνυμί τι, Aesch. κατάγνυμι, ramum arboris, βλαστοκοπῶ, βλαστολογῶ, Theophr.

defrugatio, καρπισμός, ὁ, Theophrast.

defrugo, ἐκκαρπίζομαι, Theophr. καρπίζομαι, Id.

defrustatio, σπαραγμός, ὁ, Herodian.

defrusto, σπαράσσω, Lucian.

defrutum, ἕψημα, τό, Dioec.

defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τί, Dem. ἀπωγορεύω τι, Plato.

defulguro, ἐκστράπτω, Lucian.

defunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν.

defunctus, ἀπαλλαγείς, aliqua re, τινός, Plato. — i. e. mortuus, τεθνεώς, Dem. ἀποθανών, Id. τελευτήσας, Id. κατοιχόμενος, Idem.

defundo, καταχέω.

defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινός, Plato. officio, τοῦ καθήκοντος, Thuc. vita, vide morior.

degener, ἀγενής, ές, Herodian. δουλοπρεπής, ές, Lucian.

degeneratio, νοθεία, ἡ, Plut.

degenero, νοθεύομαι, Lucian. in aliam formam, ἐκπίπτω τοῦ ἀλλότριον εἶδος, Plato. liberi degenerantes, τέκνα ἐξιστάμενα, Theophrast. degenerare facio, ἐξίστημι καὶ ἐξαίρω τὴν τοῦ ἔχοντος φύσιν, Aristot.

deglabratio, ψίλωσις, ἡ, Athen.

deglabro, ψιλόω, Aristot.

deglubo, ἀπολοπίζω, ἀπεδέρω.

deglutio, καταπίνω, aliquid, τί, Plut. βρυχθίζω τι, Aristot.

dego, διάγω, separatim, κατ' ἰδίαν, Herodian. vitam, τὸν βίον, Dem. ζῶν βίον, Plato. ποιοῦμαι βίον, Herodian.

degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.

degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός, Plato. imperium, γεύομαι ἀρχῆς, Herodot. aliquid, τί.

degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapidibus, λίθοις, Lucian.

dehinc, τοὐντεῦθεν, Lucian. primum, — dehinc, πρῶτον, — εἶτα, Demosth.

dehiscо, χαίνω, Lucian.

dehonestamentum, v. dedecus.

dehonesto, v. dedecoro.

dehonestus, vide turpis.

dehortatio, ἀπωτρεπή, ἡ, Aristot.

dehortor, ἀπωτρέπω, aliquem, τινά. Isocr. ab aliquo, τινός, id. a gerenda republica, τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.

deificatio, ἀποθέωσις, ἡ, Herodian.

dein, v. deinde.

deinceps, ἑξῆς, Dem. ἐφεξῆς, id. τὸ λοιπόν, Dem. μετὰ ταῦτα, Idem. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, Isocr. εἰς τὸ λοιπόν, Xen.

deiode, εἶτα, invasit Thessaliam, ἐνέβη Θεσσαλίας, Dem. praedicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, idem. abusus est dono, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακέχρηται, Plato. primum — deinde, πρῶτον μὲν — δεύτερον δέ, Dem. πρῶτον μὲν — ὕστερον δέ, id. πρῶτον μὲν — εἶτα, idem. πρῶτον μὲν — ἔπειτα, id. primum - deinde - tandem, τό μὲν πρῶτον — ἔπειτα — τὸ τελευταῖον δέ, idem.

deitas, θεότης, ἡ, Gregor.

dejectio, καταβολή, ἡ, ἀποβολή, ἡ, ἐκβολή, ἡ.

dejero, κατόμνυμι, Dem. aliquid, διόμνυμί τι, Lys. vidisse aliquem, ἰδεῖν τινά, Plut. persancte, σεμνῶν καὶ μέγαν ἐπιορκοῦντα, Lys.

dejicio, καταβάλλω, aliquid, τί, Isocr. — i. e. daturbo, de honore, ἀποθέομαι τῆς τιμῆς, Lucian. aliquem de possessione, ἐξαίλλω τινά, Demosth. de saxo, i. e. praecipito, καταφρονίζω τινά, Dem.

dejugo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινός, Aeschin.

delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, Aristot. ἀπολισθαίνω τινός, Themist. in morbum, καταφέρομαι εἰς τὰ πάθη, Hippocr.

delacero, καταμάσσω.

delacrimatio, v. deploratio.

delacrimo, v. deflco, deploro.

Digitized by Google

delaeve, v. laeviga.
delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, Athen.
delamentor, θρηνέω, Hdn.
delapsus, καταστάσεν, ἐπιπόν, ὁ, Hdn. coelo, οὐρανοπετής, ές, Plut. a Jove, διοπετής, ές, Hdn.
delasso, κοπόω, delassor, κοπιόομαι, oliqua re, ὑπό τινος, Aristoph.
delatio, ἔνδειξις, ἡ, Dem. et accusatio, εἰσαγγελία καὶ γραφή, idem. facere delationem adversus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος, id. ἐγκλημα ποιεῖν πρός τινος, id.
delator, μηνυτής, ὁ, Dem. ἐνδείξας, ὁ, idem.
dilaro, καταίστω, Lucian.
delebilis, ἐξαλειπτός, ον.
delectabilis, ἡσκαστός, Herodian. τερπνός, Isocr.
delectamentum, διαγωγή, ἡ, Plut. θυμηδία, ἡ, Lucian.
delectatio, τέρψις, ἡ, Isocr. et voluptas χάρις καὶ ἡδονή, Dem. et suavitas, φαστώνη καὶ ἡδονή, id. ἡ ἡσυχία, ἡ, Lucian. εὐφροσύνη, ἡ, Xenoph.
delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Isocr. τύφειν τινα, Demosth. συνοικεῖν τινί, Plut. hostes, πόνοις σοῦν τοῖς ἐχθροῖς, Dem.
delector, ἥδομαι aliqua re, τινί, Dem. bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, Xen. voluptatibus, ἡδονῇ, Plato. laude, καλῷ ἀκούειν, Plut. bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, Xenoph. hospite, εὐδοκιμῶ τῷ ξένῳ, Diod.
delectus, ἐκλεκτός, Thuc. ἐπίλεκτος, ον, Polyb. delecti viri, οἱ ἐπιτοὶ ἄνδρες, Lycurg. delecti a senatu, ἡρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, Hem. delectus juvenis ad militiam, λογεύς, ὁ, Thuc.
delectus, ου, ἐπιλογίς, ἡ, Appian. κατάλογος, ὁ, Dem. delectum habeo, καταλογοῦμαι ἐπλίτας, Xen. καταλογῶ τοὺς μαχουμένους, Plut. in Italia, ἐς στρατιὰν ἀξιοῦν λογεῖας ἐκ τῆς Ἰταλίας, Hdn.
delegatio, ἐπιτροπή, ἡ, ἐντολή, ἡ, διαγραφή, ἡ.
delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, Isocr.
delenio, καταπραύνω, irem aliaujus, τινὰ τῆς ὀργῆς, Plut oliquem sermone, πραύνω τινὰ λόγῳ, id.
deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, ὄνομά τι, Dem. aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, Xen. amicitias, τὰς φιλίας, Isocr maculam ignominiae, ὑπογράφομαι τὴν ἀδοξίαν, Dem columnam, ὑπογράφομαι τὴν διαβολὴν, id ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, Isocr. tropaeo, ἀφανίζω τὰ τρόπαια, vel τροπαῖα, id. aliquid obliviscae, λαθὼν ἀφανίζω τινός, Dem. κατεδιδάμι τι τὸ λαθεῖν, Lucian. oliquos interecinae, συντελῶ ἀπόλλυμί τινας, Dem. urbem, ἔλας ἀναιρέομαι πόλιν, id. καθαιρέομαι πόλιν, Hdn.
deletilis, ἐξαλειπτικός, ὁ, ὄν.
deletio, ἐξάλειψις, ἡ, ὀφανισμός, ὁ.
deletor, λυμαντής, ὁ, Xen.
delibatio, ἀπόγευσις, ἡ.
deliberatio, βουλή, ἡ, Dem. βούλευσις, ἡ, Aristot. σκέψις, ἡ, id. instituo deliberationem de aliqua re, σκοπεῖσθαι βουλὴν περί τινος, id. adversari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῇ βουλεύεσθαι, idem. instituo deliberationem ante negotium, χρῆσθαι τῇ βουλεύεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος, id. Conf. consilium.
deliberativus, συμβουλευτικός, Aristot.

deliberator, βουλευτής, ὁ, Lucian.
delibera, βουλεύομαι, Dem. de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, Dem. ὑπέρ τινος, id. non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quomodo facienda sit, οὐ περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποῖον τινά, id. mecum, καθ' ἑμαυτόν, idem. cum sociis, ὑποκοινοῦμαι τοῖς συμμάχοις, Xen. cum amico, quid mihi agendum sit, βουλεύομαι μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρὴ με ποιεῖν, Thuc. quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρῶμεν, Xen. utrum velim cum ipsis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, Xen. utrum oratio plane supprimenda sit, an vero, σύγχρον ἀφανιστέος παντάπασιν ἔστι ὁ λόγος, ἡ, Dem.
delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός, Plut.
delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, Aristoph.
delicate, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, Poll. διατεθρυμμένως, Xen. vivo, τρυφῶ, Plut. vivo et luxu diffluo, τρυφῶ καὶ τῷ βίῳ διαῤῥέω, Aelian. vivere, ἀβροδιαίτος, ον, Thuc. vestitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, Isocr.
delicatus, τρυφερός, de homine et re, Aristot θρυπτικός, Xen. delicatior feminis, ἀβρότερος γυναικῶν, Lucian.
delicias, τρυφή, ἡ, Demosth. ἀβρότης, ἡ, Xen. atque luxus, τρυφὴ καὶ περιουσία, Dem. in deliciis vivo, τρυφῶ, id deliciis adfluo, σπαταλῶ, Theano et Athen. in deliciis habeo aliquem, τὰ παιδικὰ ἔχω τινά, Xen. Conf. delicioe.
delicioe, τρυφῶ, Dem. θρύπτομαι, Xen. διαθρύπτομαι, id. aliquantum, ὑποτρυφῶ, Plut. καὶ σπαταλῶ.
delictum, ἔλλειμμα, τό, Dem ἁμάρτημα, τό, idem. ἁμαρτία, ἡ, Isocr. πλημμέλεια, ἡ, id. πεπλημμελημένα, τά, idem incidere in delictum, περιπίπτειν ἁμαρτήματι, id. involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, id. delicto alicujus castigare, ἐπιτιμᾷν τοῖς ἁμαρτανόσι τινι, Demosth. reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾷν, id. τοῖς ἡμαρτηκόσι τινὶ ἐπιπλήττειν, id. Cf. peccatum.
deliga, ας, ἄος, vulnus, τραῦμα, Xenoph.
deligo, is, αἱρέομαι τι, Isocr. aliquem dunam, αἱρέομαι τινα ἡγεμόνα, Dem. aliquid ex omnibus, προαιρέομαι τι ἐξ ἁπάντων, Isocr. ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, idem.
delineatio, διαγραφή, ἡ, Plato. ἡ σκιαγραφία τινός, idem.
delineo, ἀπογράφω, Isocr. ὑπογράφω, id. aliquid, διαγράφω τι, Polyb.
delingo, ἀπολείχω, Athen.
delinimentum, θέλγμα, τό, θέλγητρον, τό, Eurip.
delinio, καταχρίω, Galen. suavitate, κηλέω, Plut.
delinitio, κήλησις, ως, ἡ, Plut.
delinitivus, κατακηλητικός, θελκτήριος, ον, Plut.
delino, καταχρίω, Galen
delinquo, ἁμαρτάνω, Dem. nulla in re, πλημμελῶ περὶ οὐδέν, Isocr. in aliquem, πλημμελῶ εἴς τινα, Xen. in multis, πολλὰ σφάλλομαι, Isocr. πολλὰ ἐξαμαρτάνω, idem. in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, Aelian. Conf. peccu.
deliqueo, τήκομαι, Galen.
deliquesco, i. q. deliqueo.
deliquium, ἔκλυσις, ἡ, Plut. animi, λιποθυμία, ἡ, Herodian.

deliramentum, λήρημα, τό.
deliratio, λήρησις, ἡ, Aret.
delirium, παραλήρημα, τό, Xiphil. παραφρόνα, ἡ, Dem. ἀπόνοια, ἡ, idem.
deliro, ληρέω, Dem, ἀπολληρέω, id. praeuo, παραπαίω, Isocr, et insanio, παραφρονέω καὶ μαίνομαι, Eumost.
delirus, ληρώδης, ες, Aristot. Cf. stultus.
deliteo, διαλανθάνω, in silvis, ἐν ἀγρυμοῖς, Hdn. κρύπτομαι ἐν ὕλαις, id.
dolitesco, vide deliteo.
delphin, δελφίν, ὁ, Aristot.
delubrum, τέμενος, τό, βωμός, ὁ, (proprie ara.) ἱερόν, τό.
deludificor, διαπαίζω, Plato.
deludo, ἐκπαίζω, καταπαίζω, καταγελάω, praestigio, καταγοητεύω, Xen.
delumbis, ε, ἄστυρος, ον.
delumbo, ἀστυρόω, Suid. ἐκτεμνίζω, Dem.
demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Isocr.
dememini, ἐπιλανθάνομαι, Plato.
demens, ἄφρων, ὁ, ἡ, Dem. ἄκφρων, ὁ, ἡ, Isocr. σκαιός, Dem.
demensum, σιτομέτρεον, τό, Nax. σιτομετρία, ἡ, Diod. Sicul.
dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν, Dem. ἀκφρόνως, id.
dementia, ἄνοια, ἡ, Dem. παράνοια, ἡ, id. ἀπόνοια, ἡ, id. ἀνοήσια, ἡ, id. eo dementiae venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀνοησιθυμίας, μωρίας, Isocr.
dementio, παραφρονέω, Dem. ληρέω, id. μαίνομαι, idem.
demereor, περιποιέομαι, aliquid aliqua, τί παρά τινος, Dem.
demereor, ἐργάζομαι, aliquem, τινά, Dem. homines, ἀνθρώπους ἐξομιλῶ, Synes.
demergo, καταποντίζω, proprie in mare, aliquid, τί, Plut. et everto urbem, καταδύω καὶ ἀνατρέπω πόλιν, Dem. aliquem, καταβαπτίζω τινά, Basil. navem demergi, πλοῖον καταδύναι, Dem. ad ilia usque, βεβυθίσθαι μέχρις ἰξύων, Hdn.
demersio, βαπτισμός, ὁ, N. T. in mare, καταποντισμός, ὁ.
demersor, in mare, καταποντιστής, ὁ, Isocr.
demersus, καταποντισθείς, frumentum periit nove demersa, ἀπόλλυται σῖτος πλοίου καταδύντος, Dem.
demetior, διαμετρέω, aliquid, τί, Demosth.
demeto, θερίζω, ἐκθερίζω, τέμνω, ἀποκόπτω, radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, Soph.
demigratio, μετοίκησις, ἡ, Plato.
demigro, μετοικίζομαι, Lucian. a vita, ἀπαλλάσσομαι τοῦ βίου, Plato.
deminuo, μειόω, aliquid, τί.
demisse, ὑπερόγκως, dicta, ἀνεθεωμάζω τὰ λεγόμενα, Hdt.
demisse, ταπεινῶς, Isocr. sentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονέω, Dem.
demissio, καθέσις, ἡ, Galen. animi, ταπεινοφροσύνη, ἡ, ταπεινότης, ἡ, Isocr.
demissus, καθειμένος, Thuc. animo, ταπεινόφρων, ὁ, ἡ, ταπεινός, Isocr. demisso animo sum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, Dem. Isocr.
demitto, καθίημι, scalas, κλίμακα, Hdn, me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλοῦ, Xen.

Digitized by Google

animum, καταβάλλω ἐμαυτόν, Plut. ἀθυμία, Xenoph. μιαίνομαι καὶ συστέλλομαι τὴν ψυχήν.

denuo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.

demoliar, καταστρέφομαι, urbem, τὰς πόλεις, Aphth. vice, ἀποκοσμῶν τὰς ἕδους, Thuc. murum, καθαιρεῖν τὸ τεῖχος, id.

demolitio, καθαίρεσις, ἡ, καταβολή, ἡ.

demolitor, καθαιρέτης, ὁ, Thuc.

demonstrabilis, ἀπόδεικτος, ον, Aristot.

demonstratio, ἀπόδειξις, ἡ, Aeschin.

demonstrativus, δεικτικός.

demonstrativus, δεικτικός, ἀποδεικτικός, ἐπιδεικτικός, Aristot.

demonstrator, ἀποδείκτης, ὁ.

demonstro, δείκνυμι, aliquid, τί, Dem. ἀποδείκνυμί τι, Theodot. aliquid clare, ἀποδείκνυμί τι σαφῶς, Dem. ita clare, ut, ἀποδεικνύω τι οὕτω σαφῶς, ὥστε, id. mentem virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, Isocr.

demordeo, ἀπολείπω.

demorior, ἀποθνήσκω, Plato. Conf. morior.

demoror, κατέχω, aliquem, τινά, Plato. demoror in aliqua re, προσδιατρίβω ἐν διατριβῇ τινί.

demortuus, ἀπεθανών, ἀποτεθνηκώς, ὁ ἀπαλλὰν τοῦ βίου, Lucian.

demoveo, ἀποκινέω.

demulceo, κηλέω, Plato. θέλγω, Plut. auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, Isocr.

demum, vide denique.

demurmoro, ἀστμαρμυρίζω.

demutilo, κολαβόω, Aristot.

dinuto, vide minto.

denarius, δικαδικός, numerus, δικαδικὸς ἀριθμός, δεκάς, ἡ, nummus, δραχμή, ἡ, Thuc. δικαίχαλκον, τό, Plut.

deonsenr, ἀποθνήσκω, Plato. Cf. morior.

denaso, ῥινεκτομέω, Suid.

denatn, κατατέμνομαι.

denega, ἀπαρνέομαι, eaedem, φόνον, Plut.

deni, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, Thuc.

deoigratio, μελασμός, ὁ, μέλανσις s. μελάνωσις, ἡ, it. τὸ μελαίνειν s. ἀπεμελάνειν.

denigro, μελαίνω, ἀπεμελαίνω, διεμελαίνω.

denique, τέλος, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα, εἰς τελευταῖον. - ἐπὶ πᾶσι δέ; τό δὲ ὕστατον, ἁπαξ συνελὼν εἰπεῖν, ἁπαξ συνελόντι εἰπεῖν, ὅλως δέ, ἁπλῶς δέ, τὸ σύνολον.

denomiatio, παρονομασία, ἡ.

denomino, παρονομάζω, ἐξονομάζω, ἀπολαλέω.

denoto, ἀπονομόω, ἀπονομαίνω, χαρακτηρίζω.

dens, ὀδούς, ὁ, Aristot. molaris, γομφίος, ὁ, Xen. genuinus, κραντήρ, ἡ, Aristot. anterior, γιλασῖνος, ὁ, Poll. τομεύς, ἡ, id. caninus, κυνόδους, ὁ, Hippocr. dentium stupor, αἰμωδία, ἡ, Aristot. deotium stupore laboro, διαμωδῶν, id. deotium dolor, ὀδοντάλγια, ας, ἡ, Dioec. deotium dolore laboro, ὀδοντάλγεω, id. deotes habens uteinque, ἀμφόδους, ὁ, ἡ, idem. nullos, ἀνόδους, ὁ, ἡ, Athen. ferratos, καρχαρόδους, ὁ, ἡ, Aristot. prominentes, προεόδους, ὁ, ἡ, Poll. exsertos, χαυλιόδους, ὁ, ἡ, Aristot.

densatio, πύκνωσις, ἡ, Plut.

dense, σωκνῶς, Athen.

densitas, συκνότης, ἡ, Plut.

deoso, πυκνόω, Plut.

densus, πυκνός, Theophr. ἀθρόος, Thuc.

dentale, γόμφος, ὁ, Hesych.

dentatus, ὀδοντωτός, Gal. ὀδοντωμένος, ferrum, σίδηρος, Poll.

denticulatus, i. q. dentatus.

denticulus, ὀδοῦς μικρός.

dentifricium, ὀδοντοξέστης, ὁ, Poll.

dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, Hippocr. ὀδοντοφυΐα, Poll.

dentiscalpium, ὀδοντοξέστης, ὁ, Poll.

dentitio, ὀδοντοφυΐα, ἡ, Paull. Aeg. ὀδοντίασις, ἡ, idem. τὰ τῶν ὀδοντοφυούντων πάθη, Poll.

denubo, vide nubo.

denudo, γυμνόω, aliquem aliqua, τινά τινος, Hdn. Conf. nudo.

denunciatio, ἀπαγγελία, ἡ, Cf. indictio.

denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. προαγγέλλω τινί τι, idem. alicui bellum, καταγγέλλω τινί πόλεμον, Dem. προαγορεύω τινί πόλεμον, id. per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, Thucyd.

denuo, αὖ, Dem. αὖθις, idem. πάλιν. id. ἐξ ὑπαρχῆς, Plut.

deoceo, βωλακεύω, Aristot.

deonaro, ἀπαφορτίζω, Hesych.

deorsum, κάτω, vertor, γίγνομαι, Dem. ac sursum, κὰν ἄνω, Galen.

deosculor, καταφιλέω, manus et pedes alicujus, χεῖρας καὶ πόδας τινός, Xenoph.

depaciscor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τί πρός τινα, Xen. σύμβασιν ποιέομαι, Thuc.

depulmo, κατατίνυμι, aliquid alicubi, τί περί τι, Aristot. aliquid in terram, τί εἰς γῆν, idem.

depasco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν, Isocr. κατανέμω χώραν βοσκήμασι, Dem. agrum, ἐπινέμω τὴ χωρίον, idem. igni depascit urbes, πῦρ ἐπινέμει τοῖς πόλεσι, Thuc.

depastio, νομή, ἡ, Polyb.

depecto, κτενίζω, Herodot.

depeculatio, σύλη, ἡ, Dem. σύλησις, ἡ.

depeculor, ἀποσυλάω, Pind. κλέπτω τὰ κοινά, Dem.

depello, ἀπωθέω, Thoc. παρωθέω, Dem. aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος, id. ἀποτρέπομαί τινά τινος, Plut. aliquem de regno, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, Dem. gladium inoumcrotem cervicibus, ἀποστέω ξίφος τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενοι, Hdn.

depecodeo, ἀκρεμόνυμαί τινος, ab aliquo, sive potius in perf. ἀκρέομαι, Thuc. ἐξαίρεμαί τινος, (perf. ab ἐξαιρέομαι) Lucino, hoc dependet a me, τουτεστ κύριός εἰμι.

dependo, ἐκτίω, poenam alicui, τίσιν τινί, Dem.

dependulus, ἐκρεμαμένος.

deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τί, Plut. et everto urbem, ἀπόλλυμι καὶ ἀνατρέπω πόλιν, Plato.

deperco, ἀπόλλυμαι, Aristoph. - i. e. morior, ἀποθνήσκω, Plato. - i. e. vehementer aeco aliquam, φρονοῦμαί τινι, Alciphr. κατατήκομαι ἔρωτι τινος.

depetigo, λειχήν, ὁ, Dioec. depetigine laborans, λειχηνιῶν, Theophr.

depexus, κτενωδής, ἐπίσα, ἐν.

depictus, κατάγραπτος, ον, κατάγραφος, ον, Lucian.

depidatus, ἐκτριχωδής, ἀποσεσυλημένος τὴν κεφαλήν, Poll. ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, idem.

depilis, ἄθριξ, ὁ, ἡ, Poll. ἄκομος, ον, idem.

depilo, μαδαρόω, μαδίζω, σπατίλλω, κατατίλλω, ψιλόω, ἀποψιλόω.

depingo, καταγράφω, aliquid, τί, Pausan. coloribus, χρώμασιν τι, Synes. imaginem oleum maximis lucernotis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτοῦ μεγίστοις γράφω, Herodian.

deplanta, ἀποφυτεύω, Aristot.

drpleo, ἐξαντλέω, Lucian.

deplorandus, ὀλοφυρτός, ἁ, ὄν.

deploratus, κατακεκλαυμένος, - i. e. incurabilis, ἀνάκεστος, ον, Dem. a medicis, ἀπογνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Plut.

deploro, vide defleo.

deplumis, ἄπτιλος, ον, Suid.

deplumo, ἀπατίλλω τὰ πτίλα.

depona, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα εἰς μέσον, Xen. dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, Plut. argentum apud aliquem, ἀργύριον τινι, Isocrat. pecuniam, παρακατατίθεμαι χρήματα, id. inimicitias, ἐχθρὰν ἀποτίθεμαι, Plut. ἐχθρὰν ἀπολύομαι, Isocr.

depopulatio, πόρθησις, ἡ, Hermog.

depopulor, πορθέω, maritimos regiones Laconicas, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, Plut.

deportatio, κατακομιδή, ἡ, Thuc.

deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατεύματι, Thuc. aliquem in insulam, ἐκφορεῖν τινὰ εἰς τὴν νῆσον, Locian. aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, Isocr. laudem, λαμβάνω δόξαν, id. exercitum ex aliquo loco, ἀπάγω στρατόν, Herodian.

deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τί, Dem.

depositio, καταθέσις, ἡ, θέσις, ἡ, Plato.

depositum, καταθήκη, ἡ, Isocr. παρακαταθήκη, ἡ, Thuc. ὑποθήκη, ἡ, Dem. relinquere posteriori, παρεθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, Dem. accipere, λαμβάνειν, id. δέχεσθαι, Isocr. reposcere, ἀπαιτεῖν, Dem. reddere, ἀποδιδόναι, Aristot.

depostulo, ἐξαιτέω, Dem.

depraedatio, σύλη, ἡ, Dem.

depraedor, ἀποσυλάω, Chrys. aliquid, λαφυραγωγέω τι, Plut.

depraelior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, Xen.

depravato, διεστρεμμένως.

depravatio, διαστροφή, ἡ, Theophr.

deprava, διαστρέφω, aliquid, τί, Theophr. aliquem, κακουργεῖν τινά, Xen. Conf. corrumpo.

depraesabundos, ἐκτείνων.

deprecatio, δέησις, ἡ, Dem. pro reo, παραίτησις, ἡ, idem. ἐξαίτησις, ἡ, id. pro aliquo, δέησις ὑπὲρ τινος.

deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τί, Dem. ne quid fiat, μή γένοιτό τι, Dem. ne quid inimicis accedat, τοῖς ἐχθροῖς, Synes. - i. e. veniam posco, παραιτοῦμαι, Dem. pro aliquo, ἐξαιτοῦμαί τινι, id. παραιτοῦμαι περί τινος, Xenoph.

deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τί, Dem. injuste facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα, id. in ipso facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινά, id. ἐν τῷ πράγματι αὐτὸ ἁλόντα τινά, id. - i. e. intelligo, μανθάνω, Dem. διαγιγνώσκω, id.

deprehensio, κατάληψις, ἡ, Thuc.

depressio, κατάπτωσις, ἡ.

deprimo, καταπτίζω, aliquem injuste, ἡττῶν τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr.

Digitized by Google

depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τί. Lucian. ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμιείου, Isocr.

depropero, καταπτοέω, τινι, τὸ πρᾶγμα, Aeschin.

depso, δίψιε, Hesych.

depudeo, depudesco, αἰσχυνοῦμαι, αἰσχύνομαι.

depugnatio, ἀντιμάχη, ἡ, διαμάχη, ἡ, adversus aliquem, ἀντιμάχησις, ἡ.

depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπερ τινος, Plato. pro aliquo cum aliquo s. adversus aliquem, ὑπερ τινος πρὸς τινα, Plut. adversus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρὸς τι, Dem.

depulsio, ἄπωσις, ἡ, ἀποπομπή, ἡ, Isocr.

deputatio, ἀποκοπή, ἡ.

deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τί, Xen. – i. e. existimo, νομίζω, Dem.

deradio, ἀποξέω, καταξέω, Plut.

deralictio, καταλειψις, ἡ.

derelictus, καταλειπτος, ον, καταλειφθείς, εῖσα, ον, s. ἀπολειφθείς.

derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, Plato. gloriam, δόξαν, Demosth.

derepente, ἐξαίφνης, Dem. ἐκ προσπαίου, προσπαίως, Aristot. αἰφνιδίως, αἴφνης, παραυτίκα, – παραχρῆμα, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

derepo, ἀρέρπω.

deridea, καταγελάω, aliquem, τινά. Dem τινος, Isocr. τινί, Herodot. pacem, τὴν εἰρήνην, Isocr. desideri ab hostibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, id. ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι, Dem. facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propono, καταγελαστον ποιῶ τινά, Plato.

deridiculus, καταγέλαστος, ος, Plato. εὐκαταγέλαστος, ος, Aeschin ἐπίχαρτος, ον, Dem.

derisio, καταγέλως, ὁ, Xen. καταγέλασμα, τό, Poll.

derisor, καταγελών, ὁ, Xen.

derivatio, aquarum, ὀχετεία, ἡ, Theophr. grammatica, παραγωγή, ἡ, criminis in aliquem, μετάστασις, ἡ, Andoc.

derivativus, παράγωγος, ον, Gramm.

derivo, aquam, παροχετεύω, Plut. et Grammatici, παράγω, aquam fossis in campum, παράγω ὕδωρ ἀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, Plut.

derodo, ἀποτρώγω, Laert.

derogatio, ἀφαίρεσις, ἡ, Plut.

derogo, μεταποιῶ, legi, νόμον, Dem. alicui aliquid, ἀφαιρῶ τινί τι, Isocr.

deruncinatio, βοτανισμός, ὁ.

deruncino, βοτανίζω.

desaevio, ἀγριαίνω, Plut.

desalio, ἀποχρόομαι, nuptias, i. e. saltando imperite perdo, τὸν γαμον, Herodot.

descendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xen. ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, Thuc. minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινά, Dem.

descensio, καταβασις, ἡ, ad inferos, εἰς ᾅδου, Isocr. καθοδος, ἡ, Plut.

descensus, i. q. antecedens.

descisco, v. deficio.

describo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τί ἀπό τινος, Athen. – i. e. delineo, διαγράφω, Plato.

descriptio, ἀπογραφή, ἡ, Dem. διάγραμμα, τό, idem tributi, ἀπογραφή, ἡ, Poll. rudis rei, ὑπογραφή, ἡ, Plato.

descriptum, ἀπόγραφον, τό, Dem. ἀντίγραφον, τό, id.

descriptus, ἀπόγραφος, ον, Laert.

desecu, ἀποτέμνω, aliquid, τι, Plato. ἀποκόπτω τι, Xen. ferra, σιδηρίῳ.

desectio, ἀποτομή, ἡ, ἀποκοπή, ἡ.

desero, ἀπολείπω, aliquem, τινά, Dem. καταλείπω τινά. Aristot. ordinem, λείπω τάξιν, Dem. vadimonium, φυγοδικεῖν, id. compum, ἀναχωρεῖν ἀπὸ τοῦ πεδίου, Herodot.

desertio, ἀπόλειψις, ἡ, Dem. ordinis, λιποταξία, ἡ, id. militiae, ἀστρατεία, ἡ, id. desertionis sive deserti ordinis crimen, λιποταξίου δίκη, Dem.

desertor, ἀπολείπων, ὁ, ordinis, λιποτάκτης, ὁ, Dem. ἄτακτος, ὁ, id. ἀστράτευτος, ον, ὁ, id. militiae, ἀστρατευτος, ον, ὁ, id.

desertum, ἡ χώρα ἐρήμη, Xenoph. it. ἔρημος, ἡ, sc. χώρα, ἐρημία, ἡ, cf. deserta.

desertus, ἔρημος, ον, vel etiam, ἐρήμος, ήμη, ον, deserta ab hominibus sedes, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, Xen. ἐρήμη καὶ ἀπανθρωπος γῆ, Lucian ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, Plut. ἔρημος βοηθοῦντος, Isocr. desertum esse a socio, ἔρημον εἶναι συμμάχων, Dem. omnino desertum esse, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, id.

deservio, θεραπεύω, alicui, τινί, Xen. δουλεύω τινί, id. ὑπουργεῖν τινί, Plut.

deses, ῥᾴθυμος, ον, Plut. Cf. piger.

desideo, καθέζομαι, Dem ῥᾳθυμέω, id. et otium ago, ἀργεῖν καὶ σχολάζειν, id.

desiderabilis, ἐπιθυμητός, Aristot. πολυπόθητος, ον, περιπόθητος, ον, – ποθεινός.

desideratio, v. desiderium.

desideratus, v. desiderabilis.

desiderium, πόθος, ὁ, patriae, τῆς πατρίδος, Dem. flagro desiderio alicujus, φλέγομαι πόθῳ τινός, id. teneor desiderio alicujus, κρατοῦμαι μου πόθος τινός, id. incido in desiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινός, id. alicujus rei, τὸ ἐπιθυμητὸ τινος, Dem. ἡ ἐπιθυμητὴς τινος, Aristot.

desidero, ποθέω, aliquem, praesentiam alicujus, παρουσίαν τινός, Dem. mediocria, ἀρκοῦμαι τοῖς μετρίοις, idem. plura, ἐρῶμαι πλείονος, Isocr. aliquid, ἐπιθυμέω τινός, Dem. ἐπιποθέω τι, Luc.

desidia, ῥᾳθυμία, ἡ, Dem. Cf. segnitia.

desidiose, ῥᾳθύμως.

desidiosus, ῥᾴθυμος, ον, Plot. Cf. piger.

desido, καθίζάνω, Isocr.

designatio, ὑποτύπωσις, ἡ, ὑπογραφή, ἡ, Plato magistratus, ἀπόδειξις, ἡ.

designatur, ἀποδείκτης, ὁ.

designatus, ἀποδεδειγμένος, consul, ἀναρρηθεὶς ὕπατος, Plut.

designo, i. e. primis lineis describo, ὑποτυπόω, Aristot. προγράφω, Dem. ὑπογράφω, Isocr. – i. e. eligo, aliquem belli ducem, τινὰ στρατηγόν, Dem. ἀποδείκνυμί τινα στρατηγόν, Herodian. aliquem Imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ Σεβαστόν, idem.

desilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xen. e curru, ἀποκηδάω τοῦ ἁρματος, Plut. in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, Aristoph.

desino, λήγω, a laboribus s. laborare, τῶν πόνων, Isocr. jubare, ἀνίημι προστάττων, Dem. de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λόγου περί τινος, Dem. a bello, παύομαι τοῦ πολέμου, Isocr. in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι, Aristot. ab exercitis, μαθήματα τῶν γυμνασίων, Plato. ab aliqua re, ἀφίσταμαι τινος, Dem.

desipiens, v. delirus.

desipientia, ἀφροσύνη, ἡ.

desipio, παραφρονέω, Isocrat. Conf. deliro.

desiste, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινός, Dem. Cf. desino.

desitus, ἀπολειφθείς, εῖσα, ἐν.

desolatio, ἐρημωσις, ἡ.

desolator, ἐρημωτής, ὁ.

desolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, Thuc.

despectio, παρόρασις, εως, ἡ, Apocr.

despecto, κάτω καθορᾶν.

despectus, καθόρασμα, τό, – i. e. contemtus, παρόρασις, ἡ, Cf. contemtus

despetans, ἀνελπίστως, ον, Thuc. ἄθυμος, ον, Dem.

desperantur, ἀνελπίστως, Isocr.

desperatio, ἀνέλπιστον, τό, Thuc. ἀθυμία, ἡ, Dem. ἀπορία, ἡ, id. desperationem injicere alicui, ἀθυμίαν ποιεῖν τινα, id. in extrema desperatione versari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, Heliod. εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπορίᾳ τινι, Herodian.

desperatus, ἀνελπίστως, ος, Isocr. ἀπεγνωσμένος, ένη, ενον, Plut.

despero, ἀπορέομαι, de aliqua re, ἀπελπίζω τινός, ἀπογιγνώσκω τινός s. τί, ἀνελπίζω τι, ἄθυμος ἔχω πρός τι, ἀπορέω s. ἀπορέομαι τινος, plane, ἐξαπορέω s. ἐξαπορέομαι τινος, ἀπογιγνώσκω παντάπασί τινος, despero de praesenti rerum statu, ἀθυμέομαι τοῖς παρούσι πράγμασι, Isocr. per ignaviam, ἀποδειλιάω, Cebes.

despicabilis, εὐκαταφρόνητος, ον, Lucian.

despicio, καταφρονέω, aliquem, τινός, Cf. contemno. – i. e. deorsum adspicio, κατοράω, aliquid, τί, Plut.

despicor, v. contemno.

despolio, ἀποσυλάω τινά, ἀποδύω τινά, – συλεύω τινά.

despondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινί γυναῖκα, Dem. mihi aliquem, νομφεύω τινά, Isocr. alicui aliquem, ὁμολογέω αὐτά τινι, Xen. καθομολογέομαί τινα τινι, Plut. animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Cf. despero.

despoonsatus, καθωμολογημένος, Plut.

despoonso, v. despondeo.

despretus, v. contemtus.

despumo, ἀκαθαίρω, ἐξαφρίζω.

despuo, καταπτύω, – i. e. contemno, aliquid, s. in aliquid, τινός, Dem. aliquem, διαπτύω τινά, Plut.

desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

destillatio, κατασταγμός, ὁ, ἀπόσταξις, ἡ, Theophr.

destillo, καταστάζω, Lucian. destillat aurum ab eorum barbis, ἀποσταζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, id. mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, Diod. Sic.

destinatio, in scopum, στοχασμός, ὁ, Plut. animi, προαίρεσις, ἡ, Herodian.

destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Plut. προτίθημί τινί τι, alicui aliquid, τάττω τινί τι, Demosth. aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, Polyb. aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θανάτου τινος, Aelian. destinatus sum ad aliquid, μέλει μέ τι, πράττειν s. εἱμαρται μοι ἔσεσθαί τι.

Digitized by Google

destituo, ἀτυχέω, infelicem, δυστυχοῦντα, Plut. fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτοῦ, Herodian. Conf. desero. – destituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, Isocr. verbis, λόγων, id. necessariis, τῶν ἀναγκαίων, s. τῶν ἐπιτηδείων, id. εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ s. πάσῃ, Dem. Isocrat. occasione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, id. aliqua re, ὑστερέω τινός, id. ἀπτυγχάνομαι τινος, Aelian.

destitutio, ἀπολειψις, ἡ, ἐγκατάλειψις, ἐρήμωσις, ἡ, h) ἄπατε, ἡ, ψεῦδος, τό.

destringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τί, Luciano.

destruo, ἀποσκευάζω, Plut. urbem, ἀνίστημι πόλιν, Dem. ἀναστέφω πόλιν, Isocrat. aliquid, καταβάλλω τι, Isocrat. – i. e. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τί.

desudatio, ἀφίδρωσις, ἡ.

desudo, ἀφιδρόω, Aristot. in aliqua re, ἀπεργάζομαί τι, Plato.

desuefacio, ἀνοδίζω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Aeschin.

desuefio, s. desuesco, ἀνοδίζομαι.

desuetudo, ἀνοδία, ἡ, Lucian.

desultor, ἀμφίππος, ὁ, Aelian.

desultorius, καλπιστικός, ἡ, ὄν, equus, κάλπη, ὁ.

desultura, καλπισμός, τό.

desum, ἀπολείπομαι, in nulla, οὐδενός, Dem. Cf. deficio. commodis alicujus, ἀφίστημαι τῶν τινι συμφερόντων, id.

desumo, ἀναλαμβάνω, Dem.

desuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, ἐπιβάλλω τι, Herodian.

detego, ἀπκαλύπτω, ἀπκαλύπτω, metaph. at crimen, ἀπφαίνω, Dinarch. b) i. q. tectum aufero, ἀποστεγάζω, N. T. i. q. tegumentum demo, ἀποστρώνυμι.

detendo, ἀνίημι, Xenoph.

detentio, κάθεξις, ἡ, Aristot. κατοχή, ἡ, Galen.

detergeo, ἀπομάσσω, cicatrices, οὐλάς, Diose. calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολάς, Diod. Sic. Conf. abstergo.

detergo, i. q. antecedens.

deterior, χείρων, ον, ἐλάττων, ον, φαυλότερος, κακίων, ον, deteriuri conditione cum aliquo, ἡττάομαί τινος, Dem. deterioribus pareo, ὑπὸ χείρονων ἄρχομαι, Plato. – Proverb. video meliora proboque, deteriora sequor, Ovid. θυμός δέ κρείττων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, Eur.

determinatio, πέρας, τό, Dem. ὅρος, ὁ, idem.

determino, ὁρίζω, Dem. προσγράφω ὅρον, idem.

detero, κατατρίβω, Thuc.

deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, Plut. a consulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, Isocr. aliquem a praecatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἀμαρτημάτων, id. aliquem a gerenda republ. τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.

detestabilis, βδελυκτός, βδελυρός, ἀποτρόπαιος, ον, καταπτυστος, ον, μυσαχθής, ές, ἀπάρατος, ον.

detestor, ἀπαράομαι, patriam, τὴν πατρίδα, Dem. tanquam prodigium, μυσάττομαι, ὡς ἐπί τέρατι, Lucian. caedes, μυσάττομαι τὰς σφαγάς, id.

detineo, κατέχω, aliquem, τινά, Plato. παρατείνω τινί, Plut. aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινὰ τινος, id.

detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, Hdn. capillos quos habuit, totondit, ὃν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο.

detono, καταβροντάω.

detorno, ἀποτορνεύω.

detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τί τρός τι, Plut. in aliud, παρατρέπω εἰς ἄλλο, Lucian.

detractio, ἀφαίρεσις, ἡ, Plut. famae, κακισμός, ὁ.

detractor, ἀφαιρούμενος, ὁ, Plut. i. e. obtrectator, βλάσφημος, ὁ, διασυρτής, ὁ.

detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι, Isocr. i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινά, Dem. Cf. calumnior, cavillor.

detrectatio, ἀνανευσις, ἡ.

detrectator, ἀνανευστής, ὁ.

detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τί, Dem. prae metu, καταδειλιάζω τί, Xenoph. aliquid facere, ἀπολογοῦμαι τὸν δίκην, Plut. munus, ἀρνοῦμαι χρείαν, Dem. pugnam, ἐκνεύω τὴν μάχην, Hdn. negotium, παραιτοῦμαι τὸ ἔργον, idem. imperia, ἀφυπνάζω, id. Conf. adversor, fugio.

detrimentosus, βλαβερός, Plat. cf. nocuus.

detrimentum, ἀπότριμμα, τό, – i. e. damnum, ζημία, ἡ, magnum, μεγάλη, Dem. summum, ἰσχάτη, id. et damnum, καὶ βλάβη, id. adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινί, id. cf. damnum.

detrudo, ἀπωθέω, Thuc.

detruncatio, κατακοπή, ἡ, Theophrast.

detruncо, κατακόπτω, aliquid, τί, Theophr. κολοῦω, τί, idem.

detumeo, ἀποχώρομαι.

deturbo, ὠθέω, Thuc. ἐκπόνω, Xen. evertum, ῥίπτω ἀρδίνδα, Hdn.

deturpo, κατασχύνω, Plut. aliquid, μολύνω τι, Isocr.

deunx, fortassis: τὸ ὅλον ἐνὸς δέοντος.

deuro, ἐκπυρόω.

deus, θεός, ὁ, Dem. optimus maximus, ὁ μέγιστος, id. summus, ὕπατος, id. Numen divinum, θεός καὶ δαίμων, id. θεὸς καὶ δαιμόνιον, id. via coelestis et divina, δαιμονία δύναμις, Isocr. potestas deorum, δύναμις θεῶν, Dem. ἰσχὺς τοῦ δαιμονος, id. dii meliora, εὐφήμει, Plato μᾶλλον βλάσφημον εἶναι, Aristot. ita deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς θεούς, Dem. ita me Jupiter et omnes dii ament, νὴ τὸν Δία καὶ ὅσοντινας θεούς, id. per deos, quis ita stolidus est? πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστι; id. proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διός, deus avertat, μὴ γένοιτο, id. ὁ μὴ συμβαίνοι, id. deus avertat malum a republica, μὴ οὖν γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, id. dii perdant malum malo, θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῷ, id. dii male faciant ei, θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτόν, id. Dei voluntate et potentia, θεοῦ γνώμῃ καὶ δυνάμει, Hdn. deo favente, deo juvante, aliquem invadere, σὺν θεῷ ἐπιόντα ἐπί τινα, Thuc. cum deo, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, Xenoph.

devasto, πορθέω, regionem, χωρίον, Thuc. domos, οἰκίας, Xen. ἀποκαθομαίω, Thuc. vicos et parvas urbes, διεκορθέω κώμας καὶ πόλεις μικράς, Plut.

deveho, κατάγω, Plut. frumentum alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, Thuc

develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τί, Plut.

devaneor, σείομαι, aliquem, τινά, Plato.

devenio, καθήκω, Aeschin. ad tyrannidem potentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξουσίᾳ, Hdn. aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, id. audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν κατεντεῦ εἰς τὴν ἄνοιαν, Polyb. cl. venio.

devenusto, i. q. detorpo.

devergentia, κατωφερείς, τό.

deverto, κατασκάω.

devexitas, κατωφερείς, τό, κάτωσις, τό.

devexus, κατάντης, ες, Suid.

deoinecio, ἀκοντίω, aliquem, τινά, Xen. dolia inter se, σφοδρὰ σκύφη ἀλλήλοις, Herodian. insulae inter se benevolentia, συνάπτω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, Philostr.

devinco, νικάω, aliquem, τινά, Xen. καταγελάω τινί, Plut. voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, id. devincor seguitur, ἡττάομαι ἀνωδύνως, Herodian.

devio, διαπορεύω τῆς ὁδοῦ, Thuc.

devirginatio, διακόρεσις, ἐως, ἡ.

devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, Athen. aliquam, διακορεύω τινα, Herodot. διακορεύω, διακορίζω.

devitatio, ἐκφυξις, ἡ, ἐκφυγή, ἡ, mali, ἡ ἐκκλισις τοῦ κακοῦ, Basil.

devito, ὑποστέλλομαί τι, Isocr. φεύγω, ἐκφεύγω s. ἀποφεύγω τι.

devius, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ.

devoco, καταπελάω.

devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, Xen. vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκύφη τινί, Herodian.

devoro, καταπίω, aliquem, τινά, Plut.

devotio, κατάρα, ἡ, Plut. – i. e. imprecatio, ἀρά, ἡ, Dem.

devotus, κατάρατος, ον, Dem.

devoveo, καθιερόω, me ipsum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, Plut. diris imprecationibus aliquem, καταρᾶσθαί τινα, Aristid. τινί, Dem.

dextans, δικάμοιρος, ὁ.

dexter, δεξιός, Aristot. ἐπιδέξιος, ον, idem.

dexters s. dextra, δεξιά, ἡ, Dem. dextram porrigere s. protendere, προτείνειν δεξιάν, id. injicere dextram, προτείνειν δεξιάν, id. dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, Aristoph. dextrum do, δίδωμι δεξιάν, Aeschin. a dextra, ἐκ δεξιᾶς, Aristoph. dextrum versus, ἐν δεξιᾷ, Aristot. ad dextram, ἐπὶ δεξιά, Idem.

dextere, δεξιώς, Lucian. ἐπιδεξίως, Athen. – i. e. bene, εὐτόκως, Herodian.

desteritas, δεξιότης, ἡ, Plut. ἐπιδεξιότης, ἡ, id. ingenii, δεξιότης, ἡ, Thuc. εὐφυΐα, ἡ, Philo.

destinus, ἐπιδέξιος, ον, Aristot.

dextra, v. dextera.

dextrale, περιδέξιον, τό, LXX.

dextrorsum, ἐν δεξιᾷ, Aristot.

diabolus, διάβολος, ὁ, N. T.

diaconus, διάκονος, ὁ, N. T.

diadema, διάδημα, τό, Plut. diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν δεσμῶ, Lucian. impono, διάδημα περιτίθημι, Herodian. duobus diadematibus utor, χρῶμαι δυσὶ διαδήμασι, idem.

dialectica, διαλεκτική, ἡ, Plato.

dialecticus, διαλεκτικός, Plato.

dialectus, διάλεκτος, ἡ, Plut.

dialogus, διάλογος, ὁ, Aristot.

diameter, διάμετρος, ἡ, scil. γραμμή, Proclus.

Diana, Ἄρτεμις, ἐος, ἡ, Lucian.

diaphragma, διάφραγμα, τό, Galen.

Digitized by Google

dierium, ἐρημεῖς, ἴδος, ἡ, Plut. ἐρήμερον, τό, Philo.

diarrhoea, διάῤῥοια, ἡ, Galen.

diatriba, διατριβή, ἡ, Plut.

dica, δίκη, ἡ, Xen. dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί, dicam s. causam dico, δίκην εἴπειν, Xen.

dicacitas, εὐτραπελία, ἡ, χλευασμός, ὁ.

dicaeulus, σκωπτικός, Athen.

dicasterium, δικαστήριον, τό, Dem.

dicax, φιλοσκώμμων, ὁ, ἡ, Herodian.

dicendus, εὐτράπελος καὶ σκωπτικὸν δυνάμενος, Dem.

dicn, ns, ἱερεύω, deo, τῷ θεῷ, Herodian.

dicnl, ἀναιδῆμι τινι, Hdt. ἀφιερόω τινί, Plut. — i. n. trado me alicui, δουλεύω τινί, Xenoph. cf. consecro.

dico, is, λέγω, alio, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, Plut. haec tibi, ταῦτα σοι, Xenoph. ista de te, ταῦτα περὶ σου, id. ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινί, Dem. συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινός, id. aliquid pro concione, δημηγορέω τι, id. aliquid exempli causa, ἔρια τι παραδείγματος ἕνεκα, id. pro dignitate de re, ἀξίως περί τινος διέρχομαι, id. de re aliqua suaviter, concione et elaborata, εἴπον περὶ τινος ἐπιχαρίτως, καὶ μουσικῶς καὶ διεσκευασμένως, Isocr. modeste de me ipso, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, id. sententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, Xenoph. id, quod res est, τὸν ἐοντα λόγον λέγω, Herodot. libere et aperte de aliqua re, παῤῥησιάζομαι περί τινος, Isocr. dicam, ἐπάγω δίκην, εἴπον δίκην, id. dicendi peritae, εἰδώς τὰ λεκτέα, ἃ δεῖ λέγειν, Aelian. εἰδὼς τὰ λεκτέα, id. dicto nefae, οὐ θεμιτὸν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas est, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις, Plato. ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Xenoph. ut summatim dicam, ὡς συνελόντι εἰπεῖν, idem. ὡς εἴποι ἄν τις ἐπὶ κεφαλαίου, Cebes. dic, φέρε, Dem. ne quid dicam gravius, καὶ πλέον οὐδὲν προσθήσω, Aristid. dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τοῦ περί τινος λέγειν, Dem. παύω τὸν λόγον, Xenoph. dici vulgo, διαγγέλλεσθαι, Hdn.

dictamnus, δίκταμνον, τό, Theophr. δίκταμνος, ἡ, Al. Aphrod. vinum dictamno conditum, δικταμνίτης, ὁ, sc. οἶνος, Dioec.

dictator, αὐτοκράτωρ, ὁ, Isocr. δικτάτωρ, ὁ, Dion. Hal.

dictatura, δικτατορία, ἡ, Plut. τὴν δικτάτορος ἀρχή, id. dictaturam gero, δικτατορεύω, Dion. Hal. μοναρχέω, Xiph.

dicterium, σκώμμα, τό, Xen. festivum, παιδιά, ἡ, Hdn. citra injuriam jactum, ἀνύβριστον σκώμμα, Plut. dicteriis incesso aliquem, σκώπτω τινά, Isocr. τινί, Plut. aliquid, τί, Hdn. εἴς τι, Plut. Conf. cavillor.

dictio, λέξις, ἡ, Isocr. — i. e. stilus, φράσις, ἡ, dictiones venor, λεξιθηρεύω, Suid.

dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, Hdn. καταλέγω, id.

dictum, ῥῆμα, τό, Plato. argutum, ἀστεῖον, τό, Plut. facetum et cavillatorium, σκώμμα, τό, Isocr. dicto audiens, ὑπήκοος, ος, Dem. dictum factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, s. ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, cf. Viger. de idiotismis VII, 2, 7. p. 38s. dictum vetus, παλαιὸς λόγος, Plato.

dictectum, δίκαστρον, τό, Poll.

diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινά, Plut.

diliquid, διαῤῥεῖ τι, Aristot.

diecula, ἡμερίδιον, τό.

dies, ἡμέρα, ἡ, Dem. superior, πρωτέρα, id. ultima, τελευταία, id. praefinita, διωρισμένη, id. lege sancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη, id. non multis diebus post, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, id. intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ' οὗ, id. diem praefinire, ἡμέραν διωρίσασθαι, id. oncupari, τηρεῖν, id. observare, φυλάττειν, id. consumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπί τινι, idem. exigere nullam sine lacrimis, διάγειν οὐδεμίαν ἄδακρυτι, idem. contorere in aliqua re, κατατρίβειν πολλοῦ τι, id. traducere in furn, ἡμερεύειν ἐν τῷ ἀγορᾷ πραγματευόμενος, id. intercesserunt dies quinque, ἡμέραι γεγένασι πέντε, ἐν αἷς, id. interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλιπουσῶν, Isocr. quinto nbhinc die, πεμπταῖος ἀπὸ ταύτης, Dem. statis diebus frnera eliquid, ἐν καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν τι, id. differre nliquid in posterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, id. die inclinante jam, ἀφ' οὗ τῆς ἡμέρας, Xen. die et noctu, τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, Isocr. dies et noctes iter fecientes, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες, Herodian. eodem die, αὐθημερόν, s. αὐθημερόν, Thuc. illo die, quo, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε, Dem. diem durena, ἐφήμερος, ον, Galen. tres dies durens, τριήμερος, ον, Aristot. quatuor dies durens, τετραήμερος, ον, Nnz. decem dies durens, δεχήμερος, ος, Plato. dies serenae s. serenitas dici, εὐημερία, ἡ, Xen. dies calidi, θερμημερίαι, αἱ, Aristot. dies comitialis, ἡμέρα ἀγχιστεφανεῖν, natalis, γενέθλιον, τό, nefastae, ἡμέρα ἀποφράς, Plut. dies solis, ἡμέρα ἡλιακή, Innee, σελληνιακή, Martis, Ἄρειος, Mercurii, Ἑρμοῦ, Jovis, Διός, Venaria, Ἀφροδίνης, Saturni, Κρόνου, dies mensis prima, νουμηνία, ἡ, secunda, tertia — decima, δευτέρα, τρίτη — δεκάτη ἱσταμένου μηνός, undecima, duodecima — vigesima, πρώτη ἐπὶ δέκα, s. ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ, ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσοῦντος μηνός — εἴκας, ἄδος, ἡ, s. εἰκοστή, ἡ, vigesimo primo, vigesima secunda, — tricesima, δεκάτη, ἡ, (sive, quando mensis uno et triginta diebus constat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ ἑνδεκάτη φθίνοντος s. ἀπιόντος μηνός — ἑνὶ καὶ νέᾳ μηνός, v.g. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.

diffamo aliquem, ἀδοξίαν παρασκευάζω τινί, διαβάλλω τινά.

differentia, διαφορά, ἡ, Isocr.

differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in posterum diem, τί εἰς τὴν ὑστεραίαν, Dem. aliquid in longum tempus, τι πολὺν χρόνον, Xenoph. in nliud tempus, ὑπερβάλλομαι, idem poenam, ἀναβολὴν ποιεῖ τῆς τιμωρίας, Plut. nuptias, τὰς γάμους, id. contributionem, μᾶλλον ἐπιφέρειν, Dem. in aliqua plurimum ab aliquo, διαφέρω ἐν τινι πλεῖστόν τινος, Demosth. ἀγωνίσομαι πλεῖστον τινος, Isocr. ab aliqua aliqua re, διαφέρω τινί τινος, Dem. nihil ab aliquo, διαφέρω οὐδὲν τινος, Isocr.

difficulto, ἀναπορέω.

difficilis, χαλεπός, Dem. δυσκόλως, id. δυσχερῶς, idem.

difficilis, χαλεπός, Dem. difficile et arduum per se est consultare, δύσκολον καὶ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι, id. interrogatus, quid esset difficile, ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον, Plut. τί δυσχερές, id. difficillimum et rariesimum esse nliquid, χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι, Isocr. difficile est, noctu id facere, ἔργον ἐστί, νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο, Xenoph. difficile est cognitu, ἔργον διαγνῶναί ἐστι, Theophr.

difficiliter, i. q. difficile.

difficultas, δυσχέρεια, ἡ, Dem. δυσκολία, ἡ, id. χαλεπότης, ἡ, id. δυσχερές, τό, id. χαλεπόν, τό, id. difficultates, ἄπορα, τά, Xenoph. difficultas loci et itineris, δυσπορία, ἡ, id.

difficulter, i. q. difficile.

diffidenter, ἀπίστως, Isocr.

diffidentia, ἀπιστία, ἡ, Dem. movere diffidentiam et irecundiam, ἔχειν ἀπιστίαν καὶ ὀργήν, id. non agredi propter diffidentiam, οὐκ ἐξιέναι δι' ἀπιστίαν, id.

diffido, ἀπιστέω, alicui, τινί, Isocr. εἰμὶ ἀπιστῶν τινι, Dem. ἀπιστος ἔχω πρός τινα, Isocr. πίστεις δίκειμαι πρός τι vel πρός τινα, epistolis, ἀπιστία περὶ ἐπιστολῶν, Plut.

diffindo, διασχίζω, Plut. force aedium, κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, Dem.

diffingo, διαμορφόω.

diffiteor, ἀπαρνοῦμαι, aliquid, τί, Plut. ἀρνοῦμαί τι, Dem. ἐξαρνοῦμαί τι, Aeschin.

diffluo, διαχέω, Aristot.

diffluo, καταῤῥέω, Dem. lascivia, διαῤῥεῖν ὑπὸ μαλακότητος, Plut. otio et luxuria, ἀσωτεύομαι, Aristot.

diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμά, Lucian.

diffugio, διαδιδράσκω, Isocr.

diffundo, διαχέω, Xenoph. diffundi lentitia, διαχεῖσθαι τὸ πρόσωπον, Plut.

diffuse, διακεχυμένως.

diffusio, διάχυσις, ἡ, Plut.

digero, διαφέρω, Plut. — i. e. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατόν, Hdn. aliquid, διακοσμέω τι, Aristot. — i. e. concoquo, κατατήκω.

digestibilis, εὔπεπτος, ος, Theophrast.

digestio, διάπεψις, ἡ, Naz. — i. e. concoctio, πέψις, ἡ, Aristot.

digestivus, πεπτικός, Galen.

digitale, δακτυλήθρα, ἡ, Xenoph.

digitalis, δακτυλικός, Athen.

digitatus, δακτυλωτός, Athen.

digitus, δάκτυλος, ὁ, Plut. salutaris, s. index, λιχανός, medius, μέσος, annularis, παράμεσος, e. δακτυλιώνης, ὁ, minimus sive auriculaeis, μικρός, digito osteodo, δακτυλοδειστία, Chrys. digitum medium ostendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινί, Aristoph. digito nuo scabere caput, ἐνὶ ἀνάθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλήν, Plut. extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, Lucian. pedis, δάκτυλος ποδός.

digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινί περί τινος, Aristoph. διαμάχομαί τινι ὑπὲρ τινος, Demosth.

dignatio, ἀξίωμα, τό.

digne, ἀξίως, Dem. negotiis, i. n. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων, Xen. scelere s. pro dignitate sceleris, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, Aeschin.

dignitas, ἀξία, ἡ, Isocr. ἀξίωμα, τό, Dem. πρόσχημα, τό, id. ἐπιτιμία, ἡ, id. humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινός, id. dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θείαν ἔχειν, id. pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινός, Isocr. neglecta dignitate aon fecere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιεῖν τι, Dem. dignitatem et existimationem alicujus ngi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος, id. κίνδυνος εἶναί τινι περὶ ἐπιτιμίας,

Digitized by Google

id. enteeellere aliquem dignitate, περείχειν τινὸς τιμῇ, Isocr. dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, sou περιαιρεῖσθαι, Dem. merito privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς τιμῆς, id. restituere in coovenieotem dignitatis gradum, ἐπανάγειν πάλιν εἰς τιμὰς προσήκουσας, Isocr. pro dignitate honorari, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, Plato. degere vitam pro dignitate, συγχαίρειν βίῳ τοῦ καθ' ἀξίαν, Aristot. par dignitoti iaeperatoriae, τηρεῖν ἀξίωμα βασιλέως, Hdo. dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, id. nullius vel aetatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, id.

dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Isocr. ἀξιῶν νομίζω τινὰ τινος - τιμᾶν τινὰ τινι.

digoosco, διαγιγνώσκω, aliquid, τί, Isocr.

digoos, ἄξιος, laude, ἐπαίνου, Xeo. admiotiotnae, ἀγαστός, idem. cura et stodio, ἄξιος ἐπιμελείας, id. qui diguus eliqua re ecoseetur ab aliquo, ἄξιός τινός τινι, id. judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτου, (sc. δίκην), Plato. qui iu Prytaneo elatur, τιμᾶσθαι τινι τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, Lucian. dignus judicatus est praemiis, ἠξιώθη τῶν ἀριστείων, Isocr. vocari justos, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος, Idem. digna facere genere suo, ποιεῖν πρέποντα τῷ συγγενεῖ, idem. πρωτεῖον ἄξια τοῦ γένους, Dem. dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν, Isocr. qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, Dem. pugnam memoratu dignam edere, ἄξιος λόγου μαχεσθαι, Isocr. facere, ot digoum est nostra persona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, Dem.

digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. e medio, ὑπεχωρεῖν ἐκποδών, Dem. παρεκβαίνω τὸ μέσον, Aristot. ex regione aliqua, ἀπαλλαττομαι ἐκ τῆς χώρας, id. longius a proposito, πορρωτέρω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, Isocr. a scopo, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, Polyb. ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, Lycurg.

digressio, ἔκβασις, ἡ, παρέκβασις, ἡ, e vita, ἡ τοῦ βίου ἀπαλλαγή, Lea.

dijudicatio, διαγνωσις, ἡ, Isocr.

dijudico, διαδικαιόω, Xen. διαδικάζω, Plato. διαγιγνώσκω, Dem. aliorum controversias, βραβεῦν τῶν ἄλλων δίκαια, id. περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δικάζω, id.

dilabor, διολισθαίνω, f. σθήσω, Aristoph.

dilacero, διασπαράττω, vestimenta, καταρρήγνυμι τὰ ἱμάτια, Dem.

dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπασθῆναί τινι παραβαλλειν τινά, Dem.

dilapido, διασπαθάω, bona, διασπαθᾶν τὰ ὑπάρχοντα, Chrys. it. κατασπαθᾶν, ἀναλίσκω, καταναλίσκω, δαπανᾶν, σρεῖμαι.

dilargioe, διαδίδωμι, aliquid, τί, Plut.

dilatatio, πλατυσμός, ὁ.

dilatio, ἀναβολή, ἡ, Dem.

dilato, πλατύνω, τείνω, διευρύνω, αὐξάνω, ἐπαυξάνω, μεγαλύνω, metaph. ut polestatem dilotare, μείζω κτᾶσθαι ἢ. παρασκευάσασθαι τὴν δύναμιν.

dilator, μελλητής, ὁ, Aristot.

dilando, διατείνω.

dilectio, φιλία, ἡ, φιλότης, ἡ - ἀγάπη, ἡ, ἀγαπησις, ἡ.

dilectus, φίλος, φίλιος, ία, ιον, ἀγαπητός.

diligens, σπουδαῖος, Dem. ἐπιμελής, ές, id. ἐπιμελούμενος, id.

diligenter, ἐπιμελῶς, et jeste administrare, καὶ δικαίως πράττειν, Dem. σπουδαίως, Aristot. ὀρθῶς σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδήν, Aristot. Plot.

diligentia, σπουδή, ἡ, Dem. ἐπιμέλεια, ἡ, id. et alacritas, σπουδὴ καὶ ῥοθυμία, id. multam diligentiam adhibere, ut σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαι, ἵνα, id. et omoe studium adhibere, σπουδὴν καὶ ῥοθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, idem. elicei rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος σράγματος, id. σπουδὴν ἔχειν περί τινος, Plato. πρός τι, Dem. ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπί τινος, vel περί τι, Isocrat. ut, ὅπως, Dem. τοῦ εἶναι, id. Cf. studium.

diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινά, Isocrat. Cf. amo.

diluceo, διαλάμπω, Isocr.

dilocide, σαφῶς, διαφανῶς, Thoc. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, Dem. dilucidius declarare, παρέσχεν δηλοῦν, Isocr. dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐπιδείξαι, Lucian.

dilocida, σαφηνίζω, Aristot. διασαφηνίζω, Polyb. aliquid, δηλόω τι, Dem.

dilucidus, ἐμφανής, ές, Dem. ἐσιφανής, ές, id. σαταφανής, ής, id. dilucidum esse alicui, ἐναργές εἶναί τινι, Dem.

diluculat, ὀρθρεύει.

diluculum, ὄρθρος, ὁ, Plat. πορίοθρον, τὸ, Hdo. diluculo profundo, ὄρθρου βαθέος, Plato. diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, Lucian. diluculo surgo, περιορθρεύομαι, Poll.

diluo, διαβρέχω, vioum aqua, ἐξαδρόω οἴνῳ, columoias, διαλύομαι διαβολαῖς, Isocr.

diluvium, κατακλυσμός, ὁ, Dem.

dimaoa, διαῤῥίπτω.

dimeosio, ἀναμέτρησις, ἡ, Plot. διαμέτρησις, ἡ, apta, συμμετρία, ἡ, Isocr.

dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τί, Aristoph. διαμετρέω, Dem.

dimicatio, ἀγών, ὁ, Dem. ἀγωνίσις, ἡ, Thuc. ἀγωνισμός, ὁ, Dion. de vita, ψυχομαχία, ἡ, Polyb. Cf. certamen.

dimico, ἀγωνίζομαι, cum eliquo, σρός τινα, Xeooph. de aliqua re, περί τινος, Dem. Cf. certo, item pugno.

dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

dimidiatus, ἡμίτομος, ον, dimidiata pars, ἡμίτομον, τό, Lucian. ἡμιτόμιον, ου, τό, Diosc. ἥμισυ μέρος, Aristot. dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, Dem.

dimidios, ἥμισυς, Thuc. dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, idem. sopra dimidiam partem, ἐπὶ ἥμισυ, idem. dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, idem. dimidii paoes, οἱ ἡμίσυς τῶν ἄρτων, Xenoph. non ex dimidia parte bonum esse, οὐκ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι, Demosth.

dimioouo, μειόω, ἐλαττόω, ἐλαττον ποιεῖν, συστέλλω, ταπεινόω, συνάγω.

diminutio, μείωσις, ἡ, ἐλάττωσις, ἡ, συστολή, ἡ, συναγωγή, ἡ, ἐλάττωμα, τό, μείωμα, τό.

diminutivos, μειωτικός, ἡ, όν.

dimissio, ἄφεσις, ἡ, novium, τῶν ὁλοίων, Dem. διαπομπή, ἡ, Appian.

dimitto, διαπέμπω, aliem elio, ἄλλον ἄλλῃ, Thon. praesidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, id. caercitum, πρεῖναι δύναμιν, Plut. διαφίημι τὸ στράτευμα, Xen. - i. e. absolvo aliquem, ἀφίημί τινα, Dem. aliquem liberum, τινὰ ἐλευθέρον, Aelian.

dimoven, ἀπωθέω, ab aliqua re, τινός, Isocr.

dinumeratio, διαρίθμησις, ἡ.

dinumero, διαριθμέω, Plato.

dioecesis, διοίκησις, ἡ.

diphthongus, δίφθογγος, ἡ, Gramm.

diploma, δίπλωμα, τό.

dirae, ἀραί, αἱ, diris devotus, s. obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος, Aeschin. κατάρατος, ου, Dem. diris devoveo aliquem, ἐπαρᾶσθαί τινι, Isocr. ἀρᾶς ποιεῖσθαι κατά τινος, Plut. ἀρᾶς τίθεσθαι ἐπί τινα, idem.

directe, εὐθύ, Xen.

directio, εὐθυνσις, ἡ, Aristot.

director, εὐθυντής, ὁ, διεύθυντής, ὁ.

directus, εὐθυντος, ὁ, ὁν, Aristot.

diremtio, διαιρεσις, ἡ, Aristot. διαλυσις, ἡ, Thuc.

direptio, διαρπαγή, ἡ.

dirilico, v. distribuo.

diribitin, v. distributio.

dirigo, κατευθύνω, praesentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, Plut. ea omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, Plato. aliquid ad utilitotem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, Demosth. orationem, διευθύνω λόγον, Lucian. aliquid ad virtutem, προτείνω τι ἐπ' ἀρετήν, Xenoph.

dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. amicitiam, συνθήκας, idem. contentionem, ἐπαύω ἔριν, Dem.

diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, Xen. Laccdaemonios, ἀναστάτους ποιεῖν Λακεδαιμονίους, Isocr. urbem Spartam, ἀνάστατον ποιεῖν Σπάρτην, id. domos, πορθεῖν οἰκίας, Xen.

diritas, v. crudelitas.

dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά, Luc. καταῤῥήγνυμι, Dem. peple, καταῤῥήγνυμαι τοὺς πέπλους, Xen.

diruo, καταβάλλω, aliquid, τί, Isocrat. urbem, κατασκάπτω πόλιν, Dem. domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, Plut. Confer. everto.

diruptio, διαῤῥηξις, ἡ.

dires, v. crudelis.

Dis, Πλούτων, ωνος, ὁ, Plato.

discalceotes, ἀνυπόδητος, ον, Xen.

discalceo, ἐξυποδεῖν.

discedo, ἀποχωρεῖν, ab aliquo, τινός, Dem. ex corpore, ἀπαλλάττομαι σωματος, Xen. e regioooe, ἐκ τῆς χώρας, Aristot. in potriom, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr. ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, Xenoph. cum aliquo, πυκνοδημεῖν τινί, Aelian.

disceptatio, διάγνωσις, ἡ. Cf. dijudicatio.

disceptator, διαστής, ὁ, Dem. δικάζων, ὁ, idem.

disceptu, διαγιγνώσκω, Dem. Conf. dijudico.

discerno, διακρίνω, aliquid, τί, Isocr. honesta et turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή, Aeschin. enote et legitime quaedam, διορίζω τινὰ σύμβολα καὶ νομίμως, Dem. intelligentia et eruditione honesta et turpia, συνίσει καὶ παιδείᾳ διαγιγνώσκω καλὰ καὶ αἰσχρά, id.

discerpo, διασπάω, eliquem, τινά, Lucian. διασπαράττω, τινά, id.

discerptus, διασπασθείς, Isocr. membratim, τμηθεὶς διαμελίσθη, Lucian.

discessio, ἀποχώρησις, ἡ, Plut.

discessus, ,us, ἀπαλλαγή, ἡ, διαλυσις, ἡ.

discindo, διασχίζω, Xen. aliquid, δια-

Digitized by Google

τίμησε τι, Aeschin. διασείστα τι, Polyb. κατασχίζω τι, Drm.

discingo, ἀποζώνυμι, aliquem, τινά, Herodian.

disciplina, παιδεία, ἡ, amabilior et honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη καὶ σπουδαιοτέρα, Isocr. pulcerrimas disciplinas, κάλλιστα παιδεύματα, id. multa dignior disciplina, πλείονος ἀξία παιδεύσεις, id. disciplina omnis scientia et exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης συνέστηκε, Dem. disciplina eloquentiae, παιδεία περὶ τοὺς λόγους, Isocr. versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν s. παιδεύσιν τινα, idem. industria alicujus in disciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν, id. clarus in omni disciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, Dem. disciplina et institutio, μαθήματα καὶ παιδεία, Isocr. cupidos disciplinarum et eruditionis, ὁρμὴν ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ παιδείαν, id. ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, ut, οὕτως ἀκριβώσαντας τοῖς μαθήμασί τινα, ἔστε, id. tradere se alicui in disciplinam, παραδιδόναι ἑαυτὸν τινι ὥστε μαθητήν, idem.

discipula, μαθήτρια, ἡ, N. T. μαθητρίς, ἡ, Philo.

discipulus, μαθητής, ὁ, Dem. alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, Isocr. ὁ πλησιάζων τινί, idem. πλησιάζων τινὶ καὶ μαθητὴς αὐτοῦ γενόμενος, Dem. discipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρή, Isocrat. delectari discipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, idem.

discludo, διακλείω, Polyb.

disco, μανθάνω, aliquid accurate, τί ἀκριβῶς, Dem. accuratius, ἀκριβέστερον, idem. exacte, σαφῶς, id. recte, ὀρθῶς, id. facile, ῥᾳδίως, id. facillime, ῥᾴστα, id. quae non percepisti, disce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, Isocrat. docuisti literas, ego didici, ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, Dem. discere cupio, φιλομαθῶ, Isocrat. μαθητιάω, Aristoph. discendi cupidus, φιλομαθής, ές, Isocr. discendi celeritas, εὐμαθία, ας, ἡ, Strabo difficilis ad discendum oratio, δυσπαραμάθητος λόγος, Isocr. qui non facile discit, δυσμαθής, ές, Plato. tarditas ad discendum, δυσμαθία, ας, ἡ, id. qui facile discit, εὐμαθής, ές, id. facilitas in discendo, εὐμάθεια, ας, ἡ, Lucian. qui sero didicit, ὀψιμαθής, ες, Isocr. sero disca, ὀψιμαθία, Lucian. qui multa didicit, πολυμαθής, ές, Isocr.

discolor, ἑτερόχρεος, ον, contr. ἑτερόχρους, ουν, παιπίλος, Aristot.

disconvenio, διίστημι, a διίστημι, Aristot.

discordans, i. q. discors.

discordia, διαφορά, ἡ, Dem. διαφορότης, ἡ, Plut. civilis, ταραχτικὰ πάθη τῆς πολιτείας, idem.

discordo, διαφέρομαι, Plato. cum aliquo, διαφωνεῖν τινί, Aristot. Cf. dissentio.

discors, διάφορος, ον, Dem. cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα, καὶ δυσμενῶς ἔχων, Isocr.

discrepantia, διαφωνία, ἡ, διαφώνησις, ἡ.

discrepo, διαφωνεῖν, ab aliquo, τινί, Aristot. διίσταμαι πρός τινα, idem. στασιάζω πρός τινα, Plato.

discrete, διακεκριμένως, διακριδόν, Lucian.

discretio, διάκρισις, ἡ, Aristot.

discrimen, διάκρισις, ἡ, Aristot. - i. e. differentia, διαφορά, ἡ, Isocr. - i. e. certamen, ἀγών, ὁ, Dem. - i. e. periculum, κίνδυνος, ὁ, idem.

discriminatim, v. discrete.

discrimino, διαρίζω, aliquid, τί, Gal. in aliquid, διαιρεῖν τι εἴς τι, Aristot.

discrucio, ἀνιᾶν, Dem.

discumbo, ἀναπίπτομαι, cum aliquo, μετά τινος.

discupio, ἐπιθυμεῖν, aliquid, τινός, Dem.

discurro, διαθεῖν, Xen. sursum, deorsum, συμπαραθεῖν ἄνω καὶ κάτω, Demosth.

discursio, διαδρομή, ἡ.

discus, δίσκος, ὁ, discum jacere, δίσκον ἀποτίμησον, ἐκρίπτειν, Poll. disca lodo, διόσκοπε, Lucian. contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, Aelian.

discussio, διαλύσις, ἡ, Dem. Cf. dijudicatio.

discutio, διασείω, i. e. dijudico, s. examino, ἀνακρίνω, Drm. ἐξετάζω τι, Isocr.

diserte, ἐλλογίμως, Dem. διαρρήδην, Plato. ἀντιπορεύω, promitto auxilia alicui, ὑπισχνοῦμαί τινι πίστεις ἐπικουρίας, Dion. Hal. caussam aliquam accusationis profero, ἐρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, id. expressisque verbis scripsi, ἔγραψα ταῖς γράμμασιν ἀντικρυς, Dem.

disertus, δεινὸς λέγειν, Dem. cf. eloquens.

disjectio, διαρρίμμα, τό, Xen.

disjicio, διαρρίπτω, Aristoph. murum, διαφανδὸν τοῖχος, Plut.

disjunctio, διαζευξις, ἡ, Naz.

disjunctivus, διαζευκτικός, Gramm.

disjungo, διαζεύγνυμι, Aeschin. διασπάω, Dem.

dispar, ἀνόμοιος, ον, Plato.

dispareo, ἀφανίζομαι, Isocr.

disparilis, ἀνόμαλος, ον, Theophr.

disperiliter, ἀνομαλῶς, Isocr.

dispectus, διάσκεψις, ἡ.

dispello, διωθεῖν, popolum, ὄχλον, Plut. homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, Xenoph.

dispendium, v. damnum.

dispendo, οἰκονομεῖν.

dispensatio, οἰκόνησις, ἡ, Dem. rei familiaris, οἰκονομία, ἡ, Aristot.

dispensator, οἰκονόμος, ὁ, Plut. rei familiaris, οἰκονόμος, ὁ, voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, Aristot.

dispenso, οἰκονομεῖν, Plut. alicui aliquid, διανέμειν τί τινι, Plut.

disperditio, ἐξολόθρευσις, ἡ.

disperdo, ἐξολοθρεύω, διαφθείρω.

dispereo, διόλλυμαι, Plato.

dispergo, διασκεδάζω, aliquid, τί, Thuc. διασπείρω τι, Isocr.

dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρεῖν τι εἰς δύο, Herodian.

dispeseu, διείργω, Thuc.

dispicio, σκέπτομαί τι, Isocr. διακρίνω τι, id. ἀνακρίνω τι, Plato.

displicentia, δυσαρέστησις, ας, Plat.

displiceo, δυσαρεστοῦμαι, alicui, ἀπαρέσκει τινί, Thuc. displicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι, Plut. ἀπαρέσκει με τοῦτο, Plato. si displicet, εἰ σοι ἀπὸ δημοῦ, Themist.

displodo, διακροτέω.

dispono, διατίθημι, aliquid, τί, Lucian. ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, Isocr.

disposite, εὐτάκτως.

dispositio, διάθεσις, ἡ, διάταξις, ἡ, τάξις, ἡ, Isocr. orationis, οἰκονομία, ἡ, Athen.

dispositor, διαθέτης, ὁ, Plat.

disputet me, κατασχύνομαι, virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, Isocrat. nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, Herodot.

dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τί, Isocr.

disputabilis, ἀμφιδοξος, ον, Plut.

disputatio, διάλεξις, ἡ, Plato. λόγος, ὁ, Dem. διατριβή, ἡ, Isocr. accurate de re aliqua, τί ἀκριβοῦσθαι περί τινος, id.

disputator, διαλογόμενος, ὁ, Dem.

disputo, διαλέγομαι, Dem. accurate s. scrupulose, ἀκριβολογοῦμαι, id. de re aliqua, διακριβοῦμαι περί τινος, Isocr. Conf. dissero.

disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τί, Isocr. accurate, διακριβοῦμαι, Isocr.

disquisitio, ἐξέτασις, ἡ, Lucian.

disseca, διαιρεῖν, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν, Herodian. potestatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, id.

dissemino, διασπείρω, sermonem, λόγον, Xen. διαδίδωμι λόγους, Plut.

dissentio, διαφωνία, ἡ, διαφώνησις, ἡ, διαστάσις, ἡ, Dem. ὑστεραστήσεις, ἡ, id. et seditio, διαφορά καὶ στάσις, Isocr.

dissensus, i. q. antecedens.

dissentaneus, διάφωνος, ον, διάφορος, ον, Dem. διαφερόμενος, id.

dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, Isocr. opinionibus, ταῖς δόξαις, id. ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, Plut. ἀφίσταμαί τινος, Plato. in multis, ἐν πολλοῖς, Isocr. animis, τῇ διανοίᾳ, id. seditiose ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, Dem. τινί, Xenoph. στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, Dem. verum dissentit a falso, τὴ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθές, Aristot.

dissirpimentum, διάρραγμα, τό, Thuc.

dissecpio, διαρράπτω, Herodian.

disseru, διασπείρω, κατασπείρω, - i. e. disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξαρκούντως, Isocr. panca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, id. brevius de re aliqua, συντομώτερον περί τινος, id. tenuius, ἐνδεέστερον, id. praeclare, καλῶς, id. optime, ἄριστα, id. pro dignitate rei, ἀξίως, idem. elegantcr, χαριέντως, id. ad gratiam, ἀρεσκόντως, idem. tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, Dem. prorsus dissolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, id. non moderate, sed negligenter et nimis acerbe, prorsus inconsiderate, οὐ μετρίως, ἀλλ' ἀλογίστως καὶ λίαν πικρῶς καὶ παντάπασιν ἀνοήτως, Isocr.

dissertatio, διαλογισμός, ὁ, Plut.

disserto, διαλογίζομαι, Dem.

dissidentia, i. q. dissidium.

dissideo, v. dissentio.

dissidium, διαφορά, ἡ, Dem. Cf. controversia, item contentio.

dissilio, διαπηδάω.

dissimilis, ἀνόμοιος, ον, Isocrat. fio vel sum, ἀνομοιοῦμαι, dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ὁμοιοῦσθαι, Aelian.

dissimiliter, ἀνομοίως.

dissimilitudo, ἀνομοιότης, ἡ, Isocr.

dissimulanter, εἰρωνικῶς, Aristot.

dissimulatio, εἰρωνεία, ἡ, Dem.

dissimulator, εἴρων, ὁ, Aristot.

dissimulo, εἰρωνεύομαι, Plato. veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθές, Isocr. exponam nec dissimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπαρνήσομαι, Dem. dissimulabat se hoc accommodare audire, οὐ προσεποιεῖτο ἀκούειν τοῦ σκώμματος, Lucian. dissimulabant fidem, οὐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, Herodian.

Digitized by Google

dissipabilis, διασκεδαστός, ή, όν.
dissipatio, διασκέδασις, ἡ, διασκορπισμός, ὁ.
dissipo, διασκεδάζω, aliquid, τί, Thuc. fumum, διασκεδαννύμι φάμην, Herodian. rumorem, διασπείρω λόγον, Xenoph.
dissitus, ἀπέχων, ουσα, ον.
dissociabilis, ἀκοινώνητος, ον, Plut.
dissociatio, διάλυσις, ἡ.
dissocio, διαλύω, Isocr. διίστημι, Plut.
dissolubilis, διαλυτός, ον, εὔλυτος, ον.
dissolute, ἀνιμένως, vivere, ζῆν.
dissolutio, διάλυσις, ἡ.
dissolutus, διαλυτός, ον, ἀνιμένος, dissoluta vita, ἀνιμένη ζωή, dissolutus homo, ἀσωτος, ὁ, Aristot.
dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. inimicitiam, τὴν ἔχθραν, id. amicitiam, φιλίαν, id. fidem, πίστιν, id. foedera et cognatus, τὰ συμβόλαια, id. totam cognationem, διαλυόμαι πάσαν συγγένειαν, Isocr. aes alicuium, διαλύω τὰ χρέα, ἡ τὰ χρέματα, Dem.
dissonantia, διαφωνία, ἡ, ἀπήχησις, ἡ, ἀπήχημα, τό.
dissono, διαφωνέω, ἀπηχέω.
dissonus, διάφωνος, ον, δύσηχος, ον, Hermog.
dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινός, Isocr.
dissuasio, ἀποτροπή, ἡ, Aristot.
dissuasor, ἀποτρόπων, ὁ, Isocr.
distantia, ἀπόστασις, ἡ, Theophr. ab aliquo, ἀπό τινος, Xen. loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, Plut. διάστημα, τό, Plato.
distendo, διατείνω, Xenoph.
distensio, διάτασις, ἡ, Plut.
distermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τι κατὰ τι, Themist.
distichon, δίστιχον, τό.
distillatio, κατασταγμός, ὁ, σταλαγμός, ὁ, Galen.
distillo, ἀποστάζω, Lucian. καταστάζω, id.
distincte, διωρισμένως.
distinctio, διορισμός, ὁ, Aristot. διαστολή, ἡ, ἀφορισμός, ὁ, Theophr.
distinco, ἀποσπάω, περιστέω, bella distinere, τὸν πόλεμον περισπᾶσθαι, Plut.
distinguo, διορίζω, quaedam caute, τινὰ εὐλαβῶς, Dem. turpia et honesta, διακρίνω τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλά, Isocr. Conf. discerno.
disto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, Aristot. et differo aliqua re ab aliquo, καὶ διαφέρω τινί τινος, Isocr. διαφέρω τινός ἐν τινι, Herodian. plurimum ab aliquo, ἀπέχει πλεῖστόν τινος, id. ab urbe lapides sedecim, ἀπέχει τῆς πόλεως σταδίους ἑκκαίδεκα, Herodian.
distorqueo, διαστρέφω, aliquid, τί, Dem.
distortio, διαστροφή, ἡ, Theophr. oculorum, στρεβλισμός, ὁ, Paul. Aeg.
distortus, διεστραμμένος, ον, oculis, τοῖς ὀφθαλμοῖς, Athen. στρεβλός, Galen.
distractio, διασπασμός, ὁ, Plut. διάσπασμα, τό, id. cutis, περισπασμός, ὁ, id. sine distractione, ἀπερισπάστως, N. T. ἀδιαστάτως, Hes.
distrahio, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινα ἀπό τινος, Xenoph. frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, Dem. in multas partes διίστημι εἰς μέρη πολλά, id.
distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τι πρός τινα, Dem. aliquid in aliquid, μερίζω τι εἴς τι, Aristot. regionem, ἀναδάζομαι χώρας, Xlut. aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, Herodian. Conf. divido.
distributio, διανέμησις, ἡ, διανομή, ἡ.
distributivus, διανεμητικός, ἡ, ὄν.
distributor, διανομεύς, ὁ.
distringo, διαστέλλω, aliquid, τί, Philo. — i. e. abstergo, ἀποξύω, καταξύω, Plut. gladium, σπάσαι ξίφος, Lycurg. districtus habere pugiones, πρόχειρα ἔχειν ξιφίδια, Herodian.
disturbatio, ἀναστάτωσις, ἡ.
disturbo, ἀνίστημι, ἀνάστατον ποιῶ, navem, ἀνατρέπω πλοῖον, Aeschin. urbem, ἀνάστατον ποιῶ πόλιν, Hdt.
disuaviar, καταφιλέω, Xenoph.
ditesco, πλουτέω, Dem. opibus, χρημάτων, Liban. laboribus alicujus, ἔργοις τινός, Xen. ex aliqua re, εὐπορίᾳ ἀπό τινος, idem.
ditio, ἐπικράτεια, ἡ, Plato.
dito, πλουτίζω, aliquem, τινά, Xen.
diu, πολὺν χρόνον, non durat, οὐκ ἀντέχει, Xen. diu ante Troianos tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, Isocr. non diu est, quum venit, οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ ἦλθεν, idem. vale dimissime, χαῖρε ἐπὶ μάκιστον, Lucian. si vixero diutius, εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, Xen. diutius immorari diutinibus, quam relius, Isocr. πρὸς τὰς λίξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ πρὸς τὰς πράξεις, Isocr.
dium, αἴθρα, ἡ, sub dio, ἐν ὑπαιθρίῳ, Xen. ἐν τῇ αἰθρίᾳ, Lucian. sub dio agere, ὑπαιθριάζειν, Synes.
diurnus, ἡμέριος, ον, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, Xen. ἡμέριος, unicus, ἄγγελος ἡμερινός, Xen. — i. e. unicum diem durans, ἡμέριος, vita, ζωὴ ἡμερινή, Plut. — i. e. qui interdiu fit, μεσημβρινός, lusus aleae, αὐτόκα μεσημβρινά, idem.
dius, Διός, ια, ιον, Dem.
diutine, ἐπρός, ἐπρόν.
diutinus, ἐπρός, ά, ον.
diuturnitas, πολυχρονία, ἡ, ἡ πολὺς χρόνος, χρονιότης, ἡ, χρονισμός, ὁ.
diuturnus, χρόνιος, tunica, χρονία βάκος, Diosc. μακροχρόνιος, ον, Plato. πολυχρόνιος, ον, Aristot. μακρός, bellum et continuum, μακρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος, Dem. μόνιμος, ή, ον.
divagor, πλανάομαι, Xenoph.
divarico, τὰ σκέλη διατείνω, Aristot.
divello, διασπάω, aliquid, τί, Xen. Conf. distraho.
divendo, διαπιπράσκω, Plut. aliquid, ἐκπράττω τι, Dem. turpiter, ἀποδίδομί τι αἰσχρῶς, id. aliquam mina Attica, ἀπεμπολῶ τινὰ μνᾶς Ἀττικῆς, Lucian.
diverbero, διαλέγω, Lucian.
diversatio hospitalis, καταλύσις, ἡ, Polyb.
diverse, ἄλλοιος, ἄλλως.
diversitas, ἀλλοιότης, ἡ, διαφορότης, ἡ, Plato. διαφορά, ἡ, Isocr. ἀνομοιότης, ἡ, id.
diversitor, ξενοδόχος, ὁ, Plato.
diversor, καταλύω παρά τινι ἢ παρά τινα ἢ ἐν τόπῳ τινί, Dem. καταγωγὴν παρά τινι, ἢ πρός τινα, εἰσέρχομαι πρός τινα, ἐπιστρέφομαι, καταζεύγνυμι, καταυλίζομαι, ξενίζομαι.
diversorium, καταλυτήριον, τό, καταγώγιον, τό.
diversorium, κατάλυμα, τό, πανδοχεῖον, τό.
diversus, διαφόρων, Isocr. ἄνομοιος, ον, id. diversus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτόν, ἄλλος ἢ αὐτός, ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ, diversum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ εἰ πολλοί, Plato. diversi sententia, ἀλλοιότητες τῶν γνωμῶν, Thuc. diversa haec sunt inter se, πολὺ ἄλλα ταῦτα ἀλλήλων ἀπέχει, Isocr.
diverticulum, κατάλυμα, τό.
diverto, a. divertor, ἐστιάομαι, Plut. in oratione, παρεκβαίνω, Aristot. ad aliquem, καταλύω παρά τινα, Thuc. παρά τινι, Dem. in hospitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, Plut.
dives, πλούσιος, Demosth. πλουτῶν, id. εὔπορος, ον, Isocr. ἀπατημένος χρήματα, Dem. habens opes, ἔχων οὐσίας, id. antecellens pecunia, πρόσχων χρήμασι, Isocr. divitiis affluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, Dem. inter dives primus, τῶν οὐσιῶν πρωτεύων, Isocr. ad summas opes evectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀφόρητον ἀφικόμενος, Lucian. infinitis opibus praeditus, πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν, idem. falso, ψευδόπλουτος, ον, Suid. nimis, πλουτῶν νομίσματος, Aristot. auri, πολύχρυσος, ον.
divexo, διακόπτω.
divido, μερίζω, διαμερίζω, διαιρέω, χωρίζω, δίχα ποιῶ, μερισμὸν ποιοῦμαι τινος, — regionem cum aliquo, διαιρῶ χώραν πρός τινα, Dem. pecuniam, διαιρῶ ἀργύριον, Isocr. aliquid triforiam, τί τρίχα, Dem. aliquid in partes, τί εἰς μέρη, id. agrum, ἀναδάζομαι χώραν, a. τὴν γῆν, Lucian. facultates, ἀναδάστους ποιῶ τὰς οὐσίας, Aristot.
dividuus, κεμερισμένος, ον.
divinatio, μαντεία, ἡ, Aristot. θεσμός, ὁ, Thuc. μαντεῖον, ἡ, e manu, χειρομαντεία, ἡ, ex mistis sagittis, βελομαντία, ἡ, ex igne, πυρομαντεία, ἡ, etc.
divinatrix, μάντις, ἡ, Athen.
divine, θείως, Xen. θειοπρεπῶς, Lucian.
divinitas, θειότης, ἡ, Isocr. θεότης, ἡ, Gregor.
divinitus, θεόθεν, Synes. θείᾳ, Naz. κατὰ θεόν, Synes. κατὰ θεῖαν πομπήν, Aelian.
divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, Luc. mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινός, Galen. ventre, γαστρομαντεύομαι, Alciphr. ante, προμαντεύομαι, Herodot.
divinus, θείος, Dem. θειόμοιος, id. divinae res, τὰ θεῖα πράγματα, Isocr. divina potentia, θειοπρεπὴς δύναμις, id. — i. e. vates, μάντις, ὁ, Plut. divina ope, divino beneficio valere, σὺν θεᾷ ὑγιαίνειν, Xenoph.
divisim, δίχα, Thuc.
divisio, μερισμός, ὁ, διαίρεσις, ἡ, agri et domuum, ἀναδασμὸς γῆς καὶ οἰκιῶν, διανομή, ἡ.
divisor, μερεστής, ὁ, διανομεύς, ὁ.
divitiae, πλοῦτος, ὁ, Demosth. εὐπορία, ἡ, id. περιουσία, ἡ, Isocr. εὐθηνία, ἡ, id. εὐπορία χρημάτων, Dem. et potentia alicujus, πλοῦτος καὶ δυναμις τινος, Isocr. magnae, πλοῦτος μέγας, id. maximae et certissimae, μέγιστος καὶ βεβαιότατος, id. magnae, τελεία εὐπορία, Isocr. πλείστη εὐπορία, Dem. lautae, splendidae, τυχὴ λαμπρά, Lucian. exiguae, μικρὰ ὀνόματα πλούτου, id. injuste comparatae, ἄδικος πλοῦτος, Isocr. per violentiam et odia partae, εὐπορία μετὰ βίας καὶ ἀπεχθείας, id. divitias expetere moderate, κεκτῆσθαι πλοῦτον μετρίως, Idem immoderate, ὑπερβαλλόντως, id. comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν, id. parere alicui, ἐγκαθεσθαί τινι πλοῦτον, id. relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν ὁ. παιδίοις

τινι πλοῦτον μέγιστον τοῖς πᾶσι, id. coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, id possidere, κεκτῆσθαι πλοῦτον, Dem. in dico angere, ἐπιδίδοναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Isocr. divitiis studere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον, id. potiri, εὐρίσκειν γίγνεσθαι πλοῦτου, id. florere, εἶναι ἐν γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ ἢ εὐπορίᾳ, id. abundare, εὐπορεῖν τινος; εὐπορίας, Dem. uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, idem. frui, ἀπολαύειν τοῦ πλούτου, id. abuti, ἀπεχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν, Dem. alicujus aduluri, θεραπεύειν τὸν πλοῦτόν τινος; Isocr. invidare alicujus, φθονεῖν εὐπορίας τινος, id.

divortium, ἀπόπτωσις, ἡ, cum muliere, τῆς ἀνδρωνῶν, Dem.

divulgo, θρυλλεῖν, aliquid, τί, Plut. διαφωνεῖν τι, Strabo. φημίζειν τι, Dem aliquid per urbes, διαγγέλλειν τι εἰς τὰς πόλεις, Plut. rumorem, ἐκφέρειν λόγον, Xenoph.

divulsio, διάσπασις, ἡ, διάσπασμα, τό, Plut.

divus, θεοειδής, vita, βίος, Plut. Cf. divinus.

do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεάν, id. fidem, πίστιν, id. πιστεύειν, Isocr. πιστά, Xenoph. pecunia, χρήματα, Hdn. δίκην, Lucian. alicui libertatem, ἀποδίδοναι ἐλευθερίαν, Xen. filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, Plut. operam alicui, παρέχειν τινι, Demosth. manus, i. e. se victum, πρόσχωμεν τὸ χεῖρε, Thuc. me inertiae, ἀπολείπω ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν, Dem. data opera, ἑκουσίως, Dem. ἐξεπίτηδες, id. κατὰ προαίρεσιν, Isocr.

doceo, διδάσκω, Dem. aliquem literas, γράμματά τινι, Dem artem aliquos, τέχνην τινάς, Isocr. evidentissime aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατά τινας περί τινων, Dem. breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾴστα τί τινα, id. haud difficulter, οὐ χαλεπῶς, id. et instruo aliquem, τινὰ καὶ συγγράφειν, id. aliquem, διδασκαλίαν παρέχειν τινί, Thuc. mercede, διδάσκω μισθῷ, Lucian. munus aliquam, κατασκευὴν τινί. Thuc.

docilis, εὐμαθής, ἐς, ad aliquid, πρός τι. Dem. ἐξὸς γενέσθαι τι, id.

docilitas, εὐμαθεία, ἡ, Lucian.

docta, σοφιζόμενος, reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι, Isocr.

doctor, διδάσκαλος, ὁ, multi exempli, πολλῶν, Dem. doctorem aliquem constituere aliquorum rerum, καθιστάναι τινὰ διδάσκαλον τινων, Isocr. fieri alionum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, id. mercede fraudare, μισθοῦ ἀπατᾶν διδάσκαλον, Dem. disciplinarum habere aliquem, ἐπιστατοῦντα ἐν παιδείᾳ ἔχειν τινα, Isocr. qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, Id.

doctrina, διδασκαλία ὁ, optima, ἄριστη, Xen instituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείᾳ, Dem. non destitutus doctrina, οὐκ ἄπειρος παιδευσίας γιγνόμενος, Isocr. principes alicujus doctrinae, προστάται τινος παιδεύσεως, id. cf. disciplina, item arguitia.

doctus, πεπαιδευμένος, aliquid, πρός τι, Isocr. ἐν τινι, id. τινί, Plut. περί τι, Xen. vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, Isocr. ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, Hdn. παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκων, Dionys. ἀνὴρ δεινὸς σοφίαν, Lucian. literas puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς, Dem. recens aliquid, ὁ καὶ ἡ ἀρτιδίδακτός τινος, Appian. e ea ipso, αὐτοδίδακτος, ον, Xen. a Deo, θεοδίδακτος, ον, N. T. a matre, μητροδίδακτος, ον, Suid. doctum opus, σοφὸν ἔργον, Plut.

documentum, δίδαγμα, τό, Xen διδασκαλεῖον, τό, Hippocr. alicujus rei, δίδαγμά τινος, Demosth. certum esse alicujus rei, ἔκνοιν τεκμήριον εἶναί τινος, id. certo documento esse, δεικνῦν σημεῖον παρεχειν, id. facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος, id.

dodrans, τρεμόριον, τό, Aristot. mensura, σπιθαμή, ἡ, Diosc.

dodrantalis, ε, τριμοριαῖος, - i. e. dodrantis longitudinem aequans, σπιθαμιαῖος, ος, Diosc. σπιθαμιαῖος, id. duos, tres dodrantes aequans, δισπιθαμος, ον, τριπιθαμος, ον, id.

dogma, δόγμα, τό, Plut. δόξα, ἡ, Aristot.

dolabra, ἀξίνη, ἡ, Xen.

dolenter, λυπηρῶς, et graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι, Isocr. ὀδυνηρῶς.

dolentia, ἄλγημα, τό, Galen.

doleo, ἄλγεω, aspite, τὸν σφαλεῖν, Galen mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικός, Julian. malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Dem. malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. vicem alicujus, συναλγεῖν τινι, συνάχθομαί τινι, Dem doleo illud, quod, ἀθυμῶ ἐπὶ τῷ, ὅτι, Xen. quum videam, ἀθυμῶ ἔχω, ἰδών, id itidem cum aliquo, λυπεῖσθαι ταὐτὰ ἄλλῳ, Dem. malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, id. a pertu, ἀλγεῖν, Plut. dentibus, ἀγανακτεῖν τοῖς ὀδοῦσι, Diosc.

doliaris, πιθώδης, ες.

doliarius, πιθοποιός, ὁ.

doliolum, πιθάριον, τό, Hesych.

dolium, πίθος, ὁ, Plut.

dolo, as, πελεκᾶν, ἀποξύειν.

dolon, δόλων, ὁ, Plut.

dolor, ἄλγημα, τό, aspitis, τῆς ἀσφαλοῦς, Galen. dolorem aspiti affarens, ἀσφαλαλγής, ἐς, Xen. perquam vehemens et atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τοῦ σώματος, Dem. doloribus afflictus, πεφυκώτος, ον, id. conflictor dolora, πάρεστι μοι λύπη, id. liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγεδόνων, id. partus, ὠδίν, ἰνος, ἡ, Plut.

dolorosus, ὀδυνηρός, Aristot.

dolose, δολερῶς, δολίως, et insidiose, μετὰ δόλου καὶ τέχνης, Isocr. dolose agu, δολοῦν, Aristoph. occido, δολοφονεῖν, Lucian.

dolus, δόλος, ὁ, Isocr. πανουργία, ἡ, idem κακοεργία, ἡ, Dem πανουργήμα, τό, id. citra dolum, sine dolo, ἀδόλως, Thuc. doli expers, ἄδολος, ον, Synes. e dolus consutus, ἀκακοδόλος τε καὶ δολερὸς ἀκεκοινωμένος, Aelian dolo ago cum quopiam, δόλῳ, Aristoph.

domesticus, οἰκεῖος, Dem.

domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, Dem. ma oblo, ἐμένετο ἐμοῦ, idem eum domi εἶναι ἐνδον, Dem. militiaque, ἐν οἴκοις καὶ ἐν πολέμῳ, idem.

domicilium, οἰκητήριον, τό, Plut.

domina, δέσποινα, ἡ, Dem.

dominatio, δεσπόζειν, ἡ, Dem. Cf. principatus, imperium.

dominum, i. q. antecedens.

dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, Isocr. urbi, κυριεύω πόλεως, Dem. Conf. impero.

dominus, κύριος, ὁ, Dem. servi, δεσπότης, ὁ, id. Cf. princeps.

domito, δαμάζω.

domitrix, δαμάτειρα, ἡ.

domo, δαμᾶν, δαμάζω.

domo, ex domo, οἴκαδε, se non movere, οὐ κινεῖσθαι, Dem.

domuncula, οἰκίδιον, τό, Dem.

domus, οἶκος, ὁ, Xen. οἰκία, ἡ, Plut. οἴκημα, τό, Dem. maxima, οἶκος μέγιστος, Isocr. paterna, πατρῷος, Dem. privata, οἰκία ἰδία, idem domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, Isocr. mercari, πρίασθαι οἰκοῦσαν, Demosth. emere ab aliquo, ἀνεῖσθαι παρά τινος, id extruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, id. κατασκευάζειν οἰκίαν, id. tegere ligna, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις, id. elocare, μισθοῦν οἴκον, id. conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρά τινος, id. habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, id. οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, id. aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νυκτερ, id. invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινός, id. diripere, κορεῖσθαι οἰκίαν, id. redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, id. diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, Isocr. collabitur domus terrae motu, συμπίπτει ἡ οἰκία σεισμῷ, Dem. domum incendere, ἐμπρήσαι οἰκίαν, idem. non habens, ἄοικος, ον, Herodot. alicubi habens, ἔνοικος, ον, Aristid. eamdem incolens, σύνοικος, ον, Isocr.

donarium, ἀνάθημα, τό, Dem consecrare, ἀνατιθέναι, idem.

donatio, δοσις, ἡ, Isocr. Cf. donum.

donativum, ἐπίδοσις, ἡ, Xenoph.

donec, ἕως, c. ind. conj. et opt. - ἕως ἄν, c. conj. εἰσόκε. - ἕστ' ἄν, c. conj. - ἕως ὅτε et ἕως οὗ, c. ind. - 2) i. q. quamdiu, ἕως, ὅσον χρόνον.

dono, δωρεῖσθαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, Xen. aliquem oliqua re, τινὰ τινί, Herodian. aliquem civitate, τιμᾶν τινὰ τῇ πολιτείᾳ, Lucian. aliquem tragula, δεδόναι τινὶ πελέκυν, Xenoph.

donum, δῶρον, το, Dem. δωρεά, ἡ, id. alicui pulliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δῶρον, Isocr. mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον e. δωρεὰν, Dam. dare, δίδοναι, id accipere ab aliquo, κομίζεσθαι δωρεὰς παρά τινος; id λαμβάνειν δωρεὰν παρὰ τινος; id. δέχεσθαι δῶρον, Id. δωροδοκία, Dem. donum ratum est, μενεῖ βεβαία ἡ δωρεά, Dem. κυρία ἐστὶ ἡ δωρεά, Id. donorum acceptor, i. e. qui corruptui pecunia se patitur, δωροδόκος, Dem. donorum acceptio, δωροδοκία, Diearch dono do alicui aliquid, δωρεῖσθαί τινί τι, Aristid.

dormio, καθεύδω, Dem. ὕπνος με ἔχει, Idem. ἀποκοιμᾶσθαι, Xenoph. totam noctem, τὸν ὅλην νύκτα, Plato. suaviter, ἡδέως ὕπνῳ, Gregor. prope aliquam, παρακαθεύδειν τινί, Aelian. Conf. somnus.

dormisco, νυστάζω, Plato.

dormitatio, νυσταγμός, ὁ, νύσταγμα, τό.

dormitator, νυσταστής, ὁ, Aristoph.

dormito, νυστάζω, Plato. ὀνειρώττω, Galen.

dormitorium, κοιμητήριον, τό, Athen.

dorsalis, e. νωτιαῖος, ἐρπὴς, ὁ ἀκανθὰ νωτιαία. Aristot.

dorsum, νῶτος, ὁ, Xenoph. Cf. tergum.

dorsuosus, εὔνωτος, ον, Aristot.

Digitized by Google

dos, πρίξ, κός, ἡ, Dem. dotem dare alicui, πρίκα διδόναι τινί. Id. addere, προστιθέναι, Id. adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, Id. debere alicui, ὀφείλειν τινί, Id. accipere, λαμβάνεσθαι, Id. studere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, Id. non repetere, ἀφιστάσθαι τῆς προικός. Idem.

dotalis, προικῴος, προίκιος, dotalis moneta, προίκιον δόκα. Theophyl.

dotatus, ἐπιπροικος, ον, Hesych.

dotienta, προικίζειν, τό, Plato.

dotu, filiam, ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, φερνίζω. metaph. κοσμέω.

drachma, δραχμή, ἡ, Thuc. vernule drachma, ὀβολὸν δραχμῆς. Plut. drachmam pretio, pondere, mensure aequans, δραχμαῖος, Plato. qui duarum drachmarum est, δίδραχμος, ον, Thuc. quinque drachmarum, πεντάδραχμος, ον, Herodot. sex drachmarum, ἑξάδραχμος, ον, Aristot.

draco, δράκων, ὁ, Aristot.

draucus, ἀρσενοκοίτης, ὁ, παιδεραστής, ὁ.

dualis, e, δυϊκός, numerus, δυϊκὸς ἀριθμός, Gramm.

dubia, ἀμφίβολος, Athro. ἐνδοιαστής. Thuc.

dubitabilis, ἐνδοιάσιμος, ον, Lucian.

dubitanter, διαπορητικῶς, ἐνδοιαστικῶς, ἐνδοιαστής, ἐνδοιαζόντως.

dubitatio, ἀμφισβήτησις, ἡ, Isocr. ἀπορία, ἡ. Plut.

dubitator, ἀπορητικός, ὁ, Laert.

dubito, ἀμφισβητεῖν, utrum sit eligendum, πότερον ἐστιν ἄξιον αἱρεῖσθαι, Isocr. de aliqua re, ἀμφιγνοεῖν περί τινος, Idem. ἀπορεῖν τινί, Plut. quae sit causa, ἀπορεῖν τὴν αἰτίαν. Aristot.

dubium, ἀπόρημα, τό, sine dubio, ἀναμφιβόλως.

dubius, ἀμφίβολος, ον, Isocr. sermo, λόγος, Isocr. fama, φήμη, Plut. fatere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, Dem. res est dubia, πρᾶγμά ἐστιν ἀμφισβητήσιμον, Dem. ἐστὶν ἐν ἀμφισβητήσιμῳ, Id. testes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, Id. dubius homo, ἀπορητικός, ὁ, Laert. ἀπορεῖν ἐ, Isocr.

ducatus, us, ἡγεμονή, ἡ, Plato. ἡγεμονία, ἡ, Thuc.

ducenarius, i. e. ducentis praefectus, διακοσιάρχος, ὁ.

duceni, διακόσιοι, αι, α.

ducentesimus, διακοσιοστός, Thuc.

ducenti, διακόσιοι, αι, α.

ducenties, διακοσιάκις.

ducu, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατιὰν ἐπὶ πόλιν, Plato. ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xenoph. honori aliquid, διά τιμῆς τι, Synes. te aequalem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, Arrian. — i. e. rego populum, δῆμον, Plut. te viam, ἡγοῦμαι σε ὁδόν, Herodot. in theatrum, ἡγοῦμαι εἰς θέατρον, Aeschin. alia, ἄλλοσε, Xenoph. exercitum, στρατιά, Isocr. τὰς στρατιάς, Thuc. plurimi, πολλοί πλείστου, Id. pluris, πολλοῦ, Isocr. nihili, περὶ οὐδενός, Lys. admonitiones loco injuriae, λαμβάνω τὰς νουθεσίας πρὸς ὕβρεις, Demosth. uxorem matrem alicujus, γαμεῖν μητέρα τινός, Id. aliquam, λαμβάνω γυναῖκα τινα, Id. γάμῳ γαμεῖν τινά, Id. consultinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιὰν τινος, Isocr. prima lineamenta non impte, ὑπογράφω χαρίεντας, Id.

ductarius, ἀγωγός, ον, Dioec.

ductilis, e, ἀγώγιμος, ον, Xenoph. ἀναγωγός, ον, Aristot.

ductio, ἀγωγή, ἡ, Aristot.

ducto, ἡγεμόμαι, Cf. duco.

ductor, ἀγωγεύς, ὁ, ἀγωγός, ὁ, Thuc.

ductus, us, ἀγωγή, ἡ, Aristot. aquae, ὁ ἀγωγὸς ὕδατος, Herodian.

dudum, πάλαι, nutum est, δῆλόν ἐστι, Dem. quisque vestrum novit, ἐκ πολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν πρόοιδε, Id. haud dudum, οὐ δηλὰ πρὸ τοῦγε, Aristoph. πρὸ βραχέος, Chrys. insidias struxit, πρῶην ἐπεβούλευε, Dem.

duellator, i. e. gladiator, vel, singulari certamine pugnans, μονομάχος, ὁ, Herodian.

duellum, μονομαχία, ἡ, Lucian. duello depugno, μονομαχεῖν, Plut. ad duellum provocu aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλεῖν τινά. Aelian.

dulce, adverb. γλυκέως.

dulcedo, γλυκύτης, ἡ. vini, οἴνου, Athen. γλυκισμός, ὁ, Id. sermonis, χάρις τοῦ λόγου. Dem.

dulcesco, γλυκαίνω, vinum dulcescens, οἶνος γλυκαίνων, Dioec. ura dulcescit a sole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεται ἡ σταφυλή, Xenoph.

dulciarius, πεμματοποιός, ὁ, πεμματοπώλης, ὁ.

dulcis, e, γλυκύς, mel, μέλι, Lucian. dulciores existimare humores aliquos, ἡδίους νομίζειν τιμᾶς τινάς, Isocr.

dulciter, γλυκερῶς.

dulcitudo, γλύκασμα, τό, Conf. dulcedo.

dum, ἕως, tempus est, ἕως καιρός ἐστι, Dem. pueri essemus, ἕως παῖδες ἦμεν, Isocr. tantisper fidem inveniebat, dum eos caeteris adaequasset, ἔχεις οὐ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου ποιήσας, διστεύεσθε. Dem. tantisper est amicus, dum consequatur, quae regat, μέχρι τοῦ τυχεῖν, ὧν δεῖται, φίλος ἐστί, Id. tantisper memores sunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύουσι τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ὧν ῥηθῶσι, Id. barbaros tantisper vicisse sufficerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ἕως ἂν ἀσφαλεῖς κατεστήσῃς τὴν σαυτοῦ χώραν, Isocr. durat amicitia tantisper, dum boni sunt, διαμένει ἡ φιλία, ὡς ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, Aristot. Conf. donec. Latinum dum, quod tempus durans denotat, saepissime reddi potest per genit. absol.

dumetum, ἀκανθιών, ὁ.

dummodo, μόνον, μόνον εἰ, εἰ μόνον.

dumosus, ἀκανθώδης, ες, locus, χώρος, Herodot.

duntaxat, γε δή, ut meu duntaxat est sententia, ὡς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, Gregor. duntaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, Aristot. qui annum duntaxat unum in deliciis absumsit, ἐνιαυτοῦ μόνου ἐντρυφήσας, Herodian.

duo, δύο, duobus oculis videre, et duabus aurilus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν προσορᾶσθαι, καὶ δυοῖν ὠτοῖν ἀκούειν, Xenoph. duarum pecudum pretium, δυοῖν προβάτοιν ἀξία, Plut.

duodecies, δωδεκάκις, Aelian.

duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, Arrian.

duodecimus, δωδέκατος, ατη, ατον, Herodian.

duodeni, δωδέκατοι, αι, α.

duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ δεκαοκτώ, vel ἑκατὸν καὶ δύο, sed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, s. δεοντῶν δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσι δέον, vel τριακοντα δεόντων, vel, δεοντῶν δυοῖν, et sic porro, notesque, τὸ δεόντων vel δεοντῶν, genere convenire debere cum re, quae numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαρακοντα δεόντων δυοῖν sc. ἀνδρῶν, duodequinquaginta feminae, γυναῖκες πεντηκοντα δεοντῶν δυοῖν sc. γυναικῶν. Immo vero hoc ipsum Participium etiam Casu cum antecedente Nomine consentire potest, v. g. anoi sunt duodeviginti, ex quo, εἴκοσιν ἐστιν ἔτη, δέοντα (sc. ἔτη) δυοῖν, ἐξ ὅτου, s. δέοντα δυοῖν εἴκοσιν ἐστὶν ὅτε ἐξ ὅτου. Coufer Viger. de idiotism. p. 70. Wolf. ad Dem. Lept. p. 294. Matthiae Gramm. gr. §. 141. p. 167. vel Tom. I. p. 265. ed. II.

duplex, διπλόος, contr. διπλοῦς, ῆ, οῦν, διπλάσιος, duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, Thuc. duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, Plato.

duplicatio, διπλασιασμός, ὁ, Plut. διπλασις, ἡ, Aristot.

duplicitas, διπλότη, ἡ, Themist.

duplicitor, διπλῶ, Syncs. διχῶ, Dem.

duplico, διπλασιάζω, oram, βωμόν, Plut. aliquid, διπλῶ, τι, Id. annuos, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, Herodian.

duplus, διπλάσιος, duplo major apparet, quam rei, διπλασιος ἑαυτοῦ φαίνεται, Polyb. duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, Id. duplo amplius minor, διπλῆ ἐλάττων, Plut. duplo longius tempus, quam, διπλασίων χρόνος, ἢ, Isocr.

durabilis, ἐπίμονος, ον, Polyb. βέβαιος, αία, αιον, Dem.

dure, σκληρῶς, Xen. — i. e. crudeliter, ἀμῶς, Dem. ἀφειδῶς, Xenoph.

durescu, σκληρύνομαι.

duritas, σκληρότης, ἡ, Xen.

duriter, σκληρῶς, Xen.

durities, σκληρότης, ἡ, Plato. victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, Herodian.

durioculus, ὑπόσκληρος, ον.

duro, σκληρύω, στερεόω, ferrum, στομοῦν, βάπτω, — metaph. i. q. perduro, persevero, διαμένω.

durus, σκληρός, concoctio emollit duros, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρά. Athen. ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, Hippocr. duri mores, σκληρὰ ἤθη, Plut. dura vita, σκληρὸς βίος, Herodian.

duumvir, ὁ τῶν δυοῖν ἀρχόντων ἕνεκα, ὁ τῶν δυοῖν εἷς, duumviri, τῶν δυοῖν ἀρχόντων.

duumviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν δυοῖν ἀρχόντων.

duumvirotus, ἡ δυοῖν ἀρχή.

dux, ἡγεμών, ὁ, Dem. populi, ὁ ἡγούμενος τοῦ δήμου, Isocr. belli, πολέμαρχος, ὁ, Dem. πολεμαρχῶν, ὁ, Id. ἡγεμὼν πολέμου, id. στρατηγός, ὁ, id. decem virorum, δεκάρχος, ὁ, duodecim virorum, δωδεκάδαρχος, ὁ, Xen. centum virorum, ἑκατοντάρχης, ὁ, id. mille virorum, χιλίαρχος, ὁ, Plut. decem millium virorum, μυριάρχης, ὁ, s. μυριάρχος, ὁ, Xen. auctorque alicujus rei, ἀρχηγὸς τινος, Dem. alicujus facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργου, Isocr. vise, ὁδηγός, ὁ, Plut.

Digitized by Google

dynasta, δυνάστης, ὁ, Xen.

dysenteria, δυσεντερία, ἡ, Aelian. dysenteria laborans, δυσεντερικός, ὁ, dysenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, Aelian.

dysentericus, δυσεντερικός, ή, όν.

dysuria, δυσουρία, ἡ, Galen. δυσουριακά, τά, sc. πάθη, Cic. dysuria laboro, δυσουριάω, Diosc. δυσουρέω, idem.

E.

E vel Ex, ἐκ, sequente Consona, ἐξ, sequente Vocali vel Diphthongo, multae molestiae exsistunt a bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμου, Dem. se non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης μὴ κινεῖσθαι, Id. ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγενῆσθαι ἐνδόξοι, id. ex adverso, ἐξ ἐναντίας, Aristot. ex adverso alicui, καθεστῶτί τινος, Lucian. e contra, e contrario, τοὐναντίον, ex animi sententia, κατὰ γνώμην, Basil. ex benevolentia aliquid facere, ἐκ εὐνοίας ποιεῖν τι, Dem. e propinquo, ἐξ ὀλίγου, Thuc. e regione, ἐκ τοῦ ἀναντιρρύ, s. ἀντικρύ, Pans. alicujus, καταντικρὺ τινος, Aristot. e vestigio, παραυτίκα, Dem. παραχρῆμα, Id. e sublimi, ἀφ' ὑψηλοῦ, Lucian. ex quo fuerunt isti oratores, ἐξ οὗ οὗτοι ἐγένοντο ῥήτορες, Dem. ex professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς, Plato. ex improviso, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, Thuc. ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, Dem. ex aequo, ἀγχώμαλα, Thuc. ex quo, i. e. ex ea tempore quo, ἐξ οὗ, Isocr. ἐξ ἄσου πιε, id. ἀφ' οὗ, Demosth.

eatenus, κατὰ τοσοῦτον, quisque opem ferebat, quatenus poterat, ἐβοήθει, καθ' ὅσον ἕκαστος εἶός τ' ἦν, Lys. subtilitatem quaerere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον τὰκριβῆς ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται, Aristot.

ebibo, ἐκπίνω, propositum calicem, προτεθεῖσαν αὐλίσκον, Athen.

ebiandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, Diod. Sic. τινί, Xenoph.

eborarius, ἐλεφαντουργός, ὁ.

eboreus, ἐλεφαντικός, ή, όν, Herodian.

ebrietas, μέθη, ἡ, Dem. surgere ante ebrietatem, ἐξανίστασθαι πρὸ μέθης, Isocr. propter ebrietatem dormire continue totas noctes et duos dies, ἀπὸ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, Athen. ebrietate diffluere, διαῤῥεῖν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τοῦ οἴνου, Aelian. se dedere, μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδίδοναι ἑαυτόν, Herodian. ebrietate temulentum esse, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν, Id.

ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, Plato. aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, Lucian. ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, Id.

ebriositas, φιλοποσία, ἡ, φιλοποσία, ἡ.

ebriosus, μεθυστικός, ή, όν, Plato. πότιμος, ον, Dem. οἰνόλοιπος, ον, Plut. οἰνοβαρής, ες, ὁ, ἡ, Lucian.

ebrius, μεθύων, Dem. sum, μεθύω, id. magnitudine rerum gestarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων, id. ebrium saltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι, id. clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, id. ebrium reddo, μεθύσκω τινά, Plato.

ebullio, ἀναζέω, Diosc. ὑπεζέω, Aristot. ἐκβράζομαι, Chrys.

ebullitio, ἀναζέσις, ἡ, ἀναβρασμός, ἡ, ἐκβρασμός, ὁ, βρασμός, ὁ.

ebur, ἐλέφας, ὁ, Indicum, ἐξ Ἰνδῶν, Lucian.

eburneus, ἐλεφαντικός, ή, όν, Herodian. ἐλεφαντινος, ίνη, ινον, Lucian.

ecce, ἰδού. (Differt ab ἰδού, qui est imperat. aor. med. εἶδομαι, q. v.

ecclesia, ἐκκλησία, ἡ, N. T.

echinatus, ἐχινώδης, ες.

echinus, ἐχῖνος, ὁ, terrestris, χερσαῖος, Plut. marinus, πελάγιος, Aristot.

echo, ἠχώ, οὖς, contr. οῦς, ἡ.

eclecta, ἐκλεγόμενα, τά.

eclipsis, ἔκλειψις, ἡ, Aristot.

ecliptica, ἐκλειπτικός, ή, όν, Plut.

eclogs, ἐκλογή, ἡ.

ecquando, ἤ ποτε.

ecquis, ἤ τις.

ecstasis, ἔκστασις, ἡ, Plut.

ectypus, ἔκτυπος, ὁ, Plin.

edacitas, πολυφαγία, ἡ, λιχνεία, ἡ, Lucian.

edax, πολυφάγος, ον, γαστρίμαργος, ος, ἀδηφάγος, ος, λαίμαργος, ον, βορᾶς, ά, όν, φαγεῖν δεινός, η, ον.

edenta, ἀπόδοντος.

edentulus, ἀνόδους, ὁ, ἡ, Poll.

edico, ἐπιτάττω, aliquid, τι, Plato. alicui, τινί, Isocr. alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, Aristot. bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Demosth. per praeconem, κηρύττω, Xenoph. Conf. indico, item impero.

edictio, ἐπίταξις, ἡ.

edictum, ἐπίταγμα, τό, Dem. ἐπιτετράμενον, ου, id. edicta principum servare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, Isocr. publica negligere, ἀμελεῖν τῶν ὑπὸ τῶν πρυτάνεων πρεσταγμάτων, id. movere et mutare, κινεῖν καὶ μετατίθεναι, Id. liberare aliquem edicta aliquo, ἀπολυθεῖσαί τινα προστάγματος τινος, Isocr. fieri ex edicto, γιγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος, Dem. ex edicto, κατὰ τὰς προθεσμίας, Diosc. edictum propono, δηλοῦν ἐπίταγμα, Herodian. διάταγμα προτίθημι, Id.

edisco, ἐκμανθάνω, aliquid, τι, Isocrat.

edissero, διεξέρχομαι, aliquid, τι, Lucian.

editio, ἔκδοσις, ἡ, libri, βιβλίου.

edititius, ἐκδοτικός, ή, όν.

editor, ἐκδότης, ὁ, ἐκδούς, ὄντος, ὁ.

editus, ἔκδοτος, ος, — i. q. altus, ὑψηλός, ή, όν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλοῦ, sc. τόπου, Lucian.

edo, Perf. Edidi, ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, Plato. historiam graeca sermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, Athen. in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, Plat. exemplum, δίδωμι παράδειγμα.

edo, Perf. Edi, ἐσθίω, plura, quam ferre possum, πλείω, ἃ οὐ δύναμαι φέρειν, Xenoph. et bibo in caupona, φαγεῖν καὶ πιεῖν ἐν καπηλείῳ, Isocr. cupere aliquem edere et bibere, ἀναγκάζειν τινὰ φαγεῖν καὶ πιεῖν, Demosth. edo raptim, ἁρπάζω, Xenoph.

edo, ἐδεσμάγος, ὁ, γαστρίμαργος, ὁ, καταφαγᾶς, ὁ, q. v.

edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, Antiph.

edomo, δαμάζω, Cf. domo.

edormio, ἀφυπνόω, ἐκοιμήθην, ἐγείρομαι, pass. — edormia crapulam, ἀνήφ ὕπνου.

edormisco, i. q. antecedens.

educatio, παιδοτροφία, ἡ, Plut. ἡ ἀγωγὴ παίδων, Plut. παιδεία, ας, ἡ, παίδευσις, εως, ἡ.

educator, τιθηνός, ὁ, Hesych. τροφεύς, ὁ, Plato. τροφός, ὁ, Idem. παιδαγωγός, ὁ, παιδεύων, ὁ, παιδευσις, ὁ, παιδευτής, ὁ,

educatrix, τιθήνη, ἡ, Plut. τροφός, ἡ, Plato.

educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, Xen. ἀναιρεῖσθαί τινα, Dion. humilitee, ταπεινῶς παιδεύω, Isoc. male, φαύλως ἄγω, Idem. κακῶς τρέφω, Dem. in magna inopia, τρέφω μετὰ πολλῆς ἐνδείας, id. in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, Xenoph.

educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατόν, Thuc. copias, δύναμιν, Iidn. ad renatiunem, ἐπὶ τὴν Ἀθήναν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινα, Idn.

edulis, ἐδώλιμος, ον, Thuc.

edulium, ἔδισμα, τό, Isocr. ἐδωδή, ἡ, Plato. βρῶμα, τό, Xenoph.

effabilis, ῥητός, ή, όν, Dem.

effarcio, ἐκπλήρεω, Aristid.

effari, ἀποφαίνομαι, Dion. Areop.

effascinatio, καταγοητεύσις, εως, ἡ.

effascino, καταγοητεύω, aliquem, γοητείᾳ τινί, Plut.

afflatum, ἐκφύσημα, τό, ἐξίσμα, τό.

effectio, ποίησις, ἡ, Herodot.

effector, ποιητής, ὁ, Xen.

effectrix, ποιήτρια, ἡ.

effectum, ποίημα, τό.

effectus, us, ἐνέργημα, τό, δύναμις, ἡ, δρᾶσις, ἡ, effectu carco, οὐδὲν δύναμαι, οὐδὲν ἐς πλέον ποιεῖν, μάταιός εἰμι, οὐκ ἔχω ἀπαθεῖν. — Apud Legicus ἀπίστοι, τά.

efferminate, ἀνανδρῶς, facere aliquid, διακρατεῖσθαι, Isocr. vivere, βίον γυναικῶν ἄγειν, Diod. Sic.

effeminatio, ἐκθήλυνσις, ἡ, Hippoc.

effeminatus, θηλυδρίας, ὁ, Lucian. μαλακός, ὁ, Dem.

effeminio, ἀποθηλύνω, ἀπαλύνω. - metaph. θρύπτω, διαθρύπτω, - σπαταφάω.

efferesco, ἀγριαίνομαι, Plut.

efferio, as, ἀγριόω, Xenoph. ἀπαγρίοω, Theophrast.

efferio, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, s. τεθνεῶτα, Dem. me propter aliquid, μᾶλλον φρονεῖν ἐπί τινι, id. me, θραττόνομαι, Isocrat. efferor propter divitias, ἐπαιρόμαι ἐπὶ πλούτῳ Xenoph. animo, κομῶ. Lucian. μεγαλοφρονεῖν, idem. iracundia, ἐκφέρομαι ὑπ' ὀργῆς πλείστον, Thuc.

efferveo, ἐκζέω.

effervesco, ἐκβράζομαι, in amarem, εἰς ἔρωτα Chrysost.

efferus, ἄγριος, ία, ιον, Plato.

efficacia, ἐνέργεια, ἡ, spiritus, τοῦ πνεύματος, Chrys.

efficaciter, ἐνεργῶς, Polyb.

efficax, ἐνεργός, ὁ, ἐνεργητικός, πρακτικός, ἀνυτικός, ἀνυσιμος, ον, ἐμπρακτος, ος, efficax sum, δύναμαι, ἀνύω, πρακτικός εἰμι, efficacior sum, κρείττων ἢ αὐριωτερός εἰμι, πλέον δύναμαι εἴτε ἰσχύω.

efficienter, ἐνεργητικῶς.

efficientia, ἐνεργητικόν, τό.

efficio, διαπράττομαι, aliquid verbis, τί λόγοις, Isocrat. aliquem formidabilem et acrem, φοβερόν καὶ χαλεπὸν ἐπιδεικνύναι τινα, Dem. aliquid optabilius, κάλλιστόν τι ζηλωτότερον, Isocr. unum corpus ea omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, Plato.

Digitized by Google

effigies, εἰκών, ἡ, Isocr.
effigio, εἰκονίζω, aliquid, τί, Aphth. ἐκτυπόω τί, Plut.
effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τί, Isocrat. imaginem alicujus, εἰκόνα τινός, Lucian. in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρόν, Plut.
effiagitatio, διαίτησις, ἡ, λιπαρία, ἡ, Herodot.
effiagito, ἐκλιπαρέω, Plut. καταλιπαρέω, Lucian. προσλιπαρέω, Plut.
effictitius, ὑπερφυής, Plut. amo aliquem, ἐπιμαίνομαι τινι, Bas. ἀνδρεικνυσθαι ἔρωτι τινος, Aelian.
effido, ἐκφυσῶν, Diosc. ἐκπνέω, Aristot. animam, ἐκπνέω, Soph.
efflorescо, ἐπανθέω, efflorescebant lanuginem malis, ἐπανθοῦν ἔοικε τοῖς μηλίοις, Herodian.
effluentia, ἐκροή, ἡ, Aristot.
effluo, ἐκρέω, Plut. ex aliquo, διαῤῥέω ἐκ τινος, Herodian.
effluvium, ἐκρυσις, ἡ.
effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμούς, Plut. fossas, διορύττω τάφρους, Herodian.
effossio, ἐξόρυξις, ἡ.
effoemino cum derivatis v. effemino.
effoete, ἐξαντλητός.
effoetus, ἐξηντλημένος, ἐκπεπωθείς, ἐκτεκών, effoetum corpus, σῶμα διάπονον s. ἀκτηνῶδες, affoetus aetate, ἡλικίαν κατειργασμένος.
effractio, διαῤῥηξις, ἡ.
effrenate, ἀχαλινώτως.
effrenatus, ἀχαλίνωτος, ον, cf. effrenis.
effrenis, ἄχαλινος, ον, ἀχαλινος, ον, Plut. b) metaph. ἀχάλαστος, ον, ut effrenes voluptates corporis, ἀχάλαστοι ἡδοναὶ σωματος, Hdn. ἀκρατής, ές, ἄμετρος, ον.
effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τί, Demosth.
effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, Dem. mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, Plato. omnem sensum, πᾶσαν αἴσθησιν, Plut. a carcere, ἀπέδρα ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, Dem. aliquem, ἐκκλίνω τινά, Xen. praesens, ὑποτέμνομαι τὸ παρόν, Herodot.
effugium, ἐκφυγή, ἡ, ἀπόφυξις, ἡ, Aristoph. ἀποφυγή, ἡ, Plut. διαφυγή, ἡ, Plut. quaerere, παραγωγὴν ἐρεῖν, Dem.
effulgeo, ἀπολάμπω, Lucian.
effundo, ἐκχέω, Lucian. patrimonium, κατεσθίω τὴν πατρῴαν οὐσίαν. Athen. quidquid in buccam venit, λέγω ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
affuse, κεχυμένως, ἀφειδῶς, Herodian.
effusio, ἐκχυσις, ἡ, Atheo.
affusor, ἐκχυτής, ὁ, Lucian
effutio, φλυαρέω, aliquid, τί, Plut. temere, importune et citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῇ καὶ φορτικῶς καὶ χυδὸν ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
egelidus, χλιαρός, aqua, ὕδωρ, Athen.
egenus, ἄπορος, ον, alicujus rei, τινός, Dem. ἐνδεής τινος. id. Cf. pauper.
egeo, ἀπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων, Isocr. victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ περὶ τὴν τροφήν, id. δίομαι τοῦ βίου, id. alicujus rei, ἐνδεής, s. ἄπορος ἔχω, s. διάκειμαί τινος, id. rebus necessariis, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων, Plut. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, Isocr. Confer indigeo.
egerminatio, ἐκβλάστησις, εως, ἡ, foliorum, τῶν φύλλων, Diosc.
egermino, ἐκβλαστάνω, Theophr.
egero, ἐκφέρω, aliquid e domo, τί ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. – i. e. excerno, ἐκφέρω, Theophr. Cf. effero.
egestas, ἀπορία, ἡ, summa, ἐσχάτη, Dem. Cf inopia, it. paupertas.
egestio, ἐκκομιδή, ἡ, excrementorum et similium a corpore, ἔκκρισις, ἡ, Theophr.
egestuosus, ἄπορος, ον, Dem.
ego, ἐγώ, Dem. ego vero lugebam ipsum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτόν, id. ego vero, i. e. equidem conabor praestare, πειράσομαι μὲν οὖν ποιεῖν, idem. ego vero ipse mori malim, καὶ ἐγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, id.
egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινός, Isocrat. adversus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, Xen. domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας, id. a concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. animo pronto, ἐξιμι προθύμως, Dem. ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, idem. egressus annum quinquagesimum, πλείονας ἢ πεντήκοντα ἔτη, Dem. ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονώς, idem.
egregie, διαφερόντως, Isocrat. ἐξαιρέτως, Plut.
egregius, ἐξαίρετος, ον, Thuc. θαυμαστός, Herodian. thesaurus, θησαυρὸς καλός, Isocrat. senes egregiis meritis, πρεσβῦται ἄξιοι λόγου, Hdn.
egressio, ἔκβασις, ἡ, ἔξοδος, ἡ, Dem. ἐξήλυσις, ἡ, Herodot.
egurgito, ἀπαρύω, Plut.
ehem, ὦ, Dem.
eheu, αἴ, Lucian.
eho, ὦ, Isocr.
ehodum, ὦ τὰν, Dem. ehodum bone vir, ὦ 'γαθέ, Xen.
eja, εἶα, Aristoph.
ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, Thuc. – i. e. jaculando absumo sagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, Herodot.
ejectamentum, ἔκχυμα, τό.
ejectio, ἐκβολή, ἡ, Dem.
ejectitius, ἐκβόλιμος, ον, ἐκβολιμαῖος.
ejicio, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, Dem. aliquem, ποιῶ ἐκβαλεῖν τινος, Isocr. φεύγοντα, s. ἐαυτὸν, s. ἄπολιν ποιῶ τινά, Dem.
ejulatio, ὀλοφυρμός, οῦ, ὁ, Isocr.
ejulo, ὀλολύζω, Lucian.
ejuratio, ἐξωμοσία, ἡ, Dem.
ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τί, Aeschin.
ejusdemmodi, ejusceemodi, ejusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, Plato. τοιούτος τις, id. τοιοσδί, τοιαδί, τοιόνδε, Aristot.
elabor, διαπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, Plut. ex aliquo, ἐκ τινος, id. alicujus manibus, διαφεύγω τινὰ ἐκ χειρῶν αὐτοῦ, Xen. Cf. effugio.
elaborate, διεκπονημένως, Isocr.
elaboratio, ἐκπόνησις, ἡ.
elaboratus, πεπονημένος, Isocr. πονηθείς, Plut. opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεπονημένα δημιουργοῖς, Dem.
elaboro, ἐκπονέω, Thuc. ornate, ἐκπονῶ ἐς κόσμον, Xen. aliquid, ἐξεργάζομαί τί, Isocr. in aliqua re, πονῶ περί τι, Aristot. circa virtutem, φιλοπονῶ περὶ τὴν ἀρετήν, Isocr.
elangueo, ἐκκάμνω, Plut.
elanguesco, ἀπομαραίνομαι, Plut.
elapsus, διεκπεπτωκώς, elapsus est annus, ἐξέλθοι ὁ ἐνιαυτός, Dem. elapsum tempus, παρελθόν χρόνος, Isocr. elapso anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, Dem. elapsis diebus et noctibus, ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν, Aristot.
elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, Plut.
elate, ἐπηρμένως.
elatio, αἴρεσις, ἡ, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, Dem. -άρσις, ἡ, ἔπαρσις, ἡ, -, animi, ἀναγωγή, ἡ.
elatus, ἐπηρμένος, propter fortunam praesentem, ταῖς παρούσαις τύχαις. Xen. propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, id. propter insperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις Herod.
elavo, ἐκνίπτω, Plato.
electe, ἐπιλέγδην, λογάδην, Thuc.
electilis, αἱρετός, ἡ, ὄν, Aristot.
electim, ἀριστινδήν, Isocrat.
electio, αἵρεσις, ἡ, rerum, πραγμάτων, Isocrat. et judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος, id. electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινί, Dem.
elector, αἱρετής, ὁ.
electrix, αἱρετή, ἡ.
electrum, ἤλεκτρον, τό, Aristot.
electus, αἱρετός, Plut. αἱρετός, Lycurg. ἐξαίρετος, ον, Dem.
elemosyna, ἐλεημοσύνη, ἡ, N. T.
elegans, φιλόκαλος, ον, Isocr. elegantissima dicta, χαριεστατα τῶν εἰρημένων, id. corpusculum alicujus minus elegans, σωμάτιον τινος οὐκ εὐπρεπές, id. elegans oratio, κεκαλλιτεχνημένος λόγος, Plato. scriptura, καλλιγραφία, ἡ, Plut.
eleganter, χαριέντως, Isocrat. κεχαρισμένως, id. ἐπιχαρίτως, id. dicere, μουσικῶς, s. διεκπεπονημένως λέγειν, Dem. scribo, καλλιγραφῶ, Poll. scribens, καλλιγράφος, Gregor.
elegantia, κόσμος, ὁ, Isocr. κοσμιότης, ἡ, id. vestitus, καλλωπισμός, Xenoph. elegantiae studium, φιλοκαλία, ἡ, Isocr.
elegiacus, ἐλεγεῖος, elegiacos versus s. carmen elegiacum facere et recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν, Dem.
elegidium, ἐλεγείδιον, τό.
elegus, ἔλεγος, ὁ, Aristoph.
elementarius, στοιχειακός, στοιχειώδης, ες, Aristot.
elementum, στοιχεῖον, τό, Aristot. literas ut prima institutio, στοιχεῖα, τά, idem. prima elementa doceo, στοιχεῖα, Gregor. elementorum traditio, στοιχείωσις, ἡ, Dion Areop.
elenchus, ἔλεγχος, ὁ, Lucian.
elenctice, ἐλεγκτικῶς, Aristot.
elenticus, ἐλεγκτικός, sermo, λόγος, Plut.
elephantis, i. q. elephantiasis.
elephantiens, ἐλεφαντιῶν, ὄντος.
elephantiasis, ἐλεφαντίασις, ἡ, ἐλεφαντιασμός, ὁ, ἐλέφας, ὁ, Diosc. elephantiasi laboro, ἐλεφαντιῶν.
elephantinus, ἐλεφάντινος, Lucian. ἐλεφαντίας, Hesodian.
elephantus, ἐλέφας, ὁ, Aristot.
elephas, i. q. antecedens, elephas femina, ἐλέφας, αντος, ἡ, Aristot.
elevatio, αἴωρημα, τό, αἴωρησις, ἡ, ἔπαρσις, ἡ.
elevo, αἰωρέω, aliquid supra caput, τί ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Dem. manus ad coelum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν. Xen. εἰς τὸν οὐρανὸν, Aristot. – i. e. contemno aliquid, κεφαλίζω τι, Plut. Conf. contemno.
elicia, ἐξάγω, aliquid, τί, Dinarch.
elido, ἐκθλίβω, ἐκκόπτω. – ut ignis elidatur, ὅστε ἐκλάμπειν πῦρ, Aristot.

Digitized by Google

eligo, ἐκλέγω, aliquid, τί, Isocrat. ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, idem. pro multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, Dem. aliquem belli praeficiam, αἱρέομαί τινα προστάτην τοῦ πολέμου. Xenoph. legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρεσβεῖς πρός τινα, Dem. multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἤ, Isocr. mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, id. δύναται ἀντὶ ζωῆς, Dem. aliquid ex omnibus, τι ἐξ ἁπάντων, Isocrat. in senatum, ἐκκρίνω εἰς γερουσίαν, Dem. magistratus, ποιεῖν ἄρχοντας, Hdn.

elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινά, Aristot. e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, Dem.

elimo, ἐκρίνω, ἀποξέω s. ἀποξύω. — metaph. ut. sermonem, ἐξεργάζομαι, διασκευάζω.

elinguatus, ἄγλωσσος, ον, Athen.

eliguis, idem.

elinguitas, ἀγλωσσία, ἡ.

elinguo, γλωττοτέμνω, Plut.

eliquesco, ἐκτήκομαι.

eliquo, ἐκτήκω.

eluio, ἐξόλλυσις, ἡ.

eliso, ἐλίω, Aristot.

elixus, ἑφθός, ή, όν, Diose.

elocatio, μίσθωσις, ἡ, domus, οἰκίας, Dem. filiae, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρός, id.

eloco, μισθόω, domum alicui, οἶκον τινί, Isocrat. domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος, Plut. filiam cum magna dote, μετὰ πολλῆς πλούτου ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, Isocr. alicui filiam uxorem, δίδωμί τινι θυγατέρα εἰς γάμον, Plut.

eloentia, λέξις, ἡ, Isocr. ἑρμηνεία, ἡ, Dion. Hal.

elogium, μαρτυρία, ἡ, Isocr. ἐγκώμιον, Dem. Cf. laus.

elongo, ἐρημόω, ἀπερημόω.

eloquens, λόγιος, Aristot. δεινός, Dem. ῥητορικός, id. λόγων δεινός, id. εἰπεῖν δυνατός, id. εἰπεῖν δυνάμενος, id. δυνατὸς λέγειν, id. τεχνίτης τοῦ λέγειν, id. eloquentissimus, δυνατώτατος πάντων ἀνθρώπων, id. δυνατώτατος λέγειν ἁπάντων, id. ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, Idem.

eloquentia, δεινότης, ἡ, Dem. ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, Dem. ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν, Isocrat. τὸ εὖ λέγειν, Dem. ἡ δεινότης ἡ ἐν λόγοις, Isocr. αἱ λόγοι, idem.

eloquium, λόγιον, τό, Thuc.

eloquor, ἐκφέρω, ἐκφέρω, προφέρω, -ἀπόφαίνομαι, ἐξηγέομαι, eloquor de aliqua re, ἀφορίζω περί τινος, Aristot.

eluceo, ἐκλάμπω, Plato.

eluctor, ἐκσαλεύω, ἐκσείω, Thuc.

elucubratio, νυκτογραφία, ας, ἡ, Dem.

elucubro, νυκτογραφέω.

eludo, διαπαίζω, Plato. aliquid, διαφεύγω τι, Plut.

elugeo, πενθέω.

eluminis, ἰσχιοῤῥωγικός, ή, όν.

eluo, ἐκπλύνω, Aristot. aliquid, ἐκνίπτω τι, Plato. facta, τὰ πεπραγμένα, Dem. aliquid lixivio, ἐκπλύζω τι ὕσσῳ, Galen.

eluvio, κακουργία, ἡ, Dem. παρέκρουσις, ἡ, id. et tergiversatio, ἡ κακουργία καὶ διαδύσις, idem.

eluviatio, μεταγγισμός, ὁ, Diose.

eluvio, μεταγγίζω, Diose.

eluvies, κατακλυσμός, ὁ, Dem.

eluxatus, ἐξαρθρός, ον, Suid. Cf. luxatus.

emaciatio, ἰσχνασις, ἡ.

emacio, ἰσχναίνω, Aristot. ἰσχναίν, Theophr.

emacitas, ἀνισχνία, τό.

emacresco, ἰσχναίνομαι.

emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τί τινι, Lucian. ἀποσμᾶν τι, Diosc.

emancipatio, ἄφεσις, ἡ, ἐλευθέρωσις, ἡ, ἀπελευθέρωσις, ἡ, ἀπολυθέρωσις, ἡ.

emancipatus, ἄφετος, ον, Isocrat. τῆς βουλήσεις ἀφεθεῖς ὑπ' ἀπαλλαγείς.

emancipo, ἀφίημι, ἀφίημί τινα ἐλευθέρον, ἀπελευθερόω, λυτρόω.

emanas, ἐξα διαμένω.

emano, ἐκρέω, ἀποῤῥέομαι, Plut.

emansor, ἀστρατεύτος, ον, et desertor ordinum, καὶ λείπων τὰς τάξεις, Dem. ἀτακτών, ούντος, ὁ, id.

emarcesco, ἀσωμαρκαίνομαι, Aristot. καταμαρκαίνομαι, id.

emasculo, εὐνουχίζω.

ematuresco, πεπαίνομαι, Xen.

emax, ὠνητικός, ή, όν.

emblema, ἐμβλημα, τό.

embryon, ἔμβρυον, τό, Diosc.

emendabilis, εὐπαιδεύτος, ον, Hippocr.

emendate, ὀρθῶς, Aristot. loquor, ὀρθοεπεῖν, scribo, ὀρθογραφεῖν.

emendatio, διόρθωσις, ἡ, Aristot. legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, Dem. emendationem instituo in fondere, ἐπανορθοῦν ἐν τῇ χώνῃ, id.

emendator, διορθωτής, ὁ, ἐπανορθωτής, ὁ.

emendico, ἐρανίζω, aliquid, τί, Aeschin.

emendo, διορθόω, aliquid, τί, Dem. orationem scriptam, ἐπανορθοῦν λόγον γεγραμμένον, id. civitatem corruptam, ἐπανορθοῦν πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, Aristot. calumniatus aliqua re, ἐπανορθοῦμαι τὰς συμφορὰς τινι, id. Cf. corrigo.

ementior, ψεύδομαι, aliquid, τί, Aristoph.

ementitus, ψευσάμενος, Herodian. et pass. ἐψευσμένος, Thuc.

emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia seu pretio, τί παρά τινος χρημάτων, Dem.

emereo s. emereor, μισθοφορέω, Aristoph.

emergo, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, Lucian.

emeritus, sc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν καταλογον, Dem. ὁ σώσας τὰς νομικὰς στρατείας τετελεκώς, Herodian. emeritae aetatis, πρὸς ἄφεσιν στρατείας ὤν, idem.

emersio, ἔκδυσις, ἡ.

emetior, ἐκμετρέω, Poll.

emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, Hesych.

emicatio, ἐκλαμψις, νος, ἡ.

emico, ἐκλάμπω, Xen. ἐκλάμπω, Plato.

emigro, ἀπαλλάττω, Isocr. e vita, τελευτῶν τὸν βίον, Isocr. Cf. morior.

eminentia, ἐξοχή, ὁ, lapidis, λίθου, Herodian. lignorum, ξύλων, Idem.

eminco, ἐξέχω, venae eminent, φλέβες ἐξέχουσι, Aristot. super aliquid aliquo, ὑπερέχοντα τί τινι, Basil.

eminus, πόῤῥωθεν, Dem. μακρόν, Isocr.

emissarius, πρεσβευτής, ὁ, πρεσβευτὴς ἄγγελος, ὁ.

emissio, ἀπόπεμψις, ἡ, Aeschin. ἐκπεμψις, ἡ, Thuc. ἐκπομπή, ἡ, coloniae, ἀποικίας, Plato.

emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπέρ τινος, Dem. ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, idem. vocem contrarium, φθέγγομαι ἐναντίον, idem. verbum, προίεμαι ῥῆμα, Dem. sermonem de re aliqua, ἐκβάλλω λόγον περί τινος, Plut.

emo, ὠνέομαι, aliquid, τί, pecunia ab aliquo, τί παρά τινος χρημάτων, Dem. aliquid, duobus teruncis, οἱ δυοῖν χαλκοῖν, id. pisces, ἀγοράζω ἰχθύς, id. eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῶν ἴσης τιμῆς, idem. et corrumpo aliquem, ὠνέομαι καὶ διαφθείρω τινά, id. parvi frumentum emitur, εὐωνός ἐστιν ὁ σῖτος, id. amo vicissim, ἀνταγοράζω, Xenoph.

emodular, ῥυθμίζω, aliquid, τί, Herodian

emolior, ἐξωθέω, Aristot.

emollio, μαλακύνω, aliquid, τί, Galen.

emolumentum, ὠφέλεια, ἡ, Dem. et lucrum, τὸ λύμμα καὶ ὠφέλεια, id. emolumentum aliquod accipio, λῆμμά τι λαμβάνω, id. repudio, ἀπαλλάττω λυμμάτων, id. aequor, non aequitatem, αἱρεῖσθαι πλεονεξίαν, οὐδὲ τὸ δίκαιον, id. aspecto, ἀγαπῶ τὴν πλεονεξίαν, id. appeto, ἐπιθυμῶ τοῦ πλεονεκτήματος, id. percipio, κερδαίνομαι πλεονεξίαν τινά, id. fruor emolumento, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, Isocr. ope emolumenti fretus aliquid, ἐπ' ὠφελείᾳ πλεονεξίας ποιεῖν τι, Dem. emolumento sum alicui, ὠφελῶ τινά, Plat. emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, Plato. emolumento carens, ἀλυσιτελής, ες, Strabo.

emorior, ἀποθνήσκω, Plato. emori malim, quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἤ, Dem. amorior risu, ἐκθνήσκω γέλῳ s. γέλωτι, Homer.

emortualis, θνησιμαῖος, α, ον, dies θνησιμαία ἡμέρα.

emortuus, νενεκρωμένος, ένη, ένον.

emovco, ἀπάγω, aliquid, τί, Xen.

emphasis, ἔμφασις, ἡ, Quinct.

empirice, ἐμπειρική, ἡ.

empirice, ἐμπειρικῶς.

empiricus, ἐμπειρικός, ή, όν, medicus, ἐμπειρικός, οῦ, ὁ, Cels.

emplastrum, ἔμπλαστρον, τό, Galen.

emporium, ἐμπόριον, τό, Strabo. ἐμπόριον, τό, Thuc.

emtio, ὠνή, ἡ, Dem. ἀγόρασμα, τό, Aristot. ἀγόρασις, ἡ, Plato. mutuari in emtionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων, Idem. accipere damnum in emtione, ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ, Id. facere emtionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεώς, Id.

emtor, ὠνητής, ὁ, Dem. ὠνούμενος, ὁ, id. πριάμενος, ὁ, id. ἀγοραστής, ὁ, Xen.

emturio, ἀγοραστιῶ.

emuculus, v. mucidus.

emulgeo, ἐξαμέλγω.

emuncio, ἀπομύττω, Hesych.

emundo, ἐκκαθαίρω.

emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα, Hom. me cubito, ἀπομυττόμαι ἀγκῶνι, Suid. lucernam s. candelam, προμυττεῖν τὸν λύχνον, Aristoph.

emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, Hdn.

en, ἰδού, Dem. ἰδὲ ἰδού, Lucian. ecce.

Digitized by Google

enarrabilis, ἐξηγητός, ή, όν.
enarratio, ἐξήγησις, ή, Sophocl. ἐφήγησις, ή, Dem.
enarrator, ἐξηγητής, ὁ, Dem.
enarro, ἐξηγοῦμαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, Gal. alicui omnia, διηγοῦμαί τινι πάντα, Demosth.
enascor, ἀναφύομαι, Plut.
enato, ἐνοχλοῦμαι, Aristot. ἐκκολυμβᾶν.
encaustus, ἐγκαυστός, εὐ, ὁ.
encaustice, ἐγκαυστική, ὁ, Plin.
encausticus, ἐγκαυστικός.
encaustum, ἔγκαυστον, τό.
cochiridium, ἐγχειρίδιον, τό, Epictet.
encomium, ἐγκώμιον, τό, Dem. Confer laus.
eneco, ἀποκτείνω, aliquem, τινά, Plato. ἀποκτιννύναι τινι, id. Cf. interfico.
energia, ἐνέργεια, ἡ, Chrys.
enervis, ἄνευρος, ον.
enervo, ἀνευρόω, Suid. ἐνευρίζω, Dem.
enervus, i. q. enervis.
enim, γάρ, quod semper post unam alteramve voerm ponitur, ut, mao enim tempore, ἐν ἐμοῦ γάρ, Dem. ad postremum enim, πρός γάρ τό τελευταῖον, id. ergo enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγω γάρ δή οὔτε μέγα, οὔτε σμικρόν σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plato. V. γάρ.
eoimvero, καί γάρ τοι, eoimvero, quum his eoimie essent, redegerunt nos in tantam concordiam, καί γάρ τοι διά ταύτην τήν γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέστησαν, Isocr. enimvero recte loquimini, ἀλλ' εὖγε λέγετε, Xenoph.
eniteo, διαλάμπω, Isocr.
enitesco, καλλύνομαι, Plato.
enitor, ἀνοτείνω, Plut. Cf. pario — i. e. conor, πειρῶμαι, νοῖδε, πρόθυμα, Isocr. enitendum est pro viribus, πειρατέον κατά δύναμιν, Dem. Conf. conur.
enixa, σπουδῇ, Plato.
eno, c. enato.
enodate, δήλως.
enodatio, δήλωσις, ἡ, Coof. explanatio.
enodis, ἀνάμματος, ον, Xen.
enudo, ἐξαμματόω — i. e. explico, καταφανῆ ποιεῖν, Isocr. φανερόν ποιεῖν, id.
enormis, ὁ, ἄμετρος, ον.
enormitas, ἄμετρον, τό, Luc. ἀμετρία, ἡ, idem.
enormiter, ἀμέτρως.
enotesco, γνωρίζομαι, ἐκφαίνομαι, ἐκδηλόομαι.
enoto, κατασημαίνομαι, ἀπογράφω.
ens, ὄν, ὄντος, τό, Plato. οὐσία, ἡ, Idem.
ensiculus, ξιφίδιον, τό, Xen. ξιφίδιον, τό, Diod. Sic.
ensifer, ξιφηφόρος, ὁ, Herodian.
ensis, ξίφος, τό, Xenoph. Coof. gladius, eosem ferè, ξιφηφορία, Herodian. ensis gestatio, ξιφηφορία, ἡ, Suid.
entheus, ἐνθεος, ον, Plato.
enthusiasmus, ἐνθουσιασμός, ὁ, Plut.
enthusiasta, ἐνθουσιαστής, ὁ.
enthymema, ἐνθύμημα, τό, Aristot.
enucleate, διευκρινημένως.
enucleo, ἐκπυρηνίζω, Alex. Aphr. — i. e. explico, διευκρινῶ τι, Xen.
enuudo, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Thuc.
enumeratio, διαρίθμησις, ἡ, ἐξαρίθμησις, ἡ, καταλογος, ὁ, Aristot.
enumero, ἐξαριθμῶ, omnia pericola, ἅπαντας κινδύνους, Isocr. omnes actiones alicujus, καταριθμῶν πάσας πράξεις τινός, idem. καταλέγομαι, Athan. omnia beneficia in aliquem collata, διηγοῦμαι πάσας εὐεργεσίας εἴς τινα κατατεθείσας, Hdn.
enunciatio, ἀπόφανσις, ἡ, s. ἀπόφασις, ἡ, Aristot.
enunciative, ἀποφαντικῶς, Hermog.
enunciativus, ἀποφαντικός, Aristot.
enunciatum, ἀπόφανσις, ἡ, Aristot. ἀξίωμα, τό.
enuncio, ἀποφαίνομαι, Aristot. ut praeco, κηρύττω, Dem.
enutrio, ἐκτρέφω, Aristoph. vicissim, ἀντεκτρέφω, Aristot. a puerilia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, Herodian.
eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, Herodot. longam viam, βαδίζω μακρόν ὁδόν, Dem. festinanter, βαδίζω ταχύς, id. ταχύ, id. eadem via, τήν αὐτήν ὁδόν, id. per mare pedibus, διά τῆς θαλάσσης πεζεύω. Isocr. cum aliquo, πορεύομαι σύν τινι ὁμοῦ. Demosth. quo it? ποῖ πορεύεται; id. ad aliquem, βαδίζω ἐπί τινα, id. domum, πρός οἰκίαν, idem.
eo, Adc. εἰς τοῦτο, eo dementiae pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐλθεῖν τινες, Isocr. eo superbiae processit, ὥστ, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἐλθεῖν, ὥστε, Id. eo insaniae devenit, εἰς τοσαύτην τήν μανίαν ἐλθε, id. eo, quod, διότι, Dem. eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πρᾴοτερον, Dem. ὅσῳ ἀν μᾶλλον, — μᾶλλον, Isocr. eo usque, vide usque.
eodem, εἰς τόν αὐτόν τόπον.
eos, ἕως, ω, ἡ, cf. aurora.
eous, ἑῷος, ία, ῷον.
aperton, ἑσπέραι, ῶν, αἱ, sc. ἡμέραι.
ephebus, ἔφηβος, ὁ, Xen. ex ephebis excedo, ἥβαν, Thuc. ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, Dem. νίς ἄνδρας ἥκω, Aelian.
ephippium, ἐφίππιον, τό, Xen.
epicedium, ἐπικήδειον, τό, Suid.
epigramma, ἐπίγραμμα, τό, Aristot.
epigraphe, ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.
epilepsia, ἐπιλήψια, ἡ, Gal.
epilogus, ἐπίλογος, ὁ, Poll.
epionium, ἐπωνίδιον, τό, Poll.
epiphonia, ἐπιφώνημα, τό, Epiphan.
epiphonema, ἐπιφώνημα, τό, Quinctil.
epiphora, ἐπιφορά, ἡ, Hermog.
episcopalis, ὁ, ἡ, τό τοῦ ἐπισκόπου.
episcopatus, ἐπισκοπή, ὁ, N. T.
episcopus, ἐπίσκοπος, ὁ, N. T.
epistola, ἐπιστολή, ἡ, Xen. ab epistolis, ὁ ἐπί τῶν ἐπιστολῶν, epistolam mitto, ἐπιστολήν ἐπιστέλλω, Dem. Conf. litteres.
epistolaris, ἐπιστολικός, ἡ, ὄν, Dem. Phal.
epistolium, ἐπιστόλιον, τό, Plut.
epistolographus, ἐπιστολεύς, ὁ, Xenoph.
epitaphium, ἐπιτάφιον, τό, Lucian.
epithalamium, ἐπιθαλάμιον, τό, sc. ποίημα, Poll.
epitheton, ἐπίθετον, τό, sc. ὄνομα, Aristot.
epitoma, ἐπιτομή, ἡ, Aristot.
epoto, ἐπίνω, vinum, οἶνον, Eurip.
epulae, ἑστίασις, ἡ, εὐωχία, ἡ, funebres, περίδειπνον, τό, Dem. epulis excipio, εὐωχίᾳ, Herodot. ἑστιᾶν τινά, Dem.
epulatio, ἑστίασις, ἡ, Luciao.
epulo, δειπνοῦν, ὄνος, ὁ, Plato. δεῖπνοῦς, ὁ, Athen.
epulor, εὐωχοῦμαι, Xen. ἑστιοῦμαι, Plut.
epulum, i. q. epulae.
equa, ἵππος, ἡ, Xenoph.
equarius, vide aqoestris, c.
aques, ἱππεύς, ὁ, Dem. eum, ἱππεῦν, Id. equitum magister, ἱππαρχος, ὁ, Id. qui praeest equitibus, ὁ ἐπί τῶν ἱππέων, id. equitae comparo, παρασκευάζω ἱππεῖς, id. habare, ἔχειν ἱππεῖς, Id. congregore, συνάγειν, Id. aquites fereotarii, ἱππεῖς ψιλοί, Id.
equestar, ἐξίππειος, ον, cursos, δρόμος, Plato ἱππικός, aquestria certamina, ἄθλοι, Dem. agmen, στρατεύμα, Xen. are equestrie, ἱππική, ἡ, s. ἡ ἱππικὴ τέχνη, Id. artis equestris peritus, ἱππικός, ὁ, Id. equestre praelium, ἱππομαχία, ὁ, Thuc. equestri praelio superior eum, ἱππομαχοῦντα, Dem. equestris orda, ἱππικόν τάγμα, Herodiao. equestrea copiae, ἱππικὴ δύναμις, Xenoph.
aquidem, γε, equidem ipse mori malim, quam, καί ἔγωγε αὐτός τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, Dem. equidem te modo qoaereham, καί μόν ἐνεγκεῖν σε ἐζήτουν, Plato. equidem ajusmodi decretum edidi, ἐγώ μέν τοίνυν ἔγραψα, Dem.
aquite, ἱππασία, ἡ, ἱππεύς, ὁ, Xenoph.
equinus, ἵππειος, ον,
aquio, ἱππομανεῖν, Aristot.
aquiectum, ἵππουρις, ιδος, ἡ, Diosc.
aquieo, ἱπποκόμος, ὁ, Xen.
equitabilis, ἱππαστιμος, ον, Xen.
equitatio, ἵππευσις, ἡ, Xen. ἱππεία, ἡ, Id. — i. e. iter, quod equo confleitor, ἵππευμα, τό, Xenoph.
equitatus, ἱππικόν, τό, Dem. eqoitatoi praesum, ἱππαρχεῖν, Idem. aquitatu supero, ἱππεύοντα, Thuc.
aqoites, c. eques.
aquito, ἱππεύω, Isocr. ἱππεύομαι, Xen. per regionem, ἱππεύομαι τήν χώραν, Plut. πρεσβεύειν ἵππῳ, Xen. ad te, ἱλαυνω πρός σε, Lucian.
equulus, ἱππάριον, τό, Xen.
eqaus, ἵππος, ὁ, Dem. pulcer, καλός, Isocr. bellicus, πολεμιστήριος, Dem. instrotus, ἱππεύσασμένος, Xen. equitandi imperitus, ἱππεύειν ἀμαθής ἐπιστάμενος, Isocr. alere, ἵππον τρέφειν, Dem. conveendere, ἀναβαίνειν ἐπί τόν ἵππον, Xen. descendere de equo, καταβαίνειν ἀπό τοῦ ἵππου, Demosth.
eradicatio, ἐκριζωσις, ἡ.
eradicatur, ἐκριζωτής, ὁ, Joseph.
eradico, ἐκριζόω.
erado, ἀπεξύω, Alciphr.
arciscor, μορίζω, Athen.
erebus, ἔρεβος, ου, ὁ, Hom.
erectio, ὀρθωσις, εως, ἡ.
eremigo, ἐρέττω ἐκ τινος τόπου.
aremito, ἐρημίτης, ὁ, Nea.
eremus, ἡ ἔρημος χώρα, Xenoph. ἐρημία, ἡ, Aeschul.
ereptio, ἁρπάζω, Aristoph.
areptio, ἁρπαγή, ὁ, Thuc.
erga, πρός, cum Accus. gerere se benignum erga omnes, ἔχειν ἤθος πρός ἅπαντας, Isocr. περί cum Accus. talem se gorere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι περί τούς γονεῖς, Idem.
ergasterium, ἐργαστήριον, τό, Xenoph.

Digitized by Google

argostularius, ὁ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.

ergastulum, ἐργαστήριον, τό, Xen.

ergo, ἄρα, οὖν, Plato. ergo eodem precabatur, οὐκοῦν τάδε συνηύχετο, Idem ergo reliquum est, περίεστι τοίνυν, Id. cujus ergo gratia haec commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, Id. — i. e. causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, Id. hujus ergo, τούτου χάριν, Plut.

erigo, ἀνορθοῦν, murum sumtu alicujus, τεῖχος τι τῶν χρημάτων τινός, Xen. remp. ἀνορθοῦν τὰ τῆς πόλεως, Isocr. κατορθοῦν τὴν πόλιν, Id.

eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τί, Plut. alicui aliquid, ἀφαιρεῖν τινί τι, Isocr. τινός τι, Id. ἀπό τινός τι, Id. ἀφαιρεῖσθαί τινος τι, Xen. eripior periculo, παρά τὸ δεινὸν γίγνομαι, Plut. Conf. adimo, item nufero.

erodo, ἐξέδομαι, ἀποδίδοσθαι, ἀποτρώγω, Lucrt.

erogatio, ἔρανος, ὁ, Dem. δόσις, ἡ, id. sumtuum in ludos, χορηγία, ἡ, idem.

erogo, ἐρανίζω, aliquid, τί, Aeschin. alicui aliquid, ἐπιδίδωμί τινί τι, Dem. παρέχομί τινί τι, Aristot.

errabunde, πλανητικῶς, Isocr.

errabundus, πλανώμενος, Luc. πλανητός, ή, όν, Plato.

erraticus, πλανήτης, ὁ, Isocr. πλανητός, ή, όν, erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, Plato.

erratio, πλάνησις, ἡ, Thuc. πλάνη, ἡ, Dem. Cf. error.

erratum, ἁμάρτημα, τό, Xen. ἁμάρτημα, τό, Dem. ἁμαρτία, ἡ, Cf peccatum, item delictum.

erro, πλανᾶσθαι, in tenebris, ἐν σκότει, Lucian. animo et multis rebus fruitur, πλανᾶσθαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμφιβόλων πραγμάτων, Dem. in aliqua re, ἁμαρτάνειν τι, Xen. In vita, Plato. περί τι, Isocr. σφάλλομαι περί τινος, Plato. a veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, id. a vero, ἐξω φέρομαι τῶν καιρῶν, id. a via, ἀπατᾶν τῆς ὁδοῦ, id Cf. peccо, item ulcerco.

error, πλάνη, ἡ, Athen πλάνος, ὁ, Plut. πλανήτης, ὁ, Isocr.

erroneus, πλανητής, ὁ, Isocr.

error, πλάνη, ἡ, Dem. ἁμάρτημα, τό, Dem. error, i. e. vana formido, ἀγνωμοσύνη, ἡ, Xen. itineris, σφάλμα παρὰ τὴν πορείαν, Plutarch. errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι, Gregor. in errorem conjicere alicuem, πλανᾶν τινά, Aristot. ὑπαγαγεῖν, Dem.

erubescendus, καταισχυντέος

erubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τί, Isocr. ἐπαισχυνόμενός τι, nomina, τὰ ὀνόματα, Herodot. rebus turpibus, ἐφεύδεσθαι τοῖς αἰσχροῖς, Aeschin. dicere, αἰσχυνόμενος λέγειν, Isocr.

erucа, κάμπη, ἡ, Basil.

eructatio, ἐρευγμός, ὁ.

eructo, ἐξερεύγομαι, καταρεύγω, Aristoph.

erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, Dem. aliquem in aliqua re, τινά τι, id. ad virtutem, πρὸς ἀρετήν, Isocr. in virtute, ἐν ἀρετῇ, Cf. doceo.

erudite, φιλοσοφόνως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, Isocr.

eruditio, παιδεία, ἡ, Dem. παίδευσις, ἡ, id. Cf. doctrina, item disciplina, et institutio.

eruditus, πεπαιδευμένος, Isocr. ὁ τῆς παιδείας ἀληθοῦς τετυχηκώς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, Isocr. eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐλθών, Plut. Cf. doctus.

erugatio, ἀκμάκυξις, ἡ.

erugo, ἀκμακύσσω, διακνίσσω.

erumpo, ἐκρήγνυμαι, ἀναρρήγνυμαι, — ἐξορμᾶν, Xen.

eruocatio, βοηθησμός, ὁ.

eruoco, βοηθεῖν.

eruo, ἐξορύσσω, funditus, ἀνατρέψω, aliquid scrutando, ἀκριβοῦν περί τινος, Aristot. oculos, ἐξορύττειν ὀφθαλμούς, Plut. τὰ ἤμματα, id.

eruptio, ἔκρηξις, ἡ.

eruum, ὄροβος, ὁ, Dem.

esca, βρῶμα, τό, Isocr. Cf. cibus.

esculentus, βρωτός, Aristot. βρώσιμος, ον, Diod. Sic. ἐδώδιμος, ον, Thuc.

esito, συχνοῦν ἔδω.

essedarius, ἐσσεδαρίας, ὁ. (Sic loquitur Graecus interpres Caesaris de B. G. 4, 24. Poteris etiam circumscriptiona uti: ἅρματος, ᾧ ἔχομπτος Γαλατικοῦ ἁγίμου.)

essedum, ἐσσεδον, τό, interpres Graecus Caes. B. G. 4, 33, seu ἅρμα ᾧ ἔχομα Γαλατικόν ἢ Βριττανικόν.

essentia, οὐσία, ἡ, Aristot.

esurienter, πεινητικῶς.

esuries, πεῖνα, ἡ, Plut.

esurio, πεινᾶν, Xen.

esuritio, πεινῆσις, ἡ, πεῖνα, ἡ, Plut.

esus, ἔδεσις, ἡ, βρῶσις, ἡ, Isocr.

et καί. — τε καί. — τε — τε. — μέν — δέ. Particulis τε — τε prosae Atticae scriptores non fere utuntur, nisi in nominibus sibi appositis, ut: ferre decet, et quae a diis immittuntur, pro necessitate, et quae ab hostibus, fortiter, φέρειν χρὴ τά τε δεικνυμένα ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως, Thuc. 2, 64. Quam plures deinceps voces conjungendae sunt, primus et secunda par τε καί, reliqua singula per καί inter se nectuntur. Particulae τε καί arctiorem faciunt conjunctionem quam simplex καί, e. g. χρηστοί τε καί πονηροί, ἀγαθά τε καί κακά, probi improbique, bona malaque. Latinus et — et, quum res diversas notat, redditur καί — καί quum res ejusdem generis vel adjectiva ad idem nomen pertinentia, τε καί, e. g. occiderunt et pueros et mulieres, καί παῖδας καί γυναῖκας. — contra urbs et magna et hominibus frequens, πόλις μεγάλη τε καί πολυανθρωπος. — Saepe, ubi quasdam oppositio inest verbis, Latinum et — et commode reddi potest per μέν — δέ, in multis enim Graeci oppositionem per has particulas indicant, ubi aliae linguae meram conjunctionem exprimunt. — Quando multae res enumerantur, Graeca oratio, plane ut accurationum scriptorum Latinorum postulat consuetudo, ante singula praeter primum vocabula καί ponunt, ut: ἀλαζόνα καί δειλόν καί ἄγριον ἄνδρα καί ὑβριστήν καί ἀγριόν καί ἀπιστόν εἶναι, Xen.

etenim, καί γάρ, etenim amicus meus est, καί γάρ φίλος ὢν μοι τυγχάνει, Isocr.

etesiae, ἐτησίαι, ῶν, αἱ, Aristot.

ethice, ἠθική, ἡς, ἡ. Aristot.

ethicus, ἠθικός, ή, ον, Aristot.

ethnicus, ἐθνικός, ή, ον, Nic.

etiam, ἔτι, adolescens, etiam est, νέος ἔτι ἐστίν, Plato. atque etiam, ἔτι τοίνυν, Dem. quin etiam, ἔτι δέ, Plato. et humanarum etiam actionum, καί τῶν ἀνθρωπίνων δέ, Aristot. et justo etiam, καί τῷ δικαίῳ δέ, Id. quod si vi, etiam natura, κἀν εἰ βίᾳ, καί φύσει, Id. etiam atque etiam, καί πολλά καί πολλάκις.

etiamnum, ἔτι καί νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενέλαῳ ἔτι καί νῦν ἱστελοῦσι, Isocr. neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τόν ἀδελφόν ἠσχύνετο τόν ἔτι ζῶντα, id.

etiamsi, εἰ καί. Vide etsi.

etsi, εἰ καί, etsi valde contrarium est, quod facimus, deest tamen eos nobis gratiam habere, εἰ καί σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, πρόσεστι δίκαιον χάριν ἡμῖν ἔχειν, Dem. unumquemque vestrum, etsi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι, Isocr. etsi nullum alium fructum adferrent haec studia tamen abdnerent juniores a mollis delictis, εἰ καί μηδέν ἄλλο δυνήσονται τά μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἀπωθήσει etc. Dem. etsi non consequor, tamen non succenseo, κἂν μή τύχω, οὐκ ἀγανακτήσομαι, Id. etsi haec parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ καί σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστί τοῖς σοφοῖς, Idem.

euax, εὐγε, Lucinn.

eucharistia, εὐχαριστία, ἡ, N. T.

euergeta, εὐεργέτης, ὁ, Dem.

euge, εὐγε, euge sic facite, εὐγε οὕτω ποιεῖτε, Lucian. euge Chersias fecit, εὐγε Χερσίας ἐποίησε, Plut. euge hujus rei, εὐγε τουτου, Lucinn.

eunucha, εὐνουχίζω, Athen. ἐξευνουχίζω, Plut.

eunuchus, εὐνοῦχος, ὁ, Xenoph. εὐνουχίας, ὁ, Theophr.

euronotus, εὐρόνοτος, ὁ, Aristot.

eurus, εὖρος, ἡ, Aristot.

evacuatio, ἐκκένωσις, ἡ.

evacuo, ἐκκενοῦν, κενοῦν, Theophr.

evado, ἀνεβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, Lucian. vir doctissimus, ἐλθεῖν εἰς ἄκρον τῆς παιδείας, Plin. ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, Lycurg.

evagatio, σφάλμασις, ἡ

evagino, σπᾶν, gladium, ξίφος, Lycurg. pugionem, γομφίον ξιφίδιον, Herodian.

evagor, παρεκβαίνω, Aristot. περιφέρομαι, Plut. a proposito a scopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, Isocr. ἔξω τοῦ σκοπεῖν ἔρχομαι, Polyb.

evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἐκ τινος, Plut. evanescere facio, ἀφανίζω, Gal. ἐξίστλω ποιῶ, Diosc. in illo loco; ἀφανὴς ἐκ τοῦ χρόνου γίγνομαι, Aeliao.

evangelista, εὐαγγελιστής, ὁ, LXX. et N. T.

evangelium, εὐαγγέλιον, τό, N. T. annuncio, εὐαγγελίζω, ibid.

evanidus, ἐξίστλος, ον, Xen. evanidum reddo, ἐξίστλοῦν ποιῶ, Diosc.

evanno, ἐκλικμᾶν, λικμᾶν, Hom

evaporatio, ἀναθυμίασις, ἡ, Plut.

evaporo, ἀναθυμιᾶν, θυμιᾶν, Herodot. ἐξατμίζομαι, Aristot.

evectio, ἐκκομιδή, ἡ, ἐκκομισμός, ὁ, Strabo.

evehо, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινα εἰς δόξαν, Plut.

Digitized by Google

evallo, ἐκβάλλω, omnem barbamque, κόμην πώγωνά τε, Athen. alieni scrupulum, ἐξαιρεῖσθαι δυσχέρειάν τινος, Isocr.
evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quae speravimus, οὐ ἡλπίζομεν, οὐδὲν ἀπεβέβηκε, Isocr. hoc evenit ex sententia, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, Dem. omnia evenerunt, quae praedixi, πάντα ἐκβέβηκε, ἃ προεῖπον, Dem. Conf. accido.
eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.
eventus, ἀπόβασις, ἡ, Plut. συμβαῖνον, τό, συμβάν, τό, συμβεβηκός, τό, Dem. Isocr. futurus, γενησόμενον, τό, Isam. τὰ συμβησόμενα μέλλοντα, Isocr. eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, Dem. columniari, συκοφαντεῖν τὰ συμβαίνοντα, Id. corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὰ συμπτώματα, Id. ex eventu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, Dem. ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, Id. discere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, Isocr. in omnem eventum, πρὸς πᾶν τὸν ἐπιπίπτοντα χρείας, eventum prosperum sortior, εὐτυχοῦμαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, Hdn.
evergeta, εὐεργέτης, ὁ, Dem.
everriculum, σαγήνη, ἡ, Plut.
everro, κορέω, ἐκκορέω, σαίρω, σαρόω.
eversio, ἀνατροπή, ἡ, καταλύσις, ἡ, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, Dem. moeniorum et urbium, τῶν τειχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις, Idem. et servitus patriae, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, Id.
eversor, ἀνατροπεύς, ὁ, Plut.
everto, ἀνατρέπω, et perdo urbes, καὶ ἀπόλλυμι πόλεις, Dem. regem, καταλύω βασιλέα, Isocr. orbes aliquos, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινάς, Dem. omnino urbem, ὅλως ἀναιρεῖν πόλιν, Idem. ἄρδην διαφθείρω πόλιν, Plato. καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος, Plut. decretum, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, Dem.
evibro, ἐκσείω, ἀποπάλλω, Suid.
evidens, ἐναργής, ἐς, exemplum, signum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, Dem. σαφής, ἐς, et pulcrum aliquid, σαφές τι καὶ καλόν, id. exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφές, Idem.
evidenter, ἐναργῶς, Dem. evidentissime scire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι, Id. magis et evidentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινά, Id. ostendere aliquid evidenter, δεικνύναι τι σαφῶς, Id.
evidentia, ἐνάργεια, ἡ, Demetr. Phal. tanta evidentia rei est, τοσαύτη περιφάνεια τοῦ πράγματός ἐστι, Dem.
evigilo, ἐγείρομαι, ἀνεγείρομαι, ἐξεγείρομαι (ἐκ τοῦ ὕπνου.) — ἐγείρω. b) ἀγρυπνεῖν.
evilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.
evincin, ἐκδύω, Lucian.
evinco, ἐπικρατέω, aliquid, τινός, Pans. naturae errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, Isocr.
eviratio, ἐκθηλύνσις, ἡ, Hippner.
eviratus, ἄνανδρος, ον, Isocr.
eviresco, εὐθαλέω, θάλλω, Xen.
eviro, ἐκθηλύνω, Philo. εὐνουχίζω, Athen. ἐξευνουχίζω, Plut.
eviscero, ἐξεντερίζω, Dinac.
evitabilis, φευκτός, ἡ, ὄν, Sophocl. εὔφευκτος, ον.
evitatio, ἐκφυγή, ἡ, ἀποφυγή, ἡ, Plut.
evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, Isocr. fortunam, δεξιοτεύειν τύχην, id. poenam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεῶν τιμωρίαν, Lycurg. negotia, ἀποδρᾶν ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem.
evocatio, ἐκκλησις, εως, ἡ, Suid.
evocativus, ἐκκλητικός, Dioac.
evocatorie, ἐκκλητικῶς, Suid.
evocatus, ἐκκλητος, ον, Plut.
evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινά, Plut. παρακαλεῖν τινά, Aeschin.
evolo, ἐξίπταμαι, ἀφίπταμαι, διίπταμαι.
evolvo, ἀποτυλίω, aliquid, τι, ἐκτυλίω τι, Plato. librum, ἀποτίττω βιβλίον, Xen. — i. e. explico, ἐξηγέομαι, Plut.
evomo, ἐξεμέω, ὑπεξιεύγω, venenum, φάρμακον, Herodian.
evulgo, δημοσιεύω, Synes aliquid, δημοσιεύω τι, Plut. ἐκκαλεῖν τι, Dem. alicui, ἐκφέρω πρός τινα, Plut. εἴς τινα, idem. ἐκφορὰν ποιεῖν τι, Jambl. apud aliquem, ἐξιέναι πρός τινα, Herodian.
ex, vide e.
exacerbatio, παροξυσμός, ὁ, Dem.
exacerbesco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, — ὀργίζομαι τινι, χαλεπαίνω τινί, ἀγανακτεῖν τινί.
exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, Plut.
exacesco, ἐξύομαι, Galen.
exacta, ἀκριβῶς, Dem. et pro rei veritate aliquid persequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογεῖσθαί τι, id. disquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος, id.
exactio, εἰσπραξις, εως, ἡ, tributorum, τῶν φόρων, Dem.
exactor, εἰσπράκτωρ, ὁ, Dem. tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμον, idem.
exactus, ἐξεργασμένος, exactus est annus, ἐξέλθοι ὁ ἐνιαυτός, Dem. exacta nocte, διαβεβηκυίας νυκτός, Herodian. exacta aetate, ἐσχάτῳ γήρᾳ.
exacuo, ἀκόνω, aliquid, τί, Luc. animum ad fortitudinem, παρακονᾶν ψυχὴν, Xenoph.
exadentio, ἀποξυσμός, ὁ.
exadversum, ἀντικρύ, Thuc.
exaedificatio, ἐξοικοδόμησις, ἡ, οἰκοδόμησις, ἡ, Thuc.
exaedifico, ἐξοικοδομέω.
exaequatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ.
exaequo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr.
exaestuo, ἐκζεμαίνω.
exaggeratio, ἐπιχρωματισμός, ὁ, in oratione, δεινωσις, ἡ, Dem.
exaggero, ἐπιχρωματίζω, oratione aliquid, δεινόν τι, Plut.
exagito, διασείω, aliquem, τινά, Dem. aliquid, τί, id.
exaltatio, ὕψωσις, ἡ, Suid. astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, Plut.
exalto, ὑψόω, aliquem, τινα, Xen.
examen, ἑσμός, ὁ, Xen. ἀφισμός, ὁ, Aristot. σμῆνος, τό, id. libra, ῥοπή, ἡ, Plut. — i. e. examinatio, v. examinatio.
examinatio, ἐξέτασις, ἡ, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων, Dem. instituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, idem.
examinator, ἐξεταστής, ὁ, Aristot.
examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τί ἀκριβῶς, Dem. ἐξέτασιν ποιεῖν τινός, id. ἀνακρίνω τι, Plato. σταθμάομαι τι, id. aliquem tormentis, βασανίζω τινά, Dem.
examussim, περιβαμμάτως, ἀκριβῶς, Demosth.
exanguis, ἄναιμος, ον, Aristot. ἔξαιμος, ον, Plut.
exanimatio, λιποψυχία, ἡ, Herodot.
exanimis, ἄψυχος, ον, Plut.
exanimo terrore, συστέλλω τινά, Isocr. — i. e. occido, ἀποκτείνω τινά, id. exanimor, animum despondeo, ἀθυμέομαι, Dem. — i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω, Hippocr. λιποψυχέω, Hdn.
exantlo, ἐξαντλέω, luctus, πόνους, Eurip. laborem, ἐκμοχθέω, Plut.
exardeo, ἐκφλέγομαι.
exardesco, ἐκπυρούμαι, ἐκκαίομαι, bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλεμος, Plut.
exarefio, διαξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, ἐξαυαίνομαι, καταυαίνομαι.
exaresco, i. q. antecedens.
exarmo, ἀφοπλίζω, Suid. ἐξοπλίζω, Appian. ἀποζωννύω, Hdn.
exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιστολήν, Plut.
exascia, ἀκοπελεκάω, Theophr.
exasperatio, ἀναγκαιωσις, εως, ἡ, Theophr.
exaspero, τραχύνω, Athen. ἐκτραχύνω, Plut. — i. e. irritio, παροξύνω, ἀναγκάζω, Theophr.
exauctoro, ἀποστρατεύω, Appian. aliquem, ἀποζωννύμι τινα, Hdn.
exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, Thoc. vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς αὐτὰ ἀκριβῶς, Plut. ea, quae dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, Hdn. deus exaudit preces, ὁ θεὸς παρακούει εὐχῶν, Plut. exaudiri non posse ob submissam vocem, οὐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθιεμένον τῆς φωνῆς, Hdn. exaudita facilis, ἐξακουστός, ον, id.
exauguro, ἐξαυνεζόμενος βαβελόω.
excaecatio, τυφλωσις, ἡ.
excaeco, ἐστυφλόω, Plut.
excalceatus, ἀνυπόδητος, ον, Xen
excalceo, ὑποδήματα λύω.
excalefacio, ἐκθερμαίνω, Aristot.
excalefactio, θερμανσις, ἡ, Aristot.
excalefactorius, θερμαντικός, Dioac.
excandefacio, διαπυρόω, Eurip.
excandefactus, διάπυρος, ον, Aristot.
excandescentia, ἐκπύρωσις, ἡ, Athan. animi, ἀθυμία, ἡ, τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης, Thuc. θυμός, ὁ, Dem. παροξυσμός, ὁ, idem.
excandesco, ἐκπυρούμαι, Galen. ira, ἀθυμέω, Aristoph. ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, Herodian.
excanto, κατακηλέω, Lucian.
excarnifico, κακοπραγμονέω, Hdt.
excavatio, κοίλωσις, ἡ.
excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, Athen.
excelo, ἐξαιρέω, Plut. anoum excaegimum, ὑπὲρ ἐξηκοντέτη γεγονὼς εἶμι, Dem. ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, idem. ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, Aeschin. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, Dem. e vita, ἀπίειμι τοῦ βίου. Conf. mortur. — aliqua re, πρόσχω κατά τι, Isocr. Cf. excello.
excellens, διάφορος, ον, Dem. Conf. excello.
excellenter, διαφερόντως, Isocr. ὑπερβαλλόντως, id. καθ' ὑπερβολήν, idem.
excellentia, ὑπερβολή, ἡ, id.
excello, ὑπερέχω, ex aqua, τοῦ ὕδατος, Herodot. sapientia, σοφίᾳ, Xen. in aliqua

Digitized by Google

re, διαφέρω ἐν τινι, Dem. forma et gloria aliis, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, Isocrat. virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, id. εἰς ἀρετὴν, Plato. πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, id. alias forma, ὑπέρεχε τῶν ἄλλων, Aesch. multum in aliquo, πολὺ ἐν τινι, Isocr. alis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, id. plerimum in sapientia, πολὺ ἐν σοφίᾳ, id.

excelse, ὑψηλῶς.

excelsitas, ὕψος, τό, Thucyd. animi, μεγαλοφροσύνη, ἡ, Lucian.

excelsus, ὑψηλός, ή, όν, Lucian.

exceptio judicialis, παραγραφή, ῆς, ἡ, Dem. confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφήν, idem. oppono exceptionem, διδωμι παραγραφήν, id. instituo, ποιοῦμαι, id. adfero, ἀγανακτοῦμαι, id. παραγραφομαι, idem. victus exceptione, ἡττημένος παραγραφῆς, id. in regno, ἡ δεξιὰ, ᾶς, βασιλείας, Herodot hospitis, ἐπδοχή, ᾶς, ἡ.

exceptor, ὑποδοχεύς, ὁ, dictorum alicujus, ὑπογραφεύς, ὁ, Synes.

excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τί, Aristot. ἀποκρίνω τι, Plato.

excerpo, ἐκλέγω, Theophr. sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, Isocr.

excerptio, ἐκλογή, ἡ, ἐκλογή, ἡ.

excessus, ἀποχώρησις, ἡ, Aeschin. insaniae, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, Demosth.

excetra, ἔχιδνα, ἡ, Aristot.

excidium, ἀνάστασις, ἡ, Dem. ἀνάστασις, ἡ, id. ἀνδραποδισμός, ὁ, id. et eversio patriae, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, id.

excido, (caedo) ἐκπίπτω, patria, τῆς πατρίδος, Isocrat. regno, τῆς τυραννίδος, idem spe, ἀποτυγχάνω, Plut.

excido, (caedo) ἐκτέμνω, aliquid, τί, Lucian. caussam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, Gal. insulas, νήσους, Plut urbem, πορθῶ πόλιν, Isocr, penitus, πανδημεὶ καὶ παγγενεὶ διαφθείρω, Aelian. Cf exorto, vasto.

excindo, i. q. excido.

excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινά, Plut.

excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθὸν, ὅ ἐστι ἔν τινι, Isocr. hospitem, δέχομαι ξένον, Xen. aliquem humaniter, τινὰ εὐνοίᾳ, Isocr. omnes comitee, ἀπολαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, Plut. populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσας, id. aliquem hospitio, ξενίζω τινά, Dem. omnino splendide, πάνυ λαμπρῶς, Dem. Socratem ab aliis, ἐξαιρῶν Σωκράτην τοῦ λόγου, Demosth. omnes vito uno excepto, ἁπάντας πλὴν ἑνὸς ἀνδρός, Isocrat. omnes civitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πάσαι πόλεις, id.

excisio, ἀνάστασις, ἡ, Cf. eversio.

excisorius, ἐκκοπτικός, ή, όν.

excitato, ἐγερτί, Eurip.

excitatorius, ἐγερτικός, ή, όν.

excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, Plato. bellum, πόλεμον, Thuc. iram, ὀργὴν, Herodian. tropaeum, τροπαῖα, id. ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, Chrys. ancillos ad labores, τοὺς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, Aesop. ad scribendum orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, Isocr. et cohortor ad aliquo negotia, παροξύνω καὶ παρακαλῶ τινὰ ἐπὶ τινα πράγματα, id. aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, Isocr. aliquem ad honesta facta, παρορμῶ τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα Xen. ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, idem. inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τινὰ φιλονεικίας, s. ἔριδας, id.

exclamatio, ἀναβόησις, ἡ, ἐκβόησις, ἡ, Synes. ἐκφώνησις, ἡ, Macrob.

exclamo, ἀναβοᾶν, Plut. ἐκφωνέω, id. ἀνακράζω, Isocr. ἀναφωνέω, Plut. non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοᾶν οὐκ ἀμυδρόν, οὐδὲ ἀσθενῆ, ἀλλ' ἀδρεινός, Aelian.

exclaro, ἐκλαμπρύνω.

excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινά, Aristid. ὀνο, ἐκλείω ἀπ. Aristoph.

excogitatio, ἐπίνοησις, ἡ, - i. e. inventio, v. inventio.

excogito, ἐπίνοεω, Thuc διανοέω, Dem. ἐξευρίσκω, Xen. aliquid, πορίζομαι τι, Plut. μηχανᾶσθαί τι, Xen.

excola, ἐκπονέω, aliquid, τί, Aristot. juvenes, διαπονῶ τοὺς νέους, Lucian. corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, Plut. mentem, ἀσκῶ φρόνησιν, Isocr.

excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, Aeschin. sacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν, Dem.

excoquo, ἐξέψω.

excors, ἄφρων, ὁ, ἡ, Dem. ἀτόπτος, ον, idem.

excrementum, περίττωμα, τό, Aristot. διακάθαρμα, τό, Strabo. ὑποχώρημα, τό, Theophr.

excresco, ἐξαυξάνομαι, Theophr.

excreo, v. exscreo.

excruciabilis, βασανιστικός, ή, όν.

excruciо, ἐξαιτέω, βασανίζω, Plut. αἰκίζω, Xen.

excubatio, πρακοιτία, ἡ, Polyb.

excubiae, νυκτοφυλακία, ἡ, φρουρά, ἡ, Dem. φυλακὴ, ῆς, ἡ, idem. excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμί, Plato. φυλάττω φυλακὰς, idem.

excubitor, πρόκοιτος, ὁ, Themisth. nocturnus, νυκτοφύλαξ, κος, ὁ, Xen. diurnus, ἡμεροσκόπος, ὁ, et ἡμεροφύλαξ, ὁ, idem.

excubo, πρωκοιτέω, φρουρέω, Hdn. Cf. excubiae.

excudo, ἐκχαράττω, monetam, νόμισμα, Aristot.

exculco, καταπατέω, Thuc.

exculpo, v. exculpo.

excurro, ἐστρεψα, e senatu ad populum, τῆς συγκλήτου εἰς δῆμον, Hdn. et quod excurrit, καὶ τὸ πρόσω, Dem.

excursio, ἐκδρομή, ἡ, ἐκδρομος, ὁ, Poll.

excursus, παρέκβασις, ἡ, ἐκδρομος, ὁ, Poll.

excusabilis, εὐπολόγητος, ον.

excussatio, παραίτησις, ἡ, Basil. παραίτημα, τό, Plut. ἀπολογία, ἡ, Isocrat. falsa, πρόφασις, ἡ, Dem. σκῆψις, ἡ, id. excussationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, Lycurg. justam et veram adferre, ἀπολογίας δίκαιον καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, Dem. eversio, ἀπολογίαν διαλύω, id.

excuso, aliquem vel aliquid, ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος s. περί τινος. ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, - aliquid, παραιτοῦμαί τι, - non excusandus, ἀναπολόγητος, ον.

excutio, ἐκτινάσσω, ἀποσείω, ἐκσείω, - ἐκκρούω, ἀπαθίω, - ἐκβάλλω, - uncipli. ἀποδύομαι, ἐκδύομαι, περιαιρέομαι, - equus excussit eum, ὁ ἵππος ἐξ. τραχήλου αὐτόν, Xenoph. excutere metum de anima, φόβον ἀποδύεσθαι, Polyb.

exedo, ἐξέδω.

exemplar, ἄγαλμα, τό, virtutis, τῆς ἀρετῆς, Eurip. τὸ ἀρχέτυπον τινος, Lucian. παράδειγμα, ατος, τό, Plato.

exemplum, παράδειγμα, τό, Dem. tanquam exemplum peri, ono aliquid aliquibus, παραδείγματα παρίστημι τί τινι, Isocr. ποιοῦμαι τι, idem. habeo aliquid, ἔχω τι, Aristot. facio alis aliquid, ποιῶ τι ἄλλοις, Lycurg. exempli causa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, Dem. exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, id. exemplo esse, παράδειγμα γίγνεσθαι, idem. alicui praebeo in eliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, Isocr

exemtilis, ἐξαιρετός, ον, Aristot.

exemtio, ἐξαίρεσις, ἡ, lapidis, λίθου, Herodot.

exemtor, ἐξαιρέτης, ὁ, ἐξαιρῶν, ὁ, Plato.

exentero, ἐξεντερίζω, Diosc.

exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινός, Synes. ἔξειμι, Dem. Cf. egredior.

exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, Dem. corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, id. melius ad bellum, ἀσκῶν ἄμεινον τινα εἰς πόλεμον, Dem. abundantius virtutem, ἀσκῶν περισσοτέρως ἀρετὴν, Isocr. artes, ἐργάζομαι τέχνας, Plato.

exercitamentum, γύμνασμα, τό, Atheo.

exercitatio, ἄσκησις, ἡ, Xen. γυμνασία, ἡ, Dem. διατριβή, ἡ, Isocr. in armis, tractatio armorum, ὁπλομαχία, ἡ, Aeo. ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα, id. quotidiana, τὰ καθ' ἡμέραν ἡμέρας ἐπιτηδεύματα, idem. exercitationem instituo virtutis, ἀσκήσει ποιοῦμαι τῆς ἀρετῆς, id. aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, id.

exercitator, γυμναστής, ὁ, Xen. ἀσκητής, ὁ, id.

exercitatus, ἄσκητος, ή, ον, Aristot.

exercitium, ἄσκημα, τό, Xen. διατριβή, ἡ, Lucian. γύμνασμα, τό, Athen.

exercitor, ἀσκητής, ὁ, Xen.

exercitus, στρατός, ὁ, Dem. στρατιά, ἡ, id. στράτευμα, τό, id. δύναμις, ἡ, Isocrat. bene constitutus, καλῶς διοικούμενον στρατόπεδον, id. perfectus, ἐντελὴς δύναμις, id. portus, μακὰν στρατόπεδον, Isocr. numerosissimus, πολυανθὴς στόλος, Xenoph. conductitius, μισθωτὸς στρατόπεδον, idem exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, s δύναμιν, Dem. colligere, συλλέγειν δύναμιν, idem. conscribere, καθίστασθαι στρατόπεδον, id. conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον, id. instructum habere secum, συνεστηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτόν, id. olo, στρατιώτας τρέφω, id. duco s. guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου, Isocr. διοικεῖν στρατόπεδον, id. ἡγεμὼν στρατεύματος, Dem. comparatum conservare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκός, id. experior, πείρᾶν λαμβάνειν δύναμιν, Isocr. dimittere, διαφίεναι τὴν δύναμιν, Dem. dissipare, διαλύειν στρατόπεδον, id. perdero, ὀλλύσθαι δύναμιν, id. desero, λιποστρατεῖν, Dem.

exhaeredatio, ἀποκλήρωσις, ἡ, ἀποκηρυξις, ἡ, ἀπορρήσις, ἡ.

exhaeredatus, ἀποκηρυκτος, ον.

exhaeredo, ἀποκληρόω τινα, Plut. ἀποκηρύττω, ἀπόπτος, [ποιεῖ]

exhaeres, ἀπόκληρος, ον, Dem.

exhalatio, ἀναθυμίασις, ἡ, ἀτμὶς, ὁ, Plut.

exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, Aristot.

exhaurio, ἐξαντλέω, Lucian. - i. e. insumo, ἐξαναλίσκω, Dem.

exhaustio, ἐξάντλησις, ἡ.

Digitized by Google

exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. alicui negotium, παρέχω τινὶ πράγμα, s. ἀσχολίαν, Dem. testamentum, i. e. prolero, παρέχω τὴν διαθήκην, idem.

exhibitio, παρίστασις, ἡ, Pandect.

exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινά, Demosth.

exhorresco, φρίττω, aliquem, τινά, Aristoph.

exhortatio, προτροπή, ἡ, Aristot. παραίνεσις, ἡ, Isocr. παράκλησις, ἡ, id.

exhortativus, προτρεπτικός, Isocr.

exhortor, προτρέπω, ed aliquid, εἴς τι, Hdn. παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, Dem. παροξύνειν τινὰ ποιεῖν τι, Isocr.

exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινά, Aristoph. duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, Dem. decem minas ob aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαί τινα, id. mercedulam ob aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, id. admodum acerbe ob aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινα, idem. vitam, διαγωγίειν, Isocr.

exigue, μικρῶς, Isocr. μικρῶς, id.

exiguitas, ὀλιγότης, ἡ, Theophr. μικρότης, ἡ, Plato.

exiguus, ὀλίγος, Thuc. μικρός, Cf. parvus.

exilio, v. ecilio.

exilis, λεπτός, ἡ, ὸν, Aristid.

exilitas, λεπτότης, ἡ.

exiliter, λεπτῶς.

eximium, v. exilium.

eximie, ἐπιλόγδην, ἐξαιρέτως, Plut.

eximius, ἐξαίρετος, ον, ἐξαίρετος, ον, Dem.

eximo, ἐξαιρέομαι, Pleto. timorem alicui, τὸν φόβον τινός; Isocr. aliquid, ἐξαίρετον ποιεῖν τι, Aristot.

exio, ἐκτείνω, Aristid.

eximonio, κινέω, ἀποκτείνω, - pergationibus, ἐξινέω.

eximunitio, ἐκλύσεις, ἡ.

eoinde, ἀπὸ τούτου, Lucian.

existimatio, δόκησις, ἡ, Plato. δόξα, ἡ, Dem. bona, εὐδοξία, ἡ, Lucian. in optimo existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην, Plato. apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι, Herodot.

existimo, ὑπολαμβάνω, Dem. οἴομαι, id. οἴομαι, Isocr. οἶμαι, id.

existo, v. exsisto.

existialis, ἀλιτήριος, Dem. ἀλάστωρ, ὁ, idem.

exitiosus, βλαβερός, alicui, τινί, Dem.

exitium, ὄλεθρος, ὁ, Dem. ὀξαλία, ἡ, id. imprecari alicui, ἀρᾶσθαι ἐξαλείαν τινι, id. locere aliquid ad exitum alicujus, ἐπὶ τὸν ὄλεθρόν τινος ποιεῖν τι, id. redundat hoc in exitium alicujus, γίγνεται τοῦτο ὄλεθρός τινος, id.

exitus, ου, ἔξοδος, ὁ, ἐξέλευσις, ἡ. b) i. q. eventus, ἀπόβασις, ἡ, τέλος, τό, διέξοδος, ἡ, ἔξοδον, τό, exitum habeo aliquo, ἀποκρίνεσθαί τινος, ἀπέρχεσθαι. c) i. q. finis, τέλος, τό, τελευτή, ἡ.

exlex, ἄνομος, ον.

exoculo, ἐξομματόω.

exodus, ἔξοδος, ἡ.

exolesco, ἀπαρχαιόομαι.

exoletus, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, virgo, ὑπερήμερος παρθένος, Aristot.

exolvo, v. exsolvo.

exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τί, Synes. alvum, ἀποκενοῦμαι, Hdn.

exoptabilis, e, ἐπιπόθητος, ον.

exoptatio, ἐπιπόθησις, ἡ, ἐπιποθία, ἡ.

exopto, ἐπιποθεῖν, aliquid, τινός, Lucian. εὔχομαί τι, Xen. ἐπιθυμεῖν τινος, idem.

exorabilis, εὐπαιθής, ἐς, εὐπαραμύθητος, ον.

exorbeo, v. eosorbeo.

exurbito, παρεκτρέπομαι, Plot. ex via, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, Lucian.

exorcismus, ἐξορκισμός, ὁ.

exordior, προοιμιάζομαι, ἄρχομαι, inde, ἐντεῦθεν ποιοῦμαι ἀρχήν, Isocr. telam, ἵστημι στήμονα. Cf. incepio.

exordium, προοίμιον, τό, Thuc.

exorior, ἀνατέλλω, Lucian. ἀνίχω, Demosth.

exornatio, κόσμησις, ἡ, Aristot.

exorno, ἐπικοσμέω, Aristot. κατακοσμέω, Lucian honoribus, κοσμεῖν τιμαῖς, Herodian.

exoro, πείθω, παρακαλῶ τινά, ἐπιπλάω, - rebus deterioribus, quae horrorem timoremve incutiunt, δυσκόλοις, καταδυσκόλοις τινά, Lucian.

exoro, v. exsors.

exortus, sc. solis, ἀνατολή, ἡ, Plut.

exoscelatio, καταφίλησις, ἡ.

exoscular, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινός, Xenoph.

exossis, ἀόστεος, ον.

exosso, ἐξοστοίζω, ἀνοστοῦν ποιῶ, ἀστὰ ἐξαιρῶ.

exosus, μισούμενος, alicui ob aliquid, πολεμίως τινι ἐκ τινος, Aelian. deo, θεομισής, ἐς, Plato. θεομίσητος, ον, Julian.

exoticus, ἐξωτικός, ἡ, ὸν.

expallesco, ἀπωχρόω.

expando, ἐκτείνω, Plut. manum, ἐκτείνω χεῖρα, id.

expansio, ἔκτασις, ἡ.

expavefacio, ἐκφοβέω, ἐκπλήσσω, Conf. terreo.

expaveo, ἐκφοβέομαι, Sophocl. φοβέομαι, Dem.

expecto, v. exspecto.

expectatio, v. exspectatio.

expectoro, ἀποπτυέζω, Suid. ἐξ τοῦ στέρνου πτύειν.

expedio, ἀνάλυω, Aristot. aliquem molestiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, Isocr. - valde alicui, i. e. prosum, πρόθυμα συμφέρω τινί, Isocr. - i. e. apparo, προχειρίζω, Dem.

expedite, ἑτοίμως, Dem. προχείρως, id.

expeditissime uti oratione, προχειρότατα, s. ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, idem.

expeditio, στρατεία, ἡ, Dem. adversus aliquem, ἐπιστρατεία, Xen. expeditionem suscipio, στρατείαν στείλομαι, Isocr. adversus aliquem, ποιεῖσθαι στρατείαν ἐπί τινα, Dem. finire, στρατείαν τελεῖν, Polyb. obeo, στρατεύομαι στρατείαν, id. suscipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα, Thuc. adversus aliquem, ἐπί τινα, Isocr. expeditio terrestris, στρατεία πεζή, Dem navalis, στρατεία ναυτική, id. ἀστόλος, ὁ, ἡ.

expello, ἐκβάλλω, ἀπωθέω, ἐκβάλλω, aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, Isocr. ex patria, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πατρίδος, id. ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος, e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, Aeschin. expelli ex urbe, ἐκπίπτω τῆς πόλεως, φεύγω ἐκ τῆς πόλεως, - expello dolores, metum, atque talia, πάσχω, c. acc.

expendo, σταθμόομαι, - i. e. considero, σκοπτόμαί τι, Dem. ἀναλογίζομαί τι, Plut. Conf. considero. - i. e. insumo, δαπανάω, Dem. Conf. sumtus.

expensa, δαπάνη, ἡ, diurna, ἐφήμερος, Plut. ἀνάλωμα, τό, Conf. sum ss.

expergefacio, ἐξεγείρω, ἀνεγείρω, aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, Plato.

expergiscor, ἀνεγείρομαι, Dem.

experientia, πεῖρα, ἡ, Dem. ἀπόπειρα, ἡ, id. διάπειρα, ἡ, id. experientia didici, πείρᾳ μεμαθηκα, Hdn. experientiae fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, Xen. experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινός ἔχω, Isocr. πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχω περί τι, id. consequi, λαβεῖν, Id. tradere alicujus rei, παραδοῦναι τινος, Dem experientia nitur ea actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων, id. est in me, ἐπί σοῦ ἐμοί, Id. experientia edoctum esse, πεπειραμένον εἶδέναι, Id.

experimentum, πεῖρα, ἡ, capio, πείραν λαμβάνω, Aelian. alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινός, Plut.

experior, πειράω, aliquem, τινός, Plato aliquid, πείραν λαμβάνω τινος, Aeschin. ἀπόπειραν ποιεῖν τινός, Hdn. jure, δίκαιον λαγχάνω, Dem.

expers, ἄμοιρος, ον, alicujus rei, τινός, Isocr. sum veritatis, ἀμοιρεῖν τῆς ἀληθείας, Hermog.

expertus, ἔμπειρος, ον, Plato. πειρασθείς, Dem.

expeto, ἐρέομαι, aliquid, τινός, Isocr. pecuniam, ἐπιθυμεῖν χρημάτων, id. benevolentiam alicujus, ἐρᾶσθαι τῆς εὐνοίας τινος, id. debitum ab aliquo, ἀπαιτεῖν τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, Lucian.

expiabilis, ἐξιλεωτός, ἡ, ὸν.

expiatio, ἐξιλεωσις, ἡ, Plut. ἐξίλασμα, τό.

expilatio, περιστύλωσις, ἡ.

expilo, περιστυλόω, Plato. fana, ἱεροσυλέω, Aristot.

expio, ἐξιλεόω, aliquem, τινά, Plat.

expiscor, ἀνιχνεύω, aliquid, τί, Artemidor. ἐξανιχνεύω τι, Dem.

explanate, σαφῶς, Dem.

explanatio, ἐκφανσις, ἡ, Aphth.

explanator, σαφηνιστής, ὁ, ἐξηγητής, ὁ, Dem.

explano, ἐξομαλίζω, ἀνατύπωσα, διατύπωσα, - metoph. περιφαίνω, ἐμφανῶ, - διασαφῶ, - apertius explanare, τρανοτέρον εἰπεῖν, περιφανέστερον δηλῶσαι, μᾶλλον διασαφῆσαι.

explanto, ἀπαφανεῖν.

explebilis, εὐεκπλήρωτος, ον.

explementum, ἐκπλήρωμα, τό, ἀναπλήρωμα, τό.

explendesco, v. exsplendesco.

expleo, ἐκπλήρω, Aristid. aliquo re, ἀναπλήρω τινος, Plut. aliquid, ἐκπλήσαι τι, Herodot. μίστον σίτου τι, Isocr.

expletio, ἐκπλήρωσις, ἡ, ἀναπλήρωσις, ἡ, ἐμπλήρωσις, ἡ.

explicabilis, e, εὐανοίκτος, ον

explicatio, ἀνάπτυξις, ἡ, Philopon.

explicate, σαφῶς, Demosth. ἀκλῶς, Isocr.

explicator, ἐξηγητής, ὁ, Dem.

explicatrix, ἐξηγητής, ἡ.

explicatus, ἀνεπτυγμένος, ἐξηγησθείς.

Digitized by Google

explicatus, διάπτυξις, ἡ, ἀνάπτυξις, εως.

explico, ἀναπτύσσω, — i. e. explano, διασαφηνίζω τι, Polib. aliquid verbis, δηλόω περί τινος ὑπέρμασι, Isocr. et declaro, δηλόω καὶ διορίζομαι, Demosth. accuratius et prolixius res gestae, τὰ ἀκριβῆς τῶν πραχθέντων δηλόω, Isocr.

explodo, ἐκκρούω, aliquid, τί, Plut.

explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, Isocr.

exploratio, ἐξετασμός, ὁ, ἐξέτασις, ἡ, δοκιμασία, ἡ, in bello, κατασκοπή, ἡ.

explorator, ἐξεταστής, ὁ, Aristot. δοκιμαστής, ὁ, Lucian. — i. e. speculator, σκοπός, ὁ, Luc. κατάσκοπος, ὁ, Dem.

explore, δοκιμάζω, amicos, φίλους, Isocr. aliquem, γνωρίζω τινά, idem. aliquid, ποιεῖν δοκιμασίαν τινός, Isocr. λαμβάνω διαγνωσιν τινος, id. aurum igne, δοκιμάζω χρυσίον ἐν πυρί, id.

expolio, ἐπιπασσμένω, aliquid, τί, Plut. διαπονέω τι, Idem.

expolitio, κοσμοποίησις, ἡ, Plato. ἐπεξεργασία, ἡ.

expono, ἐκτίθημι, aliquid, τί, Plut. infantem, παῖδα, Aristoph. res gestas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, Dem. rem varie, πολλαχῶς ἐξεγείρομαι περί τινος, Isocr. aliquem barbaris, ἐκδίδωμί τινα βαρβάροις, Idem.

exportatio, ἐκκομισμός, ὁ, Strabo.

exporto, ἐκκομίζω, Thuc. frumentum, ἐξάγω σῖτον, Dem. mortuum, ἐκφέρω νεκρόν, Idem.

reposco, ἐξαιτέω, aliquid, τί, Dem.

expositio, ἔκθεσις, ἡ, Al. Aphr. ἐξήγησις, ἡ, Aristot.

expositivus, ἐκθετικός, ὁν, Euripid. ἐκθετικός.

expositor, ἐξηγητής, ὁ, Dem.

expostulatio, ἔγκλημα, τό.

expostulo, ἐγκαλέω, Dem.

expresse, διαρρήδην, Dem. et aparte, ἀντικρυς καὶ διαρρήδην, id.

expressio, ἐκπτισμός, ὁ, Aristot.

exprimo, ἐκπτίζω, aliquid, τί, Plut. — i. e. declaro, ἐξηγέομαι, Dem. — i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, Isocr.

exprobratio, ἐξονειδισμός, ὁ, ὄνειδος, τό, Dem.

exprobrator, ὀνειδιστής, ὁ.

exprobro, ἐξονειδίζω, Luc. aliquem, ὀνειδίζω τινί, Plato. alicui aliquid, προφέρω τινί τι, Isocr. προφέρω τινί τι ὡς ὄνειδος, Dem. fugam, ὀνειδίζω τινί φυγήν, Dem.

expromitto, ἐξεγγυάομαι.

expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τι, Isocr.

expugnabilis, ἐκπολεμητός, ον.

expugnatio, κατοπολέμησις, ἡ, Thuc.

expugno, κατοπολεμέω, aliquem, τινά, Thuc. urbem, αἱρεῖν πόλιν, Isocrat. νῖ, κατὰ κράτος, Idem.

expulsio, ἐξώθησις, ἡ, Al. Aphr. ἐκβολή, ἡ, Isocr.

expulsor, ἐξωστής, ὁ, Synes.

expultrix, ἐλάστρια, ἡ, Diun. Areop.

expurgatio, ἀποκάθαρσις, ἡ, Thuc.

expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινός, Synes.

exputo, ἐκτέμνω, Lucian.

exputresco, σήπομαι, Xen.

exquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί, Plato. ἐξετάζω τι, Isocr. ordines diligenter, ἀκριβῶν τὰς τάξεις, Xen.

exquisite, ἐξητασμένως, ἐξεταστικῶς, Demosth.

exsaturo, ἀρρήγνυμι, Herodian.

exscensio, ἔκβασις, ἡ.

exscindo, ἐκκόπτω, aliquid, τί, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. Cf. everto.

exscrabilis, ὑποπτυστός, ον.

exscreatio, πτύσις, Aretaeus. ἀποχρεμψίς, ἡ, Hippocr.

exscreo, ἐκπτύω, πτύω, Xen. ὑποπτύω, idem.

exscribo, ἀπογράφω, Athen.

exsecco, ἐκτέμνω, aliquem, τινά, Lucian.

exsecrabilis, κατάρατος, ον, Luc. ἐπάρατος, ον, Thuc.

exsecratio, κατάρα, ἡ, Plut.

exsecror, καταρόομαί τινί τι.

exsectio, ἀποτομή, ἡ, Plut.

exsecutio, τελείωσις, ἡ, Aristot. ἐκτελείωσις, ἡ, Plut.

exsequiae, ὀδός, Dem. interesse exsequiis, παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὸ κῶδος, idem. convenire ad exsequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, Isocr.

exsequior, ἐκφέρω, aliquem, τινί, Herodot. τινά, Plut.

exsequor, ἐκτελέω, aliquid, τί, Isocrat. συντελέω τι, id.

exsibilo, ὑποσυρίττω, aliquem e theatro, τινά ἐκ τοῦ θεάτρου, Dem.

exsicco, ἐξηραίνω, Diosc. ἀφυαίνω, Theophr.

exsilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὸν θάλασσαν, Herodot. gaudio, ἀνεκπηδάω, Lucian.

exsilium, φυγή, ἡ, Dem. perpetuum, ἀπόφυγιν, id. condemnare aliquem ad exsilium, καταγιγνώσκειν φυγὴν τινος, Isocr. multari exsilio, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς, id. subire exsilium, ὑπέχειν φυγήν, Dem. perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος, Isocr. reducere aliquem ab exsilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, id. pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἀπελαύνειν τινὰ, Dem. in exsilium agere, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, idem.

exsisto, ὑπάρχω, Aristot.

exsolutio, ἔκτισις, ἡ, Aristot.

exsolvo, ἀπολύω, Plut. aliquem ex aliqua re, ἀλλόω τινὰ ἐκ τινος, Ceb. Theb. mercedem, τίνα μισθόν, Xen. poenam, τιμωρίαν, id. alicui aliquid, ἀκνέω τίσιν τινί, Plut.

exsomnis, ἄυπνος, ον, Lucian.

exsorbeo, ἀποῤῥοφέω, Theophr.

exsors, ἄκληρος, ον, cum, ἀκληρία, Polyb.

exspatior, παρεκβαίνω, ἀλάω.

expectatio, προσδοκία, ἡ, Dem. et spes, προσδοκία καὶ ἐλπίς, id.

expecto, ἀναμένω, aliquem, τινά, Dem. occasionem, περιμένω καιρόν, id. litteras alicujus, προσδοκάω ἐπιστολήν τινος, Plut. alteram vitam, ἐτέραν ζωὴν ἀναμένω, Chrys. fatum, ἐνδέχομαι τὰ τέλας, id. expectatur exercitus alius, ἄλλα στρατεύω προσδόκιμος ἐστι, Thuc. aliquid, προσδοκάω ἔχω τινός, Plut.

expiratio, ἐκπνοή, ἡ, Aristot.

expiro, ἐκπνέω, Aristot. Cf. morior.

expleudesco, ἐκλείπω, Plato.

expolio, ἀποσυλάω, Chrys.

expuitio, v. exsecratio.

expuo, v. exscreo.

aestimulo, κεντέω, Theophr. aliquem ad aliquid, αντρέζω τινὰ εἴς τι, Xenoph. Confer exhortor.

extinctio, v. extinctio.

extinguo, v. extinguo.

exstirpatio, ἐκρίζωσις, ἡ.

exstirpo, ἐκρίζω, ἀπορρίζω, — i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυμι.

exsto, ἐξέχω, Plut. Conf. emineo.

exstructio, κατασκευή, ἡς, ἡ, navis, νεώς, Athen.

exstruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, Herodian. sepulcrum, χώνομι τάφον, Plato. domum, ἀρχιτεκτονέω οἰκίαν, Theophr.

exsudo, ἱδρόω, Aristot. ἀφιδρόω, idem. ἐξιδρόω, Al. Aphr.

exsugo, ἐκμυζάω, Lucian.

exsul, φυγάς, ὁ, Dem. φεύγων, ὁ, id. ἄπολις, ὁ, id. φυγὰς ἀνήρ, Id. exsulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα καὶ ἐκβάλλω. Id. καθίστημί τινα ἄμικτον, id. fieri, γίγνεσθαι ἄπολις, id. esse, εἶναι φυγάς, id. recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα, id. tueri, σώζειν s. σώζεσθαι φυγάδα, id. reducere, s. restituere, κατάγειν φεύγοντα, id. redire, κατέρχεσθαι φεύγοντα, id.

exsulo, φεύγω, Dem. Conf. exsilium, item exsul.

exsultatio, ἐκπήδησις, ἡ, σκίρτησις, ὁ, ἀγαλλίασις, ἡ.

exsultanter, σκιρτητικῶς.

exsulto, σκιρτάω, Plato. gaudio ob aliquid, ἀγαλλιάομαί τινι, s. ἐπί τινι, Nax.

exsuperabilis, ε, ὑπερβλητός, ω.

exsuperanter, ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως, Isocr.

exsuperantia, ὑπεροχή, ἡ, ὑπερβολή, ἡ, Dem. περιττότης, ἡ, Isocr.

exsupero, ὑπερκύπτω, Nax. aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαί τινά τινι, Xen. πλεονάζω, Dem.

exsurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινά. Lucian.

exsurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν, Plut. e sedibus, ἐξανίστασθαι ἐκ δίκων, Xen.

exsuscito, ἐγείρω, Dem. aliquem, ἐξανίστημί τινα, Isocr.

exta, σπλάγχνα, τά, Plut. laeta, ἱερὰ σφλά, Xenoph.

extemplo, ἄφνω, Dem. παραχρῆμα, id. ἐξαίφνης, idem.

extemporalis, αὐτοσχέδιος, ον, Herodian. αὐτοσχεδιαστός, ον, oratio, λόγος, Aleidam.

extendo, ἀναστατόω, ἀνατείνω, Lucian. manum, ἐκτείνω χεῖρα, Plato. sermonem, ἀποτείνω λόγον, Idem.

extense, ἐκτάδον, Lucian.

extensio, ἐκτάσις, ἡ, Hesych.

extentus, ἐστατός, ὁ, ὄν, Plato.

extenuatio, λέπτυνσις, ἡ.

extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί.

exter, ξενικός, ὁ, ον, Thuc.

exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.

extergeo, ἐκσμάω, Herodot.

exterior, ἐξωτέρος, ἐρα, ερον, N.T.

exterminatio, ἐξορισμός, ὁ

exterminator, ἐξοριστής, ὁ.

exterminatus, ἐξόριστος, ον, Dem.

extermino, ἐξορίζω, Aristot.

externus, ἐξωτερικός, Aristot. ἀλλοεθνής, ἐς, Diod. Sic. ξενικός, Thuc. ἀλλόφυλος,

Digitized by Google

ον, Philo. ὁ, ἡ, τό ἐκτός, Aristot.

extero, ἐκτρέβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, Plut.

extrancus, ἀλλόφυλος, ον, Philo.

exterreo, ἐκφοβέω, Galen.

extersio, σμυξις, ἡ, Diosc.

exterus, ἀλλοδαπός, Xen. Cf. externus.

extimescendus, φοβητέος, φοβερός, Isocr.

extimesco, περιφοβέομαι, Xenoph. ἐκφοβέομαι, Soph. mortem, ἀποδειλιῶν πρὸς θάνατον, Luc.

extimus, ἐξώτατος, ατη, ατον.

extinctio, ἀποσβεσις, ἡ, σβέσις, ἡ, Aristot. — i. e. mors, v. mors.

extinguo; ἀποσβέννυμι, Plut. lychnum, σβέννυμι λύχνον, Id. — i. e. occido, ἀποκτείνω, v. occido.

extipex, ἱερεοσκόπος, ὁ, σκλαγχνοσκόπος, ὁ.

extispicium, ἱεροσκοπία, ἡ, facio, ἱεροσκοπεῖν, Hesych.

extolla, ἐξαίρω, aliquem, τινά, Plut. aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, Xen. μεγαλοφρόνων τινά, Herodian.

extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινί τι, Dem. πράττω τινὰ τι, idem.

extorris, ἄπολις, ὁ, ἡ, Conf. exsul.

extra, ἐκτός, ἔξω, farum, τῆς ἀγορᾶς, Dem. propositum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, Isocr. controversiam, ἀναμφισβητήτως, Xen. periculum esse, ἔξω τοῦ κινδύνου εἶναι.

extraho, ἐξελκύω, Aristoph.

extraneus, v. exterus.

extraordinarius, ἔκτακτος, ον, Aelian.

extremitas, πέρας, τό, Dem. ἔσχατον, τό, id. τέλος, το, id.

extremo, ὕστατον, Luc. ἐσχάτως, Plut.

extremus, ὕστατος, Aristoph. ἔσχατος, Dem. τελευταῖος, Isocr. extrema paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, Dem. extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸν βίον, Id. eum, ἐσχατιᾶν, Theophr.

extrica, ἐξελίττω, cf. evolvo.

extrinsecus, ἔξωθεν, Xenoph.

extrudo, ἐξωθέω, Aristot. πιεζέω, aliquem, τινά, Dem.

extrusio, ἐξώθησις, ἡ, Al. Aphr.

extuberatio carnis, ὑπερσάρκωσις, ἡ, ὑπέρκαυμα, τό, Galen. quaevis in corpore, ὑπερκρο, ἡ, Diosc.

extubero, ἐξαιδέω, Lucian.

extumeo, ἐξογκόομαι, Herodot. ἐξαιδέω, Lucian.

extundo, ἐκτυπόω. N.T.

exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινὰ ἔκ τινος, Dem. e consilio, ἀπωθέω τοῦ συμβουλίου, Lus.

exulcero, ἐκβήττω, Galen. ἀναβήσσω, Aretaeus

exuberatio, ὑπερία, ἡ.

exubero, εὐθηνέω, aliqua re, τινός, Dem. πλουτίζω τινος, Aristot. af. abundo.

exulceratio, ἕλκωσις, ἡ, Hippocrat.

exulceratorius, ἑλκωτικός, Diosc.

exulcero, ἑλκόω, Xen.

exululo, ἀλαλάζω, Dem.

exundatio, ἐκτύμπανισις, ἡ, Eustath. κατακλυσμός, ὁ, Dem.

exuudo, ἐκτυμπάνω, Xen.

exungo, ἐξαλείφω, Thuc.

exungula, ἀπονυχίζω, Poll.

exuo, ἐκδύω, aliquem, τινά, Xen. alicui vestem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, Xen. timorem, ἀποδύω φόβον, Polyb. aliquam bonis, στερέω τινὰ ἀγαθῶν, Thuc.

exuro, ἐκκαίω, Theophr. regionem, κατακαίω χώραν. Dem. domum, κατακίμπρημι οἰκίαν, Plut.

exustio, ἔκκαυσις, ἡ, solis, ἡλίου, Al. Aphr.

exuvias, λάφυρα, τά, Plato. leonis, λεοντῆ, ἡ, Plut. serpentis, λεβηρίς, ἡ, Joseph. τὰ σάρκας ἕρπους. Luc.

F

Faba, κύαμος, ου, ὁ, Plato.

fabagiuus, κυαμίνος, Athen.

fabalia, κυαμεῖαι, Lucian.

fabella, μυθάριον, τό, Plut.

faber, τέκτων, ὁ, Plut. ferrarius, σιδηρουργός, ὁ, aerarius, χαλκουργός, ὁ, Aristot. aurarius, χρυσουργός, ὁ, mechinarum, μηχανοποιός, ὁ, Xen.

fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, Pausan. καλλιεργέω, Dion.

fabrica, τεκτονεῖον, τό.

fabricatio, τεκτονική, ἡ.

fabricator, τεχνάστης, ὁ

fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τί.

fabrilis, τεκτονικός, Diosc. ara, τεκτονική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot.

fabula, μῦθος, ὁ, Dem. λόγος, ὁ, Id. fabulas narro, μυθολογέομαι, Theophr. fingo, λόγους πλάττω, Dem.

fabularis, μυθικός, Plut.

fabulator, μυθολογός, ὁ, Plato. μυθολόγος, ὁ, Id. λόγους πλάττων, Dem.

fabulor, μυθολογέω, Dem. λογοποιέω, Id. — i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρός τινα, Thus.

fabuluse, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, Theophr. μυθώδη, Lus.

fabulositas, μυθώδες, τό, Plut.

fabulosus, μυθώδης, ες, oratio, λόγος, Isocr. fabulosa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος λέγω, Id.

faceeso, παρέχω, alicui negotium, τινί πράγματα, Isocr τινὶ ἀσχολίαν, Xen. ἔργον τινί, Plut. παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, Dem. — i. e. discedo, ἀπέρχομαι, Isocr.

facete, ἀστείως, Plut.

facetiae, εὐτραπελία, ἡ.

facetus, εὐτράπελος, ον, Isocr. eum, εὐτραπελεύομαι, Chrys.

facies, πρόσωπον, τό, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχιστα διεσκευασμένου, Xen. formositas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, Dem. in faciem, κατὰ πρόσωπον, Dind. Sic.

facile, ῥαδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, Dem. cognoscere aliquid, κατομανθάνειν τι ῥᾴδιον, Isocr. facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, Id. facilius pusoem dedisset, εὐκαιρότερον ἂν δίκην ἔδωκε, Dem.

facilis, ῥᾴδιος, Dem. ἄπορος, ον, Id. facile et laboris expers augurium est, ῥᾴδιον καὶ πόνου οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι, Isocr. laudare, quod facile est, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ προχειρόν ἐστιν, ἀρετήν, id. facilius hoc est et tutius, ῥᾷον τοῦτο ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον, Dem. facile est, alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, Plut. — i. e. comis, ὁμιλητικός, Isocr. φιλοφρόσυνος, ον, id.

facilitas, εὐκολία, ἡ, εὐτολία, ἡ, Plut. morum, πρᾳότης, ἡ, Dem. ὁμιλία, ἡ, id. φιλοφροσυνοφορία, ἡ, Isocr. εὐφροσυνοφορία, ἡ, idem.

faciporosus, κακοῦργος, ον, πονηρός, Dem. κακουργῶν, id.

facinus, ἔργον, τό, Dem. bonum, ἀνδραγάθημα, τό, pulcrum, ἔργον καλόν, Dem. egregium, κατόρθωμα, τό, Plato. pravum, κακούργημα, τό, Dem. κακουργία, ἡ, id. turpe, ἔργον αἰσχρόν, id. admitto s. patro, παρανομίαν παρανομέω, id. πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, id. ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, id. omne in me recipio, πᾶν τολμήσας ἐπ' ἐμαυτοῦ βάλλομαι, Aelian.

facio, πράττω, Dem. ποιέω, id. at suscipio aliquid, πράττω καὶ ποιέω τι, id. aliquid juste et diligenter, at industria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως καὶ ἐπιμελῶς καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, Dem. aliquid non alam, sed manifesta, ποιέω τι οὐ λαθρα, ἀλλὰ φανερῶς, Isocr. liberalissime, τριπάσμενος ποιεῖν, Xen. quod decet, ποιεῖν vel πράττω τὸ πρέπον, τὸ δέον, Dem. fidem, ποιέω πίστιν, Thuc. aliquem cartiorem, ἐπιστήλω τινί, Dem. testamentum, διαθέομαι, id. aliquid ex testamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκας τινός, id. aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον, id. mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τοὔνομά τινος, Id. versus alegionos, ποιέω ἐλεγεῖα, id. praeclare carmen iambicum, ποιέω καλῶς ἰαμβεῖα, id. aliquid magni, ποιοῦμαί τι μέγα, Xen parvi, περὶ μικροῦ ἡγοῦμαί τι, Isocr. plurimi, ποιοῦμαί τι περὶ πλείστου, Sext. Emp. damnum s. jacturam, ζημίαν ποιοῦμαι, ζημίαν ποιέω, Synes. bene alicui, εὐεργετέω τινά, Dem. εὖ δρᾶν s. εὖ ποιεῖν τινά, Plato.

factio, πάθησις, ἡ, Herodot. — i. e. seditio, στασιασμός, ὁ, Aristot. μερίς, ἡ, Dem. factionis diversae esse, στασιάζειν περὶ ἐναντίων, Herodian. qui factionis ejusdem sunt, συνωμόται, οἱ, id. factio contraria, ἀντίπαλον, τό, Xen. factionis adscala, συνεστηκώς, ὁ, Dem. factionibus contendo, στασιάζω, Plut.

factiosc, στασιαστικῶς, Dem.

factiosus, στασιώδης, ες, Xen. στασιαστικός, sermo, λόγος, Plut.

factitius, σκευαστός, ποιητός, Plut.

factor, ποιητής, ὁ, Xenoph.

factum, πρᾶξις, ἡ, Dem. ἔργον, τό, id. πράγμα, τό, id. res et facta, τὰ πράγματα καὶ τὰ γιγνόμενα, id. opera et facta alicujus, τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα τινός, id. facta et vita alicujus, τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα τινί, id factum iniquum, ἔργον ἄδικον, id. facta alicujus impia et crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ καὶ δεινά, id.

facula, δαδίον, τό.

facultas, δύναμις, ἡ, Dem. sufficiens ἀφορμὴ ἄφθονος, id. facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινός, id. est mihi facultas faciendi, quod velim, ἔστι μοι ἐξουσία ποιεῖν, ἃ βούλομαι, Isocr. facultatem adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμίν τινι, Dem. nullam reliquare aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, Isocr. facultas dicendi, δεινότης, ητος, ἡ, Dem. oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων, id. τὸ δύνασθαι λέγειν, Id. ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, idem. exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὸν δεινότητα τὸν ἐν λόγοις, id. — facultates i.

Digitized by Google

e. bona, ἀγαθά, τά, Isocr. οὐσία, ἡ, id. pro facultatibus alicui donis offerre, ἐκτὸς τῶν δυναμεῖν προσεπαμύνειν τινί, Aelian. Cf. opes.

fecunde, εὐφραδῶς, εὐπαῖς, λογίως.

facundia, λογιότης, ἡ, Philo. cf. eloquentia.

facundus, εὐφραδής, ές, λόγιος δυνατός, Aeschin. - Liquor magis quam fecundus, λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατωτατος λέγειν, Eupolis.

faeculentus, τρυγώδης, ες, Al. Aphrod.

faex, proprie vini, τρυγός, τρυγός, ἡ, Plut. ἰλύς, ὑός, ἡ, Aristot. civitatis, σ ρφαξ, Aristoph. ἡ συρφετώδης ὄχλος, Lucian. ad faecem usque exsorbere, μέχρι τρυγός ἐκπιεῖν, Synes.

faginus, φηγίνος, Athen.

fagus, φηγός, Plutarch. ἐξύα, ἡ, Theophrast.

falcatus, δρεπανοειδής, ές.

falcicula, δρεπάνιον, τό, δρεπανίς, ἡ.

falco, ἁρπαξ, ὁ, Aristot.

fallacia, παράπτωσις, ἡ, Dem. Cf. fraus, item dolus.

falleciter, δολερῶς.

fallax, δολερός, Xen. πανοῦργος, ον, Dem. Cf. dolosus, item fraudulentus.

fallo, ἀπατᾶν, Thuc. aliquem in aliqua re, ἐξαπατᾶν τινά, Dem. artibus, τινὶ τέχναις, idem. παρακρούομαι τινα, Lucian. σφάλλω τινά, Herodian. falli spe, ψευδόνται τῆς ἐλπίδος, Isocr. διαμαρτάνειν ἐλπίδος, Dem.

false, ψευδῶς, Thuc.

falsitas, ψεῦδος, τό, Plato. sermonis, ψευδολογία, ἡ, Dem. ψευδής, τό, id.

falso, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, Isocrat.

falso, as, παρανομία, Athen. legem, μεταγράφειν νόμον, Dinarch.

falsus, ψευδής, ές, sermo, λόγος, Dem.

falx, ἄρπη, ἡ, Plut. δρέπανον, τό, Thuc. ζαγκλον, τό, id. messoria, ἄμη, ἡ, Aeschin. putatoria, κλαδευτήριον, τό, quo vites putantur, κλαστήριον, τό.

fama, φήμη, ἡ, Plato. - i. e. gloria, κλέος, τό, Dem. εὔκλεια, ἡ, id. ὄνομα, τό, id. bona, δόξα καλή, id. mala, δόξα κακή, id. δόξα πονηρά, Isocrat. famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι, Plato. λόγον διαδοῦναι, Plut. fama increbrescit, λόγος χωρεῖ, Plut. ut fama est, ὡς λόγος, Herodot. fama fluit, ῥεῖ, Plutarch. emergit, προέρχεται, id. spargitur, κατασκεδαννυται, Plato. sine auctore, φήμη ἀ. λόγος ἀδέσποτος, id. hoc susurrat, τοῦτο θρυλλεῖται, Dem. Cf. rumor, item gloria.

famelicus, ἐξώκηπος, ον, Athen.

fames, λιμός, ἡ, Dem. πεῖνα, ἡ, Plut. fame debellari a. expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, em. perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, id. mori, ἀποθανεῖν λιμῷ, id. perdo, λιμῷ ἀπκτείνω τινά, Lycurg.

famigeratio, τό διαθρυλλεῖν, τό διαφημίζειν.

famigerator, λογοποιός, ὁ, Dem.

famigeratus, διαβόητος, ον, Lucian.

famigerulus, λογοποιός, ὁ, Dinarch.

familia, οἶκος, ὁ, Dem. οἰκία, ἡ, idem. et genus, οἶκος καὶ γένος, idem. magna, οἶκος μεγας, id. obscura, ἀνώνυμος, idem. regia, βασιλικός, id. qui ex familia alicujus est, ὁ ἐκ τοῦ οἴκου τινός, id. familiam alicui, οἴκοιν οἰκεῖν, id administrare alicujus, οἶκον τινός διοικεῖν, id. curare, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ οἴκου, id. conservare, διασώζειν οἶκον, idem. delere, διαφθείρειν οἶκον, id. - i. e. genus, γένος, ους, τό, Dem. Cf. genus.

familiaris, οἰκεῖος, Dem. res, οἰκεία, τα, id. et amicus alicujus, οἰκείος καὶ φίλος τινός, id. et cognatus alicujus, οἰκείος καὶ ἐπιτήδειός τινος, id. et socius alicujus, ἐπιτήδειος καὶ κοινωνός τινος, id. familiaritate et benevolentia juncti, συνήθεις ὄντες καὶ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, Isocrat. Cf. amicus.

familiaritas, συνήθεια, ἡ, Dem. οἰκειότης, ἡ, id. Cf. amicitia.

familiariter, οἰκείως, uter aliquo, ἔχειν τινί, Dem. χρώμαι τινι, id. familiarius, οἰκειότερον, id. familiarissime, οἰκειότατα, idem.

famosus, περιβόητος, ον, Herodot.

famula, παῖς, ἡ, Dem. θεραπαινα, ἡ, id. θεραπαινίς, ἡ, Plut.

famulatus, ὑπηρεσία, ἡ, Plut. δουλεία, ἡ, Xenoph.

famulor, λατρεύω, alicui, τινί, Lucian. δουλεύω τινί, Xen. ὑπηρετεῖν τινί, id. famuli vicem obeo, οἰκέτου τάξιν ἔχω, Dem.

famulus, θεράπων, ὁ, Xen. οἰκέτης, ὁ, Dem. σκεῦος, ὁ, id. ἀκόλουθος, ὁ, id.

fanaticus, θεόληπτος, ον, Plut. ἐνθουσιαστικός, Basil. ἐκ θεοῦ κάτοχος, ον, μανικός.

fanatus, φανός, ου, ον.

fanum, νεώς, ὁ, Xenoph. Cf. templum.

far, ζειά, ἡ, Dioec.

farcimen, ἀλλᾶς, ἄντος, ὁ, Athen.

farcio, ἐκπιμπλῶ, Thuc. - i. q. saginu, σιτεύω, σιτίω, σιτίζω, χορτάζω.

farina, proprie hordei, ἄλφιτον, τό, Dem. tritici, ἄλευρον, τό, Plato. fabarum, ἄλευρον κυάμου, Diosc. lolii, ἄλευρον αἰρῶν, Galen. crui, ἄλευρον ἀρούρης, id. farinae flos (i. e. farina tenuissima), πτισάνη, ἡ.

farinaceus, ἀλευρωτικός, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, Athen.

foris, φασκίς, Dem.

farraceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

farrago, πολυμιγία, ἡ, Plut. πολυμιξία, ἡ, id.

farreus, σιτικός, ἡ, ὄν, Plut. ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

fertilis, σιτευτός, fertiles anseres, σιτευτοὶ χῆνες.

fortor, ὁ σιτεύων καὶ πιαίνων τοὺς ἄρνας καὶ τὰ τοιαῦτα, σιτευτής, ὁ, b) i. e. qui facit luconiens, ἀλλαντοποιός, ὁ.

fas, θέμις, ιστος et εθος, ἡ, Dem. εὐαγές, τό, id. ὅσιον, τό, id. fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτεῖνειν, Dem. non fas est dicere hoc, οὐ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, Isocr. non fas est ipsis, οὐ θεμιστὸν αὐτοῖς, Dem. neque justum, neque fas est aliquid, οὔτε δίκαιον, οὔτε ὅσιόν ἐστί τι, id.

fascia, σπάργανον, τό, Plut. fasciis involvo, σπαργανοῦν, Plut. ἐνσπαργανοῦν, Dion. Long.

fasciatim, φακελληδόν.

fasciculus, φακελλίδιον, τό, δέσμη, ἡ, Athen. epistolarum, φακέλλος ἐπιστολῶν, Synes. ὁ σύνδεσμος ἐπιστολῶν, Herodian.

fascinatio, βασκανία, ἡ, Aristot. cf. invideo.

fascino, βασκαίνω, aliquem, τινά, Aristot.

fascinum, βασκάνιον, τό.

fasciola, σπαργάνιον, τό.

fascis, φάκελλος, ὁ, ligni, ὅλμος, Thuc.

virgultorum, φάκελλος φρυγάνων, Dion. Hal. φασκίολος φρυγάνων, id. fasces, insignia magistratuum apud Rom. ῥάβδοι, ων, αἱ, Plut.

fastidienter, ἀνοφέλκυστα, Galen. videre, ἀηδῶς ἑρᾶν, Isocr.

fastidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, Aristot. aliquem, ἀποστρεφομαί τινα, cibum, πρὸς τροφὴν ἀπρόσκτος ἔχω, Galen.

fastidiose, ὑπερόπτικῶς, Xen.

fastidiosus, ἀηδής, ές, ὑπερόπτικός.

fastidium, ὑπεροψία, ἡ, Herodian. cibi, ἀποφεξία, ἡ, Dioec. - i. e. taedium et rei satietas, κόρος, ὁ, Dem. ἀηδία, ἡ, id.

fastigiato, ἐκκεφάλωσις, ἡ.

fastigio, κορυφόω, ὀξύνω, sensim fastigiari, λόγον εἰς ὀξύνεσθαι, Herodian.

fastigium, κορυφή, ἡ, Thuc. summam montis, ἄκρα τοῦ ὄλυμπον ὄρους, Herodian. superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον πρόεξιν προγενομένων, idem. ad summum fastigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἀρᾶί τινα, id.

fastose, ὑπερόπτικῶς, Xen.

fastosus, ὑπερόπτικός, Isocr. Cf. superbus.

fastus, ὄγκος, ὁ, Isocr. φρόνημα, τό, id. Cf. superbia.

fastus, ἐνδικος, ον, dies, ἡμέρα, Plut.

fatalis, εἱμαρμένος, Plato. sum, εἱμαρμαι, Dem. fatali calamitate urgeri, ἐπιπόνως διακεῖσθαι, Isocr. nobis fatale est, συμφέρει ἡμῖν εἱμαρται μαθεῖν τὸ κρατοῦν τὸ φρονεῖν, Dem.

fataliter, ἐπιπόνως, Isocr.

fateor, ὁμολογῶ, possidere ista, κεκτῆσθαι ταῦτα, Dem. alicui, τινί, id. aliquid, προσομολογεῖν τι, idem.

fatigatio, κόπος, ὁ, Xen.

fatigo, κατακοπτω, - κάμνω, κόπτω, - τρυχω, - παρανιω, - ἐκκλίνω τινί, fatigor, ἀπαγορεύω, Xenoph. - fatigatus, κάμνων, ἀπειρηκώς, ἀπαπτοτος, ον, κατακοπος, ον.

fatisco, χαίνω, Lucian. laboribus fouillime, ῥάστα ἀπαπόμενοι, Herodian. fatisceto exercitu his rebus, ἀπαγορευοντος τοῦ στρατοῦ πρὸς ταῦτα, id.

fatue, ἀκρόνως, Suid. μωρῶς, Poll.

fatuitas, μωρότης, ἡ, μωρία, ἡ, Dem. Cf. stultitia.

fatum, εἱμαρμένη, ἡ, Dem. πεπρωμένη, ἡ, id. μοῖρα, ἡ, Isocr.

fatuor, ἐνθυζάμαι, Plato. μωραίνω, Lucian.

fatuus, μωρός, Isocr. Cf. stultus.

fauste, εὐτυχῶς, Herodian. Conf. feliciter.

faustitas, εὐτυχία, ἡ, Isocr. Cf. felicitas.

faustus, εὐτυχής, ές, Plut. Cf. felix.

fautor, συνεργός, ὁ, Gregor. βοηθός, ὁ, Thuc. παράκλητος, ὁ, Dem.

fautrix, συνεργός, ἡ, παράκλητος, ἡ.

faux, λάρυγξ, ὁ, Aristot fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ, Herodian. speluncae, στόμα τοῦ σπηλαίου, Aristid.

foveo, εὐνοῶ τινί, alicui, τινί, Dem. φρονεῖν τα τινος, id. εἴμι τινι εὔνους, idem. προσέχω τινί τὸν νοῦν, Xen. Persis, τοῖς τα Περσικά, Aelian.

favilla, αἰθάλη, ἡ, Al. Aphr.

favonius, ζέφυρος, ὁ, Aristot.

favor, εὔνοια, ἡ, Dem εὐμένεια, ἡ, id. Cf. benevolentia.

favorabilis, φιλοῦς, Aristot.

favus, κηρίον, τό, Aristot. favos con-

Digitized by Google

struo, κηρίζω, id. favos eximo, ἐξαίρω τὸ κηρίον, id.

fax, λαμπάς, ἡ, φανός, ὁ, δᾷς, δαδός, ἡ, - fax ardens, πυρσός, ὁ, faces fabricor, δαδουργέω, faces gesto, δαδουχέω, δαδοφορέω, - Metaph ut, accidimus faces, ἐπαυσμα, τό, ὑστόπυρμα, τό, ἐμπύρευμα, τό.

faxo, facsim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

febricito, πυρέσσω, Galen. πυρεταίνω, Aretaeus.

febricula, πυρέσσιον, τό, Al. Aphr.

febriculosus, πυρετώδης, ες.

febrilis, πυρετικός, Galen.

febrio, i q. febricito.

febris, πυρετός, ὁ, Gal. quotidiana, ἀμφημερινός, tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχής, Dem. hectica, ἕκτικος, conversio et accessio febris, σφοδρὸς καὶ κατεβολὴ πυρετοῦ, Dem. ardor febris, καῦσος, ὁ, rigor s. horror, ῥῖγος, τό.

Februarius, Ἐλαφηβολιών, ὁ, Dem. Φεβρουάριος, ὁ, Plut.

fecialis, εἰρηνοδίκης, ὁ, Dion Hal. σπονδοφόρος, ὁ, Plut.

fecunde, εὐκάρπως, εὐσίκως, εὐφόρως.

fecunditas, εὐφορία, ἡ, Theaphr.

fecundo, εὐκαρπον ποιῶ.

fecundus, εὔτοκος, ον, εὔκαρπος, ον, Theophr. εὔφορος, ον, Heradian.

fel, χολή, ἡ, Plut.

felicitas, εὐτυχία, ἡ, Dem. εὐτύχημα, τό, id. εὐδαιμονία, ἡ, Isocr. εὐπραγία, ἡ, id. εὐπραξία, ἡ, Dem. εὐποιμία, ἡ, Lucian. magna, εὐδαιμονία μεγάλη, Dem. πολλὴ καὶ μεγάλη, id. summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, Isocr. nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, idem. incredibilis, εὐτυχία θαυμαστή, id inexspectata, ἀπροσδόκητος, id. falsa, εὐδαιμονία ψευδής, Isocr. antiqua, παλαιά, Dem. praesens, ὑπαρχοῦσα, Isocrat. communis, κοινή, id. aliena, ἀλλοτρία, idem. conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, Isocr. perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινα πρὸς εὐδαιμονίαν, Demosth. felicitatem dare, εὐδαιμονίαν δίδοναι, id. parere bello, κτᾶσθαι διὰ πολέμου, id. adipisci, καθίστασθαι εἰς εὐδαιμονίαν, Isocr. ferre pulcre et moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως τὴν εὐτυχίαν, Isocr. metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρί, Dem. metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν πρὸς ἀργύριον, Isocr. aestimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τινος, id. augere, ἐπιδοῦναι τι πρὸς εὐδαιμονίαν, id. omittere, στερεῖσθαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας, id. eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τινι τὴν εὐδαιμονίαν, id felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, Dem. non moderate uti, οὐ μετρίως χρῆσθαι εἴς τις εὐτυχεῖ, id. abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, Isocr. corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ τῆς εὐπραγίας, id. indignum se praebere, ἀνάξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, id. certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, id.

feliciter, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, Isocr.

felis, αἴλουρος, ὁ, Aristot.

felix, εὐτυχής, ές, Dem. εὐτυχῶν, id. εὐδαίμων, ον, id. εὐδαιμονῶν, οῦν, id. et beatus, εὐδαίμων καὶ μακάριος, id. et beatus gloriosque vivens, εὐτυχῶν καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ διάγων, Dem. propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, id. sum, εὐτυχέω, id. usque quaque prosperi fortuna utar, διατυχέω, Dem. εὐδαιμονέω, id. feliciem efficio aliquem, εὐδαίμονα τινα ποιεῖν, Isocr. praedico aliquem, εὐδαιμονίζω τινά, id. μακαρίζω τινά, Isocrat. felicem vitam agu, εὐδαιμονίας τὸν βίον διαπελάω, id.

felleus, χολώδης, ες, Gal.

fellello, γλυκύον, τό, Dem.

femen, μηρός, ὁ, Plut.

femina, θῆλεια, ἡ, Dem. γυνή, ἡ, id. Cf. mulier.

feminens, θῆλυς, Plut. femineo natura s. ingenium, θηλυτής, ἡ, Plut.

femininus, θηλυκός, feminino genere, θηλυκῶς, Athen.

femoralia, περιζώματα, τά, Plut.

femur, μηρός, ὁ, Plut.

fenestella, θυρίδιον, τό, Plut.

fenestra, θυρίς, ἡ, Plut. fenestram aperire alicui, λαβὼν παραθίδοναι τινι, Plato. κλεισθὰ ἀνοίγειν τινί, Plut.

fera, θηρίον, τό, Xen.

ferocitas, εὐφορία, ἡ, Philo.

ferilis, νεκρικός, ἡ, ὄν, Lucian.

ferax, εὔφορος, ον, Herodian. Conf. fertilis.

ferculum, φορεῖον, τό, δίσκος, τό, παρατιθέμενον, τό, fercula, ἐστιατιζόμενα, τά.

fere, σχεδόν, dixi, quasi existimo expedire, εἴρηκα, ὡ νομίζω συμφέρειν, Dem. fere evertere rempublicam, σωφρονιστὸν λύειν πολιτείαν, Isocr. fere diloniatus fui, μονονοῦ διεσπάσθην, id. fere singulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, idem. fere diversum, ὀλίγου δεῖν λέγειν, Dem.

ferentarius, ἀκροβολιστής, ὁ, Aelian.

ferculum, φερετρον, τό, Hom. σορός, ὁ, Clem. Alex.

ferias, ἑορτή, ἡ, Dem. τελετή, ἡ, Isocrat. Bacchanalium, ἑορτὴ τῶν Διονυσίων, Dem. ferias ago V. ferior.

feriatus, σχολαῖος, male feriatus, κακόσχολος, ον, Isid. Pelus.

ferinus, θηριώδης, ες, homo, ἄνθρωπος, Aristot. natura, φύσις, idem. θήριος, ον, cornua, θηρίου κέρα, Xen.

ferio, τύπτω, Dem. aliquem cominus, πατάσσειν τινά, Xen. calce, λακτίζω, Lucian. cornu, κερατίζω, Plato.

ferior, σχολάζω, Plut. σχολὴν ἄγω, Lucian.

feritas, ἀγριότης, ἡ, θηριώδες, τό, θηριωδία vel θηριωδία, ἡ, θηριότης, ἡ.

ferme, i. q. fere

fermentaceus, ζυμώδης, ες.

fermentatio, ζύμωσις, ἡ, Plato.

fermentatus, ζυμώτος, ὁ, panis, ἄρτος, Poll.

fermentesco, ζυμόομαι, Hippocr.

fermento, ζυμόω, Theophr.

fermentum, ζυμη, ἡ, Plut. refero, ζυμόω, Diosc.

fero, φέρω, belli pondus, τοῦ πολέμου βάρος, Diod. Sic. facile res adversas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, Aristot. aequo animo, εὐσκημόνως, Xenoph. facile calamitatem, ἐκλῆς, μετρίως, σφόδρα, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, Isocr. Aristot. moleste, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, idem. contumeliam, ἀνίχομαι ὕβρεις, Dem. aegerrime ignominiam, σφόδρα ἀτιμίαν, Plato. iniquo animo rem, δυσχερῶς τὴν πρᾶξιν, Dem. moleste aliorum successus, ἀχθόμαι ἐπὶ ἄλλων εὐτυχούντων, Plut. legem, τίθημι νόμον, id. literas s. epistolam, φέρω ἐπιστολὴν, idem. ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός τινα, idem. opem alicui, ἐπικουρεῖν τινί, Xenoph. opem fero bonis amica in calamitate, βοηθεῖν φίλοις σπουδαίοις δυστυχοῦσι, Isocr.

ferocio, ἀγριότης, ἡ, Plato. ἀγερωχία, ἡ, Philostr.

ferocia, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, Plut.

ferociter, ἀγρίως, βιαίως, at valde superbe, ἀγερωχῶς καὶ λίαν ὑπερηφανῶς, Polyb.

ferox, βίαιος, Dem. θρασυνόμενος, id. ἄγριος, Plotu.

ferramentum, σίδηρον, τό, Thue.

ferraria, σιδηρουργία, ἡ, σιδηρεῖον, τό, Aristot.

ferrarius, σιδηρεύς, faber, σιδηρεύς, ὁ, Poll.

ferreus, σιδηρεός, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, Xenoph. catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις, Dem. cor, σιδηρεόν σπλάγχνον, Plut.

ferrugineus, ἰώδης, ες.

ferrugo, ἡ ἰὸς σιδήρου, Diosc.

ferrum, σίδηρος, ὁ, Plut. ferro munio seu obduco, praefigo, σιδηρόω, Thue.

ferrumen, κόλλα, ἡ, Diosc.

ferruminatio, κόλλησις, ἡ, σιδήρου, Plut.

ferruminu, κολλάω σίδηρον, Plut.

fertilis, εὔφορος, ον, Herodian. πολυκαρπος, ον, Theophr.

fertilitas, εὐφορία, ἡ, Philo. nonnus, εὐετηρία, Dem. Xen.

fertiliter, εὐφόρως.

ferula, ῥάβδος, ὁ, Xenoph. ῥάβδος, ἡ, Plut.

feruloceos, ναρθηκώδης, ες.

ferus, ἄγριος, Isocr.

fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τί, Galen. ἀναβράζω, Diosc.

ferveo, ζέω, Galen.

ferveoco, ζέομαι, Diosc.

fervidus, ζεστός, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, Diosc.

fervor, βρασμός, ὁ, ζέσις, ἡ.

fessus, ἀπειρηκώς, Plato, κατάπονος, ον, κάμων, κεκμηκώς.

festinanter, διὰ σπουδῆς, Herodot μετὰ σπουδῆς, Xen. μετὰ πολλῆς σπουδῆς, id. scribo, διὰ τάχους γράφω, Isocr.

festinate, i. q. antecedens.

festinatio, σπουδή, ἡ, Dem. τάχος, τό, id.

festinata, i. q. festinanter.

festine, ταχέως, Dem. ταχύ, id. cf. festinanter.

festino, σπεύδω, Dem. ad aliquem, πρός τινα, Aristoph. praeoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸν καιρόν, Herodian. expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατείαν, Isocr.

festinus, σπουδαῖος, Dem. ταχύς, id.

festive, ἀστείως, Plut. ἱκανῶς, id.

festivitas, ἀστειότης, ἡ, σκωπτικός, τό, Xenoph.

festivus, ἀστεῖος, Dem. εὐτράπελος, ον, Isocr. ἁβρός, et urbanus, καὶ ἀστυκός, Lucian cf. facetus.

festuca, κάρφος, τό, Plut.

festum, ἑορτή, ἡ, Dem. τελετή, ἡ, Id. et sacrum, τελετὴ καὶ ἱερόν, id. festum instituo, ἱερομηνίαν ποιῶ, id. celebro, s. ago, ἱερομηνίαν s. ἑορτὴν ἄγω, Dem. Isocr. ἑορτὰ

Digitized by Google

ζω, Isocr. violo, ἀδικέω περί τὴν ἑορτήν, Dem. impietate, ἀσεβέω περί ἑορτῆς, id.
festus, ἑόρτιος, ον, ἑορτώδης, ες, festi dies, ἑορτώδης καιρός, Plutu.
fiber, κάστωρ, ὁ, Diosc.
fibra, ἶς, ἡ, Hippocr.
fibrinus, ὁ, ἡ, τό, τοῦ κάστορος.
fibula, πόρπη, ἡ, πορόνη, ἡ, Aelian.
fibulo, πορπόω, Suid. πορπαλίζω, Aeschyl. ἐμπορπάω, Herodot. aliquid, πορόνῃ τι καταλαμβάνω, Aelian.
ficetum, συκῶν, ὁ.
ficosus, συκώδης, ες.
ficte, πλαστῶς, Plato. πεπλασμένως, Aristot.
fictile, πήλινον, τό, κεραμίς, ἡ, Athen.
fictilis, e, κεράμινος, Herodot. κεράμεος, Plut. κεραμικός, Herodot.
fictio, πλάσις, ἡ.
fictitius, πλασματώδης, ες.
fictor, πλάστης, ὁ, Plut. πλασματίας, ὁ, id.
fictus, προσκεκινητός, ον, Aristot.
ficulneus, σύκινος, ξύλον, Plut.
ficulnus, arbor, συκῆ, ἡ, Diosc. fructus, σῦκον, ου, τό, Dem. ficus uavella, συκάς, ἡ, Poll. e ficubus fectus, σύκινος, Plut. vinum e ficubus, συκίτης, ὁ, Diosc. ficus legu, συκάζω, Poll.
fide, πιστός, Dem.
fidejubeo, ἐγγυάομαι, Plut.
fidejussio, ἐγγύη, ἡ, Dem. κατεγγύη, ἡ, id.
fidejussor, ἐγγυητής, ὁ, Dem. ἐγγυώμενος, ὁ, id.
fidelia, χύτρα, ἡ, Plut.
fidelis, πιστός, Dem.
fidelitas, πιστότης, ἡ, Plut.
fideliter, πιστῶς, administrare aliquid, διοικεῖν τι, Dem.
fidenter, θαρσαλέως, Isocr. θρασέως, Dem.
fidentia, θρασύτης, ἡ, Dem. ἀτολμότης, ἡ, id. θάρρος, τό, Aristot.
fides, πίστις, ἡ, Dem. τὸ πιστεύεσθαι, id. setis fidei, ἱκανὴ πίστις, Isocr. fidem dare s. obstringere alicui, πίστιν τινί διδόναι, Dem. edhibere alicui, ποιεῖσθαί τινι, Plut. dare et accipere, δόναι καὶ λαβεῖν, Dem. διδόναι καὶ δέχεσθαι, Isocr. violare, e. solvere, λύειν, Isocr. non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, Xen. ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, s. πρός τι, Isocr. publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινί, id. habere alicui, πιστεύειν τινί, Dem. fallere, ψεύδεσθαι, Isocr. invenio epud cliquem, εὑρίσκω πρός τινα, id. esse alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, Dem. firmari, γίγνεσθαι, Isocr. fide dignus, ἀξιόπιστος, ον, Dem. ἀξιόχρεως, ω, id.
fides, i. e. chorda, χορδή, ἡ, Plato.
fidex non habens, ἄχορδος, ον, Aristot.
fidilius cano, κιθαρίζω, Lucian.
fido, πιστεύω, alicui, τινί, Dem. nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, id. cf. confido.
fiducia, θάρρος, τό, Aristot. θάρσος, ους, τό, Xen. fiduciam repono in aliquo, πίστιν θέσθαι τινι, Pleto. πιστεύω τινί, Dem. θαρρῶ τινί, Herodian. in deo, πίστιν θέσθαι τοῦ θεοῦ, Eurip.
fidus, πιστός, Dem. natura, φύσει, id. fidum se praebere alicui, πιστὸν παρέχειν αὐτόν τινι, Isocr. esse alicui, εἶναί τινι, id. διακεῖσθαι πρός τινα, id.
figlina, κεραμεῖον, τό, Aeschin.
figlinum, so. vas, κεραμεῖον, τό, Plut.
figlinus, κεραμεύς, Diosc. κεραμικός, ἐαλίκ, κεραμική πυλίς, Plut.
figmentum, s. opus figlinum, πλάσμα, τό, Lucian. et commentum, καὶ σκεύασμα, id. omnia figmenta et commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, id.
figo, πήγνυμι, aliquid, τί, Xenoph.
figularis, vide figlinus.
figulus, κεραμεύς, ὁ, Aristot.
figura, σχῆμα, τό, Dem. τύπος, figuram columbae inducere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστερᾶς, Aelian. cf. forma.
figuratio, σχηματισμός, ὁ, Plut.
figuro, σχηματίζω, Xenoph. ἐκτυπόομαι, Isocr.
filia, θυγάτηρ, ἡ, Dem. natu major, πρεσβυτέρα, id. nubilis, ἐπίγαμος, id. ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, id. indotata, ἄπροικος, id.
filiola, θυγάτριον, νέ, Dem.
filiolus, τεκνίον, τό, N. T.
filius, υἱός, ὁ, Dem. υἱεύς, ἑως, ὁ, id. παῖς, ὁ, id. natu maximus, εἷς πρεσβύτατος, id. elter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμενος, id. minimus, νεώτατος, id. adultus, εἷς ἀνήρ, id. legitimus, υἱὸς γνήσιος, id. naturalis, υἱὸς γόνῳ, id. adoptivus, εἷς υἱοποιητός, id. subdiditius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, id. unigenitus, εἷς μονογενής, Plato.
filix, πτερίς, ἡ.
filo, μηρύομαι, Lucian.
filum, νῆμα, τό, Nas. telee, ὕφασμα, τό, linenm, λίνον, τό, Plot. deduco, μηρύομαι, Luc.
fimbria, κρόσσεδον, τό, Athen.
fimetum, κοπρών, ὁ, Clem. Al.
fimus, κόπρος, ὁ, Aristot. ἄφοδος, ἡ, Diosc.
findo, σχίζω, ligna, ξύλα, Xenoph.
fingo, σχηματίζω, Xen. simulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, Isocr. sermones s. fabulas, πλάττω λόγους, Dem. mendacia, πλάττομαι ψευδῆ, Xenoph. et simulo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιοῦμαι, id. aliquid, ut poeta, ποιητής τι ποιεῖ, id. multa facinora tetra de cliquo, λογοποιεῖν πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, id. exemplum, πλάττω παράδειγμα, id. rationes easque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους καὶ παράγω πρός τι.
finio, τελέω, aliquid, τί, Dem. sermonem, τελευτᾶν λόγον, Thuc. παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, Plato. certamen, διαγωνίζομαι, Xen. vitam, καταλύω τὸν βίον, Lucian. agrum, ἀρίζω χώραν, Dem.
finis, τέλος, τό, Dem. πέρας, τό, id. ὅρος, ου, ὁ, id. finem alicujus rei constituo, ὑποτίθημι τέλος τινί, idem. attingo alicujus rei, περί τελευτὴν τινός εἶμι, Isocr. accedo ad finem negotii, πράγμα μοί ἐστι πρὸς τελευτήν, Dem. habere finem, ἔχειν τέλος, id. nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, id. οὐδέν πέρας ἔχειν, id. impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, Plato. καταπαύω τὸν λόγον, Lucian. sine fine, ἀδιαλείπτως, N. T. ad finem perduco sermonem, περαίνω λόγον, Isocr. finibus cereo, ἀορίστως, Synes. fines terrae, ὅροι γῆς, Herodian. imperii, τῆς ἀρχῆς, id. cf. limes, llem terminus.
finitimus, ὅμορος, ον, regio, χώρα, Dem. praedium, χωρίον, id. et in vicinia habitans, ὅμορος καὶ πλησίον οἰκῶν, Isocr. alicu us, πειρατῶν χώραν τινός, id. omnibus finitimis sociis uti, ἔχειν πάντας τοὺς περιχώρους συμμάχους, Dem.
finito, ὁρισμός, ὁ, Aristot.
finitivus, ὁριστικός, Aristot.
finitor, ὁριστής, ὁ, Dem.
fio, γίγνομαι, Dem. γίνομαι, Isocr. fit, συμβαίνει, id. fiat! γένοιτο! Just. Mart. fieri potest, ut nibi quis ipse injurium faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτόν, Aristot. fieri non potest, ut pauci multis bene veliut, οὐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ' ἄν, Dem. ut homines ab errore abducantur, ἔστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, Isocr. ut consequatur injustus, οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κτήσασθαι, Dem. ut bene cudiant, εἰ δυνατὸν ἀκούειν κολλίς, Chrys. ut homo dei colloquium sustineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείας ἐντεύξεις ὁμιλεῖν, id.
firmamen, στήριγμα, τό Plut.
firmamentum, i. q. firmamen.
firmator, βεβαιωτής, ὁ, Plut.
firme, βεβαίως, Plato.
firmitas, βεβαιότης, Aristot.
firmitudo, i. q. firmitas.
firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, Herodian. imperium, βεβαιόομαι ἀρχήν, Thuc. cf. confirmo.
firmus, βέβαιος, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, Dem. firmum s. ratum esse, κύριον εἶναι, id.
fiscelis, ὁ, ἡ, τό τοῦ ταμείου.
fiscella, κυρτίς, ἡ, κυρτίδιον, τό, Diosc.
fiscus, δημόσιον, τό, ταμιεῖον, τό, Herodian. Cf. aerarium.
fissilis, σχιστός, ή, όν, Theophr.
fissio, σχίσις, ἡ Suid.
fissura, σχίσμα, τό, Lucian.
fistuca, ὄργανον τῶν ἐλαφιζόντων.
fistuco, ἐλαφίζω, Theophr.
fistula, αὐλός, ὁ, Plato. σύριγξ, ἡ, Aristot.
fistularis, αὐλικός, συριγγίας, ὁ, arundo, συριγγίας κάλαμος, Diosc. συριγγίς, ἡ, cassia, συριγγίς κασσία, Galen. parve, συρίγγιον, τό, Plut.
fistulator, αὐλητής, ὁ, Hesych. αὐλητής, ὁ. Dem.
fistulo, αὐλέω, Plut.
fistulatio, αὔλησις, ἡ, Aristot.
fistulosus, συριγγώδης, ες, Euseb.
flabellum, quo ventilatur frumentum, πτύον, τό, Xen. quo excitantur carbones, item muscarium, ῥιπίς, ἡ, Poll. et Aristoph.
flabrum, πνεῦμα, τό, Aristot.
flaccen, χαλάω, Plato. μαραίνομαι, Aristot
flaccidita, μάρανσις, ἡ, Aristot. μαρασμός, ὁ, Idem.
flaccidus, χαλαρός, Joseph. μαρασμώδης, ες, Galen.
flaccus, ὁ τὰ ἄνω καταβαλλων.
flagello, μαστιγόω, aliquem, τινά, Dem. equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, Plut.
flagellum, μαστιξ, ἡ, Plut.
flagitiose, μοχθηρῶς, Plato. vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζῶ, Aristot.
flagitiosus, μοχθηρός, Plut.
flagitium, μοχθηρία, ἡ, Dem. πονήρευμα, τό, Id. conf. crimen, item scelus.

Digitized by Google

flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, Dem. λιπαρέω, Herodian.
flagrans, διάπυρος, ον, Plut. pecuniae, ἐρασιχρήματος, ον, Xen. in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.
flagrantia, φλογμός, ὁ.
flagrio, μαστιγίας, ὁ, Plut.
flagro, φλέγομαι, Plut. desideriis alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ἐπί τι, Dem. πόθον τινόν ἔχω τινός, Xen.
flagrum, μάστιξ, ἡ, flagris caedo, μάστιξι ξαίνω, Plut.
flamen, πνεῦμα, τό, Aristot.
flamen, sacerdos, ἱερεφάντης, ὁ, Plut. ἱερεύς, ὁ, Philo.
feminia, φλαμίνιον, τό.
feminia, ἱερεφάντρια, ἡ.
flaminius, φλαμινιος, ἱερεφαντικός, Plut.
flamma, φλίξ, ἡ, Plut. solis, φλογμὸς ἡλίου, Philo.
flammarius, φλογιεύς, ὁ.
flammeum, φλογιεῖον, τό.
flammeus, φλογινος, Gregor. φλογώδης, ες, Erasistr.
flammo, φλογίζω, Hesych.
flammula, φλόγιον, τό, Dionys. Long
flatus, πνεῦσις, ἡ, Gregor.
flaveo, ξανθίζομαι, Athen.
flavus, ξανθός, Aristot.
flebilis, ε, ξηνώδης, ες, Hdn.
fleto, κλαίω, κλίνω, ἐπιολίνω, τρέσω.
fleo, κλαίω, aliquem, v. defleo.
fletus, us, κλαυθμός, ὁ, Plut.
flexibilis, καμπτός, animo, εὐπειθής, ες, Isocr.
flexio, κάμψις, ἡ.
flexuosus, καμπύλος.
flexuosus, πολυκαμπής, ές, Plut.
flexura, καμπή, ἡ, Plut.
flexus, us, καμπή, ἡ, Plut.
flo, πνέω, Xenoph.
floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, Aeschin. ἀμελῶς ἔχω περί τι, Dem. παρά οὐδὲν ἡγοῦμαί τι, Dem.
flocculus, κρόκιον, ου, τό.
floccus, κρόκις, ἡ, Plut. floccos lego, κροκίζω, Arctaeus. floccorum lectio, κροκίσμός, οῦ, ὁ, Galen.
floreo, ἀνθέω, Aristot. aetate, ἀνθέω ἐν ἥβῃ, Plato. ἀνθῶ ἀκμῇ, Diose. divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, Herodot. χρήμασι, Aeschin. summa gloria, διαφέρω μακρῷ τῷ δόξῃ, Aelian.
floresco, ἀνθίσμαι.
florens, ἀνθεινός, Plut.
floridus, ἀνθηρός, Lucian. ἀνθινός, Id. εὐανθής, ές, Plato. orator, ὁ τῶν λόγων ἀνθίζων, Dion. Hal.
florulentus, ἀνθώδης, ες, Theophr.
flos, ἄνθος, τό, Aristot. aetatis, ἀκμή, ἡ, Isocr. ἀκμὴ ἀνθοῦσα, Id. in flore aetatis constitutus, ἀκμάζων, ὁ, Dem.
floscullus, ἀνθύλλιον, τό, Diose.
fluctuatio, σάλευσις, ἡ, κυμάτωσις, ἡ, Strabo.
fluctuo, κυμαίνω, Plut. κυμαίνομαι, Id. κυματόομαι, Thuc. animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, Herodian. ἐν ἀπορίᾳ γίγνομαι, Thuc.
fluctuosus, κυμαντώδης, ες, Aristot.
fluctus, us, κῦμα, τό, Lucian.
fluentum, ῥεῖθρον, τό, Theophr. τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, Herodot. parvum, ῥευμάτιον, τό, Plut.

fluidus, ῥοώδης, ες, Aristot. ῥυτός, Theophr.
flumen, ποταμός, ὁ, Dem.
flumineus, ποτάμιος, Diod. Sic.
fluo, ῥέω, fluvius fluit per medium urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, Xen. fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, etc.
fluvialis, ποτάμιος, Diod. Sic.
fluvius, ποταμός, ὁ, Dem. qui transiri nequit, ἀδιάβατος, Xenoph. in quo navigari potest, ναυσίπορος, Idem.
fluxa, ῥευστά.
fluxio, ῥεῦσις, ἡ, ventris, ἡ ῥευματισμὸς κοιλίας.
fluxus, ῥευστός, ῥοώδης, ες, — fluxi homines, διεκχυμένοι, διεῤῥυηκότες, πρὸς τὴν δίαιταν ὑγροί, εὐκατάφορεῖς εἰς ἡδονάς.
fluxus, us, ῥεῦμα, τό.
foeillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινά, Dem.
foculus, ἐσχάριον, τό, Plut.
focus, ἐσχάρα, ἡ, Hom. ἑστία, ἡ, Herodian.
fodico, νύττω, ἐπινύττω.
fodina, μέταλλον, τό, Polyb. μεταλλεία, ἡ, Diod. Sic.
fodio, ὀρύττω, ταφρεύω, σκάπτω, vinea fodere, ἀμπέλους σκαπτίζειν, Geop.
foecunde, cum omnibus suis derivatis v. sub fecund
foede, μιαρῶς, αἰσχρῶς, Dem. of. turpiter.
foederatus, ὑπόσπονδος, ον, Dem. ὁμόσπονδος, ον, Idem.
foeditas, atis, αἰσχρότης, ἡ, αἶσχος, τό, αἰσχρόν, τό, foeditas oloris, δυσωδία, ἡ, ἰσωδία, ἡ.
foedo, μιαίνω, Herodian. aliquid, καταρυπαίνω τι, Dem.
foedus, μιαρός, ά, όν, Dem. Cf. turpis.
foedus, eris, σπονδή, ἡ, Dem. συνθήκη, ἡ, Id. facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα, Id. icere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδάς τινι, Id. jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην σφίσι τινα, Id. improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκας, Idem. fugere, φεύγειν συνθήκην, Isocr. violare, παραβαίνειν συνθήκην, Dem. παρασπονδεῖν, Id. rumpere, s. solvere, λύειν συνθήκας, Id. delere, ἐξαλείφειν συνθήκας, Isocr. servare, διαφυλάττειν συνθήκας, Deos. excipere aliquem in foedere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ, Id. comprehendere aliquem in foedere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ, Id. excludere aliquem foedere, ἐκποιεῖν τινά τινα, Id. manere in foedere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, Id.
foemina, cum suis derivatis vid. sub femina, etc.
foeneratio, δανεισμός, ὁ, Plato. δάνεισμα, τό, Thuc. τοκισμός, ὁ, Aristot. facere foenerationem, τοκίζεσθαι δάνεισμα, Thuc. committere pecuniam foenerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, Plato.
foenerato, ἐπὶ τόκῳ, Plato.
foenerator, δανειστής, ὁ, δανείζων, ὁ, Dem. τοκίζων, ὁ, Id.
foeneratorius, δανειστικός.
foenero, δανείζω, Demosth. τοκίζω, Id. Cf. foenus.
foenile, χορτών, ὁ, χορτοδοχεῖον, τό.
foeniseca, χορτοκόπος, ου.
foeniscium, χορτοκοπία, ἡ.
foenum, χόρτος, ὁ, Xenoph. χιλὸς ξηρός, Id. projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵππαις, Idem.
foenus, τόκος, ὁ, Isocr. δάνειον, τό, Aristot. foenori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, s. χρήματα, Dem. foenori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, Id. foenori pecuniam aloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, Plato. foenus exerceo, ποιέομαι δανεισμα, Thoc. foenore exhaurior, καταναλίζομαι, Aristot.
foeteo, ἔχω κακῶς, δυσωδία.
foetidus, δυσώδης, ες, Lucian. βαρύοσμος, ον, Diose. κακόσμος, ον, Hesych.
foeto, λοχεύομαι, τίκτω, Aristot. κυοτοκέω, Philo.
foetor, δυσωδία, ἡ, Plut. κακοσμία, ἡ, Pall.
foetura, κύημα, τό, Aristot. κύησις, ἡ, Phil.
foetus, us, κύημα, τό, Aristot.
foetus, ἐγκύων, Aristot.
foliaceus, πεταλοειδής, ές.
foliatus, φυλλώδης, ες.
foliosus, πολύφυλλος, ον, Theophr.
folium, φύλλον, τό, Aristot. folium, πέταλον, τό, Theophr.
folliculus, θυλάκιον, τό, Diose.
follis, κίφυκις, ὁ, Lucian.
fomento, ἐπαθάλπω.
fomentum, θαλπτήριον, τό.
fomes, ὑπόκαυμα, τό, Plut. ἔκκαυμα, τό, Herodian. ζώνιον, τό, Max. Tyr.
fons, πηγή, ἡ, Plut. πρίνα, ἡ, Dem. fontes et putei deficere solent, καὶ πηγαὶ καὶ φρέατα ἐλλείπειν πέφυκε, Id.
fontanus, πηγαῖος, Aristot. κρηναῖος, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, Athen.
fonticulus, πηγίδιον, τό, πηγίον, τό, κρηνίς, ἡ.
foramen, ὀπή, ἡ, Athen. auriium, τῶν ὠτῶν, Poll. foratum, τρῦμα, τό, Diose. muris, μυωπία, ἡ, Aelian.
foraminosus, τρηματώδης, ες, Aristot.
foras, ἔξω, Dem. ἐκτός, Id.
forceps, πυρκάγρα, ἡ, Hom.
fordia, ἡ βοὸς ἔγκυος.
forensis, ἀγορᾶιος, α, ον, s. ἀγορᾶιος, ον, controversia, ἀγορᾶιος διαφορά, Herodian et politicus, forensium rerum peritus, ἀγορᾶιος καὶ πολιτικός, Plut.
fores, θύρα, αἱ, Xen. pulso, θυρακοπέω, Aelian. aperio, τὰς θύρας ἀνοίγω, Lucian. foribus claudo s. munio, θυρόω, Xenoph.
forfex, ψαλίς, ἡ, forfice reseco, ψαλίζω.
fori, ἐδώλιον, τό, Herodot. κατάστημα, τό, Thuc.
forinsecus, ἔξωθεν, Dem.
furis, ἔξω, triginta dies foris esse, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθαι, Dem.
forma, μορφή, ὁ, heroica et deum decens, ἡρωϊκή καὶ θεοπρεπής, Plut. verborum, ἰδέαι, Id. uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, Isocr. cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ἔφυν ἀπεδώκε φύσις, Dem. formam venalem habere, κατηλεκτῶ τὴν κάλλει χρῆσθαι, Aelian. forma rei apud Philosophos, εἶδος, τό, forma dicendi s. orationis, ἰδέα, ἡ, Isocr. Cf. pulcritudo.
formalis, εἰδικός, Aristot.
formaliter, εἰδικῶς, Aristot.

Digitized by Google

formator, πλασματίας, ὁ, Plut.
formica, μύρμηξ, ὁ, Aelian.
formicalia, μυρμηκία, ἡ.
formicetum, μυρμηκιά, ἡ, Plut. μυρμηκών, ὁ, Hesych.
formicinus, μυρμηκώδης, ες, Plut.
formidabilis, φοβερός, Isocr.
formidatio, φόβος, ὁ, Isocr. δέος, τό, Thuc.
formido, φοβοῦμαι, pass. (pf. πεφόβημαι, f. φοβηθήσομαι,) δέδοικα, ἀποπτήσσω, cl. timeo.
formido, inis, δέος, τό, Dem. Cf. timor, a. metus.
formidulose, καταφόβως.
formidolosus, καταφοβος, ον.
formo, μορφόω, σχηματίζω, πλάττω, διαπλάττω, διατυπόω.
formositas, εὐμορφία, ἡ, Lucian. κάλλος, τό, Dem. εὐπρεπεία, ἡ, Id.
formosus, εὔμορφος, ον, εὐπρεπής, ές, mulier, εὐπρεπὴς γυνή, Dem. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα, γυνή, Id. κεκτημένη τὸ κάλλος, Isocr. formosissimus, ἰδέᾳ κάλλιστος, Aelian.
formula, σχημάτιον, τό, Herodot.
fornaceus, καμινεύς, ως, Strabo.
fornacula, καμίνιον, τό
fornax, κάμινος, ἡ, ἰστός, ὁ, θέρμαστρα, ἡ, βαῦνος, ὁ.
fornicator, πόρνος, ὁ.
fornico, καμαρόω.
fornicor, πορνεύω.
fornix, καμάρα, ἡ, Galen.
foro, τρυπάω, aliquid, τί, Lucian.
fors, τύχη, ἡ, Dem.
forsan, τάχα, Dem.
fortasse, ἴσως, τάχα, κατὰ τύχην.
forte, τυχόν, Dem. forte fortuna, τύχῃ, Dem. fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, Dem. forte fortuna adstantes, ἀπὸ ταὐτομάτου παρεστῶτες, Id.
fortifico, κρατύνω, Thuc.
fortis, ἀνδρεῖος, et utilis civis, καὶ χρήσιμος πολίτης, Dem. ἀνδρωδὴς, ες, ὑπέρ, ἀνδρωδὴς ἀνήρ, Id. hortari singulos, ut fortes sint, παρακαλεῖν ἑκάστους εἶναι εὐψύχους, Idem.
fortiter, ἐρρωμένως, adgredi res, ἀναλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, Dem. subimere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον εὐψύχως, Id. se gerere, ἀνδρωδῶς διακείμενος, Isocr.
fortitudo, ἀνδρεία, ἡ, Dem bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, Isocr. et virtus, ἀνδρεία καὶ ἀρετὴ, Id. ac tolerantia, ἀνδρεία καὶ καρτερία, Id fortitudine excellentia, ἀπερβολὴ ἀνδρεαγαθίας, Id. laudem aliqua re consequi, ἀπαρχεῖν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος, Id. exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, Id. opinionem consequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, Dem. fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων, Id.
fortuita, τυχόν, Isocr. nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημένοι θορυβοί, id. rei intervenerunt, ἀπὸ ταὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, Dem.
fortuitus, τυχών, Dem.
fortuna, τύχη, ἡ, Dem. et numen, καὶ δαίμων, id. et impetus rerum, καὶ ῥοῦς τῶν πραγμάτων, id. fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ, idem. prospere, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης, id. mala, τύχη φαύλη, id. tenuis, τύχη μικρὰ, id. gravis et acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινὴ, id. insperata, τύχη παράδοξος, id communis, τύχη κοινὴ, id. praesens, τύχη παροῦσα, id. impendens, ἐπιοῦσα τύχη, id. fatalis, ἀναγκαία τύχη, id. luxax, τύχη δραστήρια, id fortunae vis, ἰσχὺς τῆς τύχης, Dem. bona, τὰ διὰ τύχην ἀγαθὰ, id. beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης, id. sublimes motus, τὰ μετέωρα πτώματα τύχης, id. gradus supremus, ὄρος ἀκρότατος τῆς τύχης, id. temeritas, ἡ ἀγεννομοσύνη τύχης, id. adjuvante fortuna, τύχῃ ἀγαθῇ, id. μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς, id. bona, εὐτυχία, ἡ, Isocr. adversa, δυστυχία, ἡ, id. — fortunae, i. e. opes, ὄντα, ων, τά, Dem. ὑπάρχοντα, ων, τά, id. cauf. opes.
fortunate, εὐτυχῶς, Dem.
fortunatus, εὐτυχής, ές, Dem. Cf. felix.
fortuno, ποιῶ τινὰ εὐδαίμονα, Isocr.
forum, ἀγορά, ἡ, Dem. rerum venalium, τῶν ὠνίων, Aristot τῶν πωλουμένων, Thuc. judiciale, δικαστήριον, ου, τό, Demosth.
fossa, τάφρος, ἡ, Dem τάφρος, ἡ, Id. διώρυχα, ἡ, id. ὄρυγμα, τό, Xen. fossam ducere, ταφρεύω.
fossalis, ὀρυκτός, ἡ, όν, Diosc.
fossio, ὄρυξις, ἡ, Suid. ὀρυχή, ἡ, Plut.
fossor, ὀρυκτὴρ, ὁ.
fossula, ὀρύγματιον, τό.
fossure, ὀρυχή, ἡ, Plut.
fotus, ου, θέρμαμα, τό, Philo.
fovea, τάφρος, ἡ, Thuc.
fovea, θάλπω, calida aqua maria, πυρὶ θέρμῃ θαλάσσῃ, Diosc. ovum, ἐπωάζω, Atheo.
fractura, κλάσις, ἡ, Al. Aphr.
fraga, κάμαρα, τα.
fragilis, ε, εὔκλαστος, ον, εὔθραυστος, ον, Plut. θραυστός, Aristot. κατακτὸς, Diosc
fragilitas, εὔθραυστον, τό, ψαθυρότης, ἡ, Aristot.
fragmen, θραῦσμα, τό, Lucian. κλάσμα, τό.
fragor, πάταγος, ὁ, Aristat. κτύπος, ὁ, Xen.
fragrantia, εὐωδία, ἡ, εὐώδες, τό.
fragro, εὐωδιάζω.
frumea, ῥομφαία, ἡ.
frango, ἄγνυμι, ῥήγνυμι, κλάω, aliquem, ἐπικλάω τινα, Plut. audacium aliquejus, κατακλάω θρασύν τινός, Id. animosi, κατάγνυν τὴν ψυχὴν, Xen. potentiam alicujus, θρασύν δυναμὶν τινος, Plut. spem alicujus, θρασὺν ἐλπίδα τινός, Herodian. navem, πατάγω, Herodot. πατάγῳ τὸ πλοῖον, Demosth. minutim, διακλάω κατὰ μικρὸν, Xenoph.
frater, ἀδελφός, ὁ, Dem. germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, id. ἀδελφὸς ὁμοπατρὼ, id. uterius, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, id. ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, id. κατ' ἀμφοτερα συγγενὴς τινι, id.
fraterculus, ἀδελφίδιον, τό, Aristoph.
fraterne, ἀδελφικῶς, Joseph.
fraternitas, ἀδελφότης, ἡ, Chrys.
fraternus, ἀδελφικὸς, Chrys.
fratricida, ἀδελφοκτόνος, ὁ, Herodot.
fratricidium, ἀδελφοκτονία, Naz.
fraudatio, παρακρουσις, ἡ, Dem.
fraudo, παρακρούω, aliquem, τινά, Plato. παρακρούομαί τινα, Lucian. aliquos bonis, ἀποστερῶ τινὰς ἀγαθῶν, Isocr. τινὰς ἀγαθοῖς, id.
fraudulenter, δολίως
fraudulentia, δολιότης, ἡ, ὑπόβολή, ἡ, τὸ δίκλωον, Xen.
fraudulentus, δολερός, Xen. ἀπατηλὸς, Xenoph.
fraus, παρακρουσις, ἡ, Dem. ἀπάτη, ἡ, id. meditata, παρασκευὴ, ἡ, id. structa, μηχανὴ, ἡ, id. et praetextus, σόφισμα καὶ πρόφασις, id. fraudam invenire, σοφίσμα εὑρίσκειν, id. fretum fraude sua esse, ἀποστέρειν τοῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, id. circumventus fraude, πεισθεὶς ἀπάτῃ, id. vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, Dem. μετὰ δόλου καὶ τέχνης περιγίγνεσθαί τινος, idem. abhorrere a fraude, ἐξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, id. Cf. dolus.
fraxinus, μελία, ἡ, Diosc.
fremitus, φρύαγμα, τό, Xen.
fremo, φρυάττομαι, Plut. adversus aliquem, ἀγριαίνω πρός τινα, id.
frenatio, χαλινωσις, ἡ, Xen.
freodea, i. e. frango, θλάω, dentibus, βρύχω τοῖς ὀδόντας.
freno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph. χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, id.
frenum, χαλινὸς, ὁ, Xen. injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινί, id. detrecto a. auscultio, ἀφηνιάζω, Lucian. freno coercere, ἀχαλινώτους, ον, Plut. aureo utens, χρυσοχαλινος, ον, Xen.
frequens, συχνός, oppidum, πολίχνιον, Plut. πυκνὸς, id. hominibus, πολυανθρωπος, ον, Aristot
frequentamentum, πύκνωμα, τό, Plato.
frequantatio, σύκωσις, ἡ.
frequenter, συχνῶς, συχνὸν, Xen. πυκνῶς, Plato. πυκνάκις, Aristot.
frequentin, πλῆθος, τό, Dem. πυκνότης, ἡ, mutatinnum, μεταβολὴν, Isocr. hominum, πολυανθρωπία, ἡ, Diod. Sic. εὐανθρωπία, ἡ, Plut.
frequento, συχνάζω, Suid. scholam, φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem. aliquem, θαμίζω τινα, Plato.
fretum, πορθμὸς, ὁ, Plut. εὔριπος, ὁ, Xen.
fretus, πιστεύων, frandibus suis, τοῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, Dem. aliqua re, πεπιστευκὼς, οῦσι, ὅς τινι, Aeschin. talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, Isocr.
friabilis, εὔθραυστος, ον, Plut.
fricatio, v. fricjio.
frico, ψώχω, caput, τρίβω τὸν κεφαλὴν, Aeschin.
frictio, τρῖψις, ἡ, Galen.
frigefacio, ψύχω, Plato. ἀποψύχω, Ath.
frigeo, ῥιγῶ, Plato.
frigesco, ἀποψύχομαι, Aristot.
frigide, ψυχρῶς, loquer, ψυχρολογεῖν, ψυχρεύω, Hermog.
frigiditas, ψυχρότης, ἡ, Lucian. ψυχρὸν, τό, Xen. ψυχρεία, ἡ, Plut.
frigidiusculus, ὑπόψυχρος, ον.
frigidus, ψυχρός, Xen. κρυερὸς, Herodian frigida cuatio, ψυχρολογία, ας-, ἡ, Lucian. frigida lavo, ψυχρολουτρεῖν, Strabo. frigida, ψυχρὸν, τό, Athen.
frigo, ψύχω, Athen.
frigus, ψῦχος, ους, Plut. vehemens, ῥῖγος, τό, Xen. κρύος, τό, Lucian. κρυμὸς, οῦ, ὁ, Alciphr. frigore conglaciare, πηγνύναι τῷ ψυχρῷ, Plut.
frio, λεπτυνεῖν, Diosc.
fritillus, πυρνος, ὁ, κυβευτήριον, τό,

Digitized by Google

Plut.

frivulus, φλυαρώδης, ες, serius, φλύαρος λόγος, Plut.

frondatio, φυλλοκοπία, ἡ, κλάδευσις, ἡ, ἀπεφύλλωσις, ἡ.

frondator, κλαδευτής, ὁ.

frondeo, φυλλοφορέω, ἀπεφυλλίζω, Theophr.

frondescen, φυλλοῦσθαι, Arist.

frondeus, φυλλινος, Poll.

frondeos, φυλλώδης, ες.

frons, φύλλον, τό, Aristot. frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινά, Herodian.

frons, tis, μέτωπον, τό, Dem. frontem contrahere, τό μέτωπον ἀνασπᾶν, Aristoph. τό πρόσωπον συνστέλλω, Plut. et Laconum imitator videri volo, συνδρυπάζω καὶ λακωνίζω, Dem. exhilaro s. expurgo, τό μέτωπον χαλᾶν, Aristoph. perficiens, τὸ μέτωπον παρεστηκόμενον, Strabo. fronte adversa, μετωπηδόν, Herodot. ocium in frontem producere, φαλαγγας εἰς μάκος συνιστάναι, id.

frontale, προμετωπίδιον, τό, Aelian.

frontis, μετωπίας, ὁ, Poll.

fructifer, καρπιμος, Theophr. ἐπικάρπιος, ον, Aristot.

fructuarius, ἐπικάρπιος, ον, Aristot.

fructuosus, πολύκαρπος, ον, Theophr.

fructus, us, καρπός, ὁ, Dem. ἐπικαρπία, ἡ, id. ὄνησις, ἡ, id. fructum ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινί, Isocr. ἔχειν ὄνησίν τινι, Dem. percipere, ἐπικαρπεῖσθαι λαμβάνειν, id. καρπίζεσθαι καρπόν, id. capio, καρποῦμαι, id. adiciu, ἐφεστῶς, idem. colligo, καρπίζω, Diose. fructus perceptio, καρπωσις, εως, ἡ, Xen. qui percipitur, καρπιμος, ον, τό, fructuum collectio, καρπισμός, οῦ, ὁ, fructum non ferens, ἄκαρπος, ον, Theophr. non fero, ἀκαρπέω, id. in summitate habens, ἀκρόκαρπος, ον, id. edo, ἀκαρπέω, Hippocr. dulces proferens, γλυκυκαρπος, ον, Theophr. bis gignens, δίκαρπος, ον, Strabo. una annu ferens, ἐπετειόκαρπος, ον, Theophr. super folia habens, ἐπιφυλλόκαρπος, ον, id. multos ferens, πόλυκαρπος, ον, id. dulces ferens, ἡδύκαρπος, ον, id pulcrus gignens, καλλίκαρπος, ον, id. tenaces habens, λεπτόκαρπος, ον, Diose serotinos gignens, ὀψίκαρπος, ον, Theophr. latos habens, πλατύκαρπος, ον, Diose. multos gignens, πολύκαρπος, ον, Theophr. mature gignens, σεσῴκαρπος, ον, id. ad maturitatem perferu, τελειοκαρπέω, idem. ferens, φερίκαρπος, ον, Plut. bonos habens, χρηστοκαρπος, ον, Strabo. perdens, ἀλεσικαρπος, ον, Theophr.

frugalis, ε, λιτόβιος, ον, Strabo. εὐτελής, ές, mensa, εὐτελὴς τράπεζα, Herodian. in victu, τὸν δίαιταν εὐτελὲς καὶ ἀρχαῖος, Eunap frugali coena excipi, ἑστιᾶσθαι ἀφελῶς, Aelian.

frugalitas, εὐτέλεια, ἡ, Thuc. tueor rem familiarem frugalitate, σῴζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, Dem.

frugaliter, εὐτελῶς.

frugen, καρπός, ὁ, Dem. ex alieno agro percipere, καρποῦσθαι ἀλλοτρίου, id. efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸν ἐκ τινος χωρίου, id. terra fert fruges, γῆ φέρει καρπούς, id.

frugi, χρηστός, Xenoph. nullius frugi, ἄχρηστος, ον, Demosth. ad frugem redire, ὑπεκχεῖσθαι τοῦ σωφρονεῖν, Aelian.

frumentarius, σιτικός, lex, σιτικοὶ νόμοι, Plut. σιτηρέσιον, mensura, σιτομέτρον, Aristot.

frumentaries, qui frumentum vendit, σιτοπώλης, ὁ, σιτοπωλις, ου, ὁ, Aristot.

frumentatio, σιτολογία, ἡ, Polyb. ἐστιτισμός, ὁ, Xen.

frumentator, σιτολόγος, ὁ, σιτολογῶν, ὁ, Polyb.

frumentor, σιτολογέω, Polyb.

frumentum, σῖτος, ὁ, Dem. copiosum venale habere, σῖτον ἄφθονον ἔχειν ἀνεῖσθαι, idem. vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον, id. earum esse. oped aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον σπαρῆναι, id. non esse in agris propter bellum incultis, σῖτον οὐκ ἐνεῖναι ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀπόρῳ γεγενῆσθαι, id. importare, πῖτον εἰσάγειν, vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἴς τινα τόπον, εἰς ἀγορὰν, id. eniere, ἀνεῖσθαι σῖτον, idem. mercari, ἀγορᾶζειν σῖτον, id. ad coemendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, idem. vehere Athenas, πῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, id. expostare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τινι, id. importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἴς τινας, id. adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον, id. conservare, σῴζειν τὸν σῖτον, Dem. frumenti pretium constituere, τιμὰς τοῦ σίτου καθιστάναι. id. crescere in aliqua loco, ἐπιτιμᾶσθαι σῖτον ἐν τινι τόπῳ id. imminui, τοῦ σίτου τιμὰς ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν, id.

frunor, καρποῦμαι, agro, opibus, hominibus, χώρᾳ, χρήματα, ἀνθρώπῳ, Dem. Isocrat. bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, Isocr. λαμβάνω ἀγαθόν. Xen. republica bifariam, καρπῶ πόλιν διχῇ, Demosth.

frustatim, μερικῶς.

frustea, τριαλλᾶς, Dem. μάτην, Plato. ματαίως, id. κενεοπρεπῶς, Plut

frustratio, ἀστοχία, ἡ, Plut. ἀπότυγμα, τό, Diod. Sic. ἀστυχία, ἡ, ἐκπτωσις, ἡ.

frustro, ψεύδομαι, aliquem, τινά, Lucian. Cf. fallo.

frustror, ἀποτυγχάνω, spe, τῆς ἐλπίδος, Aristot. διαψεύδομαι ἐλπίδων, Plato. ψεύδομαι ἐλπίδος, Isocr. exspectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, Dem. gloria, δόξης, Isocrat.

frustulentus, ψωμώδης, ες.

frustulum, μερίον, τό, quod uri ingeritur, ψωμιον, τό, Loert.

frustum, τίμαχος, τό, Athen. rei esculentae, ψωμός, ὁ, Athen.

frutetum, θάμνος, ὁ, parvum, θαμνώνιον, τό, Diose.

frutex, θάμνος, ου, ὁ, aureulosus, φρυγανωδής, Diose.

frutiesatio, θάμνισις, ἡ.

fruticeetum, i. q. frutetum.

frutieu, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

frutieosus, θαμνώδης, ες, Theophr.

fuco, φυσόω, φυσιόω, καλλωπίζω, βάπτω, ἐντρίβω, φυκαλίζω.

fucosus, φυκώδης, ες.

fucos, φύκος, τό, Diose. φύκιον s. φυκίον, τό, Lucian. insectum, κηφήν, ὁ, Aristot. focum alicui facio, φυκαλίζω τινά, Dem. παρέχω τινί, id. io aliqua, ἀπατῶ τινά τι, Xen. fucio moribus, κατηλεῶ ἴχω τοῦ τρόπου, Aelian. sine fuco, ἀπεριέργως, Aelian. ἀδόλως, Thuc.

fuga, φυγή, ἡ, Dem. τροπή, ἡ, id. fugam meditor, βουλεύω δρασμόν, Herodot. ὑποτοιῶ δρασμόν, Aelian. in fugam verto, τρέπω εἰς φυγήν, hostes, ποιῶ φυγὴν πολεμίους, Xen. τρέπομαι (Med.) τοὺς πολεμίους, fuga salutem quaerere, σῴζειν ἑαυτὸν φυγῇ, Plutu. fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, Herodian recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, id. ad aliquem, πρός τινα, id. me proripio, αἴρομαι ἀποδρᾶς, id cf. fugio.

fugax, δρασέντης, ὁ, δρασέντις, ιδος, ἡ, Isocr.

fugio, φεύγω, aliquid, τί, Dem. διαφεύγω τι, id. fugitivam fortunam, δρασεντεύω ἐρασθεὶς τύχης, Isocr. ita res aliquas, ut, οὕτως ἀπέχομαί τινων, ὡς, id. negotio, ἀποδρᾶν ἀπό τῶν πραγμάτων, Dem. ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, id. poscis comitatos, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, id. cf. fuga.

fugitivarius, φυγαδοθήρας, ὁ, Plut.

fugitivus, φυγαδικός, servus, δρασέντης, ὁ, Dem.

fugito, δρασεντεύω, Philo, συχνὰ φεύγω, Plut.

fugo, ποιῶ φυγὴν, hostes, τοῖς πολεμίοις, Xen. τροπὴν ποιῶ τῶν πολεμίων, Herodian. τρέπω εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους, τρέπομαι τοὺς πολεμίους, - i. e. in exsilium pello, φυγαδεύω, Dem. Cf. fuga, et exsilium.

fulcimentum, ἔρεισμα, τό, Lucian.

fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.

fulcrum, ὑπέρεισμα, τό, ἔρεισμα, τό, Lucian.

fulgeo, λάμπω, αὐγάζω, ἀστραπάζω, στίλβω, ἀστεριλβῶ, ἀστράπτω, ἀμαρύσσω.

fulgetrum, ἀστραπή, ἡ, Aristot.

fulgor, αὐγή, ἡ, ἀστραπή, ἡ, αὔγασμα s. ἀστράπτασμα, τό, αὐγασμός, ὁ, λαμπρότης, ἡ, αἴγλη, ἡ, ἐλλαμψις, ἡ, φωγγος, τό.

fulgur, ἀστραπή, ἡ, στεροπή, ἡ.

fulguralis, ἀστραπαῖος, Aristot.

fulguratio, ἀστραπή, ἡ, Aristot.

fulguro, ἀστράπτω, Aristot.

fulico, αἴθω, ἡ, Aristot.

fuliginosus, λιγνώδης, ες, Hippocr.

fuligo, λιγνύς, ἡ, Diose.

fullo, κναφεύς, ὁ, Aristoph.

fullonium, κναφεῖον, τό, Herodot.

fullonius, κναφευτικός, κτε, κναφευτική, ἡ, sc. τέχνη, Plato. κναφικός, seu γναφικός, cardous, ἡ γναφικὴ ἄκανθα, Diose.

fulmen, κεραυνός, ὁ, Aristot. codit ie, πίπτει εἰς, Xen. fulmine icio sive percutio, κεραυνῶ, Plut. fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.

fulmineus, κεραύνιος, ον, ignis, κεραύνιον πῦρ, Plut.

fulmiuo, κεραυνῶ, aliquem, τινά, Plut.

fulnro, στήριγμα, τό, Plut.

fulcus, ἐσίζανθος, ου, Theophr. ὀτόξανθος, ον, Diose.

fumarium, καπνοδόχη, ἡ, Luc.

fumeus, et fumidus, καπνώδης, ες, καπνίας, ὁ, καπνοῦ πεπλησμένος.

fumigo, καπνίζω, Dem.

fumo, καπνοῦμαι, καπνιῶ, καπνὸν ἀναδίδωμι, καπνὸν ἀτίμω, - δομαῶ, ἀποδυμιῶ.

fumosus, καπνώδης, ες, Galen.

fumus, καπνός, ἐκ καπνοῦ. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινά, Dem. fumum excito, τυφῶ καπνόν, Herodot. fumo infesta, καπνῷ τυφῶ, Aristoph. in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum evanesco, ἐκτυ-

Digitized by Google

φύμα. Diosc.

funalis, σχοινοφόρος, ον, σχοινοειδής, ές, σχοινώδης, ές.

funambulus, σχοινοβάτης, Chrysost.

funetio, ἐπιτελεύσις, ἡ.

funda, σφενδόνη, ἡ. Xenoph. fundam agito s. torqueo, σφενδονᾶν, Xen. aliquem funda peto, σφενδόνᾳ τινά.

fundamentum, θεμέλιον, τό, Thuc. jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, Themist. τὴν ἀρχήν. Plato. destruo, ἀνατιθεμελιόω, domus, τὸ κατωθεν τῆς οἰκίας, e fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπολλυσθαι, Thuc.

funditor, σφενδονήτης, ὁ, Xen.

funditus, ἄρδην, averto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Aeschin. εἰς τελος καταφθείρω πόλιν, Diador. πάλαι παντάπασιν ἀναιρεῖν, Isocr. perdo aliquem, πίτυος τρόπον ἐκτρίβω τινά, Herodot. ἀπόλλυμί τινα ἄρδην, Isocr.

fundo, as, ἱδρύω, καθιδρύω, θεμελιόω, στήζω, τίθημι, ἐπιστήσαι, κατασκευάζω, cf. fundamentum.

fundo, is, χέω, fundo statuas argenteas, χωνεύω ἀνδριάντας ἀργυροῦς, fusus, χυτός, ή, όν, χωνευτός, ή, ον, de rebus aridis, σπείρω, διασπείρω, it. tropica, ut commicia, mendacia. 2) i. q. prosterno, καταβάλλω, ἱδαφίζω. 3) i. q. procreo, produco, [ut: terra fundit fruges, Cic.] φύω, προφέω. 4) i. q. in fugam vertu, vide fugo. 5) i. q. libo, σπένδω.

fundus, πυθμήν, ὁ, σύνδεσμος, ὁ, fundus maris, τὸ τῆς θαλάσσης βένθος, ὁ τοῦ πελάγους πυθμήν. 2) i. q. terra, ἔρυμα, γῆ, ἡ, ἔδαφος, τό, ἄγρος, ὁ, χωρίον, τό.

funebris, ἐπιτάφιος, ας, sermo, ἐπιτάφιος λόγος, Dem.

funarens, ἐνταφιος, ον, Synes.

funera, ἐνδίδω, aliquem, τινα, Plut. τὰ συνοδεύω πρεσβεῖα τῷ τετελευτηκότι, Dem.

funestu, μιαίνω, aliquid, τί, Herodian.

funestus, ἀλεθρίος, ον, Plato.

fungor, ἐπιτελέω, officio, τὰ ἐνδεόντα, Xenoph. summis magistratibus, μετεχειρίζομαι μεγίστας ἀρχάς, Plato. officio fratris, πρέπω ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ, Deos. bene munera meo, εὖ ἐπιτελῶ τὸ ἔργον μου, Aristot. vita, v. morior.

fungositas, μυκνωσις, ος, τό.

fungosus, μυκώτινος, η, ον.

fungus, μύκης, ἡ, Diosc.

funiculus, σχοινίον, τό, Plut.

funis, σχοῖνος, ἡ, Theophr. nauticus, πεῖσμα νεως, tortus, σκαρτὸς ἐστραμμένος, Xenoph.

funus, κῆδος, τό, Aristot. ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὸν ἀναιρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, Isocr. interesse funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι, id. convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, id. mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαί τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, Dem. sumtus funeris dare, τὰν ταφὴν ἀποδοῦναι τοῖς δαψασι, id. fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφήν, id. ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὸν τάφον τινός τινι, id. condecorare funus alicujus, τιμᾶν τὸν τάφον τινός, id. publicum funus alicui instituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινα, id. sequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρός s. ἐπὶ τὸ μνῆμα, Dem. πρὸς τὸν τάφον, id. deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα, efferra funus, ἐκφέρειν νεκυν, Dem.

fur, κλέπτης, ὁ, Plut. φώρ, ὁ, Plato. femina, κλέπτρια, ἡ.

furacitas, κλεπτοσύνη, ἡ, Plut.

furaciter, κλεπτικῶς.

furax, ὀλετήριος, Aristoph.

furca, δίκανον, τό, sc. ξύλον, Lucian. ὑπόστατης, ὁ, Plut.

furcifer, κόρων, ὁ, Schol. Aristoph.

furenter, μαινομένως.

furfur, πίτυρον, τό, Theophr.

furfurocens, πιτυρώδης, ες, Diosc. panis, πιτυρίας, ου, ὁ, Galen.

furfuroeus, i. q. auteceleus.

furia, ἐρινύς, ἡ, Soph. ἀλάστωρ, ὁ, Plut.

furias, αἱ πομπαὶ θεαί, Dem.

furiolio, μανιώδης, ες, Theophr.

furibundus, παρακεκινημένος, Plato. μανιώδης, ες, Theophr.

furin, ἐμμαίνω, Eustath.

furiose, μανικῶς, Isocr.

furiosus, μανικός, homo, μανιώδης ἄνθρωπος, Luc. ἐκφρων, ὁ, ἡ, id.

furnaceus, κλιβανίτης, ὁ, Atheu. ἄρτος, Callim. panis, ἐστίτης, ὁ, sc. ἄρτος, Atheu.

furnarius, i. q. furnaceus, furnaria, sc. ars, ἀρτοποιική, ἡ, sc. τέχνη.

furnus, ἴπνος, ὁ, Aristoph. κλίβανος, ὁ, Herodot.

furo, μαίνομαι, Dem.

furor, ario, μανία, ἡ, Dem. furore corripi, ἐνθουσιάζειν, Plato. ἔνοχον γίγνεσθαι ἐνθουσιάσεως, Isocr. manere in furore, μένειν ἐπὶ τῇ μανίᾳ, Dem. liberare aliquem a furore, παύσαι τινα τῆς ἐνθουσιάσεως μανίας, idem. deserere furarem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, Isocr. furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιᾶν παλαθείς, Heliodor.

furor, aris, ὀλίσθω, aliquid, τί, Dem. alicui, ἀπό τινος, Plut. alicui aliquid mihi, ἀπό τινος τι εἰς ἐμαυτόν.

furtim, κλαμμαδόν, Plaut. λάθρα, ἀφυφίως, ἀφυβδόν.

furtiva, κλεπτικῶς, λαθραίως.

furtivus, ὀλεταῖος, Plato. κλεπταῖος, Luc.

furtum, id, quod furto ablatum est, κλέμμα, ατος, τό, Plato. φώρα, ου, τό, Lucian. – i. e. artio furandi, κλοπή, ἡς, ἡ, id. parvum, κλεμμάδιον, ου, τό, id.

furvus, ἀμαυρός, Plut.

fuscina, τρίαινα, ἡ, τριόδους, ὁ, Aristoph.

fuscinula, κρεάγρα, ἡ.

fusco, ἀμαυρόω, Plut.

fuscus, ἀμαυρός, Plut. πελλαῖος, Hesych. σιλανοφαής, ές, Aristot. ὄρφνιος, Plato. φαιός, id.

fuse, χύδην, Plaut.

fusilis, e, χυτός, aeris modo, χωνευτός, ὄν.

fusiu, χάσις, ἡ, aeris, χώνευσις, ἡ.

fusor aeris, χαλκοχόος, ὁ.

fusorius, χωνευτικός, furnax, χωνευτήριον, τό, vas, χόανον, τό, χοάνη, ἡ.

fustis, ῥόπαλον, τό, fuste caedo, ξυλοκοπέω, Polyb. caesio fuste, ξυλοκοπία, ἡ, idem.

fustuarium, ξυλοκοπία, ἡ, Polyb.

fusus, ἄτρακτος, ον, Aristot.

futilis, χυδαῖος, Strabo. ἀνόητος, ον, Dem. φλεβοτόμος, ὁ, Galen.

futilitas, φλυαρία, ἡ, Lucian.

futurus, μέλλων, Dem. sum, μέλλω, id. dicunt, ipsum futurum esse suspicieum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τοὺς Θηβαίους, id. futurus eum facere sermonem, i. e. facturus sum sermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, Isocr. futuri eramus periclitari, i. e. periclituri eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, id. futura utilia aliqui, μέλλοντα συνοίσειν τινί, id. futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμεῖν, id. oratio futuro dici, i. e. quae dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, id. considerore, quinam apparatus sit belli futuri, πλεκτέον τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ, Dem. multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, Aeschin.

G

Gobalus, σταμνός, ὁ, Thuc.

galeoia, ὁ γαλεώτης κύκλος.

galbula, ἴκτερος, ὁ, Plin.

galea, κράνος, τό, Lucian. κόρυς, ὑός, id. armo, κράνη ἐπιλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.

galeo, κορύσσω, Cf. autaardens.

galerito, v. ulaudo.

galerus, πιλίδιον, τό, Dem.

galla, κυσίς, ἡ, parva, πιλίδιον, τό, Suid.

galliciuium, ἀλεκτροφωνία, ἡ, ἡ, οἱ δὲ τὸν ἀλεκτρυόνων, tempus galliniii, ὅτε ᾄδουσι οἱ ἀλεκτρυόνες.

gallina, ἀλεκτορίς, ἡ, Aristot. ὄρνις, ἡ.

gallinaceus, ἀλεκτόρειος, ον.

gallinarium, ὀρνιθεῶν, ὁ.

gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ὁ.

galina, ἀλέκτωρ, ὁ, Aristoph. ἀλεκτρυών, ὁ, Plato. qui cnuere desiit, ἀλεκτρυὼν ἀπηδής, Lucian.

gauea, πορνεῖον, τό.

gouen, γαστρίμαργος, ὁ.

gangraena, γάγγραινα, ἡ, Hippocr.

gannin, κυζάω.

gaanitus, κύζημα, τό, Herodot.

gorgarizatio, γαργαρισμός, ὁ.

gorgorizo, γαργαρίζω, Diosc.

garrio, avium more, στρουθίζω, – i. e. blotero, στραμύλλω, Aristot. λαρίω, Dem. ὀδολεσχέω, id. φλυαρέω, id.

garritus, στρουθισμός, ὁ.

garrulitas, στραμυλία, ἡ, Aristoph. ἀδολεσχία, ἡ, Isocr. φλυαρία, ἡ, id. πολυλογία, ἡ, id.

garrulus, ἀδολέσχης, ὁ, ἀδολεσχός, ον, φλυαρών, λαρών.

garum, γάρον, ου, τό.

gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπί τινι, Dem. τινί, id. factis, συγχαίρω τῶν γεγενημένων, idem. et delector vidrus aliquid, ἥδομαι καὶ χαίρω ὁρῶν τι, id. sue laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, Plut. quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, Isocrat. quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, Xen. quum alia da, χαίρω δίδους, Plut. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Demosth. domno adversarii, ἐφήδομαι ἀντιπάλῳ, Xenoph. aliquo uomine, χαίρω προσαγορευόμενός τι, Dem. ὀνομαζόμενός τι μάλιστα δέχομαι, Plato. arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίοις, Theophr. gaudens alorum calamitate sive malis, ἐπιχαιρεκακος, ον, Aristot.

gaudium, χαρά, ἡ, Dem. τέρψις, ἡ, Isocr. περιχαρές, τό, Plut. ex alius malis, ἐπιχαιρεκακία, ἡ, Aristot. lacrimis mistum, κλαυσίγελως, ὁ, Xen.

gausapa, ἀμφίμαλλον, τό.

gavio, λάρος, ἡ, Aristot.

Digitized by Google

gaza, γαζα, ἡ, Theophr. Cf. thesaurus.
gazophylacium, γαζοφυλάκιον, τό.
gehenna, γεεννα, ἡ.
gelasco, κατατηγνυμαι ὑπό ψύχους, Aristot. πήγνυμαι ὑπο τοῦ ἀρρους, Herodian.
gelasinus deus, ὁ γελασῖνος, sc. θεός, Poll.
gelida, ψυχρός.
gelidus, ἀρυρός, Herodian.
geln, πήγνυμι, Plato.
geln, ψυχος, τό, Xen. ἀρυμός, ὁ, Philoste. ἀρύος, τό, Lucian. ῥίγος, τό, Xen.
gemebundus, στενακτός, ὄν.
gemellus, διδυμάων, ὁ, Hom. δίδυμος, ον.
geminatio, διδυμότης, ἡ, διπλασιασμός, ὁ, Plut.
gemino, διπλασιάζω, aliquid, τί, Plut.
geminus, δίδυμος, ον, Aristot. gemini in coelo, δίδυμοι, οἱ.
gemisco, στενάζω, Dem.
gemitus, στεναγμός, ὁ, Plut. στέναγμα, τό, Athen. πτάνος, ὁ, Thuc.
gemma, ὁ λίθος πολυτελής, λίθος, ου, ἡ, 2) i. q. annulus signatorius, δακτύλιος, ὁ, σφραγιστής, ὁ, σφραγιστής, ὁ, 3) in vite, κάλυξ, ὁ, ὀφθαλμός, ὁ, ἐμβλαστημα, τό.
gemmaseo, ἐοβλαστάνω.
gemmatus, λιθοκόλλητος, ον, λιθόκολλος, ον.
gemmesco, λίθος γίγνομαι.
gemmeus, λίθινος. 2) λιθοκόλλητος, ον, λιθόκολλος, ον, 3) λιθοειδής, ές, διαλιθής, ες.
gemme, i. q. gemmasco.
gemo, στένω, super aliquo τι, ἐπί τινι, Dem. alto, μέγα στενάζω, id.
gena, παρειά, ἡ, Xen. γένυς, ἡ, Nas. μέλον, τό, Al. Aphrod. γνάθος, ἡ, Lucian.
genealogia, γενεαλογία, ἡ, genealogiam recenseo, γενεαλογέω, Herodot.
genealogicus, γενεαλογικός, Philo.
genealogus, γενεαλόγος, ὁ, Laert.
gener, γαμβρός, ὁ, Dem.
generalis, e, γενικός, Suid.
generaliter, γενικῶς, καθόλου, Aristot.
generatim, κατά γένη.
generatio, γένεσις, ἡ, Plato.
generator, γεννητής, ὁ, Plato.
genero, γεννάω, Xen.
generose, γενναίως, Herodian.
generositas, γενναιότης, ἡ, Polyb.
generosus, γενναῖος, equus, γενναῖος ἵππος, Herodian. homo, ἀνδρωπος γενναῖος, Demosth. - i. e. nobili genere artus, εὐγενής, ἐς, Aristot.
genesis, γένεσις, εως, ἡ, Plato.
genethlia, v. natalitia.
genialis, τεχνικός, Aristot.
geniaiter, τεχνικῶς, ἱλαρῶς.
genicolatim, γονυδόν, ἑκλαξ, Lucian.
geniculatus, γονατώδης, ες, Theophr. γεγονατωμένος, Diose.
geniculor, γονατίζω, Poll.
geniculum, γονάτιον, τό, γόνιον, τό.
genitalis, γενεθλιακός, ὁ, ον.
genitivus, γενικός, casus, γενική πτῶσις.
genitor, γεννητής, ὁ, Plut. γονεύς, ὁ, id. γεννήτωρ, ὁ, Plato.
genitrix, γεννητειρα, ἡ.
genitura, γονή, ἡ, Lucian.
genius, δαίμων, ὁ, Pind.

gens, ἔθνος, τό, Thuc.
genticus, ἐθνικός, Hermog.
gentilis, ὁμοεθνής, ές, Aristot.
gentilitas, ὁμογενεια, ἡ, συγγένεια, ἡ, Dem.
gentilitius, γενικός, ἡ, ὄν.
genu, γόνυ, τό. Plut. genu flecto alicui, προσκυνεω τινί, Plut. genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινί.
genuinus, γνήσιος, ία, ον, Aristot.
genus, γένος, τό, Dem. genere peregrinus, γένει ξένος, id. pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατον τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, id. genus alicujus et familia, γένος τινός καὶ οἰκία, Dem. generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους, id. genera praepiar, proximus alieni, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινιῶν, id. genera remotior, ἀπωτέρω τῷ γένει ὤν, id. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρρενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον, κοινόν. - Genus causae, εἶδος τοῦ λόγου, Isocr demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικόν, συμβουλευτικόν, δικαστικόν, summum, γένος ἀνώτατον, s. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον s. ὑπάλληλον, Generis recensio, γενεαλογία, ἡ, Isocr. genus recenseo, γενεαλογέω, Hdt. altius alicujus, ἀνωθεν ἐξετάζω γένος τινος, Dem. genus poenae, honoris, essentiae, Faenis, etc., εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, πωλάνος, etc., Plato. Aristot.
geodaesia, γεωδαισία, ἡ, Aristot.
geographia, γεωγραφία, ἡ, Strabo.
geographicus, γεωγραφικός, Strabo.
geometra, γεωμέτρης, ὁ, Plot.
geometria, γεωμετρία, ἡ, Lucian.
geometricus, γεωμετρικός, Aristot.
germane, ἀδελφικῶς, Joseph.
germanitas, ἀδελφότης, ἡ, Chrys. αἰσιότης, ἡ, Dem.
germanus, i. e. non adulterinus, γνήσιος, Dem. - i. e. eodem patre ortus, ὁμοπάτριος, ον, id. Cf. frater.
germen, βλαστός, ὁ, Theophr. βλάστημα, τό, Isocr. βλαστη, ἡ, Theophr.
germinasco, v. germino.
germinatio, βλάστησις, ἡ, Theophr.
germino, βλαστάνω, Aristot germinandi vim habens, βλαστητικός, ἡ, ὄν, Theophr. ad germinandum propensus, βλαστικός, id. non germinans, ἄβλαστος, ον, id. sero germino, ὀψιβλαστάω, id. mature germino, πρωΐβλαστάω, id.
gero, φέρω, Dem. pileum, φορῶ πῖλον s. πιλίδιον, Lucian. annulum, φορεῖν δακτύλιον, Eustath. rempublicam, πράττω τὰ πολιτικά, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινά, Dem. Isocr. res, τὰ πράγματα, Demosth. res majoribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων, Isocr. multa et praeclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλά, Isocr. illustriora, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, id. me arga aliquem, προσφέρομαί τινι, Xenoph. me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτόν εὐπειθῆ τινι, id. me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Isocrat. me fortuna indignum, καθίστημι ἐμαυτόν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον, Isocrat. me talem arga parentes, γίγνομαι τοιοῦτος περὶ τοὺς γονεῖς, idem. me benignum erga amnes, ἡδέως ἔχω πρός ἅπαντας, idem. me splendide et molliter, ἐντρυφάω, Xenoph.
garrus, λάρος, οἱ, Plut.
gerro, φλύαρος, ὁ, Dem. λαρίων, ὁ, Lucian.

gesta, res gestae, πράξεις, αἱ, Dem. πράγματα, τά, id.
gestamen, φόρημα, τό, Plut.
gestatio, φορησις, ἡ, φορά, ἡ.
gestatorium, φορεῖον, τό, Herodian.
gesticulator, μίμος, ὁ, Dem.
gesticulor, ὀρχέομαι, Xen. χειρονομέω, Poll.
gestio, γαυριάω, aliqua re, τινί, Dem. - i. e. vehementer appeto, πρόθυμοῦμαί τινος, Aristot.
gesto, φορέω, pileum, πῖλον, Lucian. puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον ἐν ταῖς ἀγκάλαις, Plut. in utero, φέρω ἐν γαστρί, Plato.
gestus, us, σχέσις, ἡ, Dem. effingere gestum aliquem in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, id.
gibber, κυρτός, Hom. κυφός, id.
gibbosus, i. q. gibber.
gibbus, κύρτωμα, τό, Lucian. ὄβωμα, τό, Galen.
giganteus, γιγαντεῖος, γιγάντειος, γιγαντώδης, ες.
gigas, γίγας, ὁ, gigantes imitor, γιγαντίζω, Suid.
gigno, γεννάω, aliquid, τί, Xen.
gilvus, αἰγίς, ἡ, ὄν, Aegin.
gingiva, οὖλον, τό, Hippocr. interior, ἐσοῦλον, τό, Poll.
gingrio, πλεγγαίζω.
glaber, ψιλός, ἄθριξ, ἡ, ἡ, φαλακρός.
glabresco, ψιλόομαι, Aristot.
glabretum, φαλακρά, ἡ.
glabritica, φαλακρότης, ἡ, ψιλότης, ἡ, Plut.
glabro, ψιλόω, Aristot.
glaciolis, κρυσταλλῶδης, ες, παγετώδης, ες, Aristot.
glacies, κρύσταλλος, ὁ, Diod. Sicul. πάγος, ὁ, Plut. παγετός, ὁ, Xen.
glacio, v. congelo.
gladiator, μονομάχης, ὁ, Herodian.
gladiatorius, μονομαχικός.
gladiatura, μονομαχία, ἡ, Luc.
gladiolus, ξυφίδιον, τό, Loc.
gladius, ξίφος, τό, Xenoph. μάχαιρα, ἡ, Dem. gladium evagino s. stringo, γυμνόω τό ξίφος, Herodian. σπάομαι τό ξίφος, Plut. gladio cingo, ὑποζωννύομαι μάχαιραν, Aelian. gladio occido, ξιφοκτονέω.
glandula, ἀδήν, ἀδένος, ἡ, Al. Aphr.
glandulosus, ἀδενώδης, ες, caro, ἀδενώδης σάρξ, Galen.
glans, βάλανος, ἡ, Aristot. unguentaria, μυροβάλανος, ἡ, id. pudendi, κορώνη, ἡ, Artemid.
glarea, ψάμμος, ἡ, Plut.
glaucus, γλαυκός, Aristot. γλαυκινος, Theophr. color, γλαυκότης, ἡ, Aristot.
glaucedo, γλαυκωσις, ἡ, γλαύκωμα, τό, Galen.
gleba, βῶλος, ἡ, Theophr.
glebosus, βωλώδης, ες, - i. e. planus glebis, ἀβρόβωλος, ον, Diosc.
glebola, βώλιον, τό, Aristot. βωλάριον, τό, Strabo.
glis, ἰλλίς, ὁ, Aristot.
glisco, αὔξομαι, Dem.
globo, σφαιρόω, Galen.
globositas, σφαιροειδές, τό.
globosus, σφαιροειδής, ές, Luc. σφαιρικός, Athen.
globulus, σφαιρίον, τό, Theophr.
globus, σφαῖρα, ἡ, Plut.
glocio, s. glocito, κλάζω, Poll.

Digitized by Google

glomeratio, συρόμβωσις, ἡ.
glomero, συρομβόω, ἑνιλίω, συστειρόω.
glomerosus, συρομβώδης, ες, συρομβοειδής, ές.
glomus, ἀγκάλις, ἡ, ἀγκάλιδιον, τό, τολύπη, ἡ.
gloria, δόξα, ἡ, Dem. κλέος, τό, idem. εὐκλεια, ἡ, Isocr. εὐδοξία, ἡ, id. et honores, δόξα καὶ τιμαί, Dem. εὐδοξία καὶ τιμαί, id. et laus et fama, εὐδοξία καὶ ἔπαινοι καὶ φήμη, Isocr. magna s. illustris, δόξα πολλή, id. immensa, ἀνυπέρβλητος, id. sempiterna, ἀείμνηστος, id. εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη, id. immortalis, ἀθάνατος, Demosth. pulcerrima et maxima, καλλίστη καὶ μεγίστη, Isocr. bona, χρηστή, Dem. divina et illustris, ἰσόθεος καὶ σφόδρα ὀνομαστή, Isocr. falsa, ψευδής, id. aotique, παλαιά, id. fortitudinis, εἰς ἀνδρειότητα, Xen. gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμῶ, Dem. σπουδάζω περὶ δόξης, id. ἐρῶμαι δόξης, Isocr. venor alicujus rei, θηρῶμαι δόξαν τινός, Dem. adfero, s. pario, συμβάλλομαι δόξαν τινί, Isocr. παρασκευάζω δόξαν, id. περιτίθημι δόξαν τινί, Dem. adipiscor s. consequor, τυγχάνω δόξης, id. κτῶμαι δόξαν ἐμαυτῷ, id. λαμβάνω δόξαν, id. habeo, ἔχω δόξαν, id. refero ex aliqua re, ὑπάρχει τιμαὶ δόξα ἀπό τινος, id. adimo, ἀφαιρῶμαι δόξαν, id. aufero, ἀπολλύμι δόξαν, id. recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, Isocr.
gloriabundus, καυχηματίας, ὁ.
gloriatio, καύχησις, ἡ.
glorifico, δοξάζω, deum, θεόν, N.T. aliquem, δοξολογέω τινα, Basil.
gloriola, δοξάριον, ου, τό, inanis, κενόν, Dem.
glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπί τινι, Lycurg. μεγαλαυχοῦμαι τινι vel ἐπί τινι, Isocrat. valde iocundiserte, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, id. de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, id.
gloriose, ἐνδόξως, Dem. εὐκλεῶς, Poll.
gloriosus, ἔνδοξος, ον, Dem. – i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, Isocr.
glos, γάλως, ἡ, contr. ῶς, Poll.
glossa, γλῶσσα, s. γλῶττα, ἡ, Aristot.
glossema, γλωσσημα, τό.
glottis, γλωττίς, ἡ, Lucian.
glubo, ἀπολέπω.
glume, ἔλυτρον, τό, Diosc. ἄχυρα, τά.
gluten, κόλλα, ἡ, Diosc.
glutinatio, κόλλησις, ἡ, Theophr.
glutino, κολλῶ, aliquid, τί, Plut.
glutinosus, κολλώδης, ες, Plato. – i. e. glutinosa vim habens, κολλητικός, Diosc.
glutinum, i. q. gluten.
glutio, λιχνεύω, Max. Tyr.
gluto, λίχνος, ὁ, Plaut.
glutus, λιμός, ὁ, Lucian.
gnaritas, v. peritia.
gnarus, v. peritus.
gnatho, γνάθων, ὁ, Hesych.
gnathonice, γναθωνικῶς.
gnathonicus, γναθωνικός.
gnatus, v. filius.
gnaviter, v. industrie.
gnavo, v. ozo.
gnavus, v. industrius.
gnome, v. sententia.
gnomonica, γνωμονική, ἡ, sc. τέχνη, Hud.
gonagra, γονάγρα, ἡ.
grabatus, κράβατος vel κράββατος, ὁ, σκίμπους, ὁ, (hoc Atticum; illud vulgare.)

gracilentus, ἰσχνός, Plato.
gracilesco, ἰσχνοῦμαι.
gracilis, e, ἰσχνός, Plut. gracilem reddo, ἰσχναίνω, Aristot.
gracilitas, ἰσχνότης, ἡ, corporis, σώματος, Galen.
gradatim, κλιμακηδόν, Basil.
gradatus, κλιμακωτός, adscensus, κλιμακωτὴ ἀνάβασις, Strabo.
gradior, βαίνω, Dem. Conf. eo.
gradus, κλίμαξ, ἡ, Xen. in scala, βαθμίς, ἡ, Sophocl.
Graecanicus, Ἑλληνικός, Lucian.
Graece, Ἑλληνικός, Ἑλληνιστί, Lucian.
Graecia, Ἑλλάς, ἡ, Dem.
Graecus, Ἑλληνικός, Herodot. Ἕλλην, ὁ, Dem. Graecus, Ἑλληνίς, ἡ, Ἑλλὰς γυνή, Herodot. cum Graecis facio, Graecos imitor, Graece loquor, Ἑλληνίζω, Aeschin. et Athen.
Graius, i. q. Graecus.
grallae, τά τῶν καλοβατῶν βάθρα, gralli incedo, σκολοβατίζω, Epicharm.
grallator, καλοβάτης, ὁ, σκολοβατίζων, ὁ, Epicharm.
gramen, χλόη, ἡ, Aristot. ἄγρωσις, ἡ, Plut.
gramineus, χλοηφόρος, ον, Eurip.
graminosus, χορτώδης, ες.
grammatica, γραμματική, ἡ, sc. τέχνη, Lucian.
grammatice, γραμματικῶς.
grammaticus, γραμματικός, Plut.
granarium, σιτοβολών, ὁ, Poll. σιτοφυλάκιον, τό.
granatum, ῥοιά, ἡ, Diosc.
grandaevus, πολυετής, ές.
grandesco, μηκύνομαι.
grandino, χαλαζάω, Lucian.
grandinosus, χαλαζώδης, ες, Aristot.
grandis, e, v. magnus.
granditas, v. magnitudo.
grando, χάλαζα, ἡ, Aristot. grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, Lucian. grandine infestor, χαλαζοῦμαι, Aristot. grandinis instar, χαλαζώδη, Nicet.
granosus, κοκκώδης, ες.
granum, κόκκος, ὁ, Diosc.
graphiarium, γραφειοθήκη, ἡ.
graphice, γραφική, Plut.
graphice, γραφική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot.
graphium, γραφεῖον, τό, Plut. γραφίς, ἡ, Plut.
grassatio, λωποδυσία, ἡ, Hermog. morbi, ἡ ἐγκατάστασις τοῦ παθους, Diosc.
grassator, λωποδύτης, ὁ, Dem.
grassor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, Hermog. in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, Herodian.
gratabundus, συγχαίρων, Dem.
grate, κεχαρισμένως, Isocr.
grates, vide gratia.
gratia, χάρις, ἡ, Dem. et dulcedo, ἡ χάρις καὶ ἡδονή, Idem. gratiam aliquorum captare, προαιρεῖσθαι χάριτας παρά τινων, Dem. inire, χάριτας χαρίζεσθαι, id. apud aliquem, κατατίθεσθαι χάριν πρός τινα, idem. ambire, δεῖσθαι περιέρχεσθαί τινος χάριτος, id. mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, Isocr. bene meritum repetere, εὖ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, idem. debere alicui, χάριν τινὶ ὀφείλειν, Dem. habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, Isocr. ob aliquid, τινός, Xen. ἀντί τινος, s. τινός ἕνεκα, Plut. referre alicui, ἀποδίδοναι τινὶ χάριν, Dem. consequi quod aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος, Dem. gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, Dem. pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, Isocr. ob aliquid, τινός ἕνεκα, Dem. ad gratiam dicere, φρὸς χάριν λέγειν, idem. in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινί, id. cujus igitur rei gratia isto dicu? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; Dem. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; id. quaestus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἁμαρτάνειν, Isocr. reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινάς, Dem. in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, s. πρός τινα, Isocr.
gratificatio, εὐεργεσία, ἡ.
gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινί, Dem. valde, maxime, obnude, injuste, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολήν, ἀδίκως, idem. nec gratificor alicui, ἀχαριστέω πρός τινα, Xen.
gratiose, κεχαρισμένως, Isocr. ἐπιχαρίτως, id. χαριέντως, idem.
gratiosus, χαρίεις, Isocr. ἀγαπητός, Dem.
gratis, δωρεάν, dare aliquid alicui, διδόναί τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι φρείαν, Idem.
gratitudo, εὐχαριστία, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ἡ.
grator, v. gratulor.
gratuito, ἀμισθί, facere omnia, ποιεῖν πάντα, Dem. Conf. gratis.
gratuitus, ἄμισθος, ον.
gratulatio, συγχαρμα, τό.
gratulor, συγχαίρω, alicui, τινί, Isocr. ob aliquid, τινός, Dem. tibi de felicitate, συνεδόμαι σοι τῆς εὐτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνεδόμενοι αὐτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρεσβείς συνησθησομένους τῇ νίκῃ, Diod. Sic.
gratus, κεχαρισμένος, facere vel scribere, quae multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, Isocr. gratum est amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, Aristot. pro beneficio, εὐχάριστος, ον, grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, Dem.
gravate, ἀκουσίως, Aristot.
gravedinosus, καταῤῥουτικός.
gravedo, κόρυζα, ἡ, Galen. gravedine laboro, κορυζῶ, Lucian.
graveolens, βαρύοσμος, Diosc. βαρυόδμος, ον, Al. Aphrod.
graveolentia, δυσωδία, ἡ, Plut.
graveseo, βαρύομαι, Polyb.
graviditas, ἄνησις, ἡ.
gravido, ἐγκύμονα ποιῶ.
gravidus, ἐπιβαρηθείς, moliar, ἐγκυοῦσα, Aristot. βαρυνομένη τὴν γαστέρα, Lucian. gravida sum, κύω, Dem.
gravis, βαρύς, pondus, homo, vox, Plato. Herodian. Xen. δυσχερές, ές, multo gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, Dem. σμικρός, ά, όν, studen esse urbanus et gravis, πειρῶμαι εἶναι ἀστεῖος καὶ σεμνός, Isocr. σπουδαῖος, εία, αῖον, res graves et necessariae, πράγματα σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα, id. ἐπαχθής, ές, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ἐπαχθεῖς, Dem. ἀξιοπιστότερος, ον, graviorem, s. fide dignarem videri, ἀξιοπιστοτέρου δοκεῖν, id.
gravitas ponderis, βαρύτης, ἡ, Plut.

Digitized by Google

morum, συμφόρος, ή, Dem.

gravior, βαρύτερος, fero aliquid, φέρω τι, Xenoph. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. et molesta fero, βαρέως καὶ λυπηρῶς a. βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρω τι, id. me habeo, σιωπῶμαι, idem.

gravisculus, ὑπόβαρυς, ν.

gravo, βαρύω, aliquid, τί, Lucian. aliquem, βαρύνω τινα, Xenoph.

gregalis, ἀγελαῖος, amicalis, ἀγελαῖος ζῶν, Aristot.

gregarius, ἀγελαῖος, αία, αῖον, sophista, ἀγελαῖος σοφιστής, Isocr.

gregatim, ἀγελαδόν, Hom.

gremium, κόλπος, ὁ, Lucian.

gressus, βάδισμα, τό, Lucian.

grex, ποίμνιον, τό, Dem. majorum pecudum, ἀγέλη, ἡ, id. puerorum, ἀγέλη μειρακίων, Athen.

griphus, γρῖφος, ὁ, Poll.

grossus, ἀλυνδός, ὁ, Theophr.

gruinulus, βρυμβίον, τό, Diosc.

grumus, βρόμβος, ου, ὁ, Diosc.

grunnio, γρυλλίζω, porci grunientes, χοῖροι γρυλλίζοντες, Aristoph.

grunnitus, γρυλλισμός, ὁ, γρυσμός, ὁ, Athen.

gryphus, γρύψ, ὁ, Herdt.

gubernaculum, πηδάλιον, τό.

gubernatio, κυβέρνησις, ἡ, Plato.

gubernator, κυβερνήτης, ὁ, Plato.

guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, Dem. cursum aquorum, ῥόμον τῶν ὑδάτων, Herodian. optime rempublicam, διοικῶν ἄριστα τὰ κοινὰ, Isocr.

gula, οἰσοφάγος, ὁ, Aristot. gulae deditus, vide gulo.

gula, λίχνος, ὁ, Plato.

gulositas, λιχνεία, ἡ, Plut.

gulosus, γαστρίμαργος, ον, Aristot.

gurges, δίνη, ἡ.

gurgustium, οἰκίδιον, τό.

gustabilis, γευστός, ή, όν.

gustatio, γεῦσις, ἡ, Aristot.

gustatus, us, vide gustus.

gusto, γεύομαι, aliquid, τινός, Dem.

gustus, us, γεῦσις, ἡ, Aristot. gustum praeben, γεύω, aliquid, τινός, Plato. τί, Sophocl.

gutta, στάγμα, τό, σταγών, ὁ, Athen.

guttatim, κατὰ σταγόνας.

guttur, λάρυγξ, ιγγος, ὁ, Galen.

gutturnium, χυτρίον, ὁ, Athen. χυτρίδιον, τό, id.

gutta, σρόγγος, ὁ, Athen.

gymnasiarcha, γυμνασιάρχης, ὁ, γυμνασίαρχος, ὁ, Poll.

gymnasium, γυμνάσιον, τό, Lucian.

gymnicus, γυμνικός, agon, ἀγών, Thoc.

gynaeceum, γυναικεῖον, τό, γυναικών, ὁ, Xen. γυναικωνῖτις, ἡ, Plut.

gynaeconitis, v. gynaeceum.

gypseum, ὁ, ἡ, τό ἐκ γύψου, simulacrum gypseum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, Paus.

gypso, γυψόω.

gypsum a. gypsus, γύψος, ὁ, Diosc.

gyro, γυρόω.

gyrus, γῦρος, ὁ, gyrum circa aliquem aliquo re describo, γῦρον περί τινα τινι περιγράφω, Plut.

H.

He, ha, ἅ, ἄ, Aristoph.

habena, ἡνία, ἡ, Xen.

habeo, ἔχω, aliquid, τί, Plut. aliquem in numero hostium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθρούς, Dem. aliquid pro virtute, τιθέμαί τι ἐν ἀρετῇ, Plato. pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, Plut. me bene, ἔχω καλῶς, Dem. pessime, φαυλότατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπέρ τινος ἐκφέρω, id. contra aliquem, κατά τινος, id. de aliquo re, ἔχω λόγον περί τι, Isocr. ῥητορεύω λόγον περί τινος, id. nomen a justitia, τό δίκης ὄνομαδ; τίμα, Dem. multos adversarios, ἔχω πολλοὺς ἀντιστασιάζοντας, Isocr. rationem a. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum innatorum, ποιοῦμαι κατάλογον τῶν ἐκγόνων, id. honorem eloquentiae, τιμῶ τοὺς λόγους, Isocr. latum alicujus testamentum, ἐπαίνω τὸ διαθέσθαι τινός, Dem. jus faciendi testamentum, κύριός εἰμι διαθέσθαι, id. rationem a. curam alicujus, ποιοῦμαι ἐπιμέλειαν περί τινος, Isocr. τινος, Dem.

habilis, ἐπιτήδειος, ον, εὐκατάφορος, ον, ad aliquid, πρός τι.

habilitas, ἐφαρμογή, ἡ, Plut.

habitatio, οἴκησις, ἡ, Dem.

habitator, οἰκήτωρ, ὁ, Dem. arbis, ὁ ἐν τῇ πόλει, id.

habito, οἰκῶ, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῇ ἄστει, Dem. inter aliquos, ἔν τισι, Plato. in domo, ἐν οἰκίᾳ, Aeschin. in regione, κατοικῶ ἐν τῇ χώρᾳ, terrem oliquam, γῆν τινα, Plut. in insula, νήσῳ, Isocr.

habitudo, ἕξις, ἡ.

habitus, us, ἕξις, ἡ, Aristot. ~ i. e. species, forma, vitia, τό κάλλος τοῦ σχήματος, Lucian.

hac, ταῦτῃ, Dem. hac illac cursito, περιέρχομαι ταῦθ' ἀνοίτω, Dem.

hactenus, καὶ ταῦτα μέν ταυτῃ, Plato καὶ ταῦτα μέν δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τούδε, Thuc.

haediculus, ἐρίφιον, τό, Athen.

haedile, ἐρίφοστασία, ἡ.

haedinus, ἐρίφειος.

haedus, ἔριφος, ὁ, Aristot.

haereditarius, κληρονομικός, Pandect.

haereditas, κληρονομία, ἡ, Dem. κλῆρος, ὁ, id. haereditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, id adire, αἱρεῖν κλῆρον, id. tenere, ἔχειν κλῆρον, id. dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύο τοῦ κλήρου, id. dividere cum fratre, νέμεσθαι μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφόν, id. sortiri, κληροῦν τὸν κλῆρον, id. cf. haeres.

haereo, κρέμαμαι, in aliqua re, πρός τι, Aristot. ~ i. e. dubito, ἀμφισβητῶ περί τινος, Isocr.

haeres, κληρονόμος, ὁ, Dem. sum, κληρονομῶ, id. alicujus, κληρονόμος εἰμί τινος, id. haeredem instituo a. scribo oliquem, καθίστημί τινα κληρονόμον, Isocr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, Dem.

haeresis, αἵρεσις, ἡ, Gal.

haereticus, αἱρετικός.

haesitantia, ἰσχνοφωνία, Aristot.

haesitatio, ἀπορία, ἡ, Isocr.

haesito, ἀπορῶ, Xen. cf. dubito.

halcyon, ἀλκυών, όνος, ἡ, Aristot.

halcyonides dies, ἀλκυονίδες et ἀλκυονίτιδες, αἱ, Theophr.

halec, vel halex, μαινίς, ίδος, ἡ, Lucian.

halitus, ἀναπνοή, ἡ, Aristot. ἀτμός, ὁ, Plut.

halo, ἀκτίνα, Aristot ἀτμίζω, Hippocr.

hamatus, ἀγκιστρωτός.

hamo, ἀγκιστρόω.

hamulus, ἀγκίστριον, τό.

hamus, ἀγκίστρον, τό, Lucian. hamo capio, ἀγκιστρόω.

hara, συφεός, ὁ, Hom

hariola, μάντις, ἡ, Athen.

hariolatio, μαντεία, ἡ, Luc.

hariolor, μαντεύομαι, Plato.

hariolus, μάντις, ὁ, Plut.

harmonia, ἁρμονία, ἡ, Aristot.

harmonicos, ἁρμονικός, Aristot.

harpago, ἁρπαγή, ἡ, Hesych. ἅρπαξ, ὁ, Poll

harpax, ἅρπαξ, ὁ, Poll.

haraspex, ἱεροσκόπος, ὁ.

haruspicina, ἱεροσκοπική, ἡ.

haruspicium, ἱεροσκοπία, ἡ.

haruspicor, ἱεροσκοπέω

hasta, δόρυ, τό, Aristot. sub hasta aliquid vendo, λαφυροπωλῶ τι, Diod. Sic. ἀποκαθίστημι, τι, Plutarch.

hastatus, αἰχμοφόρος, ον, δορυφόρος, ον, Xenoph.

hastile, τό ἀκοντίου ξύλον.

haud, οὐ, vide Non, haud dubis, ἀναμφισβητήτως, Dod. haudquaquam, οὐδαμῶς, Dem.

hauriu, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσίν, Aelian. ἀρύτω ὕδατος, Plato. aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.

haustio, ἄντλησις, ἡ, aquae, ὕδατος, Aelian.

haustrum, ἀντλητήριον, τό, ἄντλημα, τό, ἀρυστήρ, ὁ.

hebdomas, ἑβδομάς, ἡ, Gal.

hebeo, ἀμβλύνομαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς, Luc.

hebes, ἀμβλύς, pugio, ξιφίδιον, Plut.

hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλύν ποιῶ τινα πρός τι, Plut.

hebesco, ἀμβλύνομαι, Thuc. oculi hebescunt, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοί, Theophr.

hebetatio, ἀμβλυωπία, ἡ, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.

hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τί, Plut ad aliquid, ἀναμβλύνω εἴς τι, id.

hebetudo, ἀμβλυωπία, ἡ, oculorum, ἀμβλυωπία, ὁ, Hippocr.

hecticus, ἑκτικός, febris, ἑκτικὸς πυρετός, qui febri heatico laborat, ἑκτικός, ὁ, Galen.

hedera, κισσός, a. κισσός, ὁ, Theophr.

hederaceus, κισσινος, corona, κισσινος στέφανος, Athen. poculum, κισσύβιον, ου, τό, id.

hei, οἴ, mihi! οἴ ἐγώ! οἴ ἐμοί! οἴ μοι! hei mihi misero, οἴμοι τάλας! Aristoph. hei miser, αἰβαῖ τάλας! id.

helleborus, ἐλλέβορος, ὁ, Diosc.

hellustio, ἀστεία, ἡ, Aristot.

helluo, σπατελεκοῦδας, ὁ, Dem. ἄσωτος, ὁ, Aristot.

helluor, ἀσωτεύομαι, Athen.

hem, φεῦ, virum, ἀνδρός!

hepar, ἧπαρ, τό, Gal.

hepaticus, ἡπατικός, Galen.

hera, δεσποινα, ἡ, Plato.

herba, πόα, ἡ, Theophr.

herbaceus, βοτανώδης, ες.

herbarius, βοτανικός, Diosc.

herbesco, βοτανόομαι, πόαζω, Nax.

Digitized by Google

herbeus, πυάδες, ας, Plut.
herbosus, βοτανώδης, ες.
herbula, ἀποφύσις, τό, βοτάνιον, τό.
heri, χθές, Xen. ἐχθές, Isocr.
herilis, δεσποτικός, jus, δίκαιον δεσποτικόν, Aristot.
heriliter, δεσποτικῶς, Dem. κυρίως, id.
hernia, κήλη, ἡ, Gal. aquosa, ὑγροκήλη, ἡ, Poll.
herniosus, κηλίτης, ὁ, Synes.
heroicus, ἡρωϊκός, Plutarch.
heroinu, ἡρωΐς, ἡ, Athen.
heros, ἥρως, ὁ, Lucian.
herous, ἡρωϊκός, Plutarch.
herus, δεσπότης, ὁ, Dem.
hesternus, χθεσινός, ὁ, ἡ, τά χθές, compotetiu, ὁ χθὲς πότης, Plato.
heu, ἰοῦ, Dem. φεῦ, cf. hei.
heus, ὦ τάν, sed heus tu, αἰ, ἀλλ' ὦ τάν αἰ, ὦ ἑτάν, Lucian.
hiatus, χάσμα, ατος, τό, Plato.
hic, haec, hoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ὅδε, ἥδε, τόδε, Dem. hic ipse, αὐτός οὗτοσί, Dem.
hicce, οὗτοσί, αὕτηί, τουτί, Gen. τουτουί, ταυτησί, etc. Dem.
hicrine, i. q. antecedens.
hiems, v. hyems.
hierarchia, ἱεραρχία, ἡ.
hilaria, festum quoddam, ἱλάρια, τά.
hilaris, ἱλαρός, ρά, ρόν, vita, βίος, Lucien.
hilaritae, ἱλαρόν, τό, ἱλαρότης, ἡ.
hilariter, ἱλαρῶς, viru, εὐθύμως διαβιόν, Synes.
hilero, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, aliquem, εὐφραίνω τινά, Dem.
hilarus, i. q. hileris.
hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, Dem. repellere, ἐνθενδε ἀπελαύνειν, Dem. hinc et illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Plato. hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγιγνώσκειν, Isocrat. colligere, ἐκ τούτων εἰκαζεσθαι, id.
hinnio, χρεμετίζω, Xen.
hinnitus, χρεμετισμός, ὁ, Ammon.
hinnulus, νεβρός, ὁ, Plut.
hinnus, ἡμίονος, ὁ, ἡ.
hio, χαίνω, Lucian. ἀναχαίνω, id.
hircinus, τραγεῖος, hircina pellis, τραγεία, ἡ, Plut.
hircosus, τραγομάσχαλος, ον, Aristoph.
hircus, τραγός, ὁ, Aristot. hircum oleo, τραγίζω, Hippocr.
hirquus, καυθός, ὁ, Aristot.
hirsutus, τριχώδης, ες.
hirtus, λοιός, ον.
hirudo, βδέλλα, ἡ, Theocr.
hirundineus, χελιδόνιος, ον, χελιδόνος, ον.
hirundo, χελιδών, ἡ, Aristot. hirundinem imitor, χελιδονίζω, Schol. Aristoph. hirundinis pullus, χελιδονεύς, ὁ, Eustath.
hisco, χαίνω, Lucien.
hispidus, λασιος, ον.
historia, ἱστορία, ἡ, Isocr.
historialis, ἱστορικός, ἡ, ὄν, Plut.
historicus, ἱστορικός, ἡ, ὄν, Plut. - i. e. historiarum scriptor, ἱστορικός, ὁ, id. ἱστοριογράφος, ὁ, Diod. Sic.
histrio, μίμος, ὁ, ὑποκριτής, ὁ, Plut.
histrionalis, ὑποκριτικός, Dem. Phal.
histrionice, ὑποκριτικῶς, Athen.
hitulcus, χασμῳδός, ες.
hodie, σήμερον, s. Attice. τήμερον, Dem. πρώημερον, idem. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Lycurg.

hodiernus, ὁ, ἡ, τό σήμερος, s. Attice τήμερον, usque in hodiernum diem, μέχρι, s. ἄχρι τῆς σήμερον s. τήμερον ἡμέρας, Dem. Isocr. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, Dem.
haedus, v. haedue.
holosericus, ὁλοσηρικός, ἡ, ὄν.
homicida, φονεύς, ὁ, Dem. ἀνδροφόνος, ὁ, id.
homicidium, φόνος, ὁ, Dem. μιαιφονία, ἡ, Plato. committu, ἀποκτείνειν τινα, Dem. ἀνδροκτονεῖν.
homo, ἄνθρωπος, ὁ, ἡ, Dem. probus, σπουδαῖος, id. bonus et humanus, χρηστός καὶ φιλάνθρωπος, id. levis s. obscurus, τυχών, Isocr. malus, φαῦλος, Dem. perditus, φθορός, esterus, ὁ ἔξωθεν, Isocr. hominum multitudo, πλῆθος ἀνθρώπων, Dem.
homuncio, ἀνθρωπίον, τό, Dem.
honestamentum, κόσμημα, τό, Plato.
honestas, καλόν, τό, Dem. καλοκἀγαθία, ἡ, Xen. Cf. virtus, it. honestum.
honeste, καλῶς, et decenter agere, καὶ πρεπόντως πράττειν, Dem.
honesto, τιμάω, aliquem, τινά, Dem. ἐπιχαρίζομαι τινί, Aristot. σεμνύνω τινά, Dem.
honestum, καλόν, τό, Dem.
honestus, i. q. honorabilis, ἔντιμος, ον, Xen. - i. e. bonus, καλός, Dem. honestum et bonum esse, καλόν καὶ ἀγαθόν εἶναι, Dem. et decorum esse alicui, καλόν καὶ πρέπον εἶναί τινι, id. et justum esse, καλόν καὶ δίκαιον εἶναι, id.
honor, τιμή, ἡ, Dem. ἐπιτιμία, ἡ, id. et gloria, τιμὴ καὶ δόξα, id. et admiratio, τιμὴ καὶ ζῆλος, id. ζῆλος καὶ φιλοτιμία, id. studium honoris et gloriae, φιλοτιμία καὶ δόξα, id. magnus, τιμὴ μεγάλη, id. amplissimus, πλείστη, id. immortalis, ἀνεξάλειπτος, Isocrat. meritus, προσήκουσα, Dem. eximius, ἐξαίρετος, Isocr. summus, ὑπερβολὴ τιμῆς, Dem. honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμεῖν, Isocr. amo, τιμὴν ἀγαπάω, id. quaero, τιμὴν ζητέω, ἐρασθαι πρὸς φιλοτιμίαν, id. adfero alicui, φέρω τινὶ τιμήν, id. νομίζομαι τιμήν, id. decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι, Dem. confurre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι, Isocrat. consequi, εὐφίστασθαι τιμήν, Dem. τυγχάνειν τιμῆς, id. κτήσασθαι τιμήν, id. λαμβάνειν τιμήν, Isocr. habere, ἔχειν τιμήν, id. tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, Dem. datum eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τιμὴν δοθεῖσαν τινι, idem. amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίας, id. recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμήν, Isocr. honore contentum esse, στέργειν τιμήν, id. frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, Demosth. antecellere alicui, προέχειν τιμῇ τινος, Isocrat. honoris et decori causam usse, τιμίου καὶ καλοῦ αἴτιον εἶναι, Dem. summos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶν τινα, id. publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾶν τινα, id.
honorabilis, τίμιος, Dem. ἔντιμος, ον, idem.
honorarium, γέρας, τό, Dem. bellicum, ἀριστεῖον, τό, idem. dare, διδόναι ἀριστεῖον τινι, id. consequi ob aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου παρά τινος, id. λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, Isocr. τυγχάνειν τοῦ ἀριστείου, idem.
honorarius, τιμητικός, ἡ, ὄν.
honorate, ἐντίμως, Plato.
honoratus, τιμώμενος, ένο, ενον, Dem. ἔντιμος, ον, id.
honorifice, ἐνδόξως, Dem. ἐντίμως, Plat.

honorificus, τίμιος, honorificum eratumanibus, τίμιον ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις, Dem. ἔντιμος, ον, honorifice et magne et splendida res, ἔντιμος καὶ μέγα, καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα, id.
honoro, τιμάω, aliquem, τινά, Dem. maxime, μάλιστα, id. εἰς ὑπερβολὴν, id. ὑπερβαλλόντως, id. ut moretur, κατ' ἀξίαν, Isocr. pesindu ut alium, ἀξίωσα τὸν ἄλλον, Dem. publice, δημοσίᾳ, id. in aliqua re, τινὰ κατά τι, Aelian. et religiose colo animalia quaedam, σέβομαι καὶ τιμάω ζῶά τινα, Isocr. Cf. honor, item colo.
hora, ὥρα, ἡ, Dem. quota hora est? ποῖον ἐστι τὸ στοιχεῖον; Lucian. hac ipsa hora, ἐνεστώσης τῆς ὥρας, Plut. alapsa, ὥρα παρελθοῦσα.
hordeaceus, κριθινος, vinum, οἶνος, Athen. panis, ἄρτος, Plut.
hordeum, κριθή, ἡ, Theophr. hordei ferax, κριθοφόρος, ον, Strabo.
horizon, ὁρίζων, οντος, ὁ.
hornus, τυτινος, ον, ὁ, ἡ, τό τούτου τοῦ ἔτους, αὐτοετινός, ον.
horologium, ὡροσκοπεῖον, τό, Strabo.
horrendus, φοβερός, Isocr. scelus, δεινόν καὶ σχέτλιον ἀσέβημα, Dem.
horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, Dem. sues horrentes setis, ὗς ἐνηφρισμένας, Aristot.
horreolum, στυβόλιον, τό.
horresco, v. horreo.
horreum, στυβολεών, ὁ, ἀποθήκη, ἡ.
horribilis, φοβερός, ά, όν, Plato.
horride, τραχέως, Isocr.
horridus, τραχύς, Isocr.
horror, φρίκη, ἡ, Plut. febrilis, φρικία, ἡ, Diosc.
horsum, δεῦρο, Dem.
hortatio, παρακλησις, ἡ, Aristot.
hortator, νουθετών, ὁ, Isocr. παραινῶν, ὁ, id.
hortensis, e, ἀγριαῖος, smilax, σμίλαξ, Diosc.
hortor, παρακαλῶ, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Isocrat. πείθω τι, παρακρίνω τινά τι, Dem. ἐπί τι, id. παραινῶ τινά τι, Xen. παροξύνω τινά τι, Isocr. παρορμῶ τινά εἴς τι, Xen.
hortulanus, ἀπουρός, ὁ, Diod. Sic.
hortulus, κηπίον, τό, Thuc.
hortus, κῆπος, ὁ, Dem.
hospes, alios hospitio excipiens, πρόξενος, ὁ, ξενοδόχος, ὁ, πανδοκεύς, ὁ, - qui hospitio excipitur, ξένος, ὁ, (sed ξένος priorem etium habet significationem, v. Eustath. p. 1807, 7.) alicujus et familiaris, ξένος ὢν τινι καὶ ἐπιτήδειος, Isocr.
hospita, ξενοδόχος, ἡ, πανδοχεύτρια, ἡ, Aristoph.
hospitalis, ξένιος, Xen. ξενικός, amicitio, φιλία, Aristot. munus, ξένιον, τό, Dem.
hospitalitas, ξενία, ἡ, Dem. ξενισμός, ὁ, Plut.
hospitaliter, φιλοξένως, Isocr.
hospitium, ξενοδοχεῖον, το, πανδοχεῖον, τό, Plut. et amicitia, ἡ ξενία καὶ φιλία, Dem. renovo vetus hospitium, ἀνανεοῦμαι καὶ καινὴν ποιοῦμαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, Isocr. decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, Dem. excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινά, id. hospitio conjungor, ξενόομαι, Xen.
hospitor, ξενίζομαι, (pass.) apud aliquem, ὑπό τινος, Xen.

Digitized by Google

hostia, θυσία, ἡ, Lucian. θῦμα, τό; Isocr. hostium immolo, θυσίαν θύω, Plato. ἱερεῖον τινων, Aristot.

hosticus, πολέμιος, α, ον, terra, ἡ πολεμία χώρα, Xen.

hostilis, πολέμιος, Xen. hostili animo sum erga aliquem, πολεμικῶς ἔχω πρός τινα, idem.

hostilitas, δυσμένεια, ἡ, Hdn.

hostiliter, πολεμικῶς, Isocr. πολεμίως, Thuc.

hostimentum, ἀμοιβή, ἡ, Lucian.

hostio, ἀμείβομαι, Dem.

hostis, ἐχθρός, ὁ, Dem. πολέμιος, ὁ, Id. Discrimen utriusque vocis hoc est: ἐχθρός ἐστιν ὁ πρότερον φίλος. πολέμιος δὲ ὁ μετ' ὅπλων χωρῶν πρὸς τοὺς πολίτας, δυσμενὴς δ' ὁ χρόνον πρὸς τον ποτὲ φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν καὶ δυσκαλλάκτως ἔχων, Ammon. at inimicus, πολέμιος καὶ ἐχθρός, id. potens, ἐχθρὸς ἰσχυρός, id. ocris, χαλεπός, Isocr. irreconciliabilis, ἀδιαλλακτος, Dem. apertus, προδηλος, id. communis, κοινος, id. hostem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀντιστρατιώτην, Isocr. judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, id. fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμίαν, Dem. esse alicujus, εἶναι πολέμιον τ. ἐχθρὸν τινός, id. experiri aliquem, χρῆσθαι τινι πολεμίῳ τ. ἐχθρῷ, id. facere cum hostibus, εἶναι ἐν μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν, id.

huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, Dem. adeista, δεῦρο ἀναστας μοι, id restituere, δεῦρο κατάγειν, id. mittere, ἐνδεῦρο πέμπειν, Isocr. hucusque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, huc et illuc circumvagari, δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι, Demosth.

hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, Dem. τοιοῦτός τις, Plato.

humane, ἀνθρωποπρεπῶς, Hermog.

humanitas, i. e. humana natura, ἀνθρωπότης, ἡ, — i. e. comitas, φιλανθρωπία, ἡ, Dem. et clementia alicujus, καὶ πραότης τινός, id. et animi facilitas, καὶ τρόπου ἐπιείκεια, id. et indulgentia, καὶ ἄνεσις, id. humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων, id. frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, id. habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, Isocr.

humaniter, ἀνθρωπίνως, Dem. disputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινωτέρως περὶ τῆς τύχης, id. humanitar se gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, id.

humanus, ἀνθρώπειος, genus, ἀνθρώπειον γένος, Lucian. ἀνθρωπινος, genus, ἀνθρώπινον γένος, Plato. — i. e. comis, φιλάνθρωπος, ον, Dem. et clemens, καὶ πρᾶος, id. mansuetis et humanis moribus praeditus, ἥμερος καὶ φιλάνθρωπος τοὺς τρόπους, Dem. humanum se praebere erga aliquem, φιλανθρωπῶς ἔχειν πρός τινα, idem.

humatio, ἐνταφιασμός, ὁ, ταφή, ἡ, Thuc.

humecto, ὑγραίνω, Galen. νοτίζω, Diosc.

humectus, ὑγρός, Xenoph.

humeo, νοτιάω, Aristot.

humerus, ὦμος, ὁ, Isocr.

humeseo, ὑγραίνομαι, Plato.

humi, χαμαί, sedeo, χαμαὶ κάθημαι, Xenoph.

humiditas, ὑγρασία, ἡ, Galen. ὑγρότης, ἡ, Plato.

humidus, ὑγρός, Xenoph.

humiliatio, ταπείνωσις, ἡ.

humilio, ταπεινόω.

humilis, πρόσγειος, ον, Aristot. ταπεινός, Lucian. animo, ταπεινόφρων, ὁ, ἡ, Plut.

humilitas, ταπεινότης, ἡ, Isocr.

humiliter, ταπεινῶς, Isocr.

humo, θάπτω, mortuos, νεκρούς, s. ἀποθανόντας, Dem. aliquem, ἐνταφιάζω τινα, Basil.

humor, ὑγρότης, ἡ, Plato.

humus, γῆ, ἡ, Dem. Cf. terra.

hyacinthinus, ὑακίνθινος.

hyacinthus, ὑάκινθος, ὁ, ἡ, Diosc.

hyades, ὑάδες, αἱ, Poll.

hyberna, χειμάδιον, τό, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῷ στρατῷ, Dem. ex hybernis aduco, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

hyberno, παραχειμάζω, Dem.

hybernus, χειμερινος, morbi, χειμερινοὶ νόσοι, Hippocr.

hydra, ὕδρα, ἡ.

hydria, ὑδρία, ἡ.

hydropicus, ὑδρωπικός, ή, όν.

hydrops, morbus, ὕδρωψ, ὁ, Gal. hydropa laborans, ὑδρωπιῶν, hydropa laboranti similis, ὑδρωπῶδης, ὁ, hydropa laboro, ὑδρωπιῶ, Diosc. hydropa corripior, ἐξυδρωπιῶ, Aristot.

hydros, ὕδρος, ὁ.

hyemalis, χειμέριος, Thuc.

hyematio, χειμασία, ἡ, Polyb.

hyemo, χειμάζω, Dem.

hyems, χειμών, ὁ, Xen.

hymnus, ὕμνος, ὁ.

hypocaustum, ὑποκαυστον, τό, Vitruvius

hypochondria, ὑποχονδρία, τά.

hypocrisis, ὑπόκρισις, ἡ.

hypocrita, ὑποκριτής, ὁ.

hypomnema, ὑπόμνημα, τό, Isocr.

hypotheca, ὑποθήκη, ἡ, Dem.

hypothesis, ὑπόθεσις, ἡ, Aristot.

hypotheticus, ὑποθετικός, Aristot.

hystria, ὄστρεζ, s. ὄσθρεξ, ὁ, Aristot.

I.

ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, Demosth. manere, αὐτοῦ καταμένειν, Isocr. auctor fuit horum, αὐτοῦ αἴτιος ἦν τούτων, Dem. ubi, ἐνταῦθα, οὗ, Isocr. ibidem, αὐτοῦ, Dem.

ibis, ἶβις, ἡ, Herodot.

ico, πλήττω, foedus cum aliquo, ποιοῦμαι συνθήκην πρός τινα. Dem. σπένδομαι πρός τινα, Thuc.

icon, εἰκών, ἡ, Isocr.

ictericus, ἰκτερικός, Galen.

ictarus, ἴκτερος, ὁ, Galen. ictero laboro, ἰκτεριῶ, Diosc. ictero laborans, ἰκτεριῶν, ῶντος, ὁ, Hippocr. ἰκτεριώδης, ες, Diosc. ictero corripior, ἰκτεροῦμαι, Galen.

ictus, us, πληγή, ἡ, Isocr.

icuncula, εἰκόνιον, τό, Plut.

idcirco, διὰ τοῦτο, Dem. διὰ ταῦτα, Idem.

idea, ἰδέα, ἡ, Plato.

idem, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, s. ταὐτό, Aristoph. αὐτός, αὐτή, τοῦτο, Plut. dico, ταυτολογεῖν, quod, ταὐτόν, ὅπερ, Isocr. quod secunda fortuna, ταὐτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, Aristot.

identidem, θαμινά, Xenoph.

identitas, ταυτότης, ἡ, Aristot.

ideo, διά, Dem. διαπαντός, idem. quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, Isocr. ideo, quod condidisti, hominas, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, Plut.

idioma, ἴδιωμα, τό, Diosc.

idiota, ἰδιώτης, ὁ, Dem.

idololatra, εἰδωλολάτρης, ὁ, N. T. sum, εἰδωλολατρεύω, Basil.

idololatria, εἰδωλολατρεία, ἡ, N. T.

idolum, εἴδωλον, τό, N. T.

idonee, ἐπιτηδείως, Thuc.

idoneus, ἐπιτήδειος, idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρός, Dem. ad aliquid, τινί, Aristot. εἴς τι, Herodian. ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, Dem. ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, id. ad gerendas res justas, πρακτικός τῶν δικαίων, Aristot. ad omnia, εὐσύμφορος πρὸς ἅπαντα, Isocr. ad docendum, ἱκανός διδάσκειν, id. ad aliquid, πρός τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xen. civis, πολίτης, Isocr. ad agendum, δυνάμενος πράττειν, id.

idus, εἰδοί, αἱ.

igitur, οὖν, properant, χωροῦσιν οὖν, Dem. τοίνυν, oportet, δεῖ, id. οὐκοῦν, precabatur, οὐκοῦν ηὔχετο, id. δή, commemoravi, ὑπέμνησα δή, idem.

ignarus, ἀγνοῶν, Dem. ἀπειρόμενος, ὁ, ἡ, Thuc. μὴ ἐπιστάμενος, Xen.

ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, Plut. — i. e. timide, ἀνανδρῶς, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθρούς, Isocr.

ignavia, ἀργία, ἡ, Dem. ῥαθυμία, ἡ, id. et socordia, ἡ ἀργία καὶ ῥαθυμία, id. et negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, id. τὸ ῥαθυμεῖν, id. nimia et intempestiva, ῥαθυμία πολλὴ καὶ ἄκαιρος, id. insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνάστατος, id. ignaviae se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, id. per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προΐσθαί τι, id. ignaviam depouere, ἀποδύσθαι ῥαθυμίαν, id. et timiditas, ἡ ἀνανδρία καὶ κακία, Dem. et mollities, καὶ μαλακία, id. et socordia, καὶ ῥαθυμία, id. facere aliquid ob ignaviam et effeminatum animum, κατά τι δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα, id.

ignaviter, i. e. segniter, ἀργῶς, Dem. ῥαθύμως, Isocr. — i. e. timide, ἀνανδρῶς, id. κακῶς, Dem.

ignavus, i. e. piger, ἀργός, Dem ἀργῶν, id ῥαθυμος, ον, Isocr. ῥαθυμῶν, id. — i. e. timidus, ἀνανδρος, ον, Dem. φαῦλος, id. μαλακός, Isocr. sum, ῥαθυμέω, Dem. ἀργέω, id. μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id.

igueseo, ἐκπυρόομαι, Galen.

igneus, πύρινος, Theophr. ἔμπυρος, ον, Diosc. πυραιδής, ές, Plato.

igniarium, πυρεῖον, τό, Plato.

igniculus, πυρείδιον, τό.

ignis, πῦρ, τό, Aristot. sacer, ἱερὸν πῦρ, τό, Galen. coelestis, πρηστήρ, ὁ, Aristot. fatuus, πλανήτης, ὁ.

ignitus, πυρώδης, ες, Diosc. διάπυρος, ον, Plut.

ignobilis, genere, ἀγενής, ές, Dem. δυσγενής, ές, nomine, ἄδοξος, ον, Dem. ἀνώνυμος, ον, id.

ignobilitas generis, δυσγενεια, ἡ, Plut. nominis, ἀδοξία, ἡ, Dem. et humilitas, καὶ ταπεινότης, id.

ignominia, δυσκλεια, ἡ, Dem. ἀδοξία, id. et contemtus, ἀδοξία, καὶ αἰσχύνη, id.

Digitized by Google

ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινί, id. concido in tenebras et ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότῳ καὶ ἀσημίᾳ, id. fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, id. abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποτίβομαι τὸν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, Dem. ignominie adficio et pessime tracto, ἀτιμάω καὶ τὰ ἔσχατα κακίστα τινί, id. contra omne jus et aequitatem nota, παρὰ τὰ δίκαια κακίστα ἀτιμάομαι, Dem.

ignominiose, ἀδόξως, Dem.

ignominiosus, ἄτιμος, ον, Dem. at turpis, ἀσχημόνιστος καὶ αἰσχρός, id. ignominiosum habetur jam, versari in republica, ἀσχημόνιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, id. ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, id.

ignorabilis, ἄγνωστος, ον, Lucian.

ignorantia, ἄγνοια, ἡ, Dem. ἀγνωσία, ἡ, id. et inscitia rerum, ἡ ἀπειρία καὶ ἄγνοια πραγμάτων, id. at oblivio, ἄγνοια καὶ λήθη, Isocr. cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, Dem. incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, Isocr. facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, Dem.

ignoratio, ἀγνωσία, ἡ, Dem.

ignoro, ἀγνοέω, τῶν, τὰ πράγματα, Dem. aliquem, τινά, id. aliquid, λανθάνει με τι, Idem. nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, id.

ignoscentia, συγγνώμα, ἡ, Dem. Conf. venia.

ignoscibilis, συγγνωστός, Plato.

ignosco, συγγιγνώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, Eurip. fraudem, τοῖς ἀπάταις, Philostrat. alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, Isocr. συγγνώμην δίδωμί τινι, Polyb.

ignotus, ἀγνοούμενος, Dem. alicui, ἀγνώς τινι, id. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, Isocr.

ilex, πρῖνος, ἡ, Aristot.

iliect, εἶσι δή.

ilicetum, πρινών, ὁ.

ilicetus, πρίνινος, Aristoph.

illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, Thuc.

illaboratus, ἀνέργαστος, ον, Lucian. aurum, ἄκραφνες χρυσός, id.

illac, ἐκεῖσε.

illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνεώτι, fortunae meae, καταδακρύω τῆς ἐμαυτοῦ τύχης, Xen.

illaesus, ἀβλαβής, ές, Xen. ἀπαθής, ές, id.

illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινά.

illaudatus, ἀνεγκωμίαστος, ον, Isocr.

illa, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille ipse, ἐκεῖνος αὐτός, id.

illecebrae, ἐπαγωγαί, ῶν, αἱ, Plato.

illecebrosus, ἐπαγωγός, Thuc. et attractitius, ἀγωγός καὶ ἑλκτικός, Aelian.

illectamentum, ἐπαγωγή, ἡ, Plato.

illegitimus, ἄνομος, ον, ἰλθισμός, ον.

illepida, ἀχαρίεντος, ἀχαρίτως, Harmog.

illepidus, ἄχαρις, ὁ, ἡ, Herodian.

illibate, ἀψαύστως, a. ἀψαυστί, Plut.

illibatus, ἄψαυστος, ον, ἄθικτος, ον, Plut.

illiberalis, ἀνελευθέρος, ον, et tenax, καὶ μικρολόγος, Dem. — i. a. servilis, δουλοπρεπής, ές, Xan.

illiberalitas, ἀνελευθερία, ἡ, Aristot. — i. e. ingenium servile, ἀγένεια, ἡ, Cl. Alex.

illiberaliter, ἀνελευθέρως.

illic, ἐκεῖ, Dem. nulli erant illic, praetarquam Theboni, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαίοι, idem.

illicio, ἄπαγε, Dem. aliquem, θηρᾶν, τινά, Isocr.

illicita, ἀθέμιτα, Hesych.

illicitus, ἄθεμις, ον, Plut. ἀθέμιστος, ον, illicita precor, ἀθέμιστα εὐχόμαι, Xen. facio, ἀθέμιστα ποιῶ, id.

illiciam, id. q. illecebrae.

illico, παραυτίκα, Dem Conf. statim.

illidu, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.

illigo, ἐνδέω, lagi, εἰς νόμον, Plato.

illimis, ἄπαλος, ον.

illinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐντεῦθεν, id.

illoimoetom, ἐπίχρισμα, τό, Diosc.

illico, ἐπιχρίω, Galen.

illisio, προσβολή, ἡ, Plut.

illiteratus, ἀπαίδευτος, ον, ἀγράμματος, ον, cf. indoctus.

illitus, ἐπίχριστος, ον, Galen.

illo, ἐκεῖσε.

illotus, ἄλουτος, ον, ἄπλυτος, ον, ἄνιπτος, ον.

illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, Dem. ἐκεῖ, acqui aliquam, ἐκεῖ ἔποσθαί τινα, Chrys. et inde huc, ἐκεῖσε, καὶ ἐκεῖθεν δεῦρο, Dem.

illuceo, ἐπιλάμπω, Xen. ἐπιφαίνομαι, alicui, τινί, idem.

illucesco, vide illuceo, — illucescit dies, ἡμέρα ὑποφαίνει, a. ἀπολάμπει a. γίγνεται a. ἐπιφαίνει, ubi (dies) illuxit, ἀπολαμπούσης ἡμέρας, διαφωσκούσης ἡμέρας, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἅμα τῇ ἕῳ.

illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινί, φιλοπαίζω τινά, Dem. ἐκτρέφω τινά, Lucian. χλευάζω τινά, Ilda. operibus alicujus, ἀβρίζω εἰς ἔργα τινός, Id.

illuminate, περιφωτισμένως.

illuminio, φωτίζω, διαφωτίζω, ἐκφωτίζω, ἐπαυγάζω, περιαυγάζω, καταλαμπω.

illunis, ἀσέληνος, ον, νυκ, αὐξ, Aelian.

illusio, κατάγελως, ὁ, καταγέλασμα, τό, ἐμπαιγμός, ὁ, ἐπίσκωψις, ἡ, χλευασία, ἡ, χλευασμός, ὁ, ἐπιμυκτισμός, ὁ, τεθασμός, ὁ. 2) i. q. decaeptio, ἐξαπάτη, ἡ, διάχρεωσις, ἡ.

illusor, ἐμπαίκτης, ὁ, σκώπτης, ὁ, ἐπισκώπτης, ὁ, τεθασστής, ὁ.

illustratio, ἔλλαμψις, ἡ.

illustris, e, ἐπιφανής, ές, ὀνομαστός, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, Dem. vir, ἀνὴρ, Dem. ἀνὴρ ὀνομαστόμενος, Isocr. ἀνὴρ λαμπρός, Dem. illustrem fieri per aliquid, ἐπιφανὴ γίγνεσθαι διά τι, idem. ἀπολαμπρυνεσθαί τινι, Herodot.

illustro, καταλάμπω, aliquid, τί, Plut. φωτίζω τι, Galen.

illuvies, 1) i. e. inundatio, κατακλυσμός, ὁ, κατακλυσις, ἡ. 2) i. e. sordes, ἀλουσία, ἡ, περίψημα, τό, ἀπάνημα, τό, ῥύπος, ὁ, ῥυπαρία, ἡ.

imaginarius, φανταστικός, Plut.

imaginatio, φαντασία, ἡ, Aristot.

imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾶν τι, Galen. aliquid animo, διατυπόω τι, Herodian.

imago, εἰκών, ἡ, Dem. ἄγαλμα, τό, id. εἴδωλον, τό, id. Cf. simulacrum.

imagunculа, εἰκόνιον, τό, Plut. ἀγαλμάτιον, τό, Lucian.

imbecillis, ἀσθενής, ές, corpore, τὸ σῶμα, Plato. opibus, χρήμασι, id. ἀρρωστος, ον, Xen. ἀδύνατος, ον, Dem. sum, ἀσθενέω, Isocr.

imbecillitas, ἀσθένεια, ἡ, Dem. ἀρρωστία, ἡ, Basil. corporis, κακουχία, ἡ, Diod. Sic.

imbecilliter, ἀσθενῶς, Dem.

imbellis, ἄπολεμος, ον, Muso, μοῦσα, Plato. ἀνανδρος, ον, Isocr.

imber, ὄμβρος, ὁ, imbribus inundari, καταλαλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, Isocr. ὕδατα, ων, τά, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδάτων, Dem. imbre madens, διόμβρος, ον, Aristot. κάτομβρος, ον, Theophr.

imberbis, ἀγένειος, ον, Lucian.

imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τοῦ ἱκανοῦ τοῦ οἴνου, Lucian. — i. e. comprehendo s. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plut.

imbrex, γεῖσον, τό, Phavor. ὁ κέραμος στρογγυλοειδής.

imbricatim, γεισοειδῶς.

imbrico, ἀπογεισόω, Aristot.

imbricus, ὄμβριος, ον, Aristot.

imbuo, ἐμβρέχω, Diosc. — i. a. instituo, παιδεύω τινά τινι, Xen. aliquem institutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύματά τινος, Herodian. conf. doceo, instituo.

imitabilis, μιμητός, ή, όν.

imitaman, μίμημα, τό, vocis, φωνῆς, Plato.

imitandus, μιμητέος, ζηλωτέος.

imitatio, μίμησις, εως, ἡ, Thuc. μίμημα, τό, Philo. ἀπομίμημα, τό, Diod. Sic. ridicula, παιδισμός, ὁ, Aristoph. inepta, κακοζηλία, ἡ, Lucian.

imitator, μιμητής, ὁ, Thuc. histrionicus, μῖμος, ὁ, Dem.

imitor, μιμοῦμαι, mejores opere, τοὺς πρεσβύτερους τῷ ἔργῳ, Dem. res gestas alicujus, τὰς πράξεις τινός, id. et semular aliquem, καὶ ζηλοῦν τινά, Isocr. ζηλοῦν τινὰ καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκω, Plato. μιμητής καὶ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος, Isocr. imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἐδίζουν, Aelian. ad imitandum sibi aliquid proponere, πρός τι ἀναβλέπειν, Lucian. modulos inepte imitor, συντεταρτίζω, Theophr.

immadeo, ἐμβρέχομαι, Diosc.

immanis, ἄγριος, et difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπός, Plato. et crudelis bestia, θηρίον ἄγριον καὶ πλείστης ὠμότητος μεστόν, Isocr. ὠμός, immanis animo, ὠμός τὴν γνώμην, Dem. χαλεπός, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, Isocr. — i. e. ingens, ὑπερμεγέθης, ες, Xen. immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, Plato. ἀμέτρητον ὅσον, Aristot.

immanitas, ἀγριότης, ἡ, Plut. ὠμότης, ἡ, et saevitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινός, Isocr.

immansuetus, ἀνήμερος, ον, ἄπονος, ές.

immarcescibilis, ἀμάραντος, ον.

immarcesco, μαραίνομαι, ἀπομαραίνομαι.

immature, ἄωρι, Athen.

immaturitas, ἀωρία, ἡ, Aristoph.

immaturus, ἄωρος, ον, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, Plut. immatura morte praeceptus, πρὸ ὥρας ἀνηρπασθείς, Lucian.

immediate, ἀμέσως.

immediatus, ἄμεσος, ον.

immedicabilis, ἀνίατος, ον, ἀνίατος, ον, ἀθεράπευτος, ον.

immediatus, ἀμαλέντος, ον, Lucian.

immejo, ἐνουρέω, Diosc.

immemor, ἀμνήμων, ὁ, ἡ, Plato. ἐπιλή-

Digitized by Google

ημων, ὁ, ἡ, alicujus, τινός, Aeschin. sum, ἀμνημονία, alicujus, τινός, Dem.

immemorabilis, οὐκ ἀξιομνημονευτος, ον.

immemoratus, ἀμνημονευτος, ον.

immensitas, ἀμετρία, ἡ, Lucian. ἄμετρον, τό, idem.

immensus, ἄμετρος, ον, Lucian. ἀμέτρητος, ον, id. ἀπεριμετρήτος, ος, apparatus, παρασκευή, Isocr. ἀνυπέρβλητος, ον, ambitio, φιλοτιμία, Dem. potentia alicujus, δυναμις τινος, id. ὑπερβάλλων, atrocia et immensa, δεινά καὶ ὑπερβαλλοντα, id.

immeo, εἰσερχομαι, Dem. εἴσειμι, Xenoph.

immerens, ἀναίτιος, ον, Plut.

immergo, ἐμβαπτω, in cerem, εἰς κηρόν, Aristoph. in equum, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, Dioc. καταδύνω ἐφ' ὕδατι, Aristot. eliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, Plut.

immerito, ἀναξίως, Isocr. fortunam adversam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν, idem.

immeritus, ἀναξιος, ον, Dem.

immersabilis, ἀβάπτιστος, ον, Pind.

immersio, βαπτισμός, ὁ.

immigro, ἀπαιμι, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, Isocr.

immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχεσι, Hdn. imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, Dem. finis vitae nobis, ἐπίκειται τέλος ἡμῖν, Hdn. crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπικείμενοι θανατος, Plut. imminet fames, μέλλει ἐπεσθαι λιμός, Aelian.

imminuo, ἐλαττόω, aliquid, τί, Isocr. civitatem, ἐλάττους ποιεῖν τὴν πόλιν, id. imminuta est respublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλαττω γεγονε, id.

imminutio, ἐλαττωσις, ἡ, ἐλάττωμα, τό, μειωσις, ἡ, Philo.

immiscen, ἀναμίγνυμι, καταμίγνυμι, προσμίγνυμι, ἐμπλέω, me alienis negotiis, πολυπραγμονεω, Xen.

immisericordia, ἀνελεημοσυνη, ἡ.

immisericorditer, ἀνελεῶς, Philo. ἀνοίκτως, Sophocl.

immisericors, ἀνελεήμων, ον, ἀπάλγητος, ον, δυσάλγητος, ον, ἀσυμπαθής, ες, ἀνοικτος, ον, ἀνοιανίκμων, ον, ἀνίλεος, ον, genit. ω.

immissio, ἱεσις, ἡ, ἵεσις, ἡ.

immitis, e, ἀνιμπιος, ἱς, ἀπνοος, ἱς, et nemini ignoscens, ἀσυγγνώμων, ον, Dem. et asper, πικρος καὶ χαλεπος, Isocr.

immitto, ἱνιμι, Xen. equo frenum, ἐμβαλλω ἵππῳ χαλινόν, idem. alicui manus, τινι χεῖρας, navem mari, ἐκκρίνω τὴν ναῦν τῷ πελάγει, Synes. aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα εἴς τι, Aristot.

immo, καὶ γε, audacce, immo temerarie esse dicit, θαῤῥαλέους, καὶ ἔτας γε ἄφα, Plato. immo etiam ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους, Liban. immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν οὖν ἔφη, Xen. turpe est, immo turpissimum, ἐστὶ τὸν αἰσχρόν, μᾶλλον δὲ τὸν αἰσχιστον, Dem. quin immo barbari quoque sponte illi se dederunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχωρουν, Hdn.

immobilis, e, ἀκίνητος ον, Xen. ἀλυτος, ἱς, immobilem esse, ἀμετακίνητος, s. ἀκινονος ἔχειν, Isocr. Aristot.

immobilitas, ἀκινησία, ἡ, Al. Aphe.

immobilitee, ἀκίνητος, Isocr. ἀμετακινητος, Aristot.

immoderate, ἀμέτρως, – i. e. proterve, ἀκολαστως.

immodeestio, ἀμετρία, ἡ, Plut.

immoderatus, ἄμετρος, ον, Nor. cumtus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, pnus, πονόν πλείον τῆς μετρίας, Dem. – i. e. protervus, ἀκολαστος, ον, Plut.

immodeste, ἀκόσμως, προπετῶς, Dem. agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασιαις, id.

immodestia, ἀκοσμία, ἡ, Plut. προπετεια, ἡ, Dem.

immodestus, ἀκοσμός, Dem. προπετής, ἐς, idem.

immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγαλην λέγειν, Dem.

immodicus, ἄμετρος, ον, Lucian. ἀνυπέρβλητος, ον, Dem. ὑπέρογκος, ον, id. ὁ, ἡ πλείων τῆς μετρίας, id. ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφή, Aelian.

immolatio, θυσία, ἡ, Aeistot.

immolator, θύτης, ὁ, Hdn.

immolo, καταθύω, Herodien. bovem, θύω βοῦν, Plut. deo, θύω, Plut. hostiam alicui, θυσίαν τινί, Xenoph. pro eliquo, ὑπὲρ τινος, id. animalia, κατασφάττω ζῶα, Herodian. homines, ἀνθρωποθυσίαν, Philo.

immoeigeeus, δυσπεπτος, ον, Galen.

immoriae, ἐπιποθνήσκω, Thuc.

immuror, διατρίβω, Dem. ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινί, Plut. περί τι, Thuc. ἐν τινι, Xen. κατά τι, Dem. rebus molestis, ἐμμένω τοῖς ἀνιαροις, id.

immortalis, ἀθάνατος, ον, fio ab aliquid, γίγνομαι διά τι, Isocr. eam ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος, Dem. immortalia capio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, Isocrat. immortalem facio aliquem, ἀποθανατίζω τινά, Lucian. ἀείμνηστος παρὰ πάσιν ἀνθρωπος ποιεῖ τινα, Isocrat. immortalem sui memoriam relinquere, ἀθανατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην καταλείπειν, Isocr.

immortalitas, ἀθανασία, ἡ, Isocr. immortalitatem appetere, ἐρίζεσθαι ἀθανασίας, id. consequi, τυγχάνειν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, id.

immortaliter, ἀθανάτως.

immotus, ἀκίνητος, ον, ἀμετακίνητος, ον, ἄσπιστος, ον, immotus sto, ἀντείμι, Eurip.

immunditiee, ῥυπαρία, ἡ, ἀλουσία, ἡ, ἀκαθαρσία, ἡ, μιασμός, ὁ, μίασμα, τό.

immundus, ἀκαθαρτος, ον, αὐχμηρός, ῥυπαρος, πιναρος. 2) imp. de moribus, μιαρος, ἀναγνος, ον, ἀνάγνιστος, ον.

immunis, ἀτελής, ἐς, ab eliqua re, τινός, Dem. ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, Aelian. eum, ἀτυμβολία, Ach. Tat immunem facere eliquem ab elique re, ἀτέλειαν τινος διδόναι τινί, Dem.

immunitas, ἀτέλεια, ἡ, Dem. immunitatem ab aliqua re alicui tribuere, ἀξιοῦν τινα τῆς ἀτελείας τινός, id. διδόναι τινὶ ἀτέλειαν τινος, id. consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρ' τινος, id. invenire beneficium, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν, id. habere, ἀτέλειαν ἔχειν, id. ebrogare, ἀφαιρεῖσθαι, id. eelinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισίν, id. immunitate eua frui, χρῆσθαι αὐτοῖς ἀτελείᾳ, id.

immunitus, ἀνυχιστος, ον, ἀφύλακτος, ον.

immutabilis, ἀμετατρεπτος, ον, Plut. ἄτρεπτος, ον, id. ἀμετάστατος, ον, Plato. ἀμεταβατος, ον, ἀμετακινητος ἔχων.

immutabilitas, ἀμεταβλησία, ἡ.

immutabiliter, ἀτρέπτως, ἀμετακινητως.

immutatio, ἀναλλαγή, ἡ, v. mutatio.

immuta, μεταλλαττω, cf. muin.

immo, v. imo.

impeccabo, οὐκ ἐξαμαρτήσω, πταίσω, – ἀσπιλος, ον, ἀδιαλλακτος, ον.

impectin, προσκεντέω, ἡ, Thuc.

impacina, v. impinge.

impae, ἄκιμος, ον, Aristot. ἀνάρμοστος, ον, πειρατής, ἡ, ὁν, numerus, ἀριθμὸς πειρατής, Plut. ad pugnandum, οὐκ ἀξιομαχος, ον, Diod. Sic.

impacatus, ἀπαφασκευος, ον, omnino ed aliquid, παντάπασι πρός τι, Dem.

imperilitas, ἀπειρία, ἡ, Aristot.

imperiter, ἀπείρως.

impatibilis, ἀπαθής, ον, ἀπαθής, ἐς, Plut.

impatibilitas, ἀπαθεια, ἡ, Plut.

impatibilitae, ἀπαθής, Plut.

impatiens, ἀπαθής, ες, μεθαμῶς εἰδὼς τ' ἂν φύειν, ἀτλήμων, ὁ, ἡ, irae impatiens, ἀκρατής ὀργῆς.

impatienter, ἀμετρεῖ, ἀπαθῶς, ἀνυποστατος.

impatientia, ἀπαθεια, ἡ, ἀτλησία, ἡ.

impavidus, ἄφοβος, ον.

impedimentum, ἐμπόδισμα, ατος, τό, Dem. ἐμπόδιον, το, id. κώλυμα, το, Lucian. κωλύμη, ἡ, Thuc. impedimento esse alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, Dem. ἐμποδίζειν τινά, id. ἐμπόδιον γίγνεσθαί τινι, Plut. impedimente alicui esse, ne agat, ἐμπόδιον εἶναί τινι πρὸς τὸ ἔρδειν, Aristot. impedimento eerens, ἀπαρεμπόδιστος, ον, Epictet. impedimentum tollere, ἐμπόδιον ποιεῖσθαι, Heliod. adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινα περί τι, Herodian. sine impedimento, ἀπεμπόδιστως, Diod. Sic. impedimento bellico, τὰ σκευοφόρα, (sc. ἀνθρ.) τὰ σκεύη πολεμικά, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί. cf. sequens impedio.

impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινί, Aristot. – i. e prohibeo, ἐμποδίζω, eliquem, τινά, Isocr. τινί, id. κωλύω τινά, Dem. quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίγνεσθαι, aliquem in aliqua re, ἀπείργω τινά τινος, Plut. aliquem, ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχήν, Dem. abire volentem, ἀπαναλύω ἀπιέναι βουλόμενον, Xenoph. remigum ministerium, παρεμποδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν, Polyb. nemine impediente persequi eliquem, ἀκωλυτως διώκειν τινά, Herodian.

impeditio, κώλυσις, ἡ, ἐμπόδισμός, ὁ, Aristot. ἐπικώλυσις, ἡ, Xenoph. cf. impedimentum.

impello, ἐπάγω, eliqua re, τινί, Aristot. aliquem ad aliquid, παρορμῶ τινὰ εἴς τι, Xen. παροξύνω τινὰ ἐπί τι, Isocr. oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ, Xen.

impendeo, ἐπιφέρομαι, v. imminen.

impendeo, προαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, Dem. aliquid frustra, τί εἰς οὐδὲν δίδω, id. divitias, ἀναλίσκω χρήματα, Isocr. bona, δαπανῶ τὰ ὑπάρχοντα, Dem.

impendin, λύω, Isocrat.

impendium, v sumtus.

impenetrabilis, ἀδιαβατος, ον

impensa, ἀνάλωμα, τό, Dem facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, id. cf. sumptus.

impense, σφόδρα, Aristot. ἄγαν, Plato.

imperatoe, i. e dux, ἡγεμών, ὁ, Dem.

Digitized by Google

ἡγούμενος, ὁ, id. - i. e. Caesar. αὐτοκράτωρ, ὁ, Herodian.

imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, Isocr.

imperatorius, στρατηγικός, Plut. ἡγεμονικός, Xen. αὐτοκρατορικός, Xiph.

imperatrix, ἡγεμονίς, ἡ, Philo. - i. e. Caesaris uxor, αὐτοκράτωρ, ἡ, Xiph.

imperatum, κελευόμενον, τό, Xen. προσταχθέν, τό, Isocrat. παραγγελλόμενον, τό, id. Isocr. ποιεῖν, s. πρᾶττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ πρασσόμενον, τὸ κελευόμενον, Dem.

imperceptus, ἀκατάληπτος, ον.

impercussus, ἄτρωτος, ον, Plato.

imperfectio, ἀτελεία, ἡ, semimum, τῶν στιγμάτων, Theophr.

imperfectus, ἀτελής, ές, Aristot. ἡμιτελής, ές, Isocrat.

imperiose, ἐπιτακτικῶς, Suid.

imperiosus, ἐπιτακτικός, ἡ, ὄν, Plato. ἀρχικός, ἡ, ὄν, Isocr.

imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, Dem.

imperitia, ἀπειρία, ἡ, et ignorantia rerum, καὶ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, Dem. facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, s. δι' ἀπραγμοσύνην, id. uti excusatione imperitiae et cetetis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν, id. literarum, ἡ ἀγραμματία καὶ ἀπαιδευσία, Aelian.

imperito, v. impero.

imperitus, ἄπειρος, ον, rerum, πραγμάτων, Dem. omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, id. odeo et vecors, οὔτε σκαιὸς καὶ ἄνοικος, id. dicendi, ἄπειρος ἐχων τοῦ λέγειν, id. ἀδύνατος λέγειν, Aelian.

imperium, i. e. mandatum, ἐπίταγμα, τό, cf. mandatum - i. e. dominium, ἀρχή, ἡ, Dem. tuneo, δυναστεύω, Isocr. ἀρχὴν κατέχω, id. ἔχω, id. cuscipio terre mariique, ἀρχὴν λαμβάνω καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν, Id. ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, id. alicujus detrectare, ἀγανακτεῖσθαι ὑπό τινος οὐκ ἀξιοῦν, Thuc. summum, ἀρχὴ τοῦ παντός, Xenoph. militare, στρατηγία, ἡ, Dem. et summo rerum, στρατηγία καὶ προστασία, id. et dominatio, ἀρχὴ καὶ τυραννίς, id. et potentia, ἀρχὴ καὶ δύναμις, id. odfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, Isocr. dare s. deferre alicui, διδόναι s. παραδιδόναι ἀρχὴν s. ἡγεμονίαν τινί, Dem. moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, id. gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, id. consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, id. administrare, διοικεῖν ἀρχήν, id. amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, id. firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, Isocr. edimere alieni, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τινος, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Dem. recuperere, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, Isocr.

impermissus, ἀθέμιστος, ον, Xen.

impero, ἄρχω, praeclare, καλῶς, Isocr. cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, id. alicui, βασιλεύειν τινός, ἀπάρχειν τινός, κυριεύειν τινός, κατακορεῖν τινός, δεσπόζειν τινός, Dem. Isocr. Aristot. tyrannice alicui, τυραννεύω τινός, Isocr. exercitui, στρατηγέω, Dem. ἡγέομαι, id. ἡγέομαι στρατηγός, id. nno cum alio, συστρατηγεῖν τινί, id. - i. e. jubeo, ἐπιτάττω τινί, Lucian. κελεύω τινί, Herodian. cf. jubeo.

imperscrutabilis, ἀνεξιχνίαστος, ον, ἀνεξεύρετος, ον.

impersuasibilis, ἀπιθής, ές, Xen.

imperterritus, ἄφοβος, ον, ἀνέκπληκτος, ον, ἀκατάπληκτος, ον.

impertio, s. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, Xen. κοινωνεῖν τί τινι, Plato.

imperturbatus, ἀτάρακτος, ον, ἀθόρυβος, ον, ἀθορύβητος, ον.

impervestigatus, ἀδιερεύνητος, ον.

impervius, ἄβατος, ον, ἀδιάβατος, ον, ἀδιόδευτος, ον.

impetigo, λειχήν, ὁ, Diosc. impetigine laborare, λιχηνιᾶν, Theophr.

impeto, ἐμβάλλω, Thuc. vide impetus.

impetrabilis, εὐπόριστος, ον, Epicur.

impetratio, ἐπιτυχία, ἡ, Polib.

impetro, τυγχάνω, eliquid, τινός, Isocr. ἐπιτυγχάνω τινός, Dem. τυγχάνομαί τι, id. ἐφικνοῦμαί τινος, Isocr. λαμβάνομαί τινος, Plato.

impetuose, ὁρμητικῶς, μετ' ὁρμῆς.

impetuosus, βίαιος, Lucian. ῥαγδαῖος, Plut.

impetus, animi vel corporis, ὁρμή, ἡ, Plut. caecus, qui nulla prudentia regitur, ἀνεπίστατος, id. aeperi consilii sive rationis, σκαιόλογος, id. ad voluptatem, ἐφ' ἡδονήν, id. impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμοῦ ἐπί τινα, Aristot. hostilis, εἰσβολή, ἡ, Isocr. ἐπιδρομή, ἡ, Dem. impetum facio in aliquem, ὁρμᾶν τινί, Plut. in hostes, ὁρμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. in tabernaculum, ἐπιπηδᾶν τῇ σκηνῇ, Herodian. in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, Isocr. sustineo, ἀνέμενε εἰσβολὴν τινος, Isocr. cf. impressio.

impexus, ἀκτένιστος, ον, Soph. αὐχμηρὸς τὴν κόμην, Lucian.

impico, πισσόω, Clem. Al. κατασπισσόω, aliquid, τί, id.

impis, ἀσεβής, agn in eliquid, ἀσεβεῖν εἴς τι, Xen. eliquid, τί, id contra aliquem, περί τινα Aeschin. factum, ἀνοσιούργημα, ατος, τό, Philo.

impietas, ἀσέβεια, ἡ, Dem. ἀνοσιότης, ἡ, Isocr. summa, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, Aelian.

impiger, ἄοκνος, ον, Xenoph.

impigre, ἀόκνως, Plut.

impigritas, ἀοκνία, ἡ.

impingo, προσπταίω, in lapidem, λίθῳ, Plut. in aliquo re, πταίειν τι, vel ἐν τινι, Dem. pedem in lapidem, προσπίπτω ποδὶ πρὸς λίθον, in illem stultitiam, ἐξαπίλλω εἰς τοῦτο τῆς παραφοίας.

impingoo, πιπίνω, Hippocr. πυκνοῦν, Plut.

impius, ἀσεβής, ές, in vel contra eliquem, εἴς vel πρός τινα, Xen. ἀσεβῶν, Dem. ἀνόσιος, ον, id. et flagitiosus homo, ἀσεβὴς καὶ πονηρὸς ἀνήρ, Isocr. execrabilie, ἀσεβὲς καὶ μιαρός, Dem. impium factum et gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον καὶ δεινότατον, id. impiem facinus, ἀσέβημα, ατος, τό, Dem. impia cetin, ἀσέβεια, ας, ἡ, Plut. sum, ἀσεβεῖν, in deos, εἰς θεούς, Dem. manifesta, περιφανῶς, id. nefarie, ἀνοσίως, Id.

implacabilis, ἀσπονδος, ον, Dem. ἀπαραίτητος, ον, Plato. alieni, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, Plut.

implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, Dem. irasci, ἀδιαλλάκτως ὀργιζεσθαι, Themist.

implacidue, δυσμείλιστος, ον, Isocr. eam, δυσμειλιστοῦν, Suidae.

implen, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, Plato. aliquem ineni spe, τινὰ χαυνῶν ἐλπίδος, id. neves militibus, πλήρεις ναῦς ἐπλιτῶν, Isocr. infamia civitatem, ἀναπλήθω συνηρεῖς δόξης τὴν πόλιν, Dem. urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, id. laetitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, Xen. urbem seditionibus, μεστὴν ποιεῖν πόλιν στάσεων, Isocrat. neves cibo, γεμίζω ναῦς σίτου, idem.

implicio, πλέκωσις, ἡ, Dem.

implicatio, ἐμπλοκή, ἡ, ἐμπλοκή, ἡ

implicite, ἐμπεπλεγμένως, - i. e. non clare, ἀσαφῶς

implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, Isocr. aliqua re, εἴς τι, Polyb. aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, idem.

imploratio, ἐπίκλησις, ἡ, Luc. ἀνάκλησις, ἡ, Thuc. deorum, θεοκλυτήσεις, ἡ, Suid.

imploro, ἀνακαλοῦμαι, aliquem, τινά, Plut. deos, ἐπικαλοῦμαι θεούς, Herodian. fidem deorum, θεοκλυτεῖν, Aelian. hominumque, ἐπικαλοῦμαι θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, Xenoph.

implumis, ἄπτερος, ον, ἄπτιλος, ον, ἄπτιν, ὁ, ἡ, Plut.

impluo, ἐνομβρέω, locus in quem non impluit, ἄνομβρος χώρα, τόπος οὐδέποτε ἔνομβρος γενόμενος.

impluvium, αὐλή, ἡ, ὁ τόπος ἐν οἴκῳ ὄμβρου δεκτικός.

impoenitentie, ἀμετανοησία, ἡ.

impolite, ἀνόμψως, Plut.

impolitia, ἀκομψία, ἡ.

impolitus, ἀκόμψος, ον, Plut.

impollutus, ἄσπιλος, ον, ἀμίαντος, ον.

impono, ἐπιτίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, Dem aliquid servis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, Herodian. alieni poenam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, Dem. alicui plagos, ἐπιβάλλω τινὶ πληγάς, Xen. vectigal, φόρον, s. tributum, τέλος, Plut. pileolum capiti, λαβεῖν σιλλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλήν, Dem. aliquem in carrum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅμα, custodes, τετάγμενα φύλακας, Isocr. - i. e. decipio, φενακίζω, alicui, τινά, Dem. Cf. decipio.

importo, εἰσκομίζω, Dem. frumentum Athenes, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, id. alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, Plut.

importune, ἀκαίρως, Isocr. - i. e. acerbe, φορτικῶς, Isocr.

importunitas, ἀκαιρία, ἡ, Dem.

importunus, res et homo, ἄκαιρος, ον, Plato, Theophr.

importuositas, i. e. carestia portus, ἀλιμενία, ἡ, Poll.

importuosus, ἀλίμενος, ον, Rerip.

impos, ἀκρατής, ές, alicujus rei, τινός, Xen. mentis, φρενῶν κεκινημένος, Pleto. τοῦ λογισμοῦ ἀκράτωρ, ορος, Aelian.

impositio, ἐπίθεσις, ἡ.

impossibilis, ἀδύνατος, ον, ferri, βασταζεσθαι, alieni fecere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι, Plato.

impossibilitas, ἀδυναμία, ας, ἡ

impossibiliter, ἀδυνάτως, Dem.

impostor, ἐξαπατῶν, ὁ, Dem. φενακίζων, ὁ, id. πανοῦργος, ὁ, id.

impostura, ἐξαπάτη, ἡ, Dem. τέχνη, ἡ, id. φενακισμός, ὁ, id. instruere fraudem et imposturam in alicujus interitum, συστησαι ἀπάτην καὶ τέχνην περί τινος ὀλέθρου, Dem. spe et imposturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς, id. imposturam facin alicui, φενακίζω τινά, Dem.

Digitized by Google

impotens, ἀκρατής, ές, ἄπορος, θυμοῦ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, Xen. ἀδύνατος, ον, fastus tanio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ, Xen. silere, i. e. qui silere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.

impotentia, ἀδυναμία, ἡ, dicendi, τοῦ λέγειν, Antiph. ἀδυνασία, ἡ, Thuc. animi, ἀκρασία, ἡ, Xen.

impotenter, ἀκρατῶς.

impraesentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

impransus, ἀνάριστος, ον, Xen.

imprecatio, ἀρά, ἡ, Plato. ἀπαρά, ἡ, Plut. Conf. dirae.

imprecor, ἀρῶμαι, alicui exitium, τινὶ ἐξόλεσιν, Dem. ἐπαρῶμαι τινὶ ἐξόλεσιν, Aeschin. diras alicui, ἐπαρῶμαι δεινὰς ἀρὰς τινί, Plut.

impressio, notae, ἐντύπωσις, ἡ, hostilis, ἐμβολή, ἡ, εἰσβολή, ἡ, Isocr. ἐμβρομή, ἡ, Dem. impressionem facio in regionem quandam, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινά, Isocr. in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, Dem. contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, id. et hostium agros vasto, ἐμβάλλω καὶ κακῶν τοῖς τῶν ἀντιπάλων χώραν, id. fit impressio in regionem aliquam, γίγνεται εἰσβολή εἰς χώραν τινα, Isocr. impressionem alicujus sustinere, ἀναμένειν εἰσβολὴν τινος, id. Conf. insaeb.

imprimis, v. in primis, sub primus.

imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, Plut. dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχίστην προσπτρέβομαί τινι, Polyb. signum sive sigillum, ἐπισφραγίζω, Plato. τινος ἐνσημαίνομαι, id. σφραγῖδα βάλλω, Aristoph. signum aspros, σφραγίζομαι εἰσαῦ αἰγὸς, Diosc.

improbabilis, e, ἀδόκιμαστος, ον.

improbatio, ἀποδοκιμασία, ἡ.

improbe, πονηρῶς, Isocr. ago, κακουργία, idem.

improbitas, κακία, ἡ, Dem. κακουργία, ἡ, id. κακοπραγμοσύνη, ἡ, id. φαυλότης, ἡ, Isocr. et malitia, quae in aliquo est, κακία καὶ πονηρία προσοῦσά τινι, Dem. et perfidia alicujus, πονηρία καὶ ἀπιστία τινός, id. eo improbitatis pervenire, εἰς ἐσχάτην πονηρίας ἐλθεῖν, id. summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος, idem. magna cefertum esse, πολλὰν κακίαν ἔχειν, id. improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλειν πονηρίᾳ, id. maxcipere se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, Isocr. uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, Dem.

improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τί, Xenoph.

improbro, ἀτιμάζω, Xenoph.

improbus, κακός, Isocr. πονηρός, Dem. μοχθηρός, id. continenter, συνεχῶς ἂν πονηρός, id. manifeste, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος, id.

improcerus, ἀμήκης, ες.

improlis, e, ἄτεκνος, ον, Eurip.

impromiscuus, ἄμικτος, ον.

impropero, ἐπιστωμυλῶ, Herodot.

improprio, ἀνείδος, loquor, ἀνειδολογέω.

improprietas, sc. sermonis, ἀνεία, ἡ, Harmog. ἀνεῖον, τό, Quinctil.

improprius, ἀνεῖος, ον.

improspar, v. infelix.

improspera, v. infeliciter.

improvide, ἀπερισκέπτως, Dem. ἀνοήτως, Isocr.

improvidus, ἀπρόσκοπτος, ος, Dem. ἀλογιστος, ον, id.

improviso, ἀπροόπτως, Herodien. V. improviso.

improviso, αἰφνίδιον, Plut. ἀπροσδοκήτως, Thuc. ἐξαίφνης, Xenoph. ἐξαπιναίως, Thuc.

impravisus, ἀπροσδόκητος, ον, αἰφνίδιος, ον.

imprudens, ἀνόητος, ον, Dem. δυσξύνετος, ον, Xenoph. ἄφρων, ὁ, ἡ, Isocr.

imprudenter, ἀνοήτως, Dem. ἀφρόνως, Isocr.

imprudentia, ἄνοια, ἡ, Dem.

impubes, s. impuber, ἄνηβος, ον, Theocrit.

impudens, ἀναιδής, ές, et audax fur, καὶ δεινὸς κλέπτης Dem. ἀναίσχυντος, ον, et confidens, καὶ τολμηρός, id. et nefarius, καὶ μιαρός, id. supra modum, ὑπεραναίσχυντος, ον, id. supra modum, ὑπεραναίσχυντος πράγμα, id. sum, ἀναισχυντία, id.

impudenter, ἀναισχύντως, Plato. ago, ἀναιδεύομαι, ἀναισχυντεῖν, Isocr. ἀναιδεύεσθαι, Dem.

impudentia, ἀναιδεία, ἡ, Dem. ἀναισχυντία, ἡ, id. et audacia, ἀναιδεία καὶ τόλμα, id. et improbitas, καὶ πονηρία, id. magna et insignis, ἀναιδεία μεγάλη καὶ περιφανής, Dem. summa, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, id. eo venire impudentiae, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο s. τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, a ἀναισχυντίας, Isocrat. esse tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, Dem. fanare aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, idem. praetermittere nihil impudentiae, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, id.

impudica, ἀκαθάρτου, ἀσελγοῦς.

impudicitia, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem. πορνεία, ἡ, id. ἀσελγεία, ἡ.

impudicus, ἀκάθαρτος, ον, Dem. ἀσελγής, ές, Lucian. sum, ἀσελγαίνω, Dem. ἀσελγεῖν, Plato.

impugnatio, προσβολή, ἡ, Thuc.

impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, Thuc.

impulsio, ὁρμή, ἡ, ὁθισμός, ὁ, Plut.

impulsor, ὄστης, ὁ, Aristot.

impulsus, us, ὁρμή, ὁ, ἄνις, ἡ, Aristot. - i. e. adhortatio, ὁρμή, ἡ, προτροπή, ἡ, κέλευσμα, τό, v. incitatio.

impune, τιμωρεῖν, Dem. τιμωρεῖν, Xen. facere aliquid, ἀδικῶ πράττειν τι, Dem. dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, Isocr. ἐᾶν τινα ἀδίκον, Dem. ferre, ἀδίκον εἶναι, id. non impune aliquid ferre, ἀδικεῖσθαι τι δρῶντα, Aelian. διαφεύγειν οὐδ' ἀτιμωρητον, Isocr.

impunis, v. impunitus.

impunitas, ἄδεια, ἡ, Dem. impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινι ἄδειαν, id. διδόναι τινὶ ἄδειαν εἶναι, id. διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, id. adipisci, εὑρίσκειν ἄδειαν, id. λαμβάνειν ἄδειαν, id.

impunitus, ἄζημος, ον, Dem ἀδικός, ές, id. ἀτιμώρητος, ον, Isocr. dimittere aliquem impunitum, ἐᾶσαι τινὰ ἄδικον, id. abire impunitum, ἀφικέσθαι ἄδικον, id. non effugere impunitum, διαφεύγειν οὐδ' ἀτιμώρητον, Isocr.

impure, μιαρῶς, Dem.

impuritas, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem.

impurus, ἀκάθαρτος, ον, Dem.

imputo, ἀναιτίομαι, alicui aliquid, τί τινι, Dem. ἐπίγω τί τινι, id. ἄγω τι εἰς τινα, id.

imus, κατώτατος, ima summis miscere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν s. ποιεῖσθαι, Dem. ab imo, κάτωθεν, Herodian.

in, in loco, ἐν, suum Det. in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, Thuc. in caupona, ἐν καπηλείῳ, Dem. in urbe, ἐν ἄστει, id. in aureis vestibus saltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, Isocr. in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, id. 2) ad locum, εἰς, cum Accus. venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, Xen. venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, Plut. ducere in senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλήν, Dem. pecuniam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, id. in hodiernum usque diem, εἰς ἡμέραν σήμερον, id. iram in sontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, id. 3) apud, cum Accus. in bello amissum esse, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, Dem. in foro, παρὰ τὴν ἀγορὰν, id. 4) παρὰ, cum Accus. fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλως ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, Dem. 5) ἐπὶ, cum Gen. in multis rebus divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, Dem. in tanta solitudine constitutus, ἐπὶ τοσαύτῃ ἐρημίᾳ γενόμενος, Isocr.

inabeuptus, ἀβάπτιστος, ὁ.

inaccessus, ἄβατος, ον, Lucian. ἀνεπίβατος, ον, Plut. ἀπρόσβατος, ον, Lucian. ἄοδος, ον, Xen.

inaccessibilis, ἀπαγωγήτος, ον, Phalar.

inaedificio, ἐνοικοδομεῖν, Thuc.

inaequabilis, ἀνόμαλος, ον, Theophr.

inaequabilitas, ἀνομαλία, ἡ, Theophr.

inaequabiliter, ἀνομαλῶς, Isocr.

inaequabilis, e, ἄνισος, ον, Aristot. ἀνόμαλος, Dem. dignitate, ἀνισότιμος, ον.

inaequalitas, ἀνομαλία, ἡ, et perturbatio, καὶ ταραχή, Isocr. ἀνισότης, ἡ, Aristot.

inaequaliter, ἀνομαλῶς, et perturbate colere deos, καὶ ἀτάκτως διαπρεπεῖν τοὺς θεούς, Isocr.

inaequo, ἰσόω, Xen.

inaere, καταχαλκεῖν.

inaestimabilis, i. e. vilis, ἀτίμητος, ον; Dem. — i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὑπερτίμιος, ον, Aristot.

inaestuo, ἀγκυμαίνω, κυμαίνομαι, Plut.

inaffectatus, ἀκατασκευος, ον, — ἀπερίεργος, ον, ἀπερίεργως ἀπεσκευασμένος.

inagitabilis, ἀσάλευτος, ον; Cf. immobilis.

inalbesco, λευκὸς γίγνομαι, ἀπολευκαίνομαι.

inalgesco, καταψύχομαι, περιψύχομαι, ῥιγόω.

inamabilis, ἀδέρωτος, ον, ἄφιλος, ον, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, gen. neutr. ἄχαρι, δυσερώστος, ον,

inamaresco, ἐμπικραίνομαι, f. πικρόομαι.

inamatus, ἄφιλος, ον, μισητός.

inambitiosus, ἀφιλότιμος, ον, Aristot. ἄδοξος, ον.

inambulatio, περίπατος, ου, ὁ, Diosc.

inambulo, περιπατεῖν, ἐμπεριπατεῖν, ἐπιστοιβῶ, βαδίζω, — inambulans, περιπατητικός.

inamoenus, ἀτερπής, ές, ἄχαρις.

inane, subst. neutr. κενόν, ου.

inanes, κενόστατος, αι, κενά, ὄν, τά.

inanilaquus, κενολόγος, ον.

inanimatus, ἄψυχος, ον, Dem.

inanio, κενόω, Theodot. ταραχτόω,

Digitized by Google

Plut.

inanis, κενός, ή, ὸν, omnium, πάντων, Xen. διακενος, ον, Plut. μάταιος, αια, αιον, sermo, λόγος, Dem. gloria, συνδοξία, ας, studium, κενοσπουδία, ας, ἡ.

inanitas, κενότης, ητος, ἡ, κενόν, ου, τὸ.

inaniter, κενῶς, — i. e. frustra, διακενῶς, Polyb. cupiendo, κενοσπουδῶς, Plut. loquor, φλυαρεῖν, Lucian.

inaquosus, ἄνυδρος, ον, Geopon.

inaratus, ἀνήροτος, ον, Hom.

inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.

inaresco, καταξηραίνομαι, ἀναξηραίνομαι, Dioso.

inargentatus, ἀργυρόεις, ον, Herodot.

inargentu, ἀργυρεία, Athen.

inarticulatus, ἀδιαρθρωτος, ον, Aelian.

inartificialis, ἄτεχνος, ον, Aristot.

inartificiliter, ἀτέχνως.

inassatus, i. e. assatus, ἑψητός, caro, ἑψητον κρέας, Plut. ἕψητος, ον, Hippocr.

inassuetus, ἀήθης, ες; ad aliquid, τινος, Dem.

inaudax, ἀτόλμος, ον, Lucian. ἀτολμος, ον, Thuc. eum, ἀτολμία, id.

inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινός, Plut.

inauditus, ἄπυστος, ον, ἄτοπος, ον, καινός, ἀνήκουστος, ον.

inaugurato, κατ' οἰωνισμα.

inauguro, οἰωνιζομαι, aliquid, τί.

inauris, ἐνώτιον, τὸ, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀπωκρεμαντο, Aelian.

inauratus, ὑπόχρυσος, ον, Plato.

inauritus, ἄωτος, ον, Eust.

inauro, χρυσόω, aliquid, τί, Athen. καταχρυσόω τι, Plut.

inauspicato, δυσοιωνίστως.

inauspicatus, δυσοιώνιστος, ον, Plato. ἀνὲ νύνεος, ον, Aelian.

inausus, ἀτόλμητος, ον, Theodor.

incaeduus, ἄτμητος, ον.

incalceatus, ἀνυπόδετος, ον, Aeschyl.

incalesco, διαθερμαίνομαι, Dem.

incalefacio, διαθερμαίνω, Dem.

incallide, ἀδόλως, Thuc.

incallidus, ἄδολος, ον, Demosth.

incandesco, ὑπερθέρομαι, Galen.

incanesco, πολιόομαι, Aritot.

incantamentum, ἐπῳδή, ἡ, Polyb. ἐπασμα, τὸ, Greg. γοητεία, ἡ, Polyb. τερθρεία, ἡ, Chrys. γοήτευμα, τὸ, Plut.

incantatio, γοητεία, ἡ, Plut.

incantator, ἐπῳδός, ὁ, ἡ, Eurip. τερθρεύς, Plut. φαρμακεύς, Lucian. γόης, ὁ, Herodot.

incanto, ἐπῳδω τινί, Xen. γοητεύω τι, Plut.

incanus, ἐσκιόλιος, ον, Demosth.

incarnatio, σάρκωσις, Chrys. ἐνανθρώπησις, Gregor. ἐνσωμάτωσις, ἡ, Ignat.

incarno, ἐνανθρωπίζω, Dionys. σαρκόω, Naz.

incassum, ματαίως, Conf. frustra.

incaute, ἀπρονοήτως, Xen. ἀπερισκέπτως, Dem.

incautus, ἀφύλακτος, ον, Dem. ἀπρονόητος, ον, Lucian.

incavo, κυλίνω.

incedo, πορεύομαι, Dem. pari gressu cum alio, ἴσα βαίνω τινί, id. graviter, βαδίζω ὑψηλῶς, Aristoph. summis digitis pedum, ἀκροβατεῖν, Lucian.

incelebris, ἀνώνυμος, ον, Dem.

incendiario, πυραλλίς, ἡ, Aristot.

incendiarius, συρφετώτης, ὁ, πυρολάτων, ον, Lucian.

incendium, ἐμπρησμός, ὁ, Plut. πυρκαϊά, ἡ, Dem.

incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τί, Xen. ἐμπίμπρημι τι, Plut. κατακίμπρημι τι, Id. ἐμπυρίζω τι, Diod. Sic. κατακαίω τι, Plut. odores, ἐνθυμιάω, Philo. — i. e. incito, παροξύνω, Demosth. Cf. incito.

incensio, ἐμπρησις, ἡ, Aeschin. ἐμπρησμός, ὁ, Philo.

incensum, θυμίαμα, τὸ, Diod. Sic.

incentivum, ὑπόκαυμα, τὸ, Ach. Tat. ἐμπύρευμα, τὸ, Long.

incerniculum, τηλία, ἡ.

incerno, διαλίγω, Xen.

incero, ἐγχηρόω, Hippocr.

incerte, ἀδηλως.

incertitudo, ἀδηλότης, ἡ, Hippocr.

incerto, ἀδηλως.

incertus, ἄδηλος, ον, Plut. ἀσαφής, ές, Plut. — i. e. instabilis, ἀστάθής, ες, Dem. ἀστάθμητος, ον, id. ἀκατάστατος, ον, id. rumor, ἡ φήμη ἀδέσποτος, Dion. Hal. incertum reddo, ἀδηλόω, Philo.

incessabilis, ιδ, ἀκατάπαυστος, ον.

incessio, εἰσβολή, ἡ, Plut.

incesso, προπαλεύομαι, aliquem, τινί, Xen. sexis, βάλλω λίθοις, Thuc. incessit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, Lucian.

incessus, ιδ, βάδισμα, τὸ, Dem.

inceste, μιαρῶς, Dem.

incesto, μιαίνω, Lucian.

incestum, v. incestus.

incestus, μιαρός, Dem. ἀνόσιος, ον, id.

incestus, ἡ συνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀνόσιος καὶ ἀνόμιμος.

inchoo, ἄρχομαι, v. incipio.

incido, ἐμπίπτω, in fossam, εἰς τάφρον, Xen. in sermonem, εἰς λόγον, Dem. in retia, τοῖς δικτύοις, Aelian. in calamitates, συμφοραῖς, Isocr. in aliquem, ἐντυγχάνω τινί, Plato. περιτυγχάνω τινί, Dem. id, quod fortuito incidit, συμπίπτον, τὸ, Dem. quae quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτοντα, Isocr.

incido, ἐγκόπτω, ἐκκόπτω, ἐντέμνω, — i. e. insculpo, ἐγκολάπτω, Plut. nervos rerum gerendarum, ὑφαντέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, Dem.

incile, διώρυξ, γος, ὁ, Theophr.

incingo, διαζώνυμι, Lucian.

incipio, ἄρχομαι, opus a deo, ἔργου ἀπὸ τοῦ θεοῦ, orationem indu, λόγου ἐντεῦθεν, Xen. ab iis, de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, Dem. victoriae possano, ἐξάρχω ἐπινικίου παιάνος, Plut. τὸν παιᾶνα, Xen. bellum, καταρχω πολέμου, Plut. sermonem, τὸν λόγον, Plato. ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιέομαι, Isocrat.

incircumcisus, ἀπερίτμητος, ον.

incircumscriptus, ἀπερίγραπτος.

incise, vel incisum, κατὰ κόμματα, ἀρμματικῶς, Hermog.

incisio, ἐγκοπή, ἡ, Suid. ἔντομη, ἡ, Aristoph.

incisum, ἄρμα, τὸ, Quinctilian.

incisura, ἐγκοπή, ἡ, ἄρμα, ἡ, ἐντομή, ἡ, Aristoph.

incite, ιε, κινέω, ὁ, Plut.

incitabulum, ἐρμητήριον, τὸ, Xenoph.

incitamentum, ἐρμητήριον, τὸ, Xen. pursus, τὸ ἐγκεντρίον τοῦ ἵππου, Aelian. habere aliquid ad aliquid, ἐπαισμα ἔχειν τινὸς πρός τι, Herodian.

incitate, ἐρμητικῶς, furri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.

incitatio, παρόρμησις, ἡ, Xen. cf. impulsus.

incito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Xen. ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, id. ad regnum, τινα πρὸς βασιλείαν, Plut. aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, id. cf. hortor.

incivilis, ἀστιφόκαλος, ον, Dem. ἀγροικος, ον, et illepidus, καὶ ἄχαρις, Plut.

inciviliter, ἀγροίκως, Plato. σκαιῶς, Aristoph.

incivilitas, ἀστιφοκαλία, ἡ, Dem.

inclamo, ἐμβοάω, Thuc. ἀναβοάω, Xen. ἐπιβοάω, aliquem, τινί, Thuc.

inclaresco, ἐπιφαίνομαι, victoria, δόξαν αἵρω νίκης, Herodian.

inclemens, ἀκηνής, ές, Basil. χαλεπος, Dem. δύσκολος, ον, id.

inclementer, ἀκηνῶς, ἀπροσωπόλητως, Isocr.

inclementia, ἀκηλεία, ἡ, Suid. χαλεπότης, ὁ, Isocr. ἀκαταστασία, ἡ, Dem.

inclinatio, ἔγκλισις, ἡ, Aristot.

inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, προς τι, Aristot. ἀποκλίνω πρός τι, id. res inclinant, πράγματα κλίνουσι, id.

includo, ἐγκλείω, vose, εἰς ἀγγεῖον, Diose. aliquem castris, κατακλείω τινα ἐν στρατοπέδῳ, Herodian. in monimenta, τινὰ εἰς ἕρυμα, Xen. in corpore aliquid, τί κατὰ σῶμα, Galen.

inclusio, ἔγκλεισις, ἡ.

inclytus, κλυτός, ἡ, ὸν, cf. celebris.

incoactus, ἑκών, Dem. ἑκούσιος, Aristot.

incoctio, ἕψησις, ἡ.

incoenatus, ἄδειπνος, ον, Plut.

incoeptio, ἀρχή, ἡ, Aristot.

incoepto, ἄρχομαι, Dem. cf. incipio.

incoeptum, τόλμημα, τὸ, Thuc.

incogitabilis, ἀπερίσκεπτος, ον.

incogitans, ἀλόγιστος, ον, Plato.

incogitanter, ἀλογίστως, Isocr.

incogitantia, ἀλογιστία, ἡ, Polyb.

incognitus, ἄγνωστος, ον, Plut. ἀσυνθήλος, ον, id.

incoibilis, ἀσυμφυής, ές, Suid.

incola, ἔνοικος, ὁ, ἡ, Strabo. ἐπιοικος, ὁ, ἡ, Aristot. οἰκήτωρ, ὁ, Dem. οἰκών, ὁ, id. urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἐν τῇ πόλει, id.

incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῇ πόλει, Dem. κατοικέω πόλιν, Isocr.

incolumis, ιδ, σῶος, ager s. regio, σῶα χώρα, Dem. ἀκέραιος, ον, urbs, πόλις ἀκέραιος, id. et ab incommodis liber, ἀπὸ καὶ μηδὲν πάσχων, id.

incolumitas, σωτηρία, ἡ, urbis, πόλεως, Dem. ἀσφάλεια, ἡ, Thuc.

incomatus, ἄθριξ, τριχος, ὁ, ἡ.

incomitatus, ἀπαρακολούθητος, ον.

incommendatus, ἀσύστατος, ον.

incommodatio, βλάβη, ἡ, Plut

incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, Dem.

incommoditas, βλάβη, ἡ, Plut.

incommodo, βλάπτω, aliquem, τινί, Dem. λυμαίνομαί τινι, Aristot.

incommodum, βλάβη, ἡ, Dem. βλάβος, τὸ, Dem. cf. damnum.

incommodus, ἀσύμφορος, ον, Dem. ἀνωφελής, ές, Isocr. ἀλυσιτελής, ές, res incommode civitatis, πράγματα ἀλυσιτελῆ τῇ πόλει, Dem.

incomparabilis, ἀσύγκριτος, ον, ἀσύμ-

Digitized by Google

βλάπτος, ον
incompertus, ἀγνόιστος, ον, ἄγνωστος, ον, Thuc.
incomposite, ἀτάκτως, Thuc. ἀκοσμήτως, Dem. ago, ἀκοσμία, id.
incompositus, ἄτακτος, ον, Thuc. ἀσύντακτος, ον, Dem.
incomprehensibilis, ἀσύλληπτος, ον, Diosc.
incomptus, ἄκομψος, ον, Plut.
inconcessus, ἀδίμαστος, ον, Thuc.
inconciliabilis, ἀσυνάλλακτος, ον, Basil.
inconcinne, ἀναρμόστως, παρὰ μέλος, Plut.
inconcinnus, ἀνάρμοστος, ον, Xenoph.
inconcussus, ἄσειστος, ον, Chrys.
inconditus, ἀκατασκεύαστος, ον.
inconfessus, μὴ ὁμολογουμένως, οῦσα, ός.
inconfusus, ἀσύγχυτος, ον.
incongruens, s. incongruus, ἀνάρμοστος, ον, Lucian.
inconscius, ἀσυνείδητος, ον, inconsciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, Plutarch.
inconsequens, ἀνακόλουθος, ον, Hermog.
inconsequentia, ἀνακολουθία, ἡ, Demetr. Phal.
inconsiderans, ἀλόγιστος, ον, Plato. ἀπερίσκεπτος, ον, Dem.
inconsiderantia, ἀλογιστία, ἡ, Polyb.
inconsiderate, προπετῶς, Isocr. ἀπερισκέπτως, Dem.
inconsideratus, i. q. inconsiderans.
inconsolabiliv, ἀπαραμύθητος, ον.
inconsolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plato.
inconspicuus, ἀθεώρητος, ον, Diod. Sic.
inconstans, ἀστάθμητος, ἐς, Demosth. ἀστάθμητος, ον, res, πρᾶγμα, id. πρόθυμος, socius, σύμμαχος, id. sum, μεταβάλλομαι, Isocr.
inconstanter, σφαλερῶς, Isocr.
inconstantia, ἀστασία, ἡ, Dem. Ar. mestis, μετάνοια, ἡ, ὑποστροφή, ἡ, Dem.
inconsuetus, ἀνέθιστος, ον.
inconsulta, vel inconsulto, ἀπροβουλεύτως, Plato.
inconsultus, ἀπρόβουλευτος, ον, Demosth.
inconsummatus, ἀτέλεστος, ον, Plato.
inconsumtus, ἀδιάφθαρτος, ον, Plut.
incontaminatus, ἀμίαντος, ον, Plut.
incontinens, ἀκρατής, ἐς, in aliqua re, τινός, Dem. ἀκόλαστος, ον, Aristot.
incontinenter, ἀκρατῶς.
incontinentia, ἀκρασία, ἡ, Xenoph.
inconveniens, ἀπρεπής, ἐς, Thuc.
inconvenienter, ἀπρεπῶς, Hdn.
inconvenientia, ἀπρέπεια, ἡ, Plato.
incoquo, συνψέω, Galen.
incorporatus, ἀσώματος, ον, Nex.
incorporeus, ἄσωμος, ον.
incorporo, σωματόω, Aristot.
incorrectus, ἀδιόρθωτος, ον, Dem.
incorrigibilis, ἀδιόρθωτος, ον.
incorrupte, ἀφθάρτως, et justo, ἀδωροδοκήτως καὶ δικαίως, Dem.
incorruptibilis, ἄφθαρτος, ον, ἄφθορος, ον.
incorruptus, ἀδιάφθαρτος, ον, Plato.
increatus, ἄκτιστος, ον.
increbresco, sermone, διαθρυλλοῦμαι, Xenoph.
incredibilis, e, ἄπιστος, ον, Aeschin.
incredibilitas, ἀπιστία, ἡ, Isocr.
incredibiliter, ἀπίστως, Dem.
incredulitas, ἀπιστία, ἡ, Dem. ἀπιστοθυμία.
incredulus, ἀπιστοῦς, ὁς, ἀδύπιστος, ον, sum, ἀπιστέω.
incrementum, ἐπαυξή, ἡ, Plato. ἐπίδοσις, ἡ, Isocr. ἐπαύξησις, ἡ, Plut. espio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, Isocr. ex aliqua, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπίδοσιν παρέχω τινί, id.
increpatio, ἐπιτίμησις, ἡ, Plut.
increpo, ἐπιτρέπω, – i. e. reprehenda, ἐπιτιμάω, aliquid, τί, Dem. aliquem oppete, τινὶ φανερῶς, idem. aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τινά τινος, Plato. ἐπιτιμάω τινί τι, Aristot.
increscо, αὐξάνομαι, Aristot.
incruentatus, s. incruentus, ἀνείμακτος, ον, Plut.
incrustatio, κατάσκευς, ἡ.
incrusto, κατάσκευς, aliquid, τί, Aristot.
incubatio, ἐγκοίμησις, ἡ, Aristot.
incubitus, item.
incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι, Herodot. ἐπίκειμαί τινι, Aristot. ovis, ἐπαύζω, Athen.
incubus, ἐφιάλτης, ὁ, πνιγαλίων, ὁ, Aegin.
inculco, παρεμβάλλω, Lucian. – i. e. saepius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τί, Demosth.
inculpate, ἀμέμπτως, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βιοῦν, Dem.
inculpatus, ἄμεμπτος, ον, Dem. ἀνεπιτίμητος, ον, idem. ἀνεξέλεγκτος, ον, id.
inculte, ἀκόσμως.
incultus, ἄκοσμος, ον, terra, γῆ ἄνεργος, incultum jacere, χερσεύειν, Diod. Sic.
incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινί, Aristot. – i. e. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, Plato. ἐπί τινι, Isocr. ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης, Aelian. et omni cura facio aliquid, σπουδάζω καὶ ὑπερδιαπονούμενος ποιῶ τι, Dem.
incunabula, v. cunae.
incurabilis, ἀνίατος, ον, Dem. ἀνίατος, ον, Plato. morbus, et cui mortalis manus mederi non potest, νόσος ἀνίατος καὶ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἄκεσιν ἀδύνατος, Aelian. sum, ἀνίατος ἔχω, Dem.
incurabiliter, ἀνιάτως, Dem.
incuria, ἀμέλεια, ἡ, Dem. ἐκδιοικησία, ἡ, Xenoph.
incuriose, ἀμελῶς, Dem. ἠμελημένως, idem.
incuriosus, ἀμελής, ἐς, alicujus rei, τινός, Xen. sum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, Isocrat. περί τι, Xen. ἀμελέω τινός, Isocr. περί τινος, Dem.
incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τί, Herodot. – i. e. invado, εἰσβάλλω εἴς τινα, Isocr. Conf. invado.
incursus, ἐπίδρομή, ἡ, Dem. Cf. impetus.
incurso, πολὺς ἐπιτρέχω.
incurvesco, κυρτούμαι, ἀνεξυστρέφομαι, Polyb.
incurvo, κυρτόω, aliquid, τί, Xen. ἀγκυλόω, Galen
incurvus, κυρτός, Aristot.
iocus, ἄμωμος, ὁ, Herodot.
incussatio, μέμψις, ἡ, Dem. κατάμεμψις, ἡ, Thuc.
incuso, ἐπαιτιάομαι, aliquem alicujus, τινά τινος, Dem. Conf. accuso.
incustodius, ἀφύλακτος, ον, Thuc. ἄφρουρος, ον, Aristot.

incutio, ἐπτοέω, alicui aliquid, τί τινι, Joseph. aliquid in aliquid, ἀπειλῶ τι εἴς τι, Plut. alicui metum, δέος ἐπεγείρομαί τινι, Dem. φόβον ἐπεγείρομαί τινι, Isocr. καθίστημί τινα εἰς φόβον, Dem.
indagatio, ἰχνευσις, ἡ, Xen. ἰχνεία, ἡ, idem.
indagator, ἰχνευτής, ὁ.
indago, inis, θήρευμα, τό, ἴχνευμα, τό, Poll.
indago, ἰχνεύω, Xen. ἀνιχνεύω, Plut. Cf. investigo.
inde, ἐνθεῦτεν, incipium, ἄρξομαι, Dem. facile est inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγιγνώσκειν, idem. hinc et inde, ob utraque parte, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τινές, Aristot.
indebitus, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ον.
indecens, ἀπρεπής, ἐς, Isocr. Conf. turpis.
indecentes, ἀπρεπῶς, Isocrat. me gero, ἀκοσμέω, Dem.
indecentia, ἀπρέπεια, ἡ, Plato.
indecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, οὐκ εὔσχημον ἐστι λέγειν, Aeschin.
indeclinabilis, a) apud Grammaticos, ἄκλιτος, ον, b) i. e. inevitabilis, ἄφευκτος, ον, ἀφύκτος, ον, ἀνεκφεύκτος, ον, ἀδιέξοδος, ον, ἀπαραίτητος, ον, εἱμαρμένος, κατεψηφισμένος, ἀναγκαῖος.
indecore, ἀπρεπῶς, rebus gestis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, Isocr. ago, ἀσχημονέω, Aelian. ἀκοσμία, Isocr.
indecorus, ἀπρεπής, ἐς, Isocr.
indefatigabilis, ἀκάματος, ον.
indefatigabiliter, ἀκαμάτως.
indefensus, quasi clypen, ἀνυπερασπίστος, ον, sermone, ἀνεπιλόγητος, ον.
indefessus, ἀκάματος, ον, Basil. ἀνάλωτος, ὁς, Aelian. in volatu, ὁ οὐ κάμνει τὸ πτερόν, id.
indefinite, ἀπροσδιορίστως, Suid.
indefinitus, ἀόριστος, ον, Thuc.
indefletus, ἄκλαυστος, ον, Hom.
indeflexus, ἄκαμπτος, ον, Plut.
indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ον.
indelibatus, ἄθρυπτος, ον, Soph.
indemnatus, ἀκατάκριτος, ον.
indemnis, ἀβλαβής, ον, Dem. ἀζήμιος, ον, id.
indemnitas, ἀζημία, ἡ.
indeplaratus, ἀνόνητος, ον.
indepreesibilis, ἀκαρπάστητος, ον, Plato.
indeprehensibilis, ἀφύρατος, ον.
indesertus, ἀκατάλειπτος, ον.
indesinenter, ἀδιαλείπτως.
indesinens, ἀδιάλειπτος, ον, ἀκατάπαυστος, ον, Ibid.
indesponsatus, ἀμνήστευτος, ον.
indetonsus, ἀκειρόκομος, ον, ὁ, ἡ.
index, μηνυτής, ὁ, Dem. ἐνδείκτης, ὁ, Isocr. digitus, λιχανός, ὁ, Lucian. librorum, πίναξ, ὁ, Plut. σύλλαβος, ὁ, Cic. in agro, σημεῖον, τό, Dem.
indicatio, φάσις, ἡ, Dem. ἔνδειξις, ἡ, idem.
indictura, sc. litis, τίμησις, ἡ, Aesch.
indicium, δίκημα, τό, Dem. ἐνδείγμα, τό, id. σημεῖον, τό, id.
indico, is, ἀναγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. bellum alicui, πρεσβεύω πολεμεῖν τινι, Dem. ludos, ἀναγγέλλω ἀγῶνας, Plut.
indico, os, ἐμφαίνω, verbis, διασημαίνω, Xenoph. aliquid alicui, τί τινι, Dem. ἐκφέρω τι πρός τινα, Plut γνωρίζω τί τινι, idem.

Digitized by Google

indicta causse, ἀκρίτως, Isocrat punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινά, Dem. occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτιννύναι τινά, Aelian.

indidem, ἐνταυθοῖ, Aristoph.

indifferens, ἀδιάφορος, ον.

indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορῶ περί τι.

indifferentia, ἀδιαφορία, ἡ.

indigene, αὐτόχθων, ὁ, ἡ, Isocr.

indigens, ἐνδεής, ές, rerum necessariarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. δεόμενος, ἐνδ, ονος, pecuniae, χρημάτων, id. ἀπόρως διακείμενος, Isocr.

indigentia, ἔνδεια, ας, Dem. ἀπορία, ἡ, id. et inopia, ἡ ἔνδεια καὶ ἀπορία, id. rerum necessariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, Dem.

indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενός, Dem. alicujus rei, δέομαι τινος, id. ἐρωτῶμαι τινος, id.

indigeste, ἀτάκτως, Thuc.

indigestus, ἄτακτος, ον, Isocr.

indignabundus, ἀγανακτῶν, Dem. ἀγανακτικός, Plut.

indignatio, ἀγανάκτησις, ἡ, Thuc. — i. e. despectio, ἀναξίωσις, ἡ, Polyb.

indigne, ἀναξίως, miserum esse, δυστυχεῖν, Isocr. agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, Dem. fero aliquid, συνοφρυοῦμαι ἐπί τινι, Aelian. δυσφορῶ τι, Herodian.

indignitas, ἀναξία, ἡ, pro rei indignitate, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, Ael.

indignor, ἀγανακτῶ, ob aliquid, ἐπί τινι, s. ὅτῳ τινος, Isocr. περί τινος, Plato. διά τι, idem. alicui, ὀργίζομαί τινι, Plut. κατά τινος, Lucian. ὀργίζομαί τινι, Dem. ἄχθομαί τινι, Plato.

indigna, ἀνάξιος, ον, aliqua re, τινός, Dem. indignum aliquem judico aliqua re, ἀναξιῶ τινά τινος, Plut.

indignus, v. indigens.

indiligens, ἀμελής, ές, Dem. ἀμελῶν, idem.

indiligenter, ἀμελῶς, Isocr.

indiligentia, ἀμέλεια, ἡ, Dem.

indipiscor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινός, Plut.

indirectus, ἀδιαστάκτος, ον, Hesych.

indiscrete, ἀκρίτως, ἀκριτί, Suid.

indiscretus, ἀδιακρίτος, ον, ἀδιάκριτος, ον.

indiscriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτί, Suid

indiserte, ἀφραδῶς, οὐ διαρρήδην.

indisertus, ἀφραδής, ές, ἄγλωσσος, ον, οὐ δεινὸς εἰπεῖν.

indisposite, ἀτάκτως, Thuc.

indispositus, ἄτακτος, ον, Isocr.

indissolubilis, ἀδιάλυτος, ον, ἄλυτος, ον, ἀκατάλυτος, ον, ἀδιακρυτος, ον.

indissolutus, οὐ διαλυθείς, εῖσα, ὲν, ἀδιάλυτος, ον.

indistincte, ἀδιαστίκτως.

indistinctus, ἀδιάστικτος, ον.

individuus, ἄτομος, ον, Aristot.

indivisibilis, ἄτομος, ον, idea, ἰδέα, Plato.

indivisus, ἄτομος, ον, Dioec.

indivulsa, ἀκατοσπάστως, Hesych.

indiviuous, ἀδιάστροφος, ον, Jambl. ἀδιάστατος, ον. Pandect.

indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τί εἰς τι, Dem.

indocilis, δυσμαθής, ές, Pleto.

indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ, Plato.

indocte, ἀπαιδεύτως, Isocr.

indoctus, ἀδίδακτος, ον, Dem. ἀπαίδευτος, ον, id.

indolentia, ἀπαλγησία, ἡ, Dem.

indoleo, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. morti alicujus, θανάτῳ τινος, Julian.

indole, φύσις, ἡ, Dem. indole bona praeditus, νεφυὺς ψυχὴν τὸ λαχὼν ἀγαθήν, Philo.

indomabilis, ἀδάμαστος, ον.

indomitus, ἀδάμαστος, ον, pullus, σῦλος, Xenoph.

indonatus, ἀγέρραστος, ον, Aelian.

indurnio, ἐπικαιμάομαι, Hippocr.

indutatus, ἀπρόικος, ον, Diod. Sic.

indubie, ἀμελογουμένως, ἀναμφιβόλως.

indubitabilis, ἀναμφίβολος, ον.

indubitanter, ἀναμφίβολος, ἀναμφισβητήτως, Dem.

inducias, ἀνοχαί, αἱ, ioduciae facere, ποιεῖσθαι ἀνοχάς, Dem. cum aliquo, πρός τινα, Aeschio. διαλύσεις πρᾶττειν, Plut. annuas, ἐπιχειρίσιν ποιεῖσθαι ἐνιαυσίαν, Thuc.

induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, Polyb. — i. e. persuadeo, ἐνάγω τινά πρός πόλεμον, Aristot. — i. e. deleo, ἐξαλείφω τι, Dem. in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, Plato.

inductio, ἐπαγωγή, ἡ, Aristot

indulgens, συγγνωμων, Dem.

indulgentia, ἄνεσις, ἡ, Dem. συγγνώμη, ἡ, Chrys.

indulgeo, συγγνώμη, alicui, τινί, Dem. καταχαρίζομαί τινι. Plut. cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, Aristot. alicui uimis, ἀνίημί τινι λίαν, id. vino et compotationibus, ἀπασχολῶ οἴνῳ καὶ ταῖς προπόσεσιν, Aelian.

indumentum, ἱμάτιον, τό, ἔνδυμα, τό.

induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, Xen. ms, ἱμάτιον, id. vestem, s. me veste, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, personam, τὸ σχῆμα, Xen. purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινά χλαμύδι πορφυρᾷ, Herodian. colorem alicujus, ὑμαιτόν τῆς χροιᾶς τινος μεταμορφοῦν, Aelian. pedes sandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας σανδάλοις, id.

induresco, σκληρύνομαι, κατασκλήρυνομαι, Theophr.

induro, σκληρύνω, cutem, περισκληρύνω δέρμα, Hippocr.

indusium, χιτωνίσκος, ὁ, Plut.

industria, φιλοπονία, ἡ, Dem. φιλεργία, ἡ, id. de industria, κατά προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπιτηδές, ἑκουσίως, Dem. Isocr. de industria factus, ἑκούσιος, Dem.

industrie, σπουδαίως, Aristot.

industrius, φιλόπονος, ον, Dem. φιλέργος, ον, id.

industriosus, i. q. industrius.

induvium, ἔνδυμα, ατ, arboris, φλοιός, ὁ, Aristot.

inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινά οἴνῳ, Lucian. voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, Plato, inebrior, μεθύσκομαι, Xen. οἰνοῦμαι, Aelian.

inedia, λιμός, ὁ, Dem. inedia necco aliquem, λιμοκτονῶ τινα, Gal. mihi mortem consciscо, ἀποκαρτερῶ, Plut.

ineditus, ἀνέδοτος, ον, Dem.

ineffabilis, ἀδιήγητος, ον, igaevia civitatis, μαλακία πόλεως, Dem. ἄμυθητος, ον, res, ἄμυθητα πράγματα, id. ἀπολαλητος, ον, ἀλάλητος, ον, ἄρρητος, ον, verba ineffabilia, ἄρρητα ῥήματα, id.

inefficax, ἀνενέργητος, ον, ἀδύναμος, ον, Dioec.

inefligiatus, ἄμορφος καὶ ἀτύπωτος, ον, Aelian.

inelaboratus, ἀδιέργαστος, ον, Isocr.

inelegans, ἄκομψος, ον, Plut.

ineleganter, ἀκομψῶς, Plut.

ineluctabilis, ἀκατανάγκαστος, ον.

ineluibilis, δυσεκλύτος καὶ δυσέκπλυτος, ον, Aelian.

inemendabilis, ἀνεπανόρθωτος, ον.

inenarrabilis, ἀδιήγητος, ον, Xen.

ineo, εἴσειμι, Xen. — i. e coeo, ἀχεύω, Aristot. pugnam, ἐγχειρεῖν τὴν μάχην, Dem. consulatum, μετέρχομαι ὑπατείαν, Plut. magistratum, εἰς ἀρχήν, Isocr. rationem, ἄπτομαι λόγων, gratiam ab aliquo s. alicujus, θηρῶ χάριν τινός, Dem. amicitiam, συντίθεμαι φιλίαν, Xen.

inepte, ἀνεμόστως.

ineptia, s. ineptitudo, ἀπειροκαλία, ἡ, Aristot. ψυχρότης, ἡ, Dem.

ineptio, ἀπειροκαλέομαι, Aeschin.

ineptus, ἄχρηστος, ον, ad aliquid, πρός τι, Dem ὁ καὶ ἡ ἀφῆς πρός τι, Isocr. — i. e. stolidus, rusticus, σκαιός, Dem. ἀπειροκάλος, ον, Dem.

inequitabilis, ἄνιππος, ον, Aristoph.

inermis, ἄοπλος, ον, ἀδιοπλίστος, ον, γυμνός ὅπλων.

inerro, πλανάομαι ἐν, Xen.

iners, v. ignavus.

inertia, v. ignavia.

ineruditе, ἀπαιδεύτως, Isocr.

ineruditus, ἀπαίδευτος, ον, Dem. Cf. indoctus.

inesco, δελεάζω, Xen. aliquem honore, τινά τιμῇ, Lucian.

inevitabilis, ἀφυκτος s. ἄφυκτος, ον, ἀνέφυκτος, ον, ἀδιαδράστος, ον, ἀπαραίτητος, ον, ἀναγκαῖος, inevitabile periculum, ἀβοήθητος κινδυνος, Strabo.

inevitabiliter, ἀφυκτως, Plut.

inseminatus, ἀνεξέτασστος, ον, Plato.

inesaturabilis, ἄκορεστος, ον.

inexcitabilis, ἀνέγερτος, ον.

inexcogitatus, ἀδιανόητος, ον.

inexculcatus, ἄκομψος, ον.

inexcusabilis, ἀπαραλόγητος, ον, ἀπροφάσιστος, ον, Xen.

inexercitatus, ἀγύμναστος, ον, in aliqua re, τινί, Suid. ἀνάσκητος, ον, Plut.

inexhaustus, ἀνεξάντλητος, ον, sumtibus, ἀδάπανος, ον, Basil.

inexorabilis, ἀπαρακίνητος, ον, ἀκαμπής, ὲς, ἄκαμπτος, ον.

inespectatus, ἀπροσδόκητος, ον, Thuc.

inexpertus, ἄπειρος, ον, in aliqua re, τινός, Isocr.

inexpiatus, ἀκάθαρτος, ον, Dem.

inexplebilis, ἀκόρεστος, ον, ἄπλητος, ον, sanguine, αἵματος, Herodot. opibus, χρημάτων, Xen. cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινος, Plato.

inexplebilitas, ἀπληστία, ἡ, alicujus rei, τινός, Plato.

inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum esse alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, Xenoph.

inexplectus, ἀπλήρωτος, ον.

inexplicabilis, ἄλυτος, ον, Plut. ἀμύθητος, ον, Dem.

inexplicatos, ἀσαφής, ές.

inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, Xenoph.

Digitized by Google

inexploratus, ἀπείρατος, ον, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατον ἐστι, Isocr.
inexpugnabilis, δυσμάχητος, ον, alicui, τινί, Isocr. ἀμετάστατος, ον, Dem. ἀνάλωτος, ον, Isocr.
inexspectatus, ἀπροσδόκητος, ον, Thuc.
inextinctus, ἄσβεστος, ον, Thuc.
inextinguibilis, ἀσβεστος, ον.
inextricabilis, ἀλυτος, ον.
inexuperabilis, ἀνυπερβλητος, ον, Cf. inexpugnabilis.
infabre, ἀτέχνως, ἀνόμοιως, Plut.
infabricatus, ἀκατασκευαστος, ον, Synes.
infacetiae, ἀνυστρεπτία, ας, ἡ.
infacetus, ἄκομψος, ον, Plut.
infacundia, ἡ τοῦ λέγειν ἀπορία.
infacundus, ὁ καὶ ἡ ἄπορος τοῦ λέγειν.
infamia, ἀτιμία, ἡ, Dem. αἰσχύνη, ἡ, id. ἡ αἰσχρὰ φήμη, Isocr. infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, Dem. συνέχομαι ἀδοξίᾳ, id. εἰμὶ ἄτιμος, id.
infamis, ἄτιμος, ον, Dem. ἄδοξος, ον, id. ἀτιμαστός, apud circo, παρὰ τὸν πολιτῶν, Isocr.
infamo, ἀτιμάζω, δυσφημέω, ἀτιμον ποιέω, παραδειγματίζω.
infandus, ἄρρητος, ον, ἀπόρρητος, ον.
infans, νήπιος, ὁ, Dem. βρέφος, ους, τό, Plut. νήπιον βρέφος, Lucian. recens natus, παιδάριον νεογνόν, Plut.
infantia, νηπιότης, ἡ, Plato. ab infantia, ἐκ νηπίου, Aristot.
infanticida, νηπιοκτόνος, ὁ, Phil.
infantilis, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ νηπίου.
infantulus, βρεφύλλιον, τό, Lucian.
infarcio, ἐμπλέκτα, Dioec.
infatigabilis, ἀκαταπόνητος, ον, ἀκάμας, ὁ, ἡ, ἄκαμπτος, ον, ἄτρυτος, ον.
infatuo, ἀνοητοποιῶ ποιῶν, μωροποιῶ ποιῶ, hominem stultum magis etiam infatuo, ἐπαβλιτερῶν τὸν ἀβλίτερον.
infaustus, δυστυχής, ές, Isocr.
infector, βαφεύς, ὁ.
infectus, (Partic. ob inficio) βεβαμμένος, βαφείς, infectus sanguine, αἱματος, ἡμαγμένος.
infectus, (ex in et factus), ἄνεργος, ον, ἄπρακτος, ον, ἀγένητος, ον, facta infecta reddere, ἀγένητα ποιήσασθαι τὰ συμβεβηκότα, quod factum est, illud fieri infectum non potest, οὐ δύναται τὸ πεπραγμένον εἶναι ἄπρακτον, Phocyl.
infelicitas, ἀτυχία, ἡ, Dem. δυστυχία, ἡ, Id. δυσπραξία, ἡ, Isocr.
infeliciter, ἀτυχῶς, Isocr. ago in aliqua re, δυστυχῶ ἐν τινι, Isocr. ἀτυχῶ τι, Dem.
infelix, ἀτυχής, ές, Dem. ἀτυχών, Isocr. δυστυχής, ές, Id. ἄθλιος, id. et miser homo, ἀτυχὴς καὶ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, Demosth. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, id. sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχῶ, Isocr. praeter meritum, δυστυχεῖν παρὰ τὸ δίκαιον, id.
infensus, ἀπεχθής, ές, alicui, τινί, Isocr. ἐχθρός, et malevolus alicui, καὶ κακόνους τινί, Dem. δυσμενής, ές, τινί, Xenoph. Isocr. — habere aliquem infensissimum, ἔχειν τινὰ ἐς αἰεὶ τὰ δυσμενέστατον, Isocr.
inferiae, ἐναγίσματα, τά.
infermentatus, ἄζυμος, ον, N. T.
inferior, ἥττων, ὁ, ἡ; Dem. conditione ac fortuna, ὑποδεεστέρος τινος, Xenoph. ἡττόομαι, id.
infernalis, ε, Στύγιος.
inferne, κατωθεν, Herodian.
infernus, ὁ, ἡ, τὰ κατω. 2) ὑπόγειος, ον, ὑπόγαιος, ον.
infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τί εἰς τόπον τινά, aliquid alicui, ἐπεισφέρω τι τινι, alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, alicui damnum, περιβάλλω τινὶ συμφορᾶς, Isocrat. κατατρόσσω τινὶ κακά, Xen. alicui bellum, ἐξίημι πόλεμον πρός τινα, Isocr. ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, Polyb. ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, Xen.
infeste, ἀπεχθῶς, Isocr. δυσχερῶς, Dem.
infestivus, σκαιός, Isocr.
infetus, ἀπαλαίνω, aliquem, τινά, Xen. ἐνοχλεῖν τινί, Dem.
infestus, ἀπεχθής, ές, alicui, τινί, Isocr. ἐχθρός, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, Dem.
infibulo, ἐμπορπάω, vestem, ἱμάτιον, Herodot.
inficio eo, ἀρτύσμα. Conf. inficior.
infirmatio, ἀρρωστία, ἡ, Lucian.
infirmator, ἐξαρνος, ον, sum, εἰμί, Dem.
inficio, βάπτω, aliquid, τί, Dem.
inficior, ἀρνοῦμαι, aliquid, τί, Dem.
interposito juejuranda, ἐξαρνούμενος τι διομνύμενος, Aeschin. ἐξαρνός εἰμι τούτου, Dem. περί τινος, Isocr. ἐξαρνος γίγνομαι τούτου, id.
infidelis, ἄπιστος, ον, alicui, τινί, Dem.
infidelitas, ἀπιστία, ἡ, Plato.
infidelter, ἀπιστως, Dem.
infidus, ἄπιστος, ον, alicui, τινί, Dem.
infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπηρείδω.
infixio, ἐπηρεισμός, οῦ, ὁ.
infimus, vide imus.
infinitas, ἀπειρία, ἡ, Aristot.
infinite, ἀπεράντως, Aristot.
infinities, ἀπειρεσία, Plato.
infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, Gramm.
infinitus, ἄπειρος, ον, Isocr. ἀπεράντος, ον, Plut.
infirmatio, ἀσθένωσις, ἡ, — i. e. refutatio, ἀνασκευή, ἡ.
infirme, ἀσθενῶς, Dem.
infirmitas, ἀσθένεια, ἡ, Plato. corporis, τὸ ἐν σώματι ἀρρώστημα, Dem.
infirmo, ἀσθενόω, Aen. aliquem, ποιεῖν τινὰ ἀσθενῆ, id.
infirmus, ἀσθενής, ές, Dem. ἄρρωστος, ον, id. corpore, σώματι, id. sum, ἀσθενέω, Isocr. ἔχω ἀσθενῶς, id.
infit, λέγει, λέγει ἀρχόμενος.
infixio, ἐμπηξις, ἡ.
infixus, ἐμπαγής.
inflammatio, φλόγωσις, ἡ, Thuc. ἐπιφλόγισμα, τό, Hipp. morbi, φλεγμονή, ἡ, idem.
inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, Sophocl aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, Isocr.
inflate, ἐμπνεύστως, — i. e. superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφανῶς, Dem.
inflatio, ἀνεφύσημα, τό, Lucian. ἀναφύσησις, ἡ, Aristot. Cf. insolentia.
inflatus, ἐμπνευστός, Athen. — i. e. superbus, ὑπέρογκος, ον, τετυφωμένος, μεγαλόφρων.
inflecto, ἐγκάμπτω, Galen. ἐπολαίζω, Plut.
inflexibilis, ἄκαμπτος, ον, Plut.
inflexio, διάκαμψις, ἡ, Naz. κάμπη, ἡ, Plut.
inflexus, καμπός, Hesych. ἐπικαμπής, ές, ordo, τάξις, Ammon.
infligo, προστρίβομαι, plagam, πληγήν, Aristoph. ἐντρίβομαι πληγήν, Lucian. alicui, ἐμβάλλω πληγήν τινι, Plut. pretium alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινί, Herodian.
inflo, ἐμφυσάω, Philo. ἀναφυσάω, Diod. Sic. tibiam, φυσῶ αὐλόν, Plut. ventrem, διογκῶ γαστέρα, Aelian aliquem et laudibus efferu, φυσῶ καί τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινά, Plut.
influentia, εἴσρυσις, ἡ, Aristot.
influo, εἰσρέω, Locian. in partem, ἐπιρρέω τῷ μέρει, Galen.
influxus, ἐπιρροή, ἡ, Theophr. εἴσρυσις, ὁ, Aristot.
infodio, κατορύττω, Plut.
infoecunditas, ἀφορία, ἡ, Plato.
infoecundus, ἄφορος, ον, ἄκαρπος, ον, Theophr.
informis, ἄμορφος, ον, Plut. ἀδιατύπωτος, ον, Diod. Sic.
informatio, ὑποτύπωσις, ἡ, περιγραφή, ἡ, Aristot.
informo, ὑποτυπόω, aliquid primum et poetea pingo, τί πρῶτον καὶ εἶτα ἀναγράφω, Plut. moribus, ἠθοποιέω, Id. adolescentes, εἰσηγοῦμαι νεωτέρους, Isocr. Cf. instituo.
infortunatus, δυστυχής, ές, Demosth. Cf. infelix.
infortunium, ἀτύχημα, τό, Demosth. ἀτυχία, ἡ, id. Cf. infelicitas.
infra, Praepos. ἀπό; terram, ὑπό γῆν, Plut. — Adv. κάτω, Dem. ἀποκάτω, Plato.
infractus — i. e. fractus, κατάρρηξις, Plut. — i. e. non fractus, ἄρρηκτος, ες, Theophr. ἄρρηκτος, ον, Philo.
infremo, ἐμβρεμόμαι, ἀναβρυχάομαι.
infrendeo, ἐπιβρύχομαι, Aethiol. dentibus, ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας, Luc. prae ira dentibus, συγκροτέω τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, Xenoph.
infrenatio, χαλίνωσις, ἡ, Xen.
infrenatus, i. e. irenatus, ἐγκεχαλινωμένος, i. e. non frenatus, ἀχάλινος, ον, Plato.
infrenis, ἀχάλινος, ον, Plato.
infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph.
infreno, ἀχάλινος, ον, Plat.
infrequens, ἔρημος, ον, senatus, βουλὴ ὀλιγανδρούσα, Plato.
infrequentia, ὀλιγανδρωπία, ἡ, Xenoph.
infricu, ἐντρίβω, Xenoph.
infringo, ἐνθλίβω.
infructuoso, ἄκαρπος, ον, Theophr.
infrunitus, ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, Demosth.
infuco, φυκόω, Plut.
infula, μίτρα, ἡ, Herodot.
infumibulum, κατοχή, ἡ, κατοχάδη, ἡ, Herodot.
infumo, καπνίζω.
infundibulum, εἰσχύσις, ἡ, Poll.
infundo, ἐγχέω, Dioec. ἐγχύω, Xenoph. alicui aliquid, τί τινι, Synes.
infuscu, ἐπιχρόω, Lucian.

Digitized by Google

infusio, ἔγχυσις, ἡ.
ingemino, διπλασιάζω, Plut.
ingemisco, στενάζω, Dem. alicui, ἐστενάζω τινί, Eurip.
ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι, Dem. alte, στενάζω μέγα, id.
ingenerascu, ἐμφύομαι, Plut.
ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, Plut.
ingeniose, εὐφυῶς, Isocr.
ingeniosus, εὐφυής, ές, Isocrat.
ingenitus, ἔγγενής, ές, Soph.
ingenium, φύσις, ἡ, Dem. bonum, φύσις ἐπιτηδεία, Isocr. insuperabile, ἀνυπέρβλητος, id. dextrum, εὐκρατος, id. illustre, ἐπίβλεπτος, id. praestantius, ἐπιφανεστέρα ψυχή, Dem. animus cujusque et ingenium, ψυχή ἑκάστου καὶ φύσις, id. animus liberalis et ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὸ καὶ γνώμη φρόνιμος, id. diversissimis ingeniis praediti, παντοδαπαῖς ἔχοντες φύσεις, id. ingeniis non deterioribus esse quam majores, τοῖς φύσεσι οὐ χείρους εἶναι τῶν προγόνων, Dem. ingenii felicitas, εὐφυΐα, ἡ, Luciao. ingenio felicissimo esse, τῇ γνώμῃ εὐφυέστατον εἶναι, Isocr. exercere ingenium, ἀσκεῖν τὸν ψυχήν, s. διάνοιαν, id. ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνοον, Herodian. ingenii robur, φύσεως ἰσχύς, Thuc.
ingens, εὐμεγέθης, ες, lapis, λίθος, Aristoph. testimonium, μαρτυρία, Dem.
ingenue, ἐλευθερίως, Thuc. educatos, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, Xen. - i. e. candide, ἁπλῶς, Dem.
ingenuitas, ἐλευθεριότης, ἡ, Aristot.
ingenuus, ἐλευθέριος, ον, femina, γυνή, Plut. doctrinae, ἐλευθέριοι παιδεύσεις, Lucian. i. e. candidus, ἁπλοῦς, Dem. et simplex homo, μετὰ παῤῥησίας καὶ ἀφελής, idem.
ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, Synes. aliquid ori, ἐνιέναι τι στόματι, Galen. lapides et fustes, ἐπιφέρειν λίθους καὶ ξύλα, Herodian. largius cibum, πλείονας ἢ συνήθως ἐπιφέρεσθαι τροφάς, id. me, παρεισδύομαι, id. me in alienam administrationem, παρεδρεύειν, Plut.
ingigno, ἐγγίγνομαι.
inglorius, ἄδοξος, ον, Dem. ἀτίμητος, ον, idem.
ingluvies, γαστριμαργία, ἡ, Philo. avis, πρόλιβος, ὁ, Aristid.
ingrandesco, μεγαλύνομαι.
ingrata, i. a. invenusta, ἀχαρίτως, - i. a. gratiam non referendo pro beneficia, ἀχαρίστως, Isocr.
ingratis, παρὰ γνώμην.
ingratitudo, ἀχαριστία, ἡ, Dem.
ingratus, i. e. invenustus, ἄχαρις, ὁ, ἡ, Herodian. - i. e. beneficii immemor, ἀχάριστος, ον, Dem. sum, ἀχαριστεῖν, erga amicos, πρός τοὺς φίλους, id.
ingravesco, βαρύνομαι, aetate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, Polyb.
ingravo, ἐπιβαρύνω, Xen.
ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, Dem. viam, ὁδόν, Ceb. Theb. in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, Dem. iter pedibus, ποιοῦμαι πεζῇ, Xen. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, Herodian.
ingressio, a. ingressus, βαδισμός, ὁ, Lucian. ad aliquem, εἴσοδος, ὁ, Plut.
ingruo, ἔγκειμαι, Herodian.
inguen, βουβών, ὁ, Lucian.
inguinaria, βουβώνιον, τό, Dioec.
ingurgito, γαστριζόμαι, Basil. καταβρυχθίζω, Lucian.
inguitabilis, ἀγεύστος, ον, Plot.
ingustatus, ἀγεύστος, ον, Plut.
inhabilis, ἀχρηστος, ον, ad aliquid, πρός τι, Dem. ἀφυής, ές, πρός τι, id.
inhabilitas, ἀνεπιτηδειότης, ἡ, Synes.
inhabitabilis, ἀοίκητος, ον, Philo.
inhabitatio, ἐποίκησις, εως, ἡ, Cl. Al.
inhabito, ἐνοικέω, aliquid, τί, Aristot. terram aliquam, κατοικεῖν γῆν τινα, Plut. urbem, οἰκεῖν πόλιν, Isocrat. ἐν ἄστει, Demosth.
inhaereo, ἐμφύομαι, alicui, τινί, Plato. προσφύομαι τι, id. machinis, προσφύναι μηχαναῖς, Herodian.
inhaeresco, προσίσχομαι, alicui, πρός τι, Theophr.
inhalo, ἐμπνέω, Plato.
inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τί, Plut. iram, ὀργὴν κατέχειν τῆς ὀργῆς, Lucian.
inhibitio, καθειρξις, ἡ.
inhio, ἐπιχαίνω, Philo. alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, Lucian.
inhoneste, αἰσχρῶς, Isocr.
inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τι, Plut.
inhonestus, αἰσχρός, Dem.
inhonoratus, ἄτιμητος, ον, Dem.
inhonorificus, ἄδοξος, ον, Dem.
inhorreo, s. inhorresco, φρίττω, aliqua re, τί, Dem.
inhospitalis, ἄξενος, ον, Luc.
inhospitalitas, ἀξενία, ἡ, μισοξενία, ἡ.
inhospitus, ἀπόξενος, ον, ἄξενος, ον, Lucian.
inhumane, ἀπανθρώπως.
inhumanitas, ἀπανθρωπία, ἡ, Lucian. ἀνημερία, ἡ, Dem. μισανθρωπία, ἡ, Hippocrat.
inhumaniter, ἀπανθρώπως.
inhumanus, ἀπανθρωπος, ον, Lucian. μισάνθρωπος, ον, idem.
inhumatus, ἄταφος, ον, Thuc.
inhumo, θάπτω, mortuos, νεκρούς, s. ἀποθανόντας, Dem. Cunf. sepelio.
inibi, ἐκεῖ, Plato.
inimice, ἐχθρῶς, Dem. ἐπιλέχθρως, id. δυσμενῶς, Isocr. ἀπεχθῶς, idem.
inimicitia, ἔχθρα, ὁ, Dem. ἀπέχθεια, ὁ, id. gravis, μεγάλη, Dem. diuturna, βεβαία, id. immortalis, ἀείμνηστος, Isocrat. simulata, προσποιητή, Dem. privata, ἰδία, id. communis, κοινή, et offensiones, ἔχθρα καὶ προσκρούματα, id. et odium et diffidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία, id. inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινα, Dem. incidere in inimicitiam cum aliquo, πλέκειν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν, idem. habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, Isocr. ostendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὸν δυσμένειαν, Dem. exstinguere, διαλύειν ἔχθραν, Isocrat ἀποτίθεσθαι ἔχθραν, Plut. effugere, φεύγειν τὰς ἔχθρας τινος, id. conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν. Dem. inimicitias inter se gerere, ἐχθραίνειν ἀλλήλοις, Aesop. inimicitiam habeo cum aliquo, ὑπάρχει μοι ἔχθρα πρός τινα, Dem.
inimicor, ἀπεχθάνομαί τινι, Plato. Conf. inimicus.
inimicus, ἐχθρός, Dem. ἐναντίος, substantive, ἀντίπαλος, ὁ, ἀνταγωνιστής, ὁ, Cf. hostis. libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, id. ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, id. alicui, χαλεπός τινι, id. et hostis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος, id. et malevolus urbis, κακόνους καὶ ἐχθρὸς πόλει, id. hostis communis et omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πάσι δυσμενής, Dem. inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρόν, id. esse alicui, εἶναι s. ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι, s. τινός, id. aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρόν, id. χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ, id. inimicus sum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινα, Isocr.
inimitabilis, ἀμίμητος, ον, Plut.
inique, ἀνωμάλως, Isocr. - i. e. iojuste, ἀδίκως, Dem. πανοῦργως, id. ago cum aliquo, ἀγωνιοῦμαι πρός τινα, Dem. in aliqua re, περί τι, Plut.
iniquitas, ἀνωμαλία, ἡ, Theophr. - i. e. iojustitia, ἀγωμοσύνη, ἡ, Dem. δεινόν, τό, id. ἀδικία, ἡ, id.
iniquus, ἀνωμαλός, ές, Theophr. - i. e. iajustus, ἄδικος, ον, in omnes, περὶ πάντας, Dem. et calumniator, ὁ ἀγώνων καὶ συκοφάντης, id. παρανομος, ον, dicere, deceroere, committere iniquum in aliquem, λέγειν, γράφειν, ποιεῖν παρανομον εἴς τινα, Dem. sum, fio, παρανομῶ; εἰμι, γίγνομαι, id. animo iniquo, δυσφόρως, Herodian.
initia, μυστήρια, τά.
initiamentum, μύημα, τό, Aret.
initiatio, μύησις, ἡ, Hesych.
initiator, μυσταγωγός, ὁ.
initiatus, μεμυημένος, ὁ, Lucian. τετελεσμένος, ὁ, id.
initio, μύω, aliquem, τινά, Luc.
initio, adv. ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχής, id. ἀπαρχάς, id. neque initio, neque post, οὔτε ἀπαρχὴς, οὔθ' ὕστερον, idem.
initium, ἀρχή, ὁ, Dem. et fundamentum rei, καὶ ὑπόθεσις πράγματος, id. et caussa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία πολέμου, idem. utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχῆς τινος, id. summa initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα, id. facio rei, ποιοῦμαι ἀρχὴν τινος, id. exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς, id. fines ab initio propositi, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι, Isocr.
injectim, ἐπιπαβλῆδόν, Herodot.
injectio, ἐπιβολή, ἡ, Thuc.
injicio, ἐπιρρίπτω, aliquid in aliquid, τί ἐπί τι, N. T. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, Xen. alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, Lucian. alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, Xen. sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, Plut.
injucunde, ἀνεῶς, Xen.
injucunditas, ἀνεῶς, τό, Isocr. ἀοιδία, ἡ, Philo. ἀτερπία, ἡ, Dem.
injucundus, ἀνεώς, ές, Dem.
injudicatus, ἀκατάκριτος, ον.
injugo, ἐπιζεύγνυμι, Xen.
injuratus, ἀνώμοτος, ον, Dem.
injuria, ἀδικία, ἡ, Dem. ἀδίκημα, τό, id. ὕβρις, ἡ, Isocr. ὕβρισμα, τό, Dem. et iniquitas, ὕβρις καὶ ἀδικία, Isocr. et insolentia, ὕβρις καὶ ὑπερφανεία, id. adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, Dem. ὑβρίζειν τινά, id. ἀδικεῖν τινα, id. pati injuriam, πάσχειν ἀδικουμενος, id. prior infero, ἄρχω χειρῶν ἀδίκων, Aelian.
injurior, ἀδικεῖν, aliquem, τινά, Dem.
injuriose, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, Dem.
injuriosus, ὑβρίζων, erga aliquem, εἴς τινα, Dem. ὑβριστής, ὁ, id.
injurius, ἄδικος, ον, Dem. sum in ali-

Digitized by Google

quem, ἀδικεῖν τινά, Dem. ὑβρίζειν τινά, id.
injussu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαγγέλτως, Polyb.
injustus, ἀκίλευστος, ον, Soph.
injuste, ἀδίκως; Dem. ego, ἀδικεῖν, id. ἀδικοπραγεῖν, Philo. vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιόω, Plato.
injustitia, ἀδικία, ἡ; Dem. ἀνομία, ἡ, idem.
injustus, ἄδικος, ον, Dem. et diis invisus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος, id. παρανομος, ον, committere injusta, ποιεῖν παρανομα, Dem.
inosseor, ἐγγίγνομαι, alicui, τινί, Plato. ἐμφύομαί τινι, Plat.
innatus, ἔμφυτος, ον, Dem.
innavigabilis, ἄπλωτος, ον, Philo. μὴ πλωτός, ον, Thac.
innecto, ἐνείρω, Diose.
innexio, ἔνειρις, ἡ, Thar.
innitor, ἐπερείδομαι, Galen. foederibus, ἐπερείδομαι ἐπὶ τας συνθήκας, Polyb. legr, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, Aeschin.
innovo, ἐπνία, Theophr. in aliquo, ἐπιτυγχάνω τινι, Al. Aphr.
innocens, ἀθῶος, ον, aliqua re, τινός, Dem. τινί, id. ἀναίτιος, ον, τινός, id. ἀναμάρτητος, ον, Isocr.
innocenter, ἀθῴως, Dem.
innocentia, ἀκακία, ἡ, Dem.
innocuus, ἀβλαβής, ές, voluptas, ἡδονή, Plato.
innodo, ἀμμαστίζω, Hesych.
innotesco, διαγνωρίζομαι, Isocrat. γνώριμος καθίστασθαι, Plato.
innovatio, καινοτομία, ἡ, Lucian.
innovo, καινοῦν, Dem. νεῦν, aliquid, τί, Xen.
innoxius, ἀβλαβής, ές, Plat.
innubilus, αἴθριος, Diose.
innubis, ὁ, ἀνέφελος, ον, aer, ἀήρ, Aristot.
innubus, ἄγαμος, ον, Lucian ἄνυδρος, ἡ, Plata.
innumerabilis, ἀναρίθμητος, ον, Isocr. ἀμύθητος, ον, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, Dem.
innumerabilitas, ἀναριθμον, τό.
innumeras, i. q. innumerabilis.
innuo, νεύεσθαι, aliquid, τί, Plato. ὑπανίσσομαί τι, Dem.
inoaptus, ἄγαμος, ον, Lucian. virgo, ἄνυδρος, ον, ἡ, Plat.
inoatrio, ἐνοτρίω, in aliqua re, τινί, Herodian.
innutritus, i. e. nutritus in, ἐντεθραμμένος, aliqua re, τινί, Herodian. - i. e. non nutritus, ἄτροφος, ον.
inobediens, ἀνυπήκοος, ον, sermoni, τοῦ λόγου, Platot ἀπειθής, ές, alicui, τινί, Xen.
inobedientia, ἀνυποστασία, ἡ, Plat. παρακοή, ἡ, N. T.
inobscuro, ἐπισκοτεῖν, aliquid, τί, Diosc.
inobsequens, i. q. inobediens.
inobservabilis, ἀπαρατήρητος, ον.
inobservatus, ἀπαρατήρητος, ον, ἀφύλακτος, ον.
inoccidaus, ἄδυτος, ον.
inocco, βωλοστρώ, Poll.
inocalatio, ἐνοφθαλμισμός, ὁ, Theophr.
inornlo, ἐνοφθαλμοῦν, Theophr.
inodoras, ἄοσμος, ον, Theophr.
inoffensus, ἀπρόσκοπος, ον.
inofficiosus, ἀστοργός, ον, Dem.

inolesco, ἐπιφύομαι, Plut.
inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τί, vel τινί, N. T.
inoperius, ἀκατάκλυστος, ον, N. T.
inopia, ἔνδεια, ἡ, Isocr. ἀπορία, ἡ, alicujus rei, τινός, Dem. et indigentia, ἔνδεια καὶ ἀπορία, Drm. magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τοῦ λαθεῖν εἶναι, id. ad summam inopiam redigere, et redigi, εἰς ἰσχατην ἀπορίαν καθίστασθαι τινά, s. καθίστασθαι, id. inopia verborum laboro, πτωχεύω τῇ λέξει, inopia consilii, ἀβουλία, ἡ, Dem. frumenti, σιτοστασία, ἡ, Diod. Sic.
inopinabilis, ἀδόκητος, ον, Thuc.
inopinate, ἀπροσδοκήτως, Philo. ἐξ ἀπροσδοκήτου, Plato.
inopinatus, ἀπροσδόκητος, ον, ἀδόκητος, ον, Thuc.
inopportunus, ἄκαιρος, ον, Plato.
inops, ἄπορος, ον, alicujus rei, τινός, Isocr. ἐνδεής, ές, τινός, Dem. ἐπιδεής, ές, τινός, id.
inordinate, ἀτάκτως, Thac.
inordinatio, ἀταξία, ἡ, Plut.
inordinatus, ἄτακτος, ον, Isocr.
inornate, ἀκόσμως, Plat. ἀκοσμήτως, id.
inornatus, ἄκοσμος, ον.
inquam, λέγω, φημί.
inquies, ἀνησυχία, ἡ.
inquieto, διαθορυβεῖν, aliquem, τινά, Thac. παρενοχλεῖν τινι, N. T.
inquietudo, ἀνησυχία, ἡ, ἀγρυπνία, ἡ, Lucian.
inquietus, ἄστατος, ον, ἀκείμητος, ον.
inquilinus, ἔνοικος, ον.
inquinamentum, ῥυπαρία, ἡ, Diosc. μολυσμός, ὁ, N. T.
inquinate, μεμολυσμένως.
inquinatio, μολυνσις, ἡ, Theophr.
inquinatus, μεμολυσμένος.
inquino, μολύνω, aliquid, τί, Isocr.
inquio, i. q. inquam.
inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινός, Dem. ordines, ἀκριβεῖν τὰς τάξεις, Xen. diligenter caussas, κολυπραγμονεῖν τὰς αἰτίας, Plato. de re aliqua, περί τινος, Plut. severius, σφόδρα ἀκριβολογεῖσθαι, Dem. diligenter et acurate singula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διερεύνωμεν περὶ ἑκάστου, id.
inquisitio, ἐξέτασις, ἡ, Dem. ἐξετασμός, ὁ, id.
inquisitor, ἐξετασής, ὁ, Aristot.
insalubris, νοσηρός, ἡ, ὸν, Xen.
insalatatus, ἀπροσαγόρευτος, ον, Cic.
insanabilis, ἀνίατος, ον, Gal. ἀθεράπευτος, ον, Philo.
insane, μανικῶς, Isocr.
insania, μανία, ἡ, Dem. eo insaniae pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, Isocr. est haec extrema insania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τοῦτο, Dem. manere in insania eadem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, id. liberare aliquos ab insania, παύειν τινας τῆς μανίας, Isocrat. deserere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας.
insanio, μαίνομαι, Dem. et deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονεῖν, Dem. in aliqua re, μελαγχολᾶν τινι, id. insanire facio, ἐμμαίνω, Philo.
insanus, μανιώδης, Isocr. ἄφρων, ὁ, ἡ, id. ἔκφρων, ὁ, ἡ, id.
insatiabilis, ἀκόρεστος, ον, Philo. ἄληστος, ον, Plato. ἄπληστος, ον, perunia, χρεμάτων, Drm.
insatiabilitas, ἀπληστία, ἡ, Dem.
insatiabiliter, ἀπλήστως, drditum esse voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονάς, Xen. alicui rei, ἄπλεστος ἔχειν πρός τι, Isocr. περί τι, id.
insatarabilis, ἀκόρεστος, ον, Philo.
insaturabiliter, ἀκορέστως.
inserendo, ἐκβαίνω, aliquid, τί, Xen. carrum, ἐκβαίνω τοῦ ἁρμάτος, Luc.
inscienc, ἀνεπιστήμων, ὁ, ἡ, Thac.
inscienter, ἀνεπιστημόνως, ἀκόμψως, Demosth.
inscientia, ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, Xenoph.
inscite, ἀμαθῶς, Thac.
inscitia, ἀμαθία, ἡ, Isocr. ἀκομψία, ἡ, Isocr.
inscitus, ἄμοσος, ον.
inscius, ἀγνοῶν, Drm. ἀνεπιστήμων, ὁ, ἡ, Thuc.
inscribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, Larian. disticbon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν σησάμῳ Arian. in libram, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, Xen. falso nomine, ψευδεπιγραφεῖν.
inscriptio, ἐπίγραμμα, τό, Aristot. ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.
inscriptus, ἔγγραπτος, ον, non inscriptus, ἀνεπίγραφος, ον, falso inscriptus, ψευδεπίγραφος, ον, Plat.
inscalpo, ἐγκολάπτω, Plat. ἐπιχαράττω, id. ἐγχαράττω, Plut.
insecabilis, ἄτμητος, ον, ἄτομος, ον, Plato.
insecta, ἔντομα, τά, Aristot.
insectatio, διώξις, ἡ, Thac.
insector, διώκω, aliquem, τινά, Thac. διώξιν ποιοῦμαι, id. - i. e. revillor, διασύρω τι, Dem.
insedabiliter, ἀκινήτως, Aristot.
invemina, ἐνστίλιον, Xenoph.
insenesco, ἐγγηράσκω, Hippocr.
insensibilis, ἀναίσθητος, ον, Thac.
insensilis, i. q. insensibilis, ὁ.
inseparabilis, ἀχώριστος, ον, ἀδιαχώριστος, ον, ἀδιάλυτος, ον.
inseptultus, ἄταφος, ον, Thac.
insequens, ἐπόμενος, Demosth.
insequor, ἀκολουθεῖν, aliquam, τινά, Dem. ἐπακολουθεῖν τινί, Plat.
insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, Dem. plantam, φυτόν, id. ἐμφυτεύω, Theophr.
inserpo, εἰσερπύζω.
insertim, δι' ἐμβλήματος.
insertio, παρένθεσις, ἡ, ἐμβλημα, τό, ἐμβολή, ἡ.
inservio, διακονεῖν, alicui, τινί, Dem. voluptatibus, δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, Isocr. λατρεύειν ταῖς ἡδοναῖς, Lucian. alicui in aliqua re, ὑπηρετεῖν τινί τι, Dem. commodis alicuis, σκοπεῖν τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, Aristot.
insidro, ἐπικάθημαι, Polyb. alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, Isocr.
insidiae, ἐπιβουλή, ἡ, Dem. ἐνέδρα, ἡ, id. ἐπιβουλεύσις, ἡ, Plato. insidias struo alicui, ἐπιβουλεύω τινί, Isocr. ἐνέδρας καθίζω τινί, Plut. ἐνέδρας ποιοῦμαί τινι, Lucian. θηρεύω τινα, id. insidere aliquem insidiis ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ' ἐπιβουλῆς, Dem.
insidiis, circumvenor, ἐπιβουλεύομαι, Dem.
insidiator, ἐπιβουλος, ὁ, Synes.
insidiator, ἐπιβουλος, ὁ, Dem. ἐπιβουλος ὤν, id. ὁ ἐνεδρευτής ἄνθρωπος, id.
insidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινί, Isocr.

Digitized by Google

λοχάω τινί, Herodot. ἐλλοχάω τινά, Aelian. ἐπιτίθεμαι τινι ἐνέδρας, Lucian. θηρᾶν τινά, idem. ἐνεδρεύω τινί, Dem. operte, φανερὸς γίγνομαι ἐπιβουλεύων, Xen.

insidiose, ἐπιβουλῶς, κρυφαίως, Plut.

insidiosus, ἐπιβουλευτικός, ή, ὸν, Lucian. ἐπίβουλος, ον, Dem.

insidi, ἐμβάλλω, aliqua re, τινί, Plut. ἐπίεζω, Plut. καθίζω ἐπί τινι, Thuc.

insigne, ἐπίσημον, τό, Plut. imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, id. regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, id.

insignin, ἐπισημαίνω, Isocr. παρασημαίνομαι, idem.

insignis, e, ἐπίσημος, ον, Lucian. παράσημος, ον, Plut.

insigniire, ἐπισήμως, Polyb.

insignitus, ἐπίσημος, ον, Thuc.

insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, Xen. ἐπιπηδάω ἵππῳ, Hdn. in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, Xen. in clivum, ἀναλλόμαι ἐπ' ὄχθον, id.

insi ul, ἅμα, Xen.

insimulati, ἐγκλημα, τό, Dem.

insimuln, προβάλλομαι, aliquem, τινά, Dem. aliquem alicujus rei, ἐγκαλῶ τί τινι, id. τινί τινος, Aristot. ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινός, Dem.

insinuatio, παρηγορία, ἡ.

insinuo, ἐγκολπόω, Aristot. παρεισάγω, Plut. me alicui, ὑπορρίπτω τινὶ καὶ θωπεύω, Aelian.

insipidus, μωρός, Lucian.

insipiens, ἄνοητος, ον, Dem. ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, id. νηπιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Strabo.

insipienter, ἀφρόνως, Dem. ἀφρόνως, id. ἀνοήτως, id.

insipientia, ἀφροσύνη, ἡ, Isocr. ἄνοια, ἡ, Dem. μωρία, ἡ, id.

insisto, ἐφίστασθαι, alicui rei, τινί, Lucian. ἐπιμένω τινί, Plut.

insitio, ἐμφύτευσις, ἡ, N. T. ἐμφυτεία, ἡ, ibid.

insititius, ἔμφυτος, ον, Philo.

insociabilis, ἀκοινώνητος, ον, Lucian. ἄκοινωνος, ον, Hom ἄμικτος, ον, et vagabundus, καὶ ἀνέστιος, idem.

insolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plato.

insolatio, ἡλίωσις, ἡ, ἡλίασις, ἡ.

insolens, ἄθυς, ες, alicujus rei, τινός, Lucr. – i. e. superbus, ὑπερήφανος, ον, idem.

insolenter, ἀθύως, Thuc. me gero ob aliquid, γαυριῶ τινι, Dem. ἐπί τινι, Plut. γαυροῦμαι τινί, idem.

insolentia, ἀθυία, ἡ. Lucian moroso et ferox, αὐθάδεια, ἡ, Theophr. – i. e. arrogantia, ἀλαζονεία, ἡ, Aristot.

insolesco, ἐγκαυχᾶσθαι, aliqua re, μεγαλοφρονῶ ἐπί τινι, Isocr. διά τι, Plut. ἀβρύνομαι, Plato.

insolitus, ἀθυς, ες, Dem.

insolo, ἡλιάζω, Diosc.

insolubilis, ἄλυτος, ον, Plato.

insomnis, ἀῦπνία, ἡ, Plato. ἀγρυπνία, ἡ, Xenoph.

insomnis, ἄῦπνος, ον, Xenoph. ἄγρυπνος, ον, Lucian. ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄῦπνον εἶναι, Xen. ἀγρυπνεῖν νυκτα, Plut.

insomnium, ἐνύπνιον, τό, Plato

insono, ἐνηχῶ, Nan.

insons, ἀναμάρτητος, ον, Dem. ἀναίτιος, ον, τινός, id. ἀνυπεύθυνος, ον, idem.

insopitus, ἄῦπνος, ον, Xen.

insorito, ἀλληρωτί, Lys.

insortitus, ἀκλήρωτος, ον, ἄκληρος, ον.

inspectio, ἐπίσκεψις, ἡ, ἐπισκοπή, ἡ, ἐφορία, ἡ, ἐπιστασία, ἡ, ἐπίστασις, ἡ, ἐπόπτεια, ἡ.

inspecto, ἐφορῶ, Thuc. ἐπισκοπέω, Dem.

inspector, ἐπόπτης, ὁ, Dem. ἔφορος, ὁ, Philo.

inspecabilis, ἀνέλπιστος, ον, Isocr.

insperato, ἄελπτως, ἀνέλπιστως, ex insperato, παρ' ἐλπίδα, ἐξ ἀέλπτου, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

insperatus, ἄελπτος, ον, Soph. ex insperato, ἐξ ἀέλπτου, Herodot.

inspergo, ἐμπάσσω, Galen. προσπάσσω, idem.

inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, Dem. πρός τι, Plut. ἀποβλέπω εἴς τι, ὁ. πρός τι, Aeschin. ἐφορῶ τι, Dem. noturam, ἐπισκοπῶ φύσιν, Galen. in terram, ὁρῶ εἰς γῆν, Xen.

inspiratio, εἰσπνοή, ἡ, Philo. ἐπίπνοια, ἡ, Clem. Al.

inspiro, ἐμπνέω, Plut. ἐμφυσάω, Basil.

inspoliatus, ἀσύλητος, ον, ἄσυλος, ον, Eurip.

inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, Aegin. εἴς τι, Athen.

instabilis, ἄστατος, ον, Philo. ἀκατάστατος, ον, Dem.

instabilitas, ἄστατον, τό.

instans, ἐνεστώς, ὦτα, ὄς.

instantia, ἐνστασις, ἡ.

instar, ἴσον, alicujus, τινός, Aristot.

instauratio, ἐπανόρθωσις, ἡ, Dem. ἀποκατάστασις, ἡ, Philo. ἀνάκτησις, ἡ, N. T.

instauratives, ἐπανορθωτικός, Plato.

instaure, ἀνακτίζω, aliquid, τί, Isocrat. ἐπανορθόω τι, Dem. ἀνορθόω τι, Isocr.

insterno, ἐπιστρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. lectum, στρώσαι κλίνην, Xen. equum, ἐπισάττειν ἵππον, idem.

instigatio, παρόρμησις, ἡ, Xen. παροξυσμός, ὁ, N. T.

instigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, Plut. aliquem ad aliquid, ἐκκαίω τί τινα, idem. παρορμῶ τινὰ πρός τι, idem.

instillatio, ἐπισταγμός, οῦ, ὁ.

instillo, ἐπιστάζω, Diosc ἐνστάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, Herodian.

instimulo, ἐπιτείνω, κατατείνω, παρορμᾶν, παροξύνω.

instinctor, παροξυνών, ὁ, Plutn.

instinctus, us, παροξυσμός, ὁ, N.T. παρόρμησις, ἡ, Xen. divinus, κατοκωχή, ἡ, Plato. instinctu divino, κατὰ θεόν, ἐπιπνοίᾳ θεοῦ, Herodot.

institor, κάπηλος, ὁ, Plato.

institorius, καπηλικός, Aristot.

institrix, καπηλίς, ίδος, ἡ, Aristoph.

instituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, Isocr. oliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, Aeschin. εἴς τι, Xen. δικάζω τινα τι, Dem. actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, Dem. aliquid, καθιστῶ τι, Thuc. pro arbitrio, ταμιεύομαι, Xen.

institutio, ἐγχείρημα, τό, Synes. – i. e. eruditio, παίδευσις, ἡ, Xen. παίδευσις, ἡ, idem.

institutum, ἦθος, τό, καθεστὼς, τά, Plato. vitae, ἐπιτήδευμα, τό, Dem. προαίρεσις, ἡ, Isocr.

insto, ἐφίστασθαι, alicui, τινί, Hdn. hostibus, ἕπεσθαι τοῖς πολεμίοις, Plut.

instrepo, ἐπιπατοῦν, Aristoph.

instructio, παρασκευή, ἡ, Thuc. κατασκευή, ἡ, Dem. aciei, σύνταξις, ἡ, Xenoph.

instructivus, παρασκευαστικός, Diosc.

instrumentum, ὄργανον, τό, Aristot. σκεῦος, τό, Dem. ἐργαλεῖον, τό, Hdo. rusticum, σκεῦος γεωργικόν, Dem. nauticum, σκεῦος ναυτικόν, id. bellicum, σκεῦος πολεμικόν, idem.

instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, Dem. aciem, παρατάττω, Xen. copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, Plut. hostem contra aliquem, ἄγειν τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα, Dem. equos ferreis manicis, κατασκευάζω ἵππους χαλκαῖς περβόλαισι, Xen. ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, Dem. armis, ἐξαρτῶ ὅπλοις, Hdn. docco, διδάσκω. Vide docco.

insuetis, e, ἀγλυκής, ές, Lucian. ἀηθής, ές, Isocr.

insuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν, Xenoph.

insubido, ἀσκέπτως, ἀπερισκέπτως.

insubidus, ἄσκεπτος, ον, ἀπερισκέπτος, ον, ἄβουλος, ον, προπετής, ές.

insuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινί, Herodian.

insuefio, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινί, Herodian.

insuetus, ἄηθης, ες, alicujus rei, τινός, Dem.

insula, νῆσος, ἡ, Dem. parva, νῆσος μικρά, id. νησίον, ου, τό, Suid. νησίδιον, τό. Thuc. insulam refero, νησίζω, Strabo. ex insula oriundus, ὁ, insularis.

insularis, νησιωτικός, Euripid. se. homo, νησιώτης, ὁ, Dem se. femina, νησιῶτις, ἡ, Plut

insulse, ἀφυῶς, Plut. Conf inepte.

insulsitas, ἀπειροκαλία, ἡ, Plut. Cf. ineptitudo.

insulsus, i. e. non salsus, ἄναλος, ον, Aristot. ἄνολτος, ον, Galen. ἀνάλμος, ον, Xen. ἀνάλμυρος, ον, Hippocr. – i. e. insipiens, ἀπειροκαλος, ον, Plut. Cf. ineptus, insipiens.

insultatio, ἐπιπήδησις, ἡ, – i. e. exagitatio, ἐπηρεασμός, ὁ, Aristot

insulto, ἐπιπηδῶ, alicui, τινί, Xen. ἐπεμβαίνω τινί, Plut – i. e. vexo, exagito, ἐπηρεάζω τινά, Dem. ὑπερφρονῶ τινί, Herodot. τινά, Luc. molis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Isocr.

insum, ἐνειμι, in aliqua re, τινί, Thuc.

insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, Isocr. Conf. impendo.

insuo, ἐνράπτω, aliquem in coleum, τινὰ εἰς βύρσαν, Plut. aliquid in aliquid, κατεράπτω τι εἴς τι, Diosc.

insuper, πρὸς τούτοις, his, τούτοις, Hdt. quid insuper τί πρὸς τούτοις ἔτι; Dem. et insuper etiam non justum, πρὸς δὲ καὶ οὐ δίκαιον, id. viginti minae et insuper, εἴκοσι μναῖ καὶ πρὸς, Isocr.

insuperabilis, ἀήττητος, ον, Dem. ἄμαχος, ον, id. alicui, δυσμάχητός τινι, Isocr.

insurgo, ἐπανίστασθαι, contra aliquem, τινί, Thuc. ἀνίστασθαι πρός τινα, id. ἀναίρω τινί, Dem.

insusceptus, ἄδεκτος, ον.

insusurro, ἐπιψιθυρίζω, ψιθυρίζω, Theophr.

intabesco, κρυστίσομαι, Lucian.

intactilis, ἄθικτος, ον, Hom.

Digitized by Google

intactus, ἄπαστος, ον, Hesych. ἄθικτος, ον, Plut.

intaminatus, ἀμίαντος, ον, Plut.

integer, i. e. totus, ὅλος, Dem. — i. e. bonus, candidus, ἀγαθός, vir bonus et integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός. Dem. i. e. incolumis, ἄνωλος, ον, urbs, ἀκέραιος πόλις, Isocr. servare sua integra, σώζειν τὰ ἑαυτοῦ, Hdn. homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, Dem. integrum est nobis dicere, ἔστιν ἡμῖν λόγειν, Xen. ab integro, ἐξ ἀπαρχῆς, Lucian.

intego, σκεπάζω, aliquid, τί, Dioec. ἀγκαλύπτω, Plut.

integrasco, ἀνασκευάζομαι, Strabo.

integre, ὅλως, Plut. — i. e. incorrupte, ἀκαμπτότατος, Dem.

integritas, ὁλότης, ἡ, Aristot. — i. e. probitas, ἀρετή, ἡ, Dem. ἀκακία, ἡ, id. morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, Isocr. secundum, ἰσόσταθμον, τό, Gal. ἰσοσθένεια, ἡ, Laert. corporis, εὐεξία, ἡ, Aristot.

integro, ἀνασκευάζω, Plut.

integumentum, σκέπασμα, τό, Aristot.

intellectus, νοῦς, contr. νοῦς, ὁ, νόησις, ἡ, σύνεσις, ἡ, ἔννοια, ἡ, διάνοια, ἡ, σύννοια, ἡ, νόημα, τό, γνώμη, ἡ, intellectu difficilis, δυσκατανοήτως ἔχων, Isocr. δυσνοητος, ον, intellectu facilis, εὐνόητος, ον.

intelligenter, συνετῶς.

intelligentia, σύνεσις, ἡ, Dem. φρόνησις, ἡ, Plato. ἔννοια, ἡ, Dem.

intelligibilis, νοητός, Plato.

intelligo, ὁρῶ, κατείδον, αἰσθάνομαι, ἔννοιμι, γιγνώσκω, ἐπιγιγνώσκω, συνίημι, μανθάνω. καταμανθάνω. (Omnia haec verba a Graecis jungunt cum partic. οἱ ἐξαπατηθέντες ὑπ' μανθάνεις; intelligisne te decepium esse?) — non intelligo, ἀγνοῶ, — post intelligo, μετανοῶ, μετεγιγνώσκω.

intemeratus, ἀμίαντος, ον, Plut. ἀμόλυντος, ον, Al. Aphr.

intemperans, ἀκρατής, ές, in aliqua re, τινός, Isocr. ἀκόλαστος, ον, id.

intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερκόρως, Dem. vivo, ἀκολασταίνω, Plut. διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, Dem.

intemperantia, ἀκρασία, ἡ, Xen. ἀκρασία, ἡ, in vita, τοῦ βίου, Dem. intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, id. coercere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἀκολασιῶν τινι, Isocr.

intemperies, ἀκρασία, ἡ, aeris, ἀέρος, Theophr. intemperiis agor, κακοδαιμονῶν, Aristoph.

intempestas, δυσκρασία, ἡ.

intempestivus, ἀκαίρως, παρακαίρως, Isocr. agere aliquid, ποιεῖν τι, Dem.

intempestivitas, ἀκαιρία, ἡ, Dem.

intempestivus, ἄκαιρος, ον, ambitio, φιλοτιμία, Isocr. ἄωρος, ον, mors, θάνατος, Plut.

intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, Aristot. animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Isocr. κινῶ τὸν διανοῦν ἐπί τινι, Plut. oculos, ἀτενίζω εἴς τι, N. T. τινί, ibid. omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἐν τινι, Plato.

intensio, ἔντασις, ἡ, ἐντονή, ἡ.

intentatos, ἀκίνητος, ον, Dem. nihil intentatum reliquo, οὐδὲν ἀπόλιπον ἀφίημι, Theodoret.

intente, ἐντονῶς, ἐκτενῶς, Pall. orare, προσευχεσθαι, N. T.

intentio, σπουδή, ἡ, Hdn.

intento, διεκτείνομαι, Xen. mortem, ἀπολλύω θάνατον, Herodot.

intentus, ἐντεταμένος, — i. e. attentus, προσοχής, ές.

intepesco, χλιαίνομαι, Lucian.

inter, μεταξύ, inter sermones, μεταξὺ λόγων, Lucian. inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, Hdn. signum amicitiae, quae est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους, Isocr. inter coenam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ κρεκτλίαν, Hdn. inter quos, ἐν οἷς, idem.

intercallicus, ὑπολευκαίνομαι.

intercamois, μεσοπεσόμενος, ον.

intercaresen, διαξηραίνομαι.

intercalaris, ἐμβόλιμος, ον, Diod. Sic.

intercalatio, παρεμβολή, ἡ.

intercalatus, ἐμπακτός, παρεμβεβλημένος.

intercalo, ἐκτίγνομαι, Herodot. ἐμβάλλω, Dem. παρεμβάλλω.

intercapedo, διάστημα, τό, Plato. διάστασις, ἡ, locorum, ἡ κατὰ τόπον, Plut.

intercedo, διέρχομαι, — i. e. absisto, lugi, ἐνίστασθαι νόμῳ, Plut. pro aliquo apud aliquem, ἐντυγχάνειν τινὶ ὑπέρ τινος, Dem. intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, Dem.

intercepio, διάληψις, ἡ, Aristot.

interceptor, μεσολαβήτης, ὁ.

intercessio, μεσιτεία, ἡ, Nov.

intercessor, μεσίτης, ὁ, N. T.

intercido, διαπίπτω, Xenoph.

intercido, διαφθείρω, Galen.

intercino, παρᾄδω, Aristoph.

intercipio, ὑφαιρέομαι, aliquid, τί, Xen. reditus alicujus, παρεκφέρομαι τὰς προσόδους τινός, Dem. urbem, παρεκπεσεῖν πόλιν, Polyb.

intercise, συντόμως.

intercisio, διακοπή, ἡ, Hippocr.

intercisus, διακοπείς.

interclodo, διαλύω, Polyb. aliquem, ἀπολαμβάνω τινά, Xenoph. alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινός τι, Isocr. ἀπείργω τινα τινος, Plut. τινὰ ἀπό τινος, Isocr. ἀπαλλοιῶ τινά τινος, Aristot.

interclusio, διάλυσις, ἡ, ἀπόκλεισις, ἡ.

interclusus, ἀπόκλειστος, ον.

intercolumnium, περιστύλιον, τό, LXX.

intercurro, παρεμπίπτω, Aeschin.

intercursio, παρεμπτωσις, ἡ, Plut.

intercus, ὕδρωψ, ὁ, Gal.

interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὶ ποιεῖν τι, Dem. τινί, ὅπως μή, Plato. igni et aqua, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης τινί, Plut. alicui ne abeat, ἀπείρηκά τινι ἀπιέναι, Plut. ὅπως μὴ ἀπιέναι, Plato. per praeconem, ἀπαγορεύσας, Xen.

interdictio, ἀπόρρησις, ἡ, ἀπαγόρευσις, ἡ.

interdictum, ἀπόρρημα, τό, Plato. ἀπαγόρευμα, τό, Plut. παραγγέλμα, τό, Dem.

interdiu, μεθ' ἡμέραν, Dem. abeum, ἀφαμέρου, idem.

interduo, ἐνίοτε, Dem. ἔλλοτε, id.

interea, μεταξύ, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τούτῳ, Dem. Xen. Isocr.

interemtio, θανάτωσις, ἡ, Thoc.

intereo, ἀπόλλυμαι, Aristoph. fame, διαφθείρομαι λιμῷ, Il In. apoplexia, θνήσκω ἀποπληξίᾳ, id. indigna, παραπόλλυμαι, Lucian.

interequito, διιππεύω.

interest, διαφέρει, ipsius, αὐτοῦ, Hdn. hoc tua, σοὶ τοῦτο, Plato. hoc mea, μοὶ τοῦτο, id. mea nihil, μοὶ οὐδέν, id. multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, id.

interfari, λόγον παρεμβάλλειν.

interfatio, λόγου παρεμβολή.

interfectio, θανάτωσις, ἡ, Thuc.

interfector, φονεύς, ὁ, Isocr. hominis, ἀνδροφόνος, ὁ, Dem.

interficio, κτείνω, aliquem, τινά, Dem. ἀποσφάττω τινά, id. ἀποκτείνω τινα, id. juste, injuste, violenter, indicta causa, consulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ προνοίας, Dem. Isocr.

interfluo, διαρρέω, regionem, χώραν, Isocr.

interfringo, διαρρήγνυμι, διαρρήσσω, aliquid, τί, Lucian.

intergerium, τὸ μεσόπτωκον τοῦ φραγμοῦ, N. T. διαστίχισμα, τό, Plut.

interibi, ἐν τῷ μεταξύ.

interim, μεταξύ, Dem. Conf. interea.

interimo, ἀποκτείνω, Dem. Cf. interficio.

interior, ἐνδότερος, ὁρᾶν, ὁρῶν, ea loco interiori, ἔνδοθεν, Herodian.

interitus, ἀπώλεια, ἡ, N. T. ὄλεθρος, ὁ, sociorum, συμμάχων, Dem. navis, ἡ διαφθορὰ νεώς, id.

interius, ἐνδοτέρω.

interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.

interjectio, παρεμβολή, ἡς, ἡ, Dem.

interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τί, Dem.

interlatet, παρεμβάλλω, id.

interlabor, διαπίπτω, Xenoph.

interlino, καταλείχω, Galen.

interlocutio, διαλογή, ἡ.

interloquor, διαλέγομαι, Bas. παρενοχλεῖν λέγοντι, N. T.

interlucentio, διαλάμψις, ἡ, Theophr.

interlucero, παρεμφαίνω.

interluco, διαλάμπω, Theopr.

interlunium, ἡ μενὸς σύνοδος.

interluo, διαρρέω, Isocr.

intermedius, διάμεσος, ον, ἀνάμεσος, ον, Herodot.

intermeo, διοδεύω, Synes.

intermicen, διαλάλεω, Isocr.

interminor, διαπειλεῖν, alicui, τινί, Aeschin.

intermisceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινί, Lucian.

intermissio, διάλυσις, ἡ, διάλειμμα, τό, Plut.

intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, Theophr. intermittens pulsus, διαλείπων σφυγμός, Galen. sine intermissione, ἀδιαλείπτως.

intermorior, παρεκπίπτω, Luc.

internuralis, μεσότοιχος, ον.

internosco, διαγιγνώσκω.

interneciuus, πανολέθρος, ον, Eur.

internecio, πανολεθρία, ἡ, s. πανωλεθρία, ἐξόλεθρος, ἡ, Dem. cum internecione, πανολέθρως.

internecco, ἀπόλλυμι, διαφορεύω, ἐξολεθρεύω, interfectos, ἐξολεθρεύθεις, πανωλεθρεύω, ον, interfectis hostibus, τῶν πολεμίων πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων vel ἀπολομένων, Thuc.

interneeto, παρεμπλέκω, συνάπτω.

internidifico, ἐν τῷ μεταξὺ ἐνοικοδομῶ.

internodium, μεσογόνιον s. μεσογονάτιον, τό, Theophr. longis articulorum internodiis, μακρόκωλος, ον.

interosco, διαγιγνώσκω, διαφέρω, qui

Digitized by Google

internosci non potest, ἀδιάκριτος, ον.
internuncio, διαγγέλλω, Plut. ἐξαγγέλλω.
internuncius, διάγγελος, ὁ.
intero, ἐντρίβω, aliquid, τί, Xen.
interpellatio, παρενόχλησις, ἡ.
interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινά, Plut. τινί, N. T. alicujus sermonem, ὑπολαμβάνω μεταξύ, Xenoph. ὑπαντάω, Lucian. insano clamore, ἐξυλακτέω, Plut.
interpolatio, ἀνασκευή, ἡ, ἐπισκευή, ἡ, Dem.
interpulo, ἀνατινάσσομαι, Isocr.
interponu, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut
interpunitio, παρεμβολή, ἡ, παρένθεσις, ἡ.
interpres, ἑρμηνεύς, ὁ, Xen. ἑρμηνευτής, ὁ, Plato. ἐξηγητής, ὁ, Dem. per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, Aelian.
interpretamentum, ἑρμήνευμα, τό, Eurip.
interpretatio, ἑρμηνεία, ἡ, μετάφρασις, ἡ.
interpretor, ἑρμηνεύω, cliquid, τί, Galen. μεθερμηνεύω, Polyb. latine, μεταφράζω εἰς τὸν τῶν Ῥωμαίων φωνήν, Plut. in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, Nax. ἐξηγέομαι τι πρὸς τὸ εὔφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, Aristot.
interpunctio, διάστιξις, ἡ.
interpunctum, διάστιγμα, ατος, τό.
interpungo, διαστίζω, Aristot.
interquiesco, ἡσυχάζω, Thuc. διαπαύομαι, Plato.
interregnum, μεσοβασιλεία, ἡ, Plut.
interrex, μεσοβασιλεύς, ὁ, Plut.
interritus, ἄδειος, ός, Lucian.
interrogatio, ἐρώτησις, ἡ, Aristot. ἐρώτημα, τό, Id. ἐπερώτησις, ἡ.
interrogatiuncula, ἐρωτημάτιον, τό.
interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινά τι, Plut. libenter, ἡδέως, perspicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτῶντας, Dem. πυνθάνομαι ἐρωτῶν τινα, Isocr. de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, Lucian. πυνθάνομαι τινός τι, s. περί τινος, Plut.
interrumpo, διαῤῥήγνυμι s. διαῤῥήσσω, Lucian.
interrupte, συνεχῶς, ἀπαύστως.
interscindo, διασχίζω, Xen. pontem, διασσῶν γέφυραν, Polyb.
interseco, διατέμνω, Plato.
intersectio, διατομή, ἡ.
intersepio, διαφράσσω, Herodian.
intersero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, Lucian.
interspergo, ἐνδιασπείρω.
interspiratio, διαπνοή, ἡ, Al. Aphr. sine interspiratione, ἀπνευστί, Athen.
interspiro, διαπνέω, Philo.
interstitium, διάστημα, τό, Plato.
interstrepo, διαψοφέω.
interum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, Dem. alicui rei, ἐπί τινι, Xen. πρός τι, Id. παραγίγνομαί τινι, Aeschin.— i. e. differo, διαφέρω. Conf. differo, it. interest.
intertextus, πάρυφος, ον, Poll.
intertignium, μεσόδοκιον, τό.
interturbatio, διατάραξις, ἡ, ὄχλησις, ἡ.
interturbo, διατάττω, aliquid, τί, Plut. urbes, ἐνοχλεῖν τὰς πόλεις, Isocr. cliquem, ἐνοχλοῦν τινα, Dem.
interula, χιτωνίσκος, ὁ, Plut.

intervallum, διάστημα, τό, Pleto. διάλειμμα, τό, Plut. διαλεῖπον, τό, Xenoph. ex intervallo, ἐκ διαλείμματος, Aelian. per intervallum, διαστάδον, ἀποστάδον, Hom.
intervenio, ἐπέρχομαι, Plut.
interventus, us, ἐπέλευσις, ἡ.
interverto, ὑποχωρέομαι, Lucian. aliquid, σφετερίζομαί τι, Xenoph.
intestato, ἀδιαθέτως.
intestatus, ἀδιάθετος, ον.
intestinum, ἔντερον, τό, Diosc. intestina, ἔγκατα, τά, Lucian. σπλάγχνα, τά, ἐντόσθια, τά, Lucian.
intexo, ἐμπλέκω, cliciui, τινί, Eurip. ἐνυφαίνω, Athen.
intime, ἐνδοτάτω.
intimus, ἐνδοτατος, Herodian. ἐσώτατος, sc. amicus, οἰκειότατος, ὁ, Thuc.
intinctus, us, ἔμβαμμα, τό, Xen.
intingo, ἐμβάπτω, in cliquid, εἴς τι, Aristoph.
intolerabilis, δύσφορος, ον, Strebo. ἀσκχθής, ές, Dem.
intolerandus, ὑπερφόρος, ον, Dem.
intolerans, v. impatiens.
intolerantia, v. impatientia.
intono, βροντάω.
intonsus, ἄκαρτος, ον, ἄκουρος, ον.
intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τί, Thuc. στρεβλόω τι, Plut. συστρέφω τι, Id.
intorte, συνεστραμμένως, Aristot.
intra, ἐντός, inurum, τείχους, Isocr. vallum, ἐσω τοῦ χάρακος, Plut.
intractabilis, ἀμετακίνητος, ον, Basil.
intremiseo, ἐντρεμίσκομαι, τρέμω, Plut.
intrepide, ἀδείως, Luc. ἀφόβως, Dem. respondeo, ἀστείως τοῖν καὶ ἐμμελῶς ἀπαντήσομαι, Aelian.
intrepidus, ἄδειος, ός, Isocr. ἀθαμβής, ές, Plut. ἄφοβος, ον, Id.
intrico, ἐπιπλέκω, Galen.
intrinsecus, ἔσωθεν, ἐνδοθεν, ὑπένδεν, Dem.
intrita, μυστωτόν, s. μυττωτόν, οῦ, τό, Diosc.
intro, ἔσω, Dem.
intro, as, εἰσέρχομαι, Plato. in aliquid, εἴσειμι εἴς τι, Dem. ἐμβαίνω εἴς τι, Id.
introcludo, vide includo.
introdo, ἐνδίδωμι, Eurip.
introduco, εἰσάγω, cliquem, τινά, Aelian.
introductio, εἰσαγωγή, ἡ, Synes.
introëo, εἰσέρχομαι, Plato. Conf. intro.
introfero, εἰσφέρω, Xen.
introgredior, i. q. intro.
introitus, εἴσοδος, ἡ, Plut. εἰσδυσις, ἡ, Aristot.
intromitto, νίσσομαι, Polyb.
introrepo, εἰσερπύζω, Plut.
introrsum vel introrsus, εἰς τὸ ἔσω.
introrumpo, εἰσβιάζομαι, in domum, εἴς οἶκον, Plut.
introspicio, καθορέω, cliquid, τί, Plut. ἐφορέω τι, Dem. ἐπισκοπέω τι, Gal. in sepulcrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, N. T.
introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινά, Aristoph.
intrudo, εἰσωθέω.
intueor, θεάομαι, aliquem, τινά, Dem βλέπω εἴς τινα, Id πρός τινα, Plut. aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, Aeschin. πρός τι, Lucian. ὁράω τι, Dem. προσβλέπω πρός τι, Plato. ἐνορέω τινί, Xen.
intumeo, s. intumesco, ἐξοιδέω, Luc.

intuitus, ἐπιστροφή, ἡ, ἐπόψεις, ἡ.
intumulatus, v. insepultus.
interbatus, ἀτάραχος, ον, ἀτάρακτος, ον.
intus, ἐνδον, esse, εἶναι, Dem. invare, ἐνδοθεν συμπεφάνται, Id. — i. e. domi, οἴκοι, Plut.
intutus, ἐπισφαλής, ές, Plut.
intybum, σέρις, ἡ, Diosc.
inula, ἐλένιον, τό, Diosc.
inultus, ἀτιμώρητος, ον, ἀνεκδίκητος, ον, — Adv. ἀτιμωρητεί.
inumbro, ἐσκιάζω, cliquem, τινά, N. T. τινί, Ibid. ἐπισκιάζω τινί, Herodot.
inunctio, ἐπάλειψις, ἡ, ἐπάλειμμα, τό, ἀπάχρισις, ἡ, Al Aphr.
inundatio, ἀπαλλοσμός, ὁ, Plato.
inundo, κλυμμυρέω, Plut. ὑπερρέω, id. ἀπαλλύζω, Xen.
inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, Lucian. κατάχρίω, Galen.
inurbane, ἀστείως, Plut. ἀγροίκως, Theocr.
inurbanus, ἄγροικος, ον, Dem. ἀπαίδευτος, ον, id.
inuro, ἐγκαίω, ἀστηριάζω, N. T. alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι ὄνειδος, Plut. maculam, στιγματίζω τινί αἰσχύνην, Plato.
inusitate, ἀήθως, Thoc.
inusitatus, ἀήθης, ές, Dem.
inustus, ἐγκαυστος, ον, ἐγκαυθής, notata inusto, ἐγκαυμα, τό.
inutilis, ἄχρηστος, ον, cliciui, τινί, Dem. ἀνωφελής, ές, τινί, id. et pernicious alicui, ἀσύμφορος καὶ βλαβερός τινι, id. inutilis ad pugnam, ἀπόμαχος, ον, Xenoph.
inutilitas, ἀχρηστία, ἡ, Appian.
inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, Dem. ἀλυσιτελῶς, cliciui, τινί, Dem.
invado, ἐπιχειρέω, cliquem, τινά, Aristot. aliqua re, πρός τινά τινι, Thuc. regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. ἐπιστρέφω χώραν, Plut. ἐπιβαίνω χώρας, Dem. ἐπί τὴν χώραν, id. invadit me timor, ἐπίσχετέ μοι δέος, Lucian. invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, Thuc.
invelesco, ἐπιῤῥέπομαι, Dion. Hel. αὔξομαι, Xenoph.
inveletudo, ἀῤῥωστία, ἡ, Dem.
invalide, ἀσθενῶς, Demosth.
invalidus, ἀῤῥωστος, ον, Isocr. ἀσθενής, ές, Demosth.
invariabilis, ἀνεπιτρόπτος, ον, Aristot.
invasio, ἐπίθεσις, ἡ, Lucian. εἰσβολή, ἡ, Isocr.
invectio, εἰσκομιδή, ἡ, Thuc. εἰσαγωγή, ἡ, id.
invectivus, στηλιτευτικός, ἡ, ὁν, oratio, λόγος, Nas. στηλίτευσις, ἡ.
invectus, us, ἐπαγωγή, ἡ, Thuc.
inveho, εἰσκομίζω, Xen. ἐπάγω, Thuc. invehor, — i. e. maledictis lacesso, ἀκοντίζομαι, in aliquem, εἴς τινα, Gal. ψόγον ἐπιφέρω τινί, Thoc. ἐπιτίθεμαί τινι, Isocr.
inveniu, εὑρίσκω, aliquid, τί, Isocr. ἐξευρίσκω τι, Idem.
inventarium, ἀπογραφή, ἡ, Dem.
inventin, εὕρεσις, ἡ, Plut.
inventiuncula, εὑρημάτιον, τό, Plut.
inventor, εὑρετής, ὁ, Isocr. ἐξευρετής, ὁ, N. T.
inventum, εὕρημα, τό, Plato.
invenuste, ἀχαρίτως.

Digitized by Google

invenustus, ἄχαρις, ὁ, ἡ, Neutr. ι, Herodian. ἀναφρόδιτος, ον, Lucian.

inverecundè, ἀναισχυντως, Plato. Conf. impudenter.

inverecundia, ἀναισχυντία, ἡ, Dem. Cf. Impudentia.

inverecundus, ἀναίσχυντος, ον, Dem. Cf. impudens.

inversio, ἀναστροφή, ἡ.

inverto, καταστρέφω, Liban. ἀναστρέφω, Aristoph.

invesperascit, ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίγνεται, Xen.

investigatio, ἴχνευσις, ἡ, Xen. ἴρευνα, ἡ, Aristot.

investigator, ἀνιχνευτής, ὁ.

investigo, ἐξιχνεύω, Intentrm, λανθάνοντα, Plut. ferus, θηρία, Lucian. peccata, ἁμαρτίας, Plut. ἐξιστάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, Isocr. aliquid, ἀναζητεῖν τι, Isocr. aliquem, ἐρευνᾶν τινά, Xenoph.

investimentum, ἐνδυμα, τό.

investio, ἐνδύω, Xen.

inveterasco, παλαιοῦμαι, Galen.

inveteratio, παλαίωσις, ἡ, Plut.

Invetero, παλαιῶ, -- i. e. invalesco. V. invalesco.

invicem, ἀλλήλων, αις, ους, Dem.

invictus, ἀήττητος, ον, Dem. ἄμαχος, ον, id. δυσμάχητος, ον, alicui, τινί, Isocr.

invide, φθονερῶς, Xen.

invidentia, φθόνος, ὁ, Dem. Cf. invidia.

invideo, φθονῶ, habenti aliquid, ἔχοντί τι, Isocr. commodis alirujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, id. alicui aliquid, τινί τινος, id. Invidere, quum est i. q. fascinare, redditur, βασκαίνειν τινί, Dem. τινί τι, Philostr. τινί τινος (c. gen. rei), Lucian. propter felices successus, ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις, Lucian. Cf. invidio.

invidia, φθόνος, ὁ, Dem. βασκανία, ἡ, id. et aemulatio, φθόνος καὶ φιλονεικία, id. et odium, φθόνος καὶ δυσμένεια, Isocr. invidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν τινὶ φθόνον τινί, Dem. ἐμπιπτεῖν τινι φθόνον περί τινος, Isocr. habere, ἔχειν φθόνον, id. conficere se invidia, ἀσκεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, Dem. Id. absit invidia dicto, ἀστεῖν τοῦ λόγου φθόνος, id. invidia carens, ἀφθονος, ον, id. Herodot. extra invidiam, ἀλλότριος φθόνου, Lucian. cum invidia conjunctum esse, φθόνον ἔχειν, ut, talia facta cum invidia, odio et multis contumeliis juncta sunt, τὰ τοιαῦτα ἔργα φθόνον ἔχει καὶ δυσμένειαν καὶ βλασφημίας πολλάς, Isocr. invidiae obnoxium esse, φθονεῖσθαι, passive, Xen. haec res invidiae obnoxia est, τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὑπεστι φθόνος, Dem. invidia rumpi, elegauter ap. cund. διαῤῥαγῆναι, omisso ὑπὸ φθόνου.

invidiose, φθονερῶς, aeripere aliquid, δίκεσθαί τι, Dem. ἐπιφθόνως, Thuc.

invidiosus, ἐπίφθονος, ον, possessio, οὐσία, Plato. βάσκανος, ον, res, βάσκανον πρᾶγμα, Dem.

invidus, φθονερός, Plut. βάσκανος, ον, homo, ἄνθρωπος, Demosth. ergo aliquem, βασκαίνειν τινά, Isocr.

invigila, ἐπαγρυπνεῖ, Lucian.

inviolabilis, ε, ἀνεύθυνος, ον, Plut.

inviolabiliter, ἀνεύθυνος.

inviolatus, ἀνεύθυνος, ον, Plot.

invisibilis, ἀόρατος, ον, Isocr. ἀθεατος, ον, Plut.

inviso, ἐπισκοπέομαι, oliquem, τινά, Lucian, ἐπισκοπεῖν τινα, Isocr. aegrotantem, ἐπισκεπτομαι τὸν ἀσθενοῦντα, N.T.

invisus, ἀθέατος, ον, Plut. -- i. e. invidiosus, ἐπίφθονος, ον, Dem. alicui, ἐπεχθής τινι, Isocr. den et hominibus, ἐχθρὸς θεοῖ καὶ ἀνθρώποις, Demosth. invisi omnibus, μισοθεοῦς s. μεμισημένοι ὑφ' ἁπάντων, Dem invisum esse alicui, ἀπεχθανεσθαί τινι, Isocr. ἀπέχθεσθαί τινι, Plato.

invitabilis, ἑφύλκος, Athen. προσκλητικός, Plut.

invitatio, πρόσκλησις, ἡ, ad coenam s. epulum, ἑστίασις, ἡ, Dem.

invite, invito, ἀκουσίως, Dem. ἄκων, id. Idem.

invito, προσκαλέω, oliquem, τινά, ad coenam, καλεῖν τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Dem. πρὸς τὸ δεῖπνον, id. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, Lucian. -- i. e. allicio, v. allicio.

invitus, ἀκούσιος, ον, Dem. ἄκων, id. non volens, sed quam maxime invitus, οὐχ ἑκών, ἀλλ' ἐξ οἵου τε μάλιστα ἄκων, id. οὐχ ἑκών, ἀλλὰ βιασθείς, Isocr. servio alicui, οὐχ ἑκών, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινί, id. invitis et maerentibus oliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι, Dem. invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, Isocr.

invius, ἄπορος, ον, Xen. locus, ἀπορία, ἡ, Phila. ἄβατον, τό, Diod. Sic.

invocatio, ἐπίκλησις, ἡ, Luc. dei, θεοκλύτησις, ἡ, Suid.

invocatus, i. e. non vocatus, ἄκλητος, ον, Athen.

invoco, κατακαλέω, Plut. deum, ἐπικαλεῖν θεόν, Herodian. προσκυνεῖν Διῖ, N. T. τὸν θεόν, Dem. ut deum Quirinum, θεοκλυτεῖν τὸν Κυρῖνον, Plut.

involito, ἐφίπταμαι, ἐπιπετόμαι, Aristot.

involo, εἰσπτέομαι, ἐπιπετόμαι, Aristot. -- i. e. involo, v. invado.

involucrum, εἴλημα, τό, ἐνείλημα, τό, Hippocr.

involuntarius, i. q. invitus.

involva, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, Xen. ἐγκυλινδεῖν, Lucian. aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, id. tenebris oliquid, ἀμαυρόω τι, Plut. ἐπιστιλβω τινί, Philo.

involutio, ἐγκυλίδησις, ἡ, Plut.

involvolus, ἑψ, ἑπός, ὁ, Ammon.

invulnerabilis, ἄτρωτος, ον.

invulneratus, ἄτρωτος, ον, ἀδρωστος, ον.

in, ἰοῦ, io! in! ἰοῦ! ἰοῦ!

ipse, αὐτός, ἡ, ὁ, Dem. ego ipse, ἐγὼ αὐτός, Dem. hic ipse, αὐτος αὐτός, id. civitas a se ipsa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, id. 2) mei ipsius, ἐμαυτοῦ, periclitor de me ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, Isocr. 3) tui ipsius, σαυτοῦ, Dem. σαυτοῦ, Isocr. 4) sui ipsius, ἑαυτοῦ, Dem. αὐτοῦ, Isocr.

ira, ὀργή, ἡ, Dem. θυμός, ὁ, id. χολή, ἡ, id. magna s. gravis, ὀργὴ μεγάλη, Dem. maxima, μεγίστη, id. ἰσχάτη, id. vehemens, ἰσχυρά, idem. immortalis, ἀείμνηστος, Isocr. laevis, μικρά, Dem. et odium, ὀργὴ καὶ μῖσος, Isocr. et stomachus, ὀργὴ καὶ θυμός, id. et indignatio, ὀργὴ καὶ χολή, Dem. ad irem concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, id. ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι, Lucian concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, Aristot. εἰς ὀργὴν καθίστασθαι, Aristot. ira defervescit, παραμένει καὶ παρεκθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, Xen. desinere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, Isocr. ira non admittit consilium, ἀπρονόητον ἡ ὀργή, Xen.

iracunde, ὀργίλως, Dem. δυσκόλως, id. πικρῶς, id.

iracundia, ὀργιλότης, ἡ, Aristot. ὀργή, ἡ, Dem. παροργισμός, ὁ, N. T. ἀχρεοχολία, ἡ, iracundiam concipere adversus aliquem, λαμβάνω ὀργὴν ἐπί τινα, Dem. excitare, παρίστασθαι ὀργὴν, id. explere, ἀνεκπλήρωτον ὀργὴν, id. oliciujus experiri, πειρᾶσθαι τῆς ὀργῆς τινος, id. iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, Isocr.

iracundus, ὀργίλος, Aristot. θυμὸν ἔχων, Aelian. Cf. iracundia.

irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινί, Dem. χαλεπαίνω τινί, Plut. πρός τινα, Xen. ἀγανακτεῖν πρός τινα, Plut. κατά τινος, περί τινος, Plato. ob aliquid, ἀγανακτεῖν διά τι, Plut. ὀργίζομαι καὶ ἀγανακτεῖν ἐπί τινι, Dem. ἀγανακτεῖν καὶ χαλεπῶς φέρειν τι, idem.

irate, δι' ὀργῆς, πρός ὀργήν, dixit, εἶπε, Plut.

iratus, ὀργιζόμενος, Dem. θυμούμενος, id. in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργήν, Plut.

iris, ἶρις, ιδος, ἡ, Aristot.

ironia, εἰρωνεία, ἡ, Aristot.

ironice, εἰρωνικῶς, loquor, εἰρωνεύομαι, Appion.

ironicus, εἰρωνικός, Aristot.

irradiatio, ἀκτινοβολία, ἡ, Plut.

irradio, ἀκτινοβολεῖν, Athen.

irrationabilis, s. irrationalis, ἄλογος, ον, Aristot.

irrationabilitas, ἀλογία, ἡ.

irraucesco, βραγχιῶ, Aristot. βραγχοῖς ἁλίσκομαι, id.

irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, ον, hostis, ἐχθρός, Dem.

irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, Dem.

irrefutabilis, ἀναντίῤῥητος, ον, Plut.

irreligiosus, ἀνόσιος, ον, Dem. ἀσεβής, ές, idem.

irremeabilis, ἄποστος, ον.

irremediabilis, ἀνιάτος, ον, Plut.

irremisse, ἀδιαλείπτως, N. T.

irreparabilis, ἀνεπιστάστατος, ον.

irrepertus, ἀνεύρετος, ον.

irrepo, παρισέρπω, Theophr. ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι, Aristoph. ad imperii successionem, παρεδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, Plut.

irreprehensibilis, ἄμεμπτος, ον, Dem. ἀνεπιλήπτος, ον, id.

irreprehensus, ἀνέλεγκτος, ον, Dem. ἀμώμητος, ον, N. T.

irrequietus, ἄπαυστος, ον, Plato.

irresolubilis, ἄλυτος, ον, Plato.

irresolutus, ἀδιάλυτος, ον, Aristot.

irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινί, Dem. περιβάλλω τινί, Isocr. aliquid, σαγηνεύω τι, Xenoph.

irretortus, ἀδιάστροφος, ον, Plut.

irreverens, ἀναιδής, ές, Dem.

irreverenter, ἀναιδήμονως, Galen.

irreverentia, ἀναίδεια, ἡ, Dem.

irrevocabilis, ἀμετακίνητος, ον, Plut.

irrevocabiliter, ἀμετακινήτως, Maccab.

Digitized by Google

irrideo, καταγελάω, alicujus simplicitatem, τινὸς εὐηθείας, Dem. aliquem, τινα, Isocr. χλευάζω τινά, Dem. insolenter, ὑβριστικῶς προσκαλεύω τινα, id. σκώπτω τινα, Lucian.

irridicule, ἀκαταγελάστως, Aeschin.

irrigatio, ἄρδευσις, ἡ, Theophr.

irrigo, ἀρδεύω, Theophr. ἄρδω, Plut.

irriguus, ἐπίρρυτος, ον, Xen. αὐτάρρυτος, ον, Basil. regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, Plut.

irrisio, χλευασμός, ὁ, Dem. χλευασία, ἡ, Aristot.

irrisor, χλευαστής, ὁ, Aristot.

irritabilis, εὐερέθιστος, ον, Strabo. εὐπαρόρμητος, ον, Aristot.

irritamentum, ἐρεθισμα, τό, Appian.

irritatio, παροξυσμός, ὁ, N. T. ἐρεθισμός, ὁ, Hippocr.

irritu, ἐρεθίζω, aliquem, τινά, Xen. contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα, id. παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, Plut.

irritus, ἄκυρος, ον, Dem. ἄπρακτος, ον, Lucian. facio aliquid, ἄκυρον ποιῶ τι, Dem. ἀνόητος, ον, irritos conatus habuo, ἀνόητα πράγματα ἔχω, Dem.

irroboro, ἐπιβρωννύμι, Thuc.

irrogatio, ἐπιθεσις, ἡ, ἐπιβολή, ἡ, Thuc.

irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, Isocr. ἐπιβάλλω ἐπιβολήν, Xenoph.

irroso, ἐπιδρωσίζω, ἐπιῤῥαίνω, Al. Aphrod.

irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. ἐμβάλλω εἴς τι, Isocr. ὁρμῶμαι τινί, Plut.

irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. προσβάλλω τῇ χώρᾳ, Plut. ἐπιπτάω τῇ χώρᾳ, idem. ἐπιπτάω εἰς χώραν, in aliquem, ὁρμῶμαι τινί, idem πρός τινα, Xenoph. in hostes, προσπίπτομαι τοῖς ἀντιπάλοις, Id.

irruptio, εἰσβολή, ἡ, Plut. ἐμβολή, ἡ, id. ἐπιδρομή, ἡ, Lucian. irruptionem facio, προσβάλλω τινι, Xen. Cf. invado, irruo.

is, ea, id, ἐκεῖνος, η, ο, Dem. ipse, αὐτός ἐκεῖνος, id.

isagoge, εἰσαγωγή, ἡ, Aristot.

isosceles, ἰσοσκελής, ές, Aristot.

iste, a, ud, i. q. is, ea, id.

istae, ταῦτα, Plutarch.

isthmus, ἰσθμός, ὁ, Aristot.

istic, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Dem.

istuc, ἐνταῦθα, Dem. ἐνταῦθοι, id. ἐνθάδε, id.

istinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐνθένδε, idem.

isto, ἐκεῖσε, Dem.

istoc, ἐκεῖσε, Dem.

istorsum, αὐτόσε, Plato. πρὸς τάνδε τὸν τόπον, Plut.

ita, οὕτω, sequente Consona, ut, οὕτως, sequente Vocali vel Diphthongo, quemadmodum — — ita, ὥσπερ — οὕτω, Dem. ita — ut, οὕτως — ὡς, id. ita autem considerate, οὕτωσι δὲ σκοπεῖτε, id. aliis ita, alius aliter videtur, τοῖς μὲν οὕτ', τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ, id. ita me dii oment, νὴ τοὺς θεούς! Dem. μὰ τοὺς θεούς! id. ita se haec habent, οὕτω ταῦτ' ἔχει, id. ita ut, τοσοῦτον, ὥστε, Isocr. οὕτως, ὡς, id. οὕτως, ὥστε, Aeschin. ita gloriati sunt, quasi omnes viceriot, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσον εἰ πάντων ἐκράτησαν, Isocr. itane? οὐκ ἄρα γε; ita ut terra quidem, αὐτὴ ἄρα γε ἡ γῆ, Xen.

itaque, ἄρα, οὖν, Plato. Cf. ergo.

itam, ἤδη, Plato.

iter, πορεία, ἡ, Plato. ἀτός, ἡ, Dem. ἐδοιπορία, ἡ, Xenoph. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, Xen. terra, κατὰ γῆν, Thuc. longum, μακρὰν ἀτόν, Isocr. trium dierum, ἀτὸν τριῶν ἡμερῶν, festinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, Herodian. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plato. per regionem, διὰ τῆς χώρας, Aristot. διέρχομαι χώραν, Plato. conficere, περιέρχεσθαι ἀτόν, Plato. iter incertum, ἀτοπία, ἡ, Cebes.

iteratio, ἀναλυσις, ἡ, Aristot.

itero, ἀναλαμβάνω, Plato. δευτερόω, LXX.

iterum, πάλιν, Dem. αὖ, id. αὖθις, id. atque iterum, αὖθις καὶ πάλιν.

itidem, ὁμοίως, Plato.

itinerarius, ἀτοπαρικός, Herodian. hinc itinerarium, ἀτοπαρικόν, τό, sc. βιβλίον.

itio, πορεία, ἡ, Plato.

J.

Jaceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, Isocr. in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, Plato.

jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ, Xenoph. paobra, vide paobrum, fundamentum, vide fundamentum.

jactanter, κομψευτικῶς, ἀλαζονικῶς.

jactantia, ἀλαζονεία, ἡ, Dem. φύσημα, τό, Plut.

jactatio, ῥιπταπμός, ὁ, Plut.

jactor, ῥιπτάζω, ὁ, Aristot. — i. e. argrogeno, ἀλαζονεύεσθαι, ὁ, Xen. ἀλαζών, ὁ, idem. ἀλαζονεύομαι, ὁ, Isocr.

jactito, ῥιπτάζω, aliquid, τί, Aristot. — i. e. glorior, μεγαλαυχοῦμαι, aliquid, ἐπί τινι, Isocr. ἀγάλλομαί τινι, Thuc. ἐπί τινι, Xen. generis nobilitatem, αὐχεῖν εὐγένειαν, Aristid. artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν, Isocr. divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, idem.

jacto, ῥίπτω, Xenoph. Cf. jactito.

jactura, ἐκβολή, ἡ, Dem. temporis, χρόνου παρεκβασις, Aelian. Cf. damnum.

jactus, us, βολή, ἡ, jaculi, ἀκοντίου, retia, ὁ βόλος τοῦ δικτύου, Aristoph.

jaculatio, ἀκοντισις, ἡ, Suid.

jaculator, ἀκοντιστής, ὁ, Xen.

jaculatorius, ἀκοντιστικός.

jaculatrix, ἀκοντίζουσα, ἡ.

jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, Plut. in aliquem, τινά, Xenoph. εἴς τινα, id.

jaculum, ἀκόντιον, τό.

jam, ἤδη, ἐν τοῖς παρουσι καιροῖς, ἐν τῷ παρόντι, νῦν, jam jam, παραυτίκα, Dem. ὅπου οὐκ ἤδη, Xen. jam dia, ἐκ πολλοῦ χρόνου, Dem. πολὺν ἤδη χρόνον, id. jam pridem, πάλαι, Lucian. jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, Dem. jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων, Aristot.

janitor, θυρωρός, ὁ, Lucian.

janitrix, θυρωρός, ἡ.

janua, θύρα, ἡ, Xen. januam pulso, θύρας κρούω, id. aperio, ἀνοίγνυμι τὰς θύρας, Lucian. claudo, θύρας κλείω.

Januarius, Ἀνθεστηριών, ὁ, Dem. Ἰανουάριος, ὁ.

jaspis, ἴασπις, ἡ, Diosc.

jecinorosus, v. hepaticus.

jecur, τ. hepar.

jejune, ἀγλυκέως, ἀπαστί.

jejunitas, νηστεία, ἡ, Aristot. ἀστία, ἡ, id.

jejunium, i. q. jejunitas.

jejuno, ἀστεύω, Gal. νηστεύω, Plut.

jejunus, ἄστιος, ον, Dem. ἄγευστος, ον, Lucian. ἀπόστιος, ον, id.

JESUS, Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, N. T.

jeotaculum, ἀκρατισμός, ὁ, Plut. ἀκράτισμα, τό, Aristot.

jeuta, ἀκρατίζομαι, Philo.

jocatio, παιδιά, ἡ, Plut.

jocor, παίζω, Dem. in aliquem cavillando, διὰ σκωμμάτων εἴς τινα, Plut. cum aliquo, προσπαίζω τινί, Plato. mordacius, σκώπτω, Theophr.

jocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.

jocosus, παιδιώδης, ες, Aristot. γελοῖος, in rebus jocosis seria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, Plut.

jocularia, i. q. jocosus.

jocularitar, παιγνιωδῶς.

joculor, παίζω, Plut. ἀστεῖα λέγω, Aristot. χαριέστερα εἰπεῖν, Plato.

jocus, παιδιά, ἡ, Plut. serione an joco hoc dicit, σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει, Plato. per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, Aelian. μετὰ παιδιᾶς, Plut.

juba, χαίτη, ἡ, Aristot. equi s. muli, λοφιά, ἡ, id.

jubar, σέλας, τό, Aristot.

jubatus, χαιτώεις, ἄισσα, ὄεν.

jubeo, κελεύω, alicui, τινί, Plato. alicui aliquid, κελεύω τινί περί τινος, Isocr. vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς ἀναμνησθῆναι, id. te salvere, τὸ κεφάτιον, ὑγιαίνειν.

jubilo, ἀγαλλιάομαι.

jubilum, ἀγαλλιαμα, τό.

jucunda, ἡδέα, Dem.

jucunditas, ἡδονή, ἡ, Theophr.

jucundor, ἡδύνομαι, Athen. aliqua re, ἥδομαί τινι, Xen. ἐπί τινι, id.

jucundus, τερπνός, Isocr. ἡδύς, alicui, τινί, Dem. κεχαρισμένος τινί, id.

judex, κριτής, ὁ, Dem. δικαστής, ὁ, id.

judicis officio fungor, δικάζω, Isocr.

judicatio, κρίσις, εως, ἡ, Dem.

judicato, μετὰ κρίσεως.

judicatum, κρίμα, ατος, N. T. — i. e. multa, καταδίκη, ἡ, Dem.

judicialis, δικανικός, ἡ, ὄν, Isocr.

judiciarius, δικαστικός, Xenoph.

judicium, κρίσις, ἡ, Aristot. facio de aliquo, κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος, Isocr. rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, Dem.

judico, κρίνω, aliquem, τινά, Plato. aliquid, τί, id. aliquid, ut leges postulent, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, Dem. secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, id. de aliqua re, περί τινος, Isocr. κρίνω περί τινος, Plato. κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος, Isocr. ad gratiam, κρίσιν ποιοῦμαι πρός χάριν, Isocr.

jugalis, ζυγιος, ον, equus, ἵππος, Aristot.

jugamentum, ζεῦγμα, τό, Polyb.

jugerum, πλέθρον, το, Diod. Sic.

jugum, συνοχής, ες, Aristot.

jugum, συνοχής, Thuc.

juglans, ὀρβός, καρυα, ας, ἡ, Theophr. fructus, καρυον, ου, το, id.

jugulatio, ἀποσφαγή, ἡ, σφαγή, ἡ, Isocr.

jugulator, σφαγεύς, ὁ, Xen.

jugulo, σφάττω, Isocr. aliquem, ἀποσφάττω τινα, Dem. ἀγχόνιζω τινα, Philo.

jugulum, δειρή, ἡ, Herodot. κλείς, ἡ,

Digitized by Google

Aristot.

jugum, ζεύγος, τό, boum, βοϊκόν, Thuc. montis, ἀκρωρία, ἡ, Thuc.

Julius, Μεταγειτνιών, ὁ, Dem. Ἰούλιος, ὁ.

jumentum, ὑποζύγιον, τό. Thucyd.

junceus, juncidus, juncinus, σχοινώδης, ες, σχοίνινος, Hesych.

juncosus, σχοινώδης, ες.

junctim, ζευκτῶς, Heliod.

junctio, ζεῦξις, ἡ, συζευγία, ἡ, Aristid.

junctura, συζευξις, ἡ. Aristot.

juncus, σχοῖνος, ἡ, Theophr.

jungo, ζεύγνυμι, taures aratro, ταύρους ἐπ' ἄροτρον, Herodot. ad currum, ἐφ' ἅμαξαν, id. flumen ponte, ποταμόν, id. γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, Appian.

junior, νεωτερος, Dem.

juniperinus, ἀρκευθινος, vinum, οἶνος, Diosc.

juniperus, i, ἀρκευθος, ἡ, Diosc.

Junius, Ἑκατομβαιών, ὁ, Dem. Ἰούνιος, ὁ.

junix, δαμάλη, ἡ.

juramentum, ὅρκος, ὁ, Dem. ὅρκιον, τό, Thuc. et fides, ὅρκος, καὶ πίστις, Dem. juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον, Dem. διδόναι τινὶ ὅρκον περί τινος, id. et accipere, δοῦναι ὅρκον καὶ λαβεῖν, id. exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, id. δίκτεσθαι ὅρκον, id. servare, φυλάττειν ὅρκον, id. negligere, ἀμελεῖν τοῦ ὀμωμοσμένου ὅρκου, id. et violare, ἐλυμαίνειν τοῦ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτόν, Dem. facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸ ὅρκον, id. cf. jure.

juratus, ὀμωμοσμένος, η, ον, jusjurandum, ὅρκος, Dem.

jure, δικαίως, Dem.

jureconsultus, νομικός, ὁ, Plut.

jurgiosus, φιλόνεικος, ον.

jurgium, λοιδορία, ἡ, Dem. ἔρις, ἡ, Xen.

jurgo, ἐρίζω, Plato. cum aliquo, ζυγομαχία πρός τινα, Naz.

juridicalis, δικαστικός, ἡ, ὄν, Aristot.

juridicus, ἔνδικος, ος, Pull.

juridicus, i, δικαιοδότης, ὁ.

jurisconsultus, νομικός, ὁ, Plut.

jurisdictio, δικαιολογία, ἡ, Phil. δικαιοδοσία, ἡ, Polyb.

jurisprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

juro, ὄμνυμι, alicui per omnes deos, τινὶ πάντας τοὺς θεούς, Dem. per Jovem, ἐπόμνυμι Δία, id. et promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνοῦμαί τι, id. sancte, ὄμνυμι εὐορκα, id. juste, δικαια, id. frustra, μάτην, id. de aliqua re, ὅρκον ποιοῦμαι περί τινος, Isocr.

juruleutus, ζωμώδης, ες.

jus, esculentum, ζωμός, ὁ, nigrum, μέλας, Plut. piscium, ἰχθυηρός, Lucian. pingue adipe, τῶν πιόνων, vinum, ἀρτίθιος, Athen.

jus, δίκη, ἡ, Dem. δίκαιον, τό, id. Σίμις, ἡ, Isocr. θέμιστον, τό, id. summum, ἀκροδίκαιον, Aristot. eunm obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, Dem. reddo, δικαιοδοτεω, Plut. dico alicui, τὰ δίκαια ἐρίζω τινί, Dem. adipisci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων, id. persequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, id. in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαί τινα περί τινος, Lucian ἐγκαλεῖν τινί, Plut. τινι, Dem. γραφεσθαι γραφὴν τινα, Xen. de jure respondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, Dem. uti jure suo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, id. jus civitatis, πολιτεία, ἡ, Xenoph.

jusculentus, ζωμώδης, ες.

jusculum, ζώμιον, τό, ζωμίδιον, τό, Aristoph.

jusjurandum, ὅρκος, ὁ, Dem. cf. juramentum.

jussum, ἐπίταγμα, τό, Dem. ἐντολή, ἡ, id. of. mandatum.

jussus, i. q. jussum.

justa, ἐναγίσματα, τά, Hesych. νομιζόμενα, τά, facere, seu persolvere alicui, ποιεῖν τινι, Xen. τὰ συνηθῆ ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι, Dem.

juste, δικαίως, Dem. ἐπιεικῶς, id. ago, δικαιοπραγεῖν, Aristot. factum, δικαίωμα, τό, id.

justificatio, δικαίωσις, ἡ, ἀπολογία, ἡ, ἀπόλυσις, ἡ.

justifico, δικαιοῦν, aliquem ob aliquid, ἀπολύειν τινὰ τινος, ἀφίημί τινά τινος, καθαρὸν ποιεῖν τινά τινος.

justitia, δικαιοσύνη, ἡ, Dem. δίκαιον, τό, id. justitiae et aequitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, Dem. justitiam exercere erga aliquem, ἀσκεῖν τὴν δικαιοσύνην περί τινα, Isocr. justitiae rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου, Dem. non habere, οὐ φροντίζειν τοῦ δικαίου, id.

justus, δίκαιος, Dem. et incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, id. omnino, πάνυ δίκαιος ὢν τὸν τρόπον, id. justum se praebare, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, Isocr. esse, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, id.

juvamen, βοήθημα, τό, Aristot.

juvat, i. e. delectat. Plut.

juvenalia, νεανικά, τά.

juvenca, δάμαλις, ἡ, Philo.

juvencolo, virgo, νεανίς, ἡ, Demosth.

juvenculus, πορτάριον, τό, Hesych.

juvenus, μόσχος, ὁ, Athen.

juvenesco, νεάζω, Gregor. νεανιεύομαι, Xenoph.

juvenilis, νεανικός, animus, φρόνημα, Dem. νεαρός, Plut. νεάζων, Philo. μειρακιώδης, ες, Isocr. natas, τὰ νεαρὰ τῆς ἡλικίας, Aelian.

juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, Luc.

juvenis, νέος, ὁ, Dem νεώτερος, ὁ, id. νεανίας, ὁ, id. maturae s. militaris aetatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, id. ὁ ἐφ' ἡλικίας ὤν, id. florentis aetatis, ἀκμάζων, ὁ, Isocr. fio, μειρακιοῦμαι καὶ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνατρέφομαι, Aelian. sum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμί, Aristot. vir, νέος ἀνήρ, Xen. femina, νέα γυνή, Plut.

juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, Plut.

juventa, s. juventus, νεότης, ἡ, Dem. ἡ ἀνθοῦσα ἀκμή, Isocr. Cf. adolescentia.

juvo, ὠφελέω, aliquem, τινί, Diosc. τινά, Lucian. adversus aliquem, βοηθεῖν τινὶ πρός τινα, Dem. aliqua re, τινί, id in aliqua re, τί, Xenoph. συμπράττειν τινί τι, Plut. in nulla re, οὐδέν, Aristot. ad aliquid, συλλαμβάνειν τινὶ εἴς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρός τι, Isocr. ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, Dem. juvante deo, σὺν θεῷ παλαιμ, Pind. σὺν θεῷ.

juxta, ἐπί, cum Dat. juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, Thuc. πρός, cum Dat. juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει, hostes, τοῖς πολεμίοις, Thucyd. παρά, cum Accus. juxta aliquid, παρά τι, Aristot. Adv. ὁμοίως, algoris et aestus juxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, Herodian.

K.

Kalendae, καλάνδαι, ων, αἱ, Plut. νουμηνία, ἡ, id.

L.

Labasca, καταφέρομαι, Galen. ὑπαφέρομαι, Plut.

labecula, κυλίδιον, τό.

labefacio, παρακινέω, Naz. aliquid, λυμαίνομαί τι, Isocr. βλάπτω τι, Plato.

labefactio, παρακίνησις, ἡ, βλάβη, ἡ, Thuc.

labefacto, i. q. labefacio.

labellum, χείλιον, τό, Joseph. χειλάριον, τό.

labeo, χείλων, ὁ, conf. lobiosus.

labes, λύμη, ἡ, Philo. κηλίς, ἡ, Plut. ῥύπος, ου, ὁ, N. T. labem alicui adspergo, ῥυπαίνω τινά, Dion. Hal. καταῤῥυπαίνω τινά, Isocr. αἰσχύνω περιάπτω τινί, id. sine labe, i. e. integre, ἀνεπιμέμπτως, Dem.

labilis, ὀλισθηρός, α, ὄν.

labiosus, πρόχειλος, ον, Lucian. παχεῖα ἔχων χείλη, Xen.

labium, χείλος, τό, Xenoph.

labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι Appian.

labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, Plut. labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, idem. = i. e. erro, in aliqua re, πταίω περί τινος, Ploto.

labor, oris, πόνος, ὁ, Dem. κάματος, ὁ, Herodian. μόχθος, ὁ, Philo. πραγματεία, ἡ, Dem. magnus, πόνος μέγας, Isocrat. multus, πολύς, Dem. moderatus, σύμμετρος, Isocr. voluntarius, ἑκούσιος, idem. acerbissimus, ἀνιαρότατος, Isocr. esse magni laboris et negotii, εἶναι πολλοῦ πόνου καὶ πραγματείας, Dem. citra laborem, ἀπονεί, Lucian. ἀπονεί. Aristot. multo cum labore, πολυπόνως, Plut. διαπόνως, id. labore carens, ἄμοχθος, ον, Xen. labore confectus, κατάκοπος, αν, Plut. κατάπονος, ον, id. laboris amans, φιλόπονος, ον, Isocr. laboris amor, φιλοπονία, ας, ἡ, id laborem fugiens, ἄπονος, ον, Xen. φυγόπονος, ον, Polyb. laboris fuga, φυγοπονία, ἡ, id. laboris patiens, διάπονος, ον, Plut. labor inanis, ματαιοπονία, ἡ, Lucian. tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, Dem. διά τι, Isocr. fero, φέρω πόνον, Dem. et pericula quaevis perfero, πάντα καὶ κινδύνους εὐτολμότατα ὑποφέρω, Isocr. sine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνου κατέχειν τι, idem.

laboriose, ἐπιπόνως, Isocrat. διαπόνως, Plut. πολυπόνως, idem.

laboriosus, ἐπίπονος, ον, vita et periculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκινδυνος, Isocr. ἐργάτης, ου, ὁ, homo, ἀνήρ, Dem. πόνων in modum ad aliquid, ἁ καὶ ἡ δεινὰς φιλόπονος πρός τι, Aelian.

laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, Aristot. ἀσχολοῦμαι πρός τι, Lucian. διατρίβω ἔν τινι, ἐπί τινι, Plut. et operor meu corpore, πονῶ καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματι μου, Dem. et periclitor ob aliquid, πονῶ καὶ κινδυνεύω περί τινος, id. una et aerumnas perfero, συμπονῶ καὶ συμφορὰς φέρω, id. de salute reipublicae, σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Isocr. morbo, νοσέω, Plut. morbo diutino, χρόνῳ πολύν χρόνον, Dem.

Digitized by Google

febri, πυρέσσω, Galen. podagra, ποδαγρίαω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, Hippocr. dentibus, ὀδοντάλγεω, corde, καρδιαλγέω, id. omnibus, ἀπαλγέω, Diosc. desiderio, ἀλίσκομαι σίδῃ, Herodian. penuria, σπανίζω, Xen.

labrosus, πρόχειλος, ον, Lucian.

labrum, χείλος, τό, Xen. summis labris gustare, χείλεσιν ἅπτεσθαι γεύσασθαι, Philo. labra mordere, χείλεσιν ἐνδάκνειν, Aristoph. – i. e. vas, ἕλκος, ἑ, Cl. Al.

labrusca, ἀγριάμπελος, ἡ, Diosc.

labyrinthosus, λαβυρινθώδης, ες, Lucian.

labyrinthus, λαβύρινθος, ὁ, Strabo.

lac, γάλα, τό, Aristot. acidum, ὀξύγαλα, τό, Plut. concretum, θρόμβωσις γάλακτος, Diosc. recens mulctum, γάλα νεόβδελτον, bibo, γαλακτοποτέω, Athen.

lacer, s. lacerus, διεσπαραγμένος.

laceratio, σπαραγμός, ὁ, Herodian.

lacerna, τρίβων, ὁ, Dem.

lacero, σπαράσσω, aliquid, τί, Gal. συντρίβω τι, Dem.

lacerta, σαῦρα, ἡ, Theocrit. σαύρος, ὁ, idem.

lacertosus, μυώδης, ες, τοὺς βραχίονας ἰσχυρός, ά, όν.

lacertus, i. q. lacerta.

lacertus, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς, μυός, ὁ, it. βραχίων, ὁ.

lacesso, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, Xenoph. ad bellum, ἐκπολεμέω, id. contumelia, προσκαλέω τινὰ λόγοις, Plato. ἐμβάλλω, ἐπηρεάζω, ἐξορμάω. – injuria aliquem lacessere, ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων, Dem.

lachryma, lacryma, v. lacrima.

lacinia, πλέξις, ἡ, κράσπεδον, τό.

lacrima, δάκρυον, τό, Xen. δάκρυ, τό, Thuc. lacrimas fundo, ἀφίημι δάκρυα, Dem. κλαίω δάκρυσι, id. abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, N. T. sine lacrimis, ἀδακρυνί, nullam transigere diem, μηδεμίαν διαγειν ἡμέραν, Isocr.

lacrimabilis, πολύδακρυς, ὁ, ἡ, neutr. ρον.

lacrimabundus, δεδακρυμένος, Aeschin.

lacrimo s. lacrimor, δακρύω, aliquid, τί, Dem. aliquem, τινά, Lucian. ἐπί τινι, id. ἀδύρομαί τινα, Dion. Hal. θρηνεῖν τινά, Lucian. prae gaudio, δακρύω χαρᾷ, Xen.

lacrimosus, δακρυώδης, ες, Lucian.

lacrimula, δακρυδιον, τό.

lactatio, θηλασμός, ὁ, Plut. τιτθεία, ἡ, Dem.

lactea, θηλάζω, Plut.

lacteseo, γαλακτίσκομαι, Theophr.

lacteus, γαλακτώδης, ες, Diosc. γαλακτικός, ή, όν, id.

lacto, τιτθεύω, aliquem, τινά, Dem. θηλάζω τινά, Lys.

lactuca, θρίδαξ, ακος, ἡ, Diosc. silvestris, θρίδακινη, ἡ, Galen

lactucula, θριδακίς, ἡ, Athen.

lacuna, τάναγος, τό, Plut. τέλμα, τό, Aristoph.

lacunar, φάτνωμα, τό, Eustath.

lacunaris, φατνωματικός, Plut.

lacunosus, τελματιώδης, aqua, ὕδωρ, Aristot.

lacus, λίμνη, ἡ, Paus. fio, λιμνόομαι, Theophr.

lacustris, λιμνάδος, planta, φυτόν, Plut.

laedo, βλάπτω, aliquem, τινά, Plato. καταβλάπτω τινά, Dem. λυμαίνομαί τινι, Aristid.

laesio, βλάψις, ἡ, Plato. injuriosa, ὕβρις, ἡ, Dem.

laete, εὐφρόνως, εὐθύμως, Xen.

laetifico, εὐφραίνω, aliquem, τινά, Xenoph.

laetificus, εὐφραντικός, ή, όν.

laetitia, εὐφροσύνη, ἡ, Xenoph. ἡδονή, ἡ, Isocrat. εὐθυμία, ἡ, Xen. γήθος, τό, Plut. Cf. gaudium.

laetor, ἥδομαι, aliqua re, τινί, Plut. ἐπί τινι, Xen. ἐφήδομαί τινι, Isocr.

laetus, εὔθυμος, ον, Xen. supra modum, περιχαρής, ές, Isocr. omnibus laetitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονάς, Plato. aliqua re, ἡδόμενός τινι, Dem. ἐπί τινι, Xenoph. sum, εὐθυμέομαι, id.

laevigo, λειόω, λείαίνω, Philo. ἐπιλείαίνω, Plut.

laevis, λεῖος, et lubricus, καὶ ὀλισθηρός, Lucian.

laevitas, λειότης, ἡ, Plut.

leevo, i. q. laevigo.

laevor, λειότης, ἡ, Plut.

laevorsum, ἐπ' ἀριστερά, Plut.

laevus, ἀριστερός, manus, χείρ, Herodot.

lagenum, λάγανον, τό, Athen.

lagena, λαγηνος, ἡ, Athen.

lageoula, λαγήνιον, τό.

laicus, λαϊκός, ή, όν.

lama, τάναγος, τό, Plut.

lambo, λείχω, aliquid, τί, Theophr. μύζω τι, Xenoph.

lamella, ἐλάσμιον, τό.

lamentabilis, θρηνώδης, ες, carmen, μέλος θρηνῶδες, Herodian. ἀδυρτικός, Plut.

lamentabiliter, θρηνητικῶς, Poll. ἀδυρτικῶς, Plut.

lamentatio, θρῆνος, ὁ, θρήνημα, τό, ἀδυρμός, ὁ.

lamentor, θρηνέω, aliquem, τινά, Lucian. aliquid, ἀδύρομαί τι, Isocr. κλαίω τι, Dem.

lamina, ἔλασμός, ὁ, Xiphil. πέταλον, τό, Cl. Al.

lampas, λαμπάς, ἡ, Plut. parva, λαμπάδιον, τό, Pato.

lampyris, λαμπυρίς, ἡ, Aristot.

lana, ἔριον, τό, Xenoph.

lanaris, ἐριώδης, ες.

lancea, λόγχη, ἡ, δόρυ, τό.

lancearius, λογχοφόρος, ὁ, Philo.

lanceatus, λογχωτός, ή, όν, λογχήρης, ες.

lancino, σπαράζω, Aristoph.

lanceus, λίνεος, έα, εον, Herodot. λινεοῦς, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, Diosc.

languco, ἀσθενέω, Xen. ἀσθένειαν ἀσθενέω, Isocr. παραλυμαίζω, Dioec. – i. e. piger sum, ῥᾳθυμως ἔχω, Plut.

languefacio, μαραίνω, aliquid, τί, Plut.

languesco, μαραίνομαι, Aristot.

languide, ἀσθενώς, ἀτόνως, ἀπαλῶδης, Lucian.

languidus, ἄτονος, ον, Plut. ἄῤῥωστος, ον, Dem.

languor, μάρανσις, ἡ, ἀτονία, ἡ, Plut. μαλακία, ἡ, ἀῤῥωστία, ἡ, Dem.

laniarium, κρεωπώλιον, τό, Plut.

laniatio, s. laniatus, us, ἄμυξις, ἡ, σπάραξις, ἡ, σπαραγμός, ὁ, Herodian.

lanicna, κρεωπώλιον, τό.

lanifex, ταλασιουργός, ὁ, ἡ, Athen. ἐριουργός, ὁ, ἡ.

lanificium, ταλασιουργία, ἡ, exercens, ἐριουργός, ὁ, ἡ, exercno, ἐριουργέω, Polyb. ἐριουργία, Xen. ταλασιουργία, id. ad lanificium pertinens, ταλασιουργικός, instrumentum, σκεῦος, id.

laniger, ἐριοφόρος, ον, arbor, δένδρον, Theophr.

lanio, as, ἀμύσσω, Lucian. λαξεύω, id. κατασφαγιάζω, Herodot. σπαράττω, Herodian.

lanio, i. q. lanius.

lanista, γυμνασιάρχης, ὁ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, id.

lanius, κρεοπώλης, ὁ, Poll.

lanosus, ἐριώδης, ες.

lanuginosus, χνοώδης, ες, Theophr.

lanugo, χνόος, contr. χνοῦς, ὁ, Poll.

lanx, πίναξ, ὁ, Atheo. pars libra, τάλαντον, τό, Aristoph. ad lancem appendo, ταλαντόω, Plut. ἐπί ζυγόν ἀναβάλλω, Aelian.

lapicidina, λατόμιον, τό, Strabo, λατομία, ἡ, Plat. λιθοτομία, ἡ, Dem.

lapidarius, λατόμος, ὁ, Poll. λιθοτομίας, ὁ, id.

lapidatio, λιθοβολία, ἡ, Diod. Sic. λευσμός, ὁ, lapidatione digous, λευστέος, ὁ, Aelian. καταλευστιμος, ον, Dinarch.

lapidesco, ἀπολιθόομαι, Athen.

lapideus, λίθινος, statua, ἀνδριάς, Lucian.

lapido, λεύω, καταλεύω, λιθάζω, λιθολευστέω, λιθοβολέω, καταλιθόω, καταστερεόω.

lapidosus, λίθινος, λιθιαῖος, λιθώδης, ες, πετραῖος, πετρώδης, ες.

lapillus, ψῆφος, ἡ, λιθίδιον, τό, λιθάριον, τό.

lapis, λίθος, ὁ et ἡ, (ἡ λίθος, est gemma, v. part. prim.) πέτρα, ἡ, lapis angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, lapis moralis, ἀλάτης ὄνος, Xen. lapidem omnem moveo, σάντα λίθον κινεω, Lucian. lapidibus obruo, λιθοβολέω, λιθοις βάλλω, cf. lapido, lapidibus stratus, λιθόστρωτος, ον, lapidi insculptus, λιθογλυφής, ες.

lapsabundus, ὀλισθήσων.

lapsio, ὀλίσθησις, ἡ, Plut.

lapso, ὀλισθαίνω, Plato.

lapsus, ὀλίσθημα, ατος, τό, Plut. ὀλισθος, ὁ, Lucian.

laqueare, s. laqueare, φατνώματα, τά.

laqueatus, (laquear), φατνωματικός, φατνωτός.

laqueatus, (laqueus), ἐμβροχος, ον, σύνδετος, ον, παγιδευτός, οῖσα, ὄν.

laqueo, vide illaqueo.

laqueus, παγίς, ἡ, πέδη, ἡ, βρόχος, ὁ, laqueos pono, διατιθω σλκω. Cf insidiae. laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, Plut. τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, Philo. laqueo aliquem suspendere, ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντα τινα ἀπαπνίγειν, Aesop.

lararium, ἐφέστιον, τό.

lardum, τό χοίρειον πρέας ταριχευθέν, τό ἄπιον λίπος τετηρεγκυμένον.

lares, οἱ ἑρκεῖοι θεοί, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτοῦ, Herodot.

large, δαψιλῶς, sumtus suppeditare, χορηγεῖν, Herodion. largius cibare, ἀφθονώτερον διαιτᾶν, Galen.

largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, Xen. τινί τινα, Herodian. προτίθεμαί τινί τι, Aristot.

largitas, δαψιλεια, ἡ, Herodian.

largiter, δαψιλῶς, Herodian. ἄδην s. ἀδ-

Digitized by Google

δων, Plato.

largitio, δόσις, ἡ, Plato. μεγαλοδωρία, ἡ, Herodian. quo quis corrumpitur, δωροδοκία, ἡ, Dem. δωροδόκημα, τό, id. largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, id. corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, Dem. λαμβάνειν χρήματα, id. δῶρα, id. δέχεσθαι δῶρα, id.

largitor, ἱστης, ὁ, δωρητής, ὁ, δωρητήρ, ὁ.

largus, i. e. liberalis, δαψιλής, ές, Plut. μεγαλόδωρος, ον, id. — i. e. multus, ἀφθονος, ον, Dem.

larva, μορμολύκειον, τό, Plut. larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, deponere, ἀποκαλύπτειν τοῦ δεσμοῦ ὑποκρίσιν, Ach. Tat.

larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος, Herodian.

lascivia, ἀσελγεια, ἡ, et impudicitia feminarum, καὶ ἀκολασία γυναικῶν, Philo.

lascivio, ἀσελγαίνω, Plato. ἀσελγαίνειν, Dem. ἀκολαστεῖν, Plut.

lascivitas, ἀκολασία, ἡ, Aristot. ἀσέλγεια, ἡ, Plut.

lascivus, ἀσελγής, ές, magis asinis, ἀσελγέστερος ὄνων, Lucian. ἀκόλαστος, ον, in re Veneres, περὶ τοῦ ἀφροδισιάζεσθαι, Aristot. πρὸς τὰς συνουσίας, Plut.

laser, s. laserpitium, σίλφιον, τό, Diosc.

lassesco, ἀποτρύομαι, Plut. κάμνω, Lucian. ἀποκάμνω, Herodian. in labore, ἀπαγορεύω πρὸς πόνους, Plut. πονῶ, Aristot.

lassitudo, κόπος, ὁ, κάματος, ὁ, lassitudine opprimi, κόποις ἁλίσκεσθαι, Galen. κοπιᾶσθαι.

lasso, ἀποτρύω, Plut.

lassus, κεκμηκώς, κεκοπιᾶς.

late, πλατύς, Herodian. se extendit, διατείνει ἐπὶ πολύ, Aristot.

latebra, φωλεός, ὁ, φωλεά, ἡ, κατάδυσις, ἡ, κρησφύγετον, τό, (poet. κευθμών, ὁ.)

latebrosus, φωλεώδης, ες, Plut.

latenter, λανθανόντως, Basil. ἀφανῶς, Isocr.

lateo, λανθάνω, Dem. διαλανθάνω, id. hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, idem.

later, πλίνθος, ἡ, κέραμος, ὁ, κεραμίς, ἡ, καλυπτήρ, ῆρος, ὁ, lateres facio e tereo, πλινθεύω τὴν γῆν, lateres facio, ἐλεύω s. ἐρεύω πλίνθους, πλινθουλκεῖν, πλινθουργεῖν, laterum confectio, πλινθουργία, ἡ, πλινθεία, ἡ.

lateralis, παρασίλυρος, ον, πλευρίτης.

lateraria, πλινθεῖον, τό, Lys.

lateserius, πλινθουργός, ὁ, Poll.

laterculus, πλινθίς, ἡ, Athen.

lateritius, πλίνθινος, ἐνα, ινον.

laterna, φανός, ὁ, λυχνοῦχος, ὁ, λαμπτήρ, ὁ.

laternarius, λυχνοφόρος, ὁ, λαμπαδηφόρος, ὁ.

latesco, πλατύνομαι, εὐρύνομαι.

latex, νᾶμα, τό, Herodian.

latibulor, φωλεύω, Aristot. φωλεύω, idem.

latibulum, φωλεός, ὁ, Plut. φωλεία, ἡ, Aristot.

laticlavius, πλατύσημος, ον, Herodian.

Latine, Λατινιστί, Ῥωμαϊστί, Plut.

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, Plut.

Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαῖος, Plut.

latio, φορά, ἡ, Plato.

latitatio, ἐμφώλευσις, εως, ἡ

latito, ἐμφωλεύω, Noz. in insidiis, ἐλλοχάω, Plato.

latitudo, εὖρος, τό, Plat. πλατύτης, ἡ, Xen. πλάτος, τό, Aristot.

latratus, ὑλαγμός, ὁ, Xen. ὕλαγμα, τό, Geopon.

latrina, ἀφοδευτήριον, τό, ἀφεδρών, ὁ.

latro, ὑλάω, vehementer et terribiliter, ὑλακτῶ καὶ σφοδρὰ ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον, Aelian. in aliquem, εἴς τινα, Isocr.

latro, onis, λῃστής, ὁ, Diod. Sic. λῃστρικὸς ἀνήρ, Plat.

latrocinatio, λῃστεία, ἡ, Aristot.

latrocinor, λῃστεύω, Dem. vicos et agros incursans, κώμας καὶ ἀγροὺς διαιρούμενος, Herodian.

latruncalus, λῃστρίδιον, τό.

latus, πλευρά, regio, χώρα, Xen. lens, ὀδοῦς, Id. ὦρος, via, ἄτραπος, Plato.

latus, cris, πλευρόν, τό, Diosc. πλευρά, ἡ, Plut.

laudabilis, αἰνετός, ἐπαινετός, ἀξιέπαινος, ον.

laudabiliter, ἐπαινετῶς.

laudatio, αἴνεσις, ἡ, ἔπαινος, ὁ, Dem. εὐλογία, ἡ, Isocr.

laudator, ἐπαινέτης, ὁ, Dem. ἐπαινῶν, ὁ, Id.

laudatrix, ἐπαινετίς, ἡ, ἐπαινοῦσα, ἡ.

laudo, ἐπαινῶ, aliquem, τινά, Dem. aliquid, τί, Id. aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινα, Id. recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινῶ τινά, Idem. ob aliquid, ἐπαινῶ τινά τι, Plato. laudar, εὐδοκιμοῦμαι, Xen. Conf. laus.

laurea, δαφνίς, ἡ, Diosc. — i. e. corona laurea, ὁ δαφνινος στέφανος, ου.

laureatus, δαφνηφορῶν, Hdn. δαφνοφόρος, ον.

lauretum, δαφνών, ὁ.

laureus, δαφνινος, η, ον, Diosc.

laurus, δάφνη, ἡ, Aristot.

laus, ἔπαινος, ὁ, Dem. ἐγκώμιον, τό, Id. εὔκλεια, ἡ, Id. εὐφημία, ἡ, Id. maxima s. summa, ἔπαινος μέγιστος, Dem. ultima s. singularis, πολύς, Isocr. omnis, ὑπερβάλλων, Id. justa et egregia, δίκαιος καὶ καλὸς ἔχων, Dem. illustris s. praeclara, κάλλιστος, Id. vera, ἀληθής, Id. conveniens, digno, πρόσφορος, Id. communis, κοινός, Id. immortalis, εὔκλεια ἀθάνατος, Dem. ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον, Id. et praedicatio, ἔπαινος καὶ εὐφημία, Id. laudem merere, ἄξια πράττειν ἐπαίνου, Dem. consequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος, Id. omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, Dem. laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, Isocr. et gloria abundare, ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸν εἶναι, Dem. dignam esse, ἀξιέπαινον εἶναι, Id. dignari, ἐπαίνου ἀξιοῦσθαι, Isocr.

laute, λαμπρῶς, Dem. vivere, πολυτελῶς ζῆν, Dem.

lautitia, πολυτέλεια, ἡ, Isocr.

lautus, λαμπρος, aliquis et dives, τίς καὶ πλούσιος, Dem. πολυτελής, ές, femine, γυνή, Id.

lavacrum, λουτρόν, τό, Plut.

lavatio, λοῦσις, ἡ, λουτρόν, τό.

laver, σίον, τό, Diosc.

lavo, λούω, aliquem, τινά, Lucian. me, λούομαι, Xen. manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

lavatio, χαύνωσις, ἡ, Aristoph. ἄνεσις, ἡ, Plato.

laxativus, χαυνῶν, Athen.

laxe, χαύνως, Herodian.

laxitas, χαυνότης, ἡ, Plut

laxo, χαυνόω, Athen. habenas elicui, ἀνίημί τινι τὰς ἡνίας, Plut. frontem, χαλάω μέτωπον, Aristoph. os, τό στόμα, Xen. sinculum, ἱμιχαλάω δεσμόν, Lucian.

laxus, χαῦνος, Theophr. ἄλυνος, ον, alvus, ἴλυστον κοιλίδιον, Strabo. et solutus, ἄλυτος et ἄδυτος, ον, Non.

lea, s. leaena, λέαινα, ἡ, Aristot.

lebes, λέβης, ὁ, Athen.

lectica, φορεῖον, τό, Plut. κλίνη, ἡ, Dion. Hal.

lecticarius, ἐλιτοφόρος, ὁ.

lecticula, κλινάριον, τό, Poll. κλινίδιον, τό, Idem.

lectio, ἀναγνωσις, ἡ, Plut. — i. e. electio, ἐκλογή, ἡ, Aristot.

lectito, ἐπαναγιγνώσκω, aliquem, τινά, Epictet.

lector, ἀναγνώστης, ὁ, Plut.

lectulus, κλινίδιον, τό, Plut.

lectus, ἡ, κλίνη, ἡ, Isocr. εὐνή, ἡ, Xen. εὐνή, ἡ, Id. in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, Isocr. occultare se sub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, Idem. diem unam lecto affixam esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, Plat. lectum sterno, στρώννυμι κλίνην, Xenoph.

lecythus, λήκυθος, ἡ, Plut.

legalis, νομικός, Xen.

legatio, πρεσβεία, ἡ, Dem. πρέσβευσις, ἡ, Thuc. legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, Dem. mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα, Id. de aliqua re, ὑπέρ τινος, Id. obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, Id. praeclarissima, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα, Id. male fide, κακοπρεσβεύεσθαι, Id. cedire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, Dem. legationis princeps, ἀρχιπρεσβευτής, ὁ, Strabo legationis collega, συμπρεσβευτής, ὁ, Dem. legatio per caducatorem, ἐπιπηρυσία, ἡ, Idem.

legativum, πρεσβεῖον, τό, τό πρεσβεῖον ἀφεῖναι.

legator, διαθέμενος, ὁ, Dem.

legatum, καταλειπόμενον, τό, Demosth.

legio, φάλαγξ, ἡ, Hdn. τάγμα, τό, primo, quarta, πρῶτον, τέταρτον, Plut.

legionarius, ὁ τοῦ τάγματος, ταγματικός, ἡ, ὁν.

legislator, νομοθέτης, ὁ, Aristot. θεσμοθέτης, ὁ, Aeschin.

legislatio, νομοθεσία, ἡ, νομοθέτημα, τό.

legitime, νομίμως, Dem. ἐνόμως, Idem.

legitimus, ἔννομος, ον, et justum aliquid, καὶ δίκαιόν τι, Dem. νόμιμος, ον, et apertum bellum, καὶ προφανὲς πόλεμος, Idem.

lego, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, Dem. πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα, Id. — i. e. addito testamento, καταλείπω τί τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, Appian. διατίθεμαί τινί τι, Plato.

lego, is, ἀναγιγνώσκω, aliquid, τί, Dem. et recensco quaedam, λέγω καὶ διεξέρχομαί τινα, Isocr. et recito alicui quaedam, λέγω καὶ ἀναγιγνώσκω τί τινι, Dem. — i. e. colligo aliquid, ἀναλέγομαί τι. Conf. colligo.

legumen, ὄσπριον, τό, Galen.

lembunculus, λεμβίδιον, τό.

Digitized by Google

lembus, λέμβος, ὁ, Polyb.
lemma, λῆμμα, τό, Plut.
lemniscus, λημνίσκος, ὁ, Plut.
lemures, μορμώνες, οἱ, Xen.
lena, προξενήτρια, ἡ, μαστροπός, ἡ.
lenimentum, ἴαμα, τό, Herodot.
lenitas, πραότης, ἡ, Dem. et simplicitas alicujus, πραότης καὶ εὐηθεία τινός, Id. et humanitas, ἀρρότης καὶ φιλανθρωπία, Idem.
leniter, πρᾴως, Dem. ferre aliquid, φέρειν τι, Dem. se gerere erga aliquem, πρᾴως ἔχειν πρός τινα, Id.
lenitudo, i. q. lenitas.
leno, ἀρσενοπωλής, εὖ, ὁ, προξενήτρια, ὁ, μαστροπός s. μαστρωπός, ὁ
leonicinium, μαστρωπεία, ἡ, Plut.
lenocinor, μαστρωπεύω, Xen.
lens, φακός, ὁ, Lucian. φακή, ἡ, Plut.
lente, βαθέως, Plut. ἡσυχῇ, Diose.
lentesco, γλισχραίνομαι, Hippocr.
lentiuala, φακή, ἡ, Plut.
lentiginosus, φακώδης, ες, Diosc.
lentigo, φακός, ἡ, Diosc.
lentisciuus, σχίνινος, Hesych.
lentiscus, σχῖνος, ἡ, Diosc.
lentitudo, βραδυτής, ἡ, Noz.
lentor, γλισχρότης, ἡ, Galen.
lentus, γλισχρός, ἡ. βραδύς.
leo, λέων, ὁ, Aristot.
leoninus, λεοντώδης, ες, Aristot.
leopardus, λεοπαρδάλις, ὁ.
lepide, χαριέντως, Plut.
lepidus, χαρίεις, Aristot.
lepor, s. lepos, εὐμολπία, ἡ, Plut. εὐκρασία, ἡ, Idem.
leporarium, λαγωτροφεῖον, τό, Colum.
leporinus, λαγῴος, α, ον, Athen.
lepra, λέπρα, ἡ.
lepus, λαγώς, ὁ, Dem. λαγωός, ὁ, Lucian.
lepusculus, λαγώδιον, τό.
lessus, θρηνῳδία, ἡ.
lethalis, θανατώδης, ες, Hipp. θανατικός, Plut. θανάσιμος, ον, Diosc.
lethaliter, θανασίμως.
lethargia, ληθαργία, ἡ.
lethargicus, ληθαργικός.
lethargus, ληθαργός, ὁ.
lethum, θάνατος, ὁ, Dem.
levamen, s. levamentum, κουφισμός, ὁ, κούφισμα, τό, Eurip.
levatio, κούφισις, ἡ.
levir, δαήρ, ἐρος, ὁ, Hom.
levis, κοῦφος, sermo, λόγος, Plato. vestis, ἐσθής, Hdu. semen, σπέρμα, Theophr. armatura, ἅπλοια, Philo. apes, ἐλαφρά, Hdu. homo, ἄνθρωπος, id. ἐλαφρός, ά, όν, et celer vir, καὶ κοῦφος ἀνήρ, Plut. petitio, ἐλαφρὰ δίωξις, Plut. ignis, πῦρ, Diosc. vestis, ἐλαφρὰ ἐσθής, Xenoph.
levitas, κουφότης, ἡ, Theophrast.
leviter, κούφως, armati, ἐσκευασμένοι, Thuc. fein, κούφως φέρω, Euripid.
leviusculus, ὑπόκουφος, ον.
levo, αἴρω, Dem. laborem, ἐπελαφρύνω πόνον, Aelian. monum adversus aliquem, ἀνταίρομαι χείρα, Herodot.
lex, νόμος, ὁ, Dem. θεσμός, ὁ, id. et instituta, νόμοι καὶ ἔθη, id. et decretum, καὶ ψηφίσματα, id. legem ferre, νόμον τιθέναι, id. sancire, νόμον νομοθετεῖν, idem. νόμον γράφειν, id. scribere et sancire, γράφειν καὶ τιθέναι, id. rogare, εἰσφέρειν, id. substituere, παρεισφέρειν, id. clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, id. latam esse de aliquo re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος, id. approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, Dem. tueri, φυλάττειν, id. conservare, διασώζειν, id. adspernari, προΐεσθαι νόμον, id. contemnere, καταφρονεῖν νόμων, id. abrogare legem, λύειν νόμον, id. ἀποστρέφεσθαι νόμον, id. ἄκυρον ποιεῖν νόμον, id. legibus constituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, Dem. permissum esse, πρεπόντων ἐν τῶν νόμων, id. coercere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμους, id. obstringere aliquem ad faciendum aliquid, καταλαβεῖν τινα ποιεῖν τι, id. adquiescere, ὑπομένειν τοὺς νόμους, id parare, προσίχειν τοῖς νόμοις, id. πείθεσθαι τοῖς νόμοις, id cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις, id. lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος, id. vetot hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος, id.
lexicon, λεξικόν, τό.
libamen, s. libamentum, σπονδή, ῆς, ἡ, Herodian.
libatio, σπονδή, ἡ, Xen.
libella, σταθμίον, εόν, στάθμη, ἡ, Lucian.
libellus, βιβλίον, τό, γραμμάτιον, εόν, βιβλίδιον, τό, βιβλάριον, τό, πιττακίδιον, τό, δελτάριον, τό, δέλτος, ἡ, πτυκτίον, τό
libens, ἄσμενος, Plut. admodum, ὑπερήσμενος, ον, Xen.
libenter, ἀσμένως, Isocr. libentissime, ἀσμενίστατα, Plato. suscipio, ἀσμενίζω, Aeschin. libentissime suscipio, ὑπερασμενίζω, Plut.
libentia, ἡδονή, ἡ, Plato.
liber, βιβλός, ἡ, βιβλίον, τό, λόγος, ὁ, σύγγραμμα, τό, συγγραφή, ἡ. 2) i. e. cortex, φλοιός, ἡ, λέπισμα, τό, λεπίς, ἡ.
liber, ἐλεύθερος, et nullius servus, καὶ μηδενὸς δοῦλος, Dem. et sui joris, καὶ αὐτὸς αὑτοῦ κύριος, id. καὶ αὐτόνομος, id. - i. e. solutus nexa, ἄφετος, ον, Plut.
liberalis, ἐλευθέριος, ον, Isocr. indoles, φύσις, Xen. facias, ἕξις, Plut. ars, παιδεία, Lucian. - i. e. munificus, φιλόδωρος, ον, Dem.
liberalitas, ἐλευθεριότης, ἡ, γενναιότης, ἡ, ἐλευθερία, ἡ, εὐγένεια, ἡ, b) δεξιλία, ἡ, φιλανθρωπία, ἡ.
liberaliter, ἐλευθερίως, instituti, πεπαιδευμένοι, Xen. educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, Isocr. ἐλευθεραπρεπῶς, φιλοτίμως, εὐγενῶς, γενναίως.
liberatio, ἐλευθέρωσις, ἡ, Thuc. ἀπολυτέρωσις, ἡ, Plut.
liberator, ἐλευθερωτής, ὁ, Lucian.
libere, ἐλευθέρως, Isocr.
liberi, orum, τέκνα, τά, Xen. filii, παῖδες, οἱ, Dem. filiae, παῖδες, αἱ, parvi, μικρὰ παιδία, Dem. legitimi, γνήσιοι παῖδες, id. uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, idem. subditicii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, idem. masculi, παῖδες ἄρρενες, id. sexus muliebris, παῖδες θῆλειαι, id. liberos procreare, suscipere, ποιεῖσθαι παῖδας, Dem. habere ex aliqua, εἶναι τινι παῖδας ἐκ τινος, id. relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, idem. amittere, ἀπολλύσθαι παῖδας, id. liberorum procreatio, παιδοποιία, ἡ, Plato. multitudo, πολυπαιδία, ἡ, Isocrat. orbitas, ἀπαιδία, ἡ, Dem. ἀτεκνία, ἡ, Aristot. amans, φιλότεκνος, ον, id. osor, μισότεκνος, ον, Aeschin. odium, μισοτεκνία, ἡ, Plut. pueros et multos habens, πολλοῖς καὶ πολύσοις, ὁ, ἡ, Aelian. liberis carens, ἄτεκνος, ος, Aristot.
libero, ἐλευθεροῦν, aliquem, τινά, Dem. una, συνελευθεροῦν, id. aliquem ab aliquo, ἐλευθεροῦν τινὰ ἀπό τινος, Plato. eum a tyrannis, Eurip. periculo, ῥύομαί τινα κινδύνου, Plut. calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, Isocr. beneficiis cuis ab inopia, εὖ τοῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀπορίων, id. ab accusationibus, ἀπολύω, s. ἐλευθεροῦν, s. ἀφίημι, s. ἀπαλλάττω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, Isocrat. aliquem obsidione, ἐκλύομαι πολιορκούμενον, Xen.
liberta, ἀπελευθερωθεῖσα, ἡ.
libertas, ἐλευθερία, ἡ, et nulli subjectum esse, καὶ εὖ μηδένα ὑποπτόνον ἔχειν, Dem. libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, Dem. quaerere, ζητεῖν, id. promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, id. constituere alicui, καταστήσαι τινί, id. comparare, κτᾶσθαι, id. custodire, φυλάττειν, id. conservare, διασώζεσθαι, id. eripere, ἀφαιρεῖσθαι, id. subvertere, ἀνατρέπειν, id. perdere, ἀπολλύναι, idem. libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, Isocr. in libertatem aliquem adsero s. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, Isocr. libertate aliquem dono, ἐλευθερίαν τινί, Dem. libertatem habeo, ὑπάρχει μοι ἐλευθερία, Dem.
libertina, ἀπελευθερωτή, ἡ.
libertinus, ἐξελευθερικός, ὁ, Plut. ἀπελευθερικός, ὁ, id.
libertus, ἀπελευθερωθείς, ὁ, Plato. ἀπελεύθερος, ὁ, Philo.
libet, δοκεῖ, Thuc. mihi ludere, ἐρέσκει μοι παίζειν, Herodian.
libidinor, λαγνεύω, Aelian.
libidinose, ἀκολάστως, Aristot.
libidinosus, ἀκόλαστος, ον, Aristot. Cf. luscivus.
libido, ἐπιθυμία, ἡ, Plato. Cf. lascivia.
libitinarius, στιρωτής, ὁ, Ulpian.
libo, λείβω, lac, ἐπιστάζω γάλα, Plut.
libum, σταθμός, ὁ, pro pondera, Herodot. pro instrumento, Aristoph. - i. e. pondo, λίτρα, ἡ, Galen. qui sex librarum est, ἑξάλιτρος, ον, Aristot. coelestis, ζυγός, ὁ.
libralis, s, λιτραῖος.
libramen, ῥοπή, ἡ, Plut.
librarium, βιβλιοθήκη, τό.
librarius, βιβλιογράφος, ὁ, Lucian. βιβλιοπώλης, ὁ, βιβλιοκάπηλος, ὁ.
libripens, ζυγοστάτης, ὁ.
libro, ζυγοστατεῖν, Lucian. σταθμᾶσθαι, Pans.
libum, ψαιστός, ὁ, Aristoph.
licenter, ἀδεῶς, Aristot. ἀσελγῶς, Demosth.
licentia, ἄδεια, ἡ, delinquendi, τοῦ ἀδικεῖν, Dem. furandi, ἡ ἐξουσία τοῦ κλέπτειν, Xen. - i. e. immodica libertas, ἀκοσμία, ἡ, Plato.
licentiosus, ἐξουσιαστικός, ὁ, ὄν.
licor, ἀντιπίνομαι, Xen. ἐπιβάλλω, Aristot.
I. licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινί τι πράττειν, Dem. id mihi, μέτεστι τοῦτό μοι, Plato. ita mihi dicere, ἐνεστί μοι τοῦτο εἰπεῖν, Dem.
II. licet, conjunctio, εἰ καί, seq. indic. - καίπερ s. καὶ cum partic. at: commonefaciam te, licet bene compertum habeas, ὑπομνήσω σε καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα. - Eodem sensu Graeci saepenumero etium ponunt partic. addito καὶ vel περ, at: aggressi sunt hostes, licet numero superiores essent, ἐπέθεντο τοῖς πολεμίοις καὶ περιόντες πλείοσι. - licet fortis sis, ἀγαθὸς περ ὤν. Cf. etsi.
lichen, λειχήν, ὁ, Diosc.

Digitized by Google

licitatio, ἀντώνησις, ιως, ἡ, πλειστηριασμός, οῦ, ὁ, Hesych.
licitator, πλειστηριαστής, οῦ, ὁ.
licitor, contra aliquem, ἀντανίσταμαι, Lys. pluris, πλειστηριάζομαι, id.
liceitum est, i. q. licet I.
licitus, θεμιτός, non est, οὐκ ἔστι, Plato.
licium, μίτος, ὁ, Synes.
lictor, ῥαβδοῦχος, ὁ, Isocr.
lieu, σπλήν, ὁ, Plut.
ligamen, δεσμός, ὁ, Dem.
ligatura, ἔμμα, τό.
ligularius, ξυλεῦς, ως, Theophr. faber, ξυλουργός, ὁ, ligularia opere, ξυλουργικά, τά, Plot.
lignatio, ξυλισμός, ὁ, ξυλείω, ἡ, Suid.
lignator, ξυλεύς, ὁ, Paus.
ligneus, ξύλινος, Xenoph.
lignor, ξυλεύομαι, Hesych. ξυλίζομαι, Plot.
lignosus, ξυλώδης, ες, Theophrast.
lignum, ξύλον, τό, Aristot. parvum, ξυλάριον, τό, Xen.
ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, Thuc. eliquid ad eliquid, ἀναδέω τι πρός τι, Thec.
ligo, δίσυλλα, ἡ, Naz. μάκελλα, ἡ, Clem. Al.
ligule, tibiae, γλωττίς, ἡ, Lucian. cruralis, περισκελίς, ἡ, Plot. adstrictorie, σφιγκτήρ, ῆρος, ὁ, Naz. ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν, Aelian.
liguriо, λιχνεύω.
liguritio, λιχνεία, ἡ, Plot.
liguritor, λίχνος, ὁ, Plato.
ligustrum, λιυσίρδδον, τό.
liliaceum oleum, κρινέλαιον, τό.
lilietum, κρινεών, ὁ.
lilium, κρίνον, τό, σοῦσον, τό, lilium album, κρίνον βασιλικόν, λείριον, τό.
lima, ῥίνη, ἡ, Xenoph.
limatura, ῥίνημα, τό, Hdn. ῥίνισμα, τό, Diose.
limax, κοχλίας, ὁ, Diose.
limbus, κράσπεδον, τό.
limen, σταθμός, ὁ, Herodot. superius, ὑπέρθυρον, τό, Phavor. - i. e. ingressus, εἴσοδος, ἡ, - i. e. domus, οἶκος, ὁ, Dem.
limes, ὅρος, ὁ, Dem.
limitaneus, ὅριος, Plut.
limitatio, ὁρισμός, ὁ, Aristot.
limito, ὁρίζω, Aristot.
limo, ῥίνω, Diose.
limosus, ἰλυώδης, ες, Gal. βορβορώδης, ες, Plato.
limpidus, διαφανής, ές, Aristot.
limpitudo, διαφάνεια, ἡ, Eustath.
limus, ι, βόρβορος, ὁ, Plut. ἰλύς, ἡ, Herodian.
limus, παραβλέψ, ὁ, ἡ, oculus, ὀφθαλμός, Lucian. limis oculis intueri aliquid, παρακύψειν εἴς τι, id. limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾶν.
linctus, ιος, λεῖγμα, τό.
linee, γραμμή, ἡ, Aristot.
lineamentum, ὑπογραφή, ἡ, Plato.
linearis, γραμμικός, demonstratio, ἀπόδειξις, Quinctil. - i. e. lineas similis, γραμμοειδής, ες, Theophr.
linectio, ὑπογραφή, ἡ, Plate.
lineo, ὑπογράφω, Aristot.
lineola, ἡ μικρὰ γραμμή.
lineus, λίνεος, contr. λινοῦς.
lingo, λείχω, περιλιχμάω, Lucian.
lingua, γλῶσσα, ἡ, Dem. linguam continere, ἐπέχειν τῇ γλώσσαν, Chrys. incidio, γλωσσοτομέω, Plut. - i. e. sermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, Thucyd. qui eiterius linguae est, ἑτερόγλωσσος, ον, qui ejusdem linguae est, ὁμόγλωσσος, ον, Xen. lingua Graeca loquens, ἑλληνίζων τὴ φωνῇ, Aeschin. lingua latine disertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρεπής, Herodian.
linguax, ειος, λάλος, ἀθυρόγλωσσος, γλωσσαλγής.
lingula, γλωσσάριον, τό.
linguosus, γλωσσώδης, ες.
linio, χρίω, cuof. ungo.
lino, ἐπαλείφω, Xenoph.
linquo, λείπω, conf. relinquo.
linteamen, ἐδώλιον, τό.
linteo, ὀθονεωνός, ὁ.
linteolum, ὀθόνιον, τό, Theophr.
linter, σκάφη, ἡ, Lucian.
linum, λίνον, τό, Thus. ceudum, ἀμόλινον, τό, Hippocr.
lippio, λημάω, Hesych.
lippitudo, λήμη, ἡ, Hesych.
lippus, γλαυκωπός, Galen. γλαύκων, ὁ, ἡ, Lucian.
liquefactio, ἀνατήκω, Plut. τήκω, id.
liquesco, ἀνατήκομαι, Plut.
liquet, δῆλόν ἐστι, Xen.
liquidatio, τῆξις, ἡ, τηκεδών, ὁ, Diod. Sic.
liquide, ὑγρῶς, - i. e. meniferte, σαφῶς, Dem.
liquiditas, ὑγρότης, ἡ, Plut.
liquido, σαφῶς, Isocr.
liquidus, ὑγρός, pia, σίσσα, Diose. - i. e. manifestus, δῆλος, Dem. Cf. manifestus.
liquo, τήκω, ceram, κηρόν, Gal.
liquor, ὑγρότης, ἡ, Plut.
lira, αὐλαξ, ἡ.
liratim, κατ' αὐλακας.
lire, ἀλωνίζω, Aristoph. αὐλακας ἀλωνῶν.
lis, δίκη, ἡ, Dem. ἀγών, ὁ, id. lites et judicie, δίκαι καὶ κρίσεις, id. et negotie, καὶ πράγματα, id. litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην, Dem. et negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, id. Conf. actio.
litatie, ἐπιθυσία, ἡ, Naz.
litera, γράμμα, τό, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, Dem. διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, id. scribere, γράφειν γράμματα, idem. literarum rudis, ἀγράμματος, ον, Lucian. literarum imperitie, ἀγραμματία, ἡ, Ael. qui multarum literarum est, πολυγράμματος, ον, Plut literae, - i. e. epistola, ἐπιστολή, ἡ, Dem. Cf. epistola.
literarius, γραμματικός, Athen.
literate, εὐπαιδεύτως, Isocr.
literater, γραμματιστής, ὁ, Plut.
literature, γραμματική, ἡ, γραμματιστική, ἡ, Philo.
literatus, πεπαιδευμένος, Isocr. Cf. doctus.
lithargyrus, λιθάργυρος, ἡ, Diose.
litigator, διαζόμενος, ὁ, Dem. ἀντίδικος, ὁ, id. φιλόνεικος, ὁ, Aristot.
litigiosus, φιλόδικος, ον, Aristot. ἐριστικός, Isocr. φιλόνεικος, ον, Dem.
litigium, ἔρις, ἡ, Xen. ἀμφισβήτησις, ἡ, Dem.
litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Isocr. cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητεῖν τινί περί τινος, id. κατά τι, id. ἐγκαλεῖν τινί τι, Plato. δικάζομαί τινι περί τινος, Lucian. περί τι, Aeschin.
lito, παλλιεφέω, duo pro aliquo, θεοῖ ὑπέρ τινος, Xen. me ipsum, ἱλεούμαι, Plut.
litoralis, ἐπάκτιος, ον, Sophocl. αἰγιαλίτης, ὁ, arena, ἄμμος, Diose.
litoreus, ἀκταῖος.
lituro, χρίσις, ἡ, ἀλοιφή, ἡ, ἀπαλοιφή, ἡ, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, Xen.
litus, ἀκτή, ἡ, Lucian. αἰγιαλός, ὁ.
lituos, βυκάνη, ἡ, Suid.
liveo, πελιδνόομαι.
livesco, πελιδνόομαι, Galen.
lividus, πελιδνός, ή, όν, Thuc. lividum reddo, πελιδνόω.
livor, πελίδνωμα, τό, Diose. μώλωψ, ὁ, Aristot.
lix, εόνις, ἡ, Plut.
lixa, σκευοφόρος, ὁ, Xen.
lixivia, s. lixivium, ασνία, ἡ, Aristot.
lixus, ἑφθός, Xen.
locelis, τοιχός, ἡ, όν, Gal.
locarium, μίσθωσις, ἡ, paudera, τὸ μίσθωσιν φέρειν, Dem.
locatio, ἀπομίσθωσις, ἡ, μίσθωσις, ὁ, Dem.
loco, καθίζω, eliquem in throuum, τινὰ εἰς θρόνον, Xen. domum alicui, μισθοῦν τινὶ τὸν οἶκον, Dem. alicui filiam, v. eloco.
loculamentum, σκεῦος, ὁ, Aristot.
loculus, χωρίον, τό, Xen. - i. e. marsupium, ἀργυροθήκη, ἡ.
locuples, πλούσιος, Dem. Cf. dives.
locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινά, Xen.
locus, τόπος, ὁ, Dem. χωρίον, τό, Xen. locum dare alicui, παραχωρεῖν τινι, Aesch. χώρον καταλιμπάνειν τινι, Plato. loco, - i. e. vice elicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, Dem. loco beneficii habere, ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, Aristot. τιθεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, Dem. loco medicinae, ἐν μέρει φαρμάκου, Theophr. cujus res pessimo loco sunt, ἐς φαυλότατα ἔχει πράγματα, Dem.
locusta, ἀκρίς, ἡ, - τέττιξ, ὁ, μάσταξ, ἡ.
lodix, σισύρα, ἡ.
logica, λογική, ἡ, Lucian.
logista, λογιστής, ὁ, Plut.
logistica, λογιστική, ἡ.
lehaeus, αἰγεῖος, Diose.
lolige, τευθίς, ἡ, Aristot.
lolium, αἶρα, ἡ, Theophr. lolio plenus, αἰρώδης, ες, id. in lolium transeo, ἐξαιρόομαι, id.
longaevitas, μακροβιότης, ἡ, Aristot.
longaevus, μακρόβιος, ον, Lucian.
longe, μακρόν, habito, ἄπωκεν, Isocr. μακρά, praestantissimus, ἄριστος, Plato. μακρά, Aristot. πόρρω, ab instituto digredi, τοῦ παρόντος γίγνεσθαι, Dem. longius, πορρωτέρω, id. longissime, πορρωτάτω, id.
longimanus, μακρόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, Plut.
longinque, πόρρω, Dem.
longinquitas, διάστημα, τό, Plato.
longinquus, μακρός, ά, όν, Plut. e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν.
longitudo, μῆκος, ους, τό, temporis, χρόνου, Isocr. digiti, ὡς δακτύλου, Diose. μακρότης, ἡ, Plut.
longiusculus, ὑπομήκης, ες, Diose.
longurio, ἐπιμήκης, ὁ, Hdn.
longus, μακρός, oratio, λόγος, Thuc. consuetudo, συνήθεια, Plut. τὸ, ὁδός,

Digitized by Google

Isocr. longum est recensere, μακρόν ἐστι διεξιέναι, Plato. longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζειν τινί, Plut. longo tempore post, χρόνῳ ὕστερον, Dem.

loquacitas, ἀδολεσχία, ἡ, Isocr. πολυλογία, ἡ, Plato. μακρολογία, ἡ, Isocr. λαλιά, ἡ, Plut. στωμυλία, ἡ, id.

loquax, ἀδολεσχής, ες, Aristot. φλύαρος, ον, Isocr. σπερμολόγος, ον, id. sum, ἀδολεσχέω, Dem.

loquela, λαλιά, ἡ, Lucrt.

loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliqua re, ποιοῦμαι λόγον περί τινος, Plut. ad aliquem, πρός τινα, id. λαλεῖν τινί, Dem. ἀγορεύειν τινί, Lucian. Conf. dico. de rebus antiquis, ἀρχαιολογεῖν, Thuc. breviter, βραχυλογεῖν, Plut. sententiose, γνωμολογεῖν, id. proprie, κυριολογεῖν, Phila. prolixe, μακρολογεῖν, Herodian. de fabulis, μυθολογεῖν, Isocr. stulte, μωρολογεῖν, Plut. probabiliter, εἰδωλολογεῖν, Aristot. de arte, τεχνολογεῖν, id. libenter, φιλολογεῖν, Plut. de natura, φυσιολογεῖν, Aristot. serio, σπουδαιολογεῖν, Xen. magus, μεγαληγορεῖν, Plut. insania, ληρολογεῖν, id. φλυαρεῖν, Dem. absurda et minime probabilia, ἀπιθάνως λέγειν, Cebes.

lora, διφθέρα, ὁ, Poll.

loramentum, ἱμάς, ὁ, Xen.

lorarius, μαστιγοφόρος, ὁ, Sophocl.

loreus, ἱμαντώδης, ες, Diosc. ἱμαντινός.

lorica, θώραξ, ὁ, linea, λινοῦς, Xen. aerea, χαλκοῦς, id. ferrea, σιδηροῦς, Plut. squamata, ὀλοσιδωτός, Polyb. lorica induo, s. munio, θωρακίζω τινά, Xen. loricam induo, θωρακίζομαι, Thuc.

loricatio, θωρακισμός, ὁ.

lorico, θωρακίζω, aliquem, τινά, Xen. ἐπιθωρακίζω τινί, id.

loripes, μαντόπους, ὁ, ἡ.

lorum, ἱμάς, ὁ, Xenoph.

lotium, οὖρον, τό, Aristot. οὔρημα, τό, Hippocr. οὔρησις, ἡ, id.

lotrix, πλύντρια, ἡ, Poll.

lotura, σλύσις, ἡ, Eustath.

lotus, ι, λωτός, ἡ, Theuphr.

lubens, v. libens.

lubenter, v. libenter.

lubet, v. libet.

lubido, v. libido.

lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, Isocr.

lubricus, ὀλισθηρός, locus, τόπος, Plut. λεῖος, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, Aristot.

lucanica, ἀλλᾶς, ὁ, Aristotoph.

lucina, εἰλείθυια, ἡ.

lucco (φαίνω), Plato. φέγγομαι, Aristot. ἐλλαμπρύνομαι, Lucian.

lucerna, λυχνᾶς, ἡ, Lucian. λαμπτήρ, ὁ, Nov. λύχνος, ὁ, Xen. lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, Thuc. lucerne ardet, λύχνος καίεται, Xen. lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι, Plut.

lucernula, λυχνίδιον, τό, Lucian.

lucescit, ἡμέρα διαφαύσκει, Herodot.

lucidus, φανεινός, Xen. φαεινός, Lucian. λαμπρός, ὁς, id.

lucifer, φωσφόρος, ον, Aristoph.

lucrifecio, κερδαίνω, aliquid, τί, Dem. cf. lucrum.

lucrificus, κερδαλέος, Xen.

lucror, κερδαίνω, aliquid, τί, Dem.

lucrose, κερδαλέως, Thuc.

lucrosus, κερδαλέος, Xen.

lucrum, κέρδος, το, Dem. κέρμα, τό, Isocr. facio ex aliqua re, κερδαίνω ἐκ τινος, Isocr. ἀπό τινος, Dem. χρηματίζομαι ἀπό τινος, Dem. in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, Isocr. lucri azussa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. lucrum inperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, Herodot. lucri avidum esse, φιλοκερδεῖν, Xen. turpis lucri cupidus, αἰσχροκερδής, ές, cupiditas turpis lucri, αἰσχροκέρδεια, ἡ, Dem.

lucta, πάλη, ἡ, Plut. πάλαισμα, τό, Xen.

luctamen, πάλαισμα, τό, Xen.

luctatio, i. q. luctamen.

luctator, παλαιστής, ὁ, Plut.

luctatus, πάλαισμα, τό, Xen.

luctuosus, πενθήμων, ον, Plut.

luctus, πένθος, τό, Dem. δρῆνος, ὁ, Diod. Sic. in luctu esse, πένθος ἄγειν, Lucian. in gravissimo luctu versari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, Philo. μέγα πένθος ποιεῖσθαι, id. quem magnus luctus invasit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, id. πενθικῶς ἔχειν, Xen. in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μεγίστῳ περιβαλεῖν τινα, Plato.

lucubratio, νυκτογραφία, ἡ, Plut. ἡ πρὸς φῶς διατάνυσις.

lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, Lucian.

luculenter, διαφανῶς, Thuc. - i. e. verbis claris, διαρρήδην, Dem.

luculentus, διαφανής, ές, Plata. λαμπρός, Plut.

lucus, τέμενος, τό, Dem. ἄλσος, τό, Xen.

ludibrium, χλευασία, ἡ, χλευασμός, ὁ, ἐμπαιγμα, τό, ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινί, ὑπερφέω τινί s. τινά, γελοῖα καὶ παιδιὰν ποιοῦμαί τινα, ludibrio habeor ab aliquo, ἀβρίζομαι ὑπό τινος.

ludibundus, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, Herodot.

ludicar, s. ludicrus, παιγνιώδης, ες.

ludiere, παιγνιωδῶς.

ludificatio, ἐμπαιγμός, ὁ, Suid. χλευασμός, ὁ, Dem.

ludifico, s. ludificor, ὑπερφέω, aliquem, τινί, Herodian. τινά, Lucian. - i. e. decipio, σαρκαζόμενος, Plut.

ludimagister, γραμματοδιδάσκαλος, ὁ, Plut. γυμνασιάρχης, ὁ, Aeschin. γραμματιστής, ὁ, Plato.

ludio, s. ludius, ὀρχηστής, ὁ, Lucian. ὑποκριτής, ὁ, Herodian.

ludo, παίζω, tesseris, ἀστραγάλοις, Plut. ἀστραγαλίζω, id. cum aliquo, προσπαίζω τινί, Plato. alea, πεττεύω, Lucian. pila, σφαιρίζω, Plut. ἀμβεύω, Laert. nucibus, καρυατίζω, Philu. calculis pro nucibus, πεττεύω ἀντὶ καρύων, Luc. par at impar, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζω, Aristoph. ut puer, ἀθύρω, Herodot. ludum, παιδιὰν παίζω, Plato. - i. e. illudo, vide illudo.

ludus, παιδιά, ἡ, Xen. παίγνιον, τό, Plato. παιγνία, ἡ, Xen. literarius, διδασκαλεῖον, τό, Dem. γραμματοδιδασκαλεῖον, τό, Lucian. ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, id. ludi, orum, ἀγών, ὁ, Plut. seculares, δίνι αἰώνιοι, Herodian. ludos celebro, πανηγυρίζω, Philo. ludos exhibeo, χορηγεῖν, Dem.

lues, λοιμή, ἡ, λοιμός, ὁ, Isocr. φθορά, ἡ, Thuc.

lugeo, πενθεῖν, aliquem, τινα, Isocr. ob aliquid, ἐπί τινι, Aeschin. ὀλοφύρομαί τι, aliquem, θρηνεῖν τινά, Lucian. ὀδύρομαί τινα, Isocr.

lugubra, πενθικῶς, Xen.

lugubris, πενθικός, γοερός.

lumbricus, ἕλμινς, θος, ὁ, Eusch. lumbricis laborare, ἑλμινθιᾶν, Aristot.

lumbus, ἰσχύς, s. ἴξυς, υος, ἡ, ἰσχίον, τό, μηρός, ὁ, μηρίον, τό.

lumen, φῶς, φωτός, τό.

luminare, φωστήρ, ῆρος, ὁ.

luminosus, φωτεινός, Xen. φεγγώδης, ες.

luna, σελήνη, ἡ, Aristot. crescens, σελήνη νεοπαγής, decrescens, φθίνουσα, carniculata, μηνοειδής, semiplena s. dimidiata, ἡμίπαμος, s. διχόμηνος, gibbosa, ἀμφίκυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψήφωτος, silens, s. nulla, συνοδική, crescit, αὐξάνεται, decrescit, φθίνει, deficit, ἐκλείπει.

lunaris, σεληνιαῖος, α, ον, Lucian. lapis, ὁ σεληνίτης λίθος, Hiosc.

lunaticus, σεληνιαζόμενος, ον, N. T. σεληνιακός, ἡ, ον, Al. Troll.

lunatus, μηνοειδές, ές.

lunula, σεληνίς, ἡ, σελήνιον, τό.

luitio, πίσις, ἡ, Plut.

luo, λύομαι, aliquid, τί, Xen. poenam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινός, Thuc. alicui, ἐκείνῳ τίνειν τινί, Plut. damnum, τίνω τὴν βλάβην, Plato.

lupa, λύκαινα, ἡ, Plato. parva, λυκίς, ἡ, id. - i. e. meretrix, ἑταιρούσα, ἡ, id. χαμαιτύπη, ἡ, id. πόρνη, ἡ.

lupanar, πορνεῖον, τό, Athen. χαμαιτυπεῖον, τό, Luc.

lupatum, χαλινός, ὁ, Xenoph. λύκος, ὁ, Plut.

lupinus, λύκειος, α, ον, Polyb. - i. a. lupo similis, λυκώδης, ες.

lupinus, ὁ, θέρμος, ὁ, Diosc.

lupulus, βρύον, τό, Theophr.

lupus, λύκος, ὁ, Aristot. piscis, λάβραξ, ὁ.

lurco, onis, γαστρίμαργος, ὁ, Aristot.

lurco, s. luror, γαστριμαργέω, Chrys.

luridus, σελιδνός, ἡ, όν, Thuc.

luror, πελία, ἡ.

luscinia, ἀηδών, ἡ, Aristot.

lusciniola, ἀηδονίς, ἡ, Theophr.

luscionus, μύωψ, ὁ, ἡ, Aristot. μυωπός, ὁν, Xenoph. sum, μυωπάζω, Aristot.

luscus, μονόφθαλμος, ον, Lucian. ἑτεροφθαλμος, ον, Plut.

lusio, παιγνίον, ας, ἡ, Xen.

lusito, παίζω, Lucian.

lusor, παίκτης, ου, ὁ.

lusorius, παικτικός, ἡ, όν.

lustralis, καθαρσιος, ον.

lustratio, ἁγνισμός, ὁ, Plut. καθαρμός, ὁ, id. κάθαρσις, ἡ, Plato.

lustricus, ἁγνιστικός, ἡ, όν, Eustath.

lustro, ἁγνίζω, aliquid, τί, Antiph. aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, Plut. aliquid animo, ἐξετάζω τι, Dem. exercitum, καταλόγους ποιοῦμαι τῶν ὁπλιτῶν.

lustro, onis, σάρκος, ου, ὁ, Xen.

lustror, περιέρχομαι, Dem.

lustrum, φυλακή, ὁ, Aristot. — s. e. lupanar, πορνεῖον, τό, Athen. — i. e. tempus quinque annorum, πεντετηρίς, ἡ, Thuc.

lusus, us, παίγνιον, τό, Plato. παιδιά, ἡ, Xenoph.

lutesco, πηλόομαι.

Digitized by Google

luteus, i. e. coenosus, πώλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον, Lucian. τελμαγενής, ες, Thuc. — i. e. euhilarus, μαλακός, ά, ον, τον χρόαν, Ael. λειόθαλης, ες, luteam ovi, λεκιθος, ή, Aristot.

luto, πηλόω.

lutosus, τελματώδης, ες, Thuc. τεναγώδης, ες, Lucian.

lutra, ἐνύδρις, s. ἔνυδρις, ιδος, ἡ, Aristot.

lutulentus, i. q. lutosus.

lutum, πηλός, ὁ, Dem.

lux, φῶς, φωτός, τό.

luxatio, ἐξάρθρησις, ἡ, ἐξάρθρημα, τό, Galen. ἐξάρθρωμα, τό, Aristot. στρέμμα, τό, Dem.

luxo, ἐξαρθρόω, Aristot. λορδοῦν, Cl. Al. pedem, στρέφω τὸν πόδα, Herodot.

luxuria, s. luxuries, ἀσωτία, ἡ, Aristot. ἀκρασία, ἡ, id.

luxurio, s. luxurior, ἀσωτεύομαι, Athen.

luxuriose, ἀσώτως, Isocr. τινο, τρυφᾶν, Isocr.

luxuriosus, ἄσωτος, ον, Aristot.

luxus, πολυτελεία, ἡ, Isocr. τρυφή, ἡ, idem. immoderatus, ἔξω τοῦ μετρίου, Aelian. luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω, id. in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, id. luxui indulgeo, τρυφᾶν, Plut. luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, Isocr. luxu omnes superare, πολυτελείᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλεσθαι, Aelian.

lychnichus, λυχνοῦχος, ὁ, Athen.

lychnus, λύχνος, ὁ, Xenoph.

lydius lapis, βάσανος, ἡ, Lucian.

lymphe, ὕδωρ, τό, conf. equo.

lymphaticus, νυμφόληπτος, ον, Plato.

lymphatio, νυμφόληψία, ἡ.

lymphatus, i. q. lymphaticus.

lynphior, ἐκμαίνομαι, cf. furo.

lynchurium, λυχνούριον, τό, Dioec.

lynceus, λύγκειος, lynceis oculis preditus, βλέπων ἐξύτερον τοῦ Λυγκέως, Aristoph.

lynx, λύγξ, κός, ὁ, ἡ, Aristot.

lyra, λύρα, ἡ, Plut. parva, λυρίον, τό, Aristoph. cono, λυρίζω.

lyricen, λυρῳδός, ὁ, λυριστής, ὁ.

lyricus, λυρικός, ή, όν, poesis, ποίησις, Athen.

lytrum, pretium redemtionis, λύτρον, τό, Xenoph.

M.

Macellarius, ἀρτοπώλης, ὁ, Poll. sum, κρεοπώλης, idem.

macellum, ἀρτοπώλιον, τό, Plut.

macellus, λιπόχειρος, α, ὁ, ἡ, Suid. ἄπεσχος, ον.

moceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, Aelian.

macer, ἰσχνός, ή, όν, Plut.

maceratio, ἰσχνανσις, ἡ, Aristot. τῆξις, ἡ, Naz.

macerescu, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.

macerie, s. maceries, αἱμασιά, ἡ, circumdare fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἱμασιᾷ χωρίον, Dem.

macero, ἐκτήκω, Euried. ἀποτρύω, Soph.

moceseo, ἰσχναίνομαι, Aelian.

machina, μηχανή, ἡ, Dem. μηχάνημα, τό, id.

machinalis, μηχανικός, Aristot.

machinamentum, μηχάνημα, τό, Dem.

machinarius, μηχανικός, Aristot.

machinatio, μηχανή, ἡ, Dem. μηχάνημα, τό, Dem. κατασκεύασμα, τό, id. κατασκευασμός, ὁ, ἡ, id. et insidiae, μηχανή καὶ ἐνέδρα, id. et ars, καὶ τέχνη, id.

machinator, μηχανοποιός, ὁ, Xen. μηχανοποιός, ὁ, Luc. dolosus, μαχαιρόφορος, ὁ, Themist.

machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί ἐπί τινα, Dem. ἐπιμηχανάομαί τί τινι, Lucian. et instruo aliquid, καὶ παρασκευάζω τι, Dem. dolose, τεχνάζω, idem. animo studio, διαμηχανάομαι, Plato, mala, κακομηχανάομαι, idem.

macies, μάκανσις, ἡ, ἰσχνότης, ἡ, corporis, τοῦ σώματος, Galen. ἰσχνανσις, εως, ἡ, s. ἰσχνασία, ἡ, Aristot.

macilentus, ἰσχνός, ή, όν, Plut.

macrescu, ἰσχναίνομαι, Aelian.

macritas, s. macritudo, ἰσχνότης, ητος, ἡ, Galen.

macror, ἰσχνότης, ἡ, Galen.

macroscopium, μακροσκόπιον, τό.

mactator, σφαγεύς, έως, ὁ, Xen.

mactatus, σφαγιασμός, ὁ, Eurip.

macte, εὖτε ὄντα, Lucian. βελτίω οὖσας, id. macte animo et hanc diligentiam semper adauge, οὕτως ὄντα σύγε τοῦδε τῆς φιλοτιμίας.

mactae, μάζαι, αἱ, Xenoph.

macto, πφάττω, aliquem, τινά, Dem. caprum hostiam, δῦν αἶγα, Aristot. alicui victimam, πφαγιάζομαί τινί τι, Aelian.

mactra, μακτρα, ἡ, Aristoph. κάφδοπος, ἡ, Id.

macula, σπίλος, ὁ, κηλίς, ἡ, maculem alicui adspergo, καταῤῥυπαίνω τι, Isocr. καταισχύνω τι, Dem. περιτιθεῖ αἰσχύνην τινί, Isocr. ποιεῖν ὀ αἰσχύνη τι, Dem. abstergere s. delere, ἀπολύειν τὴν αἰσχύνην, id. ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, id.

maculatio, σπίλωσις, εως, ἡ.

maculo, σπιλοῦν, aliquem, ῥυπαίνω τινά, Dion. Hal. aliquid, καταῤῥυπαίνω τι, Isocr.

maculosus, σπιλωτός, ή, όν.

madefacio, ὑγραίνω, διυγραίνω, ἐφυγραίνω, νοτίζω, βρέχω, ἀζδίνω.

madefactio, βρεχή, ἡ, ἀποβρεχή, ἡ, ἀρδεία, s. ἄρδευσις, ἡ, δίαπις, ὁ.

madeo, νοτία, νοτιῶν, — διαβρέχομαι, — καθυγραίνομαι — ὑγραίνω.

madesco, διαίνομαι, δίομαι.

madide, ὑγρῶς.

madidus, νοτερός, Thuc. ὑγρός, Xen.

mador, νοτίς, ἡ, Lucian. ὑγρότης, ἡ, Plot. ὑγρασία, ἡ, Galen.

maeren, λυπέομαι, aliqua re, ἐπί τινι, Plato. ἀθυμοῦν, Dem.

maeror, λύπη, ἡ, Dem. ingens, ἀθυμία, ἡ, Plut. efficere aliquem maerore, τρέπειν τινα εἰς ἀθυμίαν, id. λυπεῖν τινα, id. maerore afficior, λυπέομαι, id.

maeste, λυπηρῶς, Isocr. ἀθύμως, Xenoph.

maestitia, λύπη, ἡ, Plato. ἀθυμία, ἡ.

maestus, λυπηρός, ά, όν, Dem. ἀθυμος, ον, Plato

magalia, κῶμαι, ῶν, αἱ.

magadium, μαγάδιον, τό, Lucian.

magador, μαγαδίζω, Aristot.

mage, i. q. magis.

magia, μαγεία, ἡ, Plut.

magice, μαγικῶς.

magicus, μαγικός, ὰ, ὸν, μαγεία, ἡ, Plut. machinamentum, μάγευμα, τό, id.

magicae artes colleo, μαγεύω, id.

magis, μᾶλλον, vobis quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνοις, Dem. nemini magis, quam illi, οὐδενὶ μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, id. magis, quam par est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. magis uno domuo, quam urbe alici potest, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φαίνειν ἄν, Aristot. multo magis, πολὺ μᾶλλον, Isocr. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tantu magis, quanta, τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magisque, ἀεὶ μᾶλλον.

magister, διδάσκαλος, ὁ, Dem πωλοῦντων, ὁ, id. παιδαγωγός, ὁ, id. choreae, χορεοδιάκτης, ὁ, Suid. convivii, συμποσιάρχης, ὁ, equitum, ἵππαρχος, ὁ, Xen. sum, ἱππαρχίω, id.

magisterium, προεδρία, ἡ, Lucian. προστασία, ἡ, Diph.

magistra, διδάσκαλος, ἡ, Diod. Sic. παιδεύουσα, ἡ, καθηγεμών, ἡ, Plut.

magistralis, διδασκαλικός, ή, όν, sermo, λόγος, Xenoph.

magistratus, officium, ἀρχή, ἡ, Dem. et potestas, καὶ δυναστεία, Isocr. et potestas, καὶ δύναμις, Dem. et tyrannis, καὶ τυραννίς, id. magistratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Isocr. contemnere, ὑπερορᾶν, id. constituere, καθιστάναι, Dem. mercari, πρίασθαι, id. inire, εἰσιέναι, id consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, id. gerere, ἄρχειν ἀρχήν, Dem. abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ὅν τις ἔλαχε, Id. ἀφαιρεῖσθαί τινος, id. abolere, καταλύειν, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, id. παύεσθαι ἀρχοντα, id. ambire, ἀρχὴν παραγγέλλειν, Lucian. magistratu abire, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς, Aristot. — i. e. personae, δυνάσται, οἱ, Dem. δυναστεύοντες, οἱ, id. πολιτευόμενοι, οἱ, id. οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, Isocr. οἱ ἐν τῇ πολιτεύεσθαι, id. urbanus, οἱ ἀστοῖοι ἄρχοντες, Dem. improbitas magistratuum, πονηρία τῶν προεστώτων, Isocr. habere aliquos magistratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, Dem.

magnalia, μεγαλεῖα, τά, N. T.

magnanimitas, μεγαλυψυχία, ἡ, Aristot.

magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλοφρόνως, Aelian.

magnanimus, μεγαλόψυχος, ον, Aristot. eum, μέγα φρονεῖν, Demosth.

magnates, μεγιστᾶνες, οἱ.

magne, μεγάλως, Aristot.

magnes, μαγνήτης, ὁ, Al. Aphr. μαγνῆς, ἡ, Phdo.

magneticus, μαγνητικός, ή, όν.

magnifice, μεγάλως, Dem. Phal. μεγαλείως, Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, Dem. de se sentire, μέγα φρονεῖν, Isocr. se efferre, σεμνοτοιεῖν ἑαυτόν, Naz. μεγαλυνειν ἑαυτόν, Xenoph.

magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, Dem.

magnificus, μεγαλόψυχος, ον, id.

magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, ἡ.

magniloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὁ, ἡ.

magnitudo, μέγεθος, τό, Aristot.

magnopere, μεγάλως, Isocr.

magnus, μέγας, vir, ἀνήρ, rex, βασιλεύς, urbs, πόλις, magni facio, μέγα

Digitized by Google

ποιέομαι, Xen. περὶ πολλοῦ ποιέομαι, Isocr. major, maximus. Vide haec suo loco.

magyderis, μαγύδαρις, ιος, ἡ, Diosc.

magus, μάγος, ὁ, Xenoph.

majalis, ὁ χείρος τομίας, ὁ αὐτὸς ἑστομίας.

majestas, ἀξίωμα, τό, μεγαλειότης, ἡ, σεμνότης, ἡ, ἀξιωματικόν, τό, ἀξιοπρέπεια, ἡ, εὐπρέπεια, ἡ, — δόξα, ἡ, — τιμνόν, τό.

major, μείζων, ὁ, ἡ, majus, μεῖζον, τό, Dem. majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἡ, id. majora facta, quam quis dicere potest, ἔργα μείζω, ἢ ὡς λόγῳ ὄν τις εἴποι, id. majus, quam ut possit ferre, μεῖζον ὅ ὥστε δύνασθαι φέρειν, Plato. majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης, id. majoris facere aliquid, quam aliud, πρεσβυτέρᾳ τι τοῦ ἄλλου, id. πρεσβύτερον τι τοῦ ἄλλου, Isocr. major natu, πρεσβύτερος, ὁ, id.

majores, πρόγονοι, οἱ, Dem. προγεγενημένοι, οἱ, Isocr.

Majus, mensis, Σκιροφορεών, ὁ, Dem. Μαΐος, ὁ, Plut.

malo, γναθός, ἡ, Hippocr.

male, πονηρῶς, Dem. me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, Dem. et non bene habere, φαύλως καὶ οὐ καλῶς ἔχειν, id. non male, nec segniter rationari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, id. male tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, id. et misere belligerere, κακῶς καὶ ἀθλίως πολεμεῖν, id. male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, Isocr. accipio aliquem, κατηχρεώμαί τινι, Aeschin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά, Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιεῖν τινά, Isocrat. optere alicui, κακῶς εὔχομαί τινι, male consulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακόν, Plato. volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, Dem. male mecum agitur, κακῶς πράττω, Dem.

maledico, κακολογέω, alicui, τινά, Plut. κακῶς λέγω τινά, Dem. βλασφημεῖν περί τινος, id. βλασφημίαν λέγω τινί, id. ὀνειδίζομαί τινα, Arisot. λοιδορέομαί τινι, Dem.

maledictio, κακολογία, ἡ, Plut. βλασφημία, ὁ, Dem.

maledictum, κακηγορία, ἡ, Dem. βλασφημία, ἡ, idem. incessere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας αὐτά τινος, id. προπηλακίζεσθαί τινι βλασφημίαις, id. λόγων βλασφημίαν τινί, id. Cf. convicium.

maledictus, κατάρατος, ον, Lucian. ἐπάρατος, ον, id

maledicus, κακολόγος, ον, Aristot. βλάσφημος, ον, Dem. βλασφημῶν, id.

malefacio, κακουργέω, impune, ἀζημίως, Dem. alicui, ποιέω τινὶ κακῶς, Isocr.

malefactor, κακοῦργος, ὁ, ἡ, Dem. κακουργών, ὁ, id.

malefactum, κακούργημα, τό, Dem.

maleficentia, κακουργία, ἡ, Dem.

maleficium, κακούργημα, τό, Dem.

maleficus, κακοῦργος, ον, Demosth. κακουργών, ουσα, ούν, Id.

malesuadus, κακοσύμβουλος, ον.

malevolentia, κακοήθεια, ὁ, Dem. δυσμένεια, ἡ, Plut. et animi acerbitas, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, id. prosequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, Isocr. εἰμί τινι ἀπεχθής, Dem.

malevolus, κακόνους, ουν, alicui, τινί, Dem. ἀπεχθής, ές, τινί, id. δύσνους, ουν, τινί, Thuc.

malignе, φλαύρως, Dem. πονηρῶς, id, κακοηθῶς, Plat.

malignitas, κακοήθεια, ἡ, Isocrat. κακοθυμία, ἡ, Plut.

malignor, πονηρεύομαι, Aristot.

malignus, κακοήθης, ες, Dem.

malitia, κακία, ὁ, Dem. πονηρία, ἡ, Aristot. — i. e. versutia, πανουργία, ἡ, Dem.

malitiose, πονηρῶς, Dem.

malitiosus, κακοήθης, ες, Dem. πανοῦργος, ον, id.

malleator, ὁ τῇ σφύρᾳ ἐλαύνων, σφυροκόπος, ὁ.

malleolus, σφύριον, τό, Theophr. — i. e. germen, μόσχευμα, τό, id.

malleus, σφύρα, ἡ, Aristot. malleo percutio, σφυροκοπέω, malleis compactus, σφυρήλατος, ον.

malluvium, χυρόνιπτρον, τό, Aristoph. ἀπόνιπτρον, τό, Aristot. χερνίβιον, τό, Athen.

malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τί, ἢ τό ἄλλο, Isocr. potius monere, quam, μᾶλλον μίσειν, ἢ, id. mori gloriose, quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τοῦ ζῆν, Dem. aliquid, προαιρέομαί τι, id.

maltho, μάλθα, ἡ, Dem.

malum, μῆλον, τό, Diosc. Persicum, μῆλον Περσικόν, id. Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, id. Punicum, ῥοιά, ἡ, id. Medicum, μῆλον Μηδικόν, id.

malum, κακόν, τό, Dem. et calamitas, καὶ συμφορά, id. et grave quid, καὶ δεινόν, id. malum summum, quod omnem medicinam respuit, ἀκόνιπτον κακόν, Xen. facere alicui, κακόν ποιεῖν τινι, Dem. ἐργάζεσθαί τινα κακόν, id. παρέχειν τινί, id. accidere alicui, συμβαίνειν τινί, id. tantum imminere, τοιούτον προτείνειν, id. conjicere se in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακόν, id. versari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, Isocr. malum pati, πάσχειν φλαῦρον, Dem. πορεύεσθαι κακοῦ, id. ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, id. liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ, id. malum! φεῦ κακοῦ!

malus, arbor, μηλέα, ἡ, Diosc. — navis, ἱστός, ὁ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ ναυί, Xen.

malus, κακός, Dem. πονηρός, id. φαῦλος, id. μοχθηρός, Isocr. βλαβερός, Dem.

malva, μαλάχη, ἡ, Theophr. arborescens, δενδρομαλάχη, ἡ, id.

mamma, muliebris, τιτθός, ὁ, Galen. muliebris et bratorum, μαστός, ὁ, Aristot. mammam praebeo, ἔπεχω τὸν μαστόν, Lucian. alicui, θηλάζομαί τινα, Aristot.

mammilla, τιτθίον, τό, Aristoph.

mammosus, μαστώδης, ες.

mammula, τιτθίον, τό, Aristoph.

manceps, ἐργολάβος, ὁ, Plut.

mancipalis, ἀνδραποδώδης, ες, Aristot.

mancipatio, ἀνδραποδισμός, ὁ, Dem.

mancipator, ἀνδραποδιστής, ὁ, Xen.

mancipatus, ου, ἀνδραποδισθείς, ἡ, Aristot.

mancipium, ἀνδράποδον, τό, Dem. mancipii more, ἀνδραποδώδης, Aristot.

mancipiolum, ἀνδραποδίον, τό, Athen.

mancipio, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινά, Xen.

mancus, πηρός, aliquo, τινί, πεπηρωμένος τινί, Dem. πηρωθείς, Aristot.

mandator, προστάττων, ὁ, Isocr.

mandatum, πρόσταγμα, τό, Dem. ἐντάλμα, τό, id. ἐντολή, ὁ, Isocr. mandatum dare, διδόναι ἐντολήν, Dem. relinquere posteris, καταλείπειν παραγγέλμα τοῦ μέλλοντος χρόνου, id. habere, ἔχειν τι πρόσταγμα, id. exsequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ, id. facere, ποιεῖν τὸ προστατόμενον, id. detrectare alicujus, ἀποστῆναι τῶν προστατομένων ὑπό τινος, id.

mandibula, γνάθος, ὁ, Xen. γένυς, ἡ, Aristot.

mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. ἐπιτάττω τί τινι, id. cf. jubeo, impero.

mando, is, μασάομαι, aliquid, τί, Theophr.

mandra, μάνδρα, ἡ, ὁ σταὸς βοῶν καὶ ἵππων.

mandragora, μανδραγόρας, ὁ, Diosc.

manducatio, μάσησις, ἡ, Basil.

manduco, i. q. mando, is.

mane, πρωί vel πρῴ, it. πρωί, — ἑωθεν, — ἅμα τῇ ἡμέρᾳ — summum mane, ὀρθρος βαθύς, Plato. summo mane, ὀρθρου βαθέος, mane surgo, ἐξεγείρω, ὀρθρεύομαι.

maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, Dem. παραμένω τινί, Plato. — i. e. expecto, aliquem, ἀναμένω τινά, Dem. περιμένω τινά, Isocr. προσδοκάω τινά, Plut.

manes, δαίμονες, οἱ, Herodian. οἱ Ἀιδου χθόνιοι, Zosim. evocare, νεκυίᾳ χρῆσθαι, Herodian.

mango, ἀνδραποδοκάπηλος, ὁ, Philo. σαμμωνᾶς, ὁ, Plut.

mangonizo, μαγγανεύω, Lucian.

mangonium, μαγγανεία, ἡ, σόμμμα, τό, Lucian.

manica, χειρίς, ὁ, Xen.

manicatus, χειριδωτός, ἡ, ὄν, tunica, χιτών, Herodian.

manifestarius, κατάφωρος, ον, Plut. περίφωρος, ον, id. hostis, ὁμολογουμένως πολέμιος, Herodian.

manifestatio, ἐξαγόρευσις, ἡ, ἔκφανσις, ἡ, Synes.

manifeste, φανερῶς, Plato. ἀναφανδόν, Plut. ἀκατεφανῶς, Demosth.

manifesto, ἐν φανερῷ, vinosre, κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, id.

manifesto, φανερόν, aliquid alicui, τί τινι, δηλῶ τι.

manifestus, δῆλος, Dem. ἐκδηλος, ον, id. καταδηλος, ον, id. φανερός, id. πρόδηλος, ον, Lucian. sum multiferiam, πολλαχῆδε δῆλος εἰμι, Dem. valde, λίαν καταφανής εἰμι, Isocr. fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερός, id. εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, Dem. manifestum reddo aliquid alicui, φανερόν ποιεῖν τί τινι, Dem. ἐμφανής, καταφανής, δῆλον, ἐκδηλον, εὔδηλον ποιεῖν τί τινι, Dem. Isocr.

manipularis, λοχίτης, ὁ, Synes.

manipularitim, λοχηδόν.

manipulus, δρέπανον, τό, Philo. φάσκελος, ὁ, Aelian. militum, λόχος, ὁ, Thuc. σπεῖρα, ἡ, Appian.

manna, μάννα, ἡ, LXX. ἀπόμελι, ιτος, τό, Athen.

Digitized by Google

mannulus, ἱππάριον, τό, Xen.
manna, i. q. mannulus.
mano, ῥέω, conf. fluo.
mansio, μονή, ἡ, Polyb.
mansito, διαμένω, Xen.
mansuefacio, ἡμερόω, aquum, ἵππον, Xen. aliquem, καταπραΰνειν τινα, Aristot. ἀνθρώπῳ τινί, Dem. ὁμόνοον τινά, Isocr.
mansuesco, a. mansuefio, ἡμερόω, ἡμερός, ὁ, Plut.
mansuesco, n. mansuefio, ἡμέρομαι, Xen. καταπραΰνομαι, Plut.
mansuete, ἡμέρως, Dem. ἡσύχως, id.
mansuetudo, ἡμερότης, ἡ, Aristot. ἱλαρότης, ἡ, id.
mansuetus, ἡμερος, apparas, φαίνομαι, Dem. ὑμέρας, ον, et humanis moribus praeditus, καὶ φιλάνθρωπος, id. ἱλαρός, ά, όν, mansuetissimum et moderatissimum se praebere, ἱλαρώτατος καὶ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτόν, Isocr.
mantisa, πήρα, ἡ, Plut.
manticula, πηρίδιον, τό, Aristoph.
manticularius, βαλαντιοτόμος, ὁ, Aristoph.
manticultor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.
mantile, χειρόμακτρον, τό, Xen.
mantissa, ἐπίμετρον, τό, Gal.
manuelis, χειροπληθής, ές, Diod. Sic.
manuarius, χειρωνάξ, ακος.
manubiae, λάφυρα, τά, Plut.
manubialis, σκυλευματικός, ή, όν.
manubrium, λαβίδιον, τό, Dioscor.
manubrium, λαβή, ἡ, gladii, ξίφους, Plut.
manufactus, χειροποίητος, ον, χειρόκμητος, ον, χειροπόνητος, ον.
manumissus, χειριδωτός, ή, όν, Herodian. Conf. libero.
manumissio, ἀπελευθέρωσις, ἡ.
manumitto, ἀπελευθέρω, aliquem, τινά, Plut.
manupretium, χειροδοσιον, τό.
manus, χείρ, ἡ, Dem. dextra, χείρ δεξιά, id. sinistra, χεὶρ ἀριστερά, Aristot. manum in sinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἐν κόλπῳ, Dem. porrigere, προτείνειν, id. exhibere, ὑπέχειν, id. abstinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρά τινος, id. religare post tergum, δῆσαί τινι τὰς χεῖρας ὀπίσω, id. τὰς χεῖρε συμπλέκειν ἐς τοὐπίσω, Thuc. in manus tradere alcui aliquid, ἐπιτιθέναι τι εἰς χεῖρας τινος, Dem. in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσί, id. manu attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρί, id. aliquem mala tractare, προπηλακίζειν τινὰ χειρί, id. manu propria, a sua scribere, ἰδιόχειρος γράφειν, manu suo faciens, αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, de manu in manum, διὰ χειρῶν, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινά, Isocr. aperi admoveo, ἐγχειρέω ἔργῳ, id. in manu alicujus situm esse, ἔργον τινός εἶναι, Herodian. manus iero, χειροποιοῦμαι, Diodor. Hal. manibus operor, χειρουργέω, Aelian. αὐτουργέω, id. manuum labore victum paro, ἐκ ἐργασίας χειρῶν ὠρεγμένος τρέφω ἐμαυτόν, Herodian. manu duco aliquem, χειραγωγέω τινά, Nan. manus cumsero cum aliquo, συμβάλλω χεῖρε τινι, Isocr. impono, χειροθετέω, Diod. Ar. manu trunco, χειροτομέω, Strabo. manibus pedibusque, ἐσον δυνάμει χερσίν τε ποσίν τε, Hom. manus mutatum, χείρ, ἡ, Polyb. Thuc. alii.
mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον, τό.
mappalia, καλύβαι, αἱ.
marceo, μαραίνομαι, Aristot.
marcesco, μαραίνομαι, Aristot. καταξαίνω, Plut. ἀφανίζομαι, id. συστέλλομαι, Plato. flos aetatis marcescit, τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας παρακμάζει.
marchio, μαρκιώνης, ὁ.
marcidus, μαλθακός, ά, όν, Luc.
marcor, σηπεδών, ἡ, Diosc. μαρασμός, ὁ.
morculus, βαστάκιον, ὁ, Plut.
mare, θάλασσα, ἡ, Dem. πέλαγος, τό, id. exterius, ἡ ἐκτός θάλασσα, interius, a. mediterraneum, ἡ ἐντός θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικόν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαριδῶν, Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικόν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, etc. more ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, Dem. trajicere, πέλαγος πλεῖν, id. πέλαγος διαπερᾶν, Isocr. imperium maris tenare, ἄρχειν θαλάσσης, Dem. terra marique omnia tenere, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης κρατεῖν, id. in mare submergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος, Dem. proecipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, id. perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, id.
margarita, μαργαρίτης, ὁ, Aelian.
margaritarius, μαργαριτέμπορος, ὁ.
marginatus, λῶμα ἔχων, σα, ον.
margino, λῶμα s. κρασπεδόν ἐμποιῶ.
margo, κρασπεδόν, τά, χείλος, τό, περιστόμιον, τό, ἄφρυς, ἡ, ὀφρύς, ἡ.
marinus, θαλασσίας, ον, Plut.
marita, γυνή, ἡ, γαμετή, ἡ, Lys. cf. uxor.
maritalis, συζυγής, ές.
maritata, ἡ γυνὴ ὑπανδρος.
maritimus, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Dem. παραθαλάσσιος, ον, παράλιος, ον, regio, παραλία, ἡ, Isocr.
marito, τοῖς ἐπιμιξίοις τοῦ γάμου συζεύγνυμι, puellam, συνοικίζω κόρῃ, Polyb.
maritus, γαμετής, ὁ, Xenoph. ἀνήρ, ὁ, et uxor, ἡ γυνή, Dem.
mormor, μάρμαρον, τό, μάρμαρος, ὁ.
marmoro, μαρμαρόω, Suid.
marmoreus, μαρμαρινος, μαρμάρεος.
marra, μάρρον, τό.
marrubium, πρασιον, τό, Diosc.
Mors, Ἄρης, εος, ὁ, Dion. Hal. anciptiti Morte, ἀγχιμάλου τῆς μάχης γενομένης, Thuc. Marte aequo, ἐξ ἴσου, Dem.
marsupium, μάρσιπος, ὁ, Xen. μαρσίπιον, τό, Poll. βαλαντιον, το, Luc.
martes, ωτός, ἡ, Plin.
martialis, ε, Ἄρειος, ειον.
martius, i. q. martialis.
Martius Mensis, Μουνυχιών, ῶνος, ὁ, Dem. Μαρτιος, ου, ὁ.
martyr, μάρτυρ, υρος, ὁ.
mas, ἄρρην, ενος, ὁ, Aristot.
masculesco, ἀρρενόομαι.
masculinus, ἀρσενικός, genus, γένος, Gramm. masculino genere, ἀρσενικῶς, Athen.
masculus, i. q. masculinus, puer, παῖς ἄρρην, Damosth. masculum reddo, ἀρρενόω, Synes. parto, ἀρρενογονέω, Philo.
massa, φύραμα, τό.
masso, φύραω, Diosc.
massula, μάζιον, τό, Hesych.
mastiche, μαστίχη, Diosc.
mastico, μαστιχῶ.
mastigia, μαστιγίας, ὁ, Lucian.
mastix, μάστιξ, ἡ, Plut. Cf. flagellum.
matella, οὐρητρίς, ίδος, ἡ, Schol. Aristoph. ἀγγεῖον οὐρητρίδων, Id.
matellio, i. q. matella.
matar, μάτηρ, ἡ, Dem. familiis, οἰκοδέσποινα, ἡ, Plut. matris mater, τιτθή, ἡ, Dem. matris frater, v. avunculus, matris soror, vide matertera, matre careus, ἀμήτωρ, ά, ὁ, matris amans, φιλομήτωρ, ὁ, ἡ, a matre, a porta matris, μητρόθεν.
matercula, μητρίδιον, τό, μητρακίον, τό.
materfamilias, οἰκοδέσποινα, ἡ, Plut.
materia, ὕλη, ἡ, Dem. — i. e. argumentum libri etc. ὑπόθεσις, ἡ, Schol. Dem.
materiarius, ὑλουργός, ὁ, Aelian.
materialis, ε, ὑλικός, Synes. ὑλικός, Plut. e materia constans, ἔνυλος, ον, Themist.
materiatio, a. materiatura, ξύλωσις, ἡ.
materior, ὑλαζομαι, Hesych. ξυλίζομαι, Id.
maternus, μητρικός, Poll. μητρῷος, Xen. paternus, πατρῷος, Poll. μητρῷα, τα, Dem.
matertera, ἡ θεία πρὸς μητρός, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφή, Dem.
mathematica, ae, μαθηματική, ἡ, sc. ἐπιστήμη, Plut.
mathematicus, μαθηματικός, ή, όν, quaestio, ζήτησις, Aristot.
matheis, μαθητής, ἡ, Aristot.
matricida, μητροκτόνος, ὁ, μητροφόνος, ὁ, ματροφόντης, ου, ὁ, μητραλοίας, ὁ.
matricidium, μητροκτονία, ἡ, μητροφονία, ἡ, matricidium committo, μητροκτονέω.
matriculo, γραμματίζω, τό.
matrimonialis, γαμικός, ή, όν, Plut.
matrimonium, γαμος, ὁ, Dem. Cf. conjugium.
matrix, μήτρα, ἡ, Lucian.
matrona, οἰκοδέσποινα, ἡ, Plut.
matronalis, ε, ὁ, ἡ, ἐπὶ τῆς οἰκοδεσποινῆς.
matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικός, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῆς.
matto, ψιλός, ὁ, ἡ, Aristoph.
matula, σκαφίον, τό, Aristoph. ἀμίς, ἡ, Plut.
maturate, ἐπισπεύδω, Hesych. Cf. festinatur.
maturatio, ἐπισπεύδεια, ἡ, perductia ad maturitatem, πεπανσμός, ὁ, Galen. πεπανσις, ἡ, Aristot.
mature, ὡραίως, Hippocr.
maturesco, πεπαίνομαι, Xen.
maturitas, ὡραιότης, ἡ, aetatis, ἥβη, ἡ, Isocr. fructuum, πεπανσις, ἡ, Theophr.
maturo, i. e. festino, ἐπιτείνω, Thuc. factum, ἐπισπεύδω τὸ ἔργον, Plut. — i. e ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τί, Diosc.
maturus, ut fructus, πέπων, ά, ὸν, Theophr. πεπειρος, ά, ὸν, Diosc. aetate, ἐκμαλός, Plut. ἡμαλός ἡλικίαν, ωτέρας, ον, virga, παρθένος, Plu. ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τοῦ γάμου, Dem.
matutinus, πρωΐμος, ον, πρωϊνός, ὀρθρινός, ἀρθρινός, tempus matutinum, ἑωθινόν, τό, ἑωθινή, ἡ, (sc. ὥρα).
maculeum, μαστυκλέιον, τα.
mavalo, v. malo.
Mavors, v. Mars.
maxilla, γένυς, ἡ, γνάθος, ἡ, σιαγών, ἡ, s. ὀφρύς.

Digitized by Google

maxime, μάλιστα, desiderare, πόθεῖν., Dem. omnium, maxime juniorum, ἁπάντων, μάλιστα δὲ τῶν νεωτέρων, Id. si maxime non aliquid, sed omnes, εἰ καὶ μάλιστα μή τινες, ἀλλὰ πάντες, Id. cum omnis — tum maxime illud, πάντα μὲν — μάλιστα δὲ τοῦτο, Id. πάντα μὲν — ἥκιστα δέ, Xen. maxima omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, Id. solo μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, Id. different, μέγιστον διαφέρουσι, Plato.

maximopere, σφοδρότατα, σφόδρα γε, Xenoph.

maximus, μέγιστος, Plato. natu, πρεσβύτατος, ἄτη, ατον, Dem. maximi facio, περὶ πλείστου ποιοῦμαι, Id. τιμώμαί τι πλείστου ἁπάντων, Id. τιμᾶν τι ἀπὸ πανσοῦ, Idem.

maze, μάζα, ἡ, Athen.

meabilis, διαβατός, πορεύσιμος, Plut.

meatus, διάβασις, ἡ, πορεία, ἡ.

mechanica, μηχανική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot.

mechanicus, μηχανικός, Aristot.

medela, ἰατρεία, ἡ, Plut. θεραπεία, ἡ, Herodian. adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινά, Plut.

medeor, ἰάομαι, alicui, τινί, Dem. ἰατρεύω τινί, Plut. θεραπεύω τινί, Isocr. νοσηλεύω τινί, Id. morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινός, Id. ἐπιτρέψω νόσῳ τινος, Xenoph. auribus alicujus, ἰάομαι ἀπό τινος, Dem.

mediastinus, δοῦλος μεσαύλιος.

mediator, μεσίτης, ὁ, μεσόδιος, ὁ, διαστρεψαμένος, ὁ, διαλλακτής, ὁ, συναλλακτής, ὁ.

medica, mulier, ἰάτρια, ἡ, Alex.

medicabilis, ἰάσιμος, ον, Pluto.

medicamen, v. medicamentum

medicamentarius, φαρμακευτικός.

medicamentarius, φαρμακοτρίβης, ὁ, Damasth.

medicamentum, φάρμακον, τό, Isocr. ἴαμα, τό, Plato. efficax, φάρμακον δεινόν, Plut. pro s. conficio, φαρμακεύω, Plato. medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, Isocrat. adhibeo aegrotanti, δίδωμι νοσοῦντι, Aelian. esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, Id. Cf. remedium.

medicatio, ἰατρεία, ἡ, Plut. ἴασις, ἡ, Luc. ἰάτρευσις, ἡ, Plut.

medicina, ora, ἰατρική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot. — i. e. medicamentum, v. medicamentum.

medico, s. medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, Isocr.

medicus, ἰατρός, ὁ, Isocr. θεραπεύων, ὁ, Id.

medicus, ἰατρικός, Plut.

medie, μέσως, Aristot.

medietas, μεσότης, ἡ, Plato. ἡμίσεια, ἡ, Dem.

medimnus, μέδιμνος, ὁ, Aristot.

mediocris, μέτριος, Dem.

mediocritas, μετριότης, ἡ, Damasth.

mediocriter, μετρίως, Dem. μέσως, Idem.

medioximus, μέσος, η, ον, Plut.

meditabunde, φροντιστικῶς.

meditabundus, φροντιστικός, Theophr. σύνοιδα, ὁ, ἡ, Isocrat.

meditamentum, μελέτημα, τό, Xen.

meditate, ἐσκεμμένως, Poll.

meditatio, μελέτη, ἡ, Thuc. μελέτημα, τό, Xen.

mediterraneus, μεσόγαιος, s. μεσόγειος, ὁ, ἡ, τὸ ἐν μεσογαίᾳ, μεσόχθων, ονος, ὁ, ἡ, regio mediterranea, μεσογαία s. μεσογεία, ἡ.

meditor, μελετάω, Thuc. λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, Dem ἐπινοέω, Xen. aliquid, σκοπτομαί τι, Isocr. ἐπιστοσύνη τι γνωμῆ, Idem.

meditullium, μεταίχμιον, τό.

medium, μεσότης, ἡ, Plato. μέσον, τό, Aristot. coeli, μεσουράνημα, τό, Basil. in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, Aristot. εἰς μέσον ὄγω, Plut. prodeo, εἰς μέσον παρίημι, Id. eine medio, ἄμεσος, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρός, Plato. medio carens, ἄμεσος, ον, Aristot.

medius, μέσος, Dem. ἀνάμεσος, Herodot. eum, μεσόν, Aristoph. — i. e. neutrius partis eom, μέσων, Xen. inter litigantes, μεταξύ, Aristot. media aestate, θέρους μεσούντος, Thuc. media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, Herodot. media nox, ἡ ἀναπαίζουσα νύξ, Herodian.

medulla, μυελός, ὁ, Galen. ἐγκεφαλίνη, ἡ, Luc. cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίνης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, αἰών, ὁ, Hippocr.

medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.

medullosus, μεμυελωμένος.

mehercule, οὐ τὸν Ἡρακλέα!

mejo, οὐρέω, sanguinem, αἷμα, Hippocr.

mel, μέλι, τό, Aristot.

melancholia, μελαγχολία, ἡ, Hippocr. μελαγχολικὸν πάθος, Id. laboro, μελαγχολῶ, Lucian.

melancholice, μελαγχολικῶς, Gal.

melancholicus, μελαγχολικός, ὁ, ὄν, Hipp. eum, μελαγχολικῶν, Lucian.

melior, κρείττων, ὁ, ἡ, alio aliqua re, τινός τινι, Ildu. ἀμείνων, ὁ, ἡ, melius est, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἤ, Id. βελτίων, ὁ, ἡ, Dem. meliorem reddo, βελτιόω, Philo. melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quom, ἀμείνονι χρώμενον, ἤ, Arist. αἱρετώτερος, melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, Xen.

meliorasco, βελτιόομαι.

melius, βελτιόνως, βέλτιον, Dem. ἄμεινον, id. me habeo, βελτίω, Luc.

meliusculo, μικρόν τι ἄμεινον.

mellarium, μελισσών, ῶνος, ὁ, Nax. μελιτουργεῖον, ου, τό.

mellarius, μελιτουργός, ὁ, ἡ.

mellarius, μελιτηρός, νος, ἀγγεῖον, Athen.

mellatio, μελίτωσις, ἡ, μελιτουργία, ἡ, Aristot.

melleus, μελιτώδης, ες, Lucian. μελιχρός, ά, ον, Synes.

mellificium, μελιτουργία, ἡ, Aristot.

mellifico, μελιτοαργέω.

melligo, μελίτωμα, τό, Diosc.

mellitus, μελιτώδης, ες, Theophr. μελιχρός, Lucian. mellitum facio, μελιτόω, Thuc.

melodia, μελῳδία, ἡ, Athen.

melomeli, μελόμελι, τό, Diosc.

melos, μέλος, τό, Herodian.

membrana, διφθέρα, ἡ, Thuc. ὑμήν, ὁ, Galen.

membranaceus, ὑμένινος, Athen. ἀμνιώδης, ες, Aristot.

membranula, ὑμένιον, τό.

membratim, μελῳδόν, Athen. κατὰ μέλη.

membrosus, μεγαλόμελος, ον.

membrum, μέλος, τό, κῶλον, τό, μέρος τι τοῦ σώματος, Dem. — i. e. pars Periadi, κῶλον, τό, Aristot.

memini, μέμνημαι, alicujus, τινός, Xen. μνημονεύω τινος, Plut. τί, Isocr. Cf. recordor.

memor, μνήμων, ὁ, ἡ, Lucian. μνημονικός, ἡ, ὄν, Synes. injuriarum, μνησικακός, ον, Dem.

memorabilis, ἀξιόλογος, ον, Aelian. ἀξιοπόνητος, ον, Herodot. ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.

memoratio, ἀπομνημόνευσις, ἡ, Plut.

memoria, μνήμη, ἡ, Dem. memoriae mandere aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, id. revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινός, id. memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινός, Isocr. retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινός, id. abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαί τινος, Dem. ἀφανίζειν μνήμην τινός, id. memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, Aelian. vir plus memoriae, ὁ τῆς εἰδίας μνήμης, Synes. antiquissimo post hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Aristid. nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dam. majorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, Idem.

memoriales, μνημονικός, Synes.

memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, Xen. ἀπὸ στόματος λέγειν τι, Plut.

memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τί, Xen. Cf. commemoro, narro.

mendo, σταίσμα, Plut. ἁμάρτημα, τό, Dem.

mendaciter, ψευδῶς, Thuc.

mendacium, ψεῦδος, τό, Dem. ψευδές, τό, id. ψευδολογία, ἡ, Isocr. dicere, λέγειν ψεῦδος, Dem. λέγειν τὰ ψευδή, id. immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμέγεθες, Demosth. mendaciis fallo, ψεύδομαι, idem.

mendacinculum, ψευδύλλιον, ου, τό.

mendax, ψευστής, ὁ, Dem. ψευδόμενος, ὁ, id. ὁ μὲν μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, idem.

mendico, γυνὴ πτωχή, s. πτωχεύουσα.

mendicabulum, προσαίτης, ὁ, Plut.

mendicatio, προσαίτησις, ἡ.

mendicitas, χρεία, ἡ, Demosth. πτωχεία, ἡ, Aristoph. extreme mendicitate laborare, πάντα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, Aelian.

mendico, πτωχεύω, — προσαιτέω, μεταιτέω, ἐπαιτέω, (τινά τι.)

mendiculus, πτωχάριον, τό.

mendicus, πτωχός, γυμνός, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὤν, πτωχεύων, mendicus sum, ἐν πόσῳ ἀπορίᾳ sivo ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις εἰμί, fio, εἰς ἔσχατον ἀπορίαν καθίσταμαι sive ἔρχομαι.

mendicus, ἰ, πτωχός, ὁ, — πτωχεύων, ὁ, προσαίτης, ἐπαίτης, μεταίτης, ἀγύρτης.

mendosus, σλημμελής, Galen.

mendosus, σλημμελής, ές, Plato.

mendum, σλημμέλημα, τό, Plut. σφάλμα, τό, id.

meninx, μήνιγξ, γος, ἡ, Aristot.

mens, νοῦς, contr. νοῦς, τοῦ, ὁ, Dem. διάνοια, ἡ, id. γνώμη, ἡ, Hippocr. φρήν, ἡ, idem.

mentis compos, ὄνους, ὁ, ἡ, Xenoph. ἔμφρων, ὁ, ἡ, Thuc. ἐντὸς ἑαυτοῦ γιγνόμενος, Herodot. non compos, ἐκπλαγὲν τὸν φρενῶν, id. mente captus, φρενὸς πεπηρωμένος, ου, ὁ, Plato. in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι ἐπὶ νοῦν, Dem. ὑπέρχεσθαί τινι,

Digitized by Google

Plotn. mente aliquid agere, s. perpendere, ἐπιστοῦν τι γνώμῃ, Isocrat. διανοεῖσθαί τι, id. mens sono, γνώμη εὐσταθής. Aretaeus.

menso, τραπεζῶ, ῶ, Xen. mensam Persico more instructam opponere, τράπεζαν Μηδικὸν παρατιθέναι, Thucyd. secunda, τραγήματα, τά, Al. Aphrod. ἐπιτραπεζώματα, τά, Athen. mensarum suscelo, τραπεζοῦς, ὁ, Hom.

mensarius, τραπεζίτης, ὁ, Plut. sumi, τραπεζιτεύω, Poll.

mensio, μέτρησις, ἡ, Plut.

mensis, μήν, μηνός, ὁ, qui ocex mensium est, ἑξάμηνος, ον, Aristot. octo mensium, ὀκτάμηνος, ον, etc. menses mulieris, ἐμμηνία, τά, Diod. Sic.

mensor, μετρητής, ὁ, Dinarch.

menstruolio, ἐμμηνος, ον, purgatio, κάθαρσις, Dioec.

menstruum, ἐμμηνα, τά, Dioec. ἐμμήνια, τά, id. τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, id.

menstruus, ἐπιμήνιος, ον, sacra festo, ἐπιμήνια ἱερά, Rdt.

mensulx, τραπεζίον, τό, Hesych.

mensura, μέτρον, τό, Aristot.

menta, s. mentha, ἡδύοσμος, ἡ, Dioec.

mentastrum, ἡ ἀγέοσμος ἄγριος.

mentigo, λειχὴν, ῆνος, ὁ, Dioec.

mentio, μνεία, ἡ, Dem. μνεία, ἡ, id mentionem facere s. mijicere alicujus, μνησθῆναί τινος, Isocr. τι, id. περί τινος, id. μνείαν ποιεῖσθαί τινος, id.

mentior, ψεύδομαι, — λέγω ψεῦδος sive ψευδῆ, ψευδολογία, ἀλαζονεύομαι, cf mendacium.

mento, μακρογένειος, ον, Bud.

mentula, πέος, ἔους, Aristoph.

mentum, γένειον, τό, Xen. demulceo, ὑπογενειάζω, Suoes.

meo, βαίνω, Plato. ἔειμι, Thuc.

meracus, ἄκρατος, ον, Lucian. ζωρός, ά, όν, vinum, οἶνος, Dioec.

mercabilis, ὠνιος, ον, Aeschin.

mercatio, ἐμπόρευσις, ἡ.

mercator, ἔμπορος, ὁ, Plato.

mercatorius, ἐμπορικός, ή, ὸν, Dem.

mercature, ἐμπορία, ἡ, Isocr.

mercatus, ου, ἐμπόρευσις, ἡ.

mercedula, μισθάριον, τό, Athen.

mercenarius, μισθωτός, ὁ, Plato. ὀνόμισθος, ὁ, Lucian. μισθοφόρος, ὁ, Plato. qui manibus victum quaerit, χειρώναξ, ὁ, Lucian.

merces, μισθός, ὁ, Dem. μισθοφορά, ὁ, Thuc. mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθοῦ ποιεῖν τι, Lucian. circumdem capio, μισθὸν φέρω, Thuc. pro labore ab aliquo petu, ἀπαιτεῖν τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, mercede loco alicui aliquid, μισθοῦν τι τινι, Dem. conduco aliquem ad aliquid, μισθοῦμαί τινα ἐπί τινι, id. bajuli, φορετρον, τό, Poll. doctoris, διδακτρον, τό, id. medici, ἰάτρον, τό, Xen. judicis, δικανικόν, τό, Lucian.

mercimonium, ἐμπορία, ἡ, Isocr. ὠνόγαμμα, τό, Aeschin.

mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τί παρά τινος, Dem. aliquid pecunia, ὠνοῦμαί τι χρήματα, Aristot. χρήματι, Theophr.

Mercurius, Ἑρμῆς, ὁ, Thuc.

merda, σκώρ, σκατός, τό, Aristoph. κόπρος, ἡ, id. ἀποπάτημα, τό.

merc, ἀκράτως, Lucian.

merenda, πρόδειπνον, ου, τό.

merco, vel mereor, μισθοῦσθαι, Polyb. μισθὸν φέρω, Thuc. stipendium, στρατεύομαι, id. emporo, ἐπαίρω, Plut. bene de aliquo, εὖ ποιεῖν τινά, Dem. male de aliquo, κακῶς ποιεῖν τινά, id.

meretrix, ἑταιρικῆς.

meretricius, ἑταιρικός, Philostr. vita, ἑταιρικός, ή, Aeschin. οἱ γάμοι καθημερινοί, Dem.

meretricor, ἑταιρεῖν, Aeschin.

meretricula, ἑταιρίδιον, τό, Plut.

meretrix, ἑταίρα, ἡ, Plato. ἑταιρίστρια, ἡ, id. ἑταιρίς, ἡ, Athen. Cf. scortum.

merges, δόμη, ἡ.

mergo, βαπτίζω, Cf. immergo.

mergus, αἴθυια, ἡ, Aristot.

meridialis, s. meridianus, μεσημέριος, ον, μεσημβρινός, ή, ὸν, Proclus.

meridixlio, μεσημβρίασις, ἡ.

meridies, μεσημβρία, ἡ, Thuc.

meridior, μεσημβριάζω, Plato.

merito, ἀξίως, Dem. et convenienter fieri, εἰκότως καὶ προσηκόντως γίγνεσθαι, Isocr. consequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, Dem.

meritum, ἀξία, ἡ, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, Plato. ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, Dem. — i. e. beneficium, εὐεργέτημα, τό, Xen.

meritus, ἄξιος, α, ον, Xen.

merso, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινα, Plut.

merculo, κόσκυρος, ὁ, Aristot.

merum, ἄκρατον, τό, Lucian.

merus, ἄκρατος, ον, Luc.

mero, ἐμπόρευμα, τό, ὄνιον, τό, Dem.

mesenterium, μεσεντέριον, τό, Aristot. μεσεντερίον, τό, Hippocr.

mesocraniolum, μεσόκρανον, τό, Poll.

mespilum, μέσπιλον, τό, Theophr.

mespilus, μεσπίλη, ἡ, Theophr.

Messias, Μεσσίας, ὁ, N. T.

messis, θερισμός, ὁ, Hesych. messem facio, θερίζω, Xenoph.

messor, θεριστής, ὁ, Dem.

messorius, θεριστικός, fale, θεριστήριον, τό, θεριστῆρον, τό.

meta, κῶνος, ὁ, Aristot. - i. e. terminus, ὅρος, ὁ, Dem. metam pono, τιθέναι ὅρον, id. σκοπός, ὁ, ad metam propositam collimo, κατόπτευε σκοπὸν στοχάζομαι, Isocr.

metallicus, μεταλλικός, ή, ὸν, Aristot. ότα, μεταλλευτικά, ῶν, Laert.

metallicus, μεταλλεύς, ὁ, Poll.

metallum, μεταλλον, τό, Dioec. erno, μεταλλεύω, Lucian. metalli scrutatio, μεταλλεία, ἡ, Plut.

metamorphosis, μεταμόρφωσις, ἡ.

metaphora, μεταφορά, ἡ, Aristot.

metaphysico, μεταφυσικά, ῶν, Aristot.

metatheeis, μετάθεσις, ἡ, Gramm.

metatin, μέτρησις, ἡ, Plut.

metator, διαστάτης, ὁ.

meteorum, μετέωρον, τό, Aristot.

methodus, μέθοδος, ἡ, Aristot

meticulose, περιδεῶς, Dem. ψοφοδεῶς, Theophr.

meticulosus, ἄτολμος, ον, Dem. Cf. timidus.

metior, μετρέω, aliquo re, τινί, Plut. aliquid, τί, Dem. bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, Plato.

meto, θερίζω, Xen ἀμάω, Theophr.

metor, μετρέω, Dem. castamesrem, Xen. castra, στρατοπεδεύω, Plut. στρατοπεδεύομαι, Isocr. alicubi, ἱδρύω στρατόπεδον ἔν τινι, Herodot

metricus, μετρικός, ή, ὸν.

metropolis, μητρόπολις, ἡ, Thuc.

metropolita, μητροπολίτης, ὁ.

metrum, μέτρον, τό, Aristot.

metulo, κανθίδιον, τό, κανθάριον, τό.

metuo, φοβέομαι, ne, μή, Dem. alicui, ὑπέρ τινος, id. rebus alicujus, ὑπὲρ πραγμάτων τινός, id. aliquem, τινά, Isocr. aliquid et consternor, τί καὶ ταράττομαι, Dem. supra modum, πέρα τοῦ μέτρου, Dem. tanto magis aliquem, τοσούτῳ μᾶλλον δέδοικά τινα, Isocr. potentiam alicujus, δύναμιν τινος, Dem. vindictam deorum, δίκας τοῖς θεοῖς, Xen. metuendum est hoc, δεινὸς ἐστι τοῦτο, id. ne, κίνδυνός ἐστι, μή, Isocr. ut hoc possit consistere, φόβος, πῶς οὐ στήσεται τοῦτο, Dem.

metus, φόβος, ὁ, Dem. δέος, τό, Isocr. metum iojicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινι, Dem. ἐγγίζεσθαί τινι φόβον, id. παρέχειν φόβον τινί, id. versari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ, Dem. esse in metu magno, ἀθυμίαν ἔχειν πολλήν, Xen. ædifici metu, γίγνεσθαι φόβον τινί, id. emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ, id. tollere, eximere metum alicui, ἀπαιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινός, id. ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ δέους, Isocrat. evanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος, Dem. metu perculsus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέους, Aelian.

meus, ἐμός, pater, πατήρ, Dem. denunciatio, ἐμὴ πρόπυλος, id. corpus, ἐμὸν σῶμα, id. meopte consilio, ἐμοῦγε ἕνεκα.

mica, ψιξ, ψιχός, ὁ vel ἡ, -ψις, ψιδος, ἡ, ψιχίον, ου, τό.

mico, σείλβω, Aristot.

micturio, οὐρεῖν, Aristoph.

migratio, μετοίκησις, ἡ, Plato. ἀπαλλαγή, ἡ, Basil. ἀποδημία, ἡ, Isocr.

migro, μετοικίζομαι, Isocr. alicunde aliquo, μεταβαίνω ἐκ τινος εἰς τι, Herodot. e domo, ἐκοικίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. in insulam, ἀποδημῶ εἰς νῆσον, Isocr.

miles, στρατιώτης, ὁ, Dem. στρατιώτης, ὁ, id. milites colligere s. conscribere, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, Dem. καταλέγειν, id. habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου, id. cogere, συνάγειν, id. alere, τρέφειν, id. emittere, ἀπιέναι, id. dimittere, διαλύειν, Isocr. emeritus, στρατιώτης ἀφειμένος, Aristot. ἀπαλλαγείς, ὄντος, id. strenuus, ἀγαθός, Dem. nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος, id. domesticus, οἰκεῖος, mercenarius, μισθοφόρος, id. classicus, ἐπιβάτης, ὁ, Xenoph.

militaris, στρατιωτικός, tentorium, σκηνή, Xen. res, στρατιωτικα, ῶν, τά, Thuc.

militariter, στρατιωτικῶς, Thuc.

militia, στρατεία, ἡ, Dem. στρατιά, ἡ, Xen in militiam egredior, ἐκβαίνω εἰς στρατείαν, id. una cum alio, συνεπιστρατεύω, Dem. e militia cessatio, ἀστρατεία, ἡ, Dem. militiae desertor, ἀστρατευτος, ὁ, id.

milito, στρατεύω, Dem. στρατεύομαι, id. pro stipendio, μισθοῦ, Xen. alicui, τινί, Gregor. sub aliquo, ὑπό τινι, Plut

milium, κεγχρος, ὁ, ἡ, Dioec

mille, χίλιοι, αι, α, Isocr.

millesimus, χιλιοστός, ή, όν.

milliare, μιλιαρεῶν, τό, σημεῖον, τό, intra centesimum milliare, ἐντὸς πέμπτου ἑκατοστοῦ, Hdn.

milliarius, χιλιαῖος, αία, αῖον

millies, χιλιακις, millies plaries, χιλιοπλασίως.

milvus, ἰκτίν, ῖνος, ὁ, Aristoti

mima, ὑποκριτής, ἡ.

Digitized by Google

minimicus, ὑποκριτικός, Dem. Phal.
mimus, ὑποκριτής, ὁ, Plut. μίμος, ὁ, Hdn.
mina, μνᾶ, ἡ, Dem.
minax, ἀπειλή, ὁ, Drm. minas intendo alicui, ἀπειλῶ τινί, Xen. minis parco, φείδομαι ἀπειλῶν, Luc. minis terreor, ἀπειλοῦμαι, Xen.
minaciter, ἀπειλητικῶς, Herodot.
minatio, ἀπείλησις, ἡ.
minax, ἀπειλητικός, Plato.
mineralia, μέταλλα, τά.
Minerva, Ἀθηνᾶ, ἡ, Lucian. crassiore, παχυτεχνικῶς, Galen.
minerval, δίδακτρον, τό.
mingo, vide micio.
miniaceus, μιλτώδης, ες, Athen. μίλτος, color, χρῶμα, Plut.
miniario, μιλτωχία, ἡ.
minime, οὐδαμῶς, Dem. οὐδαμῶ, justus, δίκαιος, Dem. neminem et minime omnium Thebanos, οὐδένα καὶ πάντων ἥκιστα Θηβαίους, id.
minimum, ἐλάχιστον, Dem. quinquagintaed minimum, πεντήκοντα τοὐλάχιστον, idem.
minimus, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, Thuc.
minio, μιλτοῦν.
minister, ὑπηρέτης, ὁ, Dem διάκονος, ὁ, id. θεραπευτής, ὁ, Plut. praebere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινί, Item. uti aliquo ministro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, id. publicos, δημόσιος, ὁ, Dem. δημόσιος, ὁ, id.
ministerium, ὑπηρεσία, ἡ, Isocr. διακονία, ὁ, idem.
ministra, θεράπαινα, ἡ, Dem. θεραπαινίς, ἡ, id. ὑπηρέτις, ἡ, Xenoph.
ministrator, i. q. minister.
ministratorius, ὑπηρετικός, Xenoph.
ministro, ὑπηρετῶ, alicui, τινί, Dem. aliquid, τί τινι, Isocr. domino, διακονεῖν δεσπότῃ, Dem. amicis, ὑπουργεῖν φίλοις, Isocr.
minitor, vide minor.
miniatum, μίλτος, ἡ, Diosc.
minor, oris, ὕσσων s. ὕττων, ὁ, ἡ, spes, ἐλπίς, Thuc. ἐλάττων s. ἐλάττων, ὁ, ὁ, Dem. μείων, ὁ, ἡ, Xen. tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, Isocrat. aetate, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ἀστεροῖζον.
minor, ἀπειλῶ, alicui mortem, τινί θάνατον, Dem. Cf. minae.
minuo, ἐλαττῶν, aliquid, τί, Isocrat. ἔλαττον ποιοῦμαί τι, id. μειῶ τι, Xen. κολάζων, τι, Plato.
minurio, μινυρίζω, Plato.
minutio, μείωσις, ἡ.
minor, μείον, habeo, – i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, Xen. ἔλασσον ἔχω, Item. procul, ἐλάσσων ἀπεῖναι, Thuc. quam par est, ἐνδεεστέρως, ἢ προσῆκεν, Dem. τοῦ προσήκοντος, Plato. paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδεῖν τὰς ἀπλίτας, Polyb. paullo minus centum annis, ἔτη οὐ πολὺ ἀποδεῖν τῶν ἑκατόν, Lucian.
minusculus, ὀλιγώτερος.
minutal, μυττωτόν, τό, Aristoph.
minutatim, λεπτομερῶς.
minutia, λεπτόν, τό.
minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.
minutio, μείωσις, ἡ.
minutulus, ὑπόλεπτος, ον.
minutus, λεπτός, ή, όν, Aristot. μικρός, ά, όν, Dem.

mirabilis, θαυμαστός, Xen. θαυμάσιος, Isocr.
mirabiliter, ἀγαμένως, Plato. θαυμαστῶς, idem.
miraculum, θαῦμα, τό, facio, ποιῶ, Xen. edo, θαυματουργῶ, Damasc.
miratio, θαυμασμός, ὁ, Hippocr.
mirator, θαυμαστής, ὁ, Plut.
mire, θαυμαστῶς, Plato.
mirifice, θαυμαστῶς, Plato.
mirifico, θαυμαστῶ, Plut.
mirificus, θαυμαστός, Demosth.
miror, θαυμάζω, aliquid, τί, Luc. aliquem ob aliquid, τινα τινος, Plut. τινά ἐπί τινι, Xen. τινά τινος, Dem. aliquem, τινός, Isocr. ἄγασμαί τινα, Isocr. τινός, Xen. eunf. admiror.
mirus, θαυμάσιος, Dem. θαυμαστός, Isocr. non est mirum, εἰ, οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ, id. mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, Lucian.
miscellanea, σύμμικτα, τά.
miscellaneus, σύμμικτος, ον, Thuc.
misceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, Plato. aliquid cum aliquo, ἀναμιγνύναι τί τινι, Plut.
miser, ἄθλιος, Dem. ταλαίπωρος, ον, id. et infelix, ταλαίπωρος καὶ δυστυχής, id. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, Dem. sum, ταλαιπωρῶ, id.
miserabilis, ἐλεινός, Dem. οἰκτρός, id.
miserabiliter, ἐλεεινῶς, Dem. οἰκτρῶς, id.
miseratio, ἔλεος, ὁ, ἐλεημοσύνη, ἡ, οἶκτος, ὁ, οἰκτιρμός, ὁ.
miserae, ἀθλίως, et male belligerare, καὶ κακῶς πολεμεῖν, Dem. tractari ob aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι, Isocr.
miseror, ἐλεῶ s. κατελεῶ τινά, οἰκτείρω, κατοικτείρω et κατοικτίζομαί τινα, εἰσέρχεταί με ἔλεός τινος.
miserosco, i. q. miseror.
miseret me, vide miseror.
miseria, ταλαιπωρία, ἡ, Isocr. et calamitas, ἀτυχία καὶ συμφορά, id. cf. calamitas
misericordia, οἰκτιρμός, ὁ, ἐλεημοσύνη, ἡ, ἔλεος, ὁ, οἶκτος, ὁ, misericordia afficior, ἔλεος εἰσέρχεταί με τινος, Philo. animum ad misericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, Plato. ad misericordiam aliquem provocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, Herodian. adducere lacrimis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρύοις προσάγεσθαί τινα εἰς ἔλεον, Antiph. εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινα, Diod.
misericors, ἐλεήμων, ὁ, ἡ, Dem. ἐλεεινός, id. συμπαθής.
miseror, i. q. miseror
missile, βέλος, ἡ, Suid. βέλος, τό, Herod.
missio, πέμψις, ἡ, Thuc. πομπή, ἡ, Plato.
missito, προσαναπέμπω.
missus, i. q. missio.
missus, πεμφθείς, missum facio aliquem, ἀφίημί τινα, Dem. missum facio uxorem, πρόπεμπω τὸν γάμον, Plut.
mistura, μίξις, ἡ, Lucian.
mite, ἐπιεικῶς, Isocr.
mitello, μιτρίδιον, τό.
mitesco, πραΰνομαι, Xenoph. – i. e. maturesco, πεπαίνομαι, id.
mitigatio, πραότης, ἡ, Aristot.
mitigo, πραΰνω, aliquid, τί, Plato. aliquem, ἡμερῶν τινά, Isocr. κατατρεῦθω τινά, id.

mitis, πρᾶος, homo, ἀνήρ, Dem. ἐπιεικής, ές, id. cf. mansuetus. 2) i. e. maturus, ὡραῖος, fructus, καρπός, Galen. cf. maturus.
mitra, μιτρα, ἡ, Herodot.
mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, Xen. nunciam ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρός τινα, Isocr.
mobilis, κινητός, Aristot.
mobilitas, εὐκινησία, ἡ.
mobiliter, εὐκινήτως, εὐκινήτως.
moderate, μετρίως, omore divitias, ἀγαπῶν τὸν πλοῦτον, Dem. vitam, κοσμίως ζῆν, relinquere uti, συμμετρῶς ἀπολαμβάνειν τῶν ὑπαρχόντων, Isocr.
moderatio, μετριότης, ἡ, Dem. χαμαιζηλία, τά, Isocr. – i. e. gubernatio, κυβερνήσις, ἡ, ἡ, Bas. διοίκησις, ἡ, Dem. ἐπιστασία, ἡ, Philo.
moderator, διοικητής, ὁ, Plut. κυβερνήτης, ὁ, Lucian.
moderatus, σωφρονικός, Lucian. μέτριος, homo, ἀνήρ, Dem. συμμετρικός, ον, labor, πόνος, Isocr.
moderor, οἴδυον, currum, ἅρμα, Isocr. rem, πρυτανεύω τὴν εἰρήνην, id. reipublicam, διοικῶ τὰ πολιτικά, Plato alicui, ἐπιστατῶ τινι, Plut. τινός, Xen.
modo, esto, σωφρόνει, τίνεσε, ζῆν, Dem. κοσμίως ζῆν, Isocr. facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, id.
modestia, σωφροσύνη, ἡ, Dem. κοσμιότης, ἡ, Aristot.
modestus, σώφρων, ὁ, ἡ, Dem. κόσμιος, et justo respublica, καὶ δικαία πολιτεία, Isocr. μέτριος, et prudens vir, καὶ σώφρων ἀνήρ, Dem
modice, μετρίως, Dem.
modicum, μέτριον, τό.
modicus, ὀλίγος, cf. parvus.
modificatio, διαμέτρησις, ἡ.
modificor, διαμετρῶ, Plut.
modiolus, ψωχίδιον, τό.
modius, μόδιος, ὁ.
modo, ἄρτι, ἤδη, ἀρτίως, modo dicebam hoc, ἀρτίως εἶπον τοῦτο, Dem. id. ἐνεγκὸς, ut modo plagos occepit, ἐνεγκὸς ἐπλάγη, Dem. 2) μόνον, id. πλήν, ἀλλά, πλὴν ἀλλά, dicam; modo tu audi, λέγω δέ, ἀλλὰ σύγε ἄκουσον. 3) modo – modo, τότε μέν – τοτε δέ, ὅτε μέν – ὅτε δέ, ἄρτι μέν – ἄρτι δέ, νῦν μέν – νῦν δέ, non modo – sed etiam, οὐ μόνον – ἀλλὰ καί.
modulamen, ἐπῴδημα, τό.
modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.
modulatio, μελῳδία, ἡ, Athen. ῥυθμός, ὁ, Aristot.
modulator, μουσουργός, ὁ, Luc. μελῳδός, ὁ, id.
modulor, ἐπῳδεῖν, Lucian. μελῳδεῖν, Athen.
modulus, μέτρον, τό, Dem. ῥυθμός, ὁ, Aristot.
modus, i. e. mensura, μέτρον, τό, Lucian. – i. e. ratio, τρόπος, ὁ, Plut. modum servo, τοῦ μέτρου τυγχάνω, Aristot. virtus quae modum, ordinem ac disciplinam servat, εὐταξία, ἡ, Cebes. μετριάζω, Dem. excedo, non servo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, Dem Phal. ὑπερβάλλω ὅ τινι, Aristot. supra modum, παρακαίρως, Isocr.
moechia, μοιχεία, ἡ, μοιχεία, ἡ, μοιχαλίς, ἡ, μοιχεύουσα, ἡ.
moechor, μοιχεύω.
moechus, μοιχός, ὁ, μοιχεύων, ὁ.

Digitized by Google

moenia, τείχη, τά, Dem.
moereo, v. maereo, moeror etc.
moeste, v. moeste, maestus etc.
mola, μύλη, ἡ, molem nerso, μύλην στρέφω, περιάγω, περιφέρω, Poll.
molaris, μυλικός, lapis, λίθος, N. T. μυλίτης λίθος, Galen. deus, μυλίτης θεός, Aristot.
molendinum, μύλη, ἡ, Poll. aquarium, ὑδρομύλιον, τό, Pandect.
moles, βάρος, τό, Plato. ὄγκος, ὁ, Plut.
moleste, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τι, Dem. ἀηδῶς φέρω τι, Idem. ἄχθομαι τι, Xenoph. et graviter fero aliquid, λυπηρῶς καὶ βαρέως φέρω τι, Isocr. fero rem, δυσχερῶν τὸ πρᾶγμα, Dem.
molestia, ἀηδία, ἡ Dem. κακοπάθεια, ἡ, Cebes. molestiis adficere aliquem, sive molestiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ὄχλον, Plato. κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, Dem. βαρύνειν τινά, Xenoph. λυπεῖν τινα, id. ἄχλον παρέχειν τινί, Plato. aliquam molestiam exhibere, ἀνιᾶν τι, Xenoph. sustinere, πράγματα ἔχειν, Dem.
moleste, ἐστιᾶν, Aristoph. conf. molestia.
molestus, λυπηρός, Dem. ἀηδής, ες, id. ἀνιαρός, ά, όν, id. χαλεπός, id. δυσχερής, ες, Isocr. sum alicui, ἐνοχλῶ τινά, id. τινί, id.
molimen, κατασκεύασμα, τό, Aristot.
molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπί τινα, Dem. aliquid, ἐπιχειρῶ τινί, Plat. τυρεύω τι, Dem. et machinor contra rempublicam, πρηγματεύομαι καὶ παρασκευάζομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, id. bellum, πολεμοποιῶ, Xen.
molito, παρασκευά, ἡ, Thuc. in mola, ἄλετος, ὁ, Pul..
moliter, μυλωθρός, ὁ, Athen.
molitrix, ἀλετρίς, ἡ, Plot.
molitura, ἄλετος, ὁ, Plut.
mollesco, μαλακίζομαι, Lac.
mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, Gal.
mollis, μαλακός, Xenoph. sum, μαλακίω, id.
molliter, μαλακῶς, Xenoph.
mollitie, v. molliter, μαλακότης, ἡ, Plut. animi, μαλακία, ἡ, Aristot. ἀβρότης, ἡ, Xen.
mollitudo, ἀπαλότης, ἡ, Xen.
molliusculus, ὑπομαλακός, ον.
molo, ἀλέω, Diosc. καταλέω, Hippocr.
moly, μῶλυ, τό, Diosc.
momentaneus, ἀκαριαῖος, navigatio, πλοῦς, Dem.
monumentum, χρονή, ἡ, Plut. - i.e. punctum temporis, ἀκμής, τό, Poll. ἀκμὴς χρόνος, Dem. momento temporis, ἐς ἀκμὴ χρόνου, Aristoph. ἐν ἀκμῇ χρόνου, Lucian. ἐν ἀκμῇ, id.
monacha, μονάχη, ἡ, μονάστρια, ἡ, Pand.
monachatus, us, μοναχισμός, ὁ.
monachus, μοναχός, ὁ, Dion. Ar. μοναστής, ὁ, Naz. ἀσκητής, ὁ, Basil.
monarchia, μονάρχης, ὁ, Thuc. μόναρχος, ὁ, Aristot. sum, μονάρχω, Strabo.
monarchie, μοναρχία, ἡ, Herodot.
monasterialis, μοναστικός, μοναχικός, Dion. Ar.
monasterium, μοναστήριον, τό, ἀσκητήριον, τό, Gregor.
moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινί, Plato. aliquid alicui, παραινῶ τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι, id. quae decent, ὑπαγορεύω τινί, ἃ δεῖ ποιεῖν, id. Conf. admonco, hortor.
moneta, νόμισμα, τό, Aristot. proba, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, Aristoph. monetam cudo, νόμισμα κόπτω, Aristot. monetam falsam cudo, νόμισμα παρακόπτω, Lucian. νόμισμα παραχαράττω, Suid.
monetario officina, ἀργυροκοπεῖον, τό, Athen.
monetarius, ἀργυροκόπος, ὁ, Plut. falsus, παραχαράκτης, ὁ, Pandect.
monialis, μοναστρια, ἡ, Pandect.
monile, δρμιον, τό, περιδρμιον, τό, ὑποδρμιον, τό, διαρμίδη, ἡ, ὅρμος, ὁ.
monimentum, μνημεῖον, το, virtutis reliquo in omne aevom, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, Isocr. ὑπόμνημα, τό, esse posteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, idem.
monitio, νουθέτησις, ἡ, Isocr. νουθεσία, ἡ, Plato.
monitor, νουθετών, ὁ, Isocr. παραινών, ὁ, id.
monitorius, παραινετικός, Isocrat. προτρεπτικός, Clem. Alex.
monitum, s. monitus, us, παραίνεσις, ἡ, Xen. παράγγελμα, τό, id. monitu dei, ἐκ θεοῦ, Hom. Hal.
monoceros, μονοκέρως, ὁ, Aristot.
monoculus, v. unoculus.
monopola, μονοπώλης, ὁ.
monopolium, μονοπώλιον, τό, Aristot. exercco, μονοπωλέω, Strabo.
mons, ὄρος, τό, Dem. montis cacumen, τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους, Herodot. ἀκρώρεια, ἡ, Plato. latus montis, πλευρόν, ἡ, Polyb. radix sive ima pars montis, ὑπώρεια, ἡ, Plut.
monstrabilis, δεικτός, ἡ, ὸν.
monstratio, δείξις, ἡ, Herodian.
monstro, δείκνυμι, aliquid, τί, Thuc. Cf. ostendo.
monstrose, τερατικῶς, Plut.
monstrosus, τερατώδης, ες, Isocrat. τερατικός, ον, Aelian.
monstrum, τέρας, τό, Isocr. τερατεία, τό, Suid. parto, τερατεύω.
montanus, ὀρεινός, regio, χώρα, Xen. ὀρεινός, ον, Aristot.
monticola, ὀρεινός, ὁ.
monticolus, ὄρειον, τό.
montosus, ὀρεινός, ον, Lucian. ὀρεινός, ἡ, ὸν, Xenoph.
monumentum, v. monimentum.
mora, διατριβή, ἡ, Dem. ἀναβολή, ἡ, id. μέλλημα, το, Aeschin. μέλλησις, ἡ, Thuc. moram interpono, ἀνέω, ποιοῦμαι ἀναβολήν, idem. διατρίβειν ποιοῦμαι, Dem. sine mora, ἀνυπερθέτως, Plato. ἀμελλητί, idem.
moralis, ἠθικός, ἡ, ὸν, Aristot.
morator, μελλητής, ὁ, Aristot.
moratus, εὐδιαμόνης, bene, εὐήθης, ες, Aristot.
morbidus, νοσώδης, ες, Plut. νοσερός, Xen. νοσηρός, Plut. νοσακερός, Aristot. ἐπίνοσος, ον, id.
morbosus, i. q. morbidus.
morbus, νόσος, ἡ, Dem. νόσημα, τό, id. ἀῤῥωστία, ἡ, id. ἀῤῥώστημα, τό, id. qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος ἐξ ἧς τις εἰς τοὔσχατον ἔρχεται, Demosth. difficilis et qui magnam lenitatem et curam requirit, νόσημα χαλεπὸν καὶ πολλῆς εὐτυχίας καὶ ἐπιμελείας δεόμενον, id. regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν, Dem. in morbum incido, νόσος ἐπιγίγνεταί μοι, id. συμβαίνει μοι ἀῤῥώστημα, id. morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, id. παρεῖναί τινι ἀῤῥωστίαν, Isocr. πάσχειν τι πάθος, morbum corare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, id. evadere e morbo, ἀποφεύγειν τὸν νόσον, Dem. consumi morbo, ἀποθνήσκειν ἐκ τῆς νόσου, Isocr.
mordacitas, δηκτικόν, τό.
mordax, δηκτικός, ἡ, ὸν, Athen. δάκνων, ὁ, Plut. δακτώδης, ες, Galen.
mordeo, δάκνω, Plut.
mordicus, ὀξύς, Aristoph. tenere, ἀκρίς ἔχειν, Aelian.
moretum, μυττωτόν, τό.
morihondus, ἀποθνήσκων, ουσα, ον.
morigero, ὑπουργέω, alicui, τινί, Plut. ὑπακούω τινός, Thuc. τινί, Dem.
morigeros, κατήκοος, ον, Plut. πειθήνιος, ον, Clem. Al.
morio, μωρός, ὁ, Lucian. γελωτοποιός, ὁ, id.
morior, θνήσκω, Xenoph. ἀποθνήσκω, Dem. τελευτάω, id. τὸν βίον τελευτῶ, τελέω, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω, Dem. Isocr. Xen. ritu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ, vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τοῦ τραύματος, Dem. ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς, id. per crucietum, τελευτάω αἰκισθείς, Dem. volens, ἀποθνήσκω ἑκούσιος, id. ante diem fatalem, τελευτῶ πρὸ μοίρας, Isocr.
moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, Isocr. Cf. moro.
morose, δυσκόλως, Dem.
morositas, δυσκαρτερία, τό, χαλεπότης, ἡ, Isocr.
morosus, δυσκάρτερος, ον, Dem. δύσκολος, ον, id. χαλεπός, id.
mors, θάνατος, ὁ, Dem. τελευτή, ἡ, id. τελευτὴ τοῦ βίου, Isocr. fatalis et naturalis, ἐκ τῆς εἱμαρμένης καὶ αὐτόματος θάνατος, Dem. violento, θάνατος βίαιος, id. morte violenta occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, idem. mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτόν, Aristot. διαχειρίζειν ἑαυτόν, idem.
morsus, us, δῆγμα, τό, Plut. δῆξις, ἡ, id. δηγμός, ὁ, id.
mortalis, θνητός, homo, ἄνθρωπος, Dem. corpus, σῶμα, id. θνατόσιμος, ον, Plato.
mortalitas, θνητόν, οῦ, τό.
mortarium, ὅλμος, ὁ, Aelian. contundere aliquid in mortaria, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις, id.
morticinus, θνησιμαῖος, Aristoph.
mortualis, νεκρικός, Lucian.
mortuus, νεκρός, ά, όν, Plato. τεθνεώς, Dem. ἀποθανών, id.
morum, μόρον, τό, Diosc.
mos, ἦθος, τό, Dem. ἦθος, τό, id. τρόπος, ὁ, id. vir bonis omnino moribus praeditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος ὤν, Dem. integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, Isocr. mores alicujus probatissimi, τὰ καλλιστα τινος τῶν ἠθῶν, Dem.
morchus, μόσχος, ὁ.
mosaicilla, ψηφίδιον, τό, σισυρωγίς, ἡ, Suid. κύκλος, ὁ, Galen.
motio, κίνησις, ἡ, Aristot. κλωγμός, ὁ, Lucian.
motor, κινητής, ὁ.
motus, κίνησις, ἡ, Aristot. πάθος, τό, id. motu proprio, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ, Suid.

Digitized by Google

moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. castra, κινέω τὸ στρατόπεδον, Thuc. ἀναζεύγνυμι, Xen. et immuto decretum, καὶ μεταίρω τὸ ψήφισμα, Dem. et tollo male constituta, καὶ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς κεισόμενα, Isocr. assidue, ψαλάττω, Aelian. adfectus, πάσχομαι, Dion. Hal.

mox, αὐτίκα, Dem. εὐθύς, id. εὐθέως, Plut.

mucco, σύρριξα, Theophr. σίνομαι, Xenoph.

mucesco, σαπρὸς καὶ σύρριξ γίγνομαι.

mucidus, σύρριξ, Soph. σύρριξ, ιος, id. σαπρός, Aristot. βλεννώδης, ες, Hippocr.

mucor, μύξος, ὁ, Plut.

mucosus, κορυζῶν, Plato. κορύζης μεστός, Lucian. βλεννώδης, ες, Hippocr. μυξώδης, ες, Galen.

mucro, ἄκρον, τό, ἀκίς, ἡ, Herodian. gladii, στόμα μαχαίρας.

mucronatus, ὀξύθηκος, ον, ὀξύς.

mucus, βλέννα, ἡ, Galen. μύξα, ἡ, id. κορυζα, ἡ, Lucian.

mugil, κεστρεύς, ὁ, Aristot.

mugio, μυκάομαι, Plut.

mugitus, μύκημα, τό, Plut. μυκηθμός, ὁ, Lucian.

mula, ἡμίονος, ἡ, Herodot.

mularis, ἡμιόνειος, Hom.

molceda, θιλγητέον, τό, Clem. Al.

mulceo, καταθέλγω, Lucian. κατοψόω, Xen. κηλέω, Plato. κατακηλέω, Aristot.

Mulciber, Ἥφαιστος, ὁ.

mulcta, v. multa.

mulctra, s. mulctrum, ἀμολγεύς, ὁ, Theocr. σίλλα, ἡ, Athen.

mulctrale, i. q. mulctra.

mulctus, us, ἄμολξις, ἡ, βόλσις, ἡ.

mulgeo, ἀμέλγω, βάλλω.

muliebris, γυναικείος, α, ον, mundus, κόσμος, Plato. γυναικώδης, ες.

muliebriter, γυναικείως.

mulier, γυνή, ἡ, formosa, εὐσχήμων, Dem. nobilis, γυνὴ σεμνή, Isocr. modesta, σώφρων, id. pora et costa a viri congressu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρός, Dem. forma elegani, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα, Dem. in magna et praeclara modestia educata, μετὰ πολλῆς καὶ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα, id.

muliercula, γύναιον, ου, τό, Dem.

muliero, θηλύνω, Hippocr.

mulio, ἡμιονηλάτης, ὁ.

mullus, τρίγλα, ἡ, s. τρίγλη, ἡ, Aristot.

mulsum, οἰνόμελι, τό, Dioscr.

multa, ζημία, ας, ἡ, Dem. κοπετίκη, ἡ, id. τίμημα, τό, id. τιμωρία, ἡ, id. multam irroga, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι ὑπέρ τινος, Dem. centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, Aeschin. solvo, τὸ ἐπιτεθὲν ἀποτίω, Dem. ἐκτίω τὴν καταδίκην, id.

multangulus, πολύγωνος, ον.

multatio, τίμησις, ἡ, Aeschin.

multatitius, ἐπιτίμιος, ον.

multifariam, πολλαχῇ, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, Dem.

multiferus, πολυτόκος, ον, πολυειδής, ές.

multiformis, πολύμορφος, ον, Aristot.

multiloquium, πολυλογία, ἡ, Dem. ἀστραγαλογία, ἡ, Lucian.

multiloquus, πολυλογος, ον, Ammon. cf. loquax.

multimode, πολυτρόπως.

multipartitus, πολυμερής, ές, Aristot.

multiplex, πολλαπλάσιος, Plut.

multiplicatio, πολλαπλασμός, ὁ.

multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, Xen.

multiplico, πολλαπλασιάζω, Plut. aliquid, πολλαπλασιόω τινά τι, Plut.

multiscius, πολυειδήμων, ὁ, ἡ.

multitudo, πλῆθος, τό, de rebus, et personis, Dem. - i. e. vulgus, πολλοί, οἱ, id.

multo, as, ζημιόω, aliquem morte, τινὰ θανάτῳ, Dem. perpetuo exilio, ἀειφυγίᾳ, id. pecunia, χρήμασι, Isocr. carcere, τινὰ τινὶ δεσμοῦ, Dem.

multo, πολύ, plures, πλείους, Dem. magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἢ τοῦ, Plato. post, χρόνῳ ὕστερον, Dem.

multoties, πολλάκις, Dion. Hal.

multopere, μεγάλως.

multum, πολύ, Dem. laudo, πολλὰ ἐπαινέω, Xen. absent, at existimem, σφόδρα οἴμαι τοῦ εἶναι, Plato. πολλοῦ γε δεῖ, idem. atque haec ita se non habent; multum abest, ἔχει δὲ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγύς, Dem.

multus, πολύς, πάμπολυς.

mulus, ἡμίονος, ὁ, Xenoph.

munctia, κόσμυξις, ἡ.

mundanus, κοσμικός, Chrys.

munditer, καθαρῶς, Plut.

munditia s. mundities, καθαρότης, ἡ, Hermog. munditiae studiosus, φιλόκαλος, ον, Isocr.

mundo, καθαρίζω, Naz.

mundus, καθαρός, Xenoph.

mundus, i, κόσμος, ὁ, Dem. πᾶν, τό, Plut. muliebris, ὁ κόσμος γυναικείος, Plato.

munerarius, munerator, ἀγωνοθέτης, ὁ, Lucian. - i. e. donator, δωρητής, ὁ.

munero, s. muneror, δωρεῖσθαι, Lucian. aliquem oliquo re, τί τινι, Xenoph.

munio, ἀσφαλίζω, Xen.

munia, v officium.

municeps, συντελεστής, ὁ, σολίτης, ὁ, Xen. δημότης, ὁ, id. ἰσοτελής, ές, Dem.

municipalis, συντελεστικός, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, Dion. Hal.

municipium, κατὰ κωμοπόλεις.

munificium, κωμοπόλις, ἡ, Strabo.

munifice, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, Basil.

munificentia, μεγαλοδωρία, ἡ, Herodian. πολυδωρία, ἡ, Xen.

munificus, μεγαλόδωρος, ον, Plut. φιλόδωρος, ον, Dem.

munimen, s. munimentum, ἐπιτείχισμα, τό, Dem. τεῖχος, τό, id. ὀχύρωμα, τό, id. frontis, προμετωπίδιον, Xen. pectoris, προστερνίδιον, id.

munio, τειχίζω, aliquid, τί, Xen. muris aenei, τείχεσι χαλκοῖς, Aeschin. περιτειχίζω τι s. τινί, Thuc. urbem praesidiis, κρατύνομαι πόλιν φρουραῖς, id. muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει, Aristot. s. πόλιν τείχει, Isocr. pectoris, προστερνίδιον, id. locum, ὀχυρὸν σκέπομαι τόπον, Dem. viam, ὁδοποιέω, Dem.

munitio, περιτειχισμός, ὁ, Thuc. περιτείχισις, ἡ, id. viae, ὁδοποιία, ἡ, Xen.

munitus, ὀχυρός, Dem. τετειχισμένος, Isocr. praesidio, ἐμφρουρος, ον, Dem. civium benevolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ ἐρυμνούμενος, Isocr.

munus, i. c. donum, δῶρον, το, Dem.

magnificum, μεγαλοπρεπές, Xenoph. cf. donum, -i. e. officium, ἔργον, τό, Dem. cf. officium

munusculum, δωρίδιον, τό.

muraena, μύραινα, ἡ, s. σμύραινα, ἡ, Aristot.

muralis, τειχικός.

mures, ἀγγείδιον, τό, Galen. ἀγγείλη, ἡ, Philo.

muria, ταριχεία, ἡ, Aristot. condio, ταριχεύω, Plato. ἁλμύω, Diosc.

murinus, μύινος, μυώδης, ες, Plut.

murmur, s. murmuratio, γόγγυσις, ἡ, γογγυσμός, ὁ, θόρυβος, ὁ, leve murmur, ψιθυρισμός, ὁ.

murmurillo, ψιθυρίζω, Plut.

murmuro, γογγύζω, aliquid mecum, βοτθύομαί τι πρὸς ἐμαυτόν, Lucian. leviter, ψιθυρίζω, Plut.

murrha, μύρρα, ἡ, Hippocr.

murrhinus, μύρρινος.

murus, τεῖχος, τό, firmissimus, ἀθάνατον, Isocr. muram condere, τεῖχος ἱστάναι, Dem. restaurare, ἀνιστάναι, id. erigere, ἀνορθοῦν, id. perfodere, διορύττειν, id. diruere, καθαιρεῖν, s. καθαιρεῖσθαι, id. κατασκάπτειν, id.

mus, μύς, ὁ, Aristot. major, ὦρυξ, ὁ, Schol. Nic. arameus, μυόγαλη, ἡ, Diosc.

Musa, Μοῦσα, ἡ.

musco, μυῶσι, ἡ, Aristot. canina, κυνόμυια, ἡ, Philo.

muscarium, σίβη, ἡ, μυοσόβη, ἡ, Epigr.

muscerda, μυόχοδος, ὁ, Trall. μυὸς ἀφόδος, Diosc.

muscipula, μυόγρα, ἡ.

mascosus, βρυώδης, ες, Galen.

musculosus, μυώδης, ες, Galen.

musculus, μυῖσκος, ὁ, i. e. pars carnis, μῦς, ὁ, Galen. musculis carens, ἄμυος, ον, id.

museum, βρύον, τό, Aristot. μόσον, τό, Diod. Sic.

museum, μουσεῖον, τό, Plut.

musica, μουσική, ἡ, sc. τέχνη, Plut.

musice, μουσικῶς, Plut.

musicus, μουσικός, Plut.

musicus, ὁ, μουσικός, οῦ, ὁ, Plut.

mussito, s. mussio, μύζω, Plut.

mustaceus, γλυκύς, Diosc.

mustacium, μουστάκιον, τό, Athen.

mustela, γαλῆ, ἡ, Aristot.

mustelinus, γαλεώδης, ες, Aristot.

musteus, γλυκύς, Diosc.

mustulentus, γλυκώδης, ες.

mustum, γλεῦκος, τό.

mutabilis, μεταβλητικός, Aristot. facile, ἐμπεταβλητός, ον, Athen. in omnem horam, οἷος ἀεί ποτε μεταβάλλεσθαι, Xen.

mutabiliter, μεταβλητικῶς.

mutatio, μεταβολή, ἡ, vitae, τοῦ βίου, Isocr et commercio, καὶ μετοικήσεις, Demosth mutationem facio, μεταβολὴν ποιοῦμαι, Isocr. ingruere subito, ἐπεσκίρτησε ἄφνω, id. fieri, accidere, γίγνεσθαι, id. accipere, λαμβάνειν, id. habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, id. sine mutatione, ἀμετακινήτως, Isocr.

mutilatio, ἀκρωτηριασμός, ὁ, Diosc. κολοβωσις, ἡ, Aristot. ἀποκοπή, ἡ, id. πηρωσις, ἡ, id.

mutilatus, πεπηρωμένος, Dem. uberibus, ἠκρωμένος βίνας, Strabo.

mutilo, κολοβόω, aliquid, τί, Theophr. κολοβοῦν τι, Aristot. ἀκρωτηριάζω τι, Diosc.

Digitized by Google

mutilus, ἀνάστηρος, ον, κατάστηρος, ον, πεπηρωμένος, βλοβός, ών, βλλος.
mutio, γρυζω, Lucian. μύζω, Aretaeus.
muto, μεταλλάττω, aliquid, τί, Aeschin. leges, μετατιθέναι νόμους, Dem. rempubl. μεταβάλλω πολιτείαν, Isocrat. mores, τρόπους, Idem. leges, μεθίστημι νόμους, Xenoph. faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς, Plato. aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, Plut. terram subinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, Lucian. civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, Id. ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, Plato. sententiam, ἀλλοιοῦμαι γνώμην, Thuc. vestem, μεταμφιέννυμι, Lucian.
mutuatio, δανεισμός, ὁ, Plat.
mutuatitius, δανειστικός, δανειστός.
mutue, ἀμοιβαῖον.
mutuo, Adv. καταλλάγδην, ἀμοιβαδόν, Theodoret. se amant, ἀλλήλους φιλοῦσι, Aristot. pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, Isocr. se mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, Dion. Hal. se mutuo interficere, ἀλληλοκτονεῖν, Hippoc.
mutuo, s. mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, Dem. ἀπό τινος, Plut. magno foenore, ἐπὶ μεγάλοις τόκοις, id. ad aliquid, νός τι, Id.
mutus, ἄφωνος, ον, ἄγλωττος, ον, ἄλαλος, ον, ἐνεός, καφός.
mutuum, δάνειον, ου, τό, δάνεισμα, τό, repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτεῖν, Dem. reddo, ἀποδίδωμι, id. mutuo de aliquid, δανείζω εἴς τι, Aristot. accipio, λάβω recipio, δανείζομαι, Dem.
mutuus, ἀμοιβαῖος, sermo, λόγος.
myrias, μυριάς, ἡ.
myrica, μυρίκη, ἡ, Diosc.
myropola, μυροπώλης, ὁ, Athen.
myropolium, μυροπωλεῖον, τό, Aristoph.
myrrha, μύῤῥα, ἡ, σμύρνα, ἡ, myrrha me imbuo, σμυρνίζομαι.
myrrhens, σμύρινος.
myrtetum, μυρρινών, ὁ, Aristoph.
myrtinus, μύρτινος, ίνη, ινον.
myrtites, μυρτίτης, ὁ, Diosc.
myrtus, μυρτος, ἡ, Diosc. μυρσίνη, ἡ, Galen.
mysta, μύστης, ὁ, Plut.
mystax, barba, μύσταξ, ὁ, Poll.
mysterium, μυστήριον, τό.
mysticus, μυστικός, Nax. μυστηριώδης, ες, Plut.
mythologus, μυθολόγος, ὁ, Plato.
mythologia, μυθολογία, ἡ.
mythologicus, μυθολογικός, Plat.

N.

Nablium, νάβλιον, τό, νάβλα, ἡ, LXX.
nae! νή, per deos, νὴ τοὺς θεούς, Plato. per Jovem, ναὶ μὰ Δία, Xen.
naenia, ὁ αἶνος ἐλεμός, Athen.
naerus, φῦμα, τό, Aristot.
nam, γάρ, cf. enim.
namque, i. q. nam.
nanciscor, τυγχάνω, aliquid, τινός, Dem. ἐπιτυγχάνω τινός, id. ἐπιλαμβάνω τινός, Aristot.
nanus, νάνος, ὁ, Aristot.
naphtha, ναφθα, ἡ, Diosc.
napus, βούνιον, τα, Diosc.
narcissinus, ναρκίσσινος, oleum, ἔλαιον, Diosc.
narcissus, νάρκισσος, ὁ, ἡ, Theophr.
nardinus, ναρδινος, oleum, ἔλαιον, Athen.
nardus, ναρδος, ἡ, Diosc. nardi spica, ναρδοστάχυς, ἡ, Galen.
nares, ῥῖνες, αἱ, Xen. ῥινία, τά, Aristot. ῥωθωνες, οἱ, Dion. Hal. naribus indago, ῥινηλασία, Longin. nares amputo, ῥινοτομέω, Eustath. κόπτω ῥῖνας, Strabo. nare trahere aliquem, τοὺς ῥινὸς ἕλκειν τινά, Lucian.
narrabilis, ον, διηγητός.
narratio, διήγησις, ἡ, περιήγησις, ἡ, Lucian. historica, ἱστορήσεις, ἡ, Herodian. frigida, ψυχρολογία, Lucian.
narratiuncula, διηγημάτιον, τό.
narrator, διηγητής, ὁ.
narro, διηγοῦμαι, alicui omnia, quae acciderunt, τινί πάντα τὰ γεγενημένα, Dem. quae fecit, διέξιμι πανδ' ὅσα πάσχω ἔπραξε, Dem. aliquid accurate de aliquo, διέρχομαί τι ἀκριβῶς περί τινος, Isocr. audita, ἱστορίαν ἐξ ἀκοῆς, Diod. Sic. hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, Xen.
nascor, γίγνομαι v. γίνομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, Isocr. eisdem sc. parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, id. honesto loco, καλῶς, Dem. genere sordido, κακῶς, Isocr. Cf. natus.
nassa, σύαγρος, ὁ, Plut. in nassam aliquem trahere, εἰς σύαγρον ἕλκειν τινα, Aelian.
nasturtium, κάρδαμον, τό, Diosc.
nasus, μυκτήρ, ὁ, nasum adunctum habens, γρυπός, id. naso suspendo, μυκτηρίζω. Cf. nares.
nasutus, τύφων, νος, ὁ, ἡ, Xenoph.
nata, θυγατηρ, ἡ, conf. filia.
natabulum, νηχεῖον, τό.
natales, ium, γένος, τό, Cf. genus.
natalis, γενέθλιος, ον, vel ία, ιον, γενέσιος, ον (quod vide), natalis dies, γενέθλια, τά, γενέθλιος, ὁ, sc. ἡμέρα, diem natalem celebrare, γενέθλια ἄγειν, — γενέθλια ἑστιᾶν, — γενεθλιάζειν, ad natalem diem pertinens, γενεθλιακός.
natalitius, γενεθλιακός, ή, ὄν.
natalis, n, s. nandi peritus, ναυτικός, Basil.
natatio, s. natus, νῆξις, ἡ, Plut.
nates, πυγαί, αἱ, Aristoph. πυγαῖα, τά, Poll. γλουτοί, οἱ, Herodot.
natio, ἔθνος, τό, Dem. γένος, τό, notione peregrinus, τῷ γένει ξένος, Dem. Syrus, τὸ γένος Σύρος, Synes.
nativitas, γενετή, ἡ, Aristot.
nativus, ἔγγονος, ος, αὐτοφυής, ής, portus, λιμήν, Thuc.
nato, νέω, νήχομαι, κολυμβάω, secundo vento et flumine natare, κατὰ ἄνεμον καὶ ῥοῦν νήχεσθαι, Plut.
natrix, ὕδρος, ὁ, Aristot.
natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ πρεσβύτερος, Plato. minor, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ἀστερίζων, Philo. admodum grandis, οὐ μάλα πρεσβύτης, Plato.
natura, φύσις, ἡ, humana, ἀνθρωπίνη, s. ἀνθρώπινον, Dem. nam vel fieri aliquid natura, εἶναί τι, s. γίγνεσθαι φύσει, id. insitum esse alicui a natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει, id. insitus natura, ἔμφυτος, ον, Dem. natura sum, πέφυκα, id. naturem talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν, Isocr. excedens, ἀνωτέρω τῆς φύσεως, Demosth.
naturalis, φυσικός, Aristot.
naturaliter, φυσικῶς, Plato.
natus, γνήσιος, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, Isocr. bonis parentibus, φύς ἀγαθῶν πατέρων, Plut. a Jove ratione matris, ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρός, Id. patre divite, πατρὸς ὢν πλουσίου. Plato. ex familia totius civitatis nobilissima, γένους τοῦ πρώτου ἐν πόλει ὤν, Lucian. ex magna et beata domo s. familia, ἐν οἰκίᾳ μεγάλῃ καὶ γένους εὐδαίμονος, Plato. annis quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα, Isocr.
natus, υἱός, ὁ, cf. filius.
nauarchus, ναυαρχος, ὁ, Thuc. sum, ναυαρχίαν, Xen. nauarchi officium, ναυαρχία, ἡ, Thuc.
nauci, τοῦ περιποιήσασθαι, facio, πρὸς οὐδὲν ἡγοῦμαι, s. τίθεμαι, Lucian. ὡς περίψημα καταφρονῶ.
nauclerus, ναυκληρικός, Athen. vitae genere, ναυκληρικά, τά, Plato. ναυκληρία, ἡ, Aristot.
nauclerus, ναύκληρος, ὁ, Plut.
naufragium, ναυάγιον, τό, Plut. ναυαγία, ἡ, Dem. facio, ναυαγίω, idem.
naufrago, ναυαγίω, Dem.
naufragus, ναυαγός, ὄν, Xen.
naulum, ναῦλον, τό, Plut. naulo conduco, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, Id.
naumachia, ναυμαχία, ἡ, Thuc.
naupegus, ναυπηγος, ὁ, Thuc.
nausea, ναυτία, ἡ, Thuc. — i. e. quod vio fastidium, ἀσθ, ἡ, Diosc. nauseam creare, ἀσθ παρέχειν, Plato. sedare, κρούειν, Diosc. nausea laborans, ἀσθενής, ές, Galen. ἀσθμαίνων, id.
nauseo, ναυτιῶ, Lucian. ἀσθαίνω, Galen.
nauseosus, ναυτιώδης, ες, Plut.
nauta, v. navita.
nauticus, ναυτικός, Aristot.
navalis, n, ναυτικός, Aristot. praelium, ναυμαχία, ἡ, Xenoph. committo contra aliquem, ναυμαχίαν πρός τινα, Lycurg. navali praelio supero aliquem, καταναυμαχῶ τινα, Strabo.
navicula, πλοιάριον, τό, Xen.
navicularia, ναυκληρία, ἡ, Aristot.
navicularius, ναύκληρος, ὁ, Plut.
naviculator, ναυκλήρος, ὁ, Plut.
navigabilis, πλωΐμος, ον, Dem.
navigatio, πλοῦς, ὁ, contr. πλοῦς, ου, Thuc. secunda, πλοῦς οὔριος, Lucian. εὐπλοια, ἡ, Philo.
navigiolum, πλοιάριον, τό, Xen.
navigium, πλοῖον, τό, Thuc. ex tempore structum, vid. ratis.
navigo, πλέω, Xen. ναυτίλλομαι, Lucian.
navis, ναῦς, νεώς, ἡ, Plut. πλοῖον, τό, Thuc. praedatoria, σκάφος πειρατικόν, Philo πειρατήριον, τό, Dion. Hal. cujus nullus amplius est usus ad navigandum, ναῦς ἄπλους, Xen. quae ab uno remige impellitur, μονήρεστος, ὁ, id. onoraria, ὁλκάς, ἡ, id. ad transfretandum, πορθμεῖον, τό, idem.
navita, s. nauta, ναύτης, ὁ, Xenoph.
navita, ἐπιμελεια, ἡ, cf. industria.
naviter, ἐπιμελῶς, Dem.
navo, σπουδάζω, operam alicui rei, περί τινος, Plato. περί τι, Herodian. σπουδὴν ἔχω περί τινος, Plato. πρός τι, Dem. ἐπί

Digitized by Google

τινί, Lucian.

nevus, ἐπιμελής, ές, Dem.

ne, μή, (quod vide) ne miremini, μὴ θαυμάσητε, Dem. ne defendito, μὴ ἀμύνεσθε, id. ne faciatis, μὴ ποιήσητε, id. isti vero ne decreto quidem per me edito facere coluerunt, οὗτοι δέ, οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ, ταῦτα πωποτ' ἠθέλησαν, id. ne idem tibi vecemat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάσχῃς, Isocr. ne tyrannis existeret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, Plut. obstare alicui, ne vincat, κωλύειν τινὰ τοῦ ἀρᾶν, Dem. prohibuit, ne quis servos contumelia adficeret, ἐκώλυσε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν, id. ut ne te impediam, μή σε καταπολύω, Xen. videndum, ne, vel ut videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν, id. ut ne singulo commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω, id. ne dicta quidem fas est, μηδ' εἰπεῖν θέμις, Plato. ita ne terra quidem, οὐδ' ἄρα γε ἡ γῆ, Xenoph. desinetne fallere? ἆρα παύσει φενακίζων; Aristoph. cosne, an ille? πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος; Dem.

nebula, νεφέλη, ἡ, νέφος, τό, ὁμίχλη, ἡ, Aristot.

nebula, ἡ οὐδενὸς ἄξιας.

nebulosus, ὁμιχλώδης, ες, Plut.

nec, 1) οὐδέ vel μηδέ, non de gloria, nec de porta agri, οὐ περὶ δόξης, οὐδὲ ὑπὲρ μέρους χώρας, Dem. quae facta turpia sunt, ea nec dicta honesta puto, ἃ ποιεῖν αἰσχρόν, ταῦτα νομίζω μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν, Isocr. 2) nec — nec sive nec — neque, οὔτε — οὔτε vel μήτε — μήτε. (Utraeque particulae ita differunt, ut simplices οὐ et μή, quas v.)

necessario, s. necessario, ἀναγκαίως, Isocr. ἐκ τοῦ ἀναγκαίου, Dion. Hal. ἀνάγκῃ, Plato. hoc agi, ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ποιεῖ, Dem.

necessarius, ἀναγκαῖος, res, πρᾶγμα, Dem. — i. e. cognatus, προσήκων, ὁ, id. ὁ τὰ γένει προσήκων, Isocr. ἀναγκαῖος, ὁ, id.

necesse, ἀνάγκη, est, ut cauto agam, φυλάττεσθαι, Dem. ut breviter dicam, ἀναγκαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν, id.

necessitas, ἀνάγκη, ἡ, extrema, δεινοπάθεια, Dem. magna, μεγάλη, id. multa, πολλή, id. necessitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιεῖν λέγειν τι, Dem. necessitas incidit, ἀνάγκη συμπίπτει, id. necessitas est, ἀνάγκη ἐστί, id. in necessitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινά, id. venire, ἐρχεσθαι εἰς ἀνάγκην, id. coactum necessitate aliquid facere, καταλαμβάνεσθαι ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι, id.

necessitude, i. q. necessitas, — i. e. conjunctio necessaria, οἰκειότης, ἡ, Dem. cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, idem. est mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτόν, Plut. οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτόν, id.

necessum, i. q. necesse.

necco, κτείνω, Cf. interficio.

necromantia, νεκρομαντεία, ἡ, νεκυομαντεία, ἡ.

nectar, νέκταρ, εός, Athen.

nectareus, νεκταρεός, Lucian.

necto, πλέκω, aliquid, τί, Theophr. dolos, μηχανάς, Plato.

nedubi, μήποτ', fiat jactus lapidum, γένοιτο τις βολὴ τῶν λίθων, Hdn.

necunde, μήποθεν.

nedum, οὐχ ὅτου, excelluisse, nedum ut lateret, περαίνειν, οὐχ ὅτου λανθάνοιεν, Aristid. nu hominii quidem, nedum deu, οὐδὲ ἀνθρώπου, μὴ ὅτι (μήτι, μήτογε, μήτι δή, μητοιγε δή, μὴ ὅτι γε) θεῷ, Plato.

nefandus, ἄρρητος, ον.

nefarie, ἀθεμίστως.

nefarius, ἄθεσμος, ον, ἀθέμιστος, ον, ἀθέμιτος, ον, nefarium facinus, ἄθεμιτον ἔργον, Hdn. ἀνοσιουργία, ἡ, Philo.

nefas, ἀθεμιστουργία, ἡ, est, οὐχ ὅσιόν ἐστι, Isocr. οὐ θέμις ἐστί, Demosth.

nefastus, ἀθέμιστος, ον, Xen. ἀποφρὰς, ἡ, dies, ἡμέρα, Luc. porta, πύλη, Plut.

negatio, ἀπόφασις, ἡ, Aristot.

neglectio, s. neglectus, ἀμέλεια, ἡ, Xen. circa curam caloturdinis, ἀθεραπευσία σώματος, Theophr. neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινος, περί τι, Xenoph.

negligenter, ἀμελῶς, Isocr.

negligentia, ἀμέλεια, ἡ, Xen.

negligo, ἀμελεῖν, aliquid, τινός, Isocrat. περί τινος, Dem. amicos, ἀλογεῖν εὖν φίλων, Isocr. ἀλογεῖν ἔχειν φίλων, id. magistratus, ἀξιοῦν τῶν ἀρχόντων, Plato.

nego, ἀρνοῦμαι, aliquid, τί, Dem. ἐξαρνεῖν εἰμί τινος, Isocr. ἐξαρνεῖν γίγνομαί τινος, Idem. haec ita habere, ἐξαρνεῖν γίγνομαι, ὡς οὐχ οὕτω ταῦτα ἔχει, Aristid.

negotialis, πραγματικός, Hermog.

negotiatio, πραγματεία, ἡ, Isocr. mercatoria, ἐμπορία, ἡ, Basil.

negotiatorius, πραγματευτικός.

negotiolum, πραγμάτιον, τό, Aristoph.

negotior, διαπραγματεύομαι, ut mercator, ἐμπορεύομαι, Isocrat.

negotiosus, πραγματικός, ές, Isocr.

negotium, πρᾶγμα, τό, Dem. ἔργον, τό, id. πράξεις, αἱ, Hdn. gravius, ἔργον σπουδαῖον, Xen. negotia et multi labores, πολλοὶ πόνοι καὶ πραγματεῖαι, Dem. multum negotii, πολὺ πραγμάτων, id. negotia facessere alicui, ἀσχολεῖν ποιεῖν τινι, id. ποιεῖν τινι πράγματα, Isocr. παρέχειν τινὶ ἔργον, Plato. negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, Aristot. in aliquo, ἀσχολεῖν γίγνεσθαί τινι, Dem. εἶναι πρός τινι, Aristot. περί τι, Xen. citra negotium, ἀπονεί, Lucian. nullo negotio, ἀπόνως, Xenoph.

Nemesis, Νέμεσις, ἡ.

nemo, οὐδείς, ἐνός, Aristot. est, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐ, Isocr. οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐ, id.

nemoralis, ἀλσώδης, ες, Athen.

nemorosus, ὑλώδης, ες, Xenoph.

nempe, ἀμέλει, Dem. δηλαδή.

nemus, νέμος, τό, ἄλσος, τό, sacrum, εἰρινεός, τό.

neo, νήθω, Lucian. fila, κλώθω μίτον, Idem.

nepa, σκορπίος, ὁ, Aristot.

nepenthes, νηπενθές, τό, sc. φάρμακον, Hom.

nephriticus, νεφριτικός, Galen.

nepheitis, νεφρῖτις, ἡ, Thne.

nepos, ex filio, υἱωνός, ὁ, Plut. υἱιδοῦς, ὁ, Aristot. υἱιδεύς, ὁ, Isocr. ex filia, θυγατριδοῦς, ὁ, Dem. ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός, id. ex fratre vel sorore, ἀδελφιδοῦς, ὁ, Poll. 2) — i. e. heluo, ἄσωτος, ὁ, conf. heluo.

nepotor, ἀσωτεύομαι.

neptis, ex filio, υἱωνή, ἡ, ex filia, θυγατριδή, ἡ, Philo. ex fratre vel sorore, ἀδελφιδή, ἡ, Xenoph.

Neptunus, Ποσειδῶν, ὁ.

nequam, πονηρός, Dem.

nequando, μήποτε, Dem.

nequequam, οὐδαμῶς, Dem. οὐδαμῇ, id. μηδαμῶς, id. μηδαμῇ, id. ἥκιστα, Herodian.

neque, vide nec. — neque non, ἀλλὰ μέν, Herodian.

nequeo, ἀδυνατεῖν, Plato. ἀδυνάτως ἔχω, Dem.

nequidquam, μάτην, Plato.

ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.

nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, Plat.

nequitia, μοχθηρία, ἡ, Dem. πονηρία, ἡ, id.

nervose, νευρωδῶς.

nervositas, νευρώδες, τό.

nervosus, νευρωδής, ές, Diosc.

nervus, νεῦρον, τό, Gal. nervi belli pecuniae, νεῦρα τοῦ πολέμου τὰ χρήματα, Dem. nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν, Aristot. adhibeo, νευρόω, Philo. incido, ἀκονιτρεύω, Suid. δονιτρεύζω, Demosth. resolvo, παρανευρίζω, Aristot.

nescio, ἀγνοεῖν, res, τὰ πράγματα, Dem. quomodo, οὐκ οἶδα, ὅπως, Plato. ἐν τινα τρόπον, Dem. quid, οὐκ οἶδ' ὅτι, idem. quare, οὐκ οἶδα, οὐδ' ὅτου, id. quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος, Aelian.

nescius, ἄγνοιος, Isocr. ἀνεπιστήμων, ὁ, ἡ, Philo. ἄπειρος, ον, Dem.

nec, s. nece, μήτε, cf. nec, neque.

neuter, οὐδετέρος, Plato. neutrum in partem, οὐδετέρωσε, Galen. neutrum partem sequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, Lucian.

neutiquam, i. q. nequaquam.

neutralis, οὐδετέρος, Plato. — i. e. neutras partes sequens, μέσος, Lucian.

neutro, οὐδετέρως.

nex, φόνος, ὁ, cf. caedes, mors.

nexilis, πλεκτός, ή, ών, Plut.

nexo, πλέκω, Theophr.

nexus, us, πλοκή, ἡ, Philo.

ni, εἰ μή, cf. nisi.

nictatio, σκαρδαμυξις, ἡ, βλεφαρισμός, ὁ.

nicto, σκαρδαμύττω, Xen. σκαρδαμυττεύω, Lucian.

nidifico, νοσσεύω, Aristot.

nidor, νίτρον, ἡ, Aristot. nidore inficio, νιτρόω, Dem. nidore repleo domum, νιτρόω δῶμα, Aihen. sine nidore, ἄνιτρος, Plut.

nidulus, νοσσίδιον, τό.

nidus, καλιά sieu καλία, ἡ, σκίνη, ἡ, — nidus cum pullis, νοσσία, ἡ, nidum facio, νοσσεύω.

nigellus, ὑπόμελας, λαινα, λαν.

niger, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Aristot.

nigredo, μελανότης, ἡ, Gal. μελανία, ἡ, Diosc.

nigresco, μελαίνομαι.

nigrico, μελανίζω.

nigritia, μελανία, ἡ, Diosc.

nigror, μελανότης, ἡ, Gal.

nihil, οὐδέν, μηδέν, dico, λέγω, Xen. ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, Plato. nihil aliud curant, nisi quod sibi prodesse existimant, μηδενὸς ἄλλου φροντίζουσι, πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι, Isocr. nihil aliud spectat, nisi ut aerarium suam explent, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ πλὴν ὅπως πλεον ἔξει, Dem. nihil amplius restet, quam ut deus fiat, οὐδὲν ἔστι λοιπὸν ἢ, πλὴν θεὸν γενέσθαι, id. qui nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνα-

Digitized by Google

μενοι; id. nihil est magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν ὅ, τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, etc. Dem. nihil interest, quo nimus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plato. Cf. nihilum.

nihildum, οὐδέν πω.

nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἤ, Isocr. Cf. nihilum.

nihilum, μηδέν, τό, οὐδέν, ος, τό, nihili facio, οὐδενὸς ποιοῦμαι, Lys. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέμαι τι, Plut. παρ' οὐδὲν τίθημι, Lucian. nihilo magis, οὐδὲν τι μᾶλλον, Plut. nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἤ, Isocrat. οὐχ ἧττον, ἤ, id. οὐδὲ ἔλαττον, ἤ, id. homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, Plut. οὐδενός, Xen. ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιῶ, Dion. Hal.

nil, i. q. nihil.

nilum, i. q. nihilum.

nimbosus, ὀμβρώδης, ες.

nimbus, ὄμβρος, ὁ, Theophr.

nimie, περισσῶς.

nimietas, περισσεία, περισσόν, τό.

nimiopere, λίαν, conf. nimis.

nimirum, ἄμυλλα, Plut. ἄγων, Aristot.

nimis, λίαν, accrbum, πικρά, Dem. juvenis, ὁ ἄγαν νεός, vehemens studium, ἡ ἄγαν σπουδή, Plato. laudare, πίκρα τοῦ μετρίου ἐπαινεῖν, Isocr.

nimium, Subst. ὑπερβολή, ἡ, in aliquo re, τινός, Dem. - Adv. laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος, Dem. Cf. nimius.

nimius, ὑπερβάλλων, accordio, ῥᾳθυμία, Dem. ὑπερβαλλόμενος, in aliqua re, ἐν τινι, id. ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, s. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, Dem. nimium studium, ἡ ἄγαν σπουδή, Plato.

nongo, νῦφω, Athen. super, ἐπινύφω, Xen. deorsum, ὑπανύφω, Aristoph. leniter, ὑπονύφω, Thuc.

ninguidus, νιφετώδης, ες, Aristot.

nisi, εἰ μή, non est potestas, nisi a deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ τεταγμένη, Paus. non aliter, nisi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἤ, Isocr. quis, nisi forte aliquis deoperatur, τίς ἄν, πλὴν ἤ μή τις ἀπεστεροημένος, Dem. nihil, nisi divitias laudare, οὐδέν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον ἐπαινεῖν, Plato. nemini dicas, nisi audienti conferat, μηδενὶ λέγε, πλὴν ἐὰν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ, Isocr.

nisus, i, σπιζίας, ὁ.

nisus, us, πτῆσις, ἡ, Thuc.

nitedula, μῦς ἀρουραῖος.

niteln, λαμπουρίς, ίδος, ἡ, Aristot.

niteo, στίλβω, Aristot. λάμπω, id.

nitesco, λαμπομαι, Aristoph.

nitide, στιλβηδόν, Suid.

nitidus, διειδής, ες, λαμπρός, ἐκλαμπρος, ον, στιλπνός, καθαρός.

nitor, oris, στιλβωσις, ἡ, Basil. στιλβη, ἡ, Hesych. στιλβηδών, ἡ, Suid.

nitor, ἰσχυρίζομαι, opperatu, τῷ παρεστηκότι, Dem. largitionibus, ἐπιστηρίζομαι τοῖς ἀναλώμασι, id. - i. e. conor, πειρωμαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, Thuc.

nitrum, νιτρωρυχεῖον, τό.

nitrotus, νιτρωτος, ἡ, ὁν.

nitrosus, νιτρώδης, ες.

nitrum, νίτρον, τό, Diosc. nitri oppido, ἀφρόνιτρον, τό, Gal. nitro eluo, ἀνιτρόω, Aleo. nitru prius perfrico, προνιτρόω, Diosc.

nivalis, νιφετώδης, ες, Aristot.

nivatus, χιονωτός, ἡ, ον.

niveus, χιόνεος, Athen. χιονόχρεως, ον, idem.

nivosus, νιφετώδης, ες, Aristot.

nix, χιών, ἡ, Plut. confertim ruens, νιφετός, ὁ, Aristot.

nixor, i. q. nitor.

nixus, us, πτῆσις, ἡ, Thuc. parturientis, ὠδίς, s. ὠδίς, ἡ, Plut.

na, vide nato.

nobilis, γνώριμος, ον, Dem. Cf. clarus, notus. 2) i. e. nobili loco natus, εὐγενής, ἐς, Aristot. Cf. natus.

nobilitas, εὐγένεια, ἡ, Aristid.

nobiliter, ἐνδόξως, Dem. εὐγενῶς, Plut.

nobilito, εὐδοκιμοῦμαι ἐπί τινι, Herodian.

nocens, βλάπτων, Isocr. Cf. noxius.

nocenter, βλαβερῶς.

noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινά, Dem. πολλὰ καὶ μεγάλα βλάπτω τινά, id. πολλὰ ζημιοῦν τινά, id. urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, id. Cf. damnum.

noctivus, βλαβερός, Xenoph.

noctombulo, νυκτιπλάνος, ὁ, Lucian.

noctescit, νὺξ ἐπιέχεται, Hom.

noctiluca, νυκτολαμπής, ἡ, πυγολαμπας, ἡ, Aristot.

noctivagus, νυκτιπλάνος, ὁ, Tucion.

noctu, τῇ νυκτί, surgere, ἀνίστασθαι, Dem. domi manere, οἴκοι μένειν, id. furari, νύκτωρ κλέπτειν, idem.

noctuo, γλαυξ, ἡ, Aristot. surita, ὠτος, ὁ, ὁ. ὠτός, ὁ, id.

nocturnus, νυκτερινός, νυκτερίδιος, ον, νυκτιφόβιος, ον.

nodo, δέω, Thuc.

nodosus, δεσμῶν μεστός, ἡ, ὁν.

nodus, ἄμμα, τό, δεσμός, ὁ, σύναμμα, τό, solvo, λύω, Plut. arboris, ἔζος, ὁ, id. digiti, κοτύλη, ἡ, Aristot.

nolo, ἀβουλία, Plato. nolentem facere aliquid, οὐχ ἑκόντα ποιεῖν τι, Dem. ἄκοντα ποιεῖν τι, id.

nomen, ὄνομα, τό, Dem. ὀνόμασμα, τό, Plato. ὀνομασία, ὁ, Aristot. impono alicui, ὄνομα τιθέναι τινι, id. dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι, id. patris filio dare, ὄνομα τοῦ πατρὸς διδόναι υἱῷ, id. compellare aliquem nomine aliquo, προσαυδᾶν τινα ὄνομα, s. ὄνομα τί τινι, id. appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι, id. habere nomen aliquod, ἔχειν ὄνομά τι, id. sortiri aliquod nomen, τυγχάνειν τινος προσηγορίας, idem. esse aliquibus idem nomen, τινὶ τινι ταὐτὸν ὄνομα, Dem. retinere nomen aliquod, μένειν ἐπί τινος ὀνόματος, id. objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὀνείδους ὄνομά τι, id. commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι, id. delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν ὄνομά τι, id. do et proliteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, Xen. nomen nullum habens, ἀνώνυμος, ον, Dem. femina nomine Aglaia, γυνὴ Ἀγλαΐς ὄνομα, Ael. nomen faustum habens, εὐώνυμος, ον, Lucian. sacrum habens, ἱερώνυμος, ον, id. idem habens, ὁμώνυμος, ον, Isocr. commune habens, συνώνυμος, ον, Aristot. falsum habens, ψευδώνυμος, ον, Aeschyl. nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου, Isocr. nominis splendor, κλέος, τό, Dem. claritas, εὐδοξία, ἡ, Dem. obscuritas, ἀδοξία, ἡ, id.

nomenclatio, ὀνομασία, ἡ, Aristot.

nomenclator, ὀνομαλήτωρ, ὁ, ὀνομαστολόγος, ὁ, Plut.

nomenclatura, ὀνομασία, ἡ, Aristot.

nominalis, ὀνομαστικός, Plato.

nominatim, ὀνόματι, Dem. κατ' ὄνομα, Id. ὀνομαστί, Aristot.

nominatio, ὀνομασία, ἡ, Aristot. ὀνοματοποιία, ἡ, Plut.

nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empusam, καλεῖν τινὰ Ἔμπουσαν, Dem. aliquem, προσαγορεύω τινά, Isocr. Cf. nomen, appello.

non, οὔ, sequente Consona, Dem. οὐκ, sequente Vocali levigata, Id. οὐχ, sequente Vocali adspirata, Id. οὐχί, Hidem sequente Consono, non fiet, οὐχὶ γενήσεται, Dem. non nunc, οὐχὶ νῦν, Idem. non bene, οὐχὶ καλῶς, Id. μή, solvens mercedem, δίδους μισθόν, Id. non tamen, οὐ μήν, arbitror, οἶμαι, Id. non igitur, οὐκοῦν, vult, βούλεται, Id. non sane, οὔτοι, prudentium est, σωφρόνων ἐστί, Id. non omnino, οὔτοι παντελῶς, Id. per deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω, Id. non equidem, οὐ γὰρ οὖν, Dem. non solum sed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί, Dem. μὴ μόνον, ἀλλὰ, Id. οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί, Isocr. οὐχ ὅπως, ἀλλὰ καί, Dem. non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδ' ὅ, Id. — De discrimine inter μὴ et οὐ v. in s. partic.

nonagenarius, ἐνενηκοντατής, ἐς — ἐνενηκοντούτης, ἐς, ἐνενηκοντούτις, ἡ.

nonagesimus, ἐνενηκοστός.

nonagies, ἐνενηκοντάκις.

nonaginto, οἱ, αἱ, τὰ ἐνενήκοντα.

nondum, οὔπω, Isocr. μήπω, Demosth. οὐδέπω, Idem.

nongenti, ἐνακόσιοι, ίαι, ια.

nonne omnium impudentissimi sunt? πῶς οὐχὶ ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; Dem. nonne ibis est? οὐχὶ τοιοῦτος; Id. nonne pessimus est? πῶς οὐ κάκιστος; Id. nonne impius est? οὐκ ἀσεβής; Id.

non nihil, μικρόν, s. σμικρόν, morari, ἐπίσχειν, Demosth.

non nunquam, ἔστι δ' ὅτε, Herodot. indigentes, ἐσθ' ὅτε σπανίζοντες, Id. ἔνεστι, Plato.

nonnusquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν οὗ.

nonus, ἔνατος, ατη, ατον, Plut.

normo, κανών, ονος, ὁ, Aeschin. γνώμων, ονος, ὁ, Herodot.

normalis, κανονικός, ἡ, ὁν.

normatus, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

noscito, διαγιγνώσκω, Aristoph.

nosco, γιγνώσκω, ἐπιγιγνώσκω, γνωρίζω, φανερόν ἐστί μοί τι, — novi, οἶδα, δῆλόν ἐστί μοι. — μανθάνω, καταμανθάνω, ἐπίσταμαι, — ἔμπειρος εἰμί τινος, ἔμπειρος ἔχω τινός — accurate novi, ἀκριβῶς οἶδά τι, ἀκριβῶς τι, ἐξεπίσταμαί τι. — nosce te ipsum, γνῶθι σεαυτόν, nosco aliquid experiendo, πείρᾳ λαμβάνω τινός, τὶς πείρᾳ ἔγκειμαί τινος, sciscitando, μανθάνω, ἐκμανθάνω τι, ἱστορίᾳ τι. — non novi, ἀγνοῶ, ἀπείρως ἔχω τινός, ἀνεπιστήμων εἰμί τινος.

nosocomium, νοσοκομεῖον, τό.

noster, ἡμέτερος. Sed Possessivi Pronominis loco Graeci frequentius utuntur genitivo pron. person. ἡμῶν, illud fere non usurpantes nisi quum vel oppositio exstat vel major vis pronomini inest.

nostras, ἡμετέρωθεν, ὁ.

nota, στίγμα, τό. Plut. σημεῖον, τό, Dem. ἐπίσημον, τό, Plut. inusta, κεκαυμένη, ἡ, Lucian. notam nocturne inurere fronti alicujus, στίζειν τὶς τό μέτωπον τινος γλαύκα, Plut.

notabilis, ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.
notabiliter, εὐγνώστως, ἐσημάνω.
notarius, γραμματεύς, ὁ, ὑπογραφεύς, ὁ.
notatio, σημείωσις, ἡ.
notatu dignus, ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen. ἀξιόλογος, ον, Id.
noteseo, γνωρίζομαι.
nothus, νόθος, ὁ, Plut.
notifico, δηλόω, aliquid alicui, τί πρός τινα, Isocr.
notio, νόησις, ἡ, Plato, νοημα, τό, prima, πρώτον, Themist.
notitia, γνῶσις, ἡ, Aristot. Dei, θεογνωσία, ἡ, Damasc. notitiam alicujus rei consequi, ἐπιγινώσκειν τὴν γνῶσιν τινος, Aelian.
noto, σημαίνω, Naz. διασημαίνω τι, Xen.
ignominia, ἀτιμάζω, Id.
notorius, δῆλος, Aristot.
notus, γνωστός, γνώριμος, ον, — φανερός, δῆλος, ἐπιφανής, ές, — bene notus, εὔγνωστος, ον, notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινα, Isocr. Cf. manifestus, manifestu.
notus, ventus, νότος, ὁ, Aristot.
noveculo, ξυρός, ὁ, Aristoph. ξυρόν, τό, Poll.
novalis, νεῖος, ἡ, Theophr. νεός, ἡ, Xen.
novator, νεωτεριστής, ὁ, Plut.
nove, νεωστί, Xen. καινῶς, Isocr.
novelletum, νεοφυτία, ὁ.
novello, νεαχμάζω, ἀγρός, νεόν ἀγρόν, Naz.
novellus, νεαρός, Plut.
novem, οἱ, αἱ, τά ἐννέα. Plut. cujus sunt novem dies, ἐνναταῖος, febris, πυρετός, Galen.
November, Ἀνθεστηριών, ὁ, Dem. ὁ ἔνατος μήν, Plut. Νοέμβριος, ὁ.
novenarius, numerus, ἐννάς, ἄδος, ἡ.
novendiolis, ἐνάμερος, ον, sacrum, ἔνατα, ων, τά, Isaeus.
noveni, ae, a, ἔνατοι, αι, α.
noverco, μητρυιά, ἡ, Hesych.
novercalis, μητρυιώδης, ές, Plut.
novi, vide nosco.
novies, ἐννάκις.
novilunium, νουμηνία s. νουμενία, ἡ, πρωτοφανής σελήνη, ἡ, μεσοσέληνον, τό, νουμενία ἀντί σελήνης, Thuc.
novissime, ἐπί τέλει, Lucian. πρός τό τέλος, Plut. ἐσχάτως, Id.
novissimus, ἔσχατος, Plut.
novitas, καινότης, ἡ, inventorum, τῶν νεωτέρων, Isocr.
noviter, καινῶς, Isocr.
novitius, νεαρός, Plut. miles, νεοσύλλεκτος, ὁ, Dion. Hal.
novo, νεόω, aliquid, τί, Aristoph νεόω τι, Theophr.
novus, νέος, annus, ἔτος, Hdn. coedes, φόνος, Thuc. καινός, Aristot. novae res molior, καινοποιέω, Plut. καινουργέω, Philo. novarum rerum studium, νεωτερισμός, ὁ, Plut. νεωτεροποιία, ἡ, Thuc. φιλόκαινον, τό, Lucian. novarum rerum studiosus, νεωτεροποιός, ὁ, Aristot. novo facio, νεωτεροποιέω, Hippocr.
nox, νύξ, ἡ, Dem. media, νυξ μέση, Thuc. intercepta, νυξ ἀκμάζουσα, νυξ ἀκμή, noctem insomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τήν νύκτα, Xenoph. noctem sub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ, Philo facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτός, Dem. per noctem ista facio, τήν νύκτα ταῦτα ποιῶ, Id. neque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψέ ποιεῖσθαί τι, Id.
noea, ἄτη, ἡ, Dem. Cf. deonum.
noxius, βλαβερός, alicui, τινί, Dem. βλάπτων τινά, Plato. λυμεών τινος, Isocr.
nubecula, νεφέλιον, τό.
nubes, νέφος, τό, Dem. atra, μελανία, Xen.
nubilis, ἐπίγαμος, ον, Dem. ὡραῖος πρός γάμους, s. γάμου, Aelian. ἄκμαιος, Lucian.
nubilum, ἀχλύς, ἡ, Galen.
nubilus, νεφώδης, ες, Aristot.
nubo, ἐκλύστω, alicui, γαμέομαί τινι. Plut. συνοικεῖν τινί, Lucian. secundo, δευτερογαμέω, Pond.
nucetum, καρυών, ὁ.
nuceus, καρυινός, fructus, καρπός καρυΐνος, oleum, ἔλαιον, Dioec.
nucleus, πυρήν, ὁ, Dioec.
nuditas, γυμνότης, ἡ, Chrys.
nudius tertius, πρωτέρας, Thuc. nudius quartus, ἥδη ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρό τῆσδε πέμπτη, nudius sextus, πρός τήν ἡμέραν πρό ταύτης ἕκτην, etc.
nudo, γυμνόω, ἀπογυμνόω, — ψιλόω, — ἀποκαλύπτω.
nudus, γυμνός, vesto, ἐσθῆτος, Herodian. nudus sum, γυμνός εἰμί τινος, metaph. ἀπεστερῆσθαι τινος. — vivo, γυμνήν βίον ἔχω, Diod Sic.
nugae, ἀδολεσχία, ἡ, Dem. φλυαρία, ἡ, Id. λῆρος, ὁ, Idem. ἀνιλε, γραῶν μῦθος, Lucian. nugas ago, φλυαρίαν φλυαρεῖν, Aristoph.
nugalis, ληρώδης, ες, Aristot.
nugamentum, φλυαρία, ἡ, Dem.
nugator, ληρῶν, ὁ, Isocr. ἀδόλεσχος, ον, Plut. φλυαρών, ὁ, Isocr. σπερμολόγος, ὁ, Dem.
* nugatorie, ἀδολεσχῆς, ληρωδῶς.
nugatorius, ληρώδης, ες, Aristot.
nugor, ἀδολεσχέω, frustra, ματαιολογέω, Dem. de aliquo, μάτην φλυαρεῖν περί τινος, Id. ἐπιψεύδεσθαι μάτην, Id. et mentis errore adficior, ληρεῖν καὶ παραφέρομαι, Id.
nullatenus, οὐδαμῶς, Dem. μηδαμῶς, Id. μηδαμῇ, Id. οὐδαμῇ, Id.
nellibi, οὐδαμοῦ, Laert.
nullus, μηδείς, μηδεμία, μηδέν, Dem. οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, Isocr. eum, μηδείς εἶμι, Sophocl. alius, nisi, οὐδείς ἄλλος, ἡ, Lycurg. μηδείς ἄλλος, πλήν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔστ' ὅπως, Plato. οὐδαμῶς, Dem.
num, ἆρα μή, Lucian. ἄρα γε, Aristoph. num non periti? μῶν μή ἀπολωλα; Plato.
numatio, πολυχρηματοσύνη, ἡ.
numatus, περιχρήματος, ον, Plut. bene sum, νυχρηματοῦμαι, Plato.
numen, δεῖον, τό, Plut. numine adflor, ἐνθουσιάζω, id. ἐνθουσιάω, Philo. numine adflatus, ος, ον, ἐκστατικός, Aristot. ἐνθεαστικός, Plut. numinis adflatus, θεόληπτος, ἡ, Plut.
numerabilis, ἀριθμητός, ἡ, ον.
numeratim, κατ' ἀριθμόν.
numeratio, ἀριθμησις, ἡ, καταλογος, ὁ, Basil.
numerosus, πολύς ἀριθμῷ, oratio, εὐρυθμος λέξις, Aristot.
numerose, εὐρυθμως, dicere, λέγειν, Isocr.
numero, ἀριθμέω, aliquid, τί, Xen. Conf. numerus.
numerus, ἀριθμός, ὁ, Dem. oratorius, ῥυθμός, ὁ, Dion. Hal. numero, infinitus, ὅσος τό πλῆθος ἄπειρος, Plut. ἄπειρος τό πλῆθος, Isocr. numero decem, δέκα τον ἀριθμόν, Xen. in numero hostium habere aliquem, τιθέναι τινα εἰς τούς ἐχθρούς, Dem. in nullo numero esse, ἐν οὐδενός μέρει εἶναι, id.
numularius, κερματιστής, ὁ, κολλυβιστής, ὁ, ἀργυραμοιβός, ὁ, it. ἀργυρογνώμων, ὁ.
numulus, νομισμάτιον, τό.
nomos, νόμισμα, τό, κέρμα, τό, κερμάτιον, τό, χάλκωμα, τό, numus aeneus, χαλκός, s. χαλκοῦς, ὁ, numus probus, δόκιμον νόμισμα, adulterinus, νόμισμα ἀδόκιμον, τό, παραχαράγμα, τό.
nunc, νύν, Dem. νυνί, id. ταυτί, id. ἤδη, id. ἐν τῷ παρόντι, id. ἐν τῷ νυνί, id.
nuncio, vide nuntio.
nuncupatio, προσαγόρευσις, ἡ, Lucian. ὀνομασία, ἡ, Aristot.
nuncupo, προσαγορεύω, cf. nomino.
nundinae, καπηλεία, ἡ, Poll. πανηγυρεις, ἡ, Plut.
nundinalis, s. nundinarius, πανηγυρικός, forum nundinarium, ἡ ἀγορά τῶν ἀνίων, Aristot. ἡ ἀγορά τῶν καλουμένων, Thuc.
nundinatio, καπηλεία, ἡ, Chrys. πανηγυρισμός, ὁ, Philo. ἐμπόλημα, τό, Theophr.
nundinor, καπηλεύω, aliquid, τί, Herodot. πριαμαι τι, Dem.
nunquam, οὐδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, Dem. genuine existimavit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, id. μηδέποτε, Isocr. μηδεπώποτε, id. μήποτε, Xenoph. οὐδέπω χρόνου, Isocr. nunquam non, v. semper.
nunquis, quae, quid? ἆρα μή τις; μῶν τις;
nuntia, ἄγγελος, ἡ, Hom.
nuntiatio, ἀγγελία, ἡ, Thuc
nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τί, Dem victuriam urbi, νίκην τῇ πόλει, Plut. aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι, id. τινί περί τινος, id. cf. nuntium.
nuntium, ἄγγελμα, ἡ, Dem. ἄγγελος, ὁ, Thuc. verum, ἀπαγγελία ἀληθής, Dem. adferre grave et acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπόν καὶ βαρεῖαν, Plato. accipere molestum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρου, Alciphr.
nuntius, ἄγγελος, ὁ, Dem. ἀγγέλλων, ὁ, id. nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν, id venire alicui, ἄγγελον ἔλθειν τινι, id.
nuo, νεύω.
nuper, νεωστί, Isocr. ἐναγχος, Dem. πρώην, id. factus, νεοχμός, ές, Plut. genitus, νεογνός, ὁ, id. natus, νεόγονος, ον, Herodot. mortuus, νεοθανής, ές.
nuperrime, ἐγγύτατα, Dion. Hal.
nuperus, ὁ, ἡ, τό ἄρτι.
nuptiae, γάμος, ὁ, Dem. γάμοι, οἱ, id. γαμικά, ῶν, τά, Thuc. nuptias celebro, ποιεῖν γάμους, id συνοικεῖν τοῖς γάμοις, Polyb. ambo alicujus, γάμον τινός διάκω, Polyb. μνηστεύειν γάμον τινός, id. contrahe cum aliqua, γαμεῖν τινά, Demosth.
nuptialis, γαμικός, lex, νόμος, Plut. carmen, ἐπιθαλάμιον, τό, ἡ γαμήλιος ἀδή, festum, γαμήλια, τά, Gregor. munus, γαμηλία, ἡ, Dem.
nuptiae, γαμετεία, Alciphr.
nuptus, ου, μνηστεία, ἡ, nuptui do aliquam alicui, συνοικίζω τινα τινι, Isocr. γαμίζω τινά, ἐκγαμίζω.
nurus, ἡ τοῦ υἱοῦ γυνή, νύμφη, ἡ,

νυός ; s. ἐνυός , ἡ.

nusquam , οὐδαμοῦ , Dem. ubi , οὐδαμοῦ πωποτε , ὅπου , id. nusquam non , πανταχοῦ , id. nusquam gentium , οὐδαμοῦ γῆς , Aristot. — i. e. nullum in locum , μηδαμόσε , obire , βαδίζειν , Dem.

nutatio , νύσταξις , ἡ.

nuto , νυστάζω , Dion. - i. e. vacillo , σφάλλομαι , Plut

nutribilis , θρεπτικός , Aristot.

nutricatio , τιθήνησις , ἡ , Theophr.

nutricor , τιθηνέω , aliquem , τινά , Xen. τιτθεύω τινά , Plut.

nutrimentum , τροφή , ἡ , Dem.

nutrio , τρέφω , aliquem , τινά , Dem. διατρέφω τινά , cf. alo.

nutritio , θρέψις , ἡ , Al. Aphr. σύνισμος , ὁ , nutricis , τιτθεία , ἡ , Dem.

nutritor , τροφεύς , ὁ , Plato. τροφός , ὁ , id.

nutrix , τροφός , ἡ , Isocr. infantis , τιτθίς , ἡ , Synes , τιθηνός , ἡ , Dion. Long.

nutus , νεῦμα , τό , Theo. dei , ἡ κατὰ θεοῦ , Herodot. κατὰ θεία , Plut. nutu significo , νεύω , cf. innuo.

nux , καρυον , τό , Diosc. juglans , καρυον βασιλικον , id. avellana , καρυον Ποντικον , id. Graeca , ἀμυγδαλη , ης , id. fagine , καρυον φηγινον , id. pinea , καρυον πιτυϊνον , id. odorata , s. moschata , μοσχοκάρυον , τό , nucibus ludo , καρυατίζω , Nicet. - nuces relinquo , i. e. a puerilibus excedo , μειρακιοῦμαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀναστρέφομαι , Aelian.

nycticorax , νυκτικόραξ , ὁ , Aristot.

nympha , νύμφη , ἡ , Plut.

nymphaeum , νυμφαῖον , νυμφαιών , ὁ.

nymphaeus , νυμφαῖος , ον.

O.

O , ὦ , vocandi , o Socrates ! ὦ Σώκρατες ! Aristoph. exclamandi , o terra et dii , ὦ γῆ καὶ θεοί ! Item. o dii immortales ! ὦ πρὸς τῶν θεῶν ! Xenoph

ob , ἕνεκα , c. gen. διὰ c. accus. item ὑπὸ c. gen. ἀπὸ c. gen. ἐπὶ c. dat. - laudare aliquem ob modestiam , ἐπαινεῖν τινα ἐπὶ σωφροσύνῃ , praemio afficere aliquem ob merito , δίδωμι δίδοσί τινι ἀντὶ τῶν καλῶν ἔργων , sive ἀντ' ἀν καλῶς ἔπραξεν.

obaeratus , ὑπόχρεως , ω , ὁ , ἡ , ἡ , ὁ , γίγνομαι , Dem. res alicujus , ὑπόχρεως οὐσία τινος , id.

obambulatio , περιοδεύσις , ἡ , Suid.

obambulo , περιπατέω , alicubi , ἐν τινι τόπῳ , Dem. περιιέναι , id. ἐν περιπάτῳ εἰμι , Xenoph.

obbrutesco , ἐκθηριοῦμαι , Polyb.

obdo , ἐπιτίθημι , alicui aliquid , τί τινι.

obdormio , s. obdormisco , κοιμᾶσθαι , Xen. καθεύδω , id. καταδαρθάνω , Lucian.

obduco , ἐπιτείνω , περιτείνω , περιβάλλω , aere obduco , καταχρύσω , χρυσῷ , argento , καταργυρόω , περιαργυρόω ἀργύρῳ , aere , καταχαλκόω , ἐπιχαλκόω , ensio aliquid , καταβυθίσω τι , βυθίσας περιτείνω τινί , nubibus , νεφελόω , νέφεσι , συνεπέφω , ἀρπάσας τι νεφέλαις , tenebras alicui rei , ἐπισκοτεῖν τινί s. τί , Dion. cicatrice aliquid , ἐπουλόω τι , ἀπουλόω τι.

obdurescu , σκληρύνομαι.

obduro , σκληρύνω.

obediens , πειθόμενος , in aliqua re , περί τινος ; Dem. ὑπήκοος , ον , alicui , τινι , id. εὐπειθής , πειθήμων.

obedienter , εὐπειθῶς , πειθημόνως.

obedientia , εὐπείθεια , ἡ , πειθώ , ἡ , πειθαρχία , ἡ , ὑποταγή , ἡ.

obedio , πείθομαι , optimis monitis alicujoc , τινί τά βέλτιστα , Dem. alicui , πειθαρχεῖν τινι , Isocr. ἀκολουθεῖν τινος , Dem. ὑπακούω τινί , id. εἰσακούω τινί , Xenoph.

obelicos , ὀβελίσκος , ὁ.

obelus , ὀβελός , ὁ , obelo noto , ὀβελίζω , Cic. obeli appositio , ὀβελισμός , ὁ.

obeo , φρουρέω , custodiae , φυλακῇ , Polyb. manus sine reprehensione , λειτουργεῖν ἀμέμπτως , Dem. munus viri boni , διαπρέπτω ἔργον χρηστοῦ ἀνδρείου , id. legationem , ἐπιτελεῖν πρεσβείαν , comitia , ἀποκυρόω , Plut. mortem , τελευτᾶν τόν βίον , cf. morior.

obequito , καθιππεύω , Lucian.

oberro , πλανῶμαι , per regionem , κατά χώραν , Dem. cum liberis , id. ἀλάομαι μετά παίδων , id.

obesitas , λιπαρότης , ἡ , Theophr.

obeso , λιπαίνω , Enrip.

obesus , λιπαρός , ὁ , ὄν , Plato. cum , λιπαίνω , Plut.

obex , μοχλός , ὁ , Thuc. - i. e. impedimentum , ἐμπόδιον , τό , cf. impedimentum.

obfirmo , ἐπιστερεόω , Aristot. διαβεβαιοῦμαι , Plut.

obgaonio , ἀντιπαίζομαι.

obiter , παρέργως , Synes. ἐν παρόδῳ , Lucian. εἰ παρέργου καὶ ἀμελῶς , Plut. ἀστοχάστως , Aelian.

obitus , ου , ὀλεθρος , ὁ , Dem. Cf. interitus , id. mors.

objectaculum , προβλημα , τό , Graeciae , τῆς Ἑλλάδος , Lucian.

objectatio , συνεδρεία , τό.

objectio , πρόβολή , ἡ , Plato.

objectum , ἀντικείμενον , τό , Aristot.

objicio , παραβάλλω , aliquid equis , τί ἵπποις , Plut. exprobro alicui aliquid , ὀνειδίζω τί τινι , Isocr. ma periculo pro aliquo , δίδωμι διακινδυνεύειν τινί κινδύνους ὑπερ τινος , Dem.

objurgatio , ἐπιτίμησις , ἡ , Dem. λοιδορία , ἡ , Isocr.

objurgator , ἐπιτιμητής , ὁ , Poll. ἐγκαλών , ὁ , Dem.

objurgatorius , ἐπιτιμητικός.

objurgo , ἐπιτιμῶ , aliquid , τινί , Dem. peccate , τοῖς ἁμαρτανομένοις , id. haec , ἐπιπλήττω ταῦτα , Dem. aliquem aperte , τινί φανερῶς , Isocr.

oblaedo , βλάπτω , cliquem , τινί , Plut.

oblangeo , ἐκλυομαι , Plut.

oblatio , προσφορά , ἡ.

oblitro , ἀκθολαστέω , Basil.

oblatum , δῶρον , τό.

oblectamentum , ἀπόλαυσμα , τό , Clem. Al.

oblectatio , τέρψις , ἡ , Isocr. εὐφροσύνη , ἡ , Xenoph.

oblecto , ψυχαγωγέω , Polyb. aliquem , τέρπω τινα , Isocr. aliqua re , τινί , Plut. εὐφραίνω τινα , Dem.

obligatio , ἀπαγγίνη , ἡ , Isocr.

obligo , ἐπάω , vulnera , τραύματα , Galen. aliqua re , ἀπόδω τινί , Diosc. aliquem beneficiis , ἀνωφελοῦμαι τινα , Xenoph.

oblino , περιαλείφω , aliquid , τί , Theophr. περιχέω , Lucian.

obliquatio , πλαγιασμός , ὁ , Hermog. λοξωσις , ἡ , Strabo

oblique , πλαγίως.

obliquitas , πλαγιότης , ἡ , λοξότης , ἡ.

obliquo , πλαγιόω , πλαγιάζω , Poll. λοξόω , Procles. λοξόω , Strabo.

obliquus , πλάγιος , Theophr. λοξός , Arist.

obliteratio , ἀφανισμός , ὁ , Aristoph. ἐξάλειψις , ἡ.

oblitero , ἀφανίζω , memoriam alicujus , τήν μνήμην τινος , Dem. aliquid , ἀπαλείφω τι , id. ἐξαλείφω τι , id.

oblivio , λήθη , ἡ , Dem. tradere aliquid oblivioni , τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι , Lucian. λήθην ποιεῖσθαί τινος , id adferre oblivionem alicujus , διδόναι λήθην τινός , Isocrat. λήθην ἐμποιεῖν τινας , id.

oblivionus , ἐπιλάσμιος , ὁ , ἡ , ἐπίλεσμος , ον , ἀμνήμων , ὁ , ἡ , ἀμνηστικός , ἡ , ὄν , oblivionum esse , λήθην ἔχειν.

obliviscor , ἐπιλανθάνομαί τινος , λήθην ποιοῦμαί τινος , ἀμνηστία τινος vel τι , ἀπομανθάνω τι , oblitus sum alicujus rei , διαφεύγει με τι , injuriae ab aliquo illatae haud obliviscor , μνησικακεῖν τοῖς τινος.

oblongus , παραμηκης , ες , Diod. Sic.

obloquor , θορυβέω , alicui , τινί , Dem. παροχλέω τινί , Plut.

obluctator , ἀντιπαλαιστής , ὁ , Dem.

obluctor , ἀντιβαίνω , alicui , ἀντιφέρω τινί , Plut. ἀντιβαίνω πρός τι , id. venio , ἀντέχω πολύμαχος , Aelian.

obmurmuro , καταγογγύζω.

obmutesco , κωφοῦμαι , Phil.

obnitor , ἀντείρομαι , alicui , τινί , Plut.

obnixe , σπουδαίως , Lucian.

obnoxius , ἔνοχος , ον , τινί , obnoxium esse , ἔνοχος τῷ νόμῳ , Dem. calumniis de rebus a se gestis reddendis , ὑπεύθυνος , ον , τῶν πεπραγμένων , Dem. κατάδικος , ον , obnoxius culpae , ὑπεύθυνος , ον.

obnubilu , ἐπινεφῶ , Aristot.

obnubilus , ἐπινεφής , ές , Aristot.

obnubo , περιαλείφω , aliquid aliqua re , τί τινι , Plut.

obnuntiatio , καταγγελία , ἡ.

obnuntiator , καταγγέλλος , ὁ , Plut.

obnuncio , καταγγέλλω , Plut.

oboleo , ἀπόζω , Diosc.

obolus , ὀβολός , ὁ , Aristot.

obomor , ὑπνιγτόομαι , Xenoph.

obrepo , ἐπιπορεύομαι , Plat. ὑπεδύω. Aristot. παρεδύω , Dem.

obreptio , παρεδύσις , ἡ.

obrepto , παρεμπίπτω , Suid.

obrigeo , περιπεγνύμαι ψυχει.

obruo , ἐγκαταχώω , aliquid , τί , Dion. Hal. lapidibus , καταλεύω , Xen.

obryzum , ὄβρυζον , τό.

obscene , αἰσχρῶς.

obscoenae , αἰσχρόστης , ἡ , verborum , αἰσχρορρημοσύνη , ἡ , Dem.

obscenus , αἰσχρός , Plio. in verbis , αἰσχρορρήμων , ονος , ὁ , ἡ , Poll.

obscuratio , ἐπισκοτασις , ἡ , σκότωσις , ἡ , Plat. - i. e. abolitio , ἀφάνισις , ἡ , Dem.

obscuro , ἀμαυρόω , Plut.

obscuritas , σκότος , τό , Dem. ἀγνοια , ἡ , Dion. Hal. nominis , ἀδοξία , ἡ , Dem. sermonis , ἡ ἀσαφεια λόγου , Plut. oculorum , ἡ ἀμαυρωσις ὀφθαλμῶν , Diosc. generis , δυσγενεια , ἡ , Dion. Hal.

obscuro , ἐπισκοτεῖν , Dem. aliquid , συγκρύπτω , s. ἐπισκιάζω τι , idem. ἀμαυρόω τι , Phil.

obscurus , ἀμαυρός , ὁ , ὄν , Irchnus , λυχνίδιον , Lucian. ἀφανής , ες , cf incerta gratia , καὶ ἀδήλος χάρις , Dem. obscurum erat ,

Digitized by Google

ἄδηλον ὦν, Lycurg. obscure oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aer, ὁμίχλη, ὁ, Aristot. – i. e. ignobilis, ἄδοξος, Lucian.

observatio, ἀσκησία, ἡ, Dem. ἀσκία, ἡ, Isocr. προσλιπαρήσις, ἡ.

obsecro, λιπαρῶ, et obtestor, καὶ ἀναβιβάζω, Dem. ora et obsecro aliquem, ἱκετεύω τινα καὶ ἀναβιβάζω, idem.

obsecundo, συνεπιτείνω, alicui, τινί, Plat. alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, Xen. venti obsecundant, ἐπουριαζουσι, Lucian. ἐπουριζουσι, Philo.

obsepio, περιφράττω, aliquid, τί.

obsequenter, πειθηνίως, Philo. θεραπευτικῶς, Plut.

obsequentia, χάρις, ἡ, Dem. θεραπεία, ἡ, Xen.

obsequiose, θεραπευτικῶς, Plut. colo, πελαστέω, Xen.

obsequiosus, θεραπευτικός, Plato. ἀκολουθητικός, Aristot.

obsequium, ὑπεῖξις, ἡ, ἐπιείκεια, ὁ, πειθαρχία, ἡ, πρᾶότης, ἡ, obsequium metuum, ἀνδραποδισμός, ὁ, Plut. Cf. obsequentia.

obseqior, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι, Dem. ὑπουργέω τί τινι, Plut. alicui, χαρίζομαί τινι, Dem.

obsero, i. e. firmo, περιπήγνυμι, Thuc. – i. e. conseco, περιφυτεύω.

observabilis, αἰδοῖος, ον.

observantia, θεραπεία, ὁ, Isocr. omni observantia colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινί, Xen. magna observantia coli ab aliquo, πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρά τινος, Isocr.

observatio, αἴσθησις, ἡ, τό αἰσθάνεσθαι, παρατήρησις καὶ ἐπιτήρησις, ὁ. 2) i. q. observatum, παρατήρημα, τό, κατανόημα, τό.

observator, ἐπίσκοπος, ὁ.

observatorius, παρατηρητικός.

observo, ἐπιτηρῶ, aliquid, τί, Dem. παρατηρῶ τι, Lucian. tempus, τηρῶ τὸν καιρόν, Xen. ἐπιτηρῶ καιρόν, Plut. vitae rationem Philosophi, παρεφύλαττον πολιτείαν φιλοσόφου ἀνδρός, id. aliquem, διαφυλάττω τινα, idem. περιμένω τινά, Thuc. – i. e. colo, θεραπεύω, aliquem, τινά, Isocr. πειρῶμαι θεραπείας τινος, idem.

obses, ὅμηρος, ὁ, Thuc. dare aliquem obsidem, παραδοῦναι τινα ὅμηρον, Dem. δεδόναι ὅμηρόν τινα, Xen. accipere aliquem obsidem, εἰς ὁμηρείαν λαμβάνειν τινά, obses sum, ὁμηρεύω, obsidem posco aliquem, ἐξομηρεύω τινά, Plut.

obsessio, περικάθησις, ἡ.

obsessor, πολιορκών, ὁ, Dem. πολιορκητής, ὁ, Athen.

obsessus, πολιορκούμενος, Isocr. urbs, πόλις πολιορκουμένη, id. ab aliquo, κατεστάς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, id. a diabolo, δαιμονιωμένος, Plut. δαιμονιζόμενος, N. T.

obsideo, πολιορκῶ, Isocr. urbem, τὴν πόλιν, Plut. aliquem, τινά, Dem. undique moenia, κύκλῳ περικαθήμαι τὸ τεῖχος, Dem.

obsidio, πολιορκία, ἡ, Dem. obsidione claudere urbem, ἐπολιορκεῖν πόλιν, Isocr. κατακλείω ὑπ. περιστήσαντες ἐδουμαι πόλιν, claudi ab aliquo, καθίστασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, Isocr. capere urbem, πολιορκίᾳ ἑλεῖν πόλιν, Dem. obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἰσχατον ὑπομένειν, Isocr. ab obsidione cessare, παύεσθαι πολιορκίας, Aristot.

obsidionalis, πολιορκητικός, ἡ, ὁν.

obsignator, ἐπισφραγιστής, ὁ, Lucian.

obsigno, ἐπισφραγίζω, aliquid, τί, Plato. literas, κατεσημηνάμεθα γράμματα, Dem.

obsisto, ἐνίστημι, alicui, τινί, Plut. ἀνθίστημι πρός τινα, Thuc.

obsoleo, v. obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.

obsolete, ἀπηρχαιωμένως.

obsoletus, παλαιούμενος, Plato. verbum, ἀπηρχαιωμένος ὄνομα, Dion. Hal.

obsonium, v. opsonium.

obstaculum, κώλυμα, τό, Lucian.

obstetricatio, μαιευσις, ἡ, Plato. μαιεία, ας, Idem.

obstetricor, μαιεύομαι, Lucian. μαιόομαι, Plut.

obstetrix, ἀκεστρίς, ἡ, Hippocr. μαῖα, ἡ, Plato.

obstinate, αὐθαδῶς.

obstinatio, αὐθάδεια, ἡ, ἀδιαφορία, ἡ. δυστραπελία, ἡ, ἄκιστον, τό, ἀμετάστατον, τό.

obstinatus, ἀμετατεστος, ον, Plut.

obstipo, κατασκυφῶ.

obstipus, αὐχός, Lucian.

obsto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα, Thuc. ἀντιτάττομαι τινι, Xen. πρός τινα, id. alicui, ne videat, κωλύω τινά τοῦ ὁρᾶν, Herodot. ἐμποδών εἰμι τοῦ μὴ ὁρᾶν, id. ne hoc faciat, ἐπέχω σε τούτου, Plut.

obstrepo, θορυβῶ, alicui, τινί, Plut.

obstringo, ἐπιόω, Galen. jurejurando, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ, Thuc. aliquem sponsione, καταγγυᾶν τινα, Demosth.

obstrigo, ἐμφράξω, ὁ, Hesych.

obstructus, ἐμφρακτός, ον.

obstruo, ἐμφράττω, aliquid, τί, Demosth.

obstupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινα, Herodian.

obstupeo, s. obstupesco, ἐκπλήττομαι, aliquo τι, πρός τι, Plut. ἀναιδέστερος ἔχω, id.

obsum, βλάπτω, alicui, τινί, Lycurg. Cf. nocen.

obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι.

obtego, ἀποκαλύπτω, Plato.

obtemperatio, i. q. obedientia.

obtempero, i. q. obedio.

obtendo, προέχομαι, aliquid, τί, Herodian.

obtenebro, ἐπισκοτέω, Dem.

obtero, ἐπιτρίβω, Aristot.

obtestatio, ἐκεχειρία, ἡ, Dem. ἐπίμαρτυρία, ἡ, Thuc.

obtestor, ἀναβιβάζω, aliquem, τινά, Dem. ἐκλιπαρῶ τινά, Plut. deum, ἱκετεύω θεόν, Xen.

obticentio, ἀποσιώπησις, ἡ, Plut.

obticeo, s. obticesco, ἀποσιωπῶ, Plut.

obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινός, Isocr. locum, χώραν ἔσχον, Dion. Hal.

obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, Isocr.

obtorqueo, διαστρέφω, Theophr.

obtrectatio, διαβολή, ὁ, Dem. φθόνος, ὁ, idem.

obtrectator, βάσκανος, ὁ, ἡ, Dem. φθονεῖν εἰδισμένος, idem.

obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινά ἐπί τινι, Lucian. πρός τι, idem. λοιδορεῖσθαί τινι, idem.

obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, Xen.

obtruncu, ἀποτέμνω τινά τὴν κεφαλήν, ἀφαιρῶ τινά τοῦ κεφαλῆς, πελεκίζω τινά, τραχηλίζω τινά, κατακόπτω τινά, διαρρήγνυμι τινά, arbores, ἐπιπόπτω δένδρα.

obtueor, ἀντιβλέπω, Aelian.

obtundo, ἀκαμβλόω, Plut. ἐξαμβλύω, Plut. aures, ἐκκωφῶ τά ὦτα, Lucian.

obtoralio, ἐμφραγμός, ὁ.

obturbo, διαταράττω, aliquem, τινά, Plut.

obtuo, ἐμφράττω, os alicui, τό στόμα τινί, Dem. ἐπιστομίζω τινί, Id.

obtuse, ἀμβλέως, video, ἀμβλυόττω, Lucian. obtusissime video, ἀμβλυοπτα ὁρῶ, Plut.

obtusus, us, πρόσωψις, ἡ, Soph. βλίμμα, τό, Dem.

obumbratio, ἐπισκιασμός, ὁ, ἀποσκιασμός, ὁ.

obumbro, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω, συσκιάζω, ἐπαλυγάζω.

obvallo, χαρακόω, Aeschin.

obvenio, προσέρχομαι, Dem.

obversor, περιίστημαι, Dem.

obverto, ἐπιστρέφω, alicui tergo, τά νῶτά τινι, Lucian.

obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαί τινι, lio alicui, ἀπαντῶ τινί, Dem. πρός τινα, Isocr. ἐπιτυγχάνω τινί, Xen.

obvio, ἀπαντάω, alicui, τινί, Xen. ἀντιάζω τινί, Plut. ἀπαντιάζω τινί, Lucian.

obvius, ἀπαντῶν, ὤσα, ὤν, Demosth.

obvolvo, περιελίττω, Plot. aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι, idem.

occo, γεωργικόν σκεῦος βωλοκόπον, σφύρα ἢ τριπόδι βωλοτόμος.

occaeco, ἀποτυφλόω.

occalesco, ἀποσκληρύνομαι.

occasio, καιρός, ὁ, Demosth. ἀφορμή, ὁ, id. εὐπορία, ας, ἡ, Isocr. ultro oblata, καιρὸς αὐτόματος, Dem. magna, μέγας, Isocr. mirifica, μέγιστος, Dem. optima, κάλλιστος, Isocr. apta ad aliquid, ἁρμόττων τινος, Dem. utilis, συμφέρων, id. singularis, εὐπορία πολλή, idem. occasionem quaero, καιρόν ζητῶ, id. nondum, πέπαμαι, id. praebeo, s. suppedito, παρασκευάζω, id. occidere, συμβαίνει, id. contingere alicui, γίγνεσθαί τινι, id. incidere, συμπίπτειν, id. venire, ἐλθεῖν, id. habere, ἔχειν, Dem. exspectare, περιμένειν, Isocr. praetermittere, παρίεναι, Dem. demittere, ἀφιέναι, id. observo, παρατηρῶ, id. accupor, λαμβάνω, Diod. Sic.

occasione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, Demosth.

occasiuncula, ἀφορμίδιον, τό.

occasus, us, δυσμή, ἡ, solis, ἡλίου, Xen. δύσις, ἡ, Aristot. ad occasum habitantes, οἱ πρός ἑσπέραν οἰκοῦντες, Dem. sol vergit ad occasum, ὁ ἥλιος κλίνει ἐπί δύσιν, cf. ortus, et orior.

occatio, βωλοκοπία, ἡ.

occento, ἀστρῶν, Herodot.

occepto, ἄρχομαι, Dem. Cf. incipio.

occidens, δύσις, ἡ, Aristot. ἑσπέρα, ὁ, Dem.

occidentalis, δυσμικός, Ptol.

occidio, i. q. occisio.

occido, φονεύω, aliquem, τινά, Herodot. cf. interficio.

occido, καταδύνω, Al. Aphr. sol occidit, ἥλιος δύει, s. καταδύει.

occiput, ωτός, ὁ, Hippocr.

occisio, φόνος, ὁ, Dem. Cf. caedes.

occisor, φονεύς, ὁ, Dem.

occlamito, καταβοῶ, Thuc.

occludo, κατακλείω, Xen.

Digitized by Google

occo, βυλοκοπέω, Aristoph.
occubo, i. q. occumbo.
occulo, συγκρύπτω, cf. obscuodo.
occultatio, κατακρυψις, ἡ, κρύψις, εως, ἡ.
occulte, λαθραίως, κρυφα, κρυβδην, κρυφῇ, λαθρα, ἐς τὸ κρύπτειν, ἀδόλως, κρυφίως. Potest etiam commode reddi per verbum λανθανειν, q. v.
occulto, κρύπτω, Dem. ἀποκρυπτω, aliquid, τι, id. sub aliqua re, ὑποπτερύσσω τι τινι.
occultus, ἀποκεκρυμμένος, Isocr. ἄδολος, ον, Dem.
occumbo, τελευτάω, Xen. τελευταν τοῦ βίου, id. τὸν βίον, Lucian. Cf. morior.
occupatio, ἀσχολία, ἡ, Dem Cf. negotium.
occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, Isocr. αἱρεῖν πολιν, Plut. aliquid, κατέχω τι, Isocr. ἐπικαταλαμβάνομαι τινός, Aeschin. ἐσέχω τι, Aristot. τινός, Thuc. occupor in aliqua re, ἀσχολοῦμαι πρός τινι, Aristot. ἄσχολος γίγνομαι διά τι, Dem.
occurro, ἀπαντάω, alicui, τινί, Xen. occurrit mihi aliquid, ἐπιέχεταί τί μοι, Isocr. ἔχεται μοι ἐπὶ νοῦν, Dem.
occursatio, ὑπάντησις, ἡ, δεξίωσις, ἡ, ὑπάντημα, τό, παραγγελία, ἡ.
occursio, ἔπειμι, Hdn. alicuì, τινί, ἀπαντάω τινί, Xenoph.
occursus, us, ὑπάντησις, ἡ.
occasus, ἀκασός, ὁ, Aristot.
ocellus, ὀμμάτιον, τό, Aristot. ὀμματίδιον, τό, Id.
ocrea, κνημίς, ἡ, Hem.
ocreatus, κνημιδοφόρος, ον.
octavum, ὄγδοον.
octavus, ὀγδόος, ὅω, ὅον, Thuc.
octies, ὀκτάκις.
octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
octingenti, αι, α, ὀκτακόσιοι, ίαι, ια.
octa, οἱ, αἱ, τα ὀκτώ, Plut. qui octo dierum est, ὀγδοῖος, ω, ον, id.
October, Πυανεψιών, ὁ, Dem. Ὀκτώβριος, ὁ.
octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, Hdn. Cf. duodeviginti.
octogesimus, ὀγδοηκοστός, Thuc.
octogies, ὀγδοηκοντάκις.
octoginta, οἱ, αἱ, τα ὀγδοήκοντα, Aelian.
octonarius, ὀγδοᾶς, ᾶ, ον, numerus, ὀγδοὰς, ἡ, Plut.
octuplex, ὀκτάκλοος, contr. ὀκλοῦς.
octuplus, ὀκτάκλασιος, α, ον.
oculatus, κολυμμένος, ον, Lucian. testis, αὐτόπτης, ὁ, Xen.
oculitus, ὀφθαλμοῦν.
oculus, ὀφθαλμός, ὁ, Dem. ὄμμα, τό, Aristot. uterque, ἄμφω ὀφθαλμοί, Dem ponere oliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, id. adspicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινα ὀφθαλμοῖς, id. necludere alicui oculos, συγκλείειν τινι ὀφθαλμούς, id. cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος, id. ἀποστρεφόμενος ὀφθαλμόν, id. ad oculos pascendus facere, εἰς ἐορτὴν ὄψιν συντελεῖν, Aelian.
ocymum, ὤκιμον, τό, Diosc.
ocyor, ὠκίων, ὁ, ἡ.
ocyus, ὠκύτερον, ocyssime, ὠκιστα.
oda, ᾠδή, ἡ, Xenoph.
odeum, locus in quo spectabantur certamina musica, ᾠδεῖον, τό, Hesych
odi, μισέω, aliquem, τινά, Dem. ob aliquid, τινός, Plut. eliquid, ἐχθαίρω τι, id. Cf. odium.
odiose, μισητῶς, δυσκόλως, Dem. ἐθελοχθρῶς, Idem. φιλαπεχθήμονως, Lucian.
odiosus, φορτικός, et molestus, καὶ ἐπαχθής, Dem φιλαπεχθήμων, ὁ, ἡ, et dis iovisus, καὶ ἐχθρὸς θεοῖς, id.
odium, μῖσος, τό, Aristot. in aliquem, τινος, Thuc. in odio esse omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πασιν, Lucian. odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινος, Plato. dignus, qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος, Dem. odium conflare alicui, καθιστάναι τινά εἰς μῖσος, Isocr. odio crimen alicui impingere, πρός ἐχθραν τινὰ διὰ τὴν ἰδίαν ἐχθρὰν αἰτίαν ἐσάγειν τινί, Dem. prosequi aliquem odio, τοῖν τινι ἐχθίστω, Aelian. ob aliquid, μισεῖν τινά τινος, Plut.
odor, ὀσμή, ἡ, Thuc. ὄδμή, ἡ, Lucian. bonus, εὐοσμία, ἡ, Theophr. εὐῶδμία, ἡ, Id. malus, δυσωδία, ἡ, Plut. ἀοσμία, ἡ, Theophr. odore pascere, ἐκτιθὲν τῇ ὀσμῇ, Aelian. carone, ἄοσμος, ον, Theoph.
odorabilis, ὀσφραντός, Aegin. ἐπόφραντικός, Theophr. ὀσφραντός, id.
odoramentum, ἄρωμα, τό, Plut.
odoratio, ὀσφρησις, ἡ, Dios.
odoratus, ἀρωματικός, ή, ὸν, Plut. θυώδης, ες, Theophr.
odoratus, ὀσφρητής, ἡ, Diosc.
odoro, θυμιάω, Herodot. ἀρωματίζω, Al. Aphr.
odoror, ὀσφραίνομαι, Xenoph.
odorus, ὀσφραντικός, Galen.
oeconomia, οἰκονομία, ἡ, Aristot.
oeconomicus, οἰκονομικός, Aristot.
oeconomus, οἰκονόμος, ὁ, Aristot. sum, οἰκονομέω.
oenopola, οἰνοπώλης, ὁ, sum, οἰνοπωλία, Aristot.
oestrum, οἶστρος, ὁ, Plut. oestro exagito, ἐξοιστρέω, Lucian.
offa, μαζα, ἡ, Aristoph.
offella, offula, μάζιον, τό, Atheo. μαζίσκη, ἡ, Aristoph. ἄκολος, ου, ὁ, Plut.
offendiculum, προσκόπτω, ἡ, Thuc.
offendo, προσκόπτω, προσκρούω, προσπταίω, ad aliquid, τινί, offendere aliquem, προσκρούσθαί τινι, aliquem aliqua re, λυπεῖν τινά τι, Dem. ἐν τινι. id. 2) i. q. invenio, q. v.
offensa s. offensio, ἀνία, ας, ἡ, Dem. ἄνδος, τό, id. ἀπέχθεια, ἡ, idem.
offenso, προσκρούω, aliquem, τινί, Plut.
offero, φέρω, προσφέρω, προσάγω, κομίζω, dona diis, ἀναθήμα τι, sacra, φέρω s. ἄγω s. προσάγω ἱερά. 2) i. q. praebeo, παρέχω et παρέχομαι, προτείνω, προσφέρω, προβάλλω, offero me periculis, παρέχω ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, ὀρμᾶσθαι πρὸς κίνδυνον, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, offero me conspectui alicujus, ἐπιστήσαι ἐμαυτὸν τινι, Dion. Hal. me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, Plut.
officina, ἐργαστήριον, τό, Plato. chirurgi, ἰατρεῖον, τό, Xenoph. κουρεῖον, τό, Theophr. fabri aerarii, χαλκεῖον, τό, Lucian. vitriarii, ὑαλουργεῖον, τό, textoris, ἱστουργεῖον, τό, etc.
officio, βλάπτω, alicui, τινί, Pleto. Cf. noceo.
officiose, θεραπευτικῶς, Plut.
officiositas, θεραπεία, ἡ, Xen.
officiosus, θεραπευτικός, Plato. Cf. obsequiosus.
officium, δέον, τό, Dem. καθῆκον, τό, Idem. πρακτέον, τό, id. ἔργον, τό, idem. suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν s. πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει, Dem. Isocr. nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν, Isocr. mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis etc. officium est, ἔργον ἐμόν, κτλ, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντός ἐστι, Dem. Isocr. Aeschin. fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, Dem. boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθοῦ ἀνδρός, Plato. officio desse, παραλείπειν τὰ καθήκοντα, Lucian. officia humanitatis, φιλανθρωπα, τά, Dion. Hal.
offuciae, φυκιασμός, ὁ, Philo.
offundo, καταχυα, caliginem alicui, ἐπισκοτεῖν τινί, Dioc.
oggannio, ὀνειδίζομαι.
oggero, προβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.
oh, ohe, oho, ὦ!.
olea, ἐλαία, ἡ, pro arbore, Plato. pro fructu, Dem.
oleagineus, ἐλαΐνος, η, ον.
olearis, ἐλαιικός, ή, ὸν.
olearius, ἐλαιοπώλης, ὁ, Poll.
oleaster, ἀγρέλαιος, ὁ, Theophrast.
oleitas, ἐλαιώδης, τό.
oleo, ὄζω, Diosc. ἀτόζω, Hdt.
oleosus, ἐλαιώδης, ες, Theoprast.
oleraceus, λαχανώδης, ες, Diosc. λαχανικός, ή, ὸν, Theophr.
oletum, ἐλαιών, ὁ.
oleum, ἔλαιον, τό, Xen. cedrinum, κεδρέλαιον, τό, e cuico, κικέλαιον, τό, Diosc. myrtinum, μυρσινέλαιον, τό, id. etc. olei faex, ὀπέλαιον, τό.
olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινός, Xenoph.
olfactus, us, ὄσφρησις, ἡ, Diosc.
olidus, ὀζώδης, ες, Theoprast.
olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα, Dem. populari republica uti, τοῖς πάλαι δημοκρατουμένοις, id. παλαιόν, οῦ, τό, Isocr.
olitor, κηπωρός, ὁ, λαχανοπώλης, ὁ.
oliva, ἐλαία, ἡ, Plato.
olivetum, ἐλαιών, ὁ.
olivo, ἐλαιῶν, Poll.
olivum, ἔλαιον, τό, Diosc.
olla, χύτρα, ἡ, Xen. ollarum fictor, χυτρεύς, ὁ, Plato. testae, χυτρεῖα, τά, Poll.
ollaris, χυτρεῖος, ω, ον.
ollula, χυτρίον, τό, Aristoph. χυτρίς, ἡ, Dem.
olus, κῆπος, ὁ, Aristot.
olorinus, κυκνεῖος, α, ον, melos, μέλος, Athen.
olus, λάχανον, τό, Theophr. olus colligo, λαχανεύομαι, Lucian. olerum collectio, λαχανεία, ἡ, Joseph. olera decerpo, ἐλαχανίζομαι, Theophr. olera produco, λαχανεύομαι, Strabo.
Olympia, locus Elidis, Ὀλυμπία, ἡ, Iodi, Ὀλύμπια, τά, Demosth.
Olympiacus, Ὀλυμπιακός, certamen, ἀγών, Aristoph. victoria, Ὀλυμπιάς, ἡ, Hdt.
olyra, ὄλυρα, ἡ, Galen.
omavum, ὀμφακίνος, ὁ, Basil.
omen, οἰωνός, ὁ, Xenoph. οἰώνισμα,

Digitized by Google

τό, Hdn. pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὅταν ἀγαθῶν, Aelian. πρὸς οἰωνοῦ λαμβάνω ἀγαθοῦ, Dion. Hal. omnis moli, ἀσφήμως, ον, Suid.

omnetum, ἐπίσλοον, τό, Poll.

omniator, οἰωνιστής, ὁ, Hesych.

omiscor, οἰωνίζομαι, aliquid, τί, Aristot. ominare quaeso melius, εὐφήμει, Plato.

ominosus, δυσοιώνιστος, ον, Lucian.

omitto, παραλείπω, aliquid, τί, Isocr. διαλείπω τι, id. ἐάω τι, id. aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκών, Xen.

omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, Herodian.

omnigenus, παντοῖος, Lucian.

omnimode, παντοίως, Herodian. παντηχῆ, Plut.

omnimodus, i. q. omnigenus.

omnino, πάντως, Plut. ὅλως, Dem. πάντα, Aelian. παντάπασιν, Plato. differt, τὸ σὺν διαφέρει, Xen.

omnipotens, παγκρατής, ὁ, ἡ, πάντων κρατῶν, τὰ μέγιστα δυνάμενος.

omnipotentia, παντοκρατορία, ἡ.

omnis, e, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, Isocr. omnes, quotquot, πάντες, ὁσοιπερ, o. ἅσοι, Dem. ἅσοι, Idem. omnia omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, idem. omnibus mollis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι, id. omnium maxime, quae ego novi, πάντων μάλιστα, ἃν ἐγὼ οἶδα, Xen.

omphacium, ὀμφάκιον, τό, Dioec.

onager, ὄναγρος, ὁ.

onerarius, φορτικός, navis, πλοῖον, Thuc.

onero, φορτίζω, aliquem, aliquo, τινά τι, onero mulos, ἐπεσκευάζω τοὺς ἡμιόνους, Aristot. navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτου, Dem. injuriis aliquem, πολλὰ καθυβρίζω τινά, Plut.

onerosus, φορτικός, Aristot.

onus, φόρτιον, τό, Dem. φόρτος, ὁ, Lucian. navis, γόμος, ὁ, Poll. τά, Xenoph. jumenti, σάγμα, τό, Plutarch. impono alicui, φορτίον ἐμβάλλω τινί, majus suscipere viribus, φορτίον μεῖζον καθ' ἑαυτὸν αἴρεσθαι, Dem. excutio, ἀποφορτίζομαι, Synes.

onustus, πεφορτισμένος, κατάφορτος, ον.

onychinus, ὀνυχίνος, ον, unguentum, μύρον, Dioec.

opaeitas, ἐσίσιον, τό.

opaco, ἐσκιάζω, συσκιάζω, καλύπτω, καταλούπτω.

opacus, ἐσίσιος, ον, κατάσκιος, ον, σύσκιος, ον, ἀνάλιος, ον, σκοτεινός, σκοτεός, σκιαδής, ές, ζοφερός, ζόφῳ κεκαλυμμένος.

opella, πραγμάτιον, τό.

opera, ae, ἐργασία, ἡ, du, o. navo alicui, σπουδάζω περί τινος, Plut. περί τι, Xen. ὑπέρ τινος, Dem. ἐπί τινι, Isocr. τι, Plato. in aliquo re, συμπραττω τί τινι, Plut. multum operae ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι. Aristot. opera dando est, ut habeas, σπουδαστέον ἔχειν, id. χρὴ σπουδάζειν ὅπως ἔχῃς, Dem. operae pretium est, considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, Dem. πρόσεγον ἐστί, Plato. non est operae pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπουδάς, Aelian. opere mutuo, συνεργία, ἡ, Dem.

operaria, ἐργάτις, ἡ, Aristot.

operarius, ἐργατικός, — i. e. mercede conductus, μισθωτός, Dem.

operatrius, ἐργατικός, ὁ, Xen. idem.

operatio, ἐργασία, ἡ, Aristot.

operator, ἐργάτης, ὁ, Xen.

operculum, κῶμα, τό, Athen. operculo claudo, κωμάζω, Aristot.

operio, καλύπτω, cf. tego.

operor, ἐργάζομαι, adsidue, συνεχῶς, Aristot.

operose, ἐργατικῶς, ἐργατικῶς, Plut.

operosus, ἐργατικός, φιλόπονος, ον, Isocr. et molestus, ἐπίπονος, ον, καὶ χαλεπός, Isocr.

operto, κεκαλυμμένος.

opertus, στεγανός, στεγαστός, κατακεκρυμμένος, κρυπτός, καλυφθείς, σκεπασθείς, κατάστεγος, ον.

opertorium, σκέπασμα, τό, Aristot.

opes, v. divitiae, it. auxilium.

opifex, δημιουργός, ὁ, Aristot. χειροτέχνης, ὁ, Dion. Hal.

opificium, δημιουργία, ἡ, δημιούργημα, τό.

opilio, προβατεύς, ὁ, Aristoph.

opime, πιόνως, πολυτελῶς.

opimitas, πιότης, ἡ, Aristot.

opimo, πιαίνω, aliquid, τί, Aristot.

opimus, πίων, ὁ, ἡ, Aristot.

opinabilis, δοξαστός, Plato.

opinatio, δοξασία, ἡ, Suid. δόξασμα, τό, Plato.

opinator, δοξαστής, ὁ.

opinio, δόξα, ἡ, Thuc. δόκησις, ἡ, Plut. opinionem alicujus rei auxitare alicui, προστιθέναι τινὶ δόξαν τινός, Dem habere tolerat de aliquo, ὑπόχειν τινὶ τοιαύτην ὑπόληψιν περί τινος, Id. consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινος, Id. opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ, Id. judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περί τινος, Id. opinionem fallere alicujus, παρακρούεσθαι δόξαν τινός, Isocr. deducere aliquem ab opinione, μετατιθέναι γνώμην ἀπὸ δόξαν τινος, Id. deduci ab opinione, ἀφίεσθαι τῆς δόξης, Id. opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δόξαν, Dem. abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν αὐτοῦ, Isocr. opinione celerine, δόξαν ἐλπίδος, Herodian. majos, τῆς δόξης μείζων, Plut. opinionem praeclarum habere de aliquo, καλὴν δόξαν ἔχειν περί τινος, Aelian.

opiniosus, δοξαστικός, Aristot.

opinor, δοξάζω, male, κακῶς, Plato. de aliqua re, περί τινος, Id. Conf. opinio.

opipare, πολυτελῶς, Dem.

opiparus, πολυτελής, ές, Plut. ἄφθονος, ον, Dem.

opitulatio, βοήθεια, ἡ, cf. auxilium.

opitular, βοηθέω, alicui, τινι, Isocr. cf. auxilior.

opium, ὄπιον, τό, Dioec.

opobalsamum, ὀποβάλσαμον, τό, Dioec.

oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quae facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, Isocr. aliquem docere quid, χρή τινα διδάσκειν τι, Xen. facere, ποιεῖν, Plato. et necesse est olere militem, δεῖ καὶ ἀναγκαῖον ἐστι τρέφειν στρατιώτην, Dem. ut convenit et oportet, ὡς δεῖ καὶ πρέπει, Idem.

opperior, περιμένω, aliquem, τινά, Plut. Cons. exspecto.

oppeto, ἐπιέρχομαι, μίστομι, mortem oppetere, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν, μεταλλάττειν, oppetere mortem pro patria, ἐξάγειν ἑαυτὸν τοῦ βίου ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

oppiro, πνίγω, Clem. Al. aliquid, ἀπαπνίγω τι, Idem.

oppidanus, ὁ, ἡ, τὸ κατὰ πόλιν, Dion. Hal. πολιτικός, ἡ, ὁν, Id.

oppidatim, κατὰ πόλεις.

oppido, σφόδρα, Dem.

oppidulum, πολίχνη, ἡ, Thuc. πολίχνιον, τό Isocr.

oppidum, πόλις, ἡ, Dem. Cf. urbs.

oppignero, ἐνεχυριάζω, Dem. alicui sedes, ἀποτιμᾶν τινί οἰκίαν, Idem. alicui suas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, Id. παρακατατίθεμαί τινι χρήματα, Id. facultates oppignerator emit, οὐσία ὑπόκειται, Idem.

oppleo, ἐνσκλήρυω, Plato. Cf. impleo.

oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινί, Dem. manus oculis, προτίσχομαι τὰς χεῖρας ἀφθαλμοῖς, Plut.

opportune, εὐκαίρως, Isocr. dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, Id.

opportunitas, εὐκαιρία, ἡ, Isocr. auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, Dem. omnium maxime rei faciendae, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν, Demosth.

opportunus, εὔκαιρος, ον, tempus, καιρός, Herodian. ὁδὸ aliquid, ἐπιτήδειος πρός τι, Aristot. εἴς τι, Herodian.

oppositio, ἀντίθεσις, ἡ, Nov.

oppressio, κατασίεσις, ἡ, tyrannica, καταδυναστεία, ἡ.

opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἀδικοῦν τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. bello, καταπίβω τινὰ περὶ τὸν πόλεμον, Plut.

opprobratio, λοιδορία, ἡ, Dem. διαβολή, ἡ, Idem.

opprobrium, ὄνειδος, τό, Dem.

opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινί, Dem. Cf. exprobro.

oppugnatio, προσβολή, ἡ, Dem. πόσβολή, ἡ, Idem. κατοπολέμησις, ἡ, Thuc. urbis, πολιορκία, ἡ, Id.

oppugnator, διαμαχόμενος, Demosth. urbis, πολιορκητής, ὁ, Athen.

oppugno, προσβάλλω, moenia, πρὸς τεῖχη, Dem. τειχομαχέω, Xenoph. urbem Epidauruis, πολιορκεῖν Ἐπίδαυρον, Plut. aciem instructam, μαχόμαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, Id. turrim, πυργομαχέω, Xen.

Ops, Ῥέα, ας, ἡ.

opsonator, ὀψωνής, ὁ, Aristoph.

opsonatus, o. opsonatio, ὀψωνία, ἡ, Plut.

opsonium, ὀψώνιον, τό, Plut.

opsono, o. opsonor, ὀψωνέω, Aristoph.

optabilis, e, εὐκτός, Dem. alicui, εὐκταῖος τινι, Lucian.

optabiliter, εὐκτῶς.

optatio, εὐχή, ἡ, Dem.

optato, κατ' εὐχήν, πρὸς εὐχήν.

optica, ὀπτική, ἡ, sc. τέχνη.

optimas, κράτιστος, ὁ, ἄριστος, ἡ, Aristot.

optime, βέλτιστα, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, Idem me gero, ἀριστεύω, Isocr

optimus, κράτιστος, Plut. βέλτιστος, Theo. sum, κρατιστεύω, Isocr. ἀριστεύω, Id

optio, αἵρεσις, ἡ, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, δίδωμι τινὶ αἵρεσιν πράττειν τι, Id alicujus, κατεστῆναι τὴν αἵρεσιν τινος, Id. esse alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναι τινι, πότερον, Id. accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, Id.

opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθά, Dem. a dis, incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπεύχεσθαι, Isocr. salata, ἀθάνατα,

Digitized by Google

Xen. audire aliquem, ποθέν τινὰ ἀκούειν, Dem.

opulentia, πλοῦτος, ὁ, Dem. Cf. divitiae.

opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, Dem.

opulentus, πλούσιος, Id. Cf. dives.

opus, ἔργον, τό, Dem. aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, Isocr. ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ πράγματος, Dem. bonum, ἀγαθούργημα, τό, malum, κακούργημα, τό.

opus est, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, Aristot. verbis, δεῖ λόγου, Idem. alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, Id. προσδεῖ τινί τινος, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρός τι, Aristot. opus habeo alicujus rei, δεομαί τινος, Isocr. opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, Aeschin.

opusculum, ἐργίδιον, τό.

ora, χεῖρες, τό, Dem.

oraculum, χρησμός, ὁ, Plut. χρησμωδία, ἡ, Herodot. μαντεῖον, τό, Dem. μαντεύμα, τό, Plato. Pythiae, ὁ παρὰ τῇ Πυθίᾳ χρησμός, Isocr. fide dignissimum, μαντεῖον πιστότατον, Isocr. osculum Iovium dare, διδόναι φιλεῖν μαντείαν, Dem. petere de aliquo, χρᾶσθαι μαντείᾳ περί τινος, Isocr. recitare, ἀναγιγνώσκειν μαντείαν τοῦ Διός, Dem. hoc dirit, μαντεύεται φησὶ τοῦτο, id. edire, χρᾶσθαι τῷ Διῷ, Plut. consulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρησταιζεσθαι, Diod. Sic.

oratio, λόγος, ὁ, Dem. forensis, δικογραφία, ἡ, Isocr. λόγος δικανικός, id. confidens, temeraria, proterva, λόγος μετὰ θράσους, id. orationem instituo, λόγον σκοπεῖσθαι, id. meditor, μελετᾶν, id. compono, conficio, συντίθημι, id. paro, παρασκευάζω, id. scribo, γράφω, Dem. συγγράφω, id. conficio, ποιοῦμαι, id. perficio, ἐξεργάζομαι, id. finio, ἐπιτελῶ, Isocr. edo, ἐκδίδωμι, id. habeo, λέγω, Dem. adversus aliquem, δημηγορεῖν κατά τινος, id. audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, id.

orationcula, λογίδιον, τό, Isocr.

orator, ῥήτωρ, ὁ, Dem. λέγων, ὁ, id.

oratoria, ῥητορική, ἡ, Aristot.

oratorie, ῥητορικῶς, Aeschin.

oratorius, ῥητορικός, Aristot.

orbatio, στέρησις, ἡ, Aristot.

orbiculatim, κυκλοῦν, σφαιρικῶς, Plut

orbiculus, σφαιρίδιον, τό.

orbis, κύκλος, ὁ, Plato. οἰκουμένη, ἡ, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.

orbita, τροχιά, ἡ, ἁρματοτροχιά, ἡ, Lucian

orbitas, liberorum, ἀπαιδία, ἡ, Dem. ἀτεκνία, ἡ, Plut. parentum, ἀφορία, ἡ, Dem.

orbo, parentibus, ὀρφανίζω, ὀρφανόω, χηρόω, liberis, ἀποστερῶ, ἀποστερῶν τῶν παίδων, amicis, ἐρημῶν φίλων. 2) i. q. privo, ἀποστερῶ τινά τινος, ἀφαιρέομαί τινί τι, τινά τι, τινος τι, στερῶ, cf. privo.

orbus, στερημένος, Lucian. liberis, ἄπαις, ὁ, Dem. parentibus, ὀρφανός, id.

orchestra, ὀρχήστρα, ἡ, Isocr.

orcus, ἅιδης, ὁ.

ordinarius, κατά, Plato.

ordinate, s. ordinatim, τακτικῶς, ἐν τάξει, τεταγμένως, Isocr. κόσμου.

ordinatio, τάξις, ἡ, Dem. εὐταξία, ἡ, Isocr.

ordino, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, Plato. omnia bene, διατάττω εὖ ἅπαντα, Xen. milites, διακόσμω τὰ στρατόπεδον, Herodian.

ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινός, Plato. sectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἱστόν, Hom. Cf. inchoo, incipio.

ordo, τάξις, ἡ, vitae, βίου, Isocr. militum, τάγμα, τό, Plut equestris, τὸ τάγμα ἱππικόν, Herodian. in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum constituo s. servo, ποιῶ τάξιν τῶν λόγων, id. observo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ἁμείνω, Isocr. desero, λείπω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, καταστήσω εἰς τάξιν, Lys. ordinem militarem duco, ταγματαρχεῖν, Philo. ordine eo, s. procedo, στοίχω, ειν, στοιχηδὸν ἴεσθαι, Suid. dispono, στοιχίζω, Aeschin. ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι, Dem.

organice, ὀργανικῶς, Aristot.

organicus, ὀργανικός, Aristot.

organum, ὄργανον, τό, Aristot.

orgyia, ὀργυιά, ἡ, Herodot.

orichalcum, ὀρείχαλκος, ὁ, Plato.

oriens, αἱ τοῦ ἡλίου ἀνατολαί vel simpliciter αἱ ἀνατολαί, ab oriente ad occidentem, ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μέχρι δυομένου, versus orientem, πρὸς τὰς ἀ.

orificium, στόμα, τό, Aristot.

origanum, ὀρίγανον, τό, Diosc.

originalis, ἀρχέγονος, ον, peccatum, ἁμάρτημα.

originarius, ἀρχικός, ή, όν.

originatio, ἐτυμολογία, ἡ, Cic.

origo, γένεσις, ἡ, Plato. ἀρχή, ἡ, id. – i. e. causa, αἰτία, ἡ, Plut. verborum, ἐτυμολογία, ἡ, Cic.

orior, γίγνομαι, Xen. de sole et luna, ἀνατέλλειν, de sideribus, ἐπιτέλλειν (de disertim. v. Lobeck Phryn. p. 124. seq.) de utrique, ἀνίσχειν, ἀνίεναι, κρυφαίνεσθαι, ἐξίχνεν, cum oriente sole, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι, Xen. Cf. nascor.

oriundus, ἀπόγονος, ον, Dem. ab aliquo γεγονὼς παρά τινος, Isocr.

oriza, vide oryza.

ornamentum, κόσμημα, τό, Plato. κόσμος, ὁ, Aristot. ornamento esse alicui, κόσμον εἶναί τινι, Plut.

ornate, κεκοσμημένως, κεκοσμίως.

ornatio, κόσμησις, ἡ, Aristot.

ornatus, κόσμος, ὁ.

ornithotrophium, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τό.

ornus, κόσμος, urbem, πόλιν, Dem. praemiis egregiis, τιμαῖς διαφέρουσας, Xenoph.

oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, Dem. aliquem, ne succenseat, παραιτοῦμαί τινα μηδὲν ἀχθεσθῆναι, Dem. et postulo hoc ab omnibus, δέομαι καὶ αἰτῶ παρὰ πάντων, id. vos et obsecro, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, id. – i. e. orationem habeo, λέγω, λόγον λέγω.

orphanus, ὀρφανός, ὁ, Dem.

orsus, us, ἀρχή, ἡ, Dem Cf. initium.

orthodoxia, ὀρθοδοξία, ἡ, Basil.

orthodoxus, ὀρθόδοξος, ον, sum, ὀρθοδοξεῖν, Basil.

orthographia, ὀρθογραφία, ἡ, Gramm.

ortus, γεγενής, Dem. Cf. natus.

ortus, us, ut solis, ἀνατολή, ἐπιτολή. Ab ortu solis ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, Aeschin. it. ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μ. δ. 2. ante solis ortum, πρὶν ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, πρὶν ἥλιον ἐξίχνεν, Dem.

oryza, ὄρυζα, ἡ, Diosc.

os, οἶς, οἰός, conf. utinam.

os, oris, στόμα, τό, Dem. aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περί τινος οὐκ ἔχειν, id. audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος, id. obturare alicui, ἐπιστομίζειν τινί, id. ἐμφράττειν στόμα, idem. in ore omnium haec sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλλεται, Plut. πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, id. aperio et solvo, ἀνοίγω καὶ λύω στόμα, id. contineo, ἔχω στόμα, Soph. in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, Xen. una ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, Plato. in os s. buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, id. – i. e. facies, ὄψις, ἡ, Dem.

os, ossis, ὀστέον, contr. ὀστοῦν, τό.

oscen, inis, οἰωνός, ὁ, ἡ, μάντις ὄρνις.

oscitanter, ἀμελῶς, Isocrat. ἀλογίστως, Dem.

oscitatio, χάσμη, ἡ, Aristot. Plut.

oscito, s. oscitor, χασμᾶσθαι, Al. Aphr.

osculatio, φίλημα, τό, Lucian.

osculor, φιλῶ, aliquem, τινά, ore admoto, τῷ στόματι, Xen. alicujus manus et pedes, καταφιλῶ τινός χεῖρας καὶ πόδας, id. complector aliquem et osculor, συλλαμβάνω τινὰ καὶ φιλῶ, Plut.

osculum, i. e. os parvum, στομάτιον, τό, στόμιον τό, Athen. – i. e. basium, φίλημα, τό, Lucian. do, καταφιλῶ, cf. osculor.

osor, μισητής, ὁ.

osseus, ὀστώδης, ες, Athen. ὀστινος.

ossiculum, ὀστάριον, τό.

ossuarium, ὀστοθήκιον, τό.

ostendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, Dem. aliquid satis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς, Isocr. aliquid manifeste, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, Dem. δείκνυμί τι σαφῶς, id. admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τι τινι, id. alicui quod, δηλῶ σοί τινα, ὅτι, Isocr. me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βέλτιστον, id.

ostentatio, ἐπίδειξις, ἡ, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, Isocr. ἀλαζονεία, ἡ, Dem. sui, περιποιοῦμαι, ἡ, Plut.

ostentator, ἀλαζών, ὁ, Dem. ἀλαζονεύόμενος, ὁ, id.

ostento, ἀλαζονεύομαι, Isocr. vires, ποιοῦμαι ἐπίδειξιν τῆς ῥώμης, id. aliquid, ἐμπεποιημένον τινί, Dem.

ostentum, σημεῖον, τό, Dem. τέρας, τό, Plut.

ostiarius, θυρωρός, ὁ.

ostiatim, κατὰ θύρας.

ostiolum, θυρίδιον, τό.

ostium, θύρα, ἡ, Xen. Conf. janua, fores. fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, Aristot. εἰσβολή, ἡ, Paus

ostrea, ὄστρεον, τό, Plut.

ostreus, ὀστρεώδης, ες.

ostreum, ὄστρεον, τό, Plut. ὀστρεῖον, τό, Athen.

ostrinus, ὀστρεῖος.

ostiolum, σχολίδιον, τό.

otior, σχολάζω, Dem. ἀργέω, id. Cf. otiari.

otiose, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολήν, ἐπὶ σχολῆς, Plato. Aeschin.

otiosus, ἀπράγμων, ὁ, ἡ, vita, βίος, Item.

otium, σχολή, ἡ, Dem. ἀπονία, ἡ, Plut. ἀπραξία, ἡ, id. ἀπράγμων, τό, Thuc. ἀρτι, σχολὴν ἄγω, Dem. impendo alicui rei, ποιῶ πρός τι, Xen. esse alicui, γίγνεσθαί τινι, Plato. scribendi, εἶναί τινι γράφειν,

Digitized by Google

Xen. habere, ὑπάρχειν τινί, Aristot. consumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, Isocr. per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν s. ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι, Dem. otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, Plato. abundo, εὖ ἔχω σχολῆς, Plato. est mihi, σχολάζω, Xen.

ovalis, ὠοειδής, ές, Hipp. ὠαλής, ές.

ovatio, ὁ ἱλαστὸν θρίαμβος, Dion. Hal.

ovicula, πρόβατον, τό, Aristoph.

ovile, ποίμνιον, τό, αὔλιον, το, Xen.

ovillus, πρόβατεῖος, Aristot.

ovis, πρόβατον, τό, Aristot.

ovo, ᾠόομαι, aliqua re, τινί, Isocr. Cf. lector.

ovulum, ὠάριον, τό, Athen. ᾠΐον, τό, id.

ovum, ᾠόν, τό, Aristot. pario, ὠοτοκέω, id. ᾠὸν τίκτω, id. sterile, ἀτόκμαιον καὶ ἄγονον, Aelian. ovis incubo, ἐπωάζω, id. ovi testa s. putamen, κόλυφος, το, ὄστρακον, τό, ovi albumen, λεύκωμα, τό.

oxalis, ὀξαλίς, ἡ, Diosc.

P.

Pabularis, χορταστικός, ή, ὸν.

pabulatio, χορτασμός, ὁ, προνομή, ἡ, νομή, ἡ, pabulationem mereri, προνομὴν ἀίρεσθαι, Plut.

pabulator, προνομεύς, ὁ, χορταστής, ὁ, χιλεύων, ὁ.

pabulatorius, τῇ νομῇ ἢ τῷ χορτασμῷ ἐπιτήδειος, ἐφ' ᾧ χόρτον ἢ χιλὸν προσφέρομεν.

pabulor, προνομὴν ποιοῦμαι, pabulatum ago s. reduco, πρὸς νομὴν ἐξάγω, Xen.

pabulum, χόρτος, ὁ, χόρτασμα, τό, χιλός, ὁ, in universum, τροφή, ἡ, ἐδωδή, ἡ, φορβή, ἡ, νομή, ἡ, pabulum praebeo, χιλόω.

pacale, εἰρηνικός, Isocr.

pacator, εἰρηνοποιός, ὁ.

pacatus, εἰρηνικός, Isocr. εἰρηνεύομενος, religio, χέρα, Polyb.

pacificatio, διαλλαγή, ἡ, Dem. et Xen. ξυμβασις, ἡ, Xen.

pacificator, διαλλακτής, ὁ, Dem. εἰρηνοποιός, ὁ.

pacifico, διαλάττω, quosdam, τινάς, Xenoph.

pacificus, εἰρηναῖος, Thuc.

paciscor, συντίθεμαί τινι s. πρός τινα, συνθήκην ποιοῦμαι πρός τινα, συναλλαγμα ποιοῦμαι πρός τινα, ὁμολογῶ τινι, — scripto, συγγράφω πρός τινα, publice, σπονδὰς ποιοῦμαι πρός τινα, σπένδομαί τινι.

paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά, Plut. ἱλάσκομαί τινα, Xenoph.

pactio, συνθεσία, συνθήκη, ἡ, Demosth. σύνθεσις, ἡ, Thuc.

pactum, ὁμολογία, ἡ, Dem. συνθήκη, ἡ, id. συγκείμενον, τό, id. ὁμολογούμενον, τό, id. συνθέμα, τό, Xen. servo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, Dem. φυλάττω τὴν συνθήκην, id. διαφυλάττω τὴν συνθήκην, Isocr. violare s. negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, Dem. κοινῇ παρὰ τὴν συνθήκην, id.

paean, παιών, ὁ, paeanem cano, παιάνα ᾄδω, Dem. παιανίζω, Thuc.

paedagogium, παιδαγωγεῖον, τό, Dem.

paedagogus, παιδαγωγός, ὁ, Plut.

paedicator s. paedico, πυγοστής, ὁ.

paedor, αὐχμός, ὁ.

paeonia, παιωνία, ας, ἡ, Theophr.

paganalia, κωμητικά, τά, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.

paganicus, κωμητικός, ή, ὸν, Synes.

paganus, κωμήτης, ὁ, Joseph.

paganus, κωμητικός, ή, ὸν, Synes.

pagatim, κατὰ κώμας, Plut.

pagella, σελίδιον, τό, Polyb.

pagina, σελίς, ίδος, ἡ, Diod. Hal.

paginula, i. q. pagella.

pagus, κώμη, ἡ, Thuc.

pala, πελέκυον, το, annuli, πτολίς, ἡ, Lyc. σφενδόνη, ἡ, Clem. Al.

palaestra, παλαίστρα, ἡ, Xen.

palaestrita, παλαιστρίτης, ὁ, Plut.

palaestricus, παλαιστρικός, Aristot.

palam, περιφανῶς, adulari, ἐπιφανῶς κολακεύειν, Isocr. vincere, ἐν φανερῷ κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, id. facere, φανερώτατα ποιεῖν, id. scribit, διαρρήδην γράφει, Dem. convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, id. est, ὁμολογούμενα, Isocr. φανερόν ἐστι πᾶσι, Id. περόδλον ἐστί, Dem.

palatim, σπερμάδην, Isocr.

palatio, σκολόπισις, ἡ, χαρακισμός, ὁ, Athen.

palatium, παλάτιον, τό, Plut. βασίλειον, τό, Isocr.

palatum, αὐρανίσκος, ὁ, Gal. ὑπερῴα, ἡ, Plut. ὑπερῷον, τό, Eustath.

palea, ἄχυρον, το, Xen.

paleatis, ἀχυρώδης, ες, Aristot.

paleariam, ἄχυρον, ὁ.

palimpsestus, παλίμψηστος, ον, Plut.

palinodia, παλινῳδία, ἡ, Isocr. palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, Suid.

pallo, χλαῖνα, ἡ, Hom.

pallace, παλλακή, ἡ, Aristoph.

pallas, Παλλάς, ἡ.

palleo, s. pallesco, ὠχριῶ, Herodot.

palliatus, τριβώνιον ἔχων, Lucian.

pallidus, ὠχρός, ή, όν, Aristot. λείφαιμος, ον, Galen.

pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.

pallidum, ἱμάτιδιον, τό, tritum, τριβώνιον, τό, Lucian.

pallium, ἱμάτιον, τό, Dem. tritum, τρίβων, ὁ, Athen.

palma, pars manus, παλάμη, ἡ, - arbor, φοῖνιξ, ικος, ἡ, Diosc. - i. e. victoria, νίκη, ἡ, cf. victoria.

palmaris, σπιθαμαῖος, αία, αῖον, Diosc.

palmes, κλῆμα, ατος, τό, Theophr.

palmo, συνδῶ κλήματα, Aristot.

palmus, σπιθαμή, ῆς, ἡ, Diosc. δεχμή, ῆς, ἡ, Pans.

palo, πασσαλεύω, Aristoph. σκολοπίζω, σταυρόω, Thuc.

palor, περιφέρομαι, πλανώμαι, Plato.

palpamentum, s. palpatio, θώπευμα, ατος, τό, Plut. θωπεία, ας, ἡ, Xenoph.

palpebrae, βλέφαρα, ων, τά, Diosc.

palpitatio, ἄσπαρσις, εως, ἡ, παλμός, οῦ, ὁ.

palpito, σπαίρω, Athen. ἀποσπαρδάζω, Hippocr. προσπαίω, Plut.

palpo, κατοψάω, Xen. - i. e. adulor, θωπεύω, enuf. adulor.

palpum, θωπεία, ἡ, Xen.

palulamentum, χλαμύς, ύδος, ἡ, Plut. ἐναγωνιος καὶ στρατηγητικὴ ἐσθής, id.

palulatus, χλαμυδωτός.

palumbes, palumba, φάττα, ἡ, Aristot. φάττος, ὁ.

palumbinus, φάσσινος.

palus, i, σκόλοψ, ὁ, Diosc. χάραξ, ἡ, Aristoph.

palus, udis, ἕλος, τό, Plato. λίμνη, ἡ, ut Maeotis, Μαιώτις, Paus.

paluster, s. palustris, ε, λιμναῖος, Plut. λιμνώδης, ες, id. ἑλώδης, ες.

pampineeus, οἰνάριος, Athen.

pampinatio, οἰναρισμός, ὁ, βλαστολογία, ἡ, Theophr.

pampineus, οἰνάριος, Athen.

pampino, οἰναρίζω, Athen. βλαστολογέω, Theophr.

pampinosus, οἰναρώδης, ες.

pampinus, οἰνάριον, το, Theophr. κλῆμα, τό, Aristot.

panacea, παναξία, ἡ, Diosc.

panaces, πανακής, ος, τό, Strabo.

panarium, κάρδοπος, ἡ, Lucian.

pandectae, πανδέκται, αἱ, Pandect.

pandiculatio, σκοξδινισμός, ὁ, Galen.

pandiculor, σκοξδινοῦμαι, Aristoph.

pando, κυρτόω, Xen. - i. e. explico, ἐκπετάννυμι.

pandura, πανδοῦρα, ας, ἡ, Poll.

pandus, κυρτός.

panegyricus, πανηγυρικός, Isocr.

panegyris, πανήγυρις, ἡ, Dem.

pango, πήγνυμι, Xen. induciae cum aliquo, ποιοῦμαι ἀνοχὰς πρός τινα, Aeschin.

panicum, βλυμος, ὁ, Diosc. - i. e. tertor panicus, Πανικόν, Cic. Πανικὸς θόρυβος, Plut.

panificium, ἀρτοποιία, ἡ, Xen.

panifex, ἀρτοποιός, ὁ, Plut.

panis, ἄρτος, ὁ, hordeaceus, μᾶζα, ἡ.

pannosus, κατάρρηξις, ον, Lucian.

pannus, ῥάκος, τό.

panther, s. panthera, πάνθηρ, ὁ, Xen.

papa, πάππας, ου, ὁ.

papae! βαβαί! Plut. felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας! laudem, παπαῖ τῶν ἐπαίνων! Lucian.

paparer, μήκων, ωνος, ἡ, Diosc.

papavereus, μηκωνικός, Athen.

papilia, ψυχή, ἡ, Plut.

papilla, θηλή, ἡ, Aristot.

pappos, πάππος, ου, ὁ, Aristoph.

pappo, παππάζω, Hom.

pappus, πάππος, ὁ.

papula, ἐξάνθημα, τό, Philo. ἔκζεσμα, τό, Galen. φύμα, τό, Diosc.

papyrocens, παπυρίνος, η, ον.

papyrum, s. us, πάπυρος, ὁ, ἡ, Theophr.

par, i. e. aequalis, ἴσος, Dem. ὅμοιος, Isocr. numero, ἰσάριθμος, ον, Hdu. est, ἄξιον, δίκαιον, προσήκον, ἁμᾶς, δέον, νόμιμόν ἐστι, Dem. Isocr. alii, sum alicui rei, ἀρκῶν ἐπί τι, Plut. πρός τι, Chrysost. pari refero, μετρῶ τῷ ἴσῳ, Paus. quarundam rerum, τὸ ζεῦγος τινῶν, v. g. accipitrum, ἱεράκων, Herodot.

parabilis, εὐπόριστος, ον, Nor.

parabola, παραβολή, ἡ, N. T.

paradoxus, παράδοξος, ον, Luc

paradisus, παράδεισος, ὁ, Xen. N. T.

parallelus, παράλληλος, ον, Polyb.

paralysis, παράλυσις, εως, ἡ, Gal.

paralyticus, παραλυτικός, N. T.

paranymphus, παράνυμφος, ὁ, Hesych.

paraphrasis, παράφρασις, ἡ.

parasanga, παρασάγγης s. παρασάγγης, ὁ, Herodot.

parasita, παράσιτος, ἡ.

parasitatio, παρασίτησις, ἡ.

parasitor, παρασιτεῖν, Athen.

Digitized by Google

parasitus, παράσιτος, ὁ, Athen.
parate, κατεσκευασμένως, ἑτοίμως, Isocr.
paratus, ἕτοιμος, ον, ad dicendum, λέγειν, Isocr. πρόθυμος, ον, aum ad faciendum, τινὶ ποιεῖν. Dem. παρεσκευασμένος, et volens facere, καὶ ἑκὼν ποιεῖν, Id.
parce, φειδομένως, φειδωλῶς, εὐτελῶς, λιτῶς, ὀφειμένως.
parcimonia, φειδωλία, ἡ, Nax. φειδώ, ἡ, Aristot. sordida in rebus parvis, μικρολογία, ἡ, Themphrast.
parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, Xen. aliqui, τινός, Plut. mihi pro dignitate, ἀξιῶ προφέρομαι ἐμαυτοῦ, Isocr.
parcus, φειδωλός, Aristot. φειδόμενος, Dem.
pardus, πάρδος, ὁ, πάρδαλις, ἡ, Arist.
parens, γονεύς, ὁ, Dem. τοκεύς, ὁ, id. plur. parentes, γονεῖς, οἱ, Dem.
parentalia, ἐναγίσματα, τά, ἐνδαγισμός, ὁ, Lucian.
parentatio, ἐναγισμός, ὁ, Plut.
porento, s. parentor, ἐναγίζω, Pous. ἐνδαγίζω, Lucian.
pareo, φαίνομαι, cf. appareo, — i. e. obedio, ὑπακούω, cf. obedio.
pariea, τοῖχος, ὁ, Thuc.
parietina, ὁ τοῖχος ὑφανισμένος.
parilis, e, πάρισος, ον, Polyb.
parilitas, παρισότη, τό, ἰσότης, ἡ, Plut.
pario, τίκτω, Dem. ἀστοιέω, Plut. ἐκτίκτω, Plato. potentiam, περιποιοῦμαι δυναστείαν, Aristot.
pariter, ἴσως, Dem.
parmo, ἀσπίς, ίδος, ἡ, Xen.
parmatus, ἀσπιστής, οῦ, ὁ, Dem.
parmula, ἀσπίδιον, τό.
paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἑμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, Dem. capiam militum, ἑνοποιέω χείρα πολλῶν, Appian. Cf. comparo.
parricida, πατρολοίας, ὁ, Dem. πατροκτόνος, ὁ, Luc. πατροκτόνος, ὁ, Plut.
pars, μέρος, τό, civitatis, πόλεως, Dem. officii, τῶν δεόντων, id. suffragiorum, τῶν ψήφων, id. adversa, διαφορόν, τό, Dion. Hal. in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, Dem. distractum esse in partes, διεστάναι εἰς μέρη, idem. partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινός, id. partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, Lycurg. σὺν τινὶ εἶναι, Xen. in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν, Nax. aliqua ex parte, μέρος τι, Thuc. nulla ex parte, μηδαμόθεν, omni ex parte, τῷ παντί. Dion. Hal πάντῃ, Aristot.
parsimonia, v. parcimonia.
particeps, μέτοχος, ον, Plato. κοινωνός, ὁν, Dem. operis, συνεργός, ὁν, idem. sum alicujus rei, μετέχω τινός, Isocr alicujus cum aliquo, τινός τινι, Plato. participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, Isocr.
participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, Plato. Cf. particeps.
particula, μερίς, ἡ, Isocr.
particulatim, κατὰ μέρος, Dem.
partim, κατὰ μέρος, Dem. partim superbe, partim abjecte, partim libidinose, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερακρατῶς, Dem.
partio, s. partior, μερίζω, aliquid, τί, Aristot. cum aliquo, διανέμω τί τινι, Isocr. τί πρός τινα, Dem. Cf. divido.
partite, μεμερισμένως.
partitio, μερισμός, ὁ, Aristot.
partitor, μεριστής, ὁ.
parturio, ὠδίνω, Plut.
partus, us, τόκος, ὁ, Aristot.
parum, μικρόν, Isocr μικρῶς, Herodian. abfuit, quin incidisent, μικρὸν ἀπέλιπον μὴ περιπεσεῖν, Isocr. quin expugnarentur, μικρὸν παρέλιπον ἁλωλοιοκαίεσθαι, Lucian. quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Isocr. quin mancipia facti essemus, παρὰ μικρὸν ἐλθόμεν ἐξανδραποδισθῆναι, id. quin ego, ille etc. faciat, ὀλίγου, μικροῦ δεῖν, δεῖ ποιεῖν, Plato. Isocr. prosem, κατὰ μικρὸν ὠφελῶ, Isocr.
parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικροῦ.
paros, αἰγιθαλός, ὁ, Aristot.
parvitas, μικρότης, ἡ, Plato.
parvulus, ἄγαν σμικρός, ά, όν.
parvus, μικρός, Dem. parvi facio s. pendo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαί τι, Isocr. ὀλιγωρέω τινός, id. ὀλιγωρῶ ἔχω τινός, id. πρός τι, Aeschin. καταφρονεῖν τινός, id. ἀμελῶ ἔχω τινός, Xen.
pascha, πάσχα, ατος, τό, N. T.
pasco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ, Dem oculos, εἰς ἐστὴν ὄψιν συντείνω, Aelian. ἐσόψιον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, Achill. Tat.
pascuum, νομός, ὁ, Aristot. βόσκημα, τό, Plato. boum, βουβόσιον, τό, Strabo.
pascuus, εὔνομος, ον.
passer, στρουθός, οῦ, ὁ.
passerculus, στρουθίον, τό, Athen.
passim, ἑκάστοτε, Herodot. ἀνεδὴν, Plut. πολλαχοῦ, Isocr.
passus, us, βῆμα, τό, Xen. mensura, ὀργυιά, ἡ, id.
pastillus, τροχίσκος, ὁ, Cels.
pastinatio, σκαφίδα, ἡ, Suid.
pastinum, σκαφίον, τό, Plut.
pastis, νομεύς, ὁ.
pastor, νομεύς, ὁ, Xen. proprie ovium, ποιμὴν, ὁ, Plato.
pastoralis, e, s. pastoritius, ποιμενικός, Philo. νομευτικός, scientia, ἐπιστήμη, Plato.
pastus, us, νομή, ἡ, Xen.
patefacio, ἀνοίγω, alieni aliquid, τί τινι, Plut. Cf. manifesto.
patefactio, ἄνοιξις, ἡ, Bas. — i. e. revelatio, ἀποκάλυψις, ἡ, ἀποκαλυψίς, ἡ, N. T.
patella, λοκάνιον, τό, Aristoph.
patenter, ἀνοικτεί.
pateo, ἀνέωγμαι, Aristot. — i. e. manifestus sum, διακαλύπτομαι, Dem.
pater, πατήρ, ὁ, Dem. naturalis, φύσει πατήρ, id. adoptivus, πατὴρ ποιούμενος, id. familias, οἰκοδεσπότης, ὁ, Plut. patres conscripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, id. a patre, πατρόθεν, id.
patero, δῆλος, ος, τό, Athen.
paternus, πατρῴος, virtus, ἀρετή, Dem. gloria, δόξα, id. πάτριος, ον, id. πατρικός, omicitia, φιλία, Dem.
potesco, ἀνοίγομαι, conf. pateo.
pathicus, παθητικός, ή, ὄν.
patibilis, παθητός, ή, ὄν, Aristot.
patibulum, σταυρός, ὁ, Plut.
patiens, ὑπομονητικός, Bas. laborum, ἐργατικὸς πόνων, Xenoph.
paticnter, καρτερικῶς, ἀνικτῶς, Demosth. fero aliquid, εὖ μάλα πλήμμελεῖν τι ὑπομένω. Aelian.
patiralia, καρτέρησις, ἡ, Plato. καρτερία, ἡ, Dem.
patina, λοκάνη, ἡ, Plut. λοκάς, ἡ, id.
patior, πάσχω, aliquid, τί, Isocr. ὑπομένω τι, Xen.
patratio, διάπραξις, ἡ, Plato.
patria, πατρίς, ἡ, Dem.
patriciatus, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.
patricida, v. parricida.
patricius, πατρίκιος, ὁ, εὐπατρίδης, ὁ, Herod.
patris, πατρικός, Aristot.
patrimonium, πατρῴα, τά, Demosth. ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς οὐσία, id. ἡ πατρῴα οὐσία, Lucian. consumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, Dem. magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τοῦ πατρὸς, id. obtinere post obitum patris, τὰ πατρῴα ἔχειν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, id. pritori, s. excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, id. ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων, Isocr. frondari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν πατρῴων ὑπό τινος, Dem.
patrimus, ὁ τοῦ ἡ πατήρ ἐστι, ἀμφιθαλής, ές, Plut. ὑ γονεῖς ἀμα ἀμφοτέροις εἰσιν, Poll.
patrisso, πατρίζω, Herodian.
patrino, πατρικός, Dem.
patro, διαπράττω, aliquid, τί, Xen.
patrocinium, συνηγορία, ἡ, Dem. προστασία, ἡ, Plut.
patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινί, Dem. συνεργεῖν τινί, id. συνεῖναί τινι, id.
patrona, συνήγορος, ἡ.
patronus, συνήγορος, ὁ, Dem. κοιδιαστής, ὁ, id. templi, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, id. patronum deligo legis, αἱρέομαι συνέδικον ὑπέρ τινος, id. decerno, χειροτονεῖν συνέδικον ὑπέρ τινος, id. adhibeo causae, καλῶ συνήγορον ἀγῶνί τινι, id. adsciscere sibi, παρασκευάζεσθαι συνηγορούντα ἑαυτῷ, id. destitui patronis, ἔρημος γίγνεσθαι τῶν συνεροούντων, idem.
patruelis, ἀνεψιός, ὁ, Dem. ἀνεψιὸς πρὸς πατρός, id. ἀνεψιὸς ἐκ πατραδελφῶν, id. ἀνεψιαδοῦς, ὁ, idem.
patruus, πατραδελφός, ὁ, Dem.
patulus, ἀνοικτός, ή, όν.
paucciloquium, παυρολογία, ἡ, ὀλιγομυθία, ἡ.
paucitas, ὀλιγότης, ἡ, Theophrast.
pauculus, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
paucus, ὀλίγος, Thuc. pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμόν, Isocr. pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, id. pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθούντων, id. paucis dicere, συντόμως διελογεῖσθαι, id. διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον, idem.
paullatim, κατὰ μικρόν, Isocr. κατ' ὀλίγον, Galen.
paulliaper, δι' ὀλίγου.
paullo, μικρόν, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, Isocr. ante crepusculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, Plut. ante, ὀλίγῳ s. μικρῷ πρότερον, post, μικρῷ ὕστερον, Isocr. prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον, Dem. majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν. Isocr. plura de aliquo re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, Isocr.
paullulum, κατὰ μικρόν, Dem.
paullum, ὀλίγον, Isocr.
paullus, βαιός, Soph.
pauper, πένης, ὁ, homo, ἄνθρωπος, Dem. ἄπορος, ον, et rerum necessariarum inopicus, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεής

ών, id. et improbus, πονηρός μετ' ἀνοίας, id. Cf. inops.

pauperculus, πενιχρός, Aristid.

pauperies, id. q. paupertas.

pauperо, ποιῶ τινὰ πένητα, Dem.

paupertas, πενία, ἡ, Dem. ἀπορία, ἡ, idem. Ἐνδεια, ἡ, Dem. pauperiore pecuni, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, id. πένεσθαι, id. ἀπορεῖν χρημάτων, Isocr. ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν s. πενίαν ἐλθεῖν s. καταστῆναι, idem. Cf. inopia, egestas.

pausa, s. pausatio, παῦσις, ἡ.

pauso, παύομαι, Xen.

pauxillatim, s. pauxillisper, κατὰ βραχύ, κατὰ μικρόν, Aelian.

pauxillum, κατ' ὀλίγον, Lucian.

pauxillus, παῦρος, ὀλίγος, ον.

pavco, s. pavesco, περιφοβοῦμαι, Xen. aliquid, περιδεὴς ἔχω πρός τι, Dem. mente, ἀθυμοῦν τὴν ψυχήν, Xenoph.

pavide, περιδεῶς, Dem.

pavidus, περιδεής, ές, Aristot. φοβητικός, idem.

pavimento, ἐδαφίζω, terrem, τὴν γῆν, Theophr.

pavimentum, ἔδαφος, τό, Athen.

pavio, παίω, Plut.

pavo, ταώς s. ταοῦς, ὁ, d, ταών, ῶνος, ὁ.

pavor, δεῖμα, τό, Plato.

pavus, v. pavo.

pax, εἰρήνη, ἡ, Demosth. firma, εἰρήνη βεβαία, id. perpetua, ἀδιάλυτος, id. praeclara, καλή, id. justa, ἀεμα, δικαία, id. ἴση καὶ δικαία, id. periculosa et lubrica et infida, ἐπικίνδυνος καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος, id. turpis, ἀγνωμονοῦσα, id. turpis et indigna reipublicae, αἰσχρὰ καὶ ἀνάξιος τῆς πόλεως, id. irrita, ἄκυρος, Xen. jurejuranda non confirmata, ἄνομος, Dem. poeis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, idem pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γενέσθαι πρός τινα, Dem. facere, συνιέναι, id. ποιεῖσθαι, id. πράττειν πρός τινα, id. consequi ab aliquibus, τυγχάνειν παρὰ τινων, id. fieri, γίγνεσθαι, id perfici, ἐπιτελεῖσθαι, id. esse alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρός τινα, id. esse aliquibus inter se, ὑπάρχειν τισί, id. colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, Dem. servare, σώζειν, id custodire, φυλάττειν, id. confirmare, κυροῦσθαι, idem violare, παραβαίνειν, Idem. solvere, λύειν, id. expetere, εἰρήνην ἐπιθυμεῖν, Dem. non impetrare, διαμαρτάνειν, id. pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, id.

paxillus, πάσσαλος, ὁ, Synes. πασσάλιον, τό, Poll.

paxeotae, ἁμαρταλός, d, N. T. ἁμαρτάνων, ὁ, Dem. ἐξαμαρτάνων, ὁ, idem.

peccatum, ἁμαρτία, ἡ, Dem. ἁμάρτημα, τό, id. nec plura, nec majora, οὔτε πλείονα, οὔτε μείζονα ἁμαρτήματα, Dem. tot et tanto, τοσοῦτα καὶ τηλικαῦτα ἁμαρτήματα, id. multa et varia, πολλὰ καὶ παντοδαπά, id. multa et magna, πολλὰ καὶ μεγάλα, id. voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, id. cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, id. Cf. delictum.

precem, ἁμαρτάνω, in deos, εἰς θεούς, Isocr. multa in aliquem, πολλά εἴς τινα, Thuc. aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, Isocr. sermone et opere in aliquem, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἴς τινα, Plato. ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, Xen in nulla re παρανομεῖν μηδέν, Aristot. in aliqua re, πλημμελεῖν τι, Xen in templum dei, εἰς ἱερὸν θεοῦ, Isocr. Cf. delictum.

pecten, κτείς, κτενός, d, Athen.

pectino, κτείνω, Hesiod.

pecto, κτενίζω, Herodot.

pectorale, περιστήθιον, τό.

pectoralis, στηθίτης, ὁ, στηθίτις, ιδος, ἡ, Poll.

pectuosus, εὐστέρνιος, ον, Poll.

pectunculus, κόγχιον, τό, Athen.

pectus, στέρνον, τό, Xen. στῆθος, τό, Hippocr.

pecuario, βοσκηματικοῦ, ὁ, sc. ἐπιστάτης.

pecuarius, βοσκηματαίος, ος, Eustath.

pecularius, νομεύς, ως, ὁ, Xen.

peculator, d κλέπτης τοῦ δημοσίου.

peculatus, us, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.

peculiaris, e, ἴδιος, alieni, τινός, Aristot.

peculiariter, ἰδίως, Aristot.

peculium, ἴδια, ων, τά, Dem.

pecunia, ἀργύριον, τό, Dem. χρήματα, τά, id. pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινί, Isocr. magnam dare alieni, πολλὰ χρήματα διδόναι τινί, id. pecunia abundare s. instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων, Dem. pecuniam probam reddere, ἀργύριον δοκιμον ἀποδοῦναι, id. undique conflare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, Dinarch. pecunia carere, στενοῦν χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, Dem.

pecuniarius, χρηματικός, ὄν, ον.

pecuniosus, πολλοχρήματος, ον, πλούσιος, Dem. Cf. dives.

pecus, βόσκημα, τό, Dem. θρέμμα, τό, Athen. pecore abundans, πολυθρεμμάτος, ον.

pedalis, ποδιαῖος, Theophr.

pedamen, s. pedamentum, κάρυξ, ὁ, Plut.

pedaneus, πεδιαῖος, Theophr.

pedatim, κατὰ πόδας, Herodot.

pedes, itis, πεζός, αῦ, ὁ, Dem.

pedester, s. pedestris, e, πεζός, exercitus, δύναμις, Xen. πεζικός, manus, δύναμις, id. sermo, λόγος πεζός, Eustath. pugna, πεζομαχία, ἡ, Thuc. pedestre praelium committo, πεζομαχῶ, id.

pedetentim, κατὰ πόδας, Herodot. βαδὴν, Xen.

pedica, πέδη, ης, ἡ, Dem.

pediculus, ποδάγρα, ἡ, Xen.

pedicularis, φθειρώδης, ες, morbus, φθειρίασις, ἡ, pediculori morbo laboro, φθειριῶ, Laert.

pediculosus, φθειρώδης, ες.

pediculus, i. e. parvus pes, πόδιον, τό, ποδάριον, τό, Aristot. i. e. — insectum, φθείρ, ρός, ὁ, Plut.

pedissequa, ἀκόλουθος, ἡ.

pedissequus, ἀκόλουθος, ὁ, Dem. pedissequum secum habere, ἀκόλουθον ἔχειν, s. περιάγειν, id

peditatus, us, ἡ πεζὴ s. πεζικὴ δύναμις, Xen.

peditus, πορδή, ἡ, ἀποπορδή, ἡ, Al. Aphr.

pedo, πέρδω, Aristoph. ἀποπέρδω, idem

pedum, ἡ ῥάβδος ποιμενική.

peduscullus, ποδάριον, τό, Aristot.

pegma, πάγκα, τό, Joseph.

pejero, ἐπιορκῶ, temere, ῥᾳδίως, Dem. manifestissime, ὅρκους τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκεῖν, Idem.

pejor, χείρων, d, ὄν, Thuc.

pelagia, πελαγία, ἡ, Aristot.

pelagius, πελάγιος, Aristot.

pelagus, πέλαγος, τό, Dem.

pellacis, ἀπαγωγή, ἡ.

pellax, ἀπαγωγός, ἡ, ὄν.

pellex, παλλακή, ἡ, Aristoph.

pellicatus, us, παλλακεία, ἡ, Dem.

pellicio, ἐφέλκομαι, aliquem, τινά, Plut. aliquem aliqua re, προσάγομαί τινά τινι, Xen. aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, Herodian. ed hoc, ἀπάγω τινα πρὸς τοῦτο, Xenoph.

pelliceus, δερμάτινος.

pellicule, δερμάτιον, τό.

pellis, δέρμα, τό, διφθέρα, ἡ, Plut. vulpina, ἀλωπεκίς, ἡ, Xenoph.

pellitus, κωδιοφόρος, ον, Strabo.

pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Plut. diabolum, ἄλλοθεν διάβολον, Chrys. e convivio, ἀπωθεῖν τοῦ συμποσίου, Lucian. e patria, ἐλαύνειν τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, Isocr. aliquem ab imperio, ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς, Isocr. ἐκ τῆς ἀρχῆς, id. clavum clavo, ἐκκρούειν τὸν ἧλον τῷ ἧλῳ, Lucian.

pelluceo, διαστίλβω.

pellucidus, διαφανής, ές, Aristot. διαφαινόμενος, id.

pelta, πέλτη, ἡ, Plut.

peltaste, πελταστής, ὁ, Xen.

pelvis, λεκάνη, ἡ, λέβης, ὁ.

penaria cella, ταμιεῖον, ου, τό, Isocr.

penates, οἱ θεοὶ πατρῴοι.

pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, de aliqua re, κρέμαμαι ἐκ τινος, ἐκκρέμαμαί τινος, ἐξήρτημαι, s. ἀνήρτημαι ἐκ τινος.

pendo, σταθμόομαι, ἀποσταθμάω, ζυγοστατέω, ἵστημι σταθμῷ, σκοπῷ. b) ἀποδίδωμι χρήματα.

pendulus, ἐπικρεμής, ές, Herodian.

pene, παρὰ μικρόν, Dem. σχεδόν, id.

penes, ἐστί, me est, ἐμοί εἰσι, Dem. deum est, ἐν τῷ Διῒ ἐστι, id.

penetrabilis, e, διάτορος, ον, διαβατός.

penetrale, μυχός, ὁ, Polyb.

penetrabilis, μυχιος, ον, Lucian.

penetro, ἐξικνοῦμαι, ad fundum, εἰς βυθόν, Herodot. flumen, περιέρχομαι ποταμόν, id.

penicillum, s. penicillus s. peniculus, s. peniculum, σπόγγος, d, Diosc. instrumentum pictorum, γραφίς, ἡ.

peninsula, χερρόνησος, ἡ, s. χερσόνησος, ἡ, Strabo.

peninsularis, χερρονήσιος, ον, Aelian.

penis, αἰδοῖον, ἡ, Aristot. virilis, πόσθη, ἡ, Xenoph.

penitus, ἔνδον, Plut. i. e. omnino, σύμπαν, irritus est, ἀπόλλυται, Dem. perdidit, ἄρδην ἀπωλέσατο, id. penitior, ἐνδότερος, penitissimus, ἐνδοτάτος, Herodian.

penna, πτερόν, τό, Lucian. πτίλον, τό, Aristot. pennas amitto, πτερορρυέω, Lucian. produco, πτεροφυέω, id. pennis carens, ἄπτερος, ον, id.

pennatus, πτερωτός, ὄν, ὸν, Aristot.

pensiculate, ἀκριβῶς, cf. accurate.

pensiculo, ἐξετάζομαι, Isocr.

pensilis, e. i. q. pendulus.

pensio, ἔκτισις, ἡ, Aristot.

pensito, σταθμόομαι, tributum, φέρω ἀποφορὰν, Aristot.

Digitized by Google

pensiuncula, ἐκτισμάτιον, τό.
penso, ἐκτίω, Dem. ἀποτίνω, Plut.
pensum, τεταγμένον, τό, Plut.
penuaria cella, ταμιεῖον, τό, Isocr.
penula, φαινόλη, ἡ.
penum, s. penus, βίος, ὁ, Isocr.
penuria, σπανις, ἡ, pecuniae, τῶν χρημάτων, Dem. σπανιστής, ἡ, egri, τῆς γῆς, id. frumenti, ἡ σπάνις τοῦ σίτου, id. viroruo, ἀνδρῶν, id. commeatus, πενιστικός, ἡ, Xenoph. cf. inopia.
penus, v. penum.
peplum, s. peplus, πέπλος, ὁ, Xenoph.
pepo, πέπων, ὁ, Plut.
per, περί, cum Genit. per deos! quis ita demens est, περὶ θεῶν, τίς οὕτως τοιοῦτος ἐστί! Dem. ἀνά, cum Accus. per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, Phil. per singulos annos, ἀνὰ πᾶν ἔτος, Dinar. κατά, cum Accus. rex per se ipsum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὑτὸν ἄπιστος ἦν, Dem. διά, cum genit. per haec adscendit, διὰ τούτων ἦλθε, id. παρά, cum accus. per vestram negligentiam crevit, παρ' ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπηύξηται, Dem. in compositione quando significationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολύ, πᾶν et πάνυ, quando vero quasi transitum notat, effertur per διά, e. gr. peratolidus, λίαν ἀνόητος, Isocr. peradolescens, ὁ ἄγαν νέος, Xen. perdives, μεγαλοπλουτος, Diod. Sic. perbonus, παναγαθός, Plato. perlungus, πάνυ μακρός, Plato. pereruditus, πολυμαθής, Isocr. perambulo, διοδεύω, Synes. et perinde cum Adverbiis e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, Dem. perlonsale, παγκάλως, id. peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, Isocr. etc.
pera, πήρα, ἡ, Plut.
peractio, τελείωσις, ἡ, Aristot.
peraeque, ἰσοίως, Dem.
peraequo, ἐπιπάζω, Aristot.
peragito, διελαύνω, Xen.
perago, τελέω, Dem. cf. finio.
peragratio, περιοδεία, ἡ.
peragro, περιοδεύω, Plut.
perambulo, διοδεύω, Synes.
peranoon, διανυκτίζω, v. pernoo.
perca, πέρκη, ἡ, Aristot.
percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινά, Herodian.
percenseo, καταλέγομαι, Athen. εἶμι, Dem.
perceptio, κατάληψις, εως, ἡ, Thuc.
percipio, καταλαμβάνω, aliquid sensu, τί αἰσθάνεσθαι, Philo. aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρά τινος, Aeschin. alicujus malitiam, καταγιγνώσκω τινὸς κακίας, Dem.
perculo, διόλλυμι, Plut. διώκω, Dinar.
percontatio, ἀνάκρισις, ἡ, Plato.
percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινά, Dem. aliquid ex aliquo verbis, τί παρά τινος λόγῳ, Id. de aliqua re, περί τινος, Plut. ἀνακρίνω τι, Xen. ἐρωτάω τι, Dem.
pererebresco, διαθρυλλοῦμαι, Xen.
perculsus, ἐκπλαγείς, gravissime metu, δεινῶς ὑπὸ τοῦ δέους, Aelian.
percunctatio, i. q. percontatio.
percunctor, i. q. percontor.
percupio, ὑπερσπουδάζω, Lucian.
percurro, διατρέχω, aliquid, τί, Thuc. aliquid brevissime, διέρχομαί τι συντομώτατα, Isocr.
percussio, πλῆξις, ἡ, Galen. πληγή, ἡ, Dem.
percussor, πλήκτης, ὁ, b) i. q. interfector, φονεύς, ὁ, δολοφόνος, ὁ.
percutio, τύπτω, aliquem, τινά, Dem. αἰκίζω τινά, Isocr. κατατέμνω τινά, id. nummum, κατακόπτω νομίσμα, Herodot.
perdisco, καταμανθάνω, aliquid, τί, Plato. cf. disco.
perdite, ὀλιθρίως.
perditin, ὀλιθρος, ὁ, ὀλιθρευτής, ἡ, ἀπώλεια, ἡ.
perditor, διαφθορεύς, ὁ, juvenotulis, ὁ τοὺς νέους διαφθείρων.
perditus, ἀπολωλώς, homo, πεπονηρευμένος, ὁ, id.
perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι, Isocr.
perdix, πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, Aristot.
perdo, i. e. amitto, ἀποβάλλω, Xen. — i. e. vasto, deleo, aliquos, ἀπόλλυμί τινας, Dem. orbem, ἀνατρέπω πόλιν, Isocr. — i. e. corrumpo, juvenes, διαφθείρω νέους, Plato.
perduco, διάγω, exercitum, στρατιάν, Thuc. aliquid ad finem, διανύω τι, Xen. ἄγω τι πρὸς τέλος, Herodian. aliquo rempublicam, προσάγω εἴς τι τὴν πόλιν, Dem.
perduellio, συνωμοσία, ἡ.
perduellis, πολέμιος, ὁ.
perduro, χρονίζω, diutius, αἰωνίζω, προσκαρτερέω, constanter, patienter, διακαρτερέω, Plut.
peredo, κατεσθίω, aliquid, τί, Plut.
peregre, ἐπὶ ξένης, dego, s. abeum, ἀποδημῶ ἀπὸ τῆς πατρίδος, Isocr. huc in alium locum abeo, ἀποδημῶ δεῦρο εἰς ἄλλον τόπον, Plato. eum vel ago, ξένην οἰκῶ, Chrys. redeo, ἐπανήκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, Dem. ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, id. in urbem, ἐπανήκω εἰς τὴν πόλιν, Aeschin.
peregrinatio, ἀποδημία, ἡ, Dem.
peregrinator, ἀπόδημος, ὁ, ἀποδημῶν, ὁ, Xenoph.
peregrine, ξενικῶς, Plato.
peregrinitas, ξενικόν, τό, ξενία, ἡ, Dem.
peregrinor, ἀποδημέω, Dem. cf. peregre.
peregrinus, ξένος, geoere, γένει, Dem. ξενικός, turba, ὄχλος, Thuc. ἀπερόριος, ον, res et impossibilis alicui, πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν τινι, Dem. sum, ξενίζω, Dem. et non civis, ξένος εἰμὶ καὶ οὐ πολίτης, id.
perendie, μεταύριον, perendious dies, μεταύριος, ἡ.
perennis, αἰώνιος, ον.
perennitas, ἀϊδιότης, ἡ, Aristot.
perenno, διετίζω, Aristot.
pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον, Dem. turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, id. prae metu, τῷ φόβῳ, Xenoph.
perfecte, τελείως, Dem.
perfectio, τελειότης, ἡ, τελείωσις, ἡ, Aristot.
perfectus, τέλειος, virtus, ἀρετή, Aristot.
perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, Herodian. multa mala, πολλὰ μαὶ κακά, Lucian. famem et sitim, πείνην καὶ δίψαν, Xen. labores, πόνους καὶ πόνους, Isocr.
perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τί, Isocr. ἐργάζομαί τι, id. magnum aliquid, διαπρεπέστερόν τι, id.
perfide, ἀπίστως, Dem.
perfidia, ἀπιστία, ἡ, Dem.
perfidiose, ἀπίστως, Dem.
perfidiosus, s. perfidus, ἄπιστος, ον, erga aliquem, πρός τινα, Dem.
perflo, κατανέω, Theophr.
perfluo, διαρρέω, aliquid, τί, Lucian.
perfodio, ὀρύττω, parietem, τοῖχον, Thuc.
perforo, διατιτράω, Theophr.
perfrico, διαψήχω, frontem, παρατρίβω τὸ μέτωπον, Strabo.
perfrictio, διάτριψις, ἡ.
perfringo, καταρρήγνυμι, aliquid, τί, Dem. διαρρήγνυμί τι, ideos.
perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινός, Isocr.
perfuga, αὐτόμολος, ὁ, πρόσφυξ, ὁ, num, αὐτομολῶν.
perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Plut.
perfugium, καταφυγή, ἡ, tutissimum, ἀσφαλεστάτη, Dem. invenire alicui, εὑρίσκειν τινί, Isocr. perfugium habeo, καταφυγὴ ὑπάρχει μοι, id.
perfundo, διαγράφω, Hippocr.
perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, Aristot. munere boni viri, διαπρέπτω ἔργον χρηστοῦ ἀνδρός, Dem. officio fratris, ἀποδίδω τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, id.
perfusio, διαβροχή, ἡ.
pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ, Dem. ulterius, διαπορεύομαι, id. in proposito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, Aristot. facere, διαπρεπέστερα ποιῶ, Xenoph. in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, Plut.
pergraecor, Ἑλληνίζω δίκην χαμαιζήλου.
pergula, στοά, ἄς, ἡ, Xenoph.
perhibeo, λέγω, Dem. testimonium alicui, μαρτυρία τινί, Dem. μαρτυρίαν τοῖς λόγοις τινός, Xen.
perhorresco, καταδαμβάνομαι, Plut.
periclitatio, κινδύνευμα, τό, Plato.
periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποδανεῖν, Plato. de aliqua re, περικινδυνεύω ὑπέρ τινος, Isocr. Cf. periculum.
periculose, ἐπικινδύνως, Thuc.
periculosus, κινδυνώδης, ες, Herodian. ἐπικίνδυνος, ον, Dem. φοβερός, id.
periculum, κίνδυνος, ὁ, atrox et horrendum, δεινὸς καὶ φοβερός, Dem. magnum, κίνδυνος μέγας, id. summum, extremum, ἔσχατος, id. μέγιστος, id. grave, χαλεπός, id. manifestum, πρόδηλος, id. adferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινί, id. ingruere communi, φυσᾶσθαι κοινὸν πᾶσι, id. accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι παρὰ τινων, id. esse s. impendere alicui ab aliquo, εἶναί τινι ἐκ τινος, id. subesse, ὑπεῖναι, id. esse conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, id. redundare in aliquem, ἥκειν εἴς τινα, id. prope esse, πλησιάζειν, id. circumdare aliquem, περιστάναι τινά, id. suscipere alicujus rei causa, αἱρεῖσθαι ὑπέρ τινος, Dem. ultro, non coactum subire, πρόθυμον, οὐκ ἀναγκασθέντα ὑπεῖρχεσθαι, id. accessere sibi, προσεξευρήκασιν ἑαυτῷ, Isocr. omne pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος, Dem. imminens fortiter sustinere, ἀρετῇ τὴν ἐπιοῦσαν ὑπομένειν, id. periclitari, κινδυνεύειν, id. carere, πολυπραγμονεῖν, id. effugere s. evitare, διαφεύγειν, id. imminens urbi propulsare, ἀπωθεῖν τὴν πόλει ἐπιόντα, id. amovere, s. depellere, ἀφαιρεῖσθαι, id. in periculo versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, Isocr. in periculo se conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι,

Digitized by Google

id. e periculo aliquem eripere, ἐκ κινδύνου τινὸ διασώζειν, Dem. extra periculum esse, πέρα τοῦ κινδύνου εἶναι, id. ἔξω κινδύνου εἶναι, Isocr. sine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως περιποιήσασθαί τι, id.

perigeus, περίγειος, ον, Al. Aphr.

perimeter, περίμετρος, ἡ, Polyb.

perimo, ἀναιρεῖν, aliquem, τινά, Plut. Cf. interficio.

perinde, ὡσαύτως, perinde ac, ἐπίσης, c. dat. κατὰ ταὐτὰ, c. dat. ὁμοίως et ἀπαύτως, c. dat. αὐτως, ἄσπερ.

periocha, περιοχή, ἡ, Cic.

periodicus, περιοδικός, Plut.

periodus, περίοδος, ἡ, Aristot.

Peripatetici, Περιπατητικοί, οἱ, Plut.

periphrasis, περίφρασις, ἡ, Quinctil.

periscelis, περισκελίς, ἡ.

perite, ἐπιστάμενως.

peritia, ἐπιστήμη, ἡ, Dem. rei bellicae, ἐμπειρία τοῦ πολεμεῖν, id. ex re aliqua, ἐκ τινος, id.

peritus, ἐπιστήμων, ὁ, ἡ, Dem. εἰδώς, id. rei bellicae, ὁ, ἡ, ἔμπειρος πολέμου, id. rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, id.

perjuriam, ἐπιορκία, ἡ, Dem. committo, v. pejero.

perjuro, i. q. pejero.

perjurus, ἐπίορκος, ον, Dem. ἐπιορκῶν, idem.

perlego, ἐπιλέγομαι, Poss. orationem, διέρχομαι λόγον, Isocr.

perlimo, s. perlino, ἐπιχρίω.

perluceo, διαλάμπω, Aristot.

perlucidilas, διαφάνεια, ἡ, Eustath.

perlustro, κατασκοπέομαι.

permagnus, παμμεγέθης, ες, Dem.

permaneo, διαμένω, Dem. in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, id. παραμένω τινί, Plato. μένω παρά τινι, Isocr.

permansio, διαμονή, ἡ.

permeo, διαβαίνω, regionem, διοδεύω χώραν.

permetior, διαμετρέω.

permeto, προσοφείλω, Dem.

permisceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τι πρός τι, Plut.

permissio, s. permissus, us, συγχώρησις, ἡ, Aristot.

permistio, κατάμιξις, ἡ, Theophr.

permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Dem. aliquid fieri, ἐκὼν τι γίγνεσθαι, id. aliquem injuria adfici, περιόψομαί τινα ὑβριζόμενον, Isocr.

permotio, διακίνησις, ἡ, παρόρμησις, ἡ.

permoveo, διακινέω, animum, τὸν νοῦν, Aristoph. res, πράγματα, Thuc.

permutatio, ἀμοιβή, ἡ, ἀνταλλαγή, ἡ, διαλλαγή, ἡ, ἀνάλλαγή, ἡ, καταλλαγή, ἡ, ἀνάλλαγμα, διάλλαγμα, τό, μετάλλαξις, ἡ, μεταβολή, ἡ.

permuto, aliquid aliquo, ἀλλάττω τί τινος s. τί ἀντί τινος, διαλλάττω, ἀναλλάττω, μεταλλάττω et καταλλάττεσθαί τι ἀντί τινος s. πρός τι, ἀμείβω τί τινος, ἀμείβομαί τί τινος, μεταλαμβάνω τι ἀντί τινος.

perna, πέρνα, ἡ, Strabo. πέρνων, ὁ, Athen.

perniciolis, ε, ἀλίθριος, ον.

pernicies, βλάβη, ἡ, Dem. ὄλεθρος, ὁ, Thuc. adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμί τι, Plato. λυμαίνομαί τι, Dem. Cf. cautium, it. demonum.

perniciosus, βλαβερός, Dem. ἐξώλης, ες, id. ἐλέθριος, ον, Plato.

pernicitas, ἀκύτης, ἡ, ταχύτης, ἡ, τάχος, ους, τό, Dem.

perniciter, ὠκέως, Galen.

pernix, ταχύς, Dem. Cf. celer.

pernocto, νυκτερεύω, Xen. διανυκτερεύω, ἐκκαθεύδω, in terra, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς, Thuc.

pernosco, διαγιγνώσκω, aliquid, τί, Aristoph.

pernox, παννύχιος, ον.

pero, ἀσκός, ἡ, Poll. ἀρβύλη, ἡ, Galen.

peroratio, ἐπίλογος, ὁ, Aristot.

peroro, ἐπιλέγω, Aristot. ἀνακεφαλαιόω, Dion. Hal.

perosus, διαμισῶν.

perpello, ἐπείγω, Plato.

perpendiculum, σταθμή, ἡ, Plut.

perpendo, σταθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, Plut aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ, Dem. πρὸς ἐμαυτόν, id. ἐνθυμέομαί τινος, Isocrat. τί, id. σκοπεῖν τι παρ' ἐμαυτῷ, Dem. cum aliquo, μετά τινος, Isocr. aliquid mente, ἐπιστήσαι τῇ γνώμῃ, Isocr.

perperam, φαύλως, Dem. φλαύρως, Aeliao.

perpes, ἀΐδιος, ον, Plut.

perpessio, ὑπομονή, ἡ, Aristot.

perpetim, ἀεί, Dem.

perpetior, ὑπομένω, aliquid, τί, Plut. ἀνέχομαί τι, Lucian.

perpetro, διοπράττω, aliquid, τί, Dem. piaculum, πράττω ἀσέβημα, id. scelus, ἐργάζομαι κακόν τι, id. δρῶν κακόν τι, Isocr. facinus magnum et praeclarum, διαπραττόμαι μέγα τι, Dem.

perpetuitas, ἀϊδιότης, ἡ, Aristot.

perpetuo, ἀεί, συνεχῶς, διὸ παντός, διηνεκῶς.

perpetuo, as, ἐνδελεχίζω, - ἀϊδίζω, Gl Vet. perpetuare verba, ἀδιαλείπτως λέγειν, λόγους διατελεῖν.

perpetuus, συνεχής, ές, ἀδιάπαυστος, ον, ἀδιάλειπτος, ον, ἄϊδιος, ον, in perpetuum, εἰς παντελές, Aeliao. εἰς ἀεί, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ἐξ αἰῶνος.

perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, s. sermonem deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, ἄνω καὶ κάτω τοὺς λόγους εἱλίττειν, ἀποσαφεῖν δ' οὐδέν, Hippocr.

perplexitas, πλοκή, ἡ.

perplexus, πολύπλοκος, ον.

perpluo, κατομβρίζω.

perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.

perquam, ὡς σφόδρα, Lucian.

perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί, Isocr. ἐξετάζω τι, id.

perquisite, ἐξητασμένως.

perquisitio, ἐξετασμός, ὁ, ἐξέτασις, ἡ, Lucian.

perquisitor, ἐξεταστής, ὁ, Aristot.

perrumpo, διαρρήγνυμι.

persciolo, κατασχίζω, aliquid, τί, Dem.

perscribo, ἀναγράφω, aliquid, τί, Aeschin.

perscriptio, ἀναγραφή, ἡ, Plut.

perscriptor, ἀναγραφεύς, ὁ, Lys.

perscrutor, i. q. perquiro.

persecutio, καταδίωξις, ἡ, δίωξις, ἡ, Thuc. διωγμός, ὁ, Christianorum, Χριστιανῶν, Euseb.

persecutor, διώκτης, ὁ, καταδιώκων, ὁ.

persentio, s. persentisco, αἰσθάνομαι, Aristoph.

persequor, διώκω, aliquem, τινά, Dem. causam, δίκην, idem. in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, Xen. non negligenter rem exponendo, οὐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, id. ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινός, idem.

perseveranter, ἐπιμόνως.

perseverantia, ἐπιμονή, ἡ, Plato.

persevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινί, Plut.

Persica, Περσικά, ἡ, sc. μηλία, Theophr. sed fructus est, Περσικόν, τό, sc. μῆλον, Diosc

persisto, ἐμμένω, in aliqua re, τινί, Isocr. ἐν τινι, idem.

persolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, Plato. multam, ζημίαν, id. poenam alicui, τίσιν τινί, Plut. ἀποτίω τίσιν, Herodot. peconiam pro aliqua, καταβάλλω ἀργυρίου ὑπέρ τινος, Lucian debitum, δόλου χρέα ὑπέρ τινος, Dem.

persona, πρόσωπον, τό, N. T. personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, ibid. προσωπολημπτέω, ibid. — i. e. larva, πρόσωπ.ον, τό, s. πρόσωπον, Dem. parva, προσωπίδιον, τό, Poll. comica, πρόσωπον κωμικόν, Lucian. servilia, πρόσωπον οἰκετικόν, personam induco, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. personam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.

personatus, πρόσωπος ὑποδεδυκώς.

persono, ἠχέω, ἀνηχέω, aliqua re, τί.

perspicacia, s. perspicacitas, ὀξυδερκία, ἡ, Lucian.

perspicax, ὀξυδερκής, ές, Herodot.

perspicio, διέρχομαι, κατοπτεύω, συνορῶ, ἐνορῶ, διασκοπέω, διανοέω, συνδιανοέω, διαθεάω, perspicio aliquid animo, κατανοέω τι τῇ διανοίᾳ, Dem. κατανοέω, Plato. optime aliquid, κάλλιστα διανοέω τι, Dem. acutissime, συνδιανοέω τι ἀκριβέστατα, id.

perspicue, παφῶς, significare aliquid, δηλοῦν τι, Dem. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, id. ἐκφανῶς, id. περιφανῶς, id

perspicuitas, περιφάνεια, ἡ, tanta rei est, τοσαύτη πράγματος ἐστι, Dem. orationis, σαφήνεια, ἡ, Plato.

perspicuus, καταφανής, ές, Dem. περιφανής, ές, id. aliquid et pulcrum, καλόν τι καὶ σαφές, id. et brevis oratio, βραχὺς καὶ σαφὴς λόγος, idem.

persto, i. q persisto.

perstrepo, κατακρούω.

perstringo, διαφέγγω, Eraasistr. — i. e. summatim dico, ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν, Deso. — i. e. taxo, καθάπτομαί τινος, Thuc. oculos, περιαστράπτω ὀφθαλμούς, Basil.

persuadeo, πείθω, ἀναπείθω, μεταπείθω τινά τι, mihi quidem nunquam persuaderi potuit, ἔγωγε οὐδέποτε ἐπείσθην, ἔγωγε οὐδέποτε πέπεισμαι, persuadendi facultas, πιθανότης, ἡ.

persuasibilis, πιθανός, Dem.

persuasibiliter, πιθανῶς.

persuasio, πειθώ, ὄος, contr. οῦς, ἡ, πίστις, ἡ h. i. q. id quod alicui persuasum est, πίστις, εως, ἡ.

persuasorius, πιστικός, πιστοτικός.

persuasus, πεπεισμένος, aliquid, τί, Plut. πεισθείς, ὤν, Dem. persuasum habeo, πέπεισμαι, Isocr.

Digitized by Google

pertaesus, ἐξαποροῦμενος.
pertento, ἀποπειρῶν, aliquid, τινός, Thuc.
perterebro, διατρυπᾶν.
perterrefacio, s. perterreo, φοβεῖν τινά, Dem. ἐκφοβεῖν τινά, Isocr. δέος ἐνεργάζομαί τινι, Dem.
perterrefio, καταπλήττομαι, aliquo re, τινί, Thuc. ἐκπλήττομαί τινι, Dem.
pertexo, διαφαίνω.
pertica, κάμαξ, ακος, ἡ, Lucian.
pertimeo, s. pertimesco, περιφοβοῦμαι, Xenoph.
pertinacia, αὐθάδεια, ἡ, Plato.
pertinacitee, αὐθαδῶς, δυσπείστως, Isocr. remoto, αὐθαδιαζόμενος, Plato.
pertinax, αὐθάδης, ες, Aristot.
pertinao, τείνω, aliquo, s. ad aliquid, πρός τι, Aristot. συντείνω εἴς τι, Isocr. ad scopum propositum, πρὸς τὸν ἀποτεθέντα σκοπόν, Aristot. ad aliquem, προσήκει τινί, Dem. hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκει μοι, id. προσήκει μοι τούτων, id. quae ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα, Isocr. τὰ πρός τι ὄντα, Aristot. hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι, Plut. quod ad me pertinet, τὸ ἐμόν; ἐμί, Dem.
pertingo, διήκω, Aristot.
pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, Xenoph.
pertrahe, ἑλκύω, Aristot.
pertundo, διατιτρῶν, Theophr.
perturbate, ταραχωδῶς, Isocr.
perturbatio, ταραχή, ἡ, et seditio, καὶ στάσις, Dem. animi, πάθος, τό, Isocr.
perturbator, συνταράττων, ὁ, reipublicae, πόλει, Dem. ordinis, ἀκοσμῶν, ὁ, idem.
perturbatus, ταραττόμενος, Dem. τεταραγμένος, id. ταραχώδης, ες, Isocr. rerum status, τεταραγμένα πράγματα, Dem.
perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, Dem. civitatem, ἀναταράττω πόλιν, Plut. castra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, id. exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα, id.
peruro, διακαίω, Gal.
pervado, διαχωρεῖν, Lucian.
pervagor, περιέρχομαι, Dem.
pervelo, κατασοφίζω, Thuc.
pervenio, ἀφικνοῦμαι, Dream, εἰς Ὠρεόν, Dem. in Macedoniam, ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν, idem.
perverse, διεστραμμένως, — i. e. prave, κακοηθῶς, Demosth.
perversitas, διαστροφή, ἡ, rerum, πραγμάτων, Chrys. — i. e. pravitas morum, κακοηθεία, ας, ἡ, Dem.
perversus, διάστροφος, ον, διεστραμμένος, καταστραμμένος. 2) i. q. pravus, κακηρός, κακοκηρός, ον.
perverto, διαστρέφω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Dem. spem alicujus, παραιρεῖσθαί τινα ἐλπίδας, Aristid.
pervestigatio, ἴχνευσις, ἡ, Xen.
pervestigo, ἀνιχνεύω, Plut.
pervicacia, ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ, Joseph. αὐθάδεια, ἡ, Plato.
pervicax, ἰσχυρογνώμων, ὁ, ἡ, Aristot.
pervigil, παννύχιος, ἄυπνος, ον, Xenoph.
pervigilatio, s. pervigilium, παννυχισμός, ὁ, ἀυπνία, ἡ, Plato.
pervigile, ἀγρυπνῶ, Xen. διαγρυπνῶ, Athen.
pervius, ἐδώδιμος, ον, Strabo. βάσιμος, ον, Lucian.
pervulgo, διαθρυλλέω, Xenoph.
pervolgatus, πολυθρύλλητος, ον, Plut.
pes, πούς, ποδός, ὁ, Dem. navis, πόδων, ὄνος, ὁ, Lucian. lecti, κλινόποδος, οδος, ὁ, Themist. pedibus ire, αἰζύειν, Lucian. summis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, id. pedem refero, ἀναπόδιζω, Herodian. alterum in sepulcro habeo, ἕτερον πόδα ἐν τάφῳ ἔχω, Lucian.
pessime, κάκιστα, φαυλότατα, se habere, ἔχειν, Dem.
pessimus, κάκιστος, Aristot.
pessulus, μοχλίον, τό, Lucian.
pessum, κάτω, Dem. eo, καταφέρομαι, Aristot. ἔρχω, Xen.
pessumdo, καταστρέφω, Thuc.
pestifer, λοιμώδης, Plut. i. e. perniciosus, ὀλέθριος, ον, Dem. μοχθηρός, id.
pestilens, λοιμώδης, ες, Plut. λοιμικός.
pestilentia, a pestis, λοιμός, ὁ, Hippocr. peste infestari, λοιμώττειν, Lucian. — i. e. corruptor, λυμεών, ὁ, Isocr.
petaso, πέτασος, ὁ, Strabo.
petasus, πέτασος, ὁ, Poll.
petiolus, πόδιον, τό, Aristot.
petitio, αἴτησις, ἡ, ἀξίωσις, ἡ, ἀξίωμα, τό, αἴτημα, τό, δίωσις, ἡ, facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, Dem. petitio fit ab aliquo, γίγνεται δίωσις παρά τινος, id.
petitor, αἰτητής, ὁ, Suid. δεόμενος, ὁ, Dem.
peto, αἰτέω, ab aliquo, τινά, Xen. ab aliquo aliquid, τινά τι, id. παρά τινός τι, Plut. multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιούμαι, Dem. Corinthum, χαρὰ εἰς Κόρινθον, Dion. Hal. Tenedum navibus, πλοῖα εἰς Τένεδον, Arrian. aliquem, ἐπιχειρεῖν τινι, Aristot. παρά τινα, Thuc. στοχάζομαί τινος, Plato. lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις, Xenoph.
petra, πέτρα, ἡ, πέτρος, ὁ, σκόπελος, ὁ, petras conscendo, πετροβατέω.
petricosus, s. petrosus, πετρώδης, ες, Dioec. locus, τόπος τραχὺς καὶ λιθώδης, Aristot.
petulans, ἀσελγής, ές, et improbus, καὶ βδελυρός, Dem. homo, ἀσελγαίνων, αντος, ὁ, id. πρόπετής, ές, risus, γέλως, id. aum arga aliquem, ἀσελγής εἰμι, s. γίγνομαι εἴς τινα, id.
petulanter, ἀσελγῶς, et proterve tractare aliquem, καὶ προπετῶς χρῆσθαί τινι, Dem. τινο, ἀσελγῶς ζῆν, id. ago, ἀσελγαίνω, id. aliquid committo, ἀσελγές τι ποιῶ, id.
petulantia, ἀσέλγεια, ἡ, ammo, αἰδεῖσθαι, Dem. προπετεία, ἡ, et audacia, καὶ θρασύτης, id. uti petulantia et contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας, Dem. praetermittere nullum genus petulantiae, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, id. coercere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, id. abstinere a petulantia, παύεσθαι τῆς ἀσελγείας, id
petulcus, ἀσελγείας, αντος, ὁ, ἡ.
phalangium, φαλάγγιον, τό, Diosc.
phalanx, φάλαγξ, γος, ὁ, Dem.
phaleras, φάλαρα, ων, τά, Herodot.
phantasia, φαντασία, ἡ, Aristot.
phantasma, φάντασμα, τό, Aristot.
pharetra, φαρέτρα, ἡ, φαρετρεών, ὁ, Aelian.
pharmacopola, φαρμακοπώλης, ὁ, Poll.
pharmacopolium, φαρμακοπωλεῖον, τό.
pharmacum, φάρμακον, τό, Galen.
phasianus, φασιανός, ὁ, Athen.
phiala, φιάλη, ἡ, Herodian.
philautia, φιλαυτία, ἡ.
philologia, φιλολογία, ἡ.
philologus, φιλόλογος, ὁ, Plut.
philosophia, φιλοσοφία, ἡ, Isocr.
philosophicus, φιλοσοφικός, ή, όν.
philosophor, φιλοσοφέω, Plato.
philosophus, φιλόσοφος, ὁ, Plato.
philtrum, φίλτρον, τό, Herodian.
philyra, φιλύρα, ἡ, Theophr.
phlegma, φλέγμα, τό, Galen.
Phoebe, Φοίβη, ἡ.
Phoebus, Φοῖβος, ὁ.
phoenix, φοῖνιξ, ὁ, Aristot.
phosphorus, φωσφόρος, ὁ.
phrasis, φράσις, ἡ, Eustath.
phrenesis, φρενῖτις, ἡ, Al. Aphrod.
phreneticus, φρενιτικός, Galen. sum, φρενιτιῶ, s. φρενιτίζω, id.
phthiriasis, φθειρίασις, ἡ.
phthisicus, φθισικός, ἡ, όν, Plut.
phthisis, φθίσις, ἡ, Galen.
phy, ἔ.
physica, φυσική, ῆς, ἡ, Aristot.
physicus, φυσικός, Aristot.
physiognomia, φυσιογνωμία, ἡ, s. φυσιογνωμοσύνη, ἡ.
physiognomon, φυσιογνώμων, ὁ, Aristot.
physiologia, φυσιολογία, ἡ.
piacularis, ἁγνευτικός, ἁγνιστικός, καθαρτικός. b) ἁγνός, ές, ob caedem, ἀπὸ φόνου, Thuc.
piaculo, ἁγνίζομαι, Plato.
piaculum, ἁγνισμός, ἁγνίσμα, ατος, τό, καθαρμός, ατος, τό, Poll. committo, ἁμαρτάνω ἀσέβημα, Dem. ἔργον ἀσέβειαν ποιεῖν, id. duco, ἄγος τίθεμαι, Dion. Hal. ἁγίζομαι ἀσέβημα, Dem.
pica, κίττα, ἡ, Plut.
picea, πίτυς, ἡ, Herodot
piceus, πισσώδης, ες, Theophr. πισσηρός, Galen.
pico, πισσόω s. πιττόω, Clem. Al.
pictor, γραφεύς, ὁ, Isocr. ζωγράφος, ὁ, Plut.
pictorius, ζωγραφικός.
pictura, γραφή, ἡ, Lucian. ζωγράφημα, τό, Plato. ζωγραφία, ἡ, Philostr.
picus, δρυοκολάπτης, ὁ.
pie, εὐσεβῶς, Dem.
Pierides, Πιερίδες, ων, αἱ.
pietas, εὐσέβεια, ἡ, arga deos, περὶ τοὺς θεούς, Isocr. erga parentes, περὶ γονεῖς, id. pietatem colo, εὐσεβῶ, id. ζῶ μετ' εὐσεβείας, id. ostendere erga deos, ἐπιδείκνυμι πρὸς τοὺς θεούς, idem. servare, διαφυλάττειν, idem. violare, παραβαίνειν τὰ εὐσεβῆ, Dem.
pigor, ἀμελής, ές, Isocr. ἀκηδής, Thucyd. ῥᾴθυμος, ον, Plut.
piget me, κατοκνεῖν, legere, ἀναγιγνώσκειν, Isocr. me te piget ire, μὴ κατόκνει παρεῖναι, idem.
pigmentarius, μυροπώλης, ὁ, χρωματοπώλης, ὁ.
pigmentum, χρῶμα, τό, χρωμάτιον, τό, φάρμακον, τό, βαφή, ἡ, βάμμα, τό, ἔντριμμα, τό, ψῦχος, τό, pigmenta orationis, τὰ τοῦ λόγου σχήματα. — pigmenta,

Digitized by Google

i. q. fraudes, ἀπάται, φενακισμοί.

pignero, i. q. oppignero.

pignus, ἐνέχυρον, τό, Dem. ἀποτίμημα, τό, id. ὑπαθήκη, ἡ, id. exhibeo creditori, παρέχω ὑπαθήκην τῷ δανειστῇ, id. tredo alicui, παραδίδωμί τινι ἐνέχυρον, id. accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσαντος, idem. habeo alicujus rei, ἔχω τινός, idem. reposco, ἀπαιτῶ τὴν παρακαταθήκην, idem. fenodere aliquem pignore, ἀποστερῶν τινα παρακαταθήκην, id.

pigre, ὀκνηρῶς.

pigresco, ὀκνῶ, Dem. ῥαθυμέω, id.

pigritia, ῥαθυμία, ἡ, iusigus et pernicious, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, Dem. ἀργία, ἡ, id. Cf. ignavia.

pigror, ὀκνέω, Thucyd.

pila, i. e. mortarium, ἴγδη, ἡ, Hesych. lusoria, σφαῖρα, ἡ, ludo, σφαιρίζω, Plut. lusus pilae, σφαίρισις, ἡ, Aristot. locus in quo pila luditur, σφαιριστήριον, τό, Athen. pilam torqueo, σφαῖραν τυπτω, reverqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, Aristot. — i. e. columna, στήλη, ἡ, Dem. Cf. columna.

pilentum, ὄχημα μετάφορον.

pileolus, πιλίδιον, τό, Plato. πιλίσκος, ὁ, Diosc.

pilens, πιλίον, τό, Plut.

pilosus, τριχώδης, ες.

pilula, σφαιρίον, τό, Theophr.

pilum, γεσσός, ὁ, Polyb. δσσός, ὁ, Plut.

pilus, θρίξ, τριχός, ἡ, Aristot.

pinea, πίνυς, ἡ, Her. πιτυΐς, ἡ, Gal.

pinetum, πίτυων, ῶνος, ὁ.

pineus, πιτυΐνος, corona, στέφανος, Plut.

pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, Herodian. ζωγραφέω, Plato.

pinguedo, παχύτης, ἡ, Aristot. λίπος, τό, Philo. λιπαρότης, ἡ, Theoph. πιότης, ἡ, Aristot.

pinguefacio, λιπαρόν ποιέω, λιπαίνω, Eur. παχύνω, Polyb. πιαίνω, Aristot.

pinguesco, παχύνομαι, Polyb.

pinguis, λιπαρός, Plato. παχύς, Lucian. πίων, ὁ, ἡ, Aristot.

pinguiter, λιπαρῶς.

pinguitudo, i. q. pinguedo.

pinna, πτίλον, τό, Aristot.

pinnatus, πτιλωτός, Aristot.

pinso, μάσσω, Aristot.

pinus, πίτυς, ἡ, Herodot.

piper, πέπερι, τό, Dioec. granum piperis, περπερίς, ἡ, Athen. refero gustu, περπερίζω, Diosc.

piperatus, περπερίτης, ὁ.

pipia, πιππίζω, Aristoph.

pirata, πειρατής, οῦ, ὁ, λῃστής, ὁ, κατὰ θάλατταν, vel simpliciter, λῃστής, ὁ, pirata sum, πειρατεύω.

piratico, πειρατικός, ἡ, ἡ λῃστεία ἡ κατὰ θάλατταν, piraticam exercere, πειρατεύειν, tollere, τὸ λῃστικὸν καθαιρεῖν ἐκ τῆς θαλάττης.

piraticus, πειρατικός, Plut.

pirum, ἄπιον, τό, Suid. ἄπιος, ἡ, Diosc.

pirus, ἄπιος, ἡ, Diosc.

piscarius, ἰχθυηρός, Athen.

piscatio, ἁλιεία, ἡ, Aristot.

piscator, ἁλιεύς, ὁ, Plut.

piscatorius, ἁλιευτικός, Athen.

piscatrix, ἁλιεύτρια, ἡ.

piscatura, ἁλιευτική, ἡ, Plut. ἀγκιστρεία, ἡ, Aristot.

pisciculus, ἰχθύδιον, τό, Plut.

piscina, ἰχθυοτροφεῖον, τό, Athen.

piscis, ἰχθύς, ὁ, Aristot.

piscor, ἰχθύω, ἁλιεύω, Lucian. ἰχθῦς ἀγρεύω, id.

piscosus, ἰχθυώδης, ες.

piso, μάσσω, Aristot.

pistacium, πιστάκιον, τό, Diosc.

pistillum, ὑπερος, ὁ, Hesych.

pistor, ἀρτοποιός, ὁ, Aristot. ἀρτοκόπος, ὁ, Xenoph.

pistorius, ἀρτοπωλητικός, Xen.

pistrina, χειρομύλη, ης, ἡ, Xen.

pistrinensis, μυλικός, ἡ, ον.

pistrinum, χειρομύλη, ἡ, Xen. χειρομύλων, ωνος, ὁ, Diosc.

pistris, πίστρις, ἡ, Polyb.

pistrix, κῆτος, τό, Athen.

pistura, ἀρτοποιία, ἡ, Xen.

pisum, πίσον, το, Galen.

pitisso, χυλοποιέω.

pituita, φλέγμα, τό, Galen.

pituitosus, φλεγματικός, Galen.

pius, εὐσεβής, ές, Isocr. θεοφιλής, ές, id. neque pium, neque fas, οὔτε ὅσιον, οὔτε θεμιτόν, Dem. dicere, quae nec pia sunt, nec tolerando, λέγειν οὔθ' ὅσια, οὔτ' ἀνεκτά, id. sum, εὐσεβέω, Isocr.

pia, πίσσα, ἡ, Plut.

placabilis, ἱλάσκατος, ον, εὐδιαλλακτος, ον, εὐσυναλλακτος, ον, Plut.

placabilitas, εὐλαστον, τό, εὐμαρίστησις, ἡ, Aristot.

placamen, s. placamentum, ἱλάσμα, ατος, τό, deorum, ἡ θυσία ἡ ἀριστήριος, Dion. Hal.

placate, πρᾴως, Dem.

placatio, ἱλασμός, ὁ, Plut.

placenta, πλακοῦς, ὁ, Lucian.

placeo, ἀρέσκω, alicui, τινί, Plut. τινί, Plato. placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, Dem. ἀρέσκει τί ἐμοί, Plut. ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστί, Plato.

placide, πρᾴως, Dem.

placidus, πρᾶος, Dem. ἥμερος, ον, id.

placitum, ἀρέσκον, τό, ἀρεστόν, τό, δόγμα, τό, ἀξίωμα, τό, δέξαν, αντος, τό.

placitus, ἀρεστός, ἡ, ὄν, Plut.

placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά, Plut. deum, θεόν, Lucian. iram deae, ἱλάσκομαι τὰ μήνιμα τῆς θεοῦ, Plut. aliquem donis, ἱλαρίζομαι τινα δώροις, Dem. equum, πραΰνω ἵππον, Xen. alicui aliquem, συνίστημί τινί τινα, Isocr. διαλύω, Xen.

plaga, πληγή, ἡ, accipere plagae ab aliquo, πληγας λαμβάνειν ὑπό τινος, Isocr. infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί, Dem. plagis libidinem coercere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, Basil. plagae, — i. e. retia, ἄρκυες, αἱ, Diod. Sic.

plagiarius, ἀνδραποδιστής, ὁ, ὁ τὸν ἐλευθέρον καταδουλούμενος ἢ τὸν ἀλλότριον οἰκέτην ὑπαγόμενος. — plagiarii etiam Mortiali dicuntur, qui Actuario φῶρες λόγων.

plagium, ἀνδραποδισμός, ὁ, Plato.

plagosus, πληκτικός, πληγώδης, ες, it. passive, μαστιγίας, ὁ, πληγῶν μεστός.

plagula, περιστρωμάτιον, τό.

planca, πλαξ, ἡ.

plaoctus, us, κοπετός, ὁ, στεροτυπία, ἡ, θρῆνος, ὁ, planctum facere super aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινι.

plane, i. e. protsus, παντελῶς, parvae copiae, πάνυ δύναμις, Dem. καμπή, adolescentulus, μειρακύλλιον ὤν, id. ἄρδην, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινά, id. — i. e. clare, ἐμφανῶς, Dem. ἐπιφανῶς, idem. aperteque dicere, ἀπεκκαλυμμένως λέγειν, Isocr.

planeta, πλανήτης, ὁ, Aristot. ἀστὴρ πλανώμενος, Lucian.

plango, κόπτω, Plut. — i. e. lamentor, θρηνέω, Cf. lamentor.

plangor, κοπετός, ὁ, Plut.

planities, ὁμαλότης, ἡ, Aristot. πεδίον, τό, ager in planitie situs, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρός, Dem. in planitiem, πεδινῶς, Dion. Hal.

planta, et pedis, πέλμα, τό, πεδόκοιλον, τό, ἴχνος, τό, παφεὰς τοῦ ποδός, θένας, τό. b) i. e. stirpes, φυτόν, τό, φύτευμα, τό.

plantago, ἀρνόγλωσσον, τό.

plantarium, φυτωτήριον, τό, olearum, ἐλαίων, Dem. φυτάριον, τό, Geopon.

plantatio, φυτεία, ἡ, Aristot.

planto, φυτεύω, arborem alicubi, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, Dem. φυτουργέω, Philo.

planus, ὁμαλός, ἡ, ὄν, Plut. ὁμαλής, ές, id. ὑπόπεδος, ον, Xen. — i. e. manifestus, σαφής, ές, Dem.

plasma, πλάσμα, τό, Luc.

plastoicus, πλαστικός, ον.

plastonus, πλαστικός, ἡ, Plato.

plateo, πλατύνω, ἡ.

plaudo, ἐρέσσω, manibus, τοῖς χείρε, Xen.

plausibilis, κροτητός, ἡ, ὄν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, Chrys.

plaustralis, ἁμαξιαῖος, lapis, λίθος, Xen.

plaustrum, ἅμαξα, ἡ, Herodot. duco, ἁμαξεύω, Plut.

plausus, us, κρότος, ὁ, Dem. plausu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, Dion. Hal. plausu excipior, κροτοῦμαι, Lucian. plausum embio, μηνύτρῳ χειροτονεῖν, Dion. Hal. et strepitum excito, κρότον καὶ θόρυβον ποιέω, Dem. fieri s. oriri, γίγνεσθαι, id.

plebeculo, λαΐδιον, τό.

plebejus, δημώδης, ες, Herodian. τοῦ δήμου ὤν, οὖσα, ὄν, Lucian. δημοτικός, homo, ἀνθρωπος, Xenoph.

plebicola, δημοκοπής, ὁ.

plebiscitum, ψήφισμα, τό, Dem. Cf. decretum.

plebs, δῆμος, ὁ, Dem. πολλοί, οἱ, Plut. πλῆθος, τό, Isocr.

plecto, πλέκω, aliquem, τινά, Xen. τιμωρέομαί τινα, Dem. capite, ζημιοῦν τινα θανάτῳ, Aristot. — i. e. plico, cf. plico.

plectrum, πλήκτρον, τό, Aristot.

plene, ἐκτελῶς, — i. e. perfecte, τελείως, Dem.

plenilunium, πανσέληνος, ἡ, Aeschin. πλήρης σελήνη, Lucian. tempore plenilunii, ὅταν ἡ πλήρης τῆς σελήνης ὁ κύκλος, Aelian.

plenitas, πλῆθος, τό, πλήρωμα, τό, πλησμονή, ἡ, πληροφορία, ἡ.

plenitudo, v. plenitas.

plenus, πλήρης, ες, aliquo re, τινος, Dem. πλέος, εα, εον, dro, θεοῦ, Aristot. ἀνάπλεως, ον, fovillis, σπινθῆρων, Lucian. μεστός, superbia, ὑπερηφανείας, Dem. sum aliquo re, γέμω τινός, Xenoph.

pleonasmus, πλεονασμός, ὁ, Plut.

plerique, πλείστοι, Plot.

plerumque, πλεῖστον, τό, Herodian. πλεῖστα, τά, Aristot. ἐπὶ τὸ πολύ.

pleuriticus, πλευριτικός, Diosc.

Digitized by Google

pleuritis, πλευρῖτις, ιδος, ἡ, Act.
plica, πτύγμα, τό, πτυξ, ἡ, Atheu. πτυχή, ἡ, Eurip.
plicatilis, πλικτος, ή, ὸν, Plato.
plicatura, s. plicatio, πλικτή, ἡ, Philo.
plico, πλίκω, coronam, στέφανον, purpuram, πτυσσω τὴν ἀλουργίδα, Plut.
pluratio, s. ploratus, κλαυθμος, ὁ, Aristot. κλαῦμα, τό, Xen. ἀλιφυρμος, ὁ, Thuc.
ploro, κλαίω, Dem. δακρύω, id.
plostellum, ἁμαξίδιον, τὸ, ἁμάξιον, τό, Suid.
plostrum, i. q. plaustrum.
pluma, πτίλον, τὸ, Aristoph. πτερόν, τό, Lucian.
plumarius, πτιλουργός, εῦ, ὁ.
plumatus, πτιλωτός, ή, ὸν, Aristot.
plumbago, μολίβδαινα, ης, ἡ, Diosc.
plumbarius, μολιβδινος, Aristot.
plumbatura, μολίβδωσις, ἡ.
plumbeus, μολιβδινος, Aristot.
plombo, μολιβδόω.
plumbosus, μολιβδώδης, ες.
plumbum, μολιβδος, ὁ, Plut.
plumescu, πτιλόομαι, δασύς γίγνομαι, Aristot.
plumeus, πτίλινος, στερεωτός, Aristot.
plumosus, πτιλωδης, ες.
plumula, πτιλιον, τὸ.
plus, ῦος, Lucian. piscibus, ἰχθύσιν, Athen. pluit. Impers. ὕει, Aristot.
plurimum, πλεῖστον, Xenoph.
plurimus, πλεῖστος, Xen. plurimi facio aliquid, τιμάομαι τοῦ παντός τι, Chrys. τιμῶν πλείστου τι, Dem. ἀντὶ παντός, idem. ποιοῦμαί τι, s. τινα περὶ πλείστου, Isocrat. περὶ πλείστου, id. quamplurimus, πλεμπλεστος, ον, Hdw
plus, πλεῖον, τὸ, plur. plures, εἰ καὶ οἱ πλείονες, Dem. pluris facio aliquid, τιμωμαί τι μείζονος, Xen. ποιοῦμαί τι πλείονος, Isocr. plus, quam decet, s. par est, plus justo, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. πλεῖον τοῦ δέοντος, idem. plures, quam par est, aunt apud nos, πλείους τοῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν, Dem. plus minus, πλεῖον ἔλαττον, Athen. plus satis, πλεῖον τοῦ καιρου, Alex. Aphr. pluribus dicere, διὰ πλείονων εἰπεῖν, Dem. improbitas plus potest, quam virtus, κακία δύναται πλεῖον τῆς ἀρετῆς, id.
plusculum, μικρόν τι πλεῖον.
pluteus, ἀναγνωστήριον, τό.
Pluto, Ἀΐδης, ὁ.
pluvia, ὑετός, ὁ, Aristot.
pluvialis, e, s. plurius, ὑέτιος, νεοτος, ἄνιμος, Aristot.
pluviosus, ὑετώδης, ες, ὄμβριος, Aristoph.
pluvius, vide pluvialis.
pneumaticus, πνευματικός, Plut.
pneumonia, πνευμονία, ἡ, Aret.
pocillator, οἰνοχόος, ὁ, Xen.
pocillum, αὐλίκιον, τό, Luc.
poeonium, ἐπῳδικόν, τό, Atheu.
poculentus, ποτιμος, ον, Aristot. ποτός, Xen. esculenta et poculenta, ἐδώδιμα καὶ ποτά, Herodut.
poculum, ποτήριον, τό, Plut. gemmis distinctum, λιθοκόλλητον, Plut. inter pocula, ἐπὶ τῶν αὐλίων, Luciao.
podager, ποδαγρός, ὁ, Luciau. ποδαγριῶν, ὁ, Plato.
podagra, ποδάγρα, ἡ, Plot. τὸ ποδαγρικὸν πάθος, Theophr. podagra laboro, ποδάγρῶ, Plato ποδαγριῶν, id.
podagricus, ποδαγρικος, Diosc.
podex, πρωκτός, ὁ, Aristoph. πυγή, ἡ, Lucian.
podium, πόδιον, τό, Aristot.
poema, ποίημα, τό, Plut.
poematium, ποιημάτιον, τό, Lucian.
poena, ποινή, ἡ, Xen. ζημία, ἡ, Dem. δίκη, ἡ, id. τιμωρία, ἡ, id. magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη, Dem. summa, ἰσχάτη, id. levis, μικρά, id. digna, ἀξία, id. debita, προσήκουσα, id. justa, τιμωρία νόμιμος, id. injusta ac crudelis, ἄκυρος καὶ δεινή, Isocr. capitis, ζημία θανάτου, id. poenam statuo s. ordinio, τινὰ τιμωρίαν τινί, Dem. deheo pro aliqua re, ὀφείλω δίκην ἐπί τινι, id. exigo, δίκην αἰτῶ, id. ἀπαιτῶ, id. sumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, id. subeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρὰ τινος, Isocr. sustineo secundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, Dem. effugio, δίκην δοῦναι διαφεύγομαι, Id. poena afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ, Isocr. τιμωρίαν λαμβάνω παρὰ τινος, id. poena adlicior, ζημίας πείθομαι, Id. ob aliquid, δίκην δίδωμί τινος, Id.
poenalis, ποινιμος, ον, Soph.
poenitentia, μετάνοια, ἡ, μεταμέλεια, ἡ, μετάγνωσις, ἡ, ducor, μεταμέλειαν ποιοῦμαι, Dem. μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοι τινος, cf. poenitet.
poenitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος, Dem. μοί τι, Isocr. μετανοῶ ἐπί τινι, Lucian. quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, Plato.
poesis, ποίησις, ἡ, Plato.
poeta, ποιητής, ὁ, Plato.
poetica, ποιητική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot.
poetice, ποιητικῶς, Dem.
poeticus, ποιητικός, Plut.
poetria, ποιήτρια, ἡ, Plut.
pol, νὴ τὸν Πολλοῦκα!
polenta, ἄλφιτον, τό, Diuse. vescor, ἀλφιτοσιτέω, Xenoph.
polio, ξύω, Theophr. ἀπαξίω, Lucian. λευκαίνομαι, Xenoph.
polita, γλαφυρός, Aristot.
politia, πολιτεία, ἡ, Dem.
politicus, πολιτικος, Isocr.
politura, λεῖανσις, ἡ, λείωσις, ἡ.
pollen, πιτυαλα, ἡ, Galen.
pollentia, δύναμις, ἡ.
polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖστον παρά τινι, Plut.
pollex, ἀντίχειρ, ιρος, ὁ, Galen.
pollicior, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τί λόγῳ, Dem. alieni me faeturum aliquid, τινὶ ποιήσειν τι, Id. ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν, id. et recipio aliquid, ὑπισχνέομαι καὶ ἀναδέχομαί τι, Id. πίστιν δίδωμί τινος, Isocr. ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσιν τινα, Demosth.
pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἡ, Dem. ἐπαγγελία, ἡ, id. pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι, id. ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, Id. et spem ostendere, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν καὶ ἐλπίδα, Id. pollicitationibus detinere aliquas, κατέχειν τινὰ ταῖς ὑποσχέσεσι, Id. alicujus moveri, ἀποδλίπειν τῆς τοῦ ὑποσχέσεις τινός, Id. et promissis occupatum esse, καταληφθέναι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐπαγγελμασί τινος, Dem. adduci, πείθεσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι, id. alicujus falli, ἀπαγεσθαι ὑφ' ὑποσχέσεών τινος, id. ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς τινος, Id. pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τῶν ὑποσχέσεις, Id.
pollicitor, ὑπισχνέομαι, Dem. cf. polliceor.
pollinctor, ταριχευτής, ὁ, Diod. Sic. ἐνταριχευτής, ἡ.
pollis, πολτάλα, ἡ, Galeo.
pollubrum, ποδόνιπτρον, τό, ποδονιπτής, ὁ, Athen.
polluceu, ἀποθύω, Xenoph.
polluo, μολύνω, aliquid, τί, Isocr. manus caede, χεῖρας φόνῳ, Lucian.
polex, πόλος, ὁ, Aristot.
polygamia, πολυγαμία, ἡ.
polygamus, πολύγαμος, ον.
polypus, πολύπους, ὁ, ὁ, Aelian.
pomarium, μηλών, ὁ, pomarii custos, ὀπωροφύλαξ, ὁ, Diod. Sic.
pomarius, μηλοπώλης, ὁ.
pomeridianus, μεταμεσημβρινός, δειλινός, deambulatio, περίπατος, Aelian.
pomilio, νάνος, ὁ, Aristot.
pomoerium, ἀστυθετικιον, τό, πωμοίρειον, τό, Dion. Hal. et Plut.
pompa, πομπή, ἡ, Dem. pompam ducu s. celebro, πέμπω πομπήν, Id. πομπεύω πομπήν, Id. πομπὴν ἄγω, Id.
pomum, μῆλον, τό, Diose. ὀπώρα, ἡ, Aelian.
pomus, μηλέα, ἡ, Diosc.
pondero, ἵστημι, Xen. ζυγοστατέω, Polyb. aes, ἀφίστημι χαλκόν, Id. - i. e. considero, σταθμάομαι, Plato.
ponderosus, βαρύς, Plato. ἐμβριθής, ές, Plut.
pondo, ἑλκά, ἡ, Plut.
pondus, σταθμός, ὁ, Dem. qui aequali pondere est, ἰσοβαρής, ές, Lucian.
ponduscelum, σταθμιον, τό.
pone, ὄπισω, Aristot. aliquem, μετά τινος, Plato.
pono, τίθημι, aliquid in medio, τί ἐν μέσῳ, Plato. in laude, ἐν ἐπαίνῳ, Aristot. ἐν ἀρετῇ μέρει, Plato. in vilio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχύνῃ, Diou. Hal. Plut. summum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ, Aristot. in numerum, εἰς ἀριθμόν, Plut. aliquid esse, τίθημι εἶναι, Isocr. operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος, Plato. περί τι, Herodot. σπουδὴν ἔχω περί τινος, Plato. πρός τι, Dem.
pons, γεφυρα, ἡ, ligneus, ξυλίνη, Plut. τὸ ζεύγμα ποταμοῦ, Diun. Hal. pontem jungo, γεφυρᾶν ζευγνύω, Herodian. solco, λύω, Id. ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, Polyb.
ponticulus, γεφυρίς, ἡ.
pontifex, γεφυροποιός, ὁ, Plut. γεφυρωνός, ὁ, Id. - i. e. summus sacerdos, ἱεροδιδάσκαλος, ὁ, Dion. Hal. ἱερομνήμων, ὁ, Demosth.
pontificialis, s. pontificius, ἀρχιερατικός, ἱερατικός.
pontificatus, us, ἱερωσύνη, ἡ, ἀρχιερωσύνη, ἡ.
pontio, πορθμεῖον, τό, Plut.
pontus, πόντος, ὁ, Aristot.
popanum, πόπανον, τό.
popellus, ἐκμέτιον, τό, Aristoph.
popina, καπηλεῖον, τό, Synes.
popinalis, καπηλικός, Aristot.
popinator, κάπηλος, ὁ, Lucian.
popinor, ἀστωτεύομαι, Athen.
poples, ἰγνύα, ἡ, ἰγνύς, ἡ, αὐλὴψ, ἡ, αὐλήτιον s. κωλήτιον, τό.
poppysma, ποππυσμα, τό, Plut. ποππυσμός, ὁ, Xen. poppysmate adulor, ποππυζω, Aristoph.
popularis, δημοτικός, Xen. - i. e. po-

Digitized by Google

puli amens, φιλόδημος, ον, sum, δημοτικὸς καὶ πρὸς γίγνομαι, Aelian.
popularitas, δημοτικόν, τό, Plut. δημαγωγία, ἡ, Id.
populariter, δημοτικῶς, Dem.
populatio, πορθησις, ἡ, Dem.
populetum, αἰγειρών, ὁ.
populeus, αἰγείρινος.
populor, πορθέω, aliquid, τί, Xen.
populus, arbor, αἴγειρος, ἡ, Theophr.
populus, i. e. plebs, δῆμος, ὁ, Dem. - i. e. turba, ὄχλος, ὁ, Id. - i. e. gens, ἔθνος, τό, Id.
porca, σῦς, συός, ἡ, Aristot.
porcarius, χοιροβοσκός, ου, ὁ.
porcellus, χοιρίδιον, τό, Aristoph. χοιρίσκος, ὁ, Lucian. δελφάκιον, τό, Id.
porcetre, δέλφαξ, ακος, ἡ, Aristot.
porcinarius, χοιροπωλής, ὁ, Aristoph.
porcinus, χοίρειος, Athen. χοίριος, Galen.
porcolatio, χοιροτροφία, ἡ.
porculator, χοιροτρόφος, ὁ, χοιροπώλης, ὁ, Aristoph.
porcus, χοῖρος, ὁ, ἡ, Aristot.
porphyrites, πορφυρίτης, ὁ, Plin.
porrecens, πρέσκις, Plato. πρεσκίζων, Diosc.
porrectio, ἐπίκτασις, ἡ, monnum, ἡ ἔκτασις χειρῶν, Nax.
porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, Lucian. ἐκτείνω τὰς χεῖρας, Plato. dextram, προτείνω τὴν δεξιὰν, Xen.
porrigo, πιτυριασις, ἡ, Aegin. porrigine infestari, πιτυριᾶσθαι, Hippocr.
porro, πόρρω, Plato.
porrum, πρᾶσον, ου, τό, Diosc.
porta, πύλη, ἡ, Plut. portam operio, πύλην ἀνοίγω, id. portae custos, πυλουρός, ὁ, Herodot.
portatorius, ἀρμοστικός, Hippocr.
portetus, us, κόμισις, ἡ.
portendo, προσημαίνω, Xen.
porteutose, τερατικῶς, Plut.
portentosus, τερατώδης, ες, Isocr.
portentum, τέρας, τό, Plut. σημεῖον, τό, Dem.
porticule, στοάδιον, τό.
portiene, us, στοά, ᾶς, ἡ, Xen.
portio, συμμορία, ἡ, ἀπόμοιρα, ἡ, Gregor.
portiuncule, μερίς, ίδος, ἡ, Dem.
porto, φέρω, aliquid, τί, Dem. aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot.
portorium, nauticum, ναῦλον, τό, quod hajulo datur, φορεῖον, τό, Poll. quod in portu solvitur, ἐλλιμένιον, τό, Aristot. quod pro advectione datur, παραγώγιον, τό, Polyb.
portula, πυλίς, ίδος, ἡ, Herodian.
portulace, ἀνδράχνη, ης, ἡ.
portulus, λιμένιον, ου, τό, Strabo.
portuosus, λιμενώδης, ες.
portus, us, λιμήν, ὁ, Thucyd. portu carens, ἀλίμενος, ον, Plut. in portu versor, λιμενίζω, portum oppeto, ἐνθυμοῦμαι λιμένος, Dem. teneo, ἀπόμαι λιμένα, Isocr. in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, id. aliquid invelo, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, Dem.
porus, πόρος, ὁ, Aristot.
posca, ὄξυκρατον, τό, Diosc.
posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem. ut mihi dedotur, reddetur, ἀπαιτέω, Xen. Conf. peto.
positio, θέσις, ἡ, Aristot. θέμα, τό, id.
positura, s. positus, us, θέσις, ἡ, Aristot.
possessio, κτῆσις, ἡ, Dem. κτῆμα, τό, Cf. opes, divitiae.
possessioncula, κτησείδιον, τό, κτημάτιον, τό, Alciphr.
possessivus, κτητικός, possessiva nomina, κτητικά, τά.
possessor, ἔχων, ὁ, κεκτημένος, ὁ, δεσπότης, ὁ, αἰρεῖς, ὁ.
possibilis, δυνατός, Dem. ἱκανός, id. εἶος, non est possibile, ut sine justitia aliquis sit bonus civis, οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, Xen. Cf. possum.
possibiliter, δυνατῶς.
possideo, κτάομαι, quaedam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, Dem. sine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, id. aliquid, κατέχω τι, Isocc. terrem, τέμνομαι γῆν, Thuc.
possum, δύναμαι, δυνατός εἰμι, οἷός τε εἰμι, ἔχω, ἰσχύω, σθένω, fieri potest, ἐνδέχεται; δυνατὸν ἐστι, non possum, ἀδύνατός εἰμι (ποιεῖν τι), ἀδύνατόν, c. inf. non potest fieri, ut superetur hostis, s. hostis non potest superari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, Xen.
post, μετά, cum Accus. post pugnam, μετὰ τὴν μάχην, Dem. non multis diebus post acceptum nuncium, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὸν ἄγγελλον, Isocc. ἐπί, cum Dat. post haec, ἐπὶ τούτοις, Xen. multo tempore post, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, Dem. non multo tempore post, quum, οὐκ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἤ, id. paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, Dion. Hal.
postea, ὕστερον, primum scripsit, postea verba faciunt, πρῶτον ἐπέστειλεν, ὕστερον λέγουσι, Dem. primum, - deinde - postea, πρῶτον, - ἔπειτα, - μετὰ ταῦτα, id.
posteaquam, ἐπεί, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, Plut. posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθε εἰς τὸν Σεβαστόν, Herodian.
posteri, ἔκγονοι, οἱ, Dem. ἐπιγιγνόμενοι, οἱ, id. οἱ ἔπειτα γενόμενοι, Isocr. alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, id. οἱ ἔπειτα, Lucian. οἱ μεθ' ἡμᾶς, id.
posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, Dem. - i. e. posteri, v. posteri.
posterine, us, ὕστερος, Plut. sum aliqua re secogniti emnis, ὑστερεῖν τινος ἔτεσιν ἑξήκοντα, Plut. non multum, ὑστερίζω οὐ πολλῷ, Thuc. Eo, ἐρυστερίζω, id. posteriores fero, ἐλαττόομαι, Plato. ὑστερέω, Dion. Hal.
postarius, ὕστερον, Drm.
posterus, ὕστερος, dies, ἡμέρα, Plut. ὑστεραῖος, αία, αῖον, id. dixi me postera se. die, renuncieturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν, Plato. in posterum, τοὐλοιπόν, Dem. εἰς τὸ λοιπόν, id. πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, idem.
postfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινὰ τινος, Plut.
posthabeo, i. q. postfero.
posthac, ὕστερα, Dem. τοὐλοιπόν, id. μετὰ ταῦτα, id. μετὰ τοῦτο, id.
posthinc, ἑξῆς, Phuc. ἐφεξῆς, id.
posthumus, ὀψίγονος, ον, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγενόμενος.
posticum, s. postica, ὀπισθόδομος, ὁ, Lucian. πρόθυρον, τό, Clem. Al.
posticus, ὀπίσθιος, ία, ιον, Xen. ὁ, ἡ, τὸ ὀπίσθιον, id.
postilcuo, ὑπουρός, ίδος, ἡ.
postio, παρεστώς, ῶτος, ἡ, Poll. σταθμός, οῦ, ὁ, Herodot.
postliminium, ὑποστροφή, ῆς, ἡ.
postmeridianus, μεταμεσημβρινός, ον.
postmodo, s. postmodum, ὕστερον, Dem.
postpono, i. q. postfero.
postquam, ἐπεί et ἐπειδή, c. indic. - ἐπεὶν et ἐπειδὰν, c. conj. Plecumque Graeci loco porticulae postquam utuntur pacis piis.
postremo, postremum, τελευταῖον, (Particip.), ad vos veniet, πρὸς ἡμᾶς ἥξει, Dem. primum nos, postremum vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, id. in Marathonem descendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, id. alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσιόντ' εἰπεῖν τινα, Lucian.
postremus, τελευταῖος, ον, bellum, πόλεμος, Dem. ἔσχατος, η, ον.
postridie, τῇ ὑστεραίᾳ, Plato.
postulatio, αἴτησις, εως, ἡ, Isocr.
postulator, αἰτητής, οῦ, ὁ, Suid
postulatum, αἴτημα, τό, ἀξίωσις, ἡ.
postulo, αἰτέω, Dem. justa, αἰτοῦμαι δίκαια, Xen. cursum, δίωμαι φρουτίδος, Dem. - i. e. accuso, conf. accuso.
postvenio, ὑστερίζω, post aliquid, τινος, Thuc.
potabilis, πότιμος, ον, Diod. Sic.
potatio, πόσις, ἡ, Thuc. potationis sodalitas, ἡ ἐν τοῖς πόσεσι συνουσία, Isocr.
potator, φιλοπότης, ὁ, Poll.
potens, δυνατός, Dem. δυνάμενος, idem. ἰσχυρός, id. ἰσχύων, id. sum, δύναμαι, Dem. potentior mori, κρείττων θαλάττης, id. justo, μείζων τοῦ δίκαιος, id. potentiam facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρόν, id. fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, id. esse, ἰσχυρόν εἶναι, id.
potentatus, δυναστεία, ἡ, Thuc.
potentiae, ἰσχυρός.
potentia, δύναμις, ἡ, et gloria, καὶ δόξα, Dem. et divitiae, ἐξουσία καὶ πλοῦτος, id. et imperium, ῥώμη καὶ ἀρχή τινος, id. potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, Dem. consequi, περιέχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, Isocc. λαμβάνειν δύναμιν, Dem. comparare, obtinere, habere, δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, id. ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμεως περιέχεσθαι, Aelian.
potestas, ἐξουσία, ἡ, Dem. in potestatem suam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, Isocr. urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, id. potestati alicujus subjectum esse, ὑπό τινι γίγνεσθαι, id. hoc in mea potestate est, ἐν ἡμοί ἐστι τοῦτο, Isocr. potestas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, Dem. dare potestatem alienjus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπί τι, Plut. ἐξουσίαν παρέχειν τινί, Xen. omnia in potestate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, Aelian. potestatem plenam habens, αὐτοκράτωρ, ὁ, Dem.
potio, πόσις, εως, ἡ, Thuc.
potior, κρατέω, aliqua re, τινός, Thuc. rerum, τῶν πραγμάτων, Dem. imperio maris, κρείττω τῇ θαλάσσῃ, Plut.
potior, i. e. melior, cf. melior.
potissimum, μάλιστα, cf. maximus.
potiuncula, πομάτιον, τό.
potis, δυνατός, ἡ, όν, Dem. Cf. potens.
potius, πλέον, πλεῖον, πλείονος, - μᾶλλον, - ἥττον, potius habeo aliquid, προτίθεμαι τι πρότερον τι τίθημι, Thuc. ποιοῦμαι τι πρότερ-

Digitized by Google

γιαίτερον. Polyb.

poto, πίνω, εν χρυσαῖς φιαλαῖς, ἐκ χρυσῶν φιαλῶν, Xen. aquam, ὕδωρ, Hom.

potor, ποτης, ὁ.

potorius, ποτικός, Plut.

potulentus, ποτος, Herodot.

potus, us, πόμα, τό, Lucian. ποτόν, τό, Xen. πότημα, ατος, τό, Diosc. potum do s. praebeo aliquid, ποτίζω τι, Aristot. πιπίσκω τινά τινος, Lucian.

prae, πρό, oculis, ὀφθαλμῶν, Dem. omnibus, περὶ πάντας, id. prae dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτῷ, Plut. prae gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, Xen. flere, δακρύειν, Lucian. prae me fero adversam valetudinem, δηλῶν παντρὸς ἔχων, Thuc. laetitiam, φαιδρότητα προσποιοῦμαι, Aelian. prae manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, Dion. Hal. ἐν χερσὶ ἐστίν ἡμῖν, Id. in compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν vel πολύ, e. gr. praealtus, λίαν ὑψηλός, praeacutus, πολύοξυς etc.

praebeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, Xen. me obedientem magistratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, Id. me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν εὔνουν ἀκούειν, Dem. pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἴς τι, Isocr. sumptus alicui, χορηγεῖν τινὶ χρήματα, Id. exercitui commeatum, παρέχειν τὰ σιτηρέσια τῷ στρατῷ, Dem. utilitatem, παρέχειν ὠφέλειαν, Plut.

praecautio, προφύλαξις, ἡ, προφύλαξις, ἡ, Arrian.

praecaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τί, Xen. cf. caveo.

praecedo, παρέρχομαι, aliquid, τί, Dem.

praecellis, ὑπερβάλλω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, Xen. cf. antecello.

praecentio, πρόκοπτω, ατος, τό.

praecepo, ἀπόφασις, εν, Dem. consiliis, πρόστατις, ἰδ, Aristot.

praeceptio, ὑποθήκη, ἡ, Isocrat. vitae, παιδεύσεις, ἡ, Id.

praeceptor, διδάσκαλος, ὁ, Isocr. καθηγεμών, ὁ, Herodot. cf. magister.

praeceptrix, διδάσκαλος, ἡ. Diod. Sic.

praeceptum, ἐντολή, ἡ, Dem. παραγγέλμα, τό, Isocr. παραγγελία, ἡ, Aristot. bonum s. praeclarum, ἀγαθόν καλόν, Dem.

praecerpo, προδρέπομαι.

praecido, ἀποκόπτω, aliquid, τί, Theophr.

praecinu, πρόαδω.

praecipio, i. e. ante capio, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, Theophrast. - i. e. mando, ἐπιτάττω τι, Plut. alicui, κελεύω τινὶ, Plato, conf. jubeo, mando, - i. e. doceo, διδάσκω, conf. doceo.

praecipitanter, προπετῶς, Isocr.

praecipitantia, s. praecipitatio, καταφορά, ἡ, consilii, προπέτεια, ἡ, Dem.

praecipitium, κρημνός, ὁ, Thuc.

praecipito, καταπηδῶ, Theophr. me in mare, ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, Dem. hostes in vallum, καταφέρομαι πολεμίους εἰς χάρακα, Plut. aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχους, Herodot. aliquem in caput, κατεκρημνίζω τινά, Plut.

praecipue, ἐξαίρετος, Plut. καὶ τὰ μάλιστα, Isocr.

praecipuus, ἐξαίρετος, ον, Thuc. πρόκριτος, ον, Dem. κυριώτατος, locus, τόπος, Plut. pars corporis, μέρος τοῦ σώματος, Galen.

praecise, ἀκριβῶς.

praeciso, ἀποτομή, ἡ.

praecisus, ἀκρότομος, ον.

praeclare, περιφανῶς, Dem. περιδόξως, Clem. Al. me habeo, ἔχω καλῶς, Dem. morior, θνήσκω καλῶς, Id. me gero, ἀριστεύω, Xenoph.

praeclarus, i. e. valde clarus, ὑπερφανής, ες, - i. e. celeber, ἐνδόξος, ον, Dem.

praeclusio, ἀποκλεισμός, alicui exitum, τινὰ ἔξοδον, Aristot.

praeco, κῆρυξ, ὁ, Xen. σαλπιγκτής, ὁ, Plut.

praeconium, κήρυγμα, τό, Dem.

praecordia, πραπίδες, τά, Poll. ὑποχόνδρια, τά, Dioec.

praecox, πρώϊος, ία, ῖον, Theophrast.

praecurro, προτρέχω, alicui, τινός, Isocr.

praecursor, πρόδρομος, ὁ, Plut.

praecursus, προδρόμημα, τό.

praeda, λεία, ἡ, Xen. ἄγρα, ἡ, Herodot. praedari ago, λῃζομαι, Thuc. λαφυραγωγία, Plut.

praedatio, λῃστεία, ἡ, Aristot.

praedatorius, λῃστρικός, ἡ, ὄν, navis, ναῦς, Thuc. λῃστρικός, ἡ, ὄν, vita, βίος, Aristot.

praedatrix, λῃστρίς, ίδος, ἡ.

praedestino, προορίζω.

praedicabilis, κεκριτός, ἡ, ὄν.

praedicamentum, κατηγορία, ἡ, Aristot.

praedico, ἀπρόπτω, Xen. - i. e. laudo, εὐλογέω, aliquem, τινα, Isocr. cf. laudo.

praedico, is, προαγγέλλω, Lycurg. aliquid, προεῖπόν τι, Xen. vaticinando, προθεσπίζω, Dion. Hal. προφητεύω, Hippocr.

praedictio, προαγόρευμα, τό, μαντεία, ἡ, μάντευμα, τό, χρησμός, ὁ.

praedilum, κλεῖδιον, τό, Plut.

praediscо, προμανθάνω, Aristoph.

praeditus, ἔχων, aliqua re, τί, Dem.

praedium, χωρίον, τό, Dem.

praedo, λῃστής, ὁ, Xen. λῃστρικός, ὁ, Plut. maritimus, πειρατής, ὁ, Thuc.

praedor, λῃστεύω, viros et agros infestans, κακῶς καὶ ἀγροὺς ἐπιτρέχων, Herodian. λῃζόμαι, Thuc. προνομὴν ποιοῦμαι, Xen.

praeeo, ἡγοῦμαι, ἐξηγοῦμαι, προηγοῦμαι, πρόειμι.

praetaris, προσιμαζοῦς, Aristot.

praefatio, πρόοιμιον, τό, Aristot. πρόλογος, ὁ, praefationem facio, προοιμάζομαι, Aristot.

praefectura, προστασία, ἡ, Dem. militaris, στρατηγία, ἡ, Id. urbana, ἀστυνομία, ἡ, Aristot. annonae, ἀγορανομία, ἡ, Suid.

praefectus, προστάτης, ὁ, alicui, τινί, Dem. ὁ πρόστας τινος, Plato. προστατικός, ὁ, Dem. ἐπιστολεύς, ὁ, Id.

praefero, προφέρω, - i. e. antepono, προτίμω, aliquid alicui, τί τινος, Plato. aliquem alicui, προκρίνω τινὰ τινος, Plut. gloriam pecuniae, ἄγαμαι δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Plato. bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, Id. honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ παντὸς, Dem. me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, Lucian.

praefica, ἐγκωμιαστρία, ἡ, Plut.

praeficio, ἵστημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Plut. καθίστημι τινα ἐπί τι, Isocr. ἐπί τινι, Id. aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, Thuc. bello, προστίθημί τινα στρατηγόν, Dem.

praefinio, προορίζω, προτάττω.

praefoco, ἄγχω, Hom.

praefracte, αὐθαδῶς.

praefractus, προκατάρρακτος, ον, - i. e. obstinatus, αὐθάδης, ες, Dem.

praegigno, προγεννάω.

praegnans, ἐγκύουσα, ἡ, Aristot. ἔγκυος, ον, ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, κυοφόρος, ον, praegnans sum, κύω, κυέω, ἐγκύω, ἐγκυμονέω, mare s. masculo, ἄρρενα, Aristot. it. κυοφορία, γαστροφορία, ἐν γαστρὶ φέρω s. ἔχω, κατὰ γαστρὸς ἔχω (τί).

praegnatio, κύησις, ἡ, κυοφορία, ἡ, γαστροφορία, ἡ.

praegredior, προβαίνω, alicui, τινί, Aristot.

praegressio, πρόβασις, ἡ, πρόβημα, τό.

praegustator, προγευστής, ὁ, Athen.

praegusto, προγεύομαι, aliquid, τινός, Athen. προγευματίζω, Aristot.

praehendo, v. prehendo.

praeitio, ὑφήγησις, ἡ, Aristot.

praejudicium, προκατάκρισις, ἡ, καταχειροτονία, ἡ, Dem. praejudicio damno, προκαταγιγνώσκω, Id.

praejudico, προκαταγιγνώσκω, Dem.

praelectio, προκατάγνωσις, ἡ.

praelego, προκαταγιγνώσκω.

praelior, μάχομαι, cum aliquo, τινί, Dem. ἀμιλλῶμαι τινι, Id. συμμίγνυμαι τινι, Id. cf. praelium.

praelium, μάχη, ἡ, Dem. ἄμιλλα, ἡ, Id. πεζομαχία, ἡ, Theophr. ἀγών, ὁ, Dem. pedestre, μάχη πεζή, Id. navale, ναυμαχία, ἡ, Id. equestre, ἄμιλλα ἱππικὴ, Isocr. committo, ἔρχομαι εἰς μάχην, Dem. μάχομαι μάχην, Id. cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινα, Id. ob aliquid, ποιοῦμαι ἄμιλλαν περί τι, Isocr. ποιέομαι ἀγῶνα ὑπέρ τινος, Dem. navale, ναυμαχία, Id. ναυμαχίαν ναυμαχίαν, Id. pedestre, πεζομαχία, Id. praelio vincere aliquem, κρατεῖν τινα μάχῃ, Dem. νικᾶν μάχῃ, Id. νικᾶν τὴν μάχην, Id. vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, s. μάχην, Id. adversa fortuna uti in praelio cum aliquo, δυστυχεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα, Isocr.

praelongus, προμήκης, ες, Theophr.

praelucco, προφαίνω, Lucian. face, ἐξαυγάζω, Athen.

praeludium, προοίμιον, τό, Aristot. προαύλιον, τό, Id.

praeludo, προαυλία, Aristot. προκαθαλλομαι, Isocr.

praemando, is, προμασσόμαι, cibum, βρῶσιν, Galen.

praemature, πρὸ καιροῦ.

praematurus, πρωϊος, ον, cf. praecox.

praemeditatio, προμελέτησις, ἡ.

praemeditor, προμελετάω.

praemissio, πρόπεμψις, ἡ, Plut.

praemitto, πρόπεμπω, adulatorem ad aliquem, κόλακα πρός τινα, Plut. προαποστέλλω κήρυκα, Dem. aliquem ad dispiendos aliquos, πρεσβεύω τινὰ ἐξαπατῶν τινάς, id.

praemium, ἆθλον, τό, Dem. νίκης, τό, id. praecipuae fortitudinis, ἀριστείων, τό, Xen. victoriae, νικητήριον, τό, idem. propono s. constituo, ἆθλον τιθέμαι, ὅτῳ ὁ, id. belli in medio positum, ἆθλον τοῦ πολέμου κείμενον ἐν μέσῳ, id. dare alicui, δίδωμι τινὶ ἀριστεῖον, id. consequi, τυγχάνω τοῦ ἆθλου, id. ἀφικνοῦμαι τοῦ ἀριστείου, Isocr. tollere, ἀναιρεῖν τὸ νίκης, Dem.

Digitized by Google

praemoneo, προπαραγγέλλω.
praemonstro, προδείκνυμι, aliquid, τί, Lucian.
praemunitio, προτείχισμα, τό, Plut.
praemunio, προτείχιζω, Plot.
praenomen, προωνυμία, ἡ.
praenuntio, προκαταγγέλλω, προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, Xen.
praenuntius, πρόαγγελος, ὁ, Plut.
praeoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τί, Theophr. bellum, προξενίσασθαι πρὸς πόλεμον, Plut.
praeparatio, παρασκευή, ἡ, Dem. κατασκευή, ἡ, id.
praeparato, ἐκ προπαρασκευῆς.
praeparo, παρασκευάζω, necessaria ad finem, τα πρὸς τον χειμῶνα, Plut. aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετήν, Isocr. aliquem, προσκτᾶσθαί τινα, id.
praepedio, κωλύω, aliquem, τινά, Aristoph. παρεμποδίζω τινί, Lucian.
praepes, οἰωνόπτερος, ον, Plutarch. Conf. celer.
praepollentia, ἐπικράτησις, ἡ, Laert.
praepollen, ὑπερίσχω, virtute, κατ' ἀρετήν, Aristid. ἐπικρατῶ, alicui, τινός, Plato. τί, Isocr.
praepondero, σταθμῷ ὑπερίσχω, — i. e. plenis sum, πρωτεύω, Gregor. πρωτεύω, Polyb.
praepono, i q. praefero, it. praeficio.
praepositio, πρόθεσις, ἡ, Grammat.
praepostere, ὑστερον πρότερον.
praeposterus, πρωθύστερος, ον, Gramm. oratio, ὑστερολογία, ἡ, idem.
praeputium, ἀκροβυστία, ἡ, LXX. ἀκροποθία, ἡ, Aristot. ἐπαγωγιον, τό, Diosc. seco, ἀποκαλύπτω, Atheo περιτέμνω τινά, N. T. attrahere sibi, τὸν αἰδοῖον περιτομὴν ἐπικαλύπτειν, Joseph.
praeripio, προαρπάζω, Naz.
praerogativa, προνομία, ἡ, Plut. cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωστούμενος, Heliodor. naturae, τὸ πλεονεκτημα φύσεως, Hermog.
praeruptus, ἀπόρρωξ, ὁ, ἡ, Polyb. ἀπόκρημνος, ον, Diod. Sic. petra, ἀπόκρημνος πέτρα, Luc.
prae, ἐγγυητής, ὁ, Lucian.
praesagio, προορῶ, aliquid, τί, Xenoph. προαισθάνομαί τι, Isocr.
praesagium, προμάντευμα, τό, προαίσθησις, ἡ, πρόγνωσις, ἡ, Galen.
praesagus, προαισθάνομενος.
praescio, πρόοιδα, προγιγνώσκω, προμαθάνω.
praescius, προειδώς, υῖα, ός, futuri, τὸ συμβησόμενον, Isocr.
praescribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, Dion. Hal.
praescriptio, s. praescriptum, πρόγραμμα, τό, Lucian. προγραφή, ἡ, Aristot.
praesegmen, πρόσημμα, τό, unguium, ἀπονύχισμα, τό, Laert.
praesens, παρών, όν, Dem. ὑπάρχων, id. in praesens, εἰς τὸ παρόν, Isocr.
praesentaneus, ἐνεργώτατος, remedium, βοήθημα τὸ εὐθὺς ὠφελοῦν, Dioscor.
praesentia, παρουσία, ἡ, Dem. in praesentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, id. videre, quid in praesentia fiat, διορᾶν τὸ παρόν, ὃ γίγνεται, id. — i. s. continuo, παραυτίκα, Dem.
praesentio, προαισθάνομαι, aliquid, τί, Dem. τινός, Thuc.
praesepe, φάτνη, ἡ, Lucian.
praesertim, μάλιστα δέ, Dem. εἰ, ἄλλως τ' ἐὰν, Xenoph. ἄλλως τε καὶ, Dem. ἄλλως τε καὶ εἰ, Lucian.
praeses, πρόεδρος, ου, ὁ, Dem. προεδρεύων, ὁ, id. senatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, id. concionis, προεδρεύων ἐν τινι ἐκκλησίᾳ, id. sum, v. praesideo.
praesidentia, πρόεδρεια, ἡ, Ilde.
praesideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, Dion. in senatu, τῆς βουλῆς, id. rei, ἐπιστατεῖν τῷ πράγματι, id. urbi, προστατεῖν τῆς πόλεως, Xen. ἡγέομαι τῆς πόλεως, idem.
praesidiarius, φρουρός, ὁ, Xen.
praesidium, φρουρά, ἡ, Dem. collocare in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, id. impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, id. urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, id. sum in praesidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, id. urbem praesidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, id. praesidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μετ' ὅπλων, id. deserere praesidia, λύειν ἱερεῖα τὰ φρούρια, id. praesidio tutori urbem, φρουρεῖν πόλιν, Isocr. praesidiis munitus, ἐμφρουρος, ον, Dem. destitutus, ος, ον, ἀφρούρητος, ον, Plut.
praesignifico, προσημαίνω, Dion. Hal. aliquid per somnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, Aelian.
praestans, προέχων, Dem. διαφέρων, id. διαφορος, ον, id. praestantissimus aliqua re, πρόκριτος, ον, τί, idem. vir, ἀνὴρ ἀποστελεσμένος, Xen. eruditione, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, Dion. Hal.
praestantia, ἐξοχή, ἡ, Plut. ὑπεροχή, ἡ, Aristot.
praestat, ἄμεινόν ἐστι, κρεῖττόν ἐστι.
praestigiae, γοήτευμα, τό, Plut. παρατεία, ὁ, Dion. Hal. verborum, ῥηματολογία, ἡ, — i. e impostura, γοητισμός, ὁ, Dem. praestigiis illudo, γοητεύω τινά, Plut.
praestigiator, γόης, ὁ, Herodot. — i. e. impostor quivis, ἀγύρτης, ὁ, ἀγυρτικός, ὁ.
praestitno, i q. prostituo.
praesto, διαφέρω, aliquem, τινός, Lucian. Conf. antiscello, dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις, conf. impleo, me virum justum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Dem Cf. gero.
praesto, παρών, Dem. sum, πάρειμι, id. alicui, εἰμί μετά τινος, Isocr. εἰμί σύν τινι, Xen. παρατυγχάνω τινί, Polyb.
praestolor, περιμένω, aliquid, τί, Dem. προσδοκῶ τι, id. Conf. exspecto.
praestringo, περιστέλλω, oculos, ἀμαυρῶ τὰς ὄψεις.
praestruo, προκατασκευάζω, Hiln.
praesul, ἡγεμών, ὁ, ἐπίσκοπος, ὁ, — i. e. praeses, πρόεδρος, ὁ, cf. praeses.
praesum, ἐπιστατῶ, negotiis, τῶν πραγμάτων, Isocr. artificibus, τοῖς τεχνίταις, Plut populo, προΐστασθαι τοῦ δήμου, Dem. rebus, τῶν πραγμάτων, Isocr. insulae, ἐξηγέομαι τῶν νήσων, Thuc. ἐπάρχω τῇ νάσῳ, Isocr. senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, Dem. urbi, δυναστεύω πόλεως, Plato. exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, Dem.
praesumo, προλαμβάνω, Thuc.
praesumtio, πρόληψις, εως, ἡ, Basil.
praetendo, προκαλύπτω, Plato. — i. e. praetexo, προφασίζομαι, aliquid, τί, Demosth.
praetento, προπειρῶμαι.
praeter, παρα, cum Acc. praeter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι, Dem aetatem, παρ' ἡλικίαν, Plut. paucos, παρ' ὀλίγους, Dem. modum, πέρα τοῦ τρόπου, Lucian. πέρα τοῦ μετρίου, Dem. ὑπερβαλλόντως, idem. spem, παρ' ἐλπίδα, id. ἀνέλπιστον, Plato. opinionem, παρὰ δόξαν, Dem. ἀπροσδοκήτως, id. praeter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, idem. in Compositione fere redditur per παρά, e. g. praetereo, παραβαίνω, praterequito, παριππάζω, praeterfluo, παραρρέω, etc.
praetercurro, παρατρέχω, Dion. H.
praeterea, χωρὶς δὲ τούτων, Lycurg. alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, Dem. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, Dion. Hal.
praetereo, διέρχομαι, aliquid, τί, N. T. regionem, διαλλάττω χώραν, Xen. locum, παραλλάττω τόπον, Plut. aliquid silentio, σιώπᾳ τι, Dem. ἐγκαταλείπω τι, idem. oratione, παραλείπω τι λόγῳ, Isocr. dies praeterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, Lucian.
praeterequito, παριππεύω, παριππάζω.
praeterfluo, παραρρέω, Xen.
praetergredior, παραβαίνω, Aristot.
praeteritio, παράλειψις, ἡ, Grammat.
praeteritus, παρελθώς, Isocr. tempus, παρεληλυθὼς χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, Dem. Isocr.
praeterlabor, i. q. praeterfluo.
praeterotissio, παράλειψις, εως, ἡ.
praetermitto, παραλείπω, aliquid, τί, Dem. nihil amentiae, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, Plato. sexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λόγῳ, Plato.
praetermavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, Plut.
praeterquam, πλήν, Dem. ἀλλ' ἤ, Aristot. quod, ἀλλ' ὅτι, Synes.
praterveho, παραφορμίζω.
praterrolo, παρεμπέτομαι.
praetexo, παρυφαίνω, — i. e. praetendo, morbum, προφασιζόμενος ἀρρωστεῖν, Dem. decreta alicujus, προΐστασθαι δόγματά τινος, idem. nomen pacis, προβάλλομαι τοὔνομα τῆς εἰρήνης, Demosth.
praetextatus, περιπόρφυρος, ον, vestis, ἐσθής, Plut.
praetextus, πρόφασις, ἡ, alicujus rei, τινός, Dem. praetextum praebere, πρόφασιν παρέχειν, Dem. quaerere, ζητεῖν, idem. confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, id. excogitare s. invenire, εὑρίσκειν, idem. habere, ἔχειν, id. approbare, s. recipere, ἀποδέχεσθαι, Dem. tollere, ἀφαιρεῖσθαι, id. praetextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαί τινος, id. παραπετάσματι χρῆσθαί τινι πράγματι, idem. sub praetextu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ, Basil.
praetor, πρόβουλος, ὁ, Dion. Hal. militaris, στρατηγός, ὁ, Plut.
praetorianus, ἡγεμονικός, Plut. miles, πραιτωριανός, Herodine.
praetorium, βουλευτήριον, τό, Dem. militare, στρατήγιον, τό, Dion. Hal. πραιτώριον, τό, N. T.
praetorius, στρατηγικός, Herodian. navis, στρατηγὶς ναῦς, Thoc. porta, στρατηγὶς πύλη, Plut.
praetura, ἐπαρχία, ἡ, στρατηγία, ας, ἡ, Plot.
praeveleo, i. q. praepolleo.
praevaricatio, παρανομία, ἡ, Dem. παρανόμημα, τό, id.
praevaricator, παράνομος, ὁ, Deut.
praevaricor, παρανομεῖν, Dem. καθυφίημι, id. ἐθελοκακεῖν τὴν δίκην.

Digitized by Google

praevenio, ἐξίωμι, aliquem, τινός, Herodot. judicium, τοῦ ἀριθμοῦ, Plut. levitatem fortunae, προορῶν τὴν ἀγνωμοσύνην τύχης, Isocr. — praevenior, ὑστερίζομαι, Isocr.

praeverto, i. q. praevenio.

praevido, προορῶ, Dem.

praevius, ἡγεμών, ὁ, Plut.

prandeo, ἀρίστου, Dem. ἄριστον ποιοῦμαι, Thuc.

prandium, ἄριστον, τό, Thuc. capio, ἀρίστου αἱρεῖσθαι, Dion. Hal. praebeo alicui, s. prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινα, Aristoph. perparcum, ἀλιγωρία, ἡ, Plut. paro, ἀριστοποιία, Dem. prandii tempus, ἀριστατός, ὁ, Hesych. socius, συνάριστος, ὁ, Xen.

pratensis, λειμώνιος, Theophr.

pratum, λειμών, ῶνος, ὁ, Xen.

prave, πονηρῶς, Dem. μοχθηρῶς, id. proprie στρεβλῶς.

pravitas, πονηρία, ἡ, Dem. βελτυρία, ἡ, id. Cf. malitia.

pravus, πονηρός, Dem. μοχθηρός, id. Cf. improbus, flagitiosus.

precario, μετὰ δεήσεως.

precarius, δεητικός, ή, ὸν.

precatio, δέησις, ἡ, Dem. λιπαρήσεις, ἡ, Dion. Hal. Cf. preces.

preces, εὐχαί, ῶν, αἱ, Dem. δέησις, ἡ. id. αἴτησις, ἡ, id. et obsecrationes, δεήσεις καὶ ἱκετηρίας, id. fundere, ποιεῖν s. ποιεῖσθαι δέησιν s. αἴτησιν, Dem. ad deos, εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς, id. procumbere, τοῖς θεοῖς, id. precibus adhibitis instantes, προσκαθημένοι καὶ λιπαρούντες, Dionys. Hal.

precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τινα τινος, Dem. aliquid a deo, εὔχομαί τι θεῷ, Isocr. deos ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς δοῦναι, Dem. aliquem justa, παρακαλῶ τινα δίκαια, Plut.

prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινός, Plut. manu, ἀπιλαμβάνομαι χειρί, Dem. crinem, τρίχων, Aeschin.

prehensu, ὑπολαμβάνω, Dion. Hal.

prelum, πιστός, ὁ, πιεστήριον, τό, Suid.

premo, πιέζω, aliquem, τινά, Aristot labore, τινα πόνῳ, Xen. invidia, τινα ζῆλῳ, Plut. bello, κατέχω πολέμῳ, Thuc. premi aere alieno, εἶναι ὑπόχρεων τινος, Dem.

presbyter, πρεσβύτερος, ὁ, N. T.

pressa, πεπιεσμένος.

pressio, s. pressura, πίεσις, ἡ, θλῖψις, ἡ.

pretiosus, τίμιος, Dem. ἔντιμος, ον, id. πολλοῦ τίμιος, Luc.

pretiose, τιμίως, ἐντίμως, Plato.

pretium, τιμή, ἡ, Dem. τίμημα, τό, id. templum, περιπλασία τιμή, id. aequale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρόν, id. aequum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei aestimare, τιμᾶν τινος λογίζεσθαι, id. statuere, συνιστάναι τιμάς τινος, id. persolvere alicui, alicujus, διδόναι τιμὴν τινὶ τινι, id. ἀποτίθεσθαι τινὶ τιμήν, idem. pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος, id. accipere, λαμβάνειν, νομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν, τιμὴν τινος, id. emere quid eodem pretio, πρίασθαι τινὶ ἀγορᾶζεσθαί τι ἴσης τιμῆς, id. redemptionis, λύτρον, ου, τό, Xen. pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλοῦ, Laert. majoris, ἄξιος πλείονος, Isocrat. nullius, ἄξιος οὐδενός, judico aliquem, ἀξιῶ τινὶ οὐδενός, Thuc. in pretio habeo, τιμῶ, Dem pretium augeo, intendo, τιμοῦλκέω, Basil. χρήματα προστίθημι, Dem.

pridianus, προτριαῖος, α, ον.

pridie, τὸ πρότριην ἡμέρᾳ, Aristot. τῇ προτριαίᾳ, Dem.

pridem, πάλαι, Dem. non ita pridem, ἐγγύς, id.

primaevus, πρωτόγονος, ον, Dion. Hal.

primanus, πρωτάκτης, ου, Plut.

primarius, πρῶτος τὸ ἀξίωμα.

primates, πρωτεύοντες, ων, οἱ, Dem.

primatus, us, πρωτεῖον, τό, Demosth. de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, Isocr.

primigenitus, πρωτόγονος, ον, Dion. Hal. πρωτότοκος, ον, idem. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, Plato.

primipara, πρωτοτόκος, ή, Il. 17, 5.

primitiae, ἀπαρχή, ἡ, Dem. καταρχμα, τό, Plut. cum frugum, tum manubiarum, ἀκροθίνιον, τό, Thuc. ἀκροθίνια, τά, primitias solva, ἀπαρχόμαι.

primitivus, πρωτοτυπος, ον, Gramm

primitus, ἐξαρχῆς, Dem. πρῶτον, idem.

primo, πρῶτον, Dem. νεωστὶ, id.

primogenitus, i. q. primigenitus.

primordium, ἀρχή, ἡ, Dem. Cf. initium.

primores, πρῶτοι, οἱ, Plut.

primum, i. q. primo.

primus, πρῶτος, Dem. inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, Dion. Hal. primus teneo, τὰ ἄριστα φέρομαι, Aristid. alicui concedo, διωτρεῖν τινί, Plut. primo adspectu, κατὰ τὴν πρώτην προσοψιν, Dion. Hal. prima fronte, αὐτοῦ, id. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, Xen. τάχιστα, Isocr. prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. in primis, τὰ πρῶτα, Lucian.

princeps, ἄρχων, ὁ, Dem. δυνάστης, ὁ, Lucian. δυναστεύων, ὁ, Plato. vir, ἀνὴρ πρῶτος, Plut.

principalis, ἀρχικός, Isocrat. ἡγεμονικός, Dem.

principaliter, ἀρχικῶς.

principatus, δυναστεία, ἡ, Dem. ἡγεμονικόν, τό, Philo. πρωτεῖον, τό, Dem Cf. primatus.

principio, παρὰ τὴν ἀρχήν, Chrys. Cf. initio, et principium.

principium, ἀρχή, ἡ, Dem. in principio, ἐν ἀρχῇ, Dion. Hal. a principio, ἀρχῆθεν, Herodot. ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. καταρχάς, id. τὸ καταρχής, id.

prior, πρότερος, ἑρα, ερον, Thuc. sum, προτερεύω, Theophr.

priscus, ἀρχαῖος, Xen. πρεσβύτατος, Dion. Hal. Cf. antiquus.

pristinus, ἀρχαῖος, Xen. παλαιός, Dem. ά, ή, τό, ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβή, Aelian.

prius, πρότερον, Dem. quam, πρότερον, ή, id. πρωτέρον, πρὶν ἢ, Lycurg. prinsquam audiverim, πρὶν τοῦ ἀκούσαι, Xen.

private, s privatim, ἰδίᾳ, Dem. κατ' ἰδίαν, Dion Hal.

privatio, στέρησις, ἡ, Aristot. ἀποστέρησις, ἡ, Isocr.

privativus, στερητικός, Aristot.

privatus, ἰδιώτης, Dem. homo, ἰδιώτης, ὁ, id ἰδιωτεύων, ὁ, id. res, ἴδιος, ον, τά, idem. vita, ἰδιωτεία, ἡ, Xen. hospes, ἰδιόξενος, ὁ, Dion. Hal.

privigna, πρόγονος, ἡ, Theophrast.

privignus, πρόγονος, ὁ.

privilegium, πρωτόμα, τό, προνομία, ἡ, Lucian. habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, διδόναι τινί, id.

privo, στερῶ, aliquem aliquo re, τινός τινα, Xen. ἀποστερῶ τινά τινος, Isocr. τινά τι, id. aliquem jure utendi aliqua re, ἀπολύω τινὰ τινός, Xenoph.

pro, ὑπερ, cum gen. (de loco et de defensione.) pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, Plut. pro aliquo dicere, ὑπὲρ τινος λέγειν, Dem. pro arbitratu suo, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, Plut. pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, Thuc. pro meis viribus, κατ' ἐμέ, Lucian. pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν ἀντιδοῦναι, Xen. optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδίστων λαμβάνειν, Dem. pro praesenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Dem. ἐκ τῶν ἐνόντων, Lucian.

proavia, πρωμάμμα, ἡ, Philo. ἡ μήτηρ τοῦ πάππου, Dem.

proavus, πρόπαππος, ὁ, Dem. paternus, aut maternus, πρὸς πατρὸς, ἢ μητρὸς, Isocr.

probabilis, πιθανός, ή, ὸν, Dem.

probabilitas, πιθανότης, ἡ, Plato.

probabiliter, εὐλόγως, Dem. πιστῶς, id. minus, ἀπιθάνως, Isocr. δυσπίστως, id.

probatio, πίστις, ἡ, Demosth. ἀπόδειξις, ἡ, ἔλεγχος, ὁ, idem. probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος, Isocr. niti alicujus maxime testimonio, εἶναι πλείστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίας, Dem. exhibere, παρέχειν πίστιν, id. fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος, id. uti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει, Isocr.

probe, καλῶς, Dem. ὀρθῶς, id.

probitas, καλοκἀγαθία, ἡ, Xen. morum, τῶν τρόπων, Isocr. χρηστότης, ἡ, Plut.

probo, i. e. exploro, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρί, Isocr. — i. e. approbo aliquid, ἀρέσκει τί μοι, Dem. aliquem, ἀποδείκνυμι τινα, Isocr. — i. e. confirmo, πιστόω, aliquid, τί, id. liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς, id.

proboscis, προβοσκίς, ἡ, Diod. Sic.

probrosus, ἀσχημόνεστος, ον, Isocr.

probrum, ὄνειδος, τό, Dem probris insector, s. adficio aliquem, ὀνειδίζω τινί, id. βλασφημῶ κατά τινος, Isocr. εἰς τινα, Dem. λοιδορίαν ποιοῦμαι τινα, Plut. βλασφημίαν λέγω τινί, id. Cf. convicium.

probus, ἀγαθός, Dem vir, ἀνὴρ χρηστός, id. ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός, idem. — i. e. probatus, δόκιμος, ον, moneta, νόμισμα, ἀργύριον δόκιμον, Dem.

procacitas, πρωπέτεια, ἡ, Dem. ἀσέλγεια, ἡ, id.

procax, προπετής, ές, Dem. ἀσελγής, ές, id. ἔξαρμος, ον, Aristot.

procedo, προβαίνω, Dem χωρέω, id. res procedit, ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἡ βουλεύσις, Thuc. plus minus noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεκεχώρει, Herodian. in philosophia, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Lucian. in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, Plut. πρὸς ἀρετὴν, Isocr.

procella, καταιγίς, ἡ, Aristot. κραταιγή, ἡ, Lucian. θύελλα, ἡ, Aristot.

procellosus, θυελλώδης, ές, καταιγώδης,

Digitized by Google

ες, Aristot.

procerce, δυναστεύοντες, οἱ, cf. princeps, il. primates.

proceritas, μῆκος, ους, τό, Ploto.

procerus, εὐμέκης, ες, Lucian. ἐπιμήκης, ες, id προμήκης, ες, Synes.

processio, s. processus, πρόβασις, ἡ, Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου, Naz.

proridentia, πρόπτωσις, ἡ, Diosc.

procido, πρόπιπτω, ad genua, πρόπιπτω πρὸς γόνατα, Dem.

procinctus, us, παρβαλή, ἡ, in procinctu stare, ἐν παρβαλῇ στῆναι, Plut.

proclamatio, ἀνακραυγή, ἡ, Dion.

proclamo, ἀναβοᾶν, Ploto. ut pracco, ἀνακηρύττω, Lucian.

proclino, κατακλίνω, Plut.

prochris, ιδος, ἐπίφορος, ον, Hippocr. ὑποστάφορος, ον, ad aliquid, πρός τι, Aristot. ὑπαίφορος, ον, Strabo. sum ad aliquid, ἀποκλίνω πρός τι, Aristot. ῥέπειν πρός τι, id. εὐκατάφορον εἶναι πρός τι, id.

proclivitas, ἐπιρροία, ἡ, Chrys. εὐκατάφορία, ἡ, Luert. κατάφορα, ἡ, Athen.

proconsul, ἀνθύπατος, ὁ, Plut. sum, ἀνθυπατεύω, Herodian.

proconsularis, ἀνθυπατικός, Plut.

proconsulatus, ἀνθυπατεία, ἡ, Herodian. proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω, id.

procrastinatio, ὑπερημερία, ἡ, Dem. ὑπέρθεσις, ἡ, Philo. ἀναβολή, ἡ, Plut.

procrastino, ἀναβάλλω ποιέομαι, Plut. aliquid, τινός, id. ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, Dem.

procreatio, γέννησις, ἡ, Plato. liberorum, παιδοποιία, ἡ, Plut. τεκνοποιία, ἡ, Aristot.

procreo, γεννάω, aliquem, τινά, Xen. liberos, ποιέομαι παῖδας, Isocr. παιδοποιέομαι, Xen.

procreator, γεννητής, ὁ, Ploto. liberorum, παιδοποιός, ὁ, Eurip. τεκνοποιός, ὁ, Herodot

procubitor, πρόκοιτος, ὁ, φρουρός, ὁ, Xen.

procudo, παρασκευάζω.

procul, πόρρω, e penetralis remoti, τῶν κατόπιν ὄντες, Dem. ab Alba, ἀπόθεν τῆς Ἄλβας, Plut. magis, πορρωτέρω, Lucian. dubius, ἀναμφιβόητος, Dem. absum, ἐκ πολλοῦ διαστήματος εἰμί, Lucian. habito ab aliquo, ἀποικίαν τινοί, Thuc.

proculco, καταπατέω, Thuc.

procumbo, κατακεῖμαι, Plutarch. in genu, εἰς γόνυ κλίνω, Lucian.

procuratio, ἐπιτροπή, ἡ, Dem. ἐπιμέλεια, ἡ, idem.

procurator, διοικητής, ὁ, Plut. ἐπίτροπος, ὁ, Herodian. ἐπιμελητής, ὁ, Xen.

procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινός, Ploto. τί, id. ἐπιμέλειά τι, Dem. κηδεμόνα τινός, Plut. alicui multa bona, πρόξενός τινί πολλὰ ἀγαθά, Arrian.

procurro, πρόδρομέω, Isocr.

procursus, πρόδρομος, ἡ, ἐκδρομή, ἡ.

procus, μνηστής, ὁ, μνηστεύων, ὁ.

prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

prodeo, πρόειμι, aliquo, εἴς τινα τόπον, Xen. in publicum, παρέρχομαι εἰς τὸ ἐπιφανές, ex arce, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, Plut. in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον, ad dicendum, παρέρχομαι, Xen.

prodigalitas, ἀσωτία, ἡ, Aristot. ἀπολαυστία, ἡ, id.

prodigo, ἀσώτως, ζῆν, ἀσωτεύομαι.

prodigiose, τερατιωδῶς, Plut.

prodigiosus, τερατώδης, ες, Isocr.

prodigium, τέρας, τό, Plut. σημεῖον, τό, Dem.

prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χρήματα, Aelian. omnia, ἀναμιγνύνας πᾶσαν δύναμιν ἀπόλλυσι, id.

prodigus, ἄσωτος, ον, Dem.

proditio, προδοσία, ἡ, Dem. προδοσις, ἡ, idem.

proditor, προδότης, ὁ, Dem. προδιδούς, ὁ, id.

proditorie, προδοτικῶς, Luc.

proditorius, προδοτικός, Plut.

proditrix, προδότις, ἡ, Eurip.

prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν Xen. causam, δίκην, Demosth. rempublicam, καταπροδίδωμι τὰ κοινά, Lucian. commoda alicujus segnitie et ignavia, καταβλακύνω τά τινος, Xen. res gestas memoriae, ἱστορίᾳ τὰ πεπραγμένα, Plut. δίδωμι τῷ λόγῳ, Naz.

prodromus, πρόδρομος, ὁ, Plut.

produco, παρατείνω, aliquid, τί, Luc. sermones, ἀναμηκύνω τοὺς λόγους, id. testes, παρίστημι μάρτυρας, Dem. ἀπάγομαι μάρτυρα περί τινος, Isocr. παρίχομαι μάρτυρα, id. convivium, ἀποτείνω τὸν πότον, Luc.

productio, ἔκτασις, ὁ, Gramm. ἀναβολή, ἡ, Aristot.

profanatio, βεβήλωσις, ἡ.

profano, βεβηλόω, τὸ ἱερὸν μολύνω.

profanus, ἀμύητος, ον, ἀνίερος, ον, βέβηλος, ον, ἄθυτος, ον.

profectio, πορεία, ἡ, Dem. ἐξοδοιπορία, ἡ, Xen. ad bellum, ἔξοδος, ου, ἡ, Dem.

profecto, δῆτα, Dem. ἦ μήν, id. ἀληθῶς, id.

profectus, πρόοδος, ἡ, Plut.

profero, προφέρομαι, Dion. Hal Cf. produco.

professio, ἐπάγγελμα, τό, Aristot.

ex professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς, Lucian. ἐκ τῆς ἰδίας, Herodot.

professor, ἐπαγγελτής, ὁ, ortium, διδάσκαλος, ὁ, Dem.

proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis studio, πρός ἀρετήν, Isocr. εἰς ἀρετήν, Plato in studiis mathematicis, προκόπτω ἐν ταῖς μαθήσεσι, Lucian. valde, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμβάνω, Isocr. nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πρᾶγμα μηδέν, Dion. Hal. πρόειμι οὐδέν, Xenoph.

proficiscor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, Thuc. in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, Herodot. in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, Plato. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plut. per regionem, διέρχομαι χώραν, id. peregre, ἀποδημία, Plato. ad bellum, ἐκστρατεύομαι, Xen. sero, sub vesperam, ὀψίζω, id.

profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἀσκεῖν τινα, Lucian. — i. e. docen, διδάσκω τινὰ τέχνην τοῖς ἄλλοις, Dem. i. e. aperte confiteor, προσομολογέω, Isocr.

profligatio, ἧττα, ἡ, Dem.

profligatus, διεφθαρμένος, cf. perditus.

profligo, καταβάλλω, διεφθείρω, hostes profligo, φυγαδεύω τοὺς πολεμίους, τρέπομαι τοὺς πολεμίους, conf. fugo. hi ἀπόλλυμι, διασπαδῶ, (v. c. opes.) c) i. q. finio, ad finem perduco, διαπράττω, ἀπαντάω, ἀπεργάζομαι, — ἀνύω, (Att. ἀνύω) ἀνύτω.

profluens, πρόρρυον, ἡ, ἀπόρρυος, ὁ, ἡ, Athen.

profluentia, ἐπίρροια, ἡ, Dion. Areop.

profluo, ἀπορρέω, oliconde, τινός, Diosc.

profluvium, ῥύσις, ἡ, Aristot. ventris, διάρροια, ἡ, Gal. verborum hominis garruli, λογοδιάρροια, ἡ, Athan.

profuro, ὠφέλημον, χρήσιμον ἔστω.

profugio, ἀποφεύγω, Dem. Cf. fugio.

profugium, καταφυγή, ἡ, Isocr.

profugus, φυγάς, ὁ, Dem. φεύγων, Isocrat. ad hostes, αὐτόμολος, ον, Xen. μετανάστης, ου, ὁ, Philo. πρόσφυξ, ὁ, ἡ, id.

profunda, βαθεῖα.

profunditas, βάθος, τό, oquae, τοῦ ὕδατος, Xen βάθυμα, τό, Theophr.

profundo, πρόχυσις, oliquid, τί, Herodian. — i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι, conf. prodigo.

profundus, βαθύς, εῖα, ύ.

profuse, ἀφειδῶς, Dem.

profusio, πρόχυσις, ἡ, Herodot. bonorum, ἀσωτία, Aristot.

profusus, δαπανηρός, Aristot. Cf. prodigus.

progeneratio, γέννησις, ἡ, Plato.

progenero, γεννάω, Xen.

progenies, γένημα, τό, Plut. γενεά, ἡ.

prognatus, γεγονώς, cf. natus.

progredior, πρόειμι, Dem. Cf. procedo et proficio.

progressio, s. progressus, πορεία, ἡ, Dem. βάδισμα, τό, id. in artibus, ὁ προκοπή ἐν ταῖς τέχναις, Lucian. progressum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν, Isocr. Conf. proficio, progressa temporis, παραβαίνοντος χρόνου, Dem. προϊόντος χρόνου, id. τῷ χρόνῳ, Dion. Hal.

proh, φεῦ! anima, ὦ ψυχή! Xen. virum! φεῦ τοῦ ἀνδρός! id. proh deum hominumque fidem! ὦ γῆ καὶ θεοί! Dem.

prohibeo, κωλύω, aliquem, τινά, Plut. oliquid, διακωλύω τι, Plato. κατακωλύω τι, Dem. oliquem ob aliquo re, εἴργω τινα ἀπό τινος, Xen. ἀπείργω τινα τινος, Plut. ἀποθέω τινά τινος, id.

prohibitio, κώλυσις, ἡ, ἐπικώλυσις, ἡ, Xenoph.

prohibitor, διακωλυτής, ὁ, Ploto.

projectio, ῥίψις, ἡ, Plato. ἀπόβολή, ἡ.

projectitius, ἀπόβλητος, ον, ἐκβλητος, ον, ἐκδοτος, ον, ἐρριμμένος, η, ον.

projectura, i. q. projectio.

proin, s. proinde, διό, διὰ τοῦτο, καί τοι, Isocr. Conf. ergo, igitur.

projiciu, ἀποῤῥίπτω, chlomydem, χλαμύδα, Herodian. oliquid, ἀποβάλλω τι, Plut.

prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. ex equo, ἀφ' ἵππου, id. huc usque, πρόειμι εἰς τοῦτο, Dem.

prolapsio, πρόπτωσις, ἡ, Diosc.

prolatatio, ἀπόρθησις, ὁ, Philo.

prolatu, ἀναβάλλομαι, cf. procrastino.

prolus, γόνος, ὁ, Dion. Hal. οἱ γονοὶ παῖδες, id. γονεά, ἡ, Xen. masculo, γονεὰ ἄῤῥεν, Dion. Hal. prolem habeo, γονεὰ ἔχω, id. relinquo, γόνος καταλείπω, idem.

prolicio, ὀφέλλω, Aristot.

prolixe, ἀπονεῖδον, Lucian. prolixus immoror, ἐπιδιαψιλεύομαι, Dion. Hal. scribo, διεξοδεύοντος γράφω, Naz. dissero de re aliquo, μακρόνω τι, Thuc.

Digitized by Google

prolixitas, μῆκος, τό, orationis, λόγου, Dem.
prolixo, μηκύνω, aliquid, τί, Isocr.
prolixus, μακρός, Isocr. ἐπιμήκης, ες, Diosc. - i. e. benevolus, εὔνοικος, Dem. ne sim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, id. prolixa oratione utor, μακρολογεῖν, Plato. μακρούς λόγους ἀποτείνω, id. τοὺς λόγους ἀπομηκύνω, Lucian.
proloquor, ἀπαρθέγγομαι, Laert.
proludium, προαγών, ὁ, Plut.
proludo, προαγωνίζομαι, Hdn.
proluo, λούω, Lucian.
prolusio, προαγώνισμα, τό.
proluvies, πλημμύρα, ἡ.
proluvium, πρόχυσις, ἡ, Hdt.
prumano, i. q. profluo.
promercalis, ἄνιος, ον, πρόσιμος, ον, ὠνητός, ή, όν.
promereo, s. promereor, προσάγομαι, aliquid aliqua re, τί τινι, Plut. bene de republica, εὐεργετεῖν τὴν πόλιν, Aristot. Cf. mereor.
promeritum, εὐποιία, ἡ, Poll. Cf. meritum.
promiscue, ἀναμίξ, Xenoph.
promiscuus, σύμμικτος, Thuc. συμμιγής, ές, Aristid.
promissio, ὑπόσχεσις, ἡ, Dem. ἐπαγγελία, ἡ, id. Cf. pollicitatio.
promissor, ὑπισχνούμενος, ὁ, Dem. ἐπαγγελλόμενος, ὁ, id.
promissum, ἐπαγγέλμα, τό, Dem.
promitto, ὑπισχνοῦμαι, Dem. Cf. polliceor.
promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμιείου, Isocr. scelem, πρόχειρίζομαι ἐσθῆτα, Lucian.
promonturium, ἄκρα, ἡ, Pausan.
promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινα εἰς ἀξίωμα, Plut. ad gloriam, πρόαγω τινα εἰς δόξαν, id. a theatro ad maximae dignitates, μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεις, Herodian.
promptè, προθύμως, Dem. εὐθύμως, id. πρόχειρος, id. ἀπροφασίστως, Xen.
promtitudo, ἑτοιμότης, ἡ, Dem.
promtuarium, ταμιεῖον, τό, Isocr.
promtus, πρόχειρος, ον, Plut. - i. e. paratus, πρόθυμος, ον, Dem. ἕτοιμος, id. ad agendum, ἐγχειρητικός, Xen.
promulgatio, ἀνακήρυξις, ἡ, δημοσίευσις, ἡ.
promulgo, ἐπαγγέλλομαι, Lucian. per praeconem, ἀνακηρύττω, id. legem, ἀποδείκνυμι νόμον, Xen.
promulsis, ὑδρόμελι, τό, Diosc.
promus, ταμίας, ὁ, Aristot.
promuscis, i. q. proboscis.
procepos, προέγγονος, ὁ, ἐκγονος, ὁ, Harmenop.
proneptis, ἐκγονίδη, ἡ, Harmenop.
pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον, Dion. Hal.
pronuba, νυμφαγωγός, ἡ, Lucian. νυμφαγωγός, ἡ, Xen. νυμφαγωγός, ἡ, Dion. Hal.
pronubus, νυμφοστόλος, ὁ, Nyssen. νυμφαγωγός, ὁ, Chrys.
pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορά, ἄς, Dion. Hal. ἐφώνησις, ἡ, Damasc. oratoria, ὑπόκρισις, ἡ, Aristot.
pronunciatum, ἀξίωμα, τό.
pronuncio, ἐφωνεῖν, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος, Dem.
pronurus, ἡ ἐγγονου γαμετή
pronus, εὐκατάφορος, ον, Diod. Sic. πρόκλινος, ὄς, Xen. Cf. proclivis.
prooemior, προοιμάζω, Aristot.
prooemium, προοίμιον, τό, Aristot.
propagatio, παράφυσις, ἡ.
propago, παράφυω, ἀπόφυσις γεννῶν.
propago, παράφυσις, ἡ.
propalam, προφανῶς, φανερῶς, Herodian.
propatruus, προπατρόδελφος, ὁ.
propatulus, πρόφανος, ὄς, Thuc.
prope, ἐγγύς, aliquem, τινι, Aristot τινός, id. ἐγγύθεν τινος, Plut. σύνεγγυς τινος, Aristot. qui prope absunt, οἱ πλησίον ὄντες, Dem. prope diei, quae, σχεδὸν εἴρηκα, ἄ, id. prope terram, πρὸς τῇ γῇ, Dem.
propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.
propello, ἀπωθέω, Dem.
propemodum, παραμικρόν, Dem. μονονοῦ, id. μονονουχί, id.
propemplicum, προπαμπτικόν, οῦ, τό.
propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι, Joseph. ὁρμῶ πρός τι, Dem. in deteriora, ἀποκλίνω πρὸς τὰ ἥττω, Lucian.
propense, πρόθυμως, Isocr.
propensio, ἐπιρρόπεια, ας, ἡ, Chrys.
propensus, πρόπετης, ές, ad aliquid, πρός τι, Plato. Cf. proclivis.
properanter, ἐστουδακότως, Joseph. διὰ σπουδῆς, Herodian. μετὰ πολλῆς σπουδῆς, Xen.
properantia, s. properatio, σπουδή, ἡ, Isocr. Cf. festinatio.
properatim, i. q. properanter.
properatio, v. properantia.
properato, propero, properiter, i. q. properanter.
propero, σπεύδω, Dem. aliquid, ἐπισπεύδω τι, id. Cf. festino.
properus, ταχύς, Dem. Cf. celer.
propheta, προφήτης, ὁ, Plut.
prophetia, προφητεία, ἡ, N. T.
prophetica, προφητικός, N. T.
prophetis, s. prophetria, προφῆτις, ιδος, ἡ, N. T.
propinatio, πόσις, εως, ἡ, Plut.
propino, προπίνω, alicui, τινί, Dem. poculum, τινί κύλικα, Athen. - i. e. propinanda offero, viginti quinque nummum myriades, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας, Plut. - i. e. prodo, Graeciam, τὴν Ἑλλάδα, Dem. me ad desiderandum, ἐφίεσθαι γέλωτα, Clem. Al.
propinque, πλησίον, Dem.
propinquitas, loci, ἐγγύτης, ἡ, Al. Aphr. generis, vel juris, ἀγχιστεία, ἡ, Dem. πλησιασμός, ὁ, Diod. Sic.
propinquo, 1) verb. trans. ἐπισπεύδω, mortem, τὸν θάνατον. 2) verb. neutr. πελάζω, προσπελάζω τινί, ἐγγίζω τινί, τινός, πρός τινα vel εἴς τινα, ἐπιέχομαι, προσέχομαι τινι, πρόσειμι τινι, ἐπιγίγνομαί τινι.
propinquus, 1) de spatio, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, γειτνιάζων, πλησίον κείμενος, πλησιόχωρος, ον. 2) de tempore, ἐπιεικμενος, πρόκειμενος, ἐπιών, μέλλων, ἐπιγιγνόμενος, μέλλων καὶ ὅσον οὔπω παρών. 3) i. q. similis, ἐοικώς. 4) propinquus genere, συγγενής, ὄς, ὁ πρὸς γένους τινὸς ὑπάρχων, ὁ ἐγγὺς τοῦ γένους, ὁ καθ' αἷμα προσήκων. 5) in propinquo, ἐγγύς, ἐγγύθι, πλησίον, c. gen. e propinquo, ἐγγύθεν.
propior, ius, ἐγγυτέρος, ον, alicui, τινί, Dem. τινί, Xen.
propitiatio, ἱλασμός, ὁ, Plut.
propitiatorium, ἱλαστήριον, τό, N. T.
propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά, Plut. ἐξιλάσκομαί τινα, Xen.
propitius, ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Xen. esto, ἵλεθι, ἵληθι, ἵλεως.
propius, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, Thuc. genere alicui, γένει τινί, Plat.
propola, προπώλης, ὁ, Aristoph.
propono, προτίθημι, aliquid alicui, τί πρό τινος, Herodian. quaestionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι, Plut. ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, Plat. praemium, τίθημι ἆθλα, Isocr. proposui mihi dicere, εἱλόμην λέγειν, Dem. ὑπέθεμην ἐρεῖν, Isocr. δεδόσθαί μοι λέγειν, Plato.
proportio, ἀναλογία, ἡ, Aristot.
propositio, 1) πρόθεσις, ἡ. 2) ὑπόθεσις, ἡ. 3) προβλημα, τό, πρόοσις, ἡ, φάσις, ἡ. 4) πρόκρισις, ἡ.
propositum, πρόθεσις, ἡ, non attingo, proposito fruitur, τῆς προθέσεως διαπαύεται, Philo. alienus a proposito, ἐξαγωγία καὶ πόρρω τοῦ προτεθέντος, Lucian. sine certo proposito, ἀπρόθετος, Polyb. in proposito persevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, Aristot. a proposito decedo, ἐξίσταμαι, Dion. Hal.
propraetor, ἀντιστρατηγός, ὁ, Demosth.
proprie, ἰδίως, Aristot. loquor, κυριολογέω, Philo.
proprietas, ἰδιότης, ἡ, Plut. ἴδιωμα, τό, Diosc.
proprius, ἴδιος, alicui, τινί, Aristot. proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, idem. proprius sermo, κυριολογία, ἡ, Dion. Long. nomen, ἡ κυρία προσηγορία, Chrys. propria curo, τὰ ἴδια πράττω.
propter, διά, virtutem, ἀρετή, Plato. utilitatem reipublicae verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, Dem. lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. aliquid excedo, περί τινος ἔχω, Thuc. auditorem, i. e. auditoris causa, πρὸς ἀκροατήν, Aristot. propriam ignoviam ceteros servituti objicere, τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα, Dem. ista exposui propter duas causas, ταῦτα διήλθον δυοῖν ἕνεκα, Isocr. propter filium horum patrocinium suscepi, τοῦ παιδὸς ἕνεκα, - - Dem. propter quid ista dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; idem.
propterea, διὰ τοῦτο οὖν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod sit pulcerrima, διὰ τοῦτο ἀρετὴ ἐπαινεῖται, ὅτι καλλίστη ἐστί, Isocr. praefatus sum, quod est, τούτων ἕνεκα προείπον, ὅτι ἐστί, Id. quod condidisti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, Luc. ut dominamur, διὰ τοῦτο, ὡς καθιστάμεθα, id. ne patiaris, τούτου ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς, Isocr.
propudiosus, ἀναίσχυντος, ον, Dem.
propudium, αἰσχος, τό, Xen. civitatis, ἡ αἰσχυνη τῆς πόλεως, Dion. Hal.
propugnaculum, προβολη, ἡ, regionis, τῆς χώρας, Xen. ἐπιτείχισμα, τό, Dem. πρόβλημα, τό, Plato. ἔπαλξις, ἡ, Thuc.
propugnatio, ὑπερασπισμός, ὁ.
propugnator, ὑπερασπιστής, ὁ, πρόμαχος, ὁ, ὑπέρμαχος, ὁ.
propugno, προπαλαίω, Philo. ὑπερασπίζω, Polyb. προμαχέω, Hdn. pro aliqua re, ὑπερμαχεῖν τινός, Plut. pro aliqua, προμαχόμαί τινα, id.
propulsatio, ἀπόκρουσις, ἡ, Alex. Aphr.
propulso, ἀπωθέω, aliquem, τινά, Plut. irruentes hostes, ἀμύνω τοὺς ἐπιόντας, Lycurg. injuriam, ἀλεξίσθαι, Xen. Cf. propello.
proquaestor, ἀντιταμίας, ὁ.

Digitized by Google

prora, πρῴρα, ἡ, Plut.
prorepo, ἐξερπύζω, Aristot. διεξερπύζω, idem.
proreta, πρωρεύς, ὁ, Plut. sum, πρωραίνω, Naz.
prorex, ἀντιβασιλεύς, ὁ.
proripio me, ἐκθορία, Lucian.
prorilo, πηρόω, Xen.
prorogatio, ἀναβολή, ἡ.
prorogo, ἀναβάλλομαι, Plut. παραβάλλω.
prorsum, s. prorsus, ἀμαθῆ, Dem. Cf. omnino.
prorumpo, διεξελαύνω.
prorua, καταβάλλω, Polyb.
prosa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις, Dion. Hal. prosa oratione scribo, καταλογάδην γράφω, Lucian.
prosapia, γένος, τό, Dem.
proscenium, προσκήνιον, τό, Plut.
proscindo, κατακόπτω, Thuc. conviciis aliquem, ὑβρίζω τινά, Dem. εἴς τινα, id.
proscissio, διακοπή, ἡ, Hippocr.
proscribo, προγραφὴν ποιῶ, Plut. aliquem, προγράφω τινά, Dem. στηλίτην ποιῶ τινά, id. φυγαδεύω τινά, id.
proscriptio, προγραφή, ἡ, Plut.
proscriptus, ἐκδοτος, ον, Dem. ἐκδιωκόμενος, ένη, ενον, id.
prosecco, διωτέμνω, Aristoph.
proselytus, προσήλυτος, ὁ, N. T.
prosequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Isocr. honore, περιέπω τιμαῖς, Xen. — i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινά, Plato. ξυμπροπέμπομαι, Xen. funus, τὸν τεθνώτα, Athen. συνακολουθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, Dem.
proserpo, ἐρπύζω, Aristot.
prosilio, ἅλλομαι, Aristot. ea concione, ἀναπηδῶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Aeschin.
prosocer, ὁ τοῦ πενθεροῦ πατήρ.
prospecto, προσοράω πολλάκις.
prospectus, us, πρόοψις, ἡ, Thuc. ἄποψις, ἡ, Plut.
prosper, εὐτυχής, ές, Dem. εὔπορος, ον, Lacrt. sum, prospera fortuna utor, εὐθενέω, Dem. εὐποτμέω, Plut. διευτυχέω, id.
prospere, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, id. cedere, succedere, κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, Naz. ἐξῆς προχωρεῖν, Hdn.
prosperitas, εὐπραγία, ἡ, Dem. εὐπραξία, ἡ, idem. εὐπορία, ἡ, Plut. prosperitate insolescere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, Luc.
prospero, εὐδαίμονα ποιέω, Isocr.
prosperus, i. q. prosper.
prospicientia, πρόνοια, ἡ, Hdn.
prospicio, προορῶ, Dem. — i. e. praecognosco, προγιγνώσκω, Thuc. fortunis meis, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, idem.
prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, Isocr. imaginem, προσουδίζω εἰκόνα, Plut.
prostibolum, χαμαιτύπη, ἡ, Plut. ἑταίρα, ἡ, Dem. πόρνη, ἡ, id. — i. e. lacus, ubi se prostituunt prostibula, πορνεῖον, ου, τό, Dem. χαμαιτυπεῖον, ου, τό, Philo.
prostitua, προΐστημι, Athen. προαγωγεύω, Plut. filias, ἐκπορνεύω τὰ θυγατρία τινός, Herodot.
prosto, προΐστασθαι, Aeschin.
prostum, ἀφελέω, alieni, τινί, Isocr. συμφέρω τινί, id. λυσιτελέω τινί.
protago, σκιάζω, aliquem, τινί, Diosc. manu, ὑπερέχω τῶν χειρῶν, Aristid.
protelo, ἀπελαύνω, Lucian.
protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, Xen.
protenus, αὐτίκα, Dem.
proterо, κατατρίβω, Dem.
proterve, προπετῶς, Dem. ἰταμῶς, Plut.
protervia, seu protervitas, βδελυρία, ἡ, Dem.
protervus, προπετής, ές, Dem. ἀσελγής, ές, id.
protestor, διαμαρτύρομαι, Aeschin. ἐπιμαρτύρομαι, Dion. Hal.
protinam, s. protinus, εὐθύς, Xen. ταχέως, id. ταχύ, Id.
protraho, quasi in lucem, προάγω, aliquid, τί, Plut. — i. e. differo, ἀναβάλλομαι, Dem. Cf. differo.
protrudo, προωθέω, Theophr.
proturbo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Plut.
prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστί, Dem. aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initia dici, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, idem.
provectus, προκεχωρηκώς, longius aetate, πόρρω τῆς ἡλικίας ὤν, Plato. ὁ προκεκληρωκὼς τῇ ἡλικίᾳ, Xen. provectae aetatis esse, πόρρω τῆς ἡλικίας εἶναι, Xen.
proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.
provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας, Galen. προβαίνω τῆς οἰκίας, Chrys.
proventus, us, πρόσοδος, ἡ, Thuc. πρόσιον, ου, τό, Dion. Hal.
proverbium, παροιμία, ἡ, Dem. quod proverbio dicitur, τό τῆς παροιμίας, id. ut est in proverbio, τοῦτο δή τό τοῦ λόγου, Dion. Chrys. τὸ τοῦ λόγου, Lucian. κατὰ τὴν παροιμίαν, id. proverbio jactor, παροιμιάζομαι, Dion. Hal.
provide, προμηθικῶς, Aristoph. προνοητικῶς, διεσκεμμένως, πεφυλαγμένως.
providentia, πρόνοια, ἡ, Dem. προμηθία, ἡ, Soph. προμήθεια, ἡ, Plato.
provideo, προνοέω, Dem. προμηθεῖσθαι ποιέομαι, Plato. futura, προορῶ τὰ μέλλοντα, Aristot. cf. praevideo, item prospicio.
providus, εὐλαβής, ές, προνοητικός, φυλακτικός, εὐλογιστος, ον, προμηθής, ές, περίφρων, ὁ, ἡ, φρόνιμος, ον.
provincia, ἐπαρχία, ἡ, Plut. i. e. officium, καθήκον, τό, Dem. provinciae praefectus, ἔπαρχος, ὁ, Diod. Sic.
provincialis, ἐπαρχιώτης, ὁ, Pandect. ἐπαρχιώτης, ιδος, ἡ, Ibid.
provinciatim, κατ' ἐπαρχίας.
provisio, προνόησις, ἡ, πρόνοια, ἡ, Dem.
provisor, προνοητής, ὁ, Greg.
provocatio, in primis ad aliud judicium, ἔφεσις, εως, ἡ, Dion. Hal. πρόκλησις, ἡ, Hdn.
provocatorius, προκλητικός, Diosc.
provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, ἔμετον, Alex. Aphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, Herodot. aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινα ἐπί τι, Plato. ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν, Xen. ad judices, ἐπικαλέομαι, s. ἔφειμι ἐς τὸ δικαστήριον, Dem. aliquem injuria, ἀδικέω τινά, id.
provolo, προπέτομαι.
provolvo, προκυλίω, me ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, Dem.
provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τί, Demosth.
proximo, ἐγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσί, Dem. ἐγγυτάτω τινος, id. ἐγγυτά τινος, id.
proximitas, ἀγχιστεία, ας, ἡ.
proximo, i. q. proximo.
proximo, as, ἀγχιστεύω.
proximus, ἐγγύτατος, Thuc.
prudens, φρόνιμος, ον, Dem. σώφρων, ὁ, ἡ, id. φρενῶν, id.
prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, Dem. instrua spectacula, κοσμήσαντες ποιέω τὰς θεωρίας, id. et recte cogitare aliquid, ὑγιῶς καὶ ἀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, id.
prudentia, φρόνησις, ἡ, Dem. φρόνημα, τό, Id. σύνεσις, ἡ, id.
pruina, πάχνη, ἡ, Aristot.
pruinosus, παχνώδης, ες.
pruna, ἀνθρακίς, ίδος, ἡ.
prunum, κοκκύμηλον, τό, Hipponax.
prunus, κοκκύμηλος, ἡ, Theophrast.
prurigo, κνησμός, ὁ, Plut.
prurio, κνήθομαι, κνηστιάω, dentes mihi pruriunt, κνήθομαι τοὺς ὀδόντας.
pruritus, κνησμός, ὁ, Plut. ἀνίδωσις, ἡ, Theophr. ἐξέκησμός, ὁ, Aelian.
prytaneum, πρυτανεῖον, τό, Plato.
psallo, ψάλλω, LXX.
psalmus, ψαλμός, ὁ, LXX.
psalterium, ψαλτήριον, τό, LXX.
psaltrio, ψαλτρία, ἡ, Athen.
psaltes, ψάλτης, ὁ, Athen.
psittacus, ψιττακός, ὁ, Plut. ψιττάκη, ἡ, Aristot.
ptisana, πτισάνη, ἡ, Athen.
pubeo, ἐφηβεύω, Artemid.
puber, ἥβων, Dem. ἔφηβος, ον, Xen. jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους, Id.
pubertas, ἐφηβότης, ἡ, Theophil. ἐφηβία, ἡ, Artemid.
pubes, ἥβη, ἡ, Xen. — i. e. ipsi puberes, ἐφήβοι, οἱ, τό, Lucian.
pubescо, ἡβάω, Dem. ἐφηβάω, Diosc.
publicanus, τελώνης, ὁ, Dem.
publicatio, δήμευσις, ἡ, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. τῶν ὑπαρχόντων, Id.
publica, δημοσία, Dem. κοινά, Id.
publico, δημεύω, Xen. bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, Dem. τὰς οὐσίας τινός, Herodian. agrum, τὴν γῆν, Thuc. — i. e. evulgo noo dicendo, ἀπορρήτου δημοσιεύω, Plut.
publicus, δημόσιος, aedificium, οἰκοδόμημα, Dem. poena, τιμωρία, Id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, Id. in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι, publica sumtu, ἐκ τοῦ δημοσίου, publica negotia administro, τὰ δημόσια πράττω, Dem.
pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινα, Plut.
pudefio, αἰσχύνομαι, Xen. ob aliquid, τί, Naz. καταισχύνομαί τι, Isocr.
pudenda, αἰδοῖον, τό, Thuc.
pudenter, αἰδημόνως, Xenoph.
pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Isocr. λόγων, Id. alicujus, ἔν τινι, Thuc. ἐπαισχύνομαί τινι, Herodot. καταισχύνομαί τι, Isocr.
pudibundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, Aristot.
pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
pudicitia, ἁγνεία, ας, ἡ, Isocr.
pudicus, ἁγνός, mulier, γυνή, Plut.
pudor, αἰδώς, ους, contr. αἰδοῦς, ἡ, Aristot. αἰσχύνη, ἡ, Dem. εὐλάβεια, ἡ, Id. rusticus, δυσκολία, ἡ, Plut. pudori erat, εἰ αἰσχύνης ἦν, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύ-

Digitized by Google

νν εἴδηαι, Id. sine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, Plut.

puella, κορασίας, τὸ, ἀόρν, ἡ, Xen. παῖς, ἧος, ἡ, Dem.

puellaris, κορασιώδης, ες, Plut. κορικός, Athen.

puelleriter, κορικῶς, Philo.

puellula, κορασιον, τὸ, κορίδιον, τὸ, παιδίσκη, ἡ, παιδισκάριον, τὸ.

puellus s. puellulus, παιδάριον, τὸ, Dem. παιδίον, τὸ, Aristot. παιδίσκος, ὁ, Xen.

puer, παῖς, παιδός, ὁ, Dem. κόρος, ὁ, Athen. inde a puero, ἐκ μειρακίου παιδίων, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδαρίου μικροῦ, Demosth., Isocr. et alii.

puera, παιδίσκη, ἡ, Lys.

puerasco, νηπιοῦμαι.

puerilis, παιδαριώδης, ες, Hdn. παιδικός, Plut.

pueriliter, παιδικῶς, Plut.

puerilia, παιδία, ἡ, ἡ παιδικὴ ἡλικία, Philo. a puericia, ἐκ παιδός, Dem. ἐκ μειρακίου παιδίων, Id.

puerpera, λεχώ, οῦς, ἡ, Clem. Al.

puerperium, λοχεία, ἡ, Plut.

puerperus, λοχεῖος, Plut.

puerulus, παιδίον, τὸ, Dem.

pugil, πύκτης, ὁ, Xen.

pugilatio, s. pugilatus, πυκτοσύνη, ης, ἡ, Athen. πυγμή, ἡ, Plut.

pugilice, πυκτικῶς.

pugilicus, πυκτικός, Xenoph.

pugilor, πυκτεύω, Plut.

pugillares, s. pugillaria, πινακίς, ἡ, Athen. δέλτος, ἡ, Plut.

pugio, ἐγχειρίδιον, τὸ, Plut. ξιφίδιον, τὸ, Xen.

pugiunculus, μαχαιρίδιον, τὸ, Lucian.

pugna, μάχη, ἡ, Dem. ἀγών, ὁ, Id. ἀμίλλα, ἡ, Isocr. sine pugna, ἀμαχητί, Thuc. cf. praelium.

pugnacitas, μάχιμον, τὸ.

pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως, Xenoph.

pugnaculum, προμαχεών, ὁ, Herodot.

pugnator, μαχητής, ὁ, μαχόμενος, ὁ, Isocr.

pugnatorius, μαχητικός, μαχητικός, Aristot.

pugnax, μάχιμος, ον, Plut.

pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινί, Dem. pro aliqua re, περὶ τινος, Plato. de aliqua re, ὑπέρ τινος, Isocr. ὑπομαχέω τινος, Plut. διαμαχόμαι ὑπέρ τινος, Plato. cum aliquo, τινί, Xen. ἀγωνίζομαι πρός τινα, Xen. contra deum, Δεομαχέω, Eurip. Δεομάχομαι, Chrys.

pugnus, πυγμή, ἡ, Suid. κόνδυλος, ὁ, Dem. pugno caedere, pugnos, ingerere alicui, κόνδυλον ἐντείβειν τινί, Plut. κόνδυλον διδόναι, Aristoph. pugnum patior κόνδυλον λαμβάνω. Dem. pugnis decertare, διαπυκτεύω, Lucian. pugno vel pugnis, πυξ, Nae.

pulcer, καλός, Plato. εὐειδής, ές, femina, γυνὴ καλὴ καὶ εὐειδής, Plato. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα γυνή, Dem. adspectu, καλὸς ὁρᾶσθαι, Dem. καλὸς τὴν ὄψιν, Athen. καλὸς τὸ σῶμα, Xen. mundus s. ornatus, καλὸς κόσμος, Plato. pulcrum ducere, ἐν καλῷ ποιεῖσθαι, Dion. Hal.

pulcre, καλῶς. mihi est, ἔχω, Xen.

pulcerrime, παγκάλως, Id.

pulcritudo, κάλλος, τὸ, Dem. oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως, Id. pulcritudine praeditum esse, ἔχειν τὸ κάλλος, Id. μετέχειν τοῦ κάλλους, Id. antecello, προέχω τινὸς τῷ κάλλει, Id. destitui, ἀποστερεῖσθαι τοῦ κάλλους, Isocr.

pulegium, γλήχων, ὁ, Diosc. vinum e pulegio, ὁ γλεχωνίτης οἶνος, Id.

puler, ψύλλος, ὁ, Aristot. ψύλλα, ἡ, Theophr. pulice vexor, ψυλλίζω.

pulicosus, ψυλλώδης, ες.

pullaster, ἐρνίδιον, τὸ, Athen. ὀρνιθάριον, τὸ, Id.

pullatus, μελανείμων, ὁ, ἡ, Lucian.

pollulesco, βλαστάνω, Aristot.

pullulo, παραφύω, Aristot. βλαστάνω, Dem.

pullulus, βλαστός, ὁ, Theophrast.

pullus, equus, asinus, πῶλος, ὁ, Xen. avis, νεοσσός, ὁ, Aristot. excluditur, νεοσσὸς γίγνεται, Aelian.

pulmentum, ὄψον, τὸ, Athen. ἄρτυμα, τὸ, Plut.

pulmo, πνεύμων, ὁ, Plut.

pulmonarius, πνευμονικός, Galen.

pulpa, μῦς, ος, ὁ.

pulpamentum, ἐδώλιον, ω, τὸ, Aristot.

pulpitum, ἀναβαθρον, τὸ, ἀκροατήριον, τὸ, Plut.

pulsa, πόλτος, ὁ, Diosc.

pulsatio, κρούσις, ἡ, Plut.

pulsator, κρουστής, ὁ.

pulso, κρούω, terram pedibus, τὴν γῆν πνεῖν, Arrian obvios, πάντας τοὺς ἐντυγχάνοντας, Plut. discipulum, μαθητήν, Xen. fores, κόπτω τὴν θύραν, Aristoph. θυροκοπεῖν, id. ut cor vel arteriae, σφύζω, Galen.

pulsus, πάλσμός, ὁ, Plut. cordis vel arteriarum, σφυγμός, ὁ, Galen. σφύξις, ἡ, Aristot.

pultarium, πολτάριον, τὸ, Diosc.

pulveratio, κονιορτωσις, εως, ἡ.

pulvereus, κονιος, Paus.

pulvere, κονιορτοῦν, Theophr.

pulverulentus, κονιορτώδης, ες, Theophr.

pulvillus, προσκεφαλίδιον, τὸ.

pulvinar, προσκεφάλαιον, τὸ, Lucian.

pulvinulus, s. pulvillus, προσκεφαλαίδιον, τὸ.

pulvis, κόνις, ἡ, Lucian. excitatus, κονιορτός, ὁ, Plut. pulverem excito, κονιορτοῦν, Theophr. ὑποκονίω, id. pulvere impleo s. adspergo, κονιοῦν, Lucian. sine pulvere, ἀκονεί, Dem.

pulviscolus, κονιορτίδιον, τὸ.

pumex, κισσηρίς, ίδος, ἡ, Theophr. pumice laevigo, κατακισσηρίζω, Athen.

pumiceus, κισσήρινος.

pumicosus, κισσηρώδης, ες, κισσηροειδής, ές, Theophr.

pumilio, s. pumilus, νάνος, ὁ, Aristot.

punctum, στίγδη.

punctio, στίξις, εως, ἡ, Eust.

punctiuncula, στιγμάτιον, ου, τὸ.

punctum, s. punctus, στιγμή, ἡ, Euclid. temporis, χρόνου, Plut. ἡ ἀκμὴ τῶν ἀοιδῶν, Dem.

punctura, στίξις, ἡ, Eust.

punctus, v. punctum.

pungo, νύττω, Plut. oliquem, στίζω τινά, id. dieteriis, θράσσω τινά, Plato.

puniceus, φοινίκινος, Diod. Sic. φοινικοῦς, tunica, χιτὼν, Xen.

punio, κολάζω, aliquem severe, τινὰ σφόδρα, Dem. merito, δικαίως, id. legitime, νομίμως, id. acerbe, πικρῶς, id. publice, δημοσίᾳ, id. τιμωρεῖν τινι, Isocr. in exemplum omnium, τιμωρούμενος ποιεῖν τινὰ παράδειγμα πᾶσι, Dem. Cf. multo.

punitio, κολασμός, ὁ, Plut. κόλασις, ἡ, Aristot. Cf. poena.

punitor, κολαστής, ὁ, Synes.

pupa, κόρασιον, τὸ, imaguncula puellaris, ὁμοίωμα τῶν παιδαρισκῶν.

pupilla, i. e. orbis parentibus, ὀρφανός, ὁ, et orbo, καὶ ἐπίληρος, Dem. ἐπίληρος, ἡ, idem. oculi, κόρη, ἡ, γλήνη, ἡ.

pupillaris, ὀρφανικός, Plut. status, ὀρφανία, ἡ, id.

pupillus, ὀρφανός, ὁ, Plato. ὀρφανὸς πατρός, seu, μητρός, Dem. pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανόν, id. relinqui, καταλείπεσθαι, id.

puppis, πρύμνα, ἡ, Thuc.

pupula, κόρη, ἡ.

pupulus, s. pupus, παιδάριον, τὸ, Xen.

pure, καθαρῶς, Plat.

purgabilis, εὐκάθαρτος, ον.

purgamentum, κάθαρμα, τὸ, Poll.

purgatio, κάθαρσις, ἡ, Plato. καθαρμός, ὁ, Plut.

purgator, καθαρτής, ὁ, Plut.

purgatorius, καθαρτικός, medicamentum, φάρμακον, Plut. ignis, πῦρ.

purgo, καθαίρω, Naz. urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, Plut. - i. e. excuso, v. excuso.

purificatio, καθαρισμός, ὁ, ἁγνισμός, ὁ, Plut.

purifico, καθαίρω, aliquid, τί, Athen.

puritas, καθαρότης, ἡ, sermonis, λόγου, Hermog. mentis, ἁγνότης, ἡ, Dem.

puriter, καθαρῶς, Plut.

purpura, concha et pannus, πορφύρα, ἡ, Aristot.

purpuraria, πορφυροπώλις, ἡ.

purpurarius, πορφυρεύς, ὁ, Lucian. πορφυροποιός, ὁ, Clem. Al.

purpurasco, πορφυρίζομαι.

purpuratus, περιπορφυρούμενος, ον, Plut. περιβεβλημένος πορφύραν.

purpureus, πορφυροῦς, tunica, χιτὼν, Xen. vestis, πορφυρίς, ἡ, id. totus, ὁλοπορφυρος, ον, Diod. Sic.

purpurisso, τῷ ἀνθρακίτιδι χρίω.

purpurissum, ἀνθρακίτις, ου, τὸ, Aristot.

purpuro, πορφυρίζω, Diosc. πορφυρίω, Lucian.

purulenta, πυώδης.

purulentus, πυώδης, ες, πυοειδής, ές, Aristot. ἰκανὸς, ον, Hippocr.

purus, καθαρός, Dem. a scelere, ἀκακος, ον, idem. ἁγνός, a re veneria, τῶν ἀφροδισίων, Plut. - i. e. non mistus, ἄκρατος, ον, Xenoph.

pus, πύον, τὸ, Aristot.

pusillanimitas, μικροψυχία, ἡ, ὀλιγοψυχία, ἡ.

pusillanimus, μικροψυχος, ον, ὀλιγόψυχος, ὁ, ἡ.

pusillus, μικρός, Dem. Cf. parvus.

pusio, παιδίον, τὸ, Aristot.

pustula, φλύκταινα, ἡ, Thuc. φλυζάκιον, τὸ, Hippocr. in pustulas erumpo, φλυκταινοῦμαι, Diosc.

pustulosus, φλυκταινώδης, ες.

putamen, κέλυφος, τὸ, nucis, καρύου, Diosc. fabae, κυάμου, Theophr. λέπισμα, τὸ, Philo. λέπυρον, τὸ, Clem. Al.

putaminosus, κελυφωνώδης, ες, Theophr. κελυφινος, Lucian.

putatio, κλάδευσις, ἡ, Symm. κλάδεμα

Digitized by Google

ή, Genpon.
putator, κλαδευτής, ὁ.
puteal, βῆμα, τό.
putealis, e, o. puteanus, φρεατιαῖος, aqua, ὕδωρ, Plut.
putearius, φρεωρύχος, ὁ, Plut.
puteo, μυδᾶν, Theophr.
puteseo, δυωδιᾶν.
puteus, φρέαρ, τό, Lucian. puteum fodio, φρεωρυχῶ, Plut. φρέαρ ὀρύσσω, Dion. Hal. puteorum fossor, φρεωρύχος, ὁ, Plut. haustur, φρεωντλής, ὁ, Laert. fossio, φρεωρυχία, ἡ, Joseph.
putide, δυωδῶς, - i. e. abjecte, ἀγεννῶς, Dem.
putidulus, s. putidiusculus, δυωδέστερος.
putidus, δυωδής, ες, Thuc. - i. e. abjectus, ἀγεννής, ές, Dem.
puto, κλαδεύω, vitem, ἄμπελον, ἀποκλαδεύω, Dem. - i. e. arbitror, existimo, νομίζω, Dem. Cf. arbitror.
putor, δυωδία, ἡ, Thuc. δυσοσμία, ἡ, Poll.
putredo, σῆψις, ἡ, id. σαπρότης, ἡ, Diosc. putredine vitio, σηπεῖν, Plut.
putrefacio, σήπω, Plut.
putrefactio, ἀποσηψις, ἡ, Plut.
putreo, σαπρίζω.
putresco, σήπομαι, Xen. ἀποσήπομαι, Hippocr. ramis modo, χρεοσήπομαι, Plut.
putris, e, s. putridus, σαπρός, Athen. σαθρός, Lucian.
putror, σαπρότης, ἡ, Diosc.
putus, i. q. purus.
pyra, πυρά, ἡ, Plut.
pyrallis, πυραλλίς, ἡ, Aristot.
pyramidatus, πυραμιδώδες, ες.
pyramis, πυραμίς, ἡ, Diod. Sic.
pyritae, πυρίτης, ὁ, Diosc.
pythia, πυθία, τά, Plato.
pythius, πύθιος, ία, ιον, Plut.
pyxidicula, πυξίδιον, τό.
pyxis, πυξίς, ἡ, Athen.

Q.

qua? πῇ; - i. e. quatenus, ᾗ, in alio, qua est alied, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἑτερῳ, Aristot.
quacunque, ὅπῃ ἄν, ferat, φέρῃ, Plato. ex parte, ἐκποδών, Plato. ὑπεκποδών, id.
quadantenus, ἔστιν, ὡς.
quadra, πίναξ, ὁ, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.
quadragenarius, τεσσαρακοσταστής, ου, ὁ, τεσσαρακοντοντής, ὁ, Lucian.
quadrageni, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαρακοντα.
quadragesimus, τεσσαρακοστός. Thuc. τεσσαρακοστεύς, Aristot.
quadragies, τεσσαρακοστάκις, Aristot.
quadragiuta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαρακοντα.
quadrangulus, τετράγωνος, ον.
quadrans, τετρημόριον, τό, Galen.
quadrantal, κάδος, ὁ
quadratus, τετράγωνος, ον, Thuc. lapis, τετραγωνιαῖος λίθος, Plut. agmen, κλοιός, τό, Thuc.
quadricenis, τετρακτύς, ἡ.
quadricentum, τετρακτύς, ἡ, ὁ χρόνος τετρακτῆς, Herodot.
quadrifariam, τετραχῇ.
quadriga, τέθριππος, τό, Plut. τὸ ἅρμα τετρακτῆρα, Xenoph.
quadrigarius, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ τεθρίππου
quadrigarius, τεθριππολάτης, ὁ.
quadrilibris, τετραλίτρος, ον.
quadrimatus, i. q. quadricennium.
quadrimetrie, τετραμήνος, ον
quadrimus, τετραετής, ές, Herodot.
quadringeni, τετρακοσιοι, Plut.
quadringentesimos, τετρακοσιοστός.
quadringenti, τετρακόσιοι, Hdn.
quadringenties, τετρακοσιάκις.
quadripartitu, τετραμερῶς.
quadripartitus, τετραμερής, ές.
quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Plut. — i. e. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, Dion. Hal. in aliquem, τινί, Xen. συνάπτω εἴς τινα, Aristot.
quadrupes, τετράπους, ὁ, ἡ, Aristot. τετρασκελής, ές, Diod. Sic. quadrupedem more, τετραποδιστί, Lucian. quadrupes incedo, τετραποδίζω, Aristot.
quadruplator, ἐνδείκτης, ὁ, Synes.
quadruplex, τετραπλάσιος, Plato. τετραπλασίων, ὁ καὶ ἡ, Aristot.
quadruplicter, τετραπλῆ, Hom.
quadruplico, τετραπλασιάζω, Hdn.
quadruplus, i. q. quadruplex.
quaero, ζητέω, Dem aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τινά τι, Plut. πυνθάνομαί τι παρά τινος, Isocr. Conf. interrogo.
quaesitio, ζήτησις, ἡ, Thuc.
quaesitor, ζητητής, ὁ, Lys.
quaesitum, ζητημα, τό, Quinctilian.
quaeso, δέομαι.
quaestio, ζήτησις, ἡ, Thuc. dubia, ἐρώτημα ἄπορον, τό, Plot. ἡ ἐρώτησις ἄπορος, id. τὸ πρόβλημα ἄπορον, Lucian. juridicalis, ἀνάκρισις, ἡ, Dem. per tormentum, βασανος, ἡ, id. quaestionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, id. adhibere alicui, βασανίζειν τινα, id. postulare aliquem in quaestionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον, id. Cf. interrogatio.
quaestiuncule, ζητημάτιον, τό.
quaestor, ταμίας, ὁ, Plut.
quaestorius, ταμιευτικός, ή, όν, potestas, ἐξουσία, Plut.
quaestuosus, κερδαλέος, Thuc.
quaestura, ταμιεία, ἡ, Appian. ἡ ἐξουσία ταμιευτική, Plut.
quaestus, ἐργασία, ἡ, Dem. χρηματισμός, ὁ, idem corporis, ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, idem quaestum facio, ποιοῦμαι ἐργασίαν διά τινος, id. ἐργαζομαι, id. magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργαζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, id. quaestui servio, εἰμι πρὸς τὰ λήμματα, Dem. lucrotes, ἀ περὶ ἐργασίαν τινά ὤν, id. Cf. lucrum.
qualis, relativ., οἷος, Isocr. ὁποῖος, id. ὁποιός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, Dem. — Interrogativ. ποῖος, ποιός τις, ποία τις, ποῖόν τι, Isocr. qualis, talis, ὁποιός τις, τοιοῦτος, Xen. qualis quisque, talis ejus exitus, ὁποῖος ποθ' ἕκαστος, τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, Aristot.
qualiter, ὁποῖος, Isocr. οἷος, Bristoph.
qualitercunque, ὅπως ἄν, Isocr. ὁπωσδήποτε, Plato.
qualus, ταλαρος, ὁ, κάλαθος, ὁ.
quam, ἤ, magis quam, μᾶλλον φορτίον, ἤ, Dem. non aliud judicare, quam quod aequum censuerit, οὐδ' ἄλλο τι ψηφίζεσθαι, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγήσαι δίκαιον, Dem. nihil restat, quam et dies fiat, οὐδὲν ἐστὶ λοιπόν ἔτι, πλὴν δεῖν γενέσθαι, Isocr. quam difficile sit, ὡς χαλεπόν ἐστι, Dem. quam potatis? πῶς ἂν πίοιτε; Dem. quam maxime, ὅτι μάλιστα, Plato. quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι, quam multa non desidero, πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω! Laert. quam optime possit, δύναιτο ἄριστα, Lucian. tam de communibus, quam de privatis sollicitum esse, ἐμοίας ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελητής, Isocr. tam delectari, quam, τοσοῦτον χαίρειν, ὅσον, Naz.
quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus considerate, πολεμοῦμεν, λογίσασθε, Dem. quamdiu est? πόσος χρόνος ἐστί; Isocr. examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐβασάνιζον, μέχρι οὗ αὐτοῖς ἐδόκει, Dem. tandiu, quamdiu, τέως, ἕως ἄν, id.
quamobrem, caussale, δι' ἅ, Plato. διὰ τοῦτο, Dem. διότι, id. nescio, quamobrem, οὐκ οἶδ' ὅτ' οὖ, id. considerate, quam ob rem haec fecerit, συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, id. interrogativum, διά τί;
quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. εἰ καί, ἔπειτα, id. Conf. etsi.
quando, πότε, agetis? πράξετε; Dem. quando moriebatur, ὅτε ἐτελευτα, id. quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας σωστῇ, id. quando urbs obsideri nunciabatur, ἐνίκα πόλις πολιορκουμένη ἀπηγγέλλετο, id. Cf. quoin.
quandoconque, ὁποτεοῦν, Dem.
quandoquo, ἐνίοτε, Dem. Cf. interdum.
quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possem, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, Plato. hoc servi est, et non vivat, quamodo vult, εἴπερ τοῦ δούλου, ἔστιν τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλεται, Aristot.
quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. Cf. etsi.
quantillus, πηλίκος, η, ον, Aristot.
quantitas, ποσότης, ἡ, Aristot.
quanto, ὅσῳ, minus ego - - tanto magis ille, πρεσβύτερον ἐγὼ - - τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐκεῖνος, Dem. ὅσῳ ἂν μᾶλλον - μᾶλλον, Aristot. quanto majorem - - tanto copiosiorem, ὅσου μείζονα - - τοσοῦτο πλείονα, Chrys. ὅσῳ - τοσοῦτον, Isocr. quanto justius etiam nos, ποσῷ δικαιότερον καὶ ἡμεῖς, Dem.
quantopere, ὡς οὖν, perturbatus feerim, dicere non possem, συνταραχθεὶς, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, Isocr.
quantulus, ἡλίκος, Lucian.
quantus, ἡλίκος, et qualis evaserit, καὶ οἷος γέγονε, Plato. labor, ἡλίκος πόνος, id. beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι, Dem bono, ἡλίκα ἀγαθά, Lucian. Interrogativum de quantitate continua, πηλίκος, Aristot. de quantitate discreta, ποσός, quantum dos; πόσον δῶρον, Aristoph. quanti seu quanto pretio decet? πόσου δίδοσθαι, Xen. quanti tandem aestimetis, καὶ πόσου ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν, Plato. quantum conjicere licuit, ὅσον τὰ συμβαλεῖν, Lucian. quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί, Lucian. quantum ad me attinet, τοῦμὸν μέρος, Plato. κατὰ τοῦμὸν μέρος, id. quantum possum, καθόσον δύναμαι, Isocr. quantus, tantus, ὅσος, τοσοῦτος, quantam benevolentiam ego conservo, τοσαύτην ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, Isocr. quantum aliis antecellit, τοσοῦτον, ὅσοις περιεχεις ἄλλων, τοσούτοις, id. quantos quantus, ὁπηλικοσοῦν, Theophr.
quantuscunque, s. quantucumque, ὁπηλικοσοῦν, ἱκανοῦν, ἱκανοῦν, Ari-

Digitized by Google

stet.

quapropter, ἀνθ' οὗ, Dem. οἵνεκα ἕνεκα, id. Cf. quamobrem et quare.

quaque, ἁπανταχῇ ἄν, quoque versum, πανταχόσε.

quare? Interrogative, διὰ τί; Dom. τίνος ἕνεκα; id. ἕνεκα; Plato. Indefinite, διά τι, Isocr. διότι, id. Illative, διὰ τοῦτο, Id.

quartaeus, τεταρταῖος, Diod. Sic. febris, πυρετός, Al. Trall.

quarto, τετάρτῳ.

quartum, τέταρτον.

quartus, τέταρτος, Aristot. dies, ἡμέρα τετάρτη, Dem.

quasi, ὡς, accusant eos, quasi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, Isocr. Conf. tanquam.

quasillus, s. quasillum, καλαθίσκος, ου, ὁ, ταλαρίον, ου, τό, Poll.

quassibilis, διασαλευτός, ον.

quassatio, διασάλευσις, ἡ, σεισμός, ὁ.

quasso, διασαλεύω, aliquid, τί, Lucian.

quatenus, ἐφ' ὅσον, Lucian. παρ' ὅσον, Herodian. licebat, ὡς δυνατόν ἦν, id.

quater, τετράκις, Isocr.

quatercorius numerus, τετρᾶς, ἡ, Plut.

quaterni, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Xenoph.

quaternio, τετράδιον, ου, τό.

quotio, σείω, aliquid, τί, Thuc.

quatriduum, τετραήμερον, τό, Aristot.

quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Lucian.

quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.

quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, τὰ δεκατέσσαρα, ων, Plut.

que, τε, quod solum rarius, frequentius vero cum καί ponitur, e. g. eursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω, Dem. Cf. et.

quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γιγνόμενον, ὡς ἂν ἡμῖν συμφέρῃ, Dem. ita: ὥσπερ - οὕτω, id. ὥσπερ - ὥσαυτως, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, Id.

queo, δύναμαι, Dem. Cf. possum.

quercetum, δρυμός, ὁ, Polyb.

querceus, s. quernus, δρύϊνος, Plut.

quercus, δρῦς, δρυός, ἡ, Dioec.

querela, θόρυβος, ὁ, Isocr. Cf. lamentatio.

queribundus, θορυβώδης, Basil.

querimonia, μεμψιμοιρία, ἡ, Clem. Alex.

queritor, θορυβοῦμαι, Dem.

querneus, s. quernus, v. quercus.

queror, θορυβοῦμαι, Dem. μεμψιμοιρῶ, Lucian. de aliquo, μεμφομαί τινι, Dem. τί, Xenoph.

querulus, θορυβώδης, Aristot. ἀγωνιστικός, Plato.

questus, i. q. querimonia.

qui, quae, quod, ὅς, ἥ, ὅ, Dem.

qui? πῶς; Dem. Cf. quomodo.

quia, ὅτι, non expedit, idea reprehendo, οὐχὶ συμφέρει, διὰ τοῦτο ἐπιτιμῶ, Dem. hoc mihi videtur bonum esse, ἀπὸ τούτου γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, Plato.

quicunque, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, Aristoph. ὅστις ἄν, ἥτις ἄν, ὅ, τι ἄν, Thuc. ὅστις δή, id. tandem, ὅστις ποτέ, Lucian.

quidem, de persona certo, ὁ, ἡ, τό δεῖνα, Dem. de incerta, τίς, τί, Gen. τινός, id.

quidem, μέν, Dem.

quidni, πῶς γὰρ οὔ; Dem. πῶς οὔ; idem.

quies, ἡσυχία, ἡ, Aristot. ἡσυχία, ἡ, Dem. ἡσυχῇ, τό, Thuc. Cf. otium, it. somnus.

quiesco, ἡσυχάζω, Philo. ἡσυχίαν ἄγω, Isocr. ἄγω, id. ἡσυχίαν ἔχω, Plut. a labore, ἀπαπαύομαι τοῦ πόνου, Xenoph. et expectu, ἐπέχω, id. — i. e. dormio, v. dormio.

quiete, ἡσυχᾷ, te coetine, ἔχε, Plato. ἡσυχαίως, Xenoph.

quietus, ἥσυχος, ον (Comp. ἡσυχαίτερος, Superl. ἡσυχαίτατος), ἡσυχαῖος, (Comp. ἡσυχαιότερος), ἀθορύβητος, ον, ἀθόρυβος, ον.

quilibet, τυχών, ὁ, Plut. potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἡ, Dem.

quin, i. e. cur non, τί μή; — i. e. ut, vel quod non, μὴ οὐχί, difficile est, quin patiatur, οὐ ῥᾴδιον, μὴ οὐχὶ παθεῖν, Plato. — i. e. qui non, ὅστις οὐ, — i. e. immo, μᾶλλον δέ, quin etiam, γε μήν, quie etiam spe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐπίπλησε, Xenoph.

quinarius, πεντάς, ἄδος, ἡ, Plut. πεμπτάς, ἄδος, ἡ, Aristot.

quincunx, πεμπτάς, ἄδος, ἡ.

quincuplex, πεντάπλοῦς, ῆ, οῦν.

quindecies, δεκαπεντάκις.

quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε.

quingentesimus, s. quingenarius, πεντακοσιοστός, ή, όν.

quingenti, ae, a, s. quingeni, ae, a, πεντακόσιοι, αι, α, Herodian.

quingenties, πεντακοσιάκις.

quiet, αἱ, αἱ, τὰ ποτέ.

quinquagenarius, πεντηκοντατής, ές, Plut.

quinquageni, αἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα.

quinquagenies, s. quinquagies, πεντηκοντάκις.

quinquagesimus, πεντηκοστός, Galen.

quinquaginta, αἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα.

quinquatria, s. quinquatrus, πεντάθλα, τά, Isocr.

quinque, αἱ, αἱ, τὰ πέντε, Plut.

quinquefariam, πεντεχῇ, s. πεντεχῶς.

quinquemestria, πενταμηνος, ον.

quinquennalis, πενταετηρικός.

quinquennis, πενταετής, ές, Thuc.

quinquennium, πενταετία, ἡ, πενταετηρίς, ἡ.

quinquepartito, πενταμερῶς.

quinquepartitus, πενταμερής, ές.

quinqueremis, πεντήρης, ες.

quinquertio, πένταθλος, ὁ, Plut.

quinquertium, πένταθλον, τό, Herodian.

quinquies, πεντάκις.

quintanus, πεμπταῖος, Al. Aphr.

Quintilis, Μεταγειτνιών, ὁ, Dem.

quintum, πέμπτον.

quintus, πέμπτος, Plut.

quippe, ἄν, pessimus existens, κάκιστος ὤν, Dem. ἄν δή, οἷα δή.

quiritatio, σχολασμός, οῦ, ὁ, Thuc.

Quirites, Κυρῖται, οἱ, Dion. Hal.

quiritor, σχολάζω, aliquid, τί, Plut.

quis, quae? τίς; quid? τί; Dem. quis edeo simplex est, ut ignoret? τίς οὕτως εὐήθης ἐστίν, ὅστις ἀγνοεῖ; Isocr. τοῖος, quae civitas tale bellum sustinere potest? ποία τῶν πόλεων τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε; id. Indefinitum, ὁποῖός τις, ὁποῖά τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχεις οὖν εἰπεῖν, ὁποῖός τις εὐσεβής, Xen. τίς, τί, considerate, non quem se dicat esse, sed qui sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστι, Aeschin. — i. e. aliquis, τίς, εἰ, si quis videat inimicum, εἴπερ τις ἴδοι τινὰ ἐχθρόν, Thuc.

quisnam, ὅστις, quaenam, ἥτις, quidnam, ὅ, τι, ne putes illos ignorare, quinam sis? οὐχ ἡγεῖ γιγνώσκειν αὐτούς, ὅστις εἶ; Dom. misit interrogatum, quidnam accidisset, ἔπεμψεν εἰρησόμενος, ὅ, τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκός, id.

quispiam, quaepiam, τίς, quidpiam, τί, Dem. dolo, quantum alius quispiam unquam dedit, δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δώκεν ἴδωμι, Xen. an quispiam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr.

quisquam, τίς, quidquam, τί, nescio, an quisquam alius unquam, οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, Isocr. nec quisquam, οὐδὲ οὐδείς, se ipsum accusat, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, Dem.

quisque, ἕκαστός τις, ἕκαστή τις, ἕκαστόν τι, Dem. εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, Isocr. πᾶς τις, πᾶσα τις, πᾶν τι, Jul. Apost. αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὴ ἑκάστη, αὐτὸ ἕκαστον, quisque pugnam iuire gestiebat, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος ἐσπουδεν δρᾶσαι μάχης, Pausan.

quisquilae, ἀποκαθάρματα, τά, περιψήματα, τά, συρφετός, ὁ, κάθαρμα, τό, σάρμα, τό, σκυβαλμός, ὁ.

quisquis, ὁπτισοῦν, ὁτιοῦν, ὁτιοῦν, sive hunc, sive quemque delegeritis, εἰν ὑμεῖς τόν δεῖνα, κἂν ὁτιοῦν χειροτονήσητε, Dem.

quivis, i. q. quisque, s. quilibet.

quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipsi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ, Dem. acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅπου βουλοίεν, id. quo confugiam? ποῖ καταφύγω; Aeschin. quo tandem et unde? ποῖ δὴ καὶ πόθεν; Plato. quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾴτερον, τοσούτῳ μᾶλλον, Dem. quo magis, eo magis, ὅσῳ δὲ μᾶλλον τοσούτῳ μᾶλλον, Aristot. — i. e. ut, ὅπως, eloborandum est quo ille desistat, προσέχειν πρέπειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, Dem.

quoad, μέχρις οὗ, ipsis visum est, αὐτοῖς ἔδοξεν, Dem. Cf. donec: eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις ἐπιδέχεται, Aristot. fieri potest, ἐφ' ὅσον οἷόν τε, Heliodor.

quocirca, διὰ τοῦτο, Dem. Conf. quomobrem, quare.

quocunque, πανταχοῦ, Dem. πανταχῇ, id. ἅπῃ ἄν, Xenoph.

quod, ὅτι, felices praedicerunt majores, quod hoc modo rempublicam administrarunt, τοὺς προγόνους ἐμακάριζον, ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴκουν, Dem. ὡς, nunce dictitabatis, quod oportet etc. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, id.

quodammodo, οἷόν πως, Xen. τρόπον τινά, ἔστιν ὡς, Derar.

quominus, μὴ οὐ, nemo emutradicit, quo minus dicturus sit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ οὐ λέξειν, Xenoph.

quomodo, πῶς, his usus est, τούτοις ἐχρήσατο, Dem. ὃν τρόπον, Lycurg. τίνα

Digitized by Google

τρόπον, Dem.

quomodounque, ὅπως ἄν, Dem. ὁπωσοῦν, vivere, ζῆν, Id. id factum est, τοῦτο πέπρακται ὁπωσδήποτε, id.

quonam, ποῖ, Dem. Cf. quo.

quondam, πάλαι, Dem. Cf. olim.

quonism, ὅτι τοι, Plato. Cf. quia.

quopiam, ποῖ, enclit.

quoqoam, i. e. quopiam.

quoque, καὶ ἔτι, cf. etiam.

quoquo, s. quovis, πανταχοῦ, Dem.

quoqoomodo, ὡς ἂν τύχοι.

quoquo versum, s. quoquo versus, πανταχόσε, Dem.

qoorsum, καὶ τί, Isocr. ista persecutos sum oratione, ἐν δὲ ὅσοις ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ, Euseb. ista dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις.

quot, πόσοι, αι, α, sunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιάται, Plut. in locis, πόσαις ἡμέραις, πόσαχοῦ; Aristot. diebus veniet? ποσταῖος ἀφίξεται; Xen.

quotannis, κατ' ἔτος, Clem. Alex. ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. ἔτους ἑκάστου, Herodian.

quoteui, πόσοι, αι, α.

quotidianus, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφή, Isocr. ὁ, ἡ, τὸ ἑκάστην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων, Dem.

quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. καθ' ἑκάστην, Isocr. ἑκάστης ἡμέρας, Herodian.

quoties, ποσάκις, et ὁσάκις, Plato. de his verba facta sunt? ὁσάκις λόγος γίγνοιτο περὶ τούτων; Dem. tumultuati sitis, omnes ocistis, ὁσάκις ἐθορυβήσθε, πάντες ἐπίστασθε, id.

quotiescunque, ποσακισοῦν.

quotquot, ὅσοι, ὅτι, et quotquot barbari, καὶ ὅσοι βάρβαροι, Herodian.

quotoplex, ὁποπλάσιος, Aristot. ποσοπλάσιος.

quotus, πόσος, ὁπόσος, Aristot.

quotuscunque, acunque, uoicunqos, ὁπωσοῦν, ὁπωσοῦν, ὁπωσοῦν, Aristot.

quotusqoisque, i. q. quotoscunque.

quousque, ἐφ' ὅσον, extendit se contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, Aristot. — i. e. quamdiu, πόσον χρόνον, Dem.

quovis, i. q. qoqquo.

quum, ὅτε, ab indio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλασόν τινες, Dem. quum apus est, ὁπόταν δεήσῃ, id. quum nos non possumus eo pervenire ἡνίκα ἡμεῖς μὴ δυνάμεθα ἱκέσθαι ἀφικέσθαι, idem quom nuncibatur, ὅταν ἀπαγγέλλοιτο, idem.

R.

Rabide, λυσσώδης, μανικός.

rabidus, λυσσώδης, ες.

rabies, λύσσα, ἡ, Gal. in rabiem actos furo, λυσσᾶν, Diose.

rabiose, λυσσωδῶς.

rabiosus, λυσσώδης, ες, λυσσῶν, ῶσα, ῶν, Luciao.

rabula, ἐκκλόγος, ὁ, αὐτὸν ῥητορικός, Aelian. τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Dem.

racematio, βαγολογία, ἡ, Suid.

racematos, s. racemosus, βοτρυώδης, ες, Diose.

racemus, βότρυς, ὁ, Theophr.

radiatio, ἀκτινοβολία, ἡ, Plot.

radiatus, ἀκτινωτός, ἡ, ὸν.

radicatus, ἠρίζωμένος, ῥιζωθείς.

radicitus, ῥιζόθεν, πρόῤῥιζα, vel per adjectiva αὐτορρίζος, ον, πρόῤῥιζος, ον.

radicor, ῥιζοῦμαι, Plato.

radicosus, ῥιζώδης, ες.

radiuola, ῥιζίον, τό, Diosc. herba, στρουθίον, τό, id.

radio, ἀκτινοβολέω, Philo.

radiosus, ἀκτινώδης, ες.

radius, ἀκτίν, ἡ, Lucian. textorius, σερκίς, ἡ, Plato. rotae, ἀκμών, ἡ, Lys.

radix, ῥίζα, ἡ, Hippocr. radices montis, ὑπώρεια, ἡ, Herodian.

rado, ξύω, Theophr.

radula, ξύστρον, τό, λίστρον, τό, Poll.

raja, βάτος, ἡ, βατίς, ἡ, Schol. Aristoph.

ramentum, ξύσμα, τό, Erot. ἀποξύσμα, τό.

rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

ramex, κλάδ, ἡ, Galen.

ramicosus, κλαδώδης, ες.

ramosus, κλαδώδης, ες.

ramulus, κλαδίν, ἡ, Hesych. κλαδίσκος, ὁ, κλών, ὁ, Theophr.

ramus, κλάδος, ὁ, Theophr.

rana, βατραχος, ὁ, Galen.

ranaeo, ranescco, ταγγίζω, Aét.

rancide, σαπρῶς.

rancidus, σαπρός, Theophr. ταγγός, Geopon.

rancor, ταγγή, ἡ, Al. Aphr. σαπρότης, ἡ, Diose.

raoncolus, βατράχιον, τό, Dioscorid.

rapa, γογγυλίς, ἡ, Theophr.

rapacitas, ἁρπακτικόν, τό

rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἁρπαξ, γος, Aristot. ἁρπακτικός, ἡ, ὄν, Basil.

raphanus, ῥαφανος, ἡ, Galen. ῥαφανίς, ἡ, Diosc.

rapide, ἁρμενικῶς, σφόδρα, Plato.

rapiditas, ἁρμενικόν, τό.

rapidus, ἁρμενικός, σφοδρός, Herodian.

rapina, ἁρπαγμός, ὁ, ἅρπαγμα, τό, ἅρπασμα, τό.

rapio, ἁρπάζω, Dem. ἁρπαγὴν ποιοῦμαι, Thoc. ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. ad poenam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν, Dion. Hal.

raptim, ἁρπακτικῶς, — i. e. celeriter, ταχέως, Xenoph.

raptio, ἁρπαγή, Thuc.

raptor, ἁρπακτής, ὁ, ἅρπαξ, ὁ.

raptum, ἁρπασθέν, τό, rapto vivo, ἀπὸ θήρας ζῶν, Aristot.

rapitus, ἁρπαγή, ἡ, Plut. ἀπαγωγή, ἡ, Lucian. ἁρπαγμός, ὁ

rapulum, γογγυλίδιον, τό. Galen.

rapum, γογγυλίς, ἡ, Theophrast.

rapunculus, ἡ γογγυλίς ἀγρία.

rare, ἀραιῶς.

rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τί, Gal.

rarefactio, ἀραίωσις, ἡ, Aristot.

rarasco, ἀραιοῦμαι, μανόομαι, Theophr. — i. e. infrequentior fio, σπανίζομαι.

raritas, s. raritudo, ἀραιότης, ἡ, — i. e. penuria, σπάνις, ἡ, Dem. σπανότης, ἡ, Isocr. σπάνις, ἡ, Herodian.

raro, ἐλιγάκις, Aristot. σπανίως, Herodian.

rarus, ἀραιός, Diose. — i. e. infrequens, σπανιος, Plut.

rasilis, ξυστός.

rastrum, λίστρον, τό, Poll.

rasura, ξυσμός, ὁ, ξύσις, ἡ.

ratio, λογιστικόν, τό Plut. λόγος, ὁ, Dem. διάνοια, ἡ, id. λογισμός, ὁ, Thuc. rationem alicujus habere, σέβεσθαι τινος, Isocr. ἔχειν τινός, Dem. περί τινος, Isocr. λόγον ποιεῖσθαί τινος, idem. λόγον ἔχειν τινός, Dem. inire, διαλογίζεσθαι, id. sobduco, λογιστεύω, Suid. λογίζομαι, Dem. reddo, λόγον δίδωμι, idem. nullam alicujus habeo, ἀρόνοιαν μηδεμίαν τινός ποιοῦμαι, id. ἀλογίαν τινός, Herodot. rationis compotem esse, ἐντὸς λογισμοῦ εἶναι, Thuc. expers, ἄλογος, ον, animal, ζῷον, Aristot. rationi consentaneum esse, λόγον ἔχειν, Dem. cum ratione, κατὰ λόγον, id. λογικῶς, Plut. εὐλογως, Aristot. ratione praeditos, ἔλλογος, ον, idem. rationi consentaneus, εὔλογος, ον, Hdn. non consentaneus, παράλογος, ον, id.

ratiocinatio, λογισμός, ὁ, Dem. συλλογισμός, ὁ, Aristot.

ratiocinatus, συλλογιστικός, Aristot.

ratiocinator, λογιστής, ὁ, Dem. λογιζόμενος, ὁ, id.

ratiocinium, συλλογισμός, ὁ, Aristot.

ratiocinor, ἐκλογίζομαι, Dem. διαλογίζομαι, id. συλλογίζομαι, id.

rationalis, λογικός, ἡ, ὄν, Aristot.

ratis, σχεδία, ἡ, Xenoph.

ratiuocala, λογάριον, τό, λογίδιον, τό.

ratus, αὔριος, Dam. ratum esse, αὔριος εἶναι, id. et valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, idem. habeo, κυρόω, aliquid, τί, Thuc

raucedo, βράγχος, ὁ, s. βράγχος, τό, Aristot.

raucesco, βραγχιάω, Aristot.

rauaitas, i. q. raucedo.

raucus, βραγχώδης, ες, τοιχ, φωνή, Al. Aphr.

ravis, τό βράγχος τραχύτερον.

ravus, χαροπός, ἡ, ὄν, Theodor.

re, quando iterationem significat, reddi io Compositione solet per ἀνά, e. g. reaedifico, ἀνοικοδομῶ, Herodian. rebaptizo, ἀναβαπτίζω, Naz. quando vero contrariatem notat, fera redditor per ἀντί, ut raboo, ἀντιβοάω, recalcitro, ἀντιλακτίζω, sed quando re idem ast, quod de, redditur per ἀπό, e. g. recisio, ἀποτομή.

reaedifico, ἀνοικοδομῶ, Hdn.

rebellio, ἀπόστασις, ἡ, Thoc.

rebellis, μεταστάς, ὁ, Thuc. ἀφιστάς, ὁ, Herodian.

rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, Hdn. ἀφιστάζω, Lucian.

reboo, ἀντιβοάω.

recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινί, Plut.

recanto, παλινῳδέω, Lucian. παλινῳδίαν ᾄδω, Aristid.

recapitulatio, ἀνακεφαλαίωσις, νος, ἡ, Quinctil.

recedo, ἀπέρχομαι, Thuc. a sententia, ἀφίημι γνώμην, Herodian. a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, Dem.

recens, νεαρός, Dion. Hal. νεαλής, ές, Dem. Conf. novus.

recens, Adv. νεωστί, Isocr. ἐναγχος, Dem. ἄρτι, id. ἀρτίως, id. factus, νεωστί γενόμενος, ωστος, νεογενής, ές, conditus, νεωκτίστος, ον, Dion. Hal.

recensco, διέρχομαι, aliquid, τί, Dem. aliquos nominatim, ἑνὶ τινὰς κατ' ὄνομα, id. διέρχομαί τινας ὀνομαστί, id. omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινός καταριθμεῖν, Isocr. omnia pericula, ἐξαριθμεῖν ἅπαντας κινδύνους, id. aopias, ἐξέτασιν ποιοῦμαι, Xenoph.

Digitized by Google

recensio, s. recensus, καταλογος, ου, ὁ, Dem. — i. e. lustratio, ἐξέτασις, ἡ, Thuc.

receptaculum, ὑποδοχή, ἡ, Aristot. aquae, τὸ ἐνδεχόμενον ὕδατος, Joseph. spiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, Al. Aphr.

receptio, ἀποδοχή, ἡ, fugitivorum, τῶν ἀφεστηκότων, Thuc.

receptum, ἀπόσχεσις, ἡ, Dem. Cf. promissum.

receptus, ὑπαγωγή, ἡ, Thoc. receptui cano, ἀναλυτικὸν σημαίνω, Plut.

recessus, ὑπαναχώρησις, ἡ, Dion. Hal. in sedibus, μυχος, ὁ.

recidivus, ἀναπτωσιμος, ον, febrio, ὑποτρεπιαζων πυρετός, Hippocr.

reddo, μετοπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, Hdn. περιπίπτω, id.

recedo, ἀποτίμω, Plut.

recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτόν, Isocr. τὴν ἰσχύν, Plut. exsulem, προσδέχομαι φυγάδα, Isocr. aliquos in urbem, εἰσφέρομαι τινα εἰς τὴν πόλιν, Dem. crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, id. me in castra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολήν, Diod. Sic. — i. e. polliceor. Cf. polliceor.

reciprocatio, ἀντιστροφή, ἡ, παλινδρομία, ἡ.

reciproco, ἀντιστρέφω, Aristot. cursum, παλινδρομεω, Plot.

reciprocus, ἀντιστροφος, ον, παλινδρομος, ον, Lucrt.

recisio, ἀπότμησις, ἡ.

recitatio, ἀνάγνωσις, ἡ, tabulae, τοῦ γραμματείου, Dem.

recitator, ἀναγνώστης, ὁ.

recito, ἀναγιγνώσκω, alicui libellum, βίβλον τινί, Dem. poemata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, Lucian. recitare locum ex aliquo Poeta oblectationis gratia, ῥᾴσιν νικᾶν, Theophr.

reclamo, ἀντιβοάω, quasi testis, ἀντιμαρτυρέω, Plut.

reclinis, ἀνακλινόμενος, ένος, ενον.

recline, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκώνος, Lucian.

rechvis, ἀνάκλιτος, ον, Hesych.

recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, Xenoph.

recognitio, ἀνάγνωσις, ἡ, judicialis, διαψήφισις, ἡ, Dem. sigilli, ἡ ἀνάγνωσις τῆς σφραγῖδος, Herodian.

recognosco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, Herodian. scriptum, qua manu sit consratum, ἀναγιγνώσκω τὸ γεγραμμένον, id.

recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχύν, Plut. me, ἐμαυτόν, Isocr.

reconciliabilis, καταλλακτικός, Aristot.

reconciliatio, διαλλαγή, ἡ, Dem. καταλλαγή, ἡ, idem.

reconciliator, διαλλακτής, ὁ, Dem.

reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, Aristot. aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, Isocr. τὰς πόλεις ἀλλήλαις, Plut. regi, τῷ βασιλεῖ, Thuc. aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, Isocrat. reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, Isocr. τινί, id.

reconcinno, ἐπισκευάζω, Strabo.

reconditus, ἀποκεκρυμμένος, Dem. ἀπόκρυφος, ον, Plut.

recondo, κρύπτω, κατακρύπτω, ἀποκρύπτω. 2) in pecu s. in thesauro, ἀποτίθημι, ἀποθησαυρίζω, ἀποταμιεύομαι.

recordatio, ἀνάμνησις, ἡ, Aristot.

recordor, μέμνημαι, alicujus, τινός, Isocr. περί τινος, id. τί, Dem. ἀναμιμνήσκομαί τι, Isocr. περί τι, Plato. μνείαν ποιοῦμαί τινος, Isocr. περί τινος, id. recordari facia, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, Luc. Cf. commonefacio.

recrestio, ἀναψυχή, ἡ, Plato. ex morbo, ἀνάληψις, ἡ, Cebes.

recrementum, σκωρία, ἡ, Diosc.

recreo, ἀναψύχω, cibo et potu, σίτῳ καὶ ποτῷ, Chrys. ἀνάπαυω τινά, Xenoph.

recrear e morbo, ἀναπαύομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, Diosc. ἐκ νόσου, Galen. ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, Dem.

recresco, ἀναφύομαι, Plut.

recriminatio, ἀντέγκλημα, τό, Quinctil.

recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινί, Dem.

recrudesco, ἐξωμόομαι.

recta, εὐθύ, Thuc. ducere aliquem Babylonem, εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, Xen. recta via, εὐθὺ τῆς ὁδοῦ, Lucian.

recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, Dem. et convenienter judicare, καὶ κρίνειν τὰ πρέποντα, idem. facere, καλῶς καὶ κρίνοντας πράττειν, id.

rectio, ἐπιστασία, ἡ, Plut.

rectitudo, ὀρθότης, ἡ, Plato.

rector, ἐπιστάτης, ὁ, Xenoph. δίοικος, ὁ, Plut. gymnasii s. scholae, γυμνασιάρχης, ὁ, Aeschin. Academiae, Ἀκαδημιάρχης, ὁ.

rectus, ὀρθός, incedo, βαδίζω, Plut. linea, ὀρθὴ γραμμή, Aristot. angulus, ὀρθή γωνία, Eucl.

recubo, ἀνάκειμαι, Thuc.

recudo, ἀνακολάπτω

recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, Thoc.

recuperatio, ἀνάκτησις, ἡ.

recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τί, Isocrat. imperium, πάλιν τὴν ἀρχήν, id. πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, Plato. ἀναλαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, Isocr. ἀναπτόμαι τὴν ἀρχήν, Aelian. facultates, ἀναλαμβάνω τὰς οὐσίας, id. aliquid ab aliquo, τί παρά τινος, Dem.

recurro, ἀναστρέφω, Polyb. παλινδρομέω, Lucian.

recursus, ὁδός, ἀνοδός, ἡ.

recusatio, ἀποκνησις, ἡ, παραίτησις, ἡ, Plato

recuso, ἀποκνέω, aliquid, τινός, Basil. ἀναδύομαί τι, Lucian. munus, ἀξιόομαι χρείαν τινά, Dem. licet, ἀκκίζομαι, Lucian.

recutitus, ἀποκολουμμένος, ὁ.

redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινά, Aristot.

redarguo, διελέγχω, aliquem, τινά, Lucian. aliquid, ἐλέγχω τι, Plut.

redargutio, ἔλεγξις, ἡ.

redditio, ἀπόδοσις, ἡ.

reddo, ἀποδίδωμι, corpus terrae, τὸ σῶμα τῇ γῇ, Xen. mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θάνατον τινος ζηλωτότερον, Isocr. alicui honorem, ἀνατίθεμί τινι τιμήν, Aristot. injuriam, τὴν ὕβριν, Lucian. literas, ἀποδίδωμι γράμματα, Dion. Hal.

redemtio, λύτρωσις, ἡ, ἀπολύτρωσις, ἡ, redemtionis pretium, λύτρον, τό, Dem.

redemtor, λυτρωτής, ὁ.

redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, Dem. ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας, id. domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἶκον, id. ἀφίκομαι οἴκαδε, Lucian. a Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος πάλιν ἀναστρέψας, id. domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, id. ad institutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἐπίδοσιν, Isocr. ad demonstrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, Dem. eo, unde digressus sum, ἐπάνειμι εἰς ταύτας ὅθεν ἐξέβην, Xen. ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβαν, Plato. Delphis, ἐκ Δελφῶν, Plut. eodem die, ἀπαθημερίζω, Xen. ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, Aeschin. ad ingenium, ad mores, ἅπερ φερόμενος εἰς τὸν ἐμαυτοῦ φύσιν, id. ad senam incolam, ἀναχωρέω, Xenoph.

redibitio, ἀποδίδωμι, Dem.

redibitus, ἀναγωγή, ἡ, Plato.

redigo, περιίστημι, aliquem ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, Herodian. hostes callidate in servitutem, δουλοῦν πολεμίους ἀπάτῃ, Plut. insulam in servitutem regis, καταδουλόω νήσου τῷ βασιλεῖ, Isocr. liberos et conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, Thuc. in potestatem regionem, ὑποτάττω χώραν, Hdn. aliquid, ὑφ' ἐμαυτὸν ποιοῦμαί τι, Isocr. civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, Dem

rediculum, ταινία, ἡ, Plato.

rediuto, ἀνάδεω, aurea corona, χρυσῷ στεφανόω, Thuc. caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, Lucian.

redimo, λυτρόομαι, ἀπολυτρόομαι, λύομαι, ἐξαγοράζω, redimo captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, Aristot. aliquem vigiti sex minis, λύομαι τινα ἕξ καὶ εἴκοσι μνῶν, Dem.

redintegratio, ἀποκατάστασις, ἡ, Greg. ἀνανέωσις, ἡ, Athen.

redintegro, ἀποκαθίστημι, Herodian. pugnam, ἀναστήσω τὴν μάχην, idem

reditio, s. reditus, ἐπάνοδος, ἡ, Plut. ἀνακομιδή, ἡ, id. ἀνονόστησις, ἡ, Arr. — i. e. proventus, πρόσοδος, ἡ, Dem. πρόσοδοι, τά, Diod. Hal. exsulum in patriam, ἡ ἐπάνοδος τῶν φευγόντων, Dem in gratiam, διαλλαγή, ἡ, id. καταλλαγή, ἡ, Isocr.

reduleo, ἀπόζω, aliquid, τινός, Diosc.

reduco, ἀπάγω, exules in patriam, τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, Plato. urbem in pristin m statum, κατάγω πάλιν εἰς ἑαυτήν, Plut. aliquem domum, ἄγω τινὰ ἐπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, Aelian.

reductio, ἀναγωγή, ἡ, Aristot.

redundanter, πλεονασταστικῶς, περισσῶς.

redundantia, s redundatio, πλεονασμός, ὁ, Plut.

redundo, πλεονάζω, aliquo re, τινός, Galen. τινί, Thuc. πυρίσσοιν τινός, Lucian.

reduvia, παρωνυχία, ἡ, Aegin.

redux, κατάγωγος, ον, ὁ, Plut. κατελθών, ὁ, Isocr. κατιών, ὁ, id.

refectio, ἐπισκευή, ἡ, Dem.

refello, ἀνασκευάζω, Aristot. aliquem, διελέγχω τινά, Naz. sententiam, ἀνατρέπω γνώμην, Thuc.

refertio, ἐμπλήθω, aliquid aliquo re, τί τινος, Plat. cf. compleo.

referio, ἀντιτύπτω, Aristoph.

refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen. aliquid ad senatum, ἀναφέρω τι εἰς τὸν πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, Aristot. aliquem inter aliquos, τιθεμαι τινα εἰς τινας, Dem inter deos, ἀναγω τινὰ εἰς θεούς, Isocr. malum, ἀποφέρω κακόν, Xen. ἀγγελλω κακόν, Dem. gratiam, ἀποτίνω, Xen. alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, Isocr. alicui ali-

Digitized by Google

quid sceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, Isocr. τὴν χαρὰν ἀνάστα τινί, Plut. in acta aliquid, ἀναγράφομαί τι, Bud. consilia ad aliquid, συντείνω εἴς τι, Dem. κατευθύνω τι πρός τι, Plut. pedem, ἀναπαίζω εἰς τοὐπίσω, Herodian.

refert, διαφέρει, hoc tua, τοῦτό σοι, Plato. mea nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, Aelian. cf. interest.

reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τί, Strabo. ἐπισκευάζω τι, Isocr. moroe, ἀναπαχίζω, Xen. — i. e. recreo, cf. recreo.

reflectu, ἀναλάμπω, Philo. ἀναλάω, Lucian.

reflexio, ἀνάκλασις, ἡ, ἀνάκαμψις, ἡ.

refloreo, ἀνανθέω, Plato.

refluo, ἀναῤῥέω.

refluxus, ἀνάῤῥοια, ἡ, Athen.

refocillo, ἀναπτόμαι, Gal. Cf. recreo.

reformatio, ἀνάκλασις, ἡ, Gregor.

reformidatio, φόβος, ὁ, Dem. ἀῤῥωδία, ἡ, Thuc.

reformido, ἀῤῥωδία, potentiam alicujus, δύναμίν τινος, Dem. περί τινι, Thuc. Cf. metuo.

reformo, ἀναπλάσσω, Gregor.

refoveo, ἀνεθάλπω, conf. recreo.

refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινί, Xen. dictis, ἀντερῶ τοῖς εἰρημένοις, Dem. Cf. contradico.

refrenatio, ἀνοχωνισμός, ὁ.

refreno, ἀναχαιτίζω, Philo. ἀναστέλλω, Lucian.

refrigeratio, ἀνάψυξις, ἡ, ἔμψυξις, ἡ, περίψυξις, ἡ, ψυγμός, ὁ, ἀνάψυχή, ἡ.

refrigero, ἀναψύχω, ἀπαψύχω, Athen. ἐμψύχω, Galen. καταψύχω, Plato.

refrigesco, ἀναψύχομαι, Aristot.

refringo, ἀνακλάω, Luc.

refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Isocr. Cf. confugio.

refugium, καταφυγή, ἡ, Isocr. nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, Id. habere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, Id. juvenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον, Lucian.

refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, Xenoph.

refundo, ἀνυχέω, Gregor.

refutatio, ἀνασκευή, ἡ, Aristot.

refuto, ἀνασκευάζομαι, Gregor. calumniam, ἀπολύομαι διαβολήν, Plato. διαλύομαι διαβολήν, Isocr. conf refello.

regaliter, βασιλικῶς, Isocr.

regalis, βασιλικός, Isocr.

regeneratio, ἀναγέννησις, ἡ, παλιγγενεσία, ἡ.

regenero, ἀναγεννάω.

regermino, ἀναβλαστάνω, Plato.

regero, ἀναφορίζω, Xen. Cf. refero.

regia, βασίλειον, τό, ut plur. βασίλεια, τά, Xenoph.

regie, βασιλικῶς, Isocr.

regigno, ἀναγεννάω.

regimen, ἐπιστασία, ἡ, Plut.

regina, βασίλισσα, ἡ, Plut. βασίλεια, ἡ.

regio, χώρα, ἡ, Dem. fertilis, ἀγαθή, Xen. quae colitur, et seritur, ἐργάσιμος, Id. caeli, κλίμα, ατος, τό, Aristot. e regione, ἀντία, Herodot. ἐξ ἐναντίας, Aristot. καταντικρύ, Thuc.

regius, βασιλικός, Isocr.

regno, βασιλεύω, in Acia, Ἀσίας, Dem. ἐν Ἀσίᾳ, Id. Cf. dominor, impero.

regnum, βασιλεία, ἡ, Dem. maximum, μεγίστη, Isocr. tutissimum, ἐσφαλεστάτη, Id. peternum, παντοίη, id. constituere, καθίστασθαι βασιλείαν, Isocr. comparare sibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, Dem parare pulcerrima, στήσασθαι κάλλιστα, Isocr. occupare, λαμβάνειν, Id. poteroum suscipere, παντοίην σφαλλομβάνειν, Id. tenere, ἔχειν, Id. opti oe administrare, διοικεῖν ἄριστα, Id. tueri, διαφυλάττειν, Id. praeclarum, tutum esse, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, Id. conservare, διασῴζειν, Isocr. aripare alicui, ἀφαιρεῖν τινι, Id. amittare, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, Id.

rego, ἱστάνω, aliquid, τινί, Plut. τινός, Xen. civitatem, διοικεῖν πόλιν, Isocr. domum, οἰκονομεῖν οἶκον, Xenoph. Cf. administro, guberno.

regredior, ἐπανέρχομαι, ἀνακωρέω, ἐπαναστρέφω, ὑπαχωρέω, ἀνάγω, ἄνειμι.

regressio, v. regressus.

regressus, us, ἄνοδος, ἡ, ἐπάνοδος, ἡ, κάθοδος, ἡ, ὑποστροφή, ἡ, ὑποτροπή, ἡ, ὑπαχώρησις, ἡ, ἀναχώρησις, ἡ.

regula, κανών, ὁ, Aeschin.

regularis, κανονικός, ἡ, όν.

regulus, βασιλίσκος, ὁ, Athen. βασιλείδιον, τό, Plut.

regusto, ἀναγεύομαι, πάλιν γεύομαι.

reiteratio, ἀνάληψις, ἡ.

rejectaneus, s. rejiculus, ἀπόβλητος, ον, ἀπεδοκιμασμένος, ἀπωρεγγμένος.

rejectio, s. rejectus, ἀπόβολή, ἡ, Plato. sanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, Diosc.

rejicio, ἀπεβάλλω, Plut. Conf. repudio, in posterum dicto, ἀναβάλλομαί τι εἰς τὸν ὕστερον, Dem. Conf. differo, culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, Isocr. αἰτίαν τρέπω εἴς τινα, Plot. aliquid ad senatum, ἀνάγω τι πρός τὴν σύγκλητον, sanguinem, ἀνάγω αἷμα, Galen.

rejiculus, v. rejectaneus.

relabor, μεταπίπτω, Dem. Cf. recido.

relatio, διήγησις, ἡ, cf. narratio.

relaxatio, ἀνακαλασμός, ὁ.

relaxativus, ἀνακαλαστικός, Diosc.

relaxo, ἀνακαλάω, chordam, χορδήν, Philo. animum, ἀνίημι τὴν ψυχήν, Athen. alvum, λαπάζω τὴν κοιλίαν.

relegatio, ἐξορισμός, ὁ, Dion. Hal. Cf. exsilium.

relego, as, ἀπεστέλλω, aliquem, τινά, Aeschin. in exsilium, ἐξαστρακίζω, Plut. ad certum tempus, ἐστρακίζω καὶ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ὡρισμένον, Aristot. Cf. exsilium.

relego, ie, ἀναγιγνώσκω, Xen.

relevo, κουφίζω, Herodian. aliquem spe, ἐπικουφίζω τινὰ ἐλπίδι, Xenoph.

relictio, ἀπόλειψις, ἡ, Dem.

religatio, ἀνάδεσις, ἡ, Lucian.

religio, ἱερά, τά, Dem. θεία, τά, Id. εὐσέβεια, ἡ, Id. ἡ εὐσέβεια καὶ περὶ θεὸν δεισιδαιμονία, Isocr. religioni duco, s. habeo, ἐνθυμοῦμαι πυθέσθαι, Herodot. ἐντείνομαι, Dion. Hal. religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, Id.

religiose, εὐσεβῶς, Dem. colo Deum, εὐσεβῶ τὰ πρὸς τὸν θεόν, Isocr.

religiosus, εὐσεβής, ές, Demosth. cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν, Isocr.

religo, ἀνάδω, aliquid ad aliquid, τί πρός τι, Plut.

relino, ἀνοχέω, dolium, ἀνοίγω πίθον, Plut.

relinquo, καταλείπω, aliquem, τινα, Isocr. ἀπολείπω τινα, Xen. ordinem, ἐκλείπω τάξιν. Plut. posterie immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, Isocr.

reliquiae, λεῖμμα, τό, περίλειμμα, τό, καταλείμμα, τό, λείψανον, τό, it. λείψανα, τά, ὑπόλοιπα, τά, reliquiae sanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, Zonar.

reliquus, λοιπός, Xen. ἐπίλοιπος, ον, Dem. reliquum est, λοιπόν ἐστι, Isocr. ὑπολείπεται, Dem. nihil est adversoris, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, Isocr. reliquum sibi nihil od nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀλκίας ἀπολέλοιπε, in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, Dem.

reluceo, ἀναλάμπω, Xen.

reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, Alex. Aphr ἀντιαγωνίζομαι, Thuc.

remando, is, ἀναπηρυκάομαι, Athen.

remoneo, ὑπομένω, Dion. Hal.

remansio, ὑπομονή, ἡ, Dion. Hal.

remedium, θεραπεία, ἡ, Dem. ἀλέξημα, τό, Strabo. praesentissimum, φάρμακον συνεκτικώτατον, nivie, ἐπιστόμωμα τῆς χιόνος, Xer.

rematior, ἀναμετρέω.

remex, ἐρέτης, ὁ, Plut ἐλατής, ὁ.

remigatio, s. remigium, ἐρεσία, ἡ, Polyb.

remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, Dion. Hal.

reminiscentia, ἀνάμνησις, ἡ.

reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι, alicujus, τί, Isocr. μιμνήσκομαί τινος, Xenoph. Conf. memini, recordor.

remisce, ἀνίστω, ἀνιμίνω, — i. e. dissolute, ἐκλελυμένος, Isocr.

remissio, ἄνεσις, ἡ, ἄφεσις, ἡ, πάρεσις, ἡ, ἀνακαλασμός, ὁ. 2) remisso, ut tributi, poenae, ἄνεσις, ἡ, ἄχτισις, ἡ, συγγνώμη, ἡ, ἔνδοσις, ἡ, μείωσις, ἡ, remissio debiti, ἔκθεσις, ἡ. 3) remissio animi, πραότης, ἡ, κατάστολή, ἡ, σωφροσύνη, ἡ, ῥαστώνη, ἡ.

remitto, ἀνιέμαι, ἀνιέμαι. 2) ἀνίημι, ἀφίημί τινί τι, ἀπαλλάττω τινὰ τινος, ἀπολύω τινὰ τινος, fraene, τοὺς ἡνιόχους χαλάω c. μεθίημι, alicui crimen, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, Plut. συγγνώμην ἔχω τινί τινος, Isocr. debitum, ἀφίημί τινι τὰ ἀφειλήμα, remittitur aliquid mihi, συγγνώμης τυγχάνω τινός. 3) intrans. remittit luctae, ἡ ἀκμὴ τοῦ πόνου ἀπομαραίνεται, Aelian.

remolleseo, ἀναμαλάττομαι, Suid.

remollio, ἀναμαλάττω.

remora, ἀπόχη, ἡ, Nae. ἀναβολή, ἡ, Eustath. piscis, ἐχενηΐς, ἡ.

remordeo, ἀνιδάκνω.

remoror, ἀναβάλλομαι, Dem. aliquid, ἐφίστημί τι, Plut. eliquem aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ ἐν τινος, Dem. κατέχω τινὰ τινι, Isocr.

remotio, ἀπόκινησις, εως, ἡ.

removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον, Pandect. aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, Dem. aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, Plut. ἀπελαύνω τινὰ τινος, Dem.

remotus, μακρός, ὁ, ά, ὁν, ab aliqua re, πόρρω ὢν τινος, Isocr.

remuneratio, ἀντίδωρα, ἡ, Aristot.

remunero, c. remuneror, ἀντευεργετέω, Xen. aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ, Chrys. τινὰ δώρῳ. Xen. aliquem ob justitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, Lucian.

remus, κώπη, ἡ, Thuc.

ren, νεφρός, ὁ, Aristot.

renascor, ἀναφύομαι, Plut.

renideo, ἀποστίλβω.

Digitized by Google

renitor, ἀντερείδω, alicui, τινί, Plut. ἐνίστασθαί τινι, idem.

renovatio, ἀνακαίνωσις, ἡ, ἐγκαίνισις, ἡ, ἀνακαινισμός, οῦ, ὁ, - ἀνανέωσις, ἡ, - ἀνασκευή, ἡ, ἐπισκευή, ἡ, ἀποκατάστασις, ἡ.

renovo, ἀνανεοῦμαι, vetera hospitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, Isocr. orationem, ἀνανεοῦμαι λόγον, Plato. καινοποιεῖν τι, Plut. odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, Isocr. veterem inimicitiam, καινὸν τὸν παλαιὸν ἐχθρὸν, Philo.

renumero, ἐπαναριθμέω.

renuncio, ἀπαγγελλω, ἀπῴδω, Dem.

renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τί αὐθήμερον, Dem. alicui aliquid, τί τινι, Xen. προσαγγέλλω τί τινι, Dem. εἰσαγγέλλω τι πρός τινα, Plut.

renuo, ἀνανεύω, Plato. Cf. recuso.

reor, νομίζω, Dem. Cf. puto, arbitror.

repages, s. repagulum, μοχλός, ὁ, Thue.

reparabilis, ἐπισκευαστός, Plato.

reparatio, ἐπισκευή, ῆς, ἡ, Dem.

reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδοὺς, Dem. vires amissas, ἀναπαλαίω τὴν δύναμιν ἀφῃρημένην, Galen.

repastinatio, βωλοστροφία, ἡ, Gaze.

repastino, βωλοστροφέω.

repello, ἀπελαύνω, ab ara, τοῦ βωμοῦ, Lucian. aliquem, ἀπαθίω τινά, Dem. παρωθεῖν τινά, idem. aliquem a disputatione de pace, λόγων τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, id. hostem, ἀπωθοῦμαι τὸν πολέμιον, Dem. Cf. arceo.

rependa, ἀντισταθμίζω, aliquid pro aliquo, τί πρό τινος, Basil. eum foenore, ἀμείβομαι σὺν ἐπικαρπίᾳ, Chrys. injuriam, ἀντεπωδίδωμι ὕβριν, Aristot.

repente, ἐξαίφνης, Dem. ἐξάπινα, idem. αἰφνίδιον, Plut. ἄφνω, idem. ἐξαπιναίως, Thue.

repentinus, αἰφνίδιος, ία, ον, Plut. ἐξαπίνα ος, ον, Xen.

repercussio, ἀντιτυπία, ἡ, ἀντιωσή, ἡ, Plut.

reperentio, ἀντιτυπέω, Lucian. ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.

reperio, εὑρίσκω, Dem. Cf. invenio.

repertor, i. q. inventor.

repetitio, ἀπαίτησις, ἡ, Dem. - i. e. iteratio, ἀνάληψις, ἡ, ἐπανάληψις, ἡ, Hermog. dictorum, ἀνακεφαλαίωσις, ἡ, Dion. Hal.

repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινος, Lucian animo, ἀναπολῶ τι αὐτὰ νοῦν, Dion Hal. aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, Plato. ἀπ' ἀρχῆς, Aristot. orationem altius, ἀνατείνω τὸν λόγον ἄνω, Chrys. ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, Dion. Hal.

repleo, ἀναμεστόω, Aristoph. urbem infamia, ἀνατλήθω πόλιν πονηρᾷ δόξῃ, Dem. Cf. compleo.

replicatio, ἀνάστιξις, ἡ.

replico, ἀναστρέφω, aliquid, τί, Philo.

repo, ἑρπύζω, super mensam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Laert.

repono, ἀνατίθημι, Aristot. in vas, ἀνατίθημι εἰς ἀγγεῖον, Dioec. in numero deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς θεοὺς, Isocr e regione, ἀντιπρόσωπόν τινι κατακλίνω, Aelian. mihi frumentum, ἀποτιμῶμαι ἐμαυτῷ τοὺς πυροὺς, id. in me opem meam, ἐμαυτῷ κτίζομαι, Plat.

reporto, ἀπακομίζω, aliquid, τί, Xen. eodem ab aliqua re, αὐθαιμὶν ἐκ τινος, Isocr. εὐκλείας τυγχάνω, Dem.

reposco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινος, Chrys. pecuniam, ἀπαιτεῖν τὰ χρήματα, Thue. ad poenam, ἐξαιτεῖν ἐπὶ τιμωρίᾳ, Plut. Cf. repeto.

repositorium, ἀποθήκη, ἡ, Thue. θήκη, ἡ, id. ταμιεῖον, τό, Plut.

repotia, ἐπαυλία, τά, v. p. v.

repraesentatio, ὑποτύπωσις, ἡ, παρίστασις, ἡ.

repraesento, παρίστημι, Dion. Hal. spectatoribus, ἐπιδείκνυμι τοῖς θεαταῖς, Lucian. aliquem, εἰσάγω τινά, Dem. res, ac si gestae ita essent, δείκνυμι τὰ ἐφεξῆς, ὡς ἐφεξῆς, Achill Tat.

reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, Plato. ἐπιλαμβάνομαι, Lucian. - i.e. culpo, καταμέμφομαι, Dion. Hal. peccata, ἐπιτιμῶ τοῖς ἁμαρτανομένοις, Isocr. amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, idem. alium, ψέγω ἕτερον, Plut. μέμφομαι ἑτέρῳ, Dem. Cf. criminor, arguo.

reprehensio, ἐπίπληξις, ἡ, ἐπιτίμησις, ἡ, μέμψις, ἡ, ἔλεγχος, ὁ, ψόγος, ὁ.

reprehensor, ἐπιπλήκτης, ὁ, Isocr. φιλοτιμητής, ὁ, Dem.

reprimo, ἐφίστημι, Plut. irum, κατέχω τὴν ὀργήν, Aristot. aliquem, στέλλω τινά, Plut. linguam, κρατεῖν τῆς γλώττης, idem. aliquem, ne faciat, παύω τινὰ μὴ ποιεῖν, Thue.

reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, Isocr. aliquem, ἀδοκιμάζω τινά, aliquid, τί, Plut.

reptilis, ἑρπετός, ἑρπυστικός.

repudiatio, ἀποπομπή, ἡ, Poll. ἀπόπεμψις, ἡ, Dem.

repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, Plut. - i. e. reprobo, cf. reprobo.

repudium, ἀποπομπή, ἡ, ἀπόπεμψις, ἡ, ἀποστάσιον, τό, ἡ τοῦ γάμου διάλυσις, libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, N. T. γράμμα ἀπολυτίου, Theophyl.

repuerasco, ἀνανηπιόομαι, ἀνανηπιοῦμαι.

repugnanter, ἐναντίως, Aristot.

repugnantia, ἀντιλογία, ἡ, ἐναντιολογία, ἡ, ἀντιλοιδία, ἡ, ἐναντίωμα, τό, ἐναντιότης, ἡ, repugnantia rerum, ἀντιπαθεια, ἡ, Plinius.

repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινί τίς τι, Thue. alicui, ἀντιμαχόμαι τινι, Al. Aphr. ἀντικαθίσταμαι τινι, Thue. ἀντίεσμαι τινι, Aristot. ἀντιτάττομαι τινι, Xenoph.

repullulasco, s. repullulo, ἀναβλαστάνω, Plato.

repulsa, ἀποχειροτονία, ἡ, Dem. repulsam fero, ἀποδοκιμάζομαι, Xen. alicujus, ἀπελαύνομαι τινος, Isocr. in nuptiis, τοῦ γάμου, Dem. nullam ferre ab aliquo, οὐκ ἀτυχεῖν τι ὑπ τινος, Aelian.

repurgatio, ἀποκάθαρσις, ἡ, Thue.

reputatio, ὑπόλογος, ὁ, ὑπολογισμός, ὁ. 2) λογισμός, ὁ, διαλογισμός, ὁ, σκέψις, ἡ, βουλευσις, ἡ, ἔννοια, ἡ.

reputo, ἐπλογίζομαι, Dem. res, λογίζομαι τὰ πράγματα, Dem. aliquid eum aequitate, ἐπισκοπῶ τι δικαίως, id. Conf. considero.

requies, i. q. quies.

requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἐκ τινος, Lucian. Cf. quiesco.

requiro, ἀνεζητέω, aliquid, τί, Plut. Cf. quero.

res, πρᾶγμα, τό, Dem. ἔργον, τό, id. adversae, δυστυχία, ἡ, Isocr. bellicae, τὰ τοῦ πολέμου, Xenoph fortuitae, τὰ παρὰ τὴν τύχης δοθέντα, Lucian. controversae, ἀμφισβητούμενα, τά, Dem. familiaris, οἰκία, ἡ, Dem. οἰκεῖα, τά, idem. gestae, πεπραγμένα, τά, Dem. praeclare gestae, τὰ καλῶς πραχθέντα, Isocr. male geritur, τὰ πράγματα φέρεται κακῶς, Xen. sacrae, ὅσια, ων, τά, Dem re ipsa expertus et edoctus, ἔργῳ πεπειραθεὶς καὶ διδαχθεὶς, Dem. res ipsa indicat, αὐτό τό ἔργον τοῦτο δηλοῖ, idem. verbis et re, λόγῳ καὶ ἔργῳ, Isocr. rem eom aliqua habere, ἀμιλεῖν τινι, Aelian. e re nata, ἐν παρατυχόντι, Thue. non ab re, οὐκ ἀπικόνως, Lucian. res publica, v. respublica.

resalutatio, ἀντασπασμός, ὁ.

resaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινά, Plato. ἀντιδεξιοῦμαί τινα, Xen.

resarcio, ἀκέομαι, aliquid, τί, Luc.

rescisco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, Plato.

rescribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα, Jul. Apost.

resectio, ἀποτομή, ἡ.

resegmen, ἀποτμημα, τό, Hesych.

resero, ἀνοίγω, Xenoph. Cf. aperio.

reservo, διαφυλάττω, Xen.

reses, σχολαῖος, cf. piger.

resideo, καθίζομαι, super aliquid, ἐπί τι, Isocr. καθίζομαι ἐπί τι, Thucyd. apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμόν, idem.

residia, ἀργία, ἡ, Dem. Cf. Pigritia.

residuus, λοιπός, Cf. reliquus.

resigno, ἀποσφραγίζω, Laert. epistolam, ἀπολύομαι ἐπιστολήν, Plut.

resilia, ἀναπηδάω, Aristoph.

resino, ῥητίνω, ἡ, Gal.

resinaceus, s. resinosus, ῥητινώδης, ες, Diose.

resipio, s. resipisco, μετανοέω. Xen.

resisto, ἐφίστομαι, Synes. alicui, ἀντιφάττομαί τινι, Xen. ἐναντιοῦμαί τινι, Thue. Cf. repugno.

resolutio, ἀνάλυσις, ἡ, Athen.

resolutorius, ἀναλυτικός, Aristot.

resolvo, ἀναλύω τι, Aristot. καταλύω τι, Thue.

resonabilis, ἀναθεγγόμενος.

resonantia, ἠχώ, - οῦς, ἡ, Al. Aphr. ἀνάχημα, τό, Basil.

resono, ἀντηχέω, Julian. Apost.

resorbeo, ἀναῤῥοφέω.

respectus, ου, ἐπίσκεψις, ἡ.

respicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, πρός τινα, Aeschin. ad aliquid, ἀφορᾶν εἴς τι, Plato.

respiretio, ἀναπνευσις, ἡ, Aristot. ἀναπνοή, ἡ, Plato.

respiro, ἀναπνέω, Plato. — i. e. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, Isocr.

respondeo, ἀποκρίνομαι, alicui, τινί, Dem. ad aliquid, πρός τι, id. ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, id. expedite et simpliciter, ἀποκρίνομαι ῥαδίως καὶ ἁπλῶς, Dem. summa cum aequitate et verissime, δικαιότατον καὶ ἀληθέστατόν τι, id. temperate et leniter, μετρίως, Xenoph. pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπέρ τινος, Isocr. objectioni, ἀπαντῶν τοῖς εἰρημένοις, id.

responsio, s. responsum, ἀπόκρισις, ἡ, justa et utilis, δικαία καὶ συμφέρουσα, Dem. responsum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, Dem.

respublica, πολιτεία, ἡ, Dem. κοινά, τά, id. reipublicam constituere, πολι-

Digitized by Google

τείων καθίστασθαι, id. accedere ad rempublicam, προσέρχεσθαι πρός τὰ κοινά, id. optime administrare sive gubernare rempublicam, κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν, id. πράττειν τὰ κοινά, id.

respuo, ἀπωστέω, Eurip.

restagno, λιμνάζω, Basil.

restauro, ἐπανορθόω, aliquid, τί, Plata.

resticula, σχοινίον, τό, Plut.

restinctio, ἀπόσβεσις, ἡ, σβέσις, ἡ, Aristot.

restim, καλωστρόφος, ὁ, Plut.

restis, σχοῖνος, ὁ (ap. seriores etiam σχοῖνος, ἡ), κάλως, ω, ὁ.

restituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. in pristinum dignitatis gradum, πρόσω τινὸς τὴν αὐτὴν δόξαν, Isocr. in statum antiquum, s. integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, Aristot. in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, Thuc. collapsam rempublicam, ἐπανορθοῦσθαι τὴν πολιτείαν, Aristot. κατορθοῦν τὴν πόλιν, Isocr.

restitutio, ἀποκατάστασις, ἡ, Greg.

resto, ὑπολείπομαι, Thuc. restat, λοιπόν, sc. ἐστί, Isocr. quod restat, λοιπόν, τό.

restringo, κατασταλάω.

resumo, ἀναλαμβάνω, cf. recipio.

resuo, ἀναῤῥάπτω.

resupinatio, ὑπτίασμα, τό, Aeschyl.

resupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτόν, Lucian.

resupinus, ὕπτιος, Lucian. sum, ἐξυπτιάζω, Aristot.

resurgo, ἀνίστημαι, Plut.

resurrectio, ἀνάστασις, ἡ, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. ἔγερσις, ἡ, Ibid. resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, Naz.

resuscito, ἀνεγείρω, Dem.

retardatio, ἀναβολή, ἡ, μέλλησις, ἡ, Thuc. μέλλημα, τό, Aeschin.

retardo, βραδύνω, Hdn. Cf. remoror, differo.

rete, venatorium et piscatorium, δίκτυον, τό, piscatorium, ἀμφίβληστρον, τό, σαγήνη, ἡ, venatorium, λίνον, τό, in universum, ἄρκυς, ἡ, retia tendo, ἐκτείνω τὰ ζίστρα, ἀνάπτω δίκτυα.

retego, ἀνακαλύπτω, Dion. Hal.

retentio, ἐπίσχεσις, ἡ.

retexo, ἀνυφαίνω.

reticentia, ἐγκρυβία, ἡ, Plut. ἐγκαλυψία, ἡ, Luc.

reticeo, σιωπάω, aliquid, τί, Laert. ἀπαιωπάω τι, Lucian. κατασιωπάω τι, Aristot.

reticulum, δικτύδιον, τό, — i. e. vitta mollebris, κεκρυφάλος, ὁ, Lucian.

retinaculum, ὄχος, ὁ, ἔχμα, τό, retinacula navis, πείσματα, τά, πρυμνήσια, τά.

retineo, κατέχω, aliquem, τινά, Plato. apud me, σύνεχε, Dion. Hal.

retorqueo, ἀναστρέφω, Eurip. aliquid, ἀναστρέφω τι, Thuc.

retractatio, ἐπανόρθωσις, ἡ, Dem. παλιλλογία, ἡ, Theophr. — i. e. palinodia, παλινῳδία, ἡ, Isocr.

retractio, ἀνθελκή, ἡ, Plut.

retracto, ἀναπραγματεύομαι, — i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω, Lucian.

retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τί πρός ἐμέ, Herodot. manum, ἀνασπάω σάλον τὴν χεῖρα, Aristoph.

retribuo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινί τινος, Luc. Conf. reddo.

retributio, ἀνταπόδοσις, ἡ, ἀντίδοσις, ἡ.

retrimentum, τρίμμα, τό, Galen. ἐκτρίμμα, τό, Dioac.

retro, ὀπίσθεν, Xenoph. perrepo, ἀνίσω διεξέρπω, Aristot.

retrocedo, ὑπείκω ἀπίσω, Lucian. ἐπὶ πόδα ἀναστρέφω, id. ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Aristid.

retroeo, e. retrogradior, id. quod retrocedo.

retregredior, ἀναποδίζων, Hdn.

retrorsum, ἐπὶ πόδα, Xen. ἀπόδρομαδόν.

retrudo, ἀνωθέω.

retundo, ἀμβλύνω, Plut.

reus, αἴτιος, ια, ιον, alicujus rei, τινός, Dem. ἔνοχος, ον, τινός, id. reum facere aliquem, ποιεῖν τινα ἔνοχον, id. ὑπεύθυνον, id. se ipsum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον, idem. deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον, id. esse, αἴτιον εἶναι, dimittere, ἀφιέναι, id.

revecho, ἀναπομίζω, Xen. Cf. reporto, refero.

revelatio, ἀνακάλυψις, ἡ, ἀποκάλυψις, ἡ, N. T.

revello, ἀποτίλλω, aliquid, τί, Plut. περιτίλλω, Lucian.

revelo, ἀνακαλύπτω, Synes. ἀποκαλύπτω, Plut.

revenio, i. q. redeo.

revera, ὄντως, Dem. ὡς ἀληθῶς, idem. ἀληθινὸν λόγῳ, Xenoph.

revereendus, αἰδέσιμος, ον, Laert.

reverenter, αἰδημόνως, Xenoph.

reverentia, αἰδώς, ἡ, regis, τοῦ βασιλέως, Plut. dei, ἡ θεοσέβεια περὶ τὸν θεόν, Isocr. αἰδέσιμον, τό, Luc.

revereor, αἰσχύνομαι, deum, θεόν, Dem. patrem, πατέρα, id. senes, αἰδοῦμαι τοὺς πρεσβυτέρους, Xen. aliquem, αἰδῶ ἔχω τινί, id.

reversio, ἀναστροφή, ἡ, Xen. καθοδος, ἡ, Dem. ἀναχώρησις, ἡ, id.

reverto, s. revertor, ἀναστρέφω, ex insula, ἐκ νήσου, Dem. domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, id. in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, id. Cf. redeo.

revincio, ἀναδεσμεύω.

revisceo, ἀναθάλλω.

reviso, ἐπισκέπτομαι, Herodian. ἐπισκοπῶ, Isocr.

revivisco, ἀναβιώ, Lucian. ἀναβιώσκομαι, Plato, ἀναζάω.

revocabilis, ἀνακλητός, ον, Dion.

revocatio, ἀνάκλησις, ἡ, ἀνακλήσεις, ἡ, Galen.

revoco, ἀνακαλέω, ἀνακαλέω, aliquem, τινά, Thuc. in memoriam, ἀνακαλέω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑπομιμνήσκω τινά τινος vel τινά τι, — i. e. retracto accusationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορούμενα, Luc. pedem, ἀναστρέφω, Herodian. — i. e. recanto, παλινῳδέω, Lucian. revocor ad vitam, ἀναβιόομαι, Plato.

revolo, ἀναπτόμαι.

revolubilis, ἀνακυλιστός, ον.

revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυλόω, Damasc. ἀνακυλίω, Lucian. mente, quae dicta sunt, ἀνακυλίω πρός ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, Nsa.

revolutio, ἀνακύλησις, ἡ.

rex, βασιλεύς, ὁ, Xenoph.

rheda, ζεῦγος, τό, Plato. mularis, ἄπενα, ἡ, Poes.

rhedarius, ζευγηλάτης, ὁ.

rhator, ῥήτωρ, ὁ, Dem. σοφιστής, ὁ, Lucian. τεχνογράφος, ὁ, Dion. Hal.

rhetorica, ῥητορική, ἡ, Aristot.

rhetorica, ῥητορικά, Aeschin.

rhetoricus, ῥητορικός, Aristot.

rhinoceros, ῥινόκερως, ὁ, Ael.

rhombus, ῥόμβος, ὁ.

rhonchisso, ῥέγχω, Galen.

rhonchus, ῥόγχος, ὁ, Galen.

rhythmicus, ῥυθμικός, Plut.

rhythmus, ῥυθμός, ὁ, Aristot. ad quem saltant armati, ἐνοπλίος, Xen.

ricinus, κρότων, ὁ, συκοῤῥαιστής, ὁ, Aristot. 2) frutex, κίκι, τό, Diosc.

rictus, χάσμα, τό, χάσμημα, τό, Aristoph.

rideo, γελάω, meeum, ἐμαυτῷ, Xenoph. de aliquo, vel aliqua re, ἐπί τινι, id. valde suaviter, μάλα ἡδύ, Lucian. Cf. risus, it. deridea, irrideo.

ridicule, κατεγελάστως, Xen. γελοίως, Aristot.

ridiculus, γελοῖος, Plato. κατεγέλαστος, ον, Plato sum, καταγελάσομαι, id.

rigatio, δεῦμα, τό.

rigeo, ῥιγόω, Lucian.

rigidus, ῥίγιος, α, ον, Diosc

rigo, δεύω, Suid. ἀναδεύω, Plato.

rigor, ῥῖγος, ους, τό, Xenoph

rima, κλειθρία, ἡ, Luc. ἰνα, ἡ, id.

rimor, ἰχνεύω, Xen. aliquid, ἐξετάζω τι, Isocr.

rimosus, κλειθριώδης, ες.

ringo, s. ringor, τὸν ῥῖνα συστέλλω.

ripa, ὄχθη, ἡ, Plut.

ripula, ὀχθίδιον, τό.

risus, γέλως, ωτος, ὁ, Dem. effusus, χαγχασμός, ὁ, Clem. Alex. γέλως πλατύς, Synes. γέλως περιπετής, Isocr. rem in risum converto, πράγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, Isocr. risum moveo s. concito, γέλωτα παρέχω, Lucian. Plut. γέλωτα κινῶ s. παρασκευάζω, Plato. risum compesco s. teneo, ἀποστέγω γέλωτα, Aristoph. γέλωτα κατέχω, Xen. magnum risum excito, πολὺν γέλωτα ποιῶ, Plato. risus oritur, γίγνεται γέλως, in risum erumpo, ἐκγελάω, ὁρμῶ εἰς γέλωτα, ἐκκαγχάζω, risus sum, καταγελάσομαι, καταγέλαστος γίγνομαι, γέλωτα ἵμερον s. ἱμερόεντα.

rite, κατὰ θεσμόν, ὁσίως, πρεπόντως, εὐπρεπῶς, ἐνόμως.

ritus, θεσμός, ὁ, Dion. Hal. sacri, τελεταί, αἱ, id. θεσμοὶ ἱεροί, Plut. patrii, πάτρια, τά, Demosth. ritu ferarum, θηρῶν θηρίων, Dion. Hal.

rivalis, 1) ὁ ἐν ῥεύσεσι διαιτώμενος. b) ἀντεραστής, ὁ, ἀντίζυλος, ον, ζηλοτυπός, ον, rivales inter se, ἀντερῶντες ἀλλήλοις, Eurip.

rivalitas, ζηλοτυπία, ἡ, Diod. Sic.

rivolus, ῥυακίον, τό, ὁ, μικρός καὶ βραχὺς ὀχετός.

rivus, ῥυαξ, ὁ, sanguinis, αἱμανος, Aristid. equarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Hdn.

rixa, ἔρις, ἔριδος, ἡ, ἰρίδεια, ἡ, ἀτίκος, τό, φιλονεικία, ἡ, cf. contentio, jurgium.

rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινί, Lucian. de aliqua re, περί τινος, Isocr. ἀμφιλέγω τι, Xen. Cf. contendo.

rixosus, ἐριστής, Luc.

Digitized by Google

roboreus, δρύϊνος.
robore, ῥώννυμι, ἐπιῤῥώννυμι, παρέχω ῥώμην s. ἰσχύν s. δύναμιν, ἰσχυροὺς ποιέω.
robur, δρῦς, ἡ, ἡ δρῦς ἄγρια, animi, ἀρετή, ἡ, Dem. corporis, ῥώμη, ἡ, Aristot.
robuste, ἐῤῥωμένως, Dem. εὐρώστως, Idem.
robustus, ἐῤῥωμένος, Dem. εὔρωστος, ον, id. ἰσχυρός, id. nemini robore corporis cedens, οὐδενὸς τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος, idem.
rodo, διατρώγω, Chrys. παρατρώγω, aliquid, τί, Laert.
rogatio, i. e. petitio, δέησις, ἡ, Dem. αἴτησις, ἡ, id. — i. e. interrogatio, ἐρώτημα, τό, Aristot. Cf. preces, petitio, interrogatio.
rogito, πολλὰν δέησιν ποιέομαι.
rogo, δέομαι, Dem. Cf oro, ἐρωτάω, Dem. Cf. interrogo.
rogus, πυρά, ἡ, Plut. πυραιά, ἡ, Laert.
Roma, Ῥώμη, ἡ, Plut.
Romana, Ῥωμαΐστί, Plut.
Romanus, Ῥωμαῖος, Plut. Ῥωμαϊκός, id.
ronchus, v. rhonchus.
roratio, δροσισμός, ὁ.
roro, δροσίζω, ψυχίζω, Athen.
rorulentus, s. roscidus, δροσώδης, ες, ἄνδρωσος, ον.
ros, δρόσος, ἡ, Aristot. δροσία, ἡ, Lucian
ross, ῥόδον, τό, Plut.
rosaceus, ῥόδινος, unguentum, μύρον, Athen.
rosarium, ῥοδών, ὁ, Theophr. ῥοδωνιά, ἡ, Ammon.
roscidus, v. rorulentus.
rosetum, ῥοδωνιά, ᾶς, ἡ, Suid
roseus, ῥόδινος, unguentum, μύρον, Aristot.
rosio, βρῶσις, ἡ, δηγμός, ὁ, δῆγμα, τό, τό πυριτώγνιν.
rosmarinus, λιβανωτίς, ἡ, Diosc.
rostellum, βαμφίδιον, τό, ῥυγχίον, τό, Athen.
rustratus, ῥυγχωτός, navis, ναῦς χαλκήρης, Plut.
rostrum, ῥύγχος, τό, Athen. avis, βάμφος, τό, id. muscae, πρόβοσκις, ἡ, Lucian. navis, ἔμβολον, τό, Polyb. χαλκωμα, τό, Plut. ἀκροστόλιον, τό, Strabo. rostra in foro Romano, ἔμβολα, τά, Dion. Hal.
rota, τροχός, ὁ, Xen. qua aqua hauritur e puteo, τροχιλαία, ἡ, Aristot. τροχιλία, ἡ, Polyb. rota torqueo, τροχίζω, Aristot. contunde, τροχῷ κατάγνυμι.
roto, γυρόω.
rotulo, τροχίσκος, ὁ, Gaza.
rotundatio, στρογγύλωσις, ἡ, σφαίρωμα, τό.
rotunde, στρογγύλως, Plut.
rotunditas, στρογγυλότης, ἡ, περιφέρεια, ἡ, Herodian.
rotundo, στρογγυλόω, Al. Aph.
rotundus, στρογγύλος, Diosc. ἐγκύκλος, ον, Paus. περιφερής, ές, lapis, λίθος, Herodion
rubedo, ἐρυθρότης, ἡ.
rubefacio, ἐρυθραίνω, Herodian. ἐπιφοινικίζω, Lucian.
rubefio, ἐρυθραίνομαι, Herodian. ἐρευθόω, Lucian. ἐρυθριάω, Plato.
rubeo, ἐρευθόω, Lucian.
ruber, ἐρυθρός, ά, όν, Dem.
rubesco, ἐρυθριάω, Plato.
ruheta, φοῦνιξ, ὁ, Diosc.
rubens, ἐρυθρός, ά, όν, Dem.
rubicundus, i. q. ruber.
rubiginosus, ἰώδης, ες.
rubigo, ἰός, οῦ, ἡ, ferri, σιδήρου, Diosc. frumenti, μίλτος, ἡ, Paus. ἐρυσίβη, ἡ.
rubor, ἀνερυθός, τό, Lucian. ἐρύθημα, τό, id.
rubrica, μίλτος, ἡ, Diosc. μίλτινον, τό, Plut. rubrica tingo, μιλτόω.
rubriceta, ἀνθρήνιον, τό.
rubricosus, μιλτώδης, ες, Diod. Sic.
rubus, βάτος, ου, ὁ, Diosc.
ructatio, ἐρυγμός, οῦ, ὁ, Aristot.
ructo, s. ructor, ἐρεύγομαι, Alex.Aphr. ἐρυγγάνω, acidum, ἐξαερεύγομαι, Diosc.
ructuosus, ἐρευκτιώδης, Diosc.
ructus, οῦ, ἐρυγμός, ὁ, Aristot. acidus, ἐξαέρευμα, τό, Hippocr.
rudens, κάλως, ω, ὁ, Eustath.
rudero, ἐρυπαίνω, ἐκβαρβαρίζω, ἐρυπτάω, χαλικόω.
rudicula, σπαθίς, ἡ, Poll.
rudimentum, προπαίδευμα, τό, προπαιδεία, ἡ, στοιχείωσις, ἡ.
rudis, ἀπαίδευτος, ον, Dem. sum nullius rei, μηδενὸς ἀπείρως ἔχω, Isocrat. Cf. indoctus, ineruditus.
rudis, σπάθη, ἡ, Diosc.
ruditus, ἔγκνισις, ἡ, Aelian. βρύμνισις, ἡ, Poll.
rudo, βρυμάομαι, Paus.
rudus, eris, ἐρείπιον, ου, τό, Paus.
rufus, πυῤῥός, ά, όν, Diod. Sic.
ruga, ῥυτίς, ἡ, Plato. frontis caperatae, ἀμαυρυγή, ἡ, Poll.
rugio, βρυχάομαι, ἀρύομαι, Dio. Chrys.
rugitus, βρύχημα, τό, βρυχεθμός, ὁ, ἀρύσμα, τό, ὁ βρυγμὸς λέοντος.
rugo, ῥυτιδόω, Aristot.
rugositas, ῥυτιδότης, ἡ, Plut.
rugosus, ῥυτιδώδης, ες, ῥυτιδός, Lucian.
ruina, ὑπόπτωσις, ἡ, Hesych Conf. casus — ruinae, — i. e. rudera, ἐρείπιον, τό, Paus. et rudera muri, τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα τείχους, Herodian. ruinam minari, μέλλειν καταλιπαθαίνειν, Aelian.
ruinosus, ἐρείψιμος, ον, ruetum, στίγος, Eurip. πτώσιμος, ον.
rumis, μαστός, ὁ, Aristot.
rumex, λάπαθον, τό, Diosc.
ruminatio, μηρύκημα, τό, Plut. μηρυκισμός, ὁ, Gregor.
rumino, μηρυκάομαι, Aristot. ἀναμηρυκάομαι, Lucian. μηρυκάζω, Aristot. — i. e. animo revolvo, ἀνατυλίω, Dion. Hal. πρός ἑμαυτὸν ἀνατυλίω, s. ἀνατυλίσσω, Lucian.
rumor, φήμη, ἡ, λόγος, ὁ, ἀοιδή, ἡ, θρύλλημα, τό, moltus est circa Thessaliam et ubique, πολὺς ἐστὶ λόγος κατὰ Θεσσαλίαν καὶ πανταχοῦ, Dem. pervulgatus est de aliquo, λόγος πολὺς ἐστὶ περί τινος, id. est sparsus, λόγος διώλθε, Plato. διατιθρύλλεται, rumorem spargere, διασκεδάσαι φήμην, Herodian. διαδίδοναι φήμην, Polyb. διασπείρειν λόγον, Xen. rumores spargi, φήμας λέγεσθαι, Dion. Hal. leves et incerti, φῆμαι μετέωροι καὶ ἀδέστατοι, id. Cf. fama.
rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνήν, Dem aliquid, σχίζω τι, Xen.
remusculus, θρυλλίδιον, τό.
runcatio, βοτανισμός, ὁ.
runcina, δορυδρέπανον, τό.
runco, βοτανίζω.
ruo, πίπτω, Xen. in pejus, τρέπομαι εἰς χείρον, id. κλίνω ἐπὶ τὸ χείρον, id.
rupes, σκόπελος, ὁ, σκιλίς, ἡ, χοιράς, ἡ, πέτρα, ἡ, ἀπόῤῥωξ s. κατάῤῥωξ, ἡ, (sc. πέτρα.) ἐρμα, τό.
ruptio, ῥήξις, ἡ, Aristot.
ruralis, ἄγροικος, Lucian. ἄγριος, Xen.
rursum, s. rursus, αὖθις, Dem. quum illa decessisset, rursus patris consobrinam duxit, ἀπαθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τοῦ πατρός, Dem.
rus, ἄγρος, ὁ, Dem. abeo, εἰς ἄγρον ἀπέρχομαι, id. ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, id. rure redeo, ἐξ ἀγροῦ ἐπανέρχομαι, id.
ruspor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, Xen.
rusticanus, ἀγροικικός, Max. Tyr. χωρίτης, ὁ, Xen.
rusticatio, ἀγραυλία, ἡ.
rustico, ἀγροίκος, ago, ἀγροικίζομαι, Plato.
rusticitas, ἀγροικία, ἡ, Aristot. ἀγροίκτης, ἡ, Plato.
rusticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, Dion. Hal.
rusticus, ἄγροικος, Lucian. ἄγριος, Aristot.
ruta, πήγανον, τό, Diosc.
rutaceus, πήγανινος, Aret.
rutilesco, ξανθίζομαι, Athen.
rutilo, πυῤῥίζω.
rutilus, πυῤῥός, Plato.
rotrum, σκαφίον, ἡ, Theophr. σκαφεῖον, τό, Plut.

S.

Sabbatum, σάββατον, τό, N. T.
sabina, βραθυ, το, Diosc.
sabulosus, ψαμμώδης, ες, ἀψάμμος, ον, Xenoph.
sabulum, ψάμμος, ἡ, Lucian.
saburra, ἔρμα, τό, Aristot.
saburro, ἐρμαίζω, Plut.
saccharum, σάκχαρ, τό, Gal. σάκχαρον, τό.
saeculus, θυλάκιον, τό, Athen. σάκκιον, τό, Poll.
saeeus, σάκος s. σάκκος, ὁ, θύλαξ, ὁ, θύλακος, ὁ, ἀσκός, οῦ, ὁ
sacellum, ναΐδιον, τό, Xen.
sacer, ἱερός, mons, ὄρος, Dem. alicui, τινός, Plut.
sacerdos, ἱερεύς, ὁ, Dem. ἱερεωσύνης, ὁ, idem. ἱερείτης, ὁ, Plato.
sacerdotalis, ἱεροφαντικός, Plut. ἱερατικός, Aristot.
sacerdotissa, ἱέρεια, ἡ, Plato.
sacerdotium, ἱερωσύνη, ἡ, Aristot. ἱερέτευμα, τό, idem. ἱερωσύνη, ἡ, Dem.
sacramentum, μυστήριον, τό, N. T. - i. e. jusjurandum, ὅρκος, ὁ, Dem. Cf. juramentum.
sacrarium, ἱεροφυλάκιον, τό, ἱερατεῖον, τό, Theodor.
sacrificatio, ἱέρευσις, ἡ.
sacrificium, θυσία, ἡ, Isocr. θῦμα, τό, Dem. ἱερεῖον, ου, τό, idem. facio alicui, θυσίαν ποιέω τινί, Dem. perficio, ἀπτελέω, idem offero, θύω θυσίαν, id. ob salutem acceptam, σωτήρια θύω, Xen. sacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ, Dem. sacrificior, ἀξιόομαι θυσίας, id. occupatus sum, νῦν ἐν θυσίᾳ, id. facio eucharisticum propter nuncium laetum, εὐαγγέλια θύω, Xen.

Digitized by Google

sacrifico, θύω, deo, θεῷ, Dem. ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερά, id.
sacrificulus, ἱερεπονός, ὁ, Dem.
sacrificus, ἱερατικός, Aristot.
sacrilegium, ἱεροσυλία, ἡ, Plut. θεοσυλία, ἡ, Aelian. pecunias per sacrilegium a templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα, idem.
sacrilegus, ἱεροσύλος, ον.
sacro, ἱερόω, aliquid deo, τί θεῷ, Hdn. ἱεροποιέω, Clem. Al.
sacrosanctus, παναγιος, ον.
saepe, πολλακις, Dem. saepius, πλειονάκις, idem.
saeve, s. saeviter, ἀπροσοίστως, Isocr. ἀπηλιγῶς.
saevio, ἀγριαίνω, Plut. in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα, Xen.
saevitia, δεινότης, ἡ, Isocr. Cf. crudelitas.
saevus, ἀμός, Dem. χαλεπός, id. Conf. crudelis.
saga, μάγος, ἡ, Lucian. φαρμακίς, ἡ, idem.
sagacitas, ἀγχίνοια, ἡ, Aristot.
sagaciter, εὐμηχάνως, Aristot. ἀγχινόως, idem.
sagax, ἰχνευτικός, Aelian. ἀγχίνους, ον, Xenoph.
sagena, σαγήνη, ἡ, Plut.
sagina, σιτισμός, ὁ.
saginatio, σίτευσις, ἡ.
sagino, σιτίζω, canes, κύνας, Isocr. aliquem, σιτεύω τινά, Dem.
sagitta, τόξευμα, τό, Dem. βέλος, τό, sagittam emitto, τοξεύω, Dem. sagittis configor, κατατοξεύομαι.
sagittarius, τοξότης, ὁ, Dem. bonus, τοξευτὴς ἀγαθός, Aelian.
sagitto, τοξεύω, aliquem, τινά, Dem.
sagatus, χλαμυδωτός, ή, όν.
sagulum, ἐξωστρίς, ἡ, περιβραχαΐδιον, τό, χλαμύς, ἡ, Herodian.
sagum, σάγος, Polyb.
sal, ἅλς, ἅλος, ὁ, Diosc. salos, ἅλας, αἱ, Plut.
salacitas, ἀφροδισιαστικόν, τό.
salamandra, σαλαμάνδρα, ἡ, Diosc.
salarium, μισθός, ὁ, Dem. μισθοφορά, ἡ, idem.
salax, ἀφροδισιαστικός, Aristot.
salebra, ἰκρωγμα, τό, χαραδρα, ἡ, Thuc.
salebrosus, χαραδρώδης, ες, locus, τόπος, Diosc.
salicetum, ἰτεών, ὁ.
saligneus, ἰτεΐνος, Theophr. αἰσύϊνος, Lucian.
salina, ἁλυκίς, ἡ, Strabo. ἁλή, ἡ, Dion. Hal.
salinum, ἁλοδοχεῖον, τό.
salio, ἁλίζω.
salio, i. e. salto, σκιρτάω, Plato.
saliva, σίαλον, τό, πτύαλον s. στύαλον, τό.
salivo, σιαλόω.
salivosus, σιαλώδης, ες.
salix, ἰτέα, ἡ, Theophr. αἰσά, ἡ, Theophr.
salsamentarius, ταριχοπώλης, ου, ὁ, Plut. ταριχευτής, ὁ, Herodot.
salsamentarius, ταριχικός, Diosc.
salsamentum, τάριχος, τό, Galen.
salse, ἁλμυρῶς.
salsilago, s. salsugo, ἅλμη, ἡ, Theophr. ἁλμυρίς, ἡ, id.
salsugiuosus, ἁλμώδης, ες, Theophr.
salsura, ταρίχευμα, τό.
salsus, ἁλμυρός, oceanium, ὄψον, Xen. ἁλυκός, aqua, ὕδωρ, Aristot.
saltatio, ὄρχησις, ἡ, Plut.
saltator, ὀρχηστής, ὁ, Luc.
saltatorius, ὀρχηστικός, Lucian.
saltatrix, ὀρχηστρίς, ἡ, Xen.
saltem, γέ, (enclit.) ἀλλά γε, γοῦν, it. τό ἐλάχιστον s. τοὐλάχιστον.
saltuarius, ὑλωρός, οῦ, ὁ.
saltuosus, καπώδης, ες, ὑλώδης, ες, Xenoph.
saltus, κάπος, τό, ἄλσος, τό, δρυμός, ὁ, δρυμών, ὁ. 2) i. q. saltatio, πήδημα, τό.
saluber, ὑγιεινός, Plut.
salubritas, ὑγιεινόν, τό, Aristot.
salubriter, ὑγιεινῶς, Plato.
salum, i. q. mare.
salus, σωτηρία, ἡ, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, Dem. privata, ἰδία, id. salutem alicujus curae esse alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινός, Dem. alicujus commendatam habere sibi, φροντίζειν σωτηρίας τινός, id. ὑσίᾳ τῆς σωτηρίας τινός, id. πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινός, id. quaero bello, ζητεῖν σωτηρίαν ἐκ πολέμου, idem. credo alicui, παραπαραδίδωμί τινι σωτηρίαν, id. tueri alicujus, διαφυλάττειν σωτηρίαν τινός, Dem. niti aliquo, ἐπείναι σωτηρίαν ἔν τινι, id. consequi, τυγχάνειν σωτηρίας, id. desperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, id saluti alicujus consulere, βουλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινός, id. confurre ad salutem, ἐπιδίδοναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, id. spem salutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἐν τινι, periclitari de salute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων, id consulere saluti reipublicae, συζῆν τὰ κοινά, Aristot.
salutaris, σωτήριος, ον, Plato.
salutariter, σωτηρίως.
salutatio, ἀσπασμός, ὁ, χαιρετισμός, ὁ, προσαγορεία, ας, ἡ, πρόσρησις, ἡ, amica salutatio, δεξίωσις, ἡ.
saluto, ἀσπάζομαι, χαιρετίζω, προσαγορεύω, δεξιόομαι, saluto aliquem alicujus nomine, χαίρειν κελεύω τινὰ παρά τινος, Synes.
salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xenoph.
salveo, ἔρρωμαι, Thuc.
salvia, σφάκος, ἡ, Diosc. silvestris, ἀλαλίσφακον, τό, idem.
salvo, διασώζω, aliquem e periculo, τινὰ ἐκ κινδύνων, Isocr. Cf. servo.
salvus, σῶος, ager, ἀγρός, Dem. ἀκέραιος, ον, urbs, πόλις, Isocr.
sambuca, σαμβύκη, ἡ, Hesych.
sambucus, ἀκτή, ἡ, Diosc.
sanabilis, ἰάσιμος, ον, Plato. εὐίατος, ον, Lucian.
sanatio, ἴασις, ἡ, Lucian.
sancio, ὁρίζω, aliquid, τί, Hdt. legem, νόμον τιθέναι, Isocr. νομοθετεῖν νόμον, Dem. ἐπιτάττειν νόμον, Plato.
sancte, νομίμως, Dem. ἁγίως, Isocr. et praeclare administrare aliquid, ὁσίως καὶ καλῶς διοικεῖν τι, Isocr. ἁγίως καὶ σεμνῶς ἔχειν περί τι, Id. vivo, ἁγνεύω ἁγίως, Aelian.
sanctificatio, ἁγιασμός, ὁ, N. T.
sanctifico, ἁγιάζω.
sanctimonia, ὁσιότης, ἡ, Dem. ἁγιοσύνη, ἡ, N. T.
sanctio, κύρωσις, εως, ἡ, Plato.
sanctitas, ὁσιότης, ητος, ἡ, Dem.
sanctuarium, ἁγιαστήριον, τό.
sanctus, ὅσιος, et justa lex, καὶ δικαία νόμος, Dem. ἅγιος, et venerandum aeternum, καὶ σεμνὸν ἱερόν, Id. et religiosum aliquid, ὅσιον καὶ εὐσεβές τι, Id.
sandalium, σανδάλιον, τό, Lucian. σάνδαλον, τό, Aelian.
sandapila, νεκροφορεῖον, τό.
sandaracha, σανδαράχη, ἡ, Diosc.
sandyx, σανδυξ, ἡ, Diosc.
sane, i. e. sine morbo, ὑγιῶς, Athen. ὑγιεινῶς, Dem. – i. e. certe, τὸ ὄντι, ἀληθές, Aristot.
sanesco, ὑγιαίνομαι, Al. Aphr.
sanguiculus, αἱμάτιον, τό.
sanguinarius, φιλαίματος, ον.
sanguineus, αἱματώδης, ἡ, ές, Al. Aphr. αἱματοειδής, ες, Galen.
sanguinolentus, αἱματώδης, ες, Galen.
sanguis, αἷμα, τό, Galen.
sanguisuga, βδέλλα, ἡ, Theocr.
sanies, πύον, τό, Galen.
saniosus, ἰμπυος, ον, Dem.
sanitas, ὑγίεια, ἡ, Dem. sanitati restituo aliquem, ἐξυγιαίνω τινά, Hippocr. confero ad sanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, Dem.
sanna, χλεύη, ἡ, Heradian.
sannio, χλευαστής, ὁ, Aristot.
sanu, ὑγιαίνω, aliquem, τινά, Aristot. ἐξυγιαίνω τινά, Hippocr. Cf. medeor.
sanus, ὑγιεινός, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, Dem. aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, Aristot. ὑγιής, ές, et salvus, καὶ σῶος, Thuc. judex, ὑγιὴς κριτής, Plato. Long. sani moreo, ἠθος ὑγιές, Plato. sanae mentis homo, ᾧ νοῦς τε ὑγιαίνει καὶ ἔρρωται ἡ φρήν, Aelian. sanus sum, ὑγιαίνω, Dem.
sapa, οἶνος σεσηψώς, Diosc.
sapidus, εὔχυμος, ον, εὔχυλος, ον, εὔστομος (ον) γεύσει, ἡδύς, γλυκύς. 2) i. q. prudens, φρόνιμος, ον.
sapiens, σοφός, in aliis rebus, τὰ ἄλλα, Plato. περὶ τῶν ἄλλων, Id.
sapienter, σοφῶς, Aristot.
sapientia, σοφία, ἡ, Dem.
sapio, εὐαίσθητός εἰμι, Plut. – i. q. sapiens sum, φρονέω, Dem. σωφρονεῖν, Id.
sapo, σάπων, ὁ, σμῆγμα, τό, Athen.
sapor, χυμός, ὁ, Plut.
sapphirus, σαπφειρος, ἡ, Diosc.
sarcasmus, σαρκασμός, ὁ.
sarcina, φόρτος, ὁ, φορτίον, τό, σκευή, ἡ, σάγμα, τος, τό, ἐπίσαγμα, τό, sarcinas colligere, τὰ ἑαυτοῦ σκεύη συσκευάζεσθαι.
sarcinarius, σκευοφόρος, ον, Xenoph.
sarcinator, i. q. sartor.
sarcinatrix, i. q. sartrix.
sarcio, ἐπισκευάζω, Lucian. quod laceratum est, ἀκέομαι τὸ διερρωγός, Aristot. mercede calceos putridos, μισθῷ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, Lucian.
sarculatio, σκαλεύσις, ἡ, Theophr. cf. sarritio.
sarculo, σκάλλω, Theophr.
sarculum, σκαλιστήριον, τό, Theocr. σκαλίς, ἡ.
sardonyx, σαρδόνυξ, ὁ, ἡ, Plin.
sarmentitius, φρυγανικός, ἰα, ιον.
sarmentosus, φρυγανώδης, ες, Diosc.
sarmentum, φρύγανον, τό, Theophrast.
sarrio, σκάλλω, Theophr. σκαλεύω, Plut.
sarritio, σκάλσις, ἡ, Theophr. σκαλισμός, ὁ, Id. σκάλισις, ἡ, Id.
sarritor, σκαλεύς, ὁ, Xen.

Digitized by Google

sarritura, i. q. sarritio.
sartago, τήγανον, τό, Athen
sartor, ἀκοστής, οῦ, ὁ, Xen.
sartrix, ἀκοστρία, ἡ.
sartura, i. q. sarritura s. sarritio.
sat, ἱκανῶς, satisfacere de his, ἀποδέδεκται περὶ τούτων, Isocr. copiose disserui, ἐξαρκούντως διελέχθην, Id. cf. satis.
satago, διακονέω, Plot. σπουδάζω τι, Luc. rerum mearum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττω, Plut.
Satanas, Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, LXX.
satelles, δορυφόρος, ὁ, Xen. sum, δορυφορέω, Thuc. satellitum comitatus, δορυφόρημα, τε, Plut.
satellitum, δορυφορία, ἡ, δορυφόρημα, τό, Plut. δορυφορία, ας, ἡ, Plato.
satias, s. satietas, κόρος, ὁ, Dem. πλησμονή, ἡ, Isocr, ad satietatem ridere, εἰς κόρον γελᾶν, Lucian. ἔχει κόρου, Dem.
satio, κορέννυμι, Herodion.
satio, ωνος, κόρος, ὁ, Plato. σπορωνός, ὁ, Theophr.
satis, ἱκανῶς, Dem. ἅλις, alicujus rei, τινος, Aristot. ἐξαρκούντως, Isocr. de his satis superque, ἅδην τῶν τοιούτων, Plato. ultra, quam satis est, μᾶλλον τοῦ δεοντος: satis est mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, Dem. ἅλις, sc. ἐστίν, Aristot. satius est, αἱρετώτερόν ἐστι, Xen.
satisdatio, ἐγγυοδοσία, ἡ, Theophil.
satisdo, ἐγγύας παρέχω, Theophr.
satisfacio, ἱκανὸν ποιῶ, legi, τῷ νόμῳ, Plut.
satisfactio, πληροφορία, ἡ, πληροφόρημα, τα, ἡ ἱκανὴ ἕκτισις. - δίκη, ἡ, τιμωρία, ἡ.
sativus, σπόριμος, ον, Diosc.
sator, σπορεύς, ὁ, Xen.
satrapa, σατράπης, ὁ, Isocr. sum, Phrygiae, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, Plut.
satrapis, σατραπεία, ἡ, Hdt.
satrapicus, σατραπικός, Plut.
satur, διάκορος, ον, Xen. διακορής, ές, Plut.
satureja, θύμβρα, ἡ, Diosc.
saturitas, πλησμονή, ἡ, Isocr.
Saturnalia, Κρόνια, τά, Lucian.
Saturnus, Κρόνος, ὁ.
saturo, κορέννυμι, μεστόω, ἐμπίμπλημι, ἐκπίμπλημι, aliqua re, τινός. - saturatus, κορεστός, μεστός.
satyra, σκωπτικὸν s. χλευαστικὸν ποίημα, το.
satyricus, σατυρικός, Plut.
satyrion, σατύριον, τό, Diosc.
Satyrus, Σάτυρος, ὁ.
sauciatio, τρωσις, εως, ἡ.
saucio, τραυματίζω, Dem. pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τοῦ θώρακος τὸ στῆθος, Plut.
saucius, τραυματίας, ὁ, Thuc. τετραυματισμένος, Id.
saxatilis, e, id. quod saxosus.
saxetum, τραχών, ῶ, Luc.
saxeus, λίθινος, Lucian.
saxosus, πετραῖος, Arct. πετρώδης, ες, Nos. λιθινος, ίνη, ινον, Lucian.
saxulum, πετρίδιον, τό, Aristot.
saxum, πέτρος, ὁ, Xen. πέτρα, ἡ, Plut. λίθος, ὁ vel ἡ, Aristot.
scabellum, θρόνος, ὁ, ὑποπόδιον, τό.
scabar, τραχύς, Aristot.
scabies, ψώρα, ἡ, Theophr. scabie laboro, ψωριῶ, Plut.
scabiosus, ψωραλέος, Xenoph.
scabo, κνάω, Galen. digito caput, δακτύλῳ κεφαλήν, Lucian.
scabrities, τραχύτης, ητος, ἡ, Xen.
scabrosus, τραχύς, Aristot.
scaevus, σκαιός, Eust.
scala, κατάβασις, ἡ, Luc. κλίμαξ, ἡ, Xen. navis, ἀναβάθρα, ἡ, Lucian.
scalmus, σκαλμός, ὁ, Eurip.
scalpellum, φλεβοτόμον, τό, σμιλίον, τό, Plut.
scalper s. scalprum, σκαλπίς, ὁ, Diod. Sic. γλυφεῖον, τό, Luc. σμίλη, ἡ, Plato. chirurgorum, σμιλίον ἰατρικόν, Clam. Al. librarium, ἡ σμίλη γραφική, scalpro amputo s. resecu, ἀποσμιλεύω, Synes.
scalpo, κνάω, Galen. κνίζω, Appian. ἀποξέω, Lucian
scalprum, vide scalper.
scalptor, χαλκοῦς, ὁ, γλύπτης, ὁ.
scalptura, γλύμμα, τό, Poll.
scamnum, βάθρον, τό, θρόνος, ὁ.
scando, ἀναβαίνω, Xenoph.
scandula, σχίδαξ, ἡ, Diosc.
scansilis, ἀναβατός.
scapha, σκάφη, ἡ, σκάφος, τό.
scapulae, ὠμοπλάται, αἱ, Galen. πλάται, αἱ, Poll.
scapus, στῦλος, ὁ, ξυστόν, τό, columnae, ὁ στῦλος, τό τῆς κίονος σῶμα, in herbis, καυλός, ὁ.
scarabaeus, κανθαρος, ὁ, Aristot.
scarificatio, ἀμυχή, ἡ, Diosc. σχάσις, ἡ, Theophr.
scarifico, ἀμύσσω, Poll. ἀποσχίζω, Galen. σχάζω, Aristot.
scatus, σκάφος, ὁ, Athen.
scatebra, ἀναβλυσις, ἡ, Aristot. κρουνός, ὁ, Lucian.
scateo, ἀναβλύζω, Aristot. περιβλύζω, Id. fontibus, ῥήγνυμι πηγάς, Plut. ovibus, βρύω προβάτοις, Aristoph. voluptatibus, ἡδονῶν, Liban.
scaturigo, i. q. scatebra.
scaturio, i. q. scateo.
scelerata, κοτυρός, Dem. μιαρός, Isocr.
sceleratus, πονηρός, Dem. φαῦλος, Id. μοχθηρός, Id. ἀδίκοντες, ον, Aristot.
scelero, μιαίνω.
sceleratus, i. q. scelerata.
scelesta, i. q. scelerata.
scelestus, i. q scelerata.
sceleton, σκέλετον, τό, Plut.
scelus, κακία, ἡ, Dem. πονήρευμα, τό, Id. μίασμα, τό, ἀσέβημα, τα, Dem. κακόν, τό, Id. admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, Dem. πράττω τι φαῦλον, Lycurg. atrox committi, δεινὸν ἔδικημα γίγνεσθαι, Id.
scena, σκηνή, ἡ, Lucian. θυμέλη, ἡ, Plut. produci in scenam, σκηνοβατεῖσθαι, Strabo.
scenica, σκηνικός.
scenicus, σκηνικός, agon, ἀγών, Athen.
sceptrum, σκῆπτρον, το, Paus.
schedo, σχίδη, ἡ.
schedula, σχεδάριον, τό, Eustath.
schema, σχῆμα, τό, Aristot.
schisma, σχίσμα, τό.
schola, σχολή, ἡ, Plut. παιδαγωγεῖον, τό, Dem. διδασκαλεῖον, τό, Id scholam frequento, φοιτῶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Id.
scholarcha, σχολάρχης, ὁ, σχολαρχεῖον, ὁ, Laert.
scholasticus, σχολαστικός, Macar.
scholium, σχόλιον, το, Luc.
sciographia, σκιαγραφία, ἡ, Plato.
sciatericum, σκιατηρικόν, τό, Plut.
scienter, ἐπιστημόνως, Aristid. ἐπιστημονικῶς, Gregor. συμφώνως, Phil.
scientia, ἐπιστήμη, ἡ, Plut. γνῶσις, ἡ, Isocr. utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα τοὺς χρωμένους αὐτῇ, Dem. scientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς οὐκ εἰδόσι, Isocr. consequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινός, Id. scientia uti minus tempestiva, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι οὐκ εὐκαίρως, Id.
scilicet, δηλονότι, Dem. δηλαδή, Id.
scilla, σκίλλα, ἡ, Diosc.
scillaceus, s. scillaticus, σκιλλώδης, ες, Theophr. σκίλλινος, vinum, οἶνος, Diosc.
scindo, σχίζω, aliquid, τί, Xen.
scintilla, σπινθήρ, ὁ, Theophr. λαμπηδών, ἡ, Chrys. μαρμαρυγή, ἡ, Plato.
scintillatio, σπινθηρισμός, ὁ.
scintillo, σπινθηρίζω, Theophr.
scintillula, σπινθηρίσκος, ου, τό, Nyss. σπινθὴρ μικρός, Synes.
scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινός, Dem. satis, εἰδὼς ἱκανῶς, Dem. et omnium optima novi, εἰδὼς καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, Id. bene, εὖ οἶδα, Id. σαφῶς οἶδα τοῦτο, Id. ab initio aliquid, σύνοιδα τι ἐκ ἀρχῆς, Dem. libenter scirem hoc, ἥδεως ἂν ἴδοιμι τοῦτο, Id.
scipio, σκίπων, ο, Herodot. σκήπων, ὁ, Aristoph.
scirpus, σχοῖνος, ἡ, Diosc.
scirrhus, σκίρρος, ὁ, Galen.
sciscitatio, ἐρώτησις, ἡ, Dem.
sciscitor, ἐπέρομαι, Xen. πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τί παρά τινος, Isocr. ἐρωτῶ τινά, Id. cf. interrogo.
scisco, χειροτονία, Dem. ψηφίζομαι, Id. cf. decerno.
scissilis, σχιστός, Theophr.
scissura, σχίσμα, τό, Lucian. σχισμή, ἡ, Hesych.
scite, ἐπιστρόπως, - i. s. eleganter, εὐχαρισμόνως, Isocr. ἁδῶς, Demosth.
scitor, i. q. sciscitor.
scitum, δόγμα, τό, Dem. ψήφισμα, τό, Id. Cf. decretum.
scitus, σοφός, et varius, καὶ ποικίλος, Dem. σεμνός, Plut.
sciurus, σκίουρος, ὁ, Aelian.
scobs, ῥίνημα, τό, Hdn. ῥίνισμα, τό, Diosc.
scolopendra, σκολόπενδρα, ἡ, Theophr.
scomber, s. scombrus, σκόμβρος, ὁ, Aristoph.
scomma, σκῶμμα, τό, Xen. Cf. dicterium.
scopas, κόρυστρον, τό, Lucian. κάλλιστρον, τό, Clem Al.
scoperius, σαρωτής, ὁ, σαρῶ, ῶ, Hermenop.
scopula, σκοπίτριον, τό.
scopulus, in mari latans, ὑδροῤῥόα, ἡ.
scopus, σκοπός, ὁ, Plato. collimare ad scopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, Id. scopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπόν, Xen. scopum non adsequi, ἄστοχα τοξεύειν, Lucian. tendere ad scopum propositum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπόν, Aristot.
scoria, σκωρία, ἡ, Diosc.
scurpio, σκορπίος, ὁ, Diosc.
scortator, πόρνος, ὁ, Xen.
scorticus, σκυτινός, Diod. Sic.
scortillum, πορνίδιον, τό, Aristot.
scortor, πορνεύω, Acschin. πορνεύομαι, Dem. ἀκολασταίνω, Plut.

Digitized by Google

scortum, σόρνη, ἡ, Plut. συβάς, ἡ, Philo. ἑταίρα, ἡ, Id. ἑταιρίς, ἡ, Themist. ἑταιρίστρια, ἡ, Lucian. γυνὴ ἑταιρεῦσα, Plut. vile, χαμαιτύπη, ἡ, Plut.

secatio, s. secatus, us, χείμμα, τό, Laert. χείμψις, ἡ.

sereo, χείμαινομαι, Lucian.

scriba, γραμματεύς, ὁ, senatus, τῆς βουλῆς, Dem.

scriblita, στρωτόν, τό.

scribo, γράφω, aliquid, τί. Dem. manu propria, γράφω αὐτοχειρία, Philo. literas, γράφω γράμματα, Dem. ad aliquem, ἐπιστέλλω τινί, Isocr. librum, συγγράφω βίβλον, Lucian. vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινός, Philo.

scriniarius, κιβωτιοῦ, ὁ, κιβωτοποιός, ὁ, Poll.

scrinium, κιβώτιον, τό, Plut.

scriptio, γραφή, ἡ, Lucian.

scriptor, συγγραφεύς, ὁ, Isocr.

scriptorius, γραφικός, ὁ, Maccab.

scriptum, σύγγραμμα, τό, Isocr. γραφή, ἡ, Thuc. γράμμα, τό.

scriptura, γραφή, ἡ.

scrobiculus, ὀρυγμάτιον, τό.

scrobs, ὄρυγμα, τό, Xen.

scrofa, ὗς γραμφάς, Suid.

scrofula, χοιράς, ἡ.

scrotum, ὀσχέα, ἡ, Aristot. ὀσχεύς, ὁ, Id.

scrupeus, λιθαλοῦδης, ες, λιθώδης, ες.

scrupulose, ὑπερακριβῶς.

scrupulositas, ὑπερακρίβεια, ἡ.

scrupulosus, ὑπερακριβής, ές.

scrupulus, λιθός, ἡ, ψηφίς, ἡ, - i. e. vigesimus et quarta pars unciae, γραμμάριον, τό.

scruta, γρυτάρια, τά, γρύτη, ἡ.

scrutarius, γρυτοπώλης, ὁ, ῥυπαπώλης, ὁ.

scrutatio, ἐξέτασις, ἡ, Lucian.

scrutator, ἐξεταστής, ὁ, Aristot.

scrutor, ἐξετάζω, aliquid, τί, Isocr. Cf. examino.

sculpo, γλύφω, Aristoph.

sculptilis, γλυπτός, ή, όν.

sculptor, γλυφεύς, ὁ, Dion. Hal.

sculptura, γλυφή, ἡ, Philo. γλύμμα, τό, Poll. marmoris, μαρμαρογλυφία, ἡ, Strabo. annulorum, δακτυλιογλυφία, ἡ, Plato.

scurra, βωμολόχος, ον, Philo.

scurrilis, βωμολοχικός, Lucian.

scurrilitas, βωμολοχία, ἡ, Plut.

scurriliter, βωμολόχως.

scurror, βωμολοχεύω, Plutarch. βωμολοχεύομαι, Synes.

scutarius, ἀσπιδοποιός, ὁ, Poll.

scutatus, ἀσπιδοφόρος, ον, Lucian. ἀσπιδιώτης, ὁ, id.

scutella, πελτάριον, τό.

scutica, σκυτάλη, ἡ, Plut. σκυταλίς, ἡ, Joseph. ὑστριχίς, ἡ, Plut.

scutulum, ἀσπίδιον, τό.

scutum, ἀσπίς, ἡ, Xenoph. θυρεός, ὁ, Dion. Hal.

scyphus, σκύφος, ἡ, Lucian.

sebaceus, στεατώδης, ες, Diosc.

sebo, στεατόω, Hippiatr.

sebum, στέαρ, ατος, τό, Aristoph.

secale, βρίζα, ἡ.

secedo, ἀναχωρέω, Xen. ἀποχωρέω, id.

secerno, χωρίζω, aliquid ab aliquo, τί ἀπό τινος, Plat. ἐκκρίνω τί τινος, Arist.

secessio, s. secessus, us, ἀναχώρησις, ἡ, ἐσχατιά, ἡ, Aeschin.

secius, ἧττον, nihilo secius, οὐδέν ἧττον, Aristot.

secludo, ἀπαλλάσσω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Aristot.

seco, τέμνω, διατέμνω, κόπτω, in partes minutas, κατακερματίζω, venam seco, σχάζω, Xen.

secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.

secretio, διάκρισις, εως, ἡ, Theophr.

secreta, ἰδία, Thuc. κατ' ἰδίαν, Plut. loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαί τινι, Plato. dicere, δι' ἀπορρήτων εἰπεῖν, Dion. Hal.

secretum, ἀπόρρητον, τό, secretorum cancellor, ἐξαγγελτικός, ὁ, Aristot.

secretus, ἀποκεκρυμμένος, ον, ἀπόρρητος, ον, Plut.

secta, αἵρεσις, ἡ, Galen.

sectio, τμῆσις, ἡ, τομή, ἡ, Isocr.

sector, τομεύς, ἥος, ὁ, Xen.

sector, aris, συχνὴν ἀπολουθεῖν, διώκω.

secubo, ἀποκοιτεῖν, Dem. ἀποκοιμᾶσθαι, Plato.

secula, δρεπάνιον, τό.

secularis, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.

seculum, αἰών, ὁ, Lucian. γενεά, ἡ, Dem. nostro seculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, id.

secundae, δευτεραῖα, τά, cf. secundus.

secundanus, δευτεραῖος, Xenoph.

secunderius, δευτεριεύς.

secundo, δεύτερον, Herodian. δευτέρως, Aristot.

secondo, ω, ἀπουρίζω.

secondum, κατά, hanc legem, τοῦτον τὸν νόμον, Dem. aliquem plurimum posse, μέγιστον μετά τινα δύνασθαι, Thuc.

secundus, δεύτερος, -- secundae, δεύτερα, τά, Xen. secundas fero, δευτερεύω, Plut. τὰ δεύτερα φέρομαι, Lucian. secundae res, εὐτυχία, ἡ, Isocr. secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, Dem. secunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, id. βελτίστην τύχη χρῆσθαι, id. nulli in aliquo re secundus, ἐν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεύτερα, secundus ab aliquo, i. e. aliquo inferior, δεύτερος τινος, Plut.

secure, ἀσφαλῶς, Dem. βεβαίως, id. ἀδεῶς, id.

securiculs, πελέκιον, τό.

securis, πέλεκυς, ὁ, Plut. securi percutio aliquem, πελεκίζω τινά, Diod. Sic.

securitas, ἀσφάλεια, ἡ, Dem. ἀσφαλές, τό, id. βέβαιον, ου, τό, Dem. -- i. e. negligentia, ὀλιγωρία, ἡ, Thuc.

securus, ἀσφαλής, ές, Dem. ἀδεής, ές, id. sum, ἀμεριμνέω, id. securum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινί, Lucian. -- i. e. negligens, ὀλιγωρός, ον, Thucyd.

secus, ἄλλως, Aristot. ἑτέρως, Demosth.

sed, ἀλλά, Dem. non solum, sed etiam, μὸ μόνον, ἀλλὰ καί, id. sed tamen, ἀλλὰ μέν, id. vereor dicere, sed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, εὖ μὲν ἀλλὰ ἐρῶ, id. sed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγώ, id.

sedate, ἡσύχως, conf. quiete.

sedatio, παῦσις, ἡ.

sedatus, ἥσυχος, ον, cf. quietus.

sedecim, ἑκκαίδεκα, Herodian.

sedentarius, ἑδραῖος, Xen. sedentarium artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, Strabo.

sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, Plato. in equo, καθῆμαι ἐπὶ τοῦ ἵππου, Xen. una, συγκαθέζομαι, Lucian. sedere aliquem jubeo, καθίζεσθαί τινα κελεύω, Dem.

sedes, ἕδρα, α, ἡ, Xen. belli, ὁρμητήριον, τό, Dion. Hal. sedem muto, ἀπανίστασθαι, idem.

sedile, ἕδρανον, τό, Soph.

sedimentum, ἵζημα, τό, Plut.

seditio, στάσις, ἡ, Isocr. ἀκαταστασία, ἡ, Lucian. διχοστασία, ἡ, Plut. διχοφροσύνη, ἡ, id. seditionem excito, s. moveo inter aliquos, στασιάζω ἔν τινι, Plato. πρός τινας, Herodian. στάσιν ποιοῦμαι, Isocr. omitto, στάσιν καταλύω, Isocr. seditione agitari, ἐν στάσει εἶναι, Thuc. ad seditionem concitare, εἰς στάσιν ἐμβάλλειν, Xen.

seditiose, στασιαστικῶς, Aristot. κατά τὸ στασιαστικόν, Thuc.

seditiosus, στασιαστικός, Thuc. στασιαστικός, sermo, λόγος, Aeschin.

sedo, πάω, iram, τὴν ὀργήν, Dem. ὀργὴν τινος, Isocr. κατέχω ὀργήν, Aristot. contentiones, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας, Plut. aliquos, κατασταλλω τινάς, id. πρᾴω τινάς, Plato.

seduco, ἀπάγω, Aristot. — i. e. decipio aliquem, παρακρούομαί τινα, idem. Cf. decipio, fallo etc.

seductio, ἀπαγωγή, ἡ, cf. abductio.

seductor, ἀπαγωγός, ὁ, Greg. — i. e. deceptor, πλάνος, ὁ, Athen.

sedule, ἐπιμελῶς, Isocr. Cf. diligenter.

sedulitas, ἐπιμέλεια, ἡ, Dem. Cf. diligentia, industria.

sedulo, i. q. sedule.

sedulus, ἐπιμελής, ές, Dem. Cf. diligens, industrius.

sedum, ἀείζωον, τό, Diosc.

seges, λήϊον, τό, Aristot.

segmen, πρίσμα, τό, Theophrast.

segmentum, ἀποκοπή, ἡ, Aristot.

segnis, βραδυμος, ον, Dem. Cf. piger.

segnitor, ὀκνηρός, Dem. Cf. pigre.

segnitia, s. segnities, βραδυτής, ἡ, Dem. ὄκνος, ὁ, id. Cf. ignavis, pigritia.

segrego, ἐξ ἀγέλης χωρίζω, ἐκχέω, ἀφορίζω, διίστημι, ἀποδιορίζω.

sejunctio, διαζευξις, ἡ.

sejungo, διαζεύγνυμι, Aeschin. aliquid, διίστημί τι, Demosth. ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, Plato.

selectio, ἐκλογή, ἡ, Al. Aphr.

selibra, ἡμίλιτρον, τό.

seligo, ἀποφέρω, e duobus malis, ἐν δυοῖν κακοῖν, Soph. aliquid, ἐξαιρέω τι, Xenoph. ἐκλέγω, Isocr.

sella, ἕδρα, ἡ, Xen. curulis, δίφρος ἡγεμονικός, Plut. gestatoria, φορεῖον, τό, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, Θεάνας, ὁ, Galen.

sellula, θρανίδιον, τό, Poll.

sellularius, ἐπιδίφριος, ον, ars, τέχνη, Dion. Hal.

sembella, ἡμίλιτρον, τό.

semel, ἅπαξ, Dem. εἰς ἅπαξ, id. καθάπαξ, id.

semen, frugum et animantum, σπέρμα, τό, Dem. Plut.

sementis, σπόρος, ὁ, Xenoph. sementem facio, σπείρω, Plut. σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, Plato.

sementivus, σπέρμιος, ον, Diose.

Digitized by Google

sementio, σπερμολογίζω.
semestris, ἑξάμηνος, ον.
semesus, ἡμίβρωτος, ον, Philo.
semianimis, ἡμιθνής, Hdn. ἡμιθανής, ές, Nox.
semicircularis, ἡμικύκλιος, ον, Laert.
semicirculus, ἡμίκυκλος, ὁ, ἡμικύκλιον, τό, Procl.
semicoctus, ἡμίεφθος, ον, Lucian. ἡμίπεπτος, ον, Plut.
semidens, ἡμιδεής, ὁ, Lucian.
semidiutus, ἡμισοφής, ον, Lucian.
semigro, ἀποικίαν.
semihora, ἡμιώριον, τό, N. T.
semimortuus, ἡμιθνής, ῆτος, ἡμιθανής, ές, ἡμιθνητος, ον.
seminalis, σπερματικός, ή, όν, Philo. σπερματώδης, ες, Aristot.
seminarium, φυτωρίον, τό, Theophr.
seminatio, σπορά, ἡ, Theophrast.
seminator, σπορεύς, έως, ὁ, Xen.
semino, σπείρω, aliquid, τί, Thuc.
seminudus, ἡμίγυμνος, ον, Lucian.
semipedalis, ἡμιποδιαῖος, α, ον.
semipes, ἡμιπόδιον, τό, Theophrast.
semiplenus, ἡμιπλήρης, ές, Arct.
semis, s. semissis, ἥμισυς, Cf. dimidius.
semita, τρίβος, ἡ, Xen. ἀτραπός, ἡ, Herodian.
semiustulatus, ἡμίφλοιος, ον, Philo.
semivir, ἡμιανδρος, ὁ, Luc.
semovere, ἀποκινεῖν, semotis caeteris, ἐξω τῶν ἄλλων, Dion. Hal.
semper, ἀεί, Dem. αἰεί, id. semper sum, διατελῶ ὤν, ut ἐχθίους ὑμῖν καὶ δυσμενέστερος διατελέσων ὄντος, semper fuerunt vobis inimiciores et infensiores, Isocr.
sempiternus, ἀΐδιος, ον, Plut.
semuncia, τὸ τῆς οὐγκίας ἥμισυ.
senaculum, βουλευτήριον, ου, τό, Plut.
senarius, ἑξάς, ἀδος, ἡ, Philo.
senator, βουλευτής, ὁ, Dem. βουλεύων, ὁ, id. αὐτόβουλος, ου, ὁ, Isocr. βουλῆς, ὁ, Thuc. ὁ βουλὴν μετέχων, Plut. συγκλητικός, ὁ, Lucian. πρεσβύτερος, ὁ, Aristot. pedarius, χαμαιδοκαστής, ὁ.
senatorius, βουλευτικός, Dem. dignitas, s. functio, βουλεία, ἡ, senatorium dignitatem sortior, τοῦ βουλεύειν τυγχάνω, Dem.
senatus, βουλή, ἡ, Dem. σύγκλητος, ἡ, Dem. γερουσία, ἡ, Dion. Hal. γέροντες, οἱ, Xen. ad senatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut in senatum eo, βουλεύω, Dem. populusque, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, id. eligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν, id. senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον, Dem. convenire, βουλὴν συναγεσθαι, id. congregari, συλλέγεσθαι, id. considere, καθέζεσθαι, id. ire in senatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βουλὴν μετά τινος, id. deferre aliquem ad senatum populumque, δόλον τινα τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, id. dimittere senatum, ἀφιέναι βουλήν, id.
senatusconsultum, βούλευμα, τό, Plut. προβούλευμα, τό, Dion. Hal. Cf. decretum.
senecio, ἠρυγέρων, ὁ, Diose.
senectus, s. senectus, γῆρας, τό, morosa, sordide et quaerula, δυσκρέστατον, μικρολογον, καὶ μεμψίμοιρον, Dem. extrema, πανύστατον, Philo.
seneo, γηρᾶσκω.

senex, γέρων, ὁ, Plut. πρέσβυς, ὁ, Dem. πρεσβύτης, ὁ, id. παλαιός, ὁ, id. περισβυτης ἀνδρωπος, id.
seni, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.
senilis, γεροντικός, ή, όν, Plato.
seniliter, γεροντικῶς.
senior, πρεσβύτερος, ὁ, Dem.
senium, i. q. senecta.
sensibilis, s. sensilis, αἰσθητός.
sensim, ἠρέμα, Herodian.
sensorium, αἰσθητήριον, τό.
sensus, us, αἴσθησις, ἡ, audiendi, ἀκουστική, Plut. ὁ ἀκοής, Athen. epistolae, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sensu percipere, λαμβάνειν αἴσθησίν τινος, Dem. εἶναι τινι αἴσθησιν, Isocr.
sententia, γνώμη, ἡ, Dem. δόξα, ἡ, id. epistolae, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. rogo sententiam, ἐπιψηφίζω, Xen. sententiam dico, δίδωμι γνώμην, Dem. profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, id. pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, id. φανερὰν ποιῶ γνώμην, id. explico meam, δηλοῦ διανοίας μου, Isocr. esse in sententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, Dem. pertraho aliquem in sententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκοῦντά μοι, Dem. ire in sententiam alicujus, πείθεσθαι τοῦ γνώμην τινός, id. sequi sententiam alicujus, ἀκολουθεῖν τινος γνώμῃ, id. non stare alicujus sententiae, φεύγειν τὴν γνώμην τινος, id longe recedere ab alicujus sententia, ἀποστατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, id. deflectere aliquem a sententia, μεταστήσαι γνώμην τινός, Isocr. mutare sententiam, μεταλλάττειν γνώμην ἐναντίαν, Dem. decedo a sententia, μεταγιγνώσκω, Isocr.
sententiola, γνωμίδιον, τό, Dem. miscera, λογάριον δύστηνον, Dem.
sententiose, γνωμολογικῶς, Suid.
sententiosus, γνωμολογικός, Dem. Phal.
sentiectum, ἀκανθών, ὁ, Eust.
senticosus, ἀκανθώδης, ες, Theophr.
sentina, ἄνολος, ὁ, Hom.
sentio, αἰσθάνομαι, et prospicio aliquid, καὶ προορᾶν τι, Dem. consentaneo verbis, ῥητοῖς ὁμοῖα τοῖς εἰρημένοις, Isocr. eum aliquo, τά τινος φρονεῖν, id. φρονεῖν τὰ αὐτὰ τινι, id. et decerno aliquid, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, Dem.
sentis, ἄκανθα, ἡ, Diose.
seorsum, χωρίς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαστα τούτων, Dem. ab aliquo, χωρίς τινος, id. ἄνευ τινός, id.
separabilis, χωριστός, Aristot.
separate, κεχωρισμένως.
separatim, χωρίς, ab aliquo, τινός, Xen.
seporatio, χωρισμός, ὁ, Plut.
separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, Plato. διαχωρίζω, Xen.
sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, Dem aliquem, καταθάπτω τινά, id. mortuum una, συγκαταθάπτω τινά, id. in patrio in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρῴῳ εἰς μνῆμα πατρῷον, id.
sepes, ἕμφραγμα, τό, Dem. φραγμός, ὁ, Plut.
sepia, σηπία, ἡ, Aristot.
sepimentum, ἕρκος, ὁ, lapideum, λίθων, Paus.
sepio, φράττω, aliquid, τί, Dem. σκαλῶ, Xenoph.
sepono, ἀποτίθημι, Diose.

seps, σήψ, σηπός, ὁ, ἡ, Diose.
septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
September, Μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ.
septemplex, ἑπταπλάσιος, ἑπταπλασίων, ὁ, ἡ.
septemvir, εἷς τῶν ἑπτά.
septemviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.
septemviratus, ἑπταρχία, ἡ.
septenarius, numerus, ἑπτάς, ἡ, Aristot
septeni, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
septennis, ἑπταετής, ες.
septennium, ἑπταετία, ἡ.
septentrio, ἄρκτος, ὁ, confer boreas. τὰ πρὸς ἄρκτον, βόρεια, τά. 2° septentriones, signum coeleste, ἁμαξα, ὁ, cf. Gell. N. A. 2, 21.
septentrionalis, ἀρκτικός, ή, όν, ἀρκτῷος, ῳα, ῷον, terra, γή, Hdn.
septies, ἑπτάκις.
septimane, ἑβδομάς, ἄδος, ἡ, Gal.
septimus, ἑβδόμος, Plut.
septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
septingenti, ἑπτακόσιοι, αι, α.
septuagenus, s. septuagesimus, ἑβδομηκοστός.
septuagies, ἑβδομηκοντάκις.
septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα.
septum, i. q. sepes et sepimentum.
septuno, ἑπτούγκιον, τό.
sepulcralis, ἐνταφιος, ον, Synes.
sepulcretum, κοιμητήριον, ου, τό.
sepulcrum, τάφος, ὁ, Thuc. patrium, μνῆμα πατρῷον, Dem. publicum, μνῆμα ἐθνικόν, id.
sepultura, ταφή, ἡ, Thucyd. honesta, τὸ ἐνταφιον ὁσιόν, Dem. magnificae sepulturae non expertem esse, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, Aelian.
sequacitas, ἀκολουθία, ἡ, Philo.
sequax, ἀκόλουθος, ον, Dem.
sequester, διαιτητής, ὁ, Dem. μεσέγγυος, ὁ, Bud. μεσεγγυησάμενος, ὁ, Antiph.
sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύῃ.
sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Dem. μετά τινος, id. παρακολουθεῖν τινί, id. e vestigio recte dicentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τῷ ὀλίγῳ ἐπιγενομένῳ, Greg. a tergo, ἕπομαι κατόπιν, Lucian. ἕπομαι κατόπιν ἴχνεσι, id desidiam sequitur egestas, τὰ ἀργὸν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, Dem. sequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς διελθεῖν, Aristot. ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, idem.
sera, κλεῖθρον, τό, Lucian.
serenitas, αἰθρία, ἡ, Aristot. εὐδία, ἡ, Theophr.
sereno, αἰθριάζω, Aristoph.
serenus, εὔδιος, ον, dies, ἡμέρα, Geopon.
seresco, διαῤῥοῦμαι, Aristot.
seria, σπουδαία, ἡ, Philo.
sericum, σηρικόν, τό, Strabo.
sericus, σηρικός, vestis, ἐσθής, Lucian.
series, συνάφεια, ἡ, συνοχή, ἡ, τάξις, ἡ, πύνταξις, ἡ, Dem. Cf. ordo
serio, σπουδῇ, nunciare alicui, ἀναγγέλλειν τινί, Dem.
serius, σπουδαῖος, Dem. in re seria ludere verbis, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, Dion. Hal in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, Dem.
sermo, λόγος, ὁ, Dem. sermonem spar-

Digitized by Google

gere, s. discerminare, λόγον διαλύειν, Plut. θρυλλεῖν τι, Dem. inter se conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρός ἀλλήλους, κοινολογεῖσθαι, esl, λόγος τις περιέισι, Aelian. vulgaris et in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, id. futilis et nugax, λόγος φλυαρός, Plut.

sermocinatiu, διάλογος, ὁ, Dem.

sermocinor, διαλέγομαι, Dem.

sermonculus, λογίδιον, τό, Isocr.

sero, σπείρω, Dem. Cf. semino.

sero, ὀψέ, digredi a loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπου τινός, Dem. admodum fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, idem. serius venio, κατόπιν ἐφεπεῖν τινι, Heliod. aliquid facio, ὀψίζω, Xen.

serotinus, ὄψιμος, ον, Theophr. ὄψιος, id.

serpens, ὄφις, ὁ, Aristot.

serpo, ἕρπω, cf. repo.

serpyllum, ἑρπυλλον, τό, Theophr.

serra, πρίων, ὁ, Plut. serra seco, πρίω, διαπρίω.

serrago, πρίσμα, ατος, Theophr.

serrarius, πρίστης, ὁ, Poll.

serratus, πριονώδης, ες, Athen. πριονωτός, Aristot.

serro, πρίω, Thucyd.

sertum, στέφανος, ὁ, plectu, στέφανον ὑφαίνω, Plut. στεφάνη, ἡ, Herodian. στέμμα, τό, Thuc.

serum, ὀρός, ὁ, Aristot.

serus, ὄψιος, ὄψιμος, ον, — serum, ὀψία, ἡ, δεῖλη ὀψία.

serva, δούλη, ἡ, Plut.

servatur, σωτήρ, ῆρος, ὁ, Dem.

servatrix, σώτειρα, ἡ, Paus.

servilis, δουλικός, ὁν, jugum, ζυγός, Plato. δουλικός, Plut.

serviliter, δουλικῶς, Lucian.

servio, δουλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, Xen. domino, διακόνει δεσπότῃ, Dem. alicui, ὑπηρετεῖν τινί, id. εἰλωτεύειν τινί, Isocrat. commodis alicujus, σκοπεῖν τὰ συμφέρον τινός, Aristot. servitotem pressimam, δουλεύειν δουλείαν κακίστην, Xenoph.

servitium, ὑπηρεσία, ἡ, Dem. servitia, i. e. servi, δουλεία, ἡ, Thuc.

servitudo, s. servitus, δουλεία, ἡ, moderate, μετρία, Dem. objicere aliquos servituti, κρατεῖσθαι τινά; εἰς δουλείαν, id. opprimere aliquos servitute, sive in servitutem redigere, ἄγειν τινά; εἰς δουλείαν, id. δουλοῦν τινάς, Plut. redigo insulam in servitutem regis, καταδουλοῦν νῆσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. liberos et uxores, ἀνδραποδίζειν παῖδας καὶ γυναῖκας; Thuc. constituti in servitute, καθιστάντες εἰς δουλείαν, idem. ferre servitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, Isocrat. liberari servitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, id.

servo, σώζω, fidem jurejurando datam, ἐμπεδοῦν τοὺς ὅρκους, Xenoph. alicujus vitam precanda, ἐξαιτοῦμαί τινα, id.

servula, δουλάριον, τό, θεραπαινίδιον, τό, Lucian.

servulus, δουλάριον, τό, Luc. μικρὸς καὶ αὐτάλης δοῦλος.

servus, δοῦλος, ὁ, Xen. domesticus, οἰκέτης, ὁ, Dem. emtus, ἀργυρώνητος, ὁ, id. bello captus, ἀνδράποδον, τό, id.

sesama vel sesamum, σησάμη, ἡ, Dioec. σήσαμον, τό, id.

sesqui, sesquiplex, sesquialter, ἡμιόλιος, ον, Plato.

sesquipes, τριημιπόδιον, τό, πους ἡμιόλιος, τρία ἡμιπόδια.

sesquiplex, v. sesqui.

sesquitertius, ἐπίτριτος, ον, Plato.

sessibulum, ἕδρασμα, τό, καθέδρα, ἡ.

sessilis, ἑδραῖος, Xen.

sessim, ἑδραῖος, Hippocr.

sessio, ἕδρα, ἡ, Thuc. ἐφεδρεία, ἡ, in urbibus, ἐπὶ τοῖς δίνδρεσι, Aristot.

sestertius, σεστέρτιος, ὁ.

seta, χαίτη, ἡ, Aristot. θρίξ, χός, ἡ, Hesych.

setosus, χαιτώνης, ωσσα, ῶν.

seu, ἤ, conf. sive.

seevere, δεινῶς.

severitas, δεινότης, ἡ, Dem.

severus, σιμνός, Dem. ἀκριβοδίκαιος, ος, Aristot. αὐθάδεστος, ος, Lucian.

sevu, στεατώδη.

sevoca, ἀποκαλῶ, Xenoph.

sevosus, στεατώδης, ες, Diosc. στεατώδης, ες, Galen.

sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, modie, seu in sex partes, ἑξαχῇ, Plato.

sexagni, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.

sexagesimus, ἑξηκοστός, Thuc.

sexagies, ἑξακοσάκις.

sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.

sexangulus, ἑξαγώνιος, ον, ἑξάγωνος, ον, Gregor.

sexcentni, ἑξακόσιοι, ίαι, ια.

sexcentesimus, ἑξακοσιοστός, ὴ, ὸν.

sexcenti, ἑξακόσιοι, ίαι, ια.

sexcenties, ἑξακοσιάκις.

sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, Herodot.

sexcupliciter, ἑξαπλῇ, Dion. Ar.

sexennis, ἑξαετής, ές.

sexennium, ἑξαετία, ἡ.

sexies, ἑξάκις.

sextans, ἑκτημόριον, τό, Plut.

sextarius, ἑκτεύς, ἑως, ὁ.

sextilis, Αὔγουστος, ου, ὁ, Βοηδρομιών, ῶνος, ὁ, Dem.

sextum, ἑξάκις.

sextus, ἕκτος, η, ον.

sexus, γένος, τό, Dion. Hal. φύσις, ἡ, idem.

si, εἰ, ἐάν, (ἤν, ἄν.) Sed harum particularum usus diversus est. 1) si cum indicativo, sequente in apodosi indicativo vel imperativo, ponitur, quum aliquid fieri sumimus, nihil aurantes utrum vere futurum sit, nec ne; s. g. si quid habes, imperti, εἰ τι ἔχεις, δός, (i. e. utrum aliquid habeos, nec ne, nesciu.) Ponitur sic etiam si cum praeteritis et futuro, e. g. εἰ ἐβρόντησε, καὶ ἔστραπτον. – si quid mali acridet Medis, ad Persas quoque id pertinebit, εἰ τι πείσονται Μῆδοι, εἰς Πέρσας τὸ δεινὸν ἥξει, Xen. 2) si cum opt., in apodosi optativus cum ἄν ponitur, quum aliquid fieri sumimus, simul verisimile existimantes, id fieri posse vel futurum esse, ut, si hoc dicas, peccaveris, εἰ τοῦτο λέγοις, ἁμαρτάνοις. (i. e. suspicor te hoc soluisse.) 3) si cum indic. imperf. vel aor. sequente in apodosi imperf. vel aor. cum ἄν, quum aliquid fieri sumimus, quod vel fieri non posse, vel non futurum esse persuasum nobis habemus, e. g. si quid haberet, daret, εἴ τι εἶχεν, ἔδιδου ἄν. – Imperfectum de re praesenti, aoristus de praeterito ponitur. 4) ἐάν (ἤν, ἄν,) cum conjunctivo sequente in apodosi futuro indicativi ponitur, quum aliquid fieri sumimus, existimantes, id fieri posse, utrum vero revera futurum sit, nec ne, nescirutes quidem, scil experientia comperturi: e. g. si hoc accidat, bona rives habebunt, ἐὰν τοῦτο γένηται, καλῶς ἔξουσιν οἱ σολῖται, (i. e. utrum futurum sit, ut accidat, nec ne, experiemur.) – Frequenter Graeci participium usurpant, loco hujus conjunctionis, e. g. si vectigalia augeantur, ditior sit civitas, πλουσιωτέρα ἂν εἴη ἡ πόλις προσόδων αὐτῇ πλειόνων γενομένων.

sibilo, συρίττω, Lucian. συρίζω, Eurip.

sibilus, συριγμός, οῦ, ὁ, Plut. συρισμός, οῦ, ὁ, Lucian.

sic, οὕτω, sequente consona, οὕτως, sequente Vocali vel Diphthongo, quemadmodum, sic, ὥσπερ, οὕτω, Dem. sic autem considerate, οὕτωσι δὲ σκοπεῖτε, id. σκοπεῖτε οὕτω, id. sic agite, οὕτω ποιήσατε, id. sic sentio, οὕτω γε; ἔχω, id. sic eum suscipite, οὑτωνὶ αὐτὸν δέχεσθε, id. sic ut, οὕτως ὡς, Isocr. οὕτως, ὥσπερ, id. siccine, οὕτωσί, Dem.

sica, ἐγχειρίδιον, ου, τό, Dem. ξίφος, ους, τό, Xen.

sicarius, ξιφήρης, ες, ξιφηφόρος, ὁ, Herodian. σφαγεύς, ὁ, Dem.

siccatio, ξήρανσις, ἡ, Aristot.

sicce, ξηρῶς.

siccesco, ξηραίνομαι, Hippocr.

siccitas, ξηρότης, ἡ, Aristot.

sicco, ξηραίνω, αὐαίνω, Plut. ἐξικμάζω, Philo.

siccus, ξηρός, Dem. in sicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, Athen. in sicco statuo, ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ποιῶ, Thucyd.

sicubi, εἴπου.

sicunde, εἴποθεν.

sicut, ὡς, Dem. Cf. quemadmodum.

sideralis, ἀστρικός, ἡ, όν.

sideratio, ἀστροβολισμός, ὁ, Theophr. ἀστροβολία, ἡ, id.

sideratus, ἀστρόβλητος, ον, Hesych.

sidereus, ἀστρώος, Zos.

siderror, ἀστροβολέομαι, Theophr.

sido, ἵζάνω, Thuc.

sidus, ἄστρον, τό, Aristot. sidera contemplor, ἀστρονομία, Max. Tyr. siderum positus, ἀστέρων θέσις, Philo.

sigillatim, καθ' ἕνα vel καθ' ἕν, καθ' ἕκαστον, ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ἰδίᾳ.

sigillaris terra, σημωνρὶς γῆ, Herodot. σφρ, ῥύπος, ὁ, Aristoph.

sigillo, σφραγίζω, signo caprae, εἰκόνι αἰγός, Dioec.

sigillum, σφραγίς, ἡ, Thuc. σημεῖον, τό, Dion. Hal. σφράγισμα, τό, Xen.

signatio, σημείωσις, ἡ.

signatorius, σφραγιστικός, ὴ, όν.

signatura, σφράγισμα, τό, Xenoph.

significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.

significatio, s. significatus, σημασία, ἡ, Diosc. σημείωσις, ἡ, παρίμφασις, ἡ, Dem. Phal. μήνυσις, ἡ, Scat. Kiep.

significo, σημαίνω, alicui me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν, Xen. aliquid, τί, Plut. καταμηνύω τι, Plut. alicui, πρός τινα, Xen. μηνύω τινί, Plato. ἀποδείξιν ποιῶ τινι, Isocr. ἐλεγχον δίδωμί τινι, id. per literas aliquid alicui, δηλῶ τί τινι δι' ἐπιστολῆς, Dem. vox significat hoc, vel illud, σημαίνει, Aristot.

signo, σημαίνω, Nos. epistolam, σημαίνω ἐπιστολήν, conf. obsigno.

signum, σημεῖον, τό, virtutis, ἀρετῆς, Isocr. improbitatis, τὸ τεκμήριον συνοικίας, id. et indicium contumeliae, σημεῖον καὶ

Digitized by Google

τεμένισμα τῆς ὕβρεως, Dem. divinitus datum, θυσιαστήριον, ἡ, Cyrill. sodinei, ζάθυον, τό, Aristot. facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, Dem. ostendere alicujus rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολόν τινος, Isocr. esse alicujus, εἶναι σημεῖόν τινος, id.

silestium, σιγή, ἡ, Dem. ἀπροσηγορία, ἡ, Aristot. σιωπή, ἡ, Xen. impero, κατασιγάζω, Herodian. altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγᾶν, Chrys. silentio praeteren aliquid, ὑπερβαίνω τι, Aeschin. σιωπῇ παρέρχομαί τι, Dem.

silen, σιγᾶν, aliquid, τί, Eur. ad aliquid, πρός τι, Xen. σιωπᾶν, Plut. τί, Dem. κατασιωπᾶν τι, Lucian.

silescn, σκασιωπᾶν, Plutn.

silex, χαλίξ, ικος, ὁ, Thuc.

silicernium, τυμβογέρων, ὁ, ὁ γέρων τύμβας, Eurip.

silicia, πέλις, εως, ἡ, Diose.

siligineus, σιλιγνίτης, ὁ, panis, ἄρτος, Argon.

siligo, σίλιγνις, ἡ, ὄλυρα, ἡ, Theophr.

siliqua, κεράτιον, τό, Galen.

siliquastrum, κερατεία, ἡ.

siliquor, ἅλοβος γίγνομαι.

silurus, σίλουρος, ου, Diose.

silva, δρυμός, ὁ, Strabo. ὕλη, ἡ, Xenoph.

silvaticus, ὑλαῖος, ον.

silvesco, ὑλομανῶ, Epiph. ὑλομανέω, Theophr

silvester, s. silvestris, ἄγριος, ω, ον, Basil.

silvosus, δρυμώδης, ες, ὑλώδης, ες, Xenoph.

silvula, δρυμίδιον, τό.

simia, πίθηκος, ὁ, Plut.

simila, σεμιδαλίς, ἡ.

similagineus, σεμιδαλίτης, ου, ὁ, panis, ἄρτος, Galen.

similis, ὅμοιος, alicui, τινί, Dem. παρόμοιος, ον, τινί, Id. παραπλήσιος, ον, τινί, id. et consentaneus alicui, ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τινι, id. cum alicui, ὁμοιοῦμαί τινι, Dem. nulla in re, ἐν οὐδενὶ ἴσοιά τινι, Id. et alia similia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, Isocr. καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ὅμοια, Id.

similiter, ὁμοίως, adfectum esse erga aliquem, διακεῖσθαι πρός τινας, Dem et eodem modo se habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν, Id. faciunt, ut si quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμᾷν, Isocr. cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, Id.

similitudo, ὁμοιότης, ἡ, Aristot.

simulo, ὁμοιοῦν, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. cf. comparo.

simiolus, πιθήκιον, τό

simius, πίθηκος, ὁ, Plut.

simplex, ἁπλόος, contr. ἁπλοῦς, sermo, λόγος, Isocr. homo, ἀνήρ, et ingenuus homo, ἁβρὸς καὶ εὐφυὴς μαστός, Dem. et quietus, ἄκακος καὶ ἀπράγμων, id. et justum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δίκαιόν τι, id.

simplicitas, ἁπλότη, ἡ, Synes. morum, ἀκακία, ἡ, Basil. εὐηθεία, ἡ, Phil.

simpliciter, ἁπλῶς, Dem. et candide scribere, καὶ ἀπόλυτα γράφειν, Dem. administrare reempublicam, καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, Isocr.

simplus, ἁπλοῦς, Isocr.

simul, ἅμα, opem ferre huic, et ad alios legationem mittere, ἅμα μὲν βοηθεῖν τούτῳ, πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβεύειν πέμπειν, Dem. cum ipsa sedilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χρηστὸς ὑβρίζετο, id. atque, s. ac nodirimus, constituimus, ἅμα ἀπωλόμεθα, καὶ κεκόσμεθα, Isocr. ac privati sumus imperii, factum est, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερούμεθα, καὶ ἐγένετο, id. ac gustarent, jucula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι, τὸ βέλος ἐκπίπτει, Aelian. ac diluit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. simul atque surrexit, ἅμ' ἀνίστο τάχιστα, id.

simulacrum, εἴδωλον, τό, Dem. εἰκών, ἡ, id. ἄγαλμα, τό, id.

simulate, εἰρωνικῶς.

simulatio, προσποίησις, ἡ, Aristot. a simulatione alienus, τοῦ προσποιήματος ἀσύχνου, Diod. Sic. prohibitis, ὑποφίσεις, ἡ

simulator, προσποιούμενος, ου, ὁ, Dem. prohibitis, quum tamen nequam sit, ὑποκριτής, ὁ.

simulatus, προσποίητος, ον, Aristot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. causa, πρόφασις, ἡ, id. πρόσχημα, τό, id.

simulo, προσποιοῦμαι, amicum, εἶναι φίλος, Aeschio. furorem, ἀποφαίνομαι μανίαν, Lucian. causas, πλάττω πρόφασιν, Dem. justitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, Isocr morbum, προφασίζομαι νόσον, Dem. σκήπτομαι ἀῤῥωστίαν, Plut. insidias, ψευδένδρα πιτύομαι, Xen. et fingo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιοῦμαι, id. odisse liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, Lycurg. me indigere, προσποιοῦμαι τὸ δεῖσθαι, Isocr. gaudere, χαίρειν, Xen.

simultas, ἀπέχθεια, ἡ, Dem. φιλαρχοδημοσύνη, ἡ, Isocr. cf. inimicitia.

simus, σιμός, Plut.

sin, εἰ δέ, Demosth.

sinapi, σίναπι, τό, Diose.

sincere, καθαρῶς, Plut.

sinceritas, εἰλικρίνεια, ἡ.

sinceus, εἰλικρινής, ές, Xen.

siciput, βρέγμα, τό, Alex Aphr.

sindon, σινδών, ἡ, Herodot.

sine, ἄνευ, arte et labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης καὶ πραγματείας τι πράττειν, Dem. adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, Dem. dubio, ἀναμφιβόλως, ὁμολογουμένως.

singularis, ἰδιαίος, numerus, ἀριθμός, Gramm μονάδικός, ἡ, ὸν, — i. e. maximus, ἐξαίρετος, ον, Dem.

singulariter, ἰδικῶς, Naz. — i. e. excellenter, ἐξόχως διαφερόντως, Isocr.

singulatim, ἀνὰ ἕν, Suid.

singultio, λύζα, Suid.

singultus, λύγξ, γγός, ἡ, Thucyd. λυγμός, ὁ, Plut. duco singultus crebros, ἀναλύζω συνεχῆς, Lucian.

singulus, ἕκαστός τις, ἡ τις, ἕν τι, Thuc. singuli, οἱ καθ' ἕκαστον, singulis, diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. in singula capita, κατὰ κεφαλήν, Dion. Hal.

sinister, ἀριστερός, εὐώνυμος, ον, λαιός, σκαιός, sinistra manus, ἀριστερὰ χείρ, Hdt. ad sinistram, ἐπ' ἀριστερά, ἐπ' ἀριστερᾶ, ἐν τῇ ἀριστερᾷ, versus sinistram, ἐπ' ἀριστερά, Plut. ἐς ἀριστερά, Hdt. a sinistra, σκαιόθεν, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.

sinisteritas, ἀναριστερότης, ἡ, Aristot.

sinistre, ἀναριστερῶς, Plut.

sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά, Plut.

sino, ἐάω, aliquid, τί, Dem populum injuria adlicere et adlici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν καὶ περιορᾶν αὐτὸν ὑβριζόμενον, Isocr. civitatis subverti, περιορῶμεν τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, id. ne sinite, μὴ ἐπιτρέπετε, Xen. cf. permitto, concedo.

sinuo, κολπόω, aliquid, τί, Lucian.

sinuosus, κολπώδης, ες, Theophr. πολύστυχος, ον, Lucian.

sinus, corporis humani, maris, vestis, κόλπος, ὁ, Lucian. Strabo. Herodot. in sinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν Lucian. in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.

sipho, σίφων, ὁ, Galen.

siphunculus, σιφώνιον, τό, Hesych.

siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.

siquidem, εἴπερ, Dem. εἴπερ ἄρα, Id.

siren, σιρήν, ἡ, Strabo.

sirinsis, σιριάσις, ἡ, Galen.

sirius, σίριος, ὁ, Aristot. κύων, νός, ὁ, Lucian. ὁ ἀστρῶος κύων, Chrys.

sisara, ἐρείκη, ἡ, Diose.

siser, σίσαρον, τό, Diose.

sisto, ἱστάναι, gressum, πορείαν, Plut. coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχήν, Dion. Hal. alvum, ἵστημι κοιλίαν, Diosc. equum currentem, παρίστημι ἵππον, Xen.

sitella, γαυλίδιον, τό, situla, ἄμφορεύς, ὁ.

sitibundus, s. siticolosus, διψαλέος, Lucian. ἄνυδρος, ον, Diose. ἀνύδρος, ον, Id. διψώδης, ες, Diose.

sitienter, διψαλέως.

sitin, διψᾶν, aquam, τοῦ ὕδατος, Herodot, valde, καταδιψᾶν, Xen.

sitis, δίψα, ἡ, Plut. δίψος, τό, Xen.

sitim resiliogo, σβέννυμι τὸ δίψος, Lucian. inhibeo, κωλύω δίψαν, Plut. excito, δίψαν παρασκευάζω, Aristot.

situs, θέσις, ἡ, Aristot. loci, τοποθεσία, ἡ, - i. e. squalor, αὐχμός, ὁ, Plut. situ obsitus sum, situm contraho, αὐχμοῦν, Theophrast.

situs, κείμενος, Dem. ἱδρυθείς, Max. Tyr. ἱδρυθείς, Plut. ad mare, ἐπιθαλαττίδιος, ον, Xen. quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῖν, Dem.

sive, εἴτε, volim, sive nolim, εἴτε βούλομαί γε, εἴτε μή, Dem. ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι σαθρὸν ᾖ, id. sive, sive, ἄν τε, ἄν τε, Dem ἐάν τε, ἐάν τε, Aristot.

siom, σίον, τό, Diose.

smaragdus, σμάραγδος, ἡ.

smegma, σμῆγμα, τό, Diose.

smegmaticus, σμηγματικός, Diose.

similex, σμίλαξ, ὁ, ἡ, Plut.

smilium, σμίλιον, τό, Lucian.

soboles, ἔκγονος, ὁ, cf. liber.

sobrie, νηφαλίως, Poll. σωφρόνως.

sobrietas, νῆψις, ἡ, νηφαλιότης, ἡ.

subrius, ἀνεψιός, ὁ, Xen.

sobrinus, ἀνεψιός, ὁ, Plut.

sobrius, νηφάλιος, ἄφρων, Dem. sum, νήφω, Dem. fio, ἀποκρεκαλῶ, ἀποκρεκαλίζομαι, ἀποκόφω, ἐκνήφω.

soccus, σίλος, ὁ, Lucian. κοδόριον, τό, Theophr.

socer, συνθερός, ὁ, κηδιστής, ὁ, id.

socia, ἑταίρα, ἡ, Plut.

sociabilis, συναγελαστικός, κοινωνικός.

socialis, ἑταιρικός, Aristot. συμμαχικός, res, βασιλεύς, Dem. συμμαχία, ἱδοῖ, ὁ, urbs, πόλις, id.

socialiter, ἑταιρικῶς.

societas, ἑταιρία, ἡ, Isocr. et amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία, Dem. societa-

Digitized by Google

tem facere, s. caire, ποιεῖν συμμαχίαν, id. eum aliquo, συνδίεσθαι πρός τινα συμμαχίαν, id. desercre, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινός, idem. dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, Isocr. attrahere aliquem ad suam societatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συμμαχίαν, id. conferre se ad societatem alicujus, εἰσιέναι εἰς συμμαχίαν τινός, id.

socia, συμμίγνυμι, Plut. Conf. societas.

socius, ἑταῖρος, ὁ, Dem. σύμμαχος, ου, ὁ, id. et amicus, σύμμαχος καὶ φίλος, id. socium esse alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι, id. eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα, id. recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα, id. comparare alicui, συναποτυπάζειν τινί, id. habere aliquem, ἔχειν τινά, Isocr. conservare, σώζειν, Dem. amittere, ἀπόλλυσθαι, idem.

socius, συμμαχικός, Demosth.

socordia, ἀργία, ἡ, Demosth. ῥαθυμία, ἡ, id. et negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, id. et torditas, καὶ βραδύτης, id.

socorditer, ἀργῶς, Dem. Cf. pigre.

socors, ἀργός, Dem. Cf. piger.

socrus, πενθερά, ἡ, Hesych.

sodalis, ἑταῖρος, ὁ, Xen. Cf. socius.

sodalitas, s. sodalitium, ἑταιρία, ἡ, Plut. Cf. societas.

sol, ἥλιος, ὁ, Aristot. oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, solis ardor, s. splendor, ἡλίου φλογμός, Philo.

solamen, i. q. solatium.

solaris, ἡλιακός, Laert.

solarium, ἡλιοτρόπιον, τό, Athen.

solatium, παραμυθία, ἡ, Syneo. παραμύθιον, τό, Thuc. adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, Chrys.

solea, ἐμβάς, ἡ, Lucian. ἀρβυλίς, ἡ, Plut. piscis, βούγλωσσος, ὁ, Diosc. equi, ὑποδημα, τό, Artem.

soleatus, ἀρβυλιωτός, ή, ός.

solenne, i. e. festum, ἑορτή, ῆς, ἡ.

solennis, e, ἐτήσιος, ον, Thuc. est, νομίζεται, Xen.

solennitas, ἑορτή, ἡ, Thuc.

solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.

e leo, εἰωθα, Dem. εἰθισμαι, Isocr. συνεθίσμαι, id. πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, Isocr. ἔθος ἔχα, id. solet, ἔθος ἐστί, Dem.

solide, στερεῶς.

solidesco, στερεοῦμαι, Xen.

soliditas, στερεότης, ἡ, Aristot.

solido, στερεόω, Xen.

solidus, στερεός, Aristot.

solitudo, ἐρημία, ἡ, Isocr.

solium, δρόνος, ὁ, vas balneatorium, πύελος, ἡ, Luc.

sollers, δεινός, Dem. ὑπεστερφός, ός, Herodian. ἀγχίνους, ουν, Xen.

sollerter, ἀγχινοῦς, Aristot.

sollertia, ἀγχίνοια, ἡ, Aristot. δεινότης, ητος, ἡ, Dem.

sollicitatio, ἐξαίτησις, εως, ἡ.

sollicite, ἐπιμελῶς, Dem.

sollicito, ἀνάω, Xen. ἐπείγω τινά, Isocr. — i. e. compello, ἀναπείθω τινά, Aristoph.

sollicitudo, μέριμνα, ἡ, Plut. ἐπιμέλεια, ἡ, Dem. φροντίς, ίδος, ἡ, id.

sollicitus, ἐπιμελής, ές, Dem. περιδεής, ές, Aristot. πολυφρεστικός, Plut. πολυμέριμνος, ον, Aristoph. sum. ἐπιμελέομαι, Dem. de re aliqua, σπουδάζω περί τινος, Isocr. φροντίζω περί τινος, Isocr.

solo, ἐρημόω, Thuc.

solocecismus, σολοικισμός, ὁ, Lucian.

solor, παρηγορέομαι, v. consolor.

solstitialis, τροπικός, Procl.

solstitium, ἡ τοῦ ἡλίου τροπή.

solubilis, λυτός, λύσιμος, ον.

solum, i, ἔδαφος, τό, πέδον, τό, δάπεδον, τό, humum, σύγκοιτον ἔδαφος, Theophr. salum multo s. verto, ἀποστοία, μετοικίζομαι, ἀποδημία, μετανάστευσις, μετανίστημαι. — 2) i. e. planta pedis, πέλμα, τό, cf. planta, ac.

solum, μόνον, Plato. μόνος, Xen. non solum, sed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καί, Dem.

solus, μόνος, η, ον, Dem.

solute, ἀλυτως, Plut.

solutilis, ἀλυτος, ον, Diosc. λύσιμος, ον, Athen.

solutio, λύσις, ἡ, Dem. διάλυσις, ἡ, Plut. dotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικός, Dem. pecuniae, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, Isocr.

solvo, λύω, equos, ἵππους, Xen. nodum, σύμμμα, Plut. ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, Herodot. aenigma, τὸ αἴνιγμα, Lucian. e portu, ἐκ λιμένος, Synes. ex Sicilia in Atticam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Ἀθήνας, Aelian. debito pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, Dem. pecuniam, ἀποτίω ἀργύριον, Isocr. debitum, ἐκτίω τὸ ὄφλημα, Lucian. tributum, ὑποτελέω τὸν φόρον, Xen. non eum solvendo, οὐκ ἔστι μοι τὸ ἔστησις, Aristot.

somniculose, ὑπνωτικῶς.

somniculosus, ὑπνώδης, ες, Plut. καθυπνος, ον, Aristot. ὑπνωτικός, id.

somnio, ὀνειρόω, Plato. oliquid, τί, ἐνυπνιοπολέω, Dem. ἐνυπνιάζω, Aristot. ἐνυπνιάζομαι, Plut.

somnium, ὄναρ, τό, Xen. ὄνειρος, ὁ, Plut. ne per somnium quidem, οὔτε ἐν ὕπνῳ, Plato. somnio videre, ἐνύπνια ὁρῶν, Herodot. jucundissimo somnio frui, ἥδιστα ὀνείρου συνεῖναι, Lucian.

somnus, ὕπνος, ὁ, Dem. somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, Hdo. obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, id. somnum capio, ὕπνον τυγχάνω, Xen. ὕπνον λαμβάνω, Plato. adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνον λαγχάνειν, id. εἰς ὕπνον τρέπω τινά, Philo. somno carco, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, Diod. Sic. excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, Basil. somnum depello, τὸν ὕπνον ἀποδιώκω, Plato.

sonitus, i. q. sonus.

sono, ἠχέω, Plut.

sonorus, ἠχώδης, ες, Dem. Phal.

sons, ὑποδίκος, ον, Dem. Cf. reus.

sonticus, βλαβερός, Xenoph.

sonus, ἦχος, τό, Plato. ἠχή, ἡ, id.

sonum edo, φθέγγομαι, id.

sophisma, σόφισμα, τό, Thuc.

sophista, σοφιστής, ὁ, Lucian.

sophisticus, σοφιστικός, Aristot.

sopia, ὑπνόω, Diosc. Cf. somnus.

sopor, ὕπνος, ὁ, Cf. somnus.

saporo, σοπιζω, Soph.

sorbeo, ῥοφέω, ῶ, Galen.

sorbilis, ῥοφητός, ovum, ᾠόν, Diosc.

sorbillo, ἀποῤῥοφέω, Philostr.

sorbitio, ῥόφημα, τό, Galen. ῥόφησις, ἡ, Idem.

sordeo, ῥυπάω, Basil.

sordes, ῥύπος, ὁ, Diod. Sic. ῥυπαρία, ἡ, ᾶς, ἡ, Plato. abstergo, abluo, ῥύπτω, Diosc.

sordesco, ῥυπαίνομαι, Plut.

sordide, ῥυπαρῶς.

sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω.

sordidus, ῥυπαρός, Athen. πόνηρος, Lucian. — i. e. perquam avarus, μικρολόγος, ου, Dem.

sorex, μῦς ἀγρυραῖος.

sorites, σωρείτης, ὁ, Laert.

soror, ἀδελφή, ἡ, germana, ὁμοπατρία, Dem. uterina, ὁμομητρία, id.

sors, κλῆρος, ὁ, Dem. s. pecunia propria, ἀφορμὴ ἴδια, Dem. sortem alicui dare, διδόναι τινὶ ἀφορμάς, id. reddere, ἀποδιδόναι τὸ δίκαιον s. ἀρχαῖον, id. recipere cum usura, ἀπολαβεῖν τὰ ἀρχαῖα σὺν τῷ ἴσῳ, id. fraudare aliquem sorte et nauris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τὰς ἐπιφορείας, id. et fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη, Deut. sorte eligo, κληροῦμαι, id. distribuo terram, κληρουχεῖν τὴν γῆν, Aelian.

sorticuls, κληρίδιον, τό.

sortilegus, χρησμῳδός, ὁν, Plato. sum, χρησμῳδέω, Xenoph.

sortior, κληροῦμαι, sacerdotium, i. e. de sacerdotio, ἱερωσύνην, Demosth. — i. e. accipio honorem, τιμήν, Galen. regionem, καταλληρουχέω χώραν, Herodot. partem aliquam, λαγχάνω μοίρας τινός, Dem.

sortitio, κλήρωσις, εως, ἡ, Isocr.

sortito, κληρωτί.

sospes, σῶος, Xenoph.

sospita, σώζω, aliquem, τινά, Xen.

soter, σωτήρ, ῆρος, ὁ, Isocr.

soteria, σωτηρία, τά, Lucian.

spadix, σπαδιξ, ικος, ἡ, Plut.

spado, σπάδων, ονος, s. ωνος, ὁ, Plut. Ἐκτεταμένος, ὁ, Aristot. ἐκτομίας, ὁ, Herodot.

spargo, σκορπίζω, sermonem s. famam, διαδίδωμι λόγον s. φήμην, Plut. διαδρομῶ, Xen. de oliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περί τινος, Herodian. rumores fictos, λογοποιέω, Theophr.

sparsim, σκορπίδην, Isocr.

sparsio, σκόρπισις, ἡ, σκορπισμός, ὁ.

spatiose, εὐρυχώρως, πλατέως.

spatiosus, εὐρύς, εὐρύχωρος, ον, σολίχωρος, ον, πλατύς.

spatium, τόπος, ὁ, amplum, πολύς, Dem. εὐρυχωρία, ἡ, Thuc.

specialis, εἰδικός, ἡ, ὄν, Galen.

specialiter, s. specialim, εἰδικῶς.

species, εἶδος, τό, Plato. ἰδέα, ἡ, Dem. ὄψις, ἡ, Isocr. in speciem, ὄψεως ἕνεκα.

specillum, μήλη, ης, ἡ.

specimen, δεῖγμα, τό, Dem. dare alicujus rei, ἐκφαίνειν τινός, Isocr. in re aliqua, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἐν τινι, Xen. sui, πεῖραν ἑαυτοῦ δίδωμι, Dem. artis, ἐν ἔργῳ δείσθαι τὴν τέχνην, Aelian.

speciose, εὐπρεπῶς, Thuc.

speciositas, εὐπρέπεια, ἡ, Plato. εὐπρεπής, τό, Thuc.

speciosus, εὐπρεπής, ές, ἰδεῶδης, ές, ὡραῖος, εὐπροσωπος, ον.

spectabilis, e, περιβλεπτος, ον, Lucian. ἐρατός, Dem. θεατός, id.

spectaculum, θέαμα, τό, erudele et miserabile, δεινόν καὶ ἐλεεινόν, Dem. θέα, ἡ, publice edo, θέαν ἐπιτελῶ δημοσίᾳ, Herodian.

spectatio, θέα, ἡ, Herodian. θεωρία, ἡ, Dem.

spectativus, θεωρητικός, Aristot.

Digitized by Google

spectator, θεωρός, ὁ, Dem. θεατής, ὁ, id.
spectatrix, θεάτρια, ἡ, Poll.
specto, θεάομαι, imagineu alicujus, εἰδόνα τινός, Dem. accurata aliquid, θεωρεῖν τι ἀκριβῶς, Isocr. aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, Dion. Hal. veritatem, τινὶ πρὸς ἀλήθειαν, Aristot. honores alicujus, ἀποβλέπω εἰς τιμὰς τινος, Isocr.
spectrum, φάσμα, τὸ, Luc.
spacula, σκοπή, ἡ, Philo.
speculatio, κατασκοπή, ἡ, Xenoph.
speculator, ἐπόπτης, ὁ, Aristot. σκοπός, ὁ, Philo. κατάσκοπος, ὁ, Dem.
speculatorius, κατασκοπικός, navis, ἡ θηρεία ναῦς, Poll. ναῦς πρόπλους, Thuc. ναῦς πρόπλους, Xen.
speculor, κατασκέπτομαι, Xen. κατασκοπεῖν, id. aliquid, σκοπεῖσθαί τι, Demosth.
speculum, κάτοπτρον, τὸ, Philo. ἰσόπτρον, τὸ, intueor, ἰσοπτρίζομαι, Plut.
spacus, σπήλαιον, τὸ, Lucian.
sperabilis, ἐλπιστός, ἡ, ὁν.
sperno, ἐφαυλίζω, Plut. aliquid, καταμελεῖν τινός, Xen. ὑπεροφᾶν τινός, id. Cf. contemno, despicio.
spero, ἐλπίζω, hoc, τοῦτο, Dem. me consecuturum, τυγχάνειν τι, Plut. bene de aliquo, χρηστὰς ἔχω ἐπί τινι ἐλπίδας, Lucian. Conf. spes.
spes, ἐλπίς, ἡ, magna et praeclara, καλὴ καὶ μεγάλη, Dem. magna, μεγάλη, id. multa, πολλή, id. bona, ἀγαθή, id. id. dulcior, ἡδίων, Isocr. caeca, μακρά, id. insana, μαινὰς, Dem. atra, id. futura, μέλλουσα, id. et exspectatio, καὶ προσδοκία, idem. spem injicio alicui, καταβάλλω τινα ἐν ἐλπίδι, id. do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινί, id. facio alicui, ἐμποιῶ προσδοκίαν τινί, id. concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, id. faciem amplecti, πιθανοῦσθαι ἐλπίδι τινός, id. bonam prae se ferre s. ostendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, id. magnam habeo de aliquo in aliquo repositam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἐν τινί τινος, Isocr. praecido alicui, ἀποστερῶ τινὰ ἐλπίδος, Dem. spe laeto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, id. impelli seu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, id. alio ex alia suspendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, id. decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, id. duci alicujus rei, ἔχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινός, id. frustrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδας τινός, id. praeter spem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, id.
sphaera, σφαῖρα, ἡ, Plut.
sphaerista, σφαιριστής, ὁ, Athen.
sphaeristerium, σφαιριστήριον, τὸ, Plin.
sphalma, σφάλμα, τὸ, Plut.
spica, στάχυς, ὁ, Plut.
spicatus, σταχυώδης, ες, ἐστεφανωμένος, ἡ, ον, Diosc.
spicilegium, σταχυολογία, ἡ.
spicor, σταχυοφορεῖν.
spiculator, δορυφόρος, ὁ, Herodot.
spiculo, ἀκονῶν, Lucian.
spiculum, στυράκιον, τὸ, Thuc. ξυστόν, τὸ, Xen.
spina, ἄκανθα, ἡ, Diosc. scuta, ἐξωμάκανθα, ἡ, id. dorsi, ῥάχις, ἡ, Galen.
spinetum, ἀκανθών, ῶνος, ὁ, Eust.
spineus, ἀκάνθινος.
spinosus, ἀκανθώδης, ες, Theophr. ἀκανθινος, id.
spinter, ψέλλιον, τὸ, Xen. ψέλλον, τὸ, Dion. Hal.
spira, σπεῖρα, ἡ, Aelian. in modum spirae, σπειροειδῶς.
spirabilis, πνευστός, ἡ, ὁν, πνευστικός, Athen.
spiraculum, ἀναπνοή, ἡ, Aristot.
spiritus, πνεῦμα, τὸ, Dem. sanctus, ἅγιον, N. T. aliter gero, μεγαφρονῶ, Isocr. spiritum edo, ἀποψύχω, Philo. usque ad extremum spiritum, εἰς ἔσχατον ἀναπνοῆς.
spiro, πνέω, ignem, πῦρ, Xen. aliquid, φυσᾶν τι, Dem. — s. c. odorem emitto croci, πνέω κρόκου, Diosc. alicujus, ὄζω τι, id.
spissamentum, πύκνωμα, τὸ, Plato.
spisse, πυκνῶς, πυκνόν, πυκνά, Aristot.
spissesco, πυκνόομαι, Plut.
spissitas, s. spissitudo, πυκνότης, ἡ, Plut.
spisso, πυκνῶ, aliquid, τί, Plot.
spissus, πυκνός, Theophr.
spithama, σπιθαμή, ἡ, Diosc.
splen, σπλήν, ὁ, Plut.
splendeo, λάμπω, Aristot.
splendesco, λάμπω, Xenoph.
splendide, λαμπρῶς, Xenoph.
splendidus, λαμπρός, luna, σελήνη, Thuc. vir, ἀνήρ, Demosth.
splendor, lucis, nominis, orationis, λαμπρότης, ἡ, Plut. Isocr. Hermog.
spleneticus, σπληνιτικός.
splenicus, σπληνικός, ἡ, Athen. σπληνώδης, ες, Hippocr.
splenium, σπλήνιον, τὸ, Poll.
spoliatio, σύλη, ἡ, Dem. fanorum, ἱεροσυλία, ἡ.
spoliator, συλητής, ὁ.
spolio, συλᾶν, aliquem, τινά, Isocrat. mortuos, συλῶν τοὺς νεκρούς, Thuc. Conf. eripio.
solium, σύλη, ἡ, Dem. σύλον, τὸ, Plut.
sponda, τὰ τῆς κλίνης πλευρά, κλίνη, ης, ἡ.
spondeo, ὑπισχνοῦμαι, Dem. et polliceor me laturum legem, ἐγγυῶμαι καὶ φημὶ νόμον θήσειν, id. pro amico, ἐγγυᾶσθαι φίλον, id. alicui filiam, ἐγγυᾶν τινὶ τὴν θυγατέρα, Herodian.
spondylus, σπονδύλος, ὁ, Poll.
spongia, σπόγγος, ὁ, Plut. σπογγιά, ἡ, idem.
spongiola, σπογγίον, τὸ, Aristoph.
spongiosus, σπογγώδης, ες, Diosc.
sponsa, νύμφη, ἡ, Plut. μνηστή, ἡ, Pand.
sponsalia, νύμφια, τά, μνηστεία, ἡ, Chrys. μνήστευμα, τό.
sponsalis, νυμφικός, Plato. thalamus, νυμφών, ὁ.
sponsio, ἐγγύησις, ἡ, ἐγγύη, ἡ, Dem.
sponsor, ἐγγυητής, ὁ, Dem.
sponsus, νυμφίος, ὁ, Plut.
spontaneus, ἑκούσιος, ου, labor, πόνος, Isocr.
sponte, ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, id. ἑκοντί, id. facio, αὐτοματίζω, faciens, αὐτοπαγγελτος, ον, Thuc.
sporta, σπυρίς, ἡ.
sportella, s. sportula, σπυρίδιον, τὸ, Aristoph.
spuma, ἀφρός, ὁ, Lucian.
spumesco, ἀφρίζω, Diod. Sic.
spumeus, ἀφρώδης, ες, Hippocr.
spumo, ἀφρίω, Hesych.
spumosus, ἀφρώδης, ες, Hippocr.
spuo, πτύω, Xen. cerebro, πτυελίζω, Hippocr.
spurce, ῥυπαρῶς.
spurcitia, ῥυπαρία, ἡ, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem.
spurco, ῥυπαίνω, σπιλόω, μιαίνω.
spurcus, ῥυπαρός, ά, όν.
spurius, νόθος, ὁ, Plato. μοιχεῖος, ὁ, Lucian.
sputo, πτυελίζω, Hippocr.
sputum, πτύελον, τὸ, Al. Aphr. πτύσμα, τό.
squaleo, αὐχμέω, ῥυπῶ, ῥυπαίνομαι, pass. αὐχμηρός καὶ ῥυπαρὸς γίγνομαι.
squalide, αὐχμηρῶς.
squalidus, αὐχμηρός, αὐχμώδης, ὕδες, αὐχμαλέος, ῥυπαρός.
squalor, ῥύπος, ὁ, ῥυπαρία, ἡ, αὐχμός, ὁ, αὔχμη, ἡ.
squama, piscis, λέπος, τὸ, Poll. λεπίς, ἡ, Diosc. serpentis, s. aeris, φολίς, ίδος, ἡ, Aristot. Hippocr.
squamens, s. squamatus, λεπιδωτός, Aristot. φολιδωτός, id.
squatina, βάτη, ἡ, Aelian.
squilla, καρίς, ίδος, ἡ, Aristot.
squillula, καρίδιον, τὸ, Aristot.
stabilimentum, βεβαίωσις, ἡ, Thuc.
stabilio, βεβαιῶ, aliquid, τί, Herodot. ἀσφαλῶς καταστήσαί τι, Dem.
stabilis, βέβαιος, amicitia, φιλία, Dem. στάσιμος, ον, ingenio, τὸ ἦθος, Plut.
stabilitas, σταθερότης, ἡ, Phil. βεβαιότης, ἡ, Dem.
stabularius, πανδοχεύς, έως, ὁ, Lucian.
stabulatio, ἐπιστάθμευσις, ἡ, ἐπιστάθμεια, ἡ, Diod.
stabulo, s. stabulor, αὐλίζομαι, Xen. σταθμεύω, Appian. ἐπισταθμεύω, Plut.
stabulum, σταθμός, ὁ, Xen.
stadium, στάδιον, τὸ, Herodot. σταδιεύς, ὁ, Diod. Sic. curro, σταδιοδρομέω, Dem.
stagno, λιμνάζω, Basil.
stagnum, λίμνη, ἡ, Paus
stamen, στήμων, ὁ, Plut. duco, στημονίζομαι, Aristot.
stamineus, στημώνιος, Theophr.
stenneus, κασσιτέρινος.
stennum, κασσιτέρος, ὁ.
statarius, στάσιμος, ον, Plut. σταδιαῖος, Themist. pugna, ἡ ἐν συστάσει μάχη, Herodian. ἡ σταδιαία μάχη, Lucian. τὸ συστὰς μάχεσθαι, Ilda.
stater, στατήρ, ῆρος, ὁ.
statera, σταθμός, ὁ, Diod. Sic. ζυγός, ὁ, Plut.
statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσεσθε, Dem. surgens, εὐθὺς ἀναστάς, id. sentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, id. τὸ παραυτίκα, Lucian. statim a puero, εὐθὺς ἐκ νέου, Aristot.
statio, στάσις, ἡ, Gregor. militaris, τάξις, ἡ, Thuc. navium, ναύσταθμον, τὸ, Xen.
stationem desero, τάξιν λείπω, Aesch. stationis desertor, λιποτάκτης, ὁ, Phil. stationis desertio, λιποταξία, ἡ, id.
stationalis, στάσιμος, ον, ἑδραῖος.
stativa, σταθμός, ὁ, Herodian.
stativus, σταθμικός.
stator, στάσιος, Jupiter, Ζεύς, Dem. ἀφθόνιος, Dion. Hal.
statua, ἄγαλμα, τὸ, Dem. εἶδος, τὸ, id. ἀνδριάς, ὁ, id. dri, ίδος Διός, Dion. Hal. statuam arigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, Lucian.

Digitized by Google

alicui aeream, ἵστημί τινι χαλκῆν εἰκόνα Dem. ἵστημί τινα χαλκοῦν, id. dedicatum esse, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, id.

statoaria, ἀγαλματοποιία, ἡ, Mus. Tyr. ἀνδριαντοποιία, ἡ, Xen. officina, ἁρμογλυφεῖον, τό, Plato.

statuarius, ἀγαλματοποιός, ὁ, Diod. Sic. ἁρμογλυφός, ὁ, Lucian. δημιουργὸς ἀγαλμάτων, Mus. Tyr.

statumen, χάραξ, ὁ.

statumino, χαραχίζω.

statuo, ἵστημι, tropaeum, τροπαῖον, Xen. fanum, ἱδρύομαι ἱερόν, Dion. Hal. quae honestissima sunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, Dem. et doceino de rebus, quae decet, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρή, id. Cf. decerno, item colloco.

statura, ἡλικία, ἡ, admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαιζηλός, Lucian. staturae ejusdem, ὁμήλιξ, ὁ, ἡ, id.

status, τεταγμένος, tempus, χρόνος, Dem. εἱρημένος χρόνος, id.

status, κατάστασις, ἡ, reipublicae, τῆς πόλεως, Isocr. in eo statu res sunt, ut, οἷς ταῦτα τὰ πράγματα καθίστηκεν, ὥστε, in que statu sunt res vestrae? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει, Dem.

statutum, δόγμα, τό, statuta et leges, καθιστώτα, τά, Isocr.

statutus, τεταγμένος, tempus, χρόνος, Dem.

stella, ἀστήρ, ἄρος, ὁ, Aristot. fixa, ἀπλανής, ές, Lucian. errans, ἀστατής, idem.

stellio, ἀσκάλαβος, ὁ, Aristot.

stello, ἀστερίζω, Plut.

stercorarius, κοπρεύς, ἡ, ὑν.

stercoratio, κόπρωσις, ἡ, Theophr. κόπρισις, ἡ, id.

stercoreus, κόπρινος, διισαλίδες, Clem. Al.

stercoro, κοπρίζω, Theophr.

stercorosus, κοπρώδης, ες.

stercus, κόπρος, ἡ, Xenoph. σκύβαλον, ὁ, Clem. Al.

sterilesco, στειρόομαι, στεῖρος ἢ ἄκαρπος γίγνομαι.

sterilis, λυτρός, Plut. στεῖρος, ἀφορεῖον, Philo.

sterilitas, στείρωσις, ἡ, Basil. ἀφορία, ἡ, Plut.

sternax, ἀπαβλητικός, ἡ, ὄν, Xen.

sterno, στρώννυμι, lectum, κλίνην, Xen. equum, ἀπισάττω, idem. διαστρώννυμί τι, Athen. – i. e. prosterno, καταβάλλω τι, Isocr. aliquem solo, καταστίνω τινὰ ἐπὶ τοῦδαφος, Plut.

sternuo, πτάρνυμαι, Aristot.

sternutatio, πταρμός, ὁ, Gal.

sternuto, i. q. sternuo.

sterquilinium, κοπρία, ἡ, Chrys. κοπρών, ὁ, Athen.

sterto, ῥέγχω.

stibium, στίμμι, τό, Poll.

stigma, στίγμα, τό, Herodot. stigmate in fronte notare, στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, Aelian.

stilla, σταγών, ὁ, Athen.

stillatitius, σταγτός, Eurip. σταλακτικός, Diosc. σταλακτός, id.

stillicidium, λιβάς, ἡ, Suid.

stillo, σταλάω, Lucian. aliquid, ἀποστάζω τι, Philo.

stimulatio, κέντημα, τό.

stimulator, κέντωρ, ὁ.

stimulo, κεντρίζω, Philo. κεντέω, Theophr.

stimulus, κέντρον, τό, Plut. voluptatis, ἡ αἰσθησία τῆς ἡδονῆς, Joseph.

stipatio, σειρηστικισμός, ὁ.

stipator, δορυφόρος, ὁ, Xen. σωματοφύλαξ, ὁ, Herodian.

stipendiarius, ὑποτελής, ές.

stipendior, μισθοφορέω, Dem.

stipendium, μισθοφορά, ἡ, Dem. μισθοφορία, ἡ, id. μισθός, ὁ, id. merco, μισθοφορέω, Dem. tres annos facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη, id. mercor bios, μισθοφορέω βιόχθον, id solvo militibus, δίδωμι s. ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, Dem. stipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τῶν ξενιτευομένων στρατιώτας, Isocr. quindecim mensium fraudare milites, ἀποστερεῖν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν πεντεκαίδεκα μηνῶν, id. carens, ἄμισθος, ον, Dem.

stipes, κορμός, ὁ, κορσός, ὁ, ὁ, Hesych.

stipo, πυκνόω, Plut. istus alicujus, δορυφορέω τινά, Xen.

stipa, κίρμα, τό, Dem. stipem cogo, ἀγυρμὸν ποιῶ, peto, μετιτέω.

stipula, καλάμη, ἡ, Dion. Hal. κάρφος, τό, Lucian.

stipulatio, ἐπερώτημα, τό.

stipulor, ἐπερωτῶν, διομολογοῦμαι.

stiria, σταλαγμὸς συμπαγής.

stirpitus, ῥιζόθεν, Herodian.

stirps, ῥιζόφυτον, τό, – i. e. genus, γένος, τό, Dem. Cf. genos.

stiva, ἐχέτλη, ἡ, Hesych.

sto, ἵσταμαι, a partibus alicujus, ὑπάρχω τινί, Dem. συνίσταμαί τινι, Themist. ab aliquo, πρός τινος εἰμι, Thuc. pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, Isocr. stat sententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀστέφανωμαι, Lucian.

stola, στολή, ἡ, Herodian.

stolide, ἀνοσλήκτως, βλακωδῶς, Just. Mart.

stoliditas, ἀβελτερία, ἡ, Aristot. ἠλιθιότης, ἡ, Hesych. Cf. stultitia.

stolidus, ἀβέλτερος, ον, Dem. ἀσύνετος, ον, id. ἠλίθιος, id.

stomachatio, ἀγανάκτησις, ἡ, Thuc.

stomachicus, στομαχικός, Diosc.

stomachor, ἀγανακτέω, Dem.

stomachus, στόμαχος, ὁ, Galen.

storea, ψιάθος, ἡ, s. ἡ.

strabo, σίλλος, ὁ, Lucian. στραβός, ὁ, Galen. sum, στραβίζω.

stragea, ἄλεθρος, ὁ, bellica, ἔργα πολέμου, Aeschin. hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, Thuc.

stragulum, στρωμνή, ἡ, Xen. στρῶμα, τό, idem.

stramen, κάρφος, τό, Aristot.

stramineus, καρφινός.

strangulatio, πνιγμός, ὁ, Diosc. πνίξ, ἡ, Hippocr. ἄγχονη, ἡ, Dion. Hal. στραγγάλη, ἡ, Joseph.

strangulo, ἄγχω, Lucian. ἀγχόνιον, Dion. Hal. ἀπαγχονίζω, Lucian. ἀποπνίγω, Xen.

stranguria, στραγγουρία, ἡ, Galen.

strategema, στρατήγημα, τό, Isocr.

stratum, στρῶμα, τό, Xen.

streena, ἐπινομίς, ἡ, Athen. ξύνιον, τό.

strenue, ἐρρωμένως, Dem. ἀνδρείως, Isocrat. facio, ἀνδραγαθέω, Plut.

strenuitas, ἀνδραγαθία, ἡ, Xen. ἀρετεία, ἡ.

strenuus, δραστήριος, Thuc. φιλόπονος, ον, Dem. ἀνδρικός, id.

strepitus, ψόφος, ὁ, Dem. et plausus, θόρυβος καὶ κρότος, id. strepitum excito, ποιοῦμαι θόρυβον, id.

strepo, ψοφέω, Lucian. κτυπέω, Aristot.

stria, στυξ, χός, ἡ.

striatus, πτυχώδης, ες.

stricte, s. strictum, ἀκριβῶς, Dioscor. ἐπιλίγδην, Lucian.

striden, s. strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας.

stridor, βρυγμός, ὁ, τρισμός, ὁ, muris, τρισμὸς μυός, Plut. rudentum, συρεγμὸς κάλων, Dion. Hal.

stridulus, λιγυρός, ὁ, ὄν.

strigilis, ξυστρίς, ἴδος, ἡ, Lucian.

strigmentum, ξύσμα, τό, ἀποστλίγγισμα, τό, Strabo.

strigosus, λιγαρός, Diod. Sic.

stringo, στυφω, aliquid, τί, Galen. gladium, σπῶ τὸν μάχαιραν, Lucian. pugionem, ἐκσπῶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κολεοῦ.

striu, σύριον, τό.

strobilus, στρόβιλος, ὁ, Plato.

stropha, στροφή, ἡ, Poll.

strophidium, στροφίδιον, τό.

strophium, στρόφιον, τό, Poll.

structilis, κατασκευαστός.

structor, τέκτων, ὁ, annonae, σιτωρχός, ὁ, Philo. σιτωγωγός, ὁ, Lucian. σιτωγωγός, ὁ, id.

structura, δόμησις, ἡ, Hesych. οἰκοδόμησις, ἡ, Thuc. orationis, συνθήκη, ἡ, καὶ λόγου.

strues, σωρός, ὁ, Plut.

struma, χοιράς, ἡ, Hippocr. τὸ φῦμα χοιρωδῶδες, Plut. bovis morbus, κρεῦρος, ὁ, Aristot.

strumosus, χοιρωδῶδης, ες, Aristot. κρεωρεών, id.

struo, παρασκευάζω, Dem. aciem, τάττω, Thuc. dolos, s. insidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, Plut.

studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, Plut. περί τι, Herodot. ἐπί τινι, Isocr. ὑπέρ τινος, Dem. τί, Plut. ἐπιτηδεύω τι, Thuc. Cf. incumbo, item studium.

studiose, σπουδαίως, Aristot.

studiosus, σπουδαῖος, Dem. sapientiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὤν, Isocr. philosophiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, id. venandi, φιλόθηρος, ον, Xenoph. belli, φιλοπόλεμος, ον, id. elegantiae, φιλόκαλος, ον, Isocr. doctrinarum, φιλόλογος, ον, Plut.

studium, σπουδή, ἡ, acre praestantissimarum rerum, ἡ πρὸς τὰ σεμνότατα δρεμή, Xenoph. ponere in aliqua re, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, Plato. πρός τι, Dem. numerorum, ἡ διατριβὴ περὶ ἀριθμούς, Plato. magno studio assequi mandata, σπουδῇ πολλῇ πράττειν τὰ παραγγελλόμενα, Xen. deceibo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, Aristot.

stulte, ἀνοήτως, Dem. ἀγνωμόνως, id. εὐήθως, id.

stultitia, εὐήθεια, ἡ, Dem. ἄνοια, ἡ, Dem.

stultus, ἄνοιστος, ον, Dem. εὐήθης, ες, id. ἄφρων, ὁ, ἡ, id. μωρός, Isocr.

stupa, στύππη, ης, ἡ, Joseph. στυππεῖον, ου, τὸ, Xenoph.

stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τι-

Digitized by Google

τινί, Hdn.

stupefio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινί, Dem.

stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινί, Thuc. ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, Xen. πρός τι, Plut.

stupiditas, ἀναισθησία, ἡ, Dem. εὐηθεία, ἡ, id.

stupidus, ἀναίσθητος, ον, Galen.

stupor, ἀναισθησία, ἡ, Dem. ἀμβλύτης, ἡ, Plut.

stupro, διαφθείρω, virginem, τινά, Plut. κατασχίσω τινά, Lys. διαφθείρω τινά, Plut.

stupum, διαχόρευσις, ἡ, φθορά, ἡ, διαφθορά, ἡ, μοιχεία, ἡ, stupum inferre mulieri, μοιχεύειν γυναῖκα, Plato.

sturnus, ψάρ, ός, ὁ, Basil.

stylus, στῦλος, ὁ, γραφίς, ἡ, Plato. orationis, ἡ ἀγωγὴ τοῦ συγγραφέως, Dion. Hal.

suada, πειθώ, ὁος, ἡ.

suadeo, πείθω, alicui facere, τινά πράττειν, Isocr. aliquid mole, συμβουλεύω τινί κακόν τι, Plato. de aliqua re, τινί περί τινος, Isocr. alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὔνοιαν, Isocr. bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, Dem. tibi hoc, σοί τοῦτο, Xen. de hoc, περί τούτου, Isocr. ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, Plut.

suasius, συφεβός, ὁ, Hesych. συβώτης, ὁ, Plato.

suasio, παραίνεσις, ἡ, παρακλήσεις, ἡ, νουθέτησις, ἡ, πειθοῦς, ἡ, legis suasio, νόμου εἰσήγησις.

suasor, εἰσηγητής, ὁ, Lucian.

suasorius, παραινετικός, Isocr.

suavisatio, φίλημα, ατος, ἡ.

suaviolum, φιλημάτιον, τό.

suavior, καταφιλέω, Xen. φιλέω, Athen. τῷ στόματι, Xen.

suavis, ἡδύς, Plato.

suavitas, ἡδονή, ἡ, Theophr. morum, ἐπιεικεία, τό, Xenoph.

suaviter, ἡδέως, Isocr.

suavium, φίλημα, τό, Lucian.

sub, ὑπό, cum Dat. sub aliquo sum, ὑπό τινί εἰμι, Dem. cum Acc. sub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, id. idem tempus, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, sub suam potestatem cedigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, homines qui sub sole sunt, οἱ ὑπὸ τοῦτον τὸν ἥλιον ἀνθρωποι, Dem. cum Dat. sub vestibulo celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, Herodian. ἐπί, cum Gen. sub aliquo, s. sub alicujus imperio, ἐπί τινος, id. sub ouroram, ἅμα τῇ ἕῳ, Aesch. sub dia, ἐν ὑπαίθρῳ, Xen. In Compositione, quando significationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπό redditur, ut, subamarus, i. e. paululum amarus, ὑπόπικρος, Diosc. subdulcis, ἡσυχάλεπος, id. submurinus, i. e. infra mare, ὑφαλος, Lucian. subjicio, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, Athen.

subactio, κατεργασία, ἡ, terrae, τῆς γῆς, Theophr.

subacratus, ὑπόχαλκος, ον, numus, νόμισμα, Poll.

subagito, ὑποσείω.

subhibo, ὑποπίνω, Xen.

subdialis, ὑπαίθρος, ον, locus, τόπος, Lucian.

subditicius, ὑποβλιμαῖος, Dem. oratio, λόγος, Plat. ὑπόπλαστος, ον, homo, πρόσωπον, Plat.

subditus, ὑποτεταγμένος, alicujus imperio, ἀρχόμενος, Dem. ὑποπεπτωκώς, id. ὑπήκοος, ον, Herodian.

subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τί, Lucian. aliquid alicui, ὑποτίθημί τί τινι, Plut. Cf. subjicio.

subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, Plut.

subdolus, ἀπατηλός, Plato. ὕπουλος, ον, Herodian.

subdubito, ὑπαπορέω.

subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, Diosc. me ex via, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, Aristoph. aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. rationem s. calculum, λογίζομαι, Plut. naves, καταγω πλοῖα, Xen. ἀναβιβάζω τὰς ναῦς, id. ἀνέλκω τὰς ναῦς, id.

subductio, ὑπαγωγή, ἡ, Thuc. ventris, κοιλίας, Diosc.

subeo, ἐπέρχομαι, aliquid, τί, Xen. ἔς τι, id. bellum, ὑποδύω πόλεμον, Lucian. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xenoph. personam alicujus, τινά, s. σχῆμα τινος, Aristot. per medium, διαδύω, Aristot. flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ ποταμόν, id.

suber, φελλός, ὁ, Lucian.

subereus, φελλινος, Lucian.

subigo, βιάζομαι, forinam, φόρον, Xenoph. πιέζω, Diosc. tercam, κατεργάζομαι, Theophr.

subinde, θαμά, Xenoph.

subitaneus, αἰφνίδιος, ον, Galen. ἐξαιφνίδιος, ον, Xenoph.

subito, ἐξαίφνης, αἰφνιδίως, αὐτίκα, παραυτίκα, παραχρῆμα, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

subitus, i. q. subitaneus.

subjaceo, ὑπάκουμαι.

subjicio, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω, ὑποτίθημι, oculis subjicio, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, Aristot. collum jugo, ὑποτίθεμαι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian. aliquem potestati alicujus, ἑκόντα ποιεῖν τινά τινι, ἐκτίθεμί τινά τινι, Isocr.

subjugo, ὑποτάσσω, Dem. aliquem alicui, ἑκόντα ποιεῖν τινά τινι, Aeschin. ποιέομαί τινα ὑπό τινι, Isocr.

subjungo, ὑποτάττω, Dem. ἐπιφέρω, Dion. Hal.

sublevo, ἀναπαύω, aliquem aliqua re, τινα τινος, Plut. — i. e. juvo aliquem, ὠφελέω τινά, Plut. τινί, Diosc. συμφέρω τινί, Dem. inopiam alicujus, λύω τινί τὸ ἀπορεῖν, Lus. πρὸς ἀπορίαν ἐλπίδι, Thuc.

sublica, δοκός, ἰδος, ἡ, Philo.

sublicius, ξύλινος, pons, γέφυρα, Plut.

subligaculum, περίζωμα, τό, Plut.

subligo, ὑποζώνυμι, Plut. ὑποδέω, Xenoph.

sublimis, ὑψηλός, Lucian.

sublimitas, ὕψος, τό, Thuc.

sublimiter, ὑψηλῶς.

sublimo, μετεωρίζω, ὑψηλόω, ὑψόω.

sublino, ὑποχρίω, Xen. ὑπαλείφω.

submergo, καταδύω, navem, ναῦν, Thuc. aqua s. mari, καταποντίζω, aliquid, τί, Plut.

submersio, καταποντισμός, ὁ.

submiscitro, ὑποκρίνω, Plut.

submissio, χάλασμα, τό, ἀνδυκτικός, ἡ, Plut.

submitto, ὑποπέμπω, Dion. Hal. aliquem alicui, ὑποτάττω τί τινι, Plut.

submoneo, ὑπομιμνήσκω, Lucian.

submoveo, ἀπαλλάττω, Dion. Hal. in totum, ἀθροῶ μεθίστημι, idem. aliquid ab aliquo, ἀπωρμα τι ἀπό τινος, Xen. a domo, ἐστερίζω ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. aliquem ab honore, παρωθέω τινά τῆς τιμῆς, Idem.

subnascor, ὑποφύομαι.

subnecto, ὑπεντείνω.

subo, καπρίω, Aristot. καπρίζω, idem.

subolen, πρεσβεύομαι, aliquid, τί, Plut.

suborno, ὑποσεσμία, falsos testes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, Demosth. aliquem, ὑποπέμπω τινά, Dion. Hal.

subrepo, ὑφέρπω, ὑφερπύζω.

subrideo, ὑπομειδιάω.

subripio, ὑφαρπάζω, Aristoph.

subrogo, ἀντικαθίστημι, Plut. ὑφίστημι, Xenoph.

subruo, ὑπορύττω, Chrys.

subsanno, μυκτηρίζω τινα, χλευάζω τινά, σκώπτω τινί, ἐπισκώπτω τινά εἴ τινα.

subscribo, ὑπογράφω, propria manu litteris, αὐτοχειρί τοῖς γράμμασι, Theodor.

subscriptio, ὑπογραφή, ἧς, ἡ, Bas.

subsecо, ὑποτέμνω, Xen.

subsellium, βάθρον, ου, τό, Plut.

subsequor, ἕπομαι, aliquem, τινί, Xenoph.

subservio, ὑπηρετέω, alicui, τινί, Demosth.

subsessor, ἕδραιος, ὁ, ὀδοιπορεῖν ἑδραίων.

subsideo, ὑποκαθίζω, et ὑποκαθίζομαι, ὑφίζανω, ὑποκαθήμαι.

subsidiarius, ἐπικουρος, ον, ἐπικουρικός.

subsidium, βοήθεια, ἡ, Dem. ἐπιβοήθεια, ἡ, Philo. ἀρωγή, ἡ, Aeschin. praesentissimum, ἐπικουρία ταχεία, Lucian.

subsidior, βοηθέω, Xenoph.

subsigno, ὑποσημαίνω, καταστηματίζομαι, Xenoph.

subsilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

subsisto, ὑφίσταμαι, Aristot.

subsolanus, ἀπηλιώτης, ὁ.

substantia, ὑπόστασις, ἡ, Aristot. οὐσία, ἡ, id. ὕπαργμα, τό.

substantialis, οὐσιώδης, ες, Aristot.

substantialiter, οὐσιωδῶς.

substantiatio, οὐσίωσις, ἡ, Bas.

substerno, ὑποστρώννυμι, Hdn.

substituo, ὑφίστημι, aliquem, τινά, Xen. alium in locum alicujus, καθίστημί τινα εἰς τὴν τινος, Bud.

substo, ὑφίσταμαι, Aristot.

substructio, ὑποδόμησις, εως, ἡ.

subsultum, ὑποπηδητικός.

subsum, ὑπειμι.

subtegmen, κρόκη, ἡ, Plato.

subtendo, ὑπεντείνω.

subter, κάτω, Demosth. ὑπενέρθε, Plato.

subterfugio, ὑποφεύγω, Thuc. laborem, φεύγω τὸν πόνον, Plato.

subterlabor, ὑπολύομαι.

subterraneus, κατωγαιος, ον, Diodor. Sic. καταχθόνιος, ον.

subtexo, ἐνδυφαίνω.

subtilis, λεπτός, ή, όν, Philo.

subtilitas, λεπτότης, ἡ, Aristoph.

subtiliter, λεπτῶς, disputo, λεπτολογέω, Lucian.

subtraho, ὑποστέλλομαι, de cibo, τῆς τροφῆς, Aristot.

subtus, κάτω, Dem.

subucula, χιτώνιον, τό, Athen. ὑποχίτων, ὁ.

subula, ῥάφιον, τό, Galen.

subulcus, συβώτης, ὁ, Lucian. χοιρο-

Digitized by Google

βοικός, ὁ, Theophr.
suburbium, προάστειον, τό, Dion. H.
subvectio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ.
subveho, ἀναφορίζω, Xen.
subvenio, βοηθέω, Thucyd. alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατά τινος σύμμαχος, Luc. Cf. ausilior.
subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινά, Dem.
subversio, ἀνατροπή, ὁ, Philo.
subverto, ἀνατρέπω, Dem. Cf. averte.
subvolo, ἀνατίνομαι, Aristoph.
succedo, ὑπαδύομαι, Lucian. alicui in magistratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχήν τινος, Dem. alicui, τινί, Luc. in regna, διαδέχομαι τὴν βασιλείαν τινός, Herodot. succedit opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, Thoc. obsidio ei ex sententia, αὐτῷ τά τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται, Herodian. feliciter et supra votum, αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν, Id.
succenda, ὑφάπτω, Dion. Hal.
succenseo, ἐπιμέμφομαι, Dion. Hal. alicui, νεμεσᾶν τινί, Plut. δυσχεραίνω κατά τινος, Lucian. ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα, Dem. χαλεπαίνω τινί, id.
succentucio, ὑπολαβίστημι, Plut.
successio, in officia, διαδοχή, ἡ, Arct. in hereditate, διαδοχή, ἡ, τοῦ κλήρου, Plut.
successive, κατά διαδοχήν, Philo. ἐκ διαδοχῆς, Aristot.
successor, διάδοχος, ὁ, in regno, βασιλείας, Plut. fio alicujus io hereditate, γίγνομαί τινι τῆς κληρονομίας, Isocrat.
successus, felix, εὐπραξία, ἡ, Dem. infelix, δυσπραξία, ἡ, Sophocl. succesio felici utor, εὐπραγέω, Thuc. infelici utor, δυσπραγέω, Plut.
succido, ὑπαίσσω, Dion. Hal.
succidn, ὑποκίστω, sub aliquid, τινί, Plut.
succidos, i. q. succolentus.
succiduus, πτώσιμος, ον.
succincte, συντόμως.
succineos, ἠλεκτρινος, ίνη, ινον.
succingo, ὑποζώννυμι, Plut.
succino, ὑπᾴδω, Lucian.
succinum, ἤλεκτρον, τό, Luc.
succlamatio, ἐπιφώνημα, τό, Plut. ὑποφώνησις, ἡ, Basil.
succlamo, ὑποφωνέω, Plut.
succosus, s. succulentus, ἐγχυλος, ον, Diove. πολύχυλος, ον, id.
succrescu, ὑποφύομαι, παραφύομαι, Theophr.
succulentus, v. succosus.
succumbo, ὑποκείμαι, alicui, τινί, Herodot. ὑποκατακλίνομαί τινι, Plato. irae, ὕπνῳ κεῖμαι τοῦ θυμοῦ, Aristot. amori, ἐπιπίπτω ἔρωτος, Plut. curis, κατακείσθαι φροντίσι, Chrys.
succurro, βοηθέω, alicui, τινί, Demosth. ἐξαρκέω τινί, Xen. morbo, ἐπικουρέω νόσῳ, id. succurrit aliquid mihi, ὑπέρχεταί τι ἐμοί, Isocr. ἐρχεταί τι ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν, Dem.
succus, χυλός, ὁ, Diosc. χυμός, ὁ, Athen.
succussos, ὑποσεισμός, ὁ.
succutio, ὑποσείω.
suctus, μύζησις, ἡ, ἐκμύζησις, ἡ, Diosc.
sucula, οἴδιον, τό, Xen. suculae, astrum, ὑάδες, αἱ, machinae, κυλίνδρα, τα, Basil.

sudariom, κεφαλομάκτριον, τό, Poll. σουδάριον, τό, N. T.
sudatio, ἵδρωσις, Al. Aphr. ἴδισις, ἡ, Aristot.
sudatorium, ὑπόκαυστον, τό.
sudatorios, ἱδρωτικός, Hippocr.
sudes, πασσαλος, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ vel ἡ, σκόλοψ, ὁ.
sudo, ἱδρώω, sudorem sanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, Aristot. pedibus, ἱδρώω πόδας, idem.
sudor, ἱδρώς, ὁ, Aristot. sine sudore, ἀνιδρωτί, Lucian. ἀνιδρωτί, Plato.
sudum, αἴθριον, τό, αἴθρία, ἡ, Aristot.
sueseo, ἐθίζομαι, Xen.
suetus, ἐθώς, ώτος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.
suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τί ῥᾳδίως, Xen Cf. patior.
sufficiens, ἀρκετός, ἱκανός, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, Xen
sufficiestor, ἐξαρκούντως, Isocr. ἱκανῶς, Id.
sufficientia, ἱκανότης, ἡ, Plato.
suffirio, ἀρκέομαι, Thuc. alicui s. ad aliquid, διαρκεῖν πρός τι, Plut. ἐξαρκεῖν πρός s. εἴς τι, Xen. aliquem alicui, ὑφίστημί τινα εἰς τάξιν τινός, Bud. sufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοι, Xen. ἀπαρκεῖ, Dion. Hal.
suffigo, προσηλόω, προσπηγνύω.
suffimen, s. suffimentum, θυμίαμα, ατος, τό, Herodot.
suffio, θυμιάω, aliquid, τί, Herodot. τινος, Lucian. ἐνθυμιάω, Aristot. ἐπιθυμιάω, Plut. ὑποθυμιάω, Diosc.
suffitio, s. suffitus, θυμίασις, ἡ, Diosc.
sofflamen, ἐπιχλεύς, ὁ, Eustath.
sufflamino, ἐπιχλεύω.
sofflammo, ὑποκαίω, Eustath.
sufflo, ὑποφυσάω, ἐφυσάω, aliquid, τί, Plut.
suffucatio, πνιγμός, ὁ, Diose. πνίξ, ἡ, Hippocr. πνίγμα, τό, Aristot.
suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινά, Dem. καταπνίγω, ignem, τό πῦρ, Galen. fame, λιμαγχονέω, Philo.
suffodio, ὑπορύττω, Lucian.
suffragatio, ψηφοφορία, ἡ.
suffragator, ψηφιστής, ὁ, ψηφοφορίων, ὁ, Lucian ψηφοφόρος, ὁ, Themist.
suffragium, ψῆφος, ἡ, Dem. fero, ψῆφον φέρω, Lucian. τίθεμαι, Dem. de aliquo, διαφέρω περί τινος, Isocr. ferendi potestatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινί, Lucian. διαχειροτονίαν δίδοναι τινί, Plut. suffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθείς ὑπό τινος, Dion. Hal. meo scisso aliquid, ψηφίζομαί τι, Thuc. mea solvo, ἀποψηφίζομαί τινα, id. aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος, Plato. ob aliquid, τινός τι, Xen. confirmo, quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαί τινι, Lucian. in suffragium mitto, ἐπιψηφίζω, Thuc.
suffrago, μεταξύ, τό, Hippiatr. suffragine laboro, σείω, Diosc.
suffragor, ψηφίζομαι, Thuc cf. suffragium.
suffugio, ὑποφεύγω, Thuc.
suffugium, καταφυγή, ἡ, Isocr.
suffulcio, ὑπερείδω, Plut.
suffumigo, ὑποκαπνίζω.
suffundo, ὑποχέω, Plut. aliquem pudore, δυσωπέω τινα, Plut. καταδυσωπέω τινά, Lucian.
suffuror, ὑποκλέπτω, Pandect. ἐκκλέπτω, Plut.

suffusio, ὑπόχυσις, ἡ.
sugger, ὑποτίθημι, Dion. Hal. alicui alimentum, ἐπαρκεῖν τινί τῆς τροφῆς, Aristot. verba, συμβάλλω τινί λόγον, Lycurg. in memoriam, ὑπομιμνήσκω, aliquid, τινός, Herodian. τί, Aeschin.
suggestus, βῆμα, τό, Plut.
suggillatio, ὑπαπισμός, ὁ, Naz.
suggillo, ὑπωπιάζω, - i. e. detereto, καθαιρέω τινά, Plut.
suggrunda, s. suggrundia, γεῖσον, τό, Athen. γεῖσος, τό.
suggrundatio, γείσωσις, ἡ.
sogo, μυζάω, βάλλω, ἕλκω, suge mammas, θηλάζομαι μαστούς.
soi, s. sui ipsius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. αὐτοῦ, ῆς, οῦ, id.
soile, συφεός, ὁ, Hom.
suillus, ὑείος, ἡ, ὸν, Xen. ὑεικός, ἡ, ὸν, euro, κρέας, Poll.
sulcatim, κατ' αὔλακας.
sulco, αὐλακίζω, ἀλοπίζω, Aristoph.
sulcus, αὔλαξ, ακος, ἡ, Philo.
sulphoe, θεῖον, τό, Diosc.
sulphoreus, θειώδης, ες.
sum, εἰμί, dives, πλούσιος, Dem. in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, id. communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, Aristot. in Aegina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, Thuc. ondus, τυγχάνω ὢν γαμετός, Lucian. benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα, Xen. tali natura, οἵας ἔχω φύσεως, Herodian. sit ita, esto, εἴεν, Clem. Alex.
sumen, ἧπαρ, τό, Xenoph. κῶλον, τό, Plut.
summa, κεφαλή, ἡ, sermonis, λόγου, Plato. ἡ περιβολή τοῦ λόγου, Isocr. pecuniae, τό κεφάλαιον ἀργυρίου, Dem. universa, τό σύμπαν κεφάλαιον, Dem. κεφάλαιον πάντων, Isocr. in summa, ἐν κεφαλαίῳ, id.
summarium, ἐπιτομή, ἡ.
summates, ἄριστοι, αἱ.
summatim, ἐν κεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, Dem. ὅσον ὅλον εἰπεῖν, Plato. ἐπὶ κεφαλαίων διέρχεσθαί τι, Dem.
summe, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον, Dion. Hal. ὑπερβαλλόντως, Isocr. ἄκρως, Galen.
summitas, ἀκρότης, ἡ, Plato. ἄκρα, ἡ, Diosc.
summopere, μάλιστα, Dem. πάνυ, Isocr.
summus, ἄκρος, medicus, ἰατρός, legislator, ἄκρος νομοθέτης, ὕψιστος, ἴστα, ιστον, ad summum, ἔσχατον, Dem.
sumo, λαμβάνω, aliquid, τί, Dem. aliquem belli praesidem, αἱρέομαί τινα ἡγεμόνα τοῦ πολέμου, Xen.
sumptio, λῆψις, ἡ, Lucian.
sumtuose, πολυτελῶς, Dem.
sumtuositas, πολυτέλεια, ἡ, Isocr.
sumtuosus, πολυτελής, ες, Dem. δαπανηρός, Xen. πολύδαπανος, ον, Plut.
sumtus, δαπάνη, ἡ, quotidianus, ἐφήμερος, Plut. τό ἀναλωμα, τό καθ' ἡμέραν, Dem. supervacuneus et inanis, περιττόν καὶ μάταιον, id. sumtum facio in aliquid, ἀναλίσκω s. ἀναλίσκομαι ἀναλώματά τινα εἴς τι, id. magnum, δαπανᾶν οὐ μικρᾷ δαπάνῃ εἴς τι, idem. fero, sustineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, id. subministrare, συνεισφέρειν τῶν ἀναλωμάτων, id. restituo alicui, ἀποδίδωμί τινι ἀναλώματα. id. opus habere magno sumto, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, Dem. μεγάλης δαπάνης εἶναι, id.

Digitized by Google

sublevare aliquem, παύσασθαί τινα τῶν ἀναλωμάτων, id. propriis sumtibus, τέλεσιν ἰδίοις, Diod. Hal.

suo, ἀνύσμαι, rupta, τὰ διεῤῥωγότα, Lucian. ῥάπτω, Aristoph.

supellex, ἐπιπλα, τά, Plut. σκεύη, τά, Dem. longa instructior, πολλῷ πλείων κατασκευή, id.

super, ἐπί, cum Gen. super quam steterunt, ἐφ' ὧς ἕστησαν, Dem. ὑπέρ, cum Gen. super terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος φίλος, Lucian. super Aegyptum esse, ὑπὲρ Αἰγύπτου εἶναι, Thuc. super caput, ὑπερ κεφαλῆς, Hom. In Compositione, quando idem significat, quod praeterea sive insuper, reddi solet per ἐπί, quando vero idem notat, quod super aliud, efertur per ὑπερ, v. g. superaggero, i. e. praeterea, sive insuper aggero, ἐπισωρεύω, superfluo, i. e. super aliud fluo, ὑπερρέω.

superbe, ὑπερηφανῶς, Dem. ὑπερόπτικῶς, incedo, βαίνω, Lucian.

superbia, ὑπερηφανία, ἡ, Dem. ὑπεροψία, ἡ, id. ὄγκος, ὁ, Isocr. γαυρότης, ἡ, Plut. ἀλαζονεία, ἡ, Dem. fastidiosa, insolens, ὄγκος ὑπερόπτικός, Isocr.

superbio, ἀλαζονεύομαι, Isocr. et gloriae mihi aliquid duco, σεμνύνομαι καὶ μέγα φρονῶ ἐπί τινι, id. ἐπαίρομαι ἐπί τινι, Xenoph.

superbus, ὑπερήφανος, ον, homo, ἄνθρωπος, Dem. sermo, λόγος, id. ὑπερόπτικος, et primas sibi cindicans, καὶ πλεονεκτικός, Isocr. μέγα φρονῶν, et magniloquus, καὶ μέγα φθεγγόμενος, Dem. τυφωμένος, aliqua re, ἐπί τινι, Lucian.

supercilium, ὀφρύς, ἡ, Luc. - i. e. superbia, ὑπερηφανία, ἡ, Demosth.

superficiarius, ἐπιπολαῖος.

superficies, ἐπιπολή, ἡ, Lucian. ἐπιφάνεια, ἡ, Strabo.

superfluitas, περισσεία, ἡ, περισσόν, τό, περιουσία, ἡ, cf. abundantia.

superfluo, περισσεύω, πλεονάζω, confer abundo.

superfluus, περισσός, cf. nimius.

superfundo, ὑπεχέω, Plut.

supergredior, ὑπερβαίνω, Herodot.

superhumerale, ἐπωμίς, Herodot.

superinductio, ἐπεισαγωγή, ἡ.

superiudueu, ἐπισάγω, Athen.

superindue, ἐπενδύομαι, Plut.

superinsilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, Herodian.

superior, ἀνώτερος, ὑπέρτερος, Plut. superiori anno, πέρυσι, Dion Hal. tempore, τοῦ πρόσθεν χρόνου, Dem. superiores hostibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα, Diod. Hal.

superlimioare, ὑπέρθυρον, τό, Plut.

superoe, ὄπισθεν, Herodot.

supernus, ὁ, ἡ, τό ὄπισθεν, ὁ, ἡ, τό ἄνω, Xenoph.

supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquam, κρατεῖν τινός, Isocr. aliquid, ὑπερκρατεῖν τι, id naturae pravitatem, ἐπικρατεῖν τῆς τῆς φύσεως ἀμαρτίας, Isocr. aliquem arte, ὑπερβάλλω τινὰ τῇ τέχνῃ, Lucian. conf. vinco, item antecello.

supersedeo, ἐπέχω, aliqua re, περί τινος, Lucian. παύομαί τινος, Dem.

superstes, ὢν καὶ ζῶν, Dem. ἐπιζῶν, ὁ, Lucian περιών, ὁ, Diod. Hal. superstes sum, περίειμι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω.

superstitio, δεισιδαιμονία, ἡ, ἡ δεισιδαιμων διάθεσις, ἐθελοθρησκεία, ἡ.

superstitiose, δεισιδαιμόνως.

superstitiosus, δεισιδαίμων, ὁ, ἡ, sum in aliqua re, δεισιδαιμονέω ὁ. δεισιδαιμόνως ἔχω περί τι.

superste, ἐφίσταμαι.

superstruo, ἐποικοδομέω τινί τι.

supersum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι, Dem. περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἐκ τινων, Dem. argentum, quod superest, ἀργύριον περιγιγνόμενον, Isocr.

superus, ὁ, ἡ, τό ἄνω, Xen. superior, ἀνώτερος, ἀνωτερικός, Galen supremus, ἀνώτατος, ὁ, ἡ, τό ἀνωτάτω, superiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, Isocr.

supervacaneus, s. supervacuus, περιττός, Dem. περίεργος, ον, Plut.

supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, Xenoph. cum classe, ἐπιπλέω, id.

supinatio, ὑπτιασμός, ὁ, Lucian.

supine, ῥαθυμως, Isocr.

supinitas, ὑπτιότης, ἡ, Thruphr.

supino, ὑπτιόω, Diosc. ἐξυπτιάζω, Lucian.

supinus, ὕπτιος, Lucian. sum, ὑπτιάζω, Herodian. - i. e segnis, ῥάθυμος, Dem.

suppar, πάρισος, ον, Polyb.

supparus, περιζωμιον, τό.

suppedatio, ἐπιχορηγία, ἡ, Polyb. ἐπιχορηγία, ἡ.

suppedito, ἐπιχορηγέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, Aristot. pecuniam, χορηγεῖν τινι χρήματα, Isocr. aliquid, ἐπιχορηγεῖν τι, Plato.

suppetiae, ἐπικουρία, ἡ, Xen. χορηγία, ἡ, Lucian. cf. auxilium.

suppeto, ἀρκέω, Plato.

supplaudo, ὑποκελεύω, aliquem, τινί, Philo. παρακελεύω τινί.

supplementum, πλήρωμα, τό, Aristot

suppleo, πληρόω, quod deest, τό ἐλλεῖπον, Xen. ἀναπληρόω τι, Plato. aliquid aliquo, ἐπιπληρῶ τί τινος, Xen.

supplex, ἱκέτης, ὁ, Xen. ἱκέσιος, Plut.

supplicatio, ἱκετηρία, ἡ, Dem. ἱκετεία, ἡ, id. ἱκετεία, ἡ, id.

suppliciter, μετ' ἱκεσίας.

supplicium, ἱκεσία, ἡ, Dem. - i.e. poena, κολασμός, ὁ, Plut. ζημία, ἡ, Dem. summum, δίκη ἐσχάτη, id. constituo alicui, τιμωρίαν ποιεῖν τινί, Dem. capitis statua, θάνατόν τινι ζημίαν τάττω, id. impona alicui, ἐπιτίθημί τινι, id. adficio supplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, idem. εἰμαρμένῃ τινά κολάζω, id. adficior, ὑπέχω δίκην, id. extremo, ἔσχατα πάσχω, Xen. tendo ad supplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, Aelian.

supplico, ἱκετεύω, den, τὸν θεόν, Xen. pro aliquo, ὑπερ τινος, Dem. alicui, ἱκετείαν ποιοῦμαί τινί, Plato. κρεσκέτνα τινί, Xen.

supplodo, ὑποκρούω.

suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινὰ τινι, Lucian. Cf. subjicio.

supporto, ὑπάγω.

supprimo, ὑποκλείω, orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.

suppuratio, ἐμπύησις, ἡ, Hippocr. διαπύησις, ἡ, id.

suppuratus, ὑπόπυος, ον, ἔμπυος, ον, Plut. ἔμπυος, ον, Hippocr.

suppuro, διαπυέω, Gal. ἐκπυόω, Diosc.

supputatio, λογισμός, ὁ, Dion. Hal.

supputo, ὑπολογίζω, - i. e. computo, λογίζομαι, Plut. calculis, ταῖς ψήφοις, Theophr.

supra, ὑπέρ, terram grando constitit, γῆς χάλαζα συνίστατο, Xen. modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖν, Dem. capitum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, Plut. sexagiuta sunus natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς, Dem. vires, ὑπὲρ δύναμιν, Dem. quam diei potest, πέρα τοῦ λόγου, modum, πέρα τοῦ μετρίου, Dem. trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαι πλείω, ἢ τριακόσια σώματα, Plut.

supremus, ὑπέρτατος, ὕτη, ατον, Plut. Cf. summus.

sura, γαστροκνημία, ἡ, Poll. σῦρα, ἡ, Lucian.

surcularis, φρυγανοτάκος, ον.

surculo, φρυγανίζω.

surculosus, φρυγανώδης, ες, Diosc.

surculus, κλαδίσκος, ὁ, παραφυάς, ἡ, Theophr.

surdaster, ὑπήκοος, ον, Aristot.

surdescu, ἐκκωφόομαι, Lucian.

surditas, κωφότης, ἡ, Dem.

surdus, κωφός, Aristot. surdum reddo, ἐκκωφόω, Lucian.

surgo, ἀνίσταμαι, ἐξανίσταμαι, de sella, ἐπανίσταμαι τῶν θρόνων, Aristoph. ἀπο τῶν θρόνων, Xen.

surreptitius, ὑφαρπαστος, ον.

surrigo, ἐξανίστημι, Dem.

surripio, ὑφαρπάζω, Aristoph.

surrogo, ἀντικαθίστημι, cf. substituo.

sursum, ἄνω, et dorsum, καὶ κάτω, Dem. fluo, ἄνω τοῦ κατωμοῦ ῥέω, id.

sus, σῦς, συός, ὁ, ἡ, Plut. ὁς, ὁς, ὁ, ἡ, Xen.

susceptio, ὑποδοχή, ἡ, Dem.

susceptor, ὑποδοχεύς, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ὁ.

suscipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινά, Dem. exsulem, παραδέχομαι φυγάδα, id. bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, Plutn. ἐπιέρχομαι εἰς τὸν πόλεμον, Xen. inimicitiam propter aliquid, ἐχθραν ὑπὲρ τινος, Dem. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, id. ἐπιχειρῶ πράγματι, id. ἔργον, Plut. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. periculum, κίνδυνον, id. hospitio aliquem, ξενίζω τινά, Dem. liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἐκ τινος, Plut.

suscitabulum, ἐρμυνήριον, τό, Xen.

suscitatio, ἔγερσις, ἡ.

suscito, ἐγείρω, aliquid, τί, Thuc. ἀνεγείρω τι, Dem.

suspectio, ἀναβλεψις, ἡ, ἀναβλεμμα, τό, Xen.

suspecto, ἀναβλέπω, in coelum, εἰς οὐρανόν, Xen.

suspectus, ὑποπτος, ον, Thuc. sum, ἀπιστίαν ἔχω, Dem.

suspectus, us, i. q. suspectio.

suspendium, αἰώρημα, τό, - supplicium, ἀνασταύρωσις, ἡ, ἀγχόνη, ἡ, Dion Hal. suspendio finio vitam, ἀναρτῶν ἐμαυτόν, Lucian.

suspendo, αἰωρέω, Dem. aliquid ex aliqua, κρεμάω τι ἐκ τινος, Aristot. in templo aliquid, ἀνατίθημί τι, id. laqueo aliquem, ἀναρτῶ τινὰ βρόχῳ, Herodian. ex arbore, κρεμάω τινα ἐκ δένδρου, Lucian. - rem, i. e. differo, ἀναβάλλω τι, Dem.

suspensio, αἰώρησις, ἡ, Gal. κρεμασμός, ὁ, Hippocr.

suspensus, κρεμαστός, ἡ, ὁν, Plut. ἐκκρεμής, ες, Herodian. animo, μετέωρος, ον, Dem. sum, ἀπαιωρέομαι, Aristot. de

Digitized by Google

aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, Herodian. super aliquid, ἐπικρέμαμαί τινι, Plut. - sum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι, Dem. ἀμφιγνοεῖν, idem.

auspicux, ὑποπτης, ὁ, ταχύποιητος, ον, Aristot.

auspicio, ἀναβλέπω, in coelum, εἰς οὐρανόν, Xen. aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινά ἐπί τινι, id. ἄγαμαί τινά τινος, id. τινός τινος, Dem. - i. e. auspectum habeo, ὑποστεύω τινα, Liban.

auspicio, onis, ὑποψία, ἡ, Thuc. ὑποπτον, τό, idem. ὑπόληψις, ἡ, Dem. ὑπότοια, ἡ, id. auspicionem concipio contra aliquem, ὑποψιαν λαμβάνω κατα τινος, idem. nuveo, ποιοῦμαι ὑπόληψιν, id. falsam comminiscor, ὑποψιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, id. removeo longissime a me, ἐμαυτον εἰς πορρωτατω ποιοῦμαι τὰς ὑποψίας, Isocr. in suspicionem ponio, περιπιπτω ὑποψία, Plut. εἰς ὑποψιαν ἐμπίπτω, id. adduco aliquem, εἰς ὑποψιαν ἐμβάλλω τινά, Plut.

auspicioso, ὑποπτος, Dem.

auspicioso, ταχύποιητος, ον, Plato. erga aliquemo, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, Dem. io omnes, ὑποπτος ἀν εἰς πάντας, Aelian.

auspicor, ὑποπτεύω, aliquid, τί, Plut. nihil moli de viro bono, ὑποπτεύω αὐτόν κακόν πρός ἀνδρός χρηστοῦ, Epictet.

auspicioso, καθαρτικος, Galen.

auspirium, ἄσθμα, τό, Galen. - i. e. gemitus, στεναγμός, ὁ, Plut. ultum duco, μέγα ἀναπνέω, Dem.

auspiro, στενάζω, Dem. ob aliquid, πτίνα ἐπί τινι, id.

auspue deque habeo aliquid, ἀδιαφορεῖν περί τι, Laert.

austentatio, ἀνοχή, ἡ, Aristot. - i. e. nutritio, τροφή, ἡ, id.

austento, ἀνέχω, Aristot.

austineo, ἀνέχω, coelum et terram, οὐρανόν καί γῆν, Paus. fortiter periculum, εὐρωστως ὑπομένω κίνδυνον, Dem. laboros, πονους, Isocr. multa mala, ἀνέχομαι πολλα κακά, Lucian.

austollo, ἐπαίρω, vocem, τήν φωνήν, Dem.

susurretio, ψιθυρισμός, ὁ, Plut.

susurro, ψιθυρίζω, Plut.

susorro, ωος, ψιθυριστής, ὁ, - ψίθυρος, ὁ, Plut.

susurrus, ψίθυρος, ὁ, Soph. ψιθυρισμός, ὁ, Plut.

sutilis, ῥαπτός, ή, όν, Xen.

sutor, ῥάπτης, ου, ὁ, σκυτοτόμος, ὁ, Herodian. σκυτοτομος, ὁ, Aelian.

sutorius, ῥαπτικός, σκυτοτομικός, Plat.

sutrina, σκυτεῖον, τό.

suturu, ῥαφή, ἡ, sepitis, σεφαλῆς, Plato.

suus, ὁ, ἡ, τά αὐτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. ὁ, ἡ, τό ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, id. reginum dicit suam esse, χώρα φησίν ἑαυτοῦ εἶναι, id. me plurimi fecit inter amicos suos, ἐμοί περί πλείστου ἐποιεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων, id. σφέτερος, ἑός, ἑον (quatenus quid plurium est,) ad suos socios, πρός τούς σφετέρους συμμάχους, Thuc.

sycophonta, συκοφάντης, ὁ, Dem.

sycophantia, συκοφαντία, ἡ, Dem.

sycophantor, συκοφαντέω, Dem.

syllaba, συλλαβή, ἡ, Lucian. syllabas connecto, συλλαβίζω, id.

syllogismus, συλλογισμός, ὁ, Aristot.

symbola, συμβολή, ἡ, Plato. symbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.

symbolum, σύμβολον, τό, Plut.

symmetria, συμμετρία, ἡ, Aristot.

sympathia, συμπάθεια, ας, ἡ, Galen.

symphonia, συμφωνία, ἡ, Plato.

synagoga, συναγωγή, ἡ, N. T.

synagrapha, συγγραφή, ἡ, Thuc.

synodus, σύνοδος, ἡ, Isocr.

synopsis, αὐοψις, ἡ, Polyb.

syrma, σύρμα, τό, Pull.

T.

Tabanus, μύωψ, ἡ, Lucian. οἶστρος, ὁ, Aristot.

tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινά, Aristot. ἀπομαρανω, Plut.

tabello, πινακιον, τό, Aristot. πινακίς, ἡ, Athen. πινακίδιον, τα.

tabellarius, γραμματοφόρος, ὁ, Polyb. γραμματηφόρος, ὁ. Plut.

tabeo, τήκομαι.

taberna, οἴκημα, τά, — i. e. diversorium, καταλύσιον, τό, Synes. — i. e. officina, ἐργαστήριον, τό, Plato. urgentarius, ἀγχυροπωλεῖον, τό, Harmeoop. librario, βιβλιοπωλεῖον, τό, caroaria, ὀψοπωλεῖον, τό, Plut.

toberonculum, σκηνή, ῆς, ἡ, Dem. erigo, σκηνόω, id.

tabernarius, κάπηλος, ὁ, Lucian.

tabes, φθίσις, ἡ, Gal. φθόη, ἡ, id. μαρασμός, οῦ, ὁ, Aret. tabe laboro, φθίσιαω, Aristot. laborans, φθισικος, ὁ, Plut.

tabesco, φθίνω, Plato.

tabidus, φθισικός, ταχερός, Lucian.

tablinum, πινακοθήκη, ἡ, γραμματοφυλάκιον, τό, Sext. Emp.

tabula, σανίς, ὁ, Dem. γραμματεῖον, τό, id. γραμματίδιον, τό, id. corata, μαλθή, ἡ, id. lata, πλάξ, ἡ, Lucian. calculatorius, ἀβάκιον, τό, Polyb. tabulae novae, ἀποκοπαί χρέων, Plut. expensi, ἀπολογισμοί τῶν ἀναλωμάτων, tabulas conscribo, s. conficio, συγγράφω γραμματεῖον, Dem. resigno s. aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω, id. corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον, id. adultero, γραμματεῖον μεταγράφω, id. in tabula scribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, id. γράφω ἐν πίνακι, id. ἐν μαλθῇ, id.

tabularis, πλακοῦς, ος, Aristot.

tabularium, i. q. tablinum.

tabulatio, σανίδωσις, ἡ, πινάκωσις, ἡ, Plut.

tabulatum, σανίδωμα, τό, πινάκωσις, ἡ, Plut. tabulata navium, καταστρώματα, τά, Theophr.

tabum, λύθρον, τό, Lucian.

tacco, σιωπάω, Dem. Cf. sileo.

tacite, σιγῇ, Plato.

taciturnitas, σιωπή, ἡ, Dem. Cf. silentium

taciturnus, σιωπηλός, Plut.

tacitus, σιωπών, Demosth.

tactio, ἁφή, ἡ, Aristot.

tactus, ἁφή, ἡ, Plato.

tadet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινός, Plut. τινί, Aristoph. ἐπί τινι, Xen. ὅπερ τινος, Plato. hoc facere, τοῦτο ποιῶν, Xen.

tadiosus, ἀχθηνός, Xenoph.

tadium, ἄχθος, τό, Xen. ἀηδία, ἡ, Dem. Cf. fastidium.

tacoia, ταινία, ἡ, Blut.

taeniola, ταινίδιον, τό, Poll.

talaria, πέδιλα, τά.

talaris, ποδήρης, ες, Heaych.

talentum, τάλαντον, τό, Dem sequans, ταλαντιαῖος, Aristot.

talio, ἀμοιβή, ἡ, Lucian.

talis, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura et virtute, ἄν τήν φύσιν καί ἀρετήν, Isocr. qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, οὐδέν τοιοῦτον κατεργασαμενος, οἷον σύ, Isocr. talem me praebebo, qualem me ante praebui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτόν, οἵονπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, idem. qualis, τοιοῦτος, ἀποίας, Aeschin. τοιος, ἀποῖός τις, id.

taliter, τοιοῦτος, τοίως.

talitrum, ἀστράγαλος, ὁ, Dem.

talpa, ἀσκάλαξ, ακος, ὁ, Galen. σκάλαξ, ακος, ὁ, Clem. Alex.

talus, σφυρόν, τό, Diosc. ἀστράγαλος, ὁ, Xen. talis ludo, ἀστραγαλας παίζω, Plut. ἀστραγαλίζω, Athen. talorum lusus, ἀστραγαλισις, ἡ, Aristot.

tam, οὕτως, iugratus es, ἀχάριστος εἶ, Dem. tam grandia peccare, τηλικαῦτα τό μέγεθος ἐξαμαρτανειν, Isocr. tam de communibus, quam de suis sollicitum esse, ὁμοίως ὑπέρ αὐτῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν, idem. tam noxium est cervia, quum hominibus, ἀλόγοις τοσοῦτόν ἐστι κακόν, ὅσον καί ἀνθρώποις, Aelian.

tamdiu, τοσοῦτον, quant, quamdin, αἰσιο, ἐφ' ὅσον, Aristot. in vinculis, dum solverit, δεδέσθαι τίνος, ἕως ἄν λύσῃ, Dem. vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐβίω, ὥστε, Isocr.

tameo, ὅμως, Isocr. Cf. etsi.

tametsi, καί, Dem. Cf. etsi.

tandem, ὕστερον, Dem. ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, id. τέλος, Diod. Hal. aliquando, ἤδη ποτέ, id. ὀψέ ποτε, id. tamen, τέλος δ' οὖν, id. quid tandem, τί ποτε δή, Plato.

tanga, ἅπτομαι, aliquid, τινός, Aristot. καθάπτομαί τινος, Plato. θιγάνω τινός vel τί, Plut.

tantillus, σμικρός, ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδέ γοῦ, Dem.

tantisper, μέχρι, est amicus, dum consequatur, τοῦ τυχεῖν φίλος ἐστί, Dem. memores sunt, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες, μέχρις ἄν ῥηθῶσι. id. Confer doceo.

tanto, τοσούτῳ, meliores, quanto honorotiores, βελτίονες, ὅσῳπερ τάς τιμάς μείζους, Isocr. magis imperiti, quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ, Dem.

tantopere, οὕτω, Dem. τοσοῦτον, Idem.

tantus, τηλικοῦτος, calamitas irruit, τηλικαῦτα συμφορά συνέπεσε, Isocr. tantae calamitates, τοιαῦται τό πλῆθος συμφοραί, Dem. quantus, τοσοῦτος τό μέγεθος, ὅσος, Isocr. τοσοῦτος, ὅσῳπερ, id. τηλικοῦτος ἥλιος, Dem. τοσοῦτος, ὅσος, id. talis tantusque, τηλικοῦτος καί τοιοῦτος, id. tantum abest, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχει ποιεῖν, Isocr. ut ille contristetur, τοσοῦτον ἄλλοιοῦσθαι τοῦ λυπεῖσθαι, Aristot. ut accusem, τοσοῦτον ἀφίσταμαι τοῦ ποιεῖσθαι εἰσαγγελίαν, Lycurg.

tapes, τάπης, ὁ, Busil. τάπις, ἡ, Lucian. δάπις, ἡ, Xenoph.

tarde, βραδύνω, deliberare, βουλεύεσθαι, Dem. me gero, ἀργῶς διάκειμαι, id. olli citius, ἐκεῖνος θᾶττον, domum redeunt, οἱ μέν θᾶττον ἴασι, οἱ δέ σχολαιότερον αἴκαδ'

Digitized by Google

ἄνεσις, Dem.

tordesco, βραδύνομαι.

tarditas, βραδυτής, ἡ, Dem. βραδύτης, ἡ, id. ingenii. βραδυνοια, ἡ, Laert. δυσμαθία, ἡ, Plato.

tardo, βραδύνω, Herodian. ἀνίω, Dem. μέλλω, Id.

tardus, βραδύς, Plato. ἀργός, Xen. ingenio, δυσμαθής, ες, Plato.

tartarus, ταρταρος, ὁ, Hom. in Tartarum dejicio, ταρταρόω.

taurinus, ταύρειος, Diosc.

taurio, ταυρόω, Aristot.

taurus, ταῦρος, ὁ, Aristot.

taxatio, τίμησις, ἡ, Aeschin.

taxator, ἐστιμητής, ὁ, Polyb.

taxeus, σμιλακινος.

taxillus, ἀστραγαλος, ὁ, Plut. taxillis ludo, ἀστραγαλοις παίζω, id.

taxo, τιμαω, Plut. Cf. aestimo, — i. e. carpo, καταμεμφομαι.

taxus, σμιλαξ, ακος, ἡ, Diosc.

tecte, κρυφα, Plut. Cf. clam, occulte.

tector, κονιατής, ὁ, Hesych.

tectorium, κονίαμα, τό, Theophr.

tectum, δῶμα, το, Herodian. δόκησις, ἡ, Sext. Empir. καταστεγασμα, τό, Herodot. στέγος, τό, Xenoph. στέγη, ης, ἡ, Plut. domus, ὁ ὄροφος τοῦ οἰκήματος, Thuc.

teda, δᾴς, δᾳδός, ἡ, Xenoph.

tedaceus, δαδωδες, ες, Theophr.

tegea, φορμός, ὁ, Aristot.

tegeticula, φορμίς, ίδος, ἡ, Aristot.

tegimen, tegmen, s. tegumentum, στέγασμα, τό, Aelian. κάλυπτρ, ὁ, ἐπικάλυμμα, τό.

tego, στεγάζω, στεγάζω, domum ligniis, ἐρέφω οἰκίαν ξυλοις, Dem. — i. e. abscondo, κρυπτω, Lys.

tegula, κέραμος, ὁ, Philo. καλυπτήρ, ὁ, Dion. Hal.

tegumentum, v. tegimen.

tela, ἱστός, ὁ, Plut. παρυφή, ἡ, Idem.

tellus, γῆ, γῆς, ἡ, Aristot. Cf. terra.

telonium, τελώνιον, τό, N. T.

telum, βέλος, τό, Xen. ἀκόντιον, τό, Dem. extra teli jactum collocor, ἔξω βελῶν σοιέομαι, Heliodor. positus, ἔξω βέλους ἱστάμαι, Lucian.

temerarie, προπετῶς, Isocr.

temerarius, τολμηρός, Dem. προπετής, ἐς, id. et confidens ante facinus, θαρσύς καὶ προπετής πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, id.

temere, φιλοκινδύνως, Isocr. προπετῶς, idem. αὐτομάτως, Plut. nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἐμπλήκτως, οὐδὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, Isocrat. nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γεγονε, Dem. accipere, οὐδέν λαμβάνειν, id.

temeritas, ἀβουλία, ἡ, Isocr. προπέτεια, ἡ, Dem. τόλμημα, ατος, τό, id.

temero, βεβηλόω, Suid. μιαίνω, Lucian.

tematum, μίδυ, ος, τό, Plut.

temno, καταφρονέω, Dem. aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινος, id. Conf. contemno.

temo, ῥυμός, ὁ, Hom. στύραξ, τό, Lys.

tempe, τέμπη, ῶν, τά, Aelian.

temperamentum, κρᾶσις, ἡ, Lucian.

temperans, σώφρων, ὁ, ἡ, et moderatus, καὶ μετριος, Dem.

temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Isocr. et innocenter, καὶ καθαρῶς, Dem. et honeste, καὶ καλῶς, id.

temperantia, σωφροσύνη, ἡ, et justitia, καὶ δικαιοσύνη, Dem. ἐγκράτεια, ἡ, id. temperentiam exercere, σωφρονεῖν ἀσκεῖν, id. temperantia praeditum esse, ἔχειν σωφροσύνην, id.

temperate, σωφρόνως, Isocr.

temperatio, s. temperatum, κρᾶσις, εως, ἡ, Lucian.

temperies, εὐκρασία, ἡ, Plut.

tempero, σιγκεράνυμι, aquam vino, οἶνον ὕδατι, Plut. aliquid e pluribus facultatibus, σιγκεράνυμί τι ἐκ πολλῶν δυνάμεων, Philo. mihi, αὐτόχρα ἐμαυτόν, Hdn.

tempestas, χειμών, ὁ, et labor, καὶ πόνος, Dem. serena, εὐημερία, Xenoph. tempestatem observare, φυλάττειν χειμῶνα, Dem. sustinere, χειμῶνα ὑπομένειν, Dem. conflictari cum tempestate, κρῆσθαι χειμῶνι, Isocr. subire tempestatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνους πρὸς χειμῶνας, Dem.

tempestive, εὐκαίρως, Isocr. καιρεῖ, Dem. ἐν καιρῷ, id. καὶ καιρόν, id. καιρίως, Xen.

tempestivitas, εὐκαιρία, ἡ, Philo.

tempestivus, εὔκαιρος, ον, Herodian. ἐπικαίριος, ον, Xen.

tempestuosus, δυσχείμερος, ον, Aeschin.

templum, ἱερόν, τα, religiosissimum, ἁγιώτατον, Isocr. ναός, ὁ, ἡ, Dem. sanctum et venerandum, σεμνός τε καὶ ἅγιος, Action. aedificio s. extruo, καθίστημι ἱερόν, Isocr. colloco, ἱδρύομαι ναόν, id. orno, κοσμέω ἱερόν, Dem. ingredior, εἰσειμι ἱερόν, idem. violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἔθη θεῶν, Isocr. non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερόν, Dem. incendo, ἐμπίμπρημι ναόν, id. spolio et combaro, συλάω καὶ καταπαίω τὰ τῶν θεῶν ἔδη, Isocr. instauro, ἱερον ἐπισκευάζω, id.

tempora, pars capitis, κρόταφοι, οἱ, Dem.

temporalis, χρονιος, ὁ, ἡ, ον, Philo.

tempori, ἐν καιρῷ, Dem.

tempus, χρόνος, ὁ, Dem. tempus ne quo vel quum, χρόνος ὁ καιρός, ἐν οἷς, Dem. opportunum, καιρός, οῦ, ὁ, id. longinquum, χρόνος μακρός, Dem diuturnum, συχνός, id. infinitum, ἄπειρος, id. sufficiens, ἱκανός, id. exiguum, ὀλίγος, id. breve, βραχύς, id. certum, τακτός, id. praefinitum, εἱρημένος, Dem. legitimum, καθήκων, id. superius, ὁ ἄνω, idem. praeteritum, παρελθών, id. antiquum, παλαιός, id. postremum, τελευταῖος, id. praesens, τοῦ παρόν, id. instans, ἐνιστάμενος, id. interjectum, ὁ μεταξύ, id. posterum, ὁ ἔπειτα, id. futurum, μέλλων, id. reliquum, λοιπός, id. computo, χρόνον λογίζομαι, Dem. eligo, αἱρέομαι, id. quaero, ζητέω, id. exspecto, ἀναμένω, id. do alicui, δίδωμί τινι, id. finio, ὁρίζω, id. intercedere rebus, παρεγγίγνεσθαι πράγμασι, id. esse post rem, εἶναι ἀπό τινος πράγματος, idem. tero, διατρίβω, id. consumo, ἀναλίσκω, id. praeripere, παρεκτρίβεσθαι, id. praetereo, παραβαίνω, id. fauri alicui, ἐξελοῦν τινι, id. deficere alicui, ἐπιλείπειν τινί, idem. tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, Plut. meo, ἐπ' ἐμοῦ, Dem. illo, ἐπ' ἐκείνου χρόνου, Isocr. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, Dem. illo, quo, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε, id. ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἷς, Isocr. anteriori s. praeterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, id. ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, id. ab illo, quo regnum nactus est, ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν, id. ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ἁπαντος τοῦ χρόνου οἰκοῦσι, idem.

temulenter, μεθύσως.

temulentia, μέθη, ἡ, Plato.

temulentus, μεθυων, Dem.

tenacitas, glutinosa, γλισχρότης, ἡ, Galen. γλίσχρασμα, τό, Hipp. — i. e. parsimonia, φειδωλία, ἡ.

tenaciter, γλισχρῶς, vivo, ζῶ, Aristot.

tanae, γλισχρός, phlegma, φλέγμα, Hipp. — i. e. parcus, φειδωλός, Dem.

tendicula, σαγήνιον, τό, σαγής, ἡ, Aristoph. σάγη, ἡ, Xenoph. πολέγμα, ἡ, idem.

tendo, τείνω, aliquid per totum, τί διὰ παντός, Plato. recta Babylonem, εὐθὺ βαβυλῶνος, Lucian. — s. pertineo, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετήν, Aristot. manus in coelum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς οὐρανόν, id. sermonem in longum, ἀνατείνω λόγον μακρόν, Plato. usque ad mare, κατατείνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, Philo. arcum, ἐντείνομαι τόξον, Xen. insidias alicui, ἐπιβουλεύω τινί, Plut. res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, Aristot. εἰς τοῦτο, Isocr.

tenebras, σκότος, ὁ, σκότος, τό, σκοτία, ἡ, σκοτισμός, ὁ, ἀνάγκας, Genit. ους, Dat. αι et ᾳ. ἀφρίν, ης, ἡ, ἀχλύς, ύος, ἡ, — nocte et in tenebris fieri, σκότους καὶ νυκτὸς γίγνεσθαι, Dem. magnas tenebras objectas esse ob aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τινι, id. esse jam tenebras, εἶναι σκοτος ἤδη, idem.

tenebratio, σκοτασμός, ὁ, Diosc.

tenebrascit, sive tenebrescit, σκοτάζει, Lucian. συσκοτάζει, Dem.

tenebricositas, σκοτία, ἡ.

tenebricosus, i. q. tenebrosus.

tenebrio, σκοτίας, ὁ.

tenebrosus, σκοτώδης, ες, Plut. σκοτεινός, Diod. Sic. σκοτεινός, Plut.

tenellus, ἁπαλώτερος, Diosc.

teneo, ἔχω, orbem, πολιν, Dem. imperium, κατέχω ἀρχήν, Isocr. regionem, κατέχομαι χώραν, id. artem, γιγνώσκω τέχνην, Plut. risum, συνέχω γέλωτα, Aristot. teneor lege, κρατοῦμαι ὑπὸ νόμου, Dion. Hal.

tener, ἁπαλός, vinum, οἶνος, Diosc. pes, πούς, Hom. ut fructus, τερείμων, ὁ, ἡ, Theophrast.

tenere, ἁπαλῶς.

teneresco, ἁπαλύνομαι.

tenerius, s. teneriludo, ἁπαλότης, ἡ, Plut. leguminum coctorum, τερεμνότης, ἡ.

tentamen, s. tentatio, πειρασμός, ὁ, Diosc. πείρασις, ἡ, Thuc. πεῖρα, ἡ, Greg.

tento, πειράζω, aliquem, an sit, τινά, εἰ ἔστι, N. T. aliquem ad malum, τινά, ibid. aliquem da stupro, πειράν τινα, Plut. aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινός, Plato. ἐπί τινος, Isocrat.

tentoriolum, σκηνίδιον, τό, Theophil.

tentorium, σκηνή, ἡ, Xen. σκήνωμα, τό, id. figo, s. erigo, σκηνάω, Dion. Hal. σκηνὴν πήγνυμι, Plato. ἵστημι, Xen. in tentoriis vivo, σκηνοῦμαι, Dion. Hal.

tenuiculus, ὑσσῴλος, ον.

tenuis, ψιλός, Dem. Phal. λεπτός, ἀρα, ἀλπής, — i. e. pauper, ἄπορος, ον.

Digitized by Google

tenuitas, λεπτότης, ἡ, — i. e. egestas, ἀπορία, ἡ, Dem. in cultu, φαυλότης, ἡ, Xen.
tenuiter, λεπτῶς, — i. e. egene, ἀπόρως, Dem.
tenuo, λεπτύνω, Athen.
tenus, ἄχρι, sequente Consona, ἄχρις, sequente Vocali vel Diphthongo, verbis tenus, ἄχρι λόγου, Plat.
tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τί, Athen.
tepefio, s. tepesco, χλιαίνομαι, Lucian.
tepeo, χλιαίνομαι, Philo. ἀλιαίζω, Aristid. ἀλαίνω, id.
tepiditas, χλιαότης, ἡ, χλιαρότης, ἡ.
tepido, χλιαίνω, Athen.
tepidus, χλιαρός, oleum, ἔλαιον, Galen. ἀλεινός, regio, χώρα, Herodot.
tepor, ἀλία, ἡ, Hippocr.
ter, τρίς, Demosth.
terceni, τριακόσιοι, Herodot.
terebinthinus, τερεβίνθινος, vinum, οἶνος, Diosc.
terebinthus, τερέβινθος, ἡ, Theophr.
terebra, τρύπανον, τό, Athen.
terebratio, τρύπησις, ἡ.
terebro, τρυπᾶν, aliquid, τί, Lucian.
teredo, τερηδών, ὄνος, ὁ, Theophr.
teres, στρογγύλος, Theophr.
tergeo, σμηχω, aliquem, τινά, Lucian.
tergiversatio, στροφή, ἡ, Aristoph. — i. e. timor, ὄκνος, ου, ὁ, Dem. — i. e. excusatio, προφάσις, ἡ, Id.
tergiversor, νωτίζω, Poll. — i. e. nolo, ἀναδύομαι, Dem.
tergo, i. q. tergeo.
tergum, νῶτος, ὁ, plur. νῶτα, τά, Xen. verto, τὸ νῶτον ἐπιστρέφω, Lucian. a tergo, κατόπισθεν, Plato. ἐξόπισθεν, Plut. Cf. dorsum.
tergus, δέρμα, τό, σκύτος, τό, Plato.
termes, θαλὸς ἔγκαρπον.
terminatio, ὁρισμός, ὁ, Aristot. vocis, παυλεξις, ἡ.
termino, ὁρίζω, Aristot. Confer finio.
terminus, ὅρος, ὁ, Dem. ὅριον, τό, Xen. malorum, κύκνου λήξις, Plato. Cf. finis, item limes.
ternarius, sc. numerus, s. ternio, τριάς, ἡ.
terni, συνεῖς, οἱ, αἱ, σύνεια, τά, Lucian.
tero, τρίβω, aliquid manu, τί χειρί, Diosc. tempus, διατρίβω χρόνον, Xenoph.
terra, γῆ, γᾶς, ἡ, Dem. habitabilis, s. orbis terrarum, οἰκουμένη, ης, ἡ, id. ἡ περίοδος τῆς γῆς, id. ἅπασα γῆ καὶ θάλασσα, id.
terraemotus, σεισμός, ὁ, Herodian. τῆς γῆς, idem.
terrenus, s. terrestris, ε, γαῖος, ας, Plato.
terreo, φοβέω, aliquem, τινά, Dem. ἐκφοβεῖν τινά, Isocr. πτοεῖν τινά, Dem. καταπτήσσω τινά, id.
terrestris, v. terrenus.
terribilis, φοβερός, alicui, τινί, Dem.
terribiliter, φοβερῶς.
terriculum, φάσμα, τό, μορμώ, ἡ, μορμολύκειον, τό.
terrifico, φοβέω, Dem.
terrificus, φοβερός, Dem.
terrigena, γηγενής, ές.
territo, πτοῶσα, Dem. Cf. terreo.
territorium, χωρίον, τό, Xen.
terror, φόβος, ὁ, Dem. Cf. metus.
tertianus, τριταῖος, febris, πυρετός, Diosc.
tertio, τριτάω, τά τρίτον ἐργάζομαι.
tertio, adv. τρίτον, τρίτως, τό τρίτον, Dem.
tertius, τρίτος, Plato.
tessella, s. tesserula, κυβίσκος, ὁ, pavimenti, ψηφιδωτός, ὁ, Athen.
tessera, κύβος, ὁ, militaris, σύνθημα, τό, Herodian. ludo tesseris, κυβεύω, Plut.
testa, ὀστρακον, ὁ, Plut. ὄστρακον, τό, idem.
testaceus, ὀστρακώδης, ες, Diosc. ὀστράκινος, ίνη, ινον.
testamentum, διαθήκη, ἡ, Dem. inofficiosum, s. non recte factum, οὐ καλῶς, s. ὀρθῶς ἔχουσα, id. commentitium, κατασκευασμένη, id. falsum, ψευδής, id. facio, διαθήκην ποιέομαι, Dem. condo, διατίθεμαι, id. scribo, conscribo, γράφω, idem. fieri, γίγνεσθαι, id. obsigno, συμαίνομαι, id. relinquo, καταλείπω, id. adservo, τηρέω, id. profero, ἀποφαίνω, id. aperio, ἀνοίγω, id. ratum esse, κύριον εἶναι, idem. irritum esse, ἄκυρον εἶναι, id. ratum habeo, διαθήκην ἐμμένω, Dem.
testatio, μαρτυρία, ἡ, Dem.
testator, διαθέμενος, ὁ, Dem. διατιθέμενος, ὁ, id.
testeus, i. q. testaceus.
testificatio, ἐκμαρτυρία, ἡ, Dem.
testificor, διαμαρτυρέω, falsum, ψευδῆ, Dem. palam, διαρρήδην μαρτυρέω, id.
testimonium, μαρτυρία, ἡ, Dem. ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, id. magnum et illustre, μεγάλη καὶ περιφανής, id. amplum, εὐμεγέθης, id. firmissimum, ἰσχυροτάτη, id. exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω περί τινος, Dem. profero alicujus rei, ἐμβάλλομαί τινος, id. dicere, μαρτυρεῖν, id.
testis, μάρτυς, υρος, ὁ, Dem. μαρτυρών, ὄντος, ὁ, id testes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι, Dem. aliquos facere, ποιεῖν τινας τινος, id. deum, ἐπιμαρτύρομαι θεόν, Xen. vocare, citare, καλεῖν τινα τινος, idem. multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλούς, id. designare, ἀποδεικνύναι, id. adduco, παράγω, id. esse, εἶναι, idem. ὑπάρχειν, id. habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους, id.
testudineus, χελώνης.
testudo, animal, χελώνη, ἡ, Aristot. instrumentum musicum, χέλυς, ὑ, Arist. — i. e. camera, ψῆφις, ἡ, Diod. Sic. καμάρα, ἡ, idem.
testula, ὀστράκιον, ου, τό.
teter, μιαρός, ά, όν, Aristot.
tetricus, σκυθρωπός, ή, όν, Herodian. ἀμείλικτος, ον, Philo.
teuo, ὑφαίνω, ἱστουργέω, Athen.
texilis, ὑφαντός, ή, όν, Homer.
textor, ὑφάντης, ου, ὁ, Aristot.
textorius, ὑφαντικός, Aristot. ars, ὑφαντική, ἡ, sc. τέχνη, Aelian.
textrinum, ἱστουργεῖον, τό.
textrix, ὑφάντρια, ἡ.
textura, ὕφανσις, ἡ, Poll. ὑφή, ἡ, Plato. ἱστουργία, ἡ, Theophyl.
thalamus, θάλαμος, ου, ὁ, Plut.
theatralis, θεατρικός, Aristot.
theatridium, θεατρίδιον, τό, Vitruv.
theatrum, θέατρον, τό, Dem. in theatrum produco, θεατρίζω.
theca, θήκη, ἡ, Xen.
thema, θέμα, τό, Plat.
theologia, θεολογία, ἡ, Plato.
theologice, θεολογικῶς.
theologicus, θεολογικός, Aristot.
theologus, θεολόγος, ὁ, Plato.
theorema, θεώρημα, τό, Euclid.
theoreticus, θεωρητικός, ή, όν, Plut.
thermae, θερμαί, αἱ, Plut. θερμαὶ πηγαί, Diod. Sic.
thesaurarius, θησαυροφύλαξ, ὁ, γαζοφύλαξ, ὁ.
thesaurus, θησαυρός, ὁ, Aristot. thesaurum colligo, θησαυρίζω, Herodian. in thesauro recondo, θησαυρίζομαι, Philo.
thesis, θέσις, ἡ, Aristot.
thorax, θώραξ, ὁ, Aristot.
thronus, θρόνος, ὁ.
thureus, λιβανωτός, ής.
thuribulum, θυμιατήριον, τό.
thus, λίβανος, ὁ, Theophr.
thymus, θύμος, ὁ, Diosc.
thyrsus, θύρσος, ὁ, Plut.
tiara, τιάρα, ἡ, Herodot.
tibia, αὐλός, ὁ, — i. e. fistula, αὐλός, ὁ.
tibiale, αὐλός, ίδος, ἡ, Athen.
tibialis, αὐλικός, αὐλητικός, arundo, καλαμος, Theophrast.
tibicen, αὐλητής, ὁ, Lucian. αὐλῳδός, ὁ, Athen.
tibicina, αὐλητρίς, ἡ, Lucian.
tigillum, δοκίδιον, τό.
tignum, δοκός, ἡ, Aristoph. transversarium, διαδοκίς, ἡ, Hesych.
tigrinus, τίγρινος, ίνη, ινον.
tigris, τίγρις, ιδος, ἡ, Aelian.
tilia, φίλυρα, ἡ, Herodian.
tiliaceus, φιλύρινος, Aelian.
timeo, φοβέομαι, Dem. deum timere, αἰδεῖσθαι s. αἰδεῖσθαι θεόν, cf metuo.
timide, περιδεῶς, Dem.
timiditas, δειλία, ἡ, Dem. ἀτολμία, ἡ, idem.
timidus, δειλός, Dem. ἄτολμος, ον, id.
timor, φόβος, ὁ, Dem. δέος, τό, idem. Cf. metus.
tinctilis, βαπτικός, ή, όν.
tinctor, βαφεύς, ὁ, Plato.
tinctura, βαφή, ἡ, Theophr.
tinea, σής, σητός, ὁ, Theophr.
tineosus, σητοβρωτος, ον.
tineola, ἐλμίνθιον, τό, Hippocr.
tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, Diascor. χροΐζω, Aristot. χρώζω, id.
tinnio, κυδωνίζω, Athen.
tinnitus, κυδωνισμός, ὁ, aeris, ἡ κατάγος τῶν χαλκωμάτων, Plut.
tintinnabulum, κώδων, ὁ, Thuc. ὀλοστρά, ἡ, Diod. Sic. tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, Athen.
tiro, νεόλεκτος, s. νεοσύλλεκτος, ου, ὁ, νεοστράτευτος, ὁ. 2) i. e. novellus discipulus, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι. — ὁ περὶ τὰ στοιχεῖα σπουδάζων, πρωτόπειρος, ὁ, (τινός.)
tirocinium, πρωτοπειρία, ἡ.
tirunculus, πρωτόπειρος, ὁ.
titillatio, γαργαλισμός, ὁ, Plato. γάργαλος, ὁ, Lucian.
titio, γαργαλίζω, Ceb. Theb.
titio, βολός, ὁ.
titubanter, ἀσυστάτως, παραφέρομαι.
titubantia, συγκλόνησις, ἡ, oris, s. linguae, τραυλισμός, ου, ὁ, τραυλότης, ἡ, Plut.
titubatio, σύγκρισις, ἡ, cf. titubantia.
titubo, ὑποσκελίζομαι, Plut. παραφέρομαι, Aristot. in sermone, σφάλλομαι, Plut. πλα-

Digitized by Google

νόμαι ἐν λόγῳ, Herodot.
titulus, ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.
toga, τριβώνιος, ἡ, Dion. Hal. τριβώνη, ἡ, Plut. candidata, λαμπρά, Polyb. pura, ἱμάτιον ἀσύμφορον, Plut. togam virilem sumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, Dem.
togatus, τριβωνοφόρος, ον.
tolerabilis, ἀνασχετός, Lucian. φορητός, Chrys. ἀνεκτός, Dem. ὑπομενετός, Isocr.
tolerabiliter, ἀνεκτῶς, Isocr.
tolerantes, φιλοπόνως, Isocr. καρτερικῶς, Chrys.
tolerantia, ἀνάσχεσις, ἡ, Plut. καρτερία, ἡ, Dion. Hal. καρτερία, ἡ, Dem. ἀνοχή, ἡ.
tolero, καρτερέω, Isocr. ὑπομένω, Dem. ἀνέχομαί τι, id. Cf. patior.
tolleno, κηλων, ωνος, ὁ.
tollo, αἴρω, manus, χεῖρας, Aristoph. vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, Plut. vocem, ἐπαίρω φωνήν, Dem. incusam, αἰρεῖν τρόπαιον, Bud. aliquid e medio, ἀναιρεῖν τι ἐκ μέσου, Dem. ἐκποδὼν ποιοῦμαι, Xen. - i. e. educare infantem, ἀνελέσθαι, Plut. in crucem, ἀνασκολοπίζειν, Philo. puerum a medio, ἀφανίζειν παῖδα, Isocr.
tomaculum, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, Athen.
tomeotum, γναφεῖον, ου, τὸ, Luc.
tomex, τομεύς, ῶς, ἡ.
tomus, τόμος, ου, ὁ, Laert.
tondeo, κείρω, comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρῶν ἐν χρῷ, Lucian.
tonitru, βροντή, ἡ, Aristot. βρόντημα, τό, Aeschyl.
tono, βροντάω.
tonsillae, παρείδιμα, τά, σπόγγοι, οἱ.
tonsor, κουρεύς, ὁ, Plut.
tonsorius, κουρικός, Polyb.
tonstrix, κουρεύτρια, ἡ, Plato.
tonsura, κουρά, ἡ, Plut.
tonus, τόνος, ὁ, Quinct.
toral, ἐπίτονον, τό.
torcular, ληνός, ὁ, σταφυλοβολεῖον, τό, Isocrat.
tormentum, βάσανος, ἡ, Isocr. βασανιστήριον, τό, Themist. στρέβλη, ἡ, Philo. bellicum, πυροσκοπεῖον, ἡ, tormentis coactum confiteri, στρεβλούμενον ἐξιστᾶν, Lucian. subjicio aliquem, παραδίδωμί τινα εἰς βάσανον, Dem. fortiter tolerare et pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν βασάνοις, Aelian.
tormino, στρόφοι, οἱ, Diosc. torminibus laboro, στροφοῦμαι, id.
tormicosus, στροφούμενος, Diosc.
tornator, τορευτής, ὁ, Plut.
tornatura, τορευσις, ἡ, Plut. τορεία, ἡ, id.
torno, τορεύω, τορνεύω, Theophr.
tornus, τόρνος, ὁ, Theogn.
torosus, μυώδης, ες, Galen.
torpedo, piscis, νάρκη, ἡ, Plato.
torpefactio, νάρκωσις, ἡ, Hippocr.
torpeo, ναρκάω, Aristot. ἀποκνέω, Dem.
torpesco, ναρκάω, Alex. Aphr.
torpidus, ναρκώδης, ες.
torpor, νάρκη, ἡ, Chrys. νάρκωσις, ἡ, Hippocr. νάρκησις, ἡ, Galen.
torquatus, στρεπτοφόρος, ον, Suid.
torqueo, στρέφω, aliquid, τί, Dem. γυρόω τι, - i. e. examinu torquendo, βασανίζω, aliquem, τινά, Plut. στρεβλοῦν τινά, Dion. Hal.
torques, περιτραχήλιον, τό, Plut. στρεπτός, ὁ, Aelian. στρόφιον, τό, Herodot.
torrefacio, φρύγω, Lucian.
torrefactio, φρυγμός, ὁ, Hesych
torrens, χειμαῤῥοῦς, ὁ, Lucian. χειμαῤῥοῦς, ὁ.
torreo, φρύγω, Lucian. φρύγομαι, Athen. καυματίζω.
torridus, καυτερός, Diosc.
torris, δαλός, ὁ, Athen.
torsio, στρεψις, ἡ.
torta, ἐστεμμένος.
tortilis, στρεπτός, ἡ, ὄν, Eurip.
tortor, βασανιστής, ὁ, Dem.
tortuosus, στρεβλός, Aristot.
toros, σκιβᾶς, ἡ, genialis, παστάς, ἡ, γαμήλιος, Chrys.
torve, καυρεῖον, video, βλέπω, Aristoph. τετανικὸν βλέπω, Lucian.
torvitas, ὀφθαλμία, ἡ, βλοσυρόν, τό.
torvus, βλοσυρός, ἀγριωπός, ῥιμβώδης, ες, Plut.
tot, τοσοῦτοι, αὗται, αὕτα, et tacita perfecti, καὶ τηλικοῦτα διαπέπραγμαι, Isocr. obsideo, quot coloni, τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοιπερ ἄποικοι, Dem. quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, Isocr. τοσοῦτοι, ὅσοι, id. τοσοῦτοι, ὁπόσοι, id.
totidem, ἴσοι, αι, α, Xen. ἴσοι τὸν ἀριθμόν, Aristot. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, id. ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, Dem.
toties, τοσαυτάκις, Joseph.
totus, ὅλος, Dem. in aliqua re, ἐν τινι, Aristot. πᾶς ἐς τινι, Dion. Hal.
toxicum, τοξικόν, τό, Diosc.
trabalis, δοκιδῆς, ες.
trabea, ἀλουργίς, ίδος, ἡ, Plut.
trabeatus, ἀλουργίδα ἀμπεχόμενος.
trabs, δοκός, ἡ, Diod. Sic.
tractabilis, εὐμεταχείριστος, ον, Plut.
tractatio, μεταχείρισις, ἡ, Dion. Hal.
tractatus, πραγματεία, ἡ.
tractim, ἐπιστενεκῶς.
tracto, χειρίζω, Polyb. argumentum aliquod, γράφω περί ὑπόθεσίν τινα, Dem. negotia publica, πράττω τὰ κοινά, id. aliquem contumeliose, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, Dem. duriter, αἰτίζομαί τινα, Isocr. comiter, ut amicum, φιλοφρονέομαί τινα, Plut.
traditio, παράδοσις, ἡ, Thuc.
trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι, Herodot. oblivioni, λήθῃ, Lucian. litteris, γράφω, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι, Dem. in disciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥστε μαθητόν, id. hosti enses in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, Greg. posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, Synes. traduot Historici, ἱστοροῦσι, Plut. ut ab iis traditum est, κατ' ἐκείνους, Philo. fama traditur, λόγος διαδίδοται, Isocr.
traduco, διάγω, tempus, χρόνον, Xen. exercitum, στρατιάν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, Hdo. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquem, διαβάλλω τινά, id. cf. obtrecto.
traductio, διαγωγή, ἡ, Aristot. cf interpretatio, obtrectatio.
traduxi, ὑπόρριζας, αν.
tragica, τραγικός, Greg. exegero, ἐκτραγῳδῶ, Naz. decanto, τραγῳδία, Drm.
tragicus, τραγικός, Lucian.
tragoedia, τραγῳδία, ἡ, Plato.
tragoedus, τραγῳδός, ὁ, Athen.
tragula, ἀκόντιον, τό, Xen.
trahea, ἅλωνιον, τό, Theophr.
traho, ἕλκω, naso aliquem, τινά ῥινός, Lucian. currum, ἄγω ἅμα, Hdn. ad imperium, ἐπί τὴν ἀρχήν, Id. aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, Id.
trajectio, διάβασις, ἡ, Drm.
trajectus, πορθμός, ὁ, Eurip. διάβασμα, τό, Polyb.
trajicio, διαβάλλω, in insulam, εἰς νῆσον, Herodot. alicunde in continentem apporitam, ἐκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἠπειρον, Thuc. lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιόν, Diosc. mare, διαπερῶ τὸ πέλαγος, Isocr. culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀναπτύσσω τινί, Id.
traluceo, διαφαίνομαι, Aristot.
trama, κρόκη, ἡ, Plato.
tramea, τρίβος, ἡ, Xen.
tranco, διαπτήσσομαι, Dion. Hal.
tranquille, ἀθορύβως, Diod. Sic. ἀταράκτως, Plut.
tranquillitas, ἀταραξία, ἡ, Just. Mart. γαλήνη, ἡ, Phil. animi, εὐθυμία, ἡ, Plato. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.
tranquillo, γαληνόω, Plut.
tranquillus, ἄνεμος, ου, Plut. ἀκύμαντος, ον, Lucian. ἀσάλευτος, ον, Diod. Sic. ἀθόρυβος, ον, Plut. animo, εὔθυμος, ον, id. sum, γαληνιῶ, id. animo, εὐθυμεῖν, id cf. quietus.
trans, πέρα, sequente Consona, πέραν, sequente vocali vel Diphthongo, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Conf. ultra.
transactio, διαλύσεις, ἡ, vitae, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου, Basil.
transcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τοῦ πύργου, Herodot.
transcribo, μεταγράφω, aliquid, τί, Thuc. aliquid in aliquem, τί εἴς τινα, Pans.
transcurro, μετατρέχω, διατρέχω.
transcursus, παραδρομή, ἡ, Basil.
transenna, σπλεγίς, ἡ, Plut. πυγελίς, ἡ, Chrys.
transeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. post alium, ἐπιβαίνω, Xen. ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, Isocr. saltu per ignem, διαπηδῶ τὴν φλόγα, Xen.
transfero, μεταφέρω, μετατίθημι, μετάγω, μετακομίζω, in aliam linguam, ἑρμηνεύω, Xen. ad verbum, κατὰ λέξιν, Plut.
transfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινά τινι, Diosc.
transfiguratio, μεταμόρφωσις, ἡ, Philo.
transfiguro, μεταμορφόω, Philo.
transfodio, διαπείρω, Diosc.
transformo, μεταμορφόω, Phil.
transfreto, διαπορθμεύω, Plut.
transfuga, αὐτόμολος, ὁ, Isocr.
transfugio, αὐτομολῶ, Thuc. ad aliquem, εἴς τινα, Lucian. ad hostes, πρὸς τοὺς πολεμίους, Diod. Sic.
transfugium, αὐτομολία, ἡ, Thucyd.
transfundo, μεταχέω.
transgredior, μεταβαίνω, Aristot. legem, παραβαίνω νόμον.
transgressio, παράβασις, ἡ, legis, νόμου, διάβασις, ἡ, Xen.
transigo, διαπράττω, aliquid, τί, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διομολογοῦμαι, Dion. Halicarn. vitam, διεξάγω τὸν βίον, Synes. ver, ἐαρίζω, Xen aestatem, θερίζω, id. diem, ἡμερεύω et διημερεύω, id.
transilio, ὑπερβαίνω, aliquid de industria, τί ἑκών, Dem. διαπηδῶ τι, Xen. legem,

Digitized by Google

ὑπερπτδία νόμων, Aeschin.
transitio, s. transitus, διάβασις, ἡ, Xen. διεξοδος, ἡ, Dion. Hal. δίοδος, ἡ, Aeschin. a pueritia ad virilem aetatem, ἡ εἰς ἄνδρας ἐκ παίδων ἀγωγή, Plut.
translatio, μεταγωγή, ἡ, διακομιδή, ἡ, Thuc.
transmarinus, διαπόντιος, ον, Xen. et Dion. Hal.
transmigratio, μετανάστασις, ἡ, Dion. Hal.
transmigro, μετοικέω, Dem. μετανίστημι, Philo.
transmissio, διακομιδή, ἡ, Appian. διαπεμπή, ἡ, Thuc.
transmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. aliquid negligendo, παραπέμπω τι, Dem. = i. e. traveeo, διαβαίνω τι, id.
transmoveo, μετακινέω, Them.
transmutatio, μεταλλαξις, ἡ, Xen.
transmuto, μεταλλάττω, aliquid, τί, Thuc. μεταβάλλω τι, Aristot.
transnomino, μετονομάζω, Philo.
transpono, μετατίθημι, Plot.
transportatio, διακομιδή, ἡ, Thuc.
transporto, μετακομίζω, statuam in aulam, τὸ ἄγαλμα εἰς αὐλήν, Hdn. aliquid in insulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαβιβάζω τινάς, Isocrat. liberos et uxores ex agris, μετακομίζω παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Dem.
transtra, ζυγά, ὤν, τά, Hom.
transvectio, διακομιδή, ἡ, Thucyd.
transveho, i. q. transporto.
transverso, ἐνδιάστροφος, ον, Nyss. περιπάφιος, ον, Aret.
transulto, i. q. transilio.
transumo, μεταλαμβάνω, Plut.
transvolo, μετακτόμαι, Lucian.
trecenti, s. trecenti, τριακόσιοι.
trecenties, τριακοσιάκις.
tredecies, τρισκαιδεκάκις.
tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
tremebundus, τρομώδης, ες, Plut. περιδεής, ές, Lucian.
tremefacio, ἐκπλήττω, Dem.
tremisco, s. tremo, τρέμω, Dem. τρίω, Plut.
tremor, τρόμος, ὁ, Plut.
tremulus, τρεμώδης, ες, Plut.
trepidanter, ἀποδεδιλιακότως.
trepidatio, τρόμος, ὁ, Plut.
trepido, τρέω, Plut.
trepidus, περιφόβος, ον, Dem. περιδεής, ές, Isocr.
tres, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, tria, τὰ τρία, Demosth.
triangularis, τρίγωνος, ον, Euclid.
triangulus, τρίγωνον, το, Euclid.
tristes, τριάριοι, οἱ, ἐπιτεταγμένοι, οἱ.
tribulatio, θλίψις, ἡ. 2) i. q. calamitas, ἀνάγκη, ἡ, θλῖψις, ἡ.
tribulis, φυλέτης, ὁ, Dem. συμφυλέτης, ὁ, Isocr.
tribolo, θλίβω
tribulum, τριβέλα, τά.
tribulus, τριβόλος, ὁ.
tribunal, βῆμα, το, Dem. δικαστήριον, τό, Plut.
tribunatus, plebis, δημαρχία, ἡ, Plut. militaris, χιλιαρχία, ἡ, Dion. Hal.
tribunitius, δημαρχικός, Xiph. potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία, Dion. Hal.
tribunus, τριτοπάρχος, ὁ, Dion. Hal. plebis, φυλαρχος, ὁ, Dem. δημαρχος, ὁ, Plut. legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος, militarie, χιλιάρχης, ὁ, id.
tribuo, νέμω, Hdn. alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι, Dem. causam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημί τινι, Isocr. honorem, ἀπονέμω τινί τιμήν, idem suum cuique, ἀποδίδωμι τὸ πρέπον ἑκάστῳ, Plato, ἀπονέμω ἑκάστῳ τὸ ἀρέσκον, Aristot. Cf. do, largior.
tribus, φυλή, ἡ, Dem. φρατρία, ἡ, id.
tributarius, συντελής, ές, Dem. ὑποτελής, ές, Dion. Hal.
tributim, κατὰ φυλάς.
tributum, φόρος, ὁ, Dem. φορά, ἡ, id. εἰσφορά, ἡ, Dem. προσεισφορά, ἡ, idem. δασμός, οῦ, ὁ, Isocr. pecunia, εἰσφορὰ χρημάτων, id. σύνταξις χρημάτων, Dem. et decimae, τὰ τέλη καὶ δεκάται, idem. ordinare, φόρους τάττειν, Isocr. indico alicui, παρασκευάζω σύνταξίν τινι, Dem. impono alicui, πρόσταττω εἰσφορὰν τινι, Isocr. exigo, πράττω φόρους, id. εἰσπράττω φόρον, idem. confero, ποιοῦμαι εἰσφοράν, idem. pendo, φέρω φόρον, id. δίδωμι τὴν σύνταξιν, Dem. τίθημι εἰσφορὰν, id. levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, Isocr. tributi exactio, τελωνία, ἡ, Dem. collectio, δασμολογία, ἡ, φορολογία, ἡ, collector, δασμολόγος, ὁ, Dem. φορολόγος, ὁ.
triens, τριχαλαγματα, τά.
triceni, οἱ, αἱ, τὰ τριακόσια, Plato.
triceuteni, τριακόσιοι, Herodot.
triceoties, τριακοσιάκις.
triceps, τριπίφαλος, ον, Suid.
triesimus, τριακοστός, Dem.
trisies, τριακοντάκις, Plot.
trielinium, τριελίνιον, το, Athen.
tridens, τρίαινα, ἡ, Clem. Al.
triduum, τριῶν ἡμερῶν διάστημα, τριημερία, ἡ, τριήμερον, ου, τό.
triduanus, τριήμερος, ον.
triennis, τριετής, ές.
triennium, τριετής χρόνος, Herodot. τριετία, ἡ.
triens, τριημόριον, τό, Aristot.
trifariam, τριχα, Herodot.
trigae, τρίππος, ὁ.
trigeminii, τρίδυμοι, οἱ.
trigesimus, τριακοστός, Dem.
trigiuta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plut.
trigle, τρίγλα, ἡ, Aristot.
trigonalis, τρίγωνος, ον, Eucl.
trimetus, τρίμετρα, ἡ.
trimestris, τρίμηνος, ον.
trimulus, τρίστυπος, ές.
trinitas, τριάς, ἀδος, ἡ.
trinus, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, Aristot. τρισσός, ἡ, ὄν, Plato.
tripartito, τριμερῶς.
tripartitus, τριμερής, ές.
tripedalis, ς, τριπόδης, ες, Xen.
tripes, τρίπους, ὁ, ἡ, Aristoph.
triplex, τρισσός, τριπλοῦς, Aristot.
tripliciter, τρισσῶς, Dion. Hal.
triplico, τρισσόω, Greg.
triplus, τριπλοῦς, Aristot.
tripudio, χορεύω, Isocr. ἐρχέομαι, Demosth.
tripudium, κορδακισμός, ὁ, Dem.
tripus, τρίπους, ὁ.
triquetrus, τρίγωνος, ον, Eucl.
triremis, τριήρης, ἡ, Dem.
tristis, λυπηρός, Dem ἀνιαρός, id. περίλυπος, ον, Isocr. ἄθυμος, ον, id.
tristitia, λύπη, ἡ, Dem. ἀθυμία, ἡ, id. id. ἀχθηδών, ἡ, Plato. tristitiam adfero, ἀνιάω, Dem. tristitia adficior, ἀνιάομαι, idem. Conf. maeror, it. maestitia, aegritudo.
triticeus, πύρινος, Dion. Hal.
triticum, πυρός, ὁ, Philo.
tritura, ἀλόησις, ἡ, ἀλωνιστός, οῦ, ὁ, Xenoph.
triturо, ἀλοάω, Plut.
trivialis, τριοδίτης, ὁ, τριοδῖτις, ἡ, Philo.
trivium, τρίοδος, ἡ, Lucian.
triumphalis, θριαμβικός, Plut.
triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινά, Plut. secundum, θριαμβεύω ἀνοιστέον, id.
triumphus, θρίαμβος, ὁ, Plut.
triumvir, εἷς τῶν τριῶν.
triumviralis, τριαρχικός.
triumviratus, τριαρχία, ἡ.
trochlea, τροχαλία, ας, ἡ, Aristot. τροχιλία, ἡ, Theophr.
tropaeum, τρόπαιον, ου, τό, Aristid. erigo, ἵστημι, Herodian. ἵστημι, Isocr.
tropus, τρόπος, ὁ, Aristot.
trucidatio, σφαγή, ἡ, Isocr.
trucido, ἀποσφάττω, Dem.
truculenter, ἀπανθρώπως, ἄμως, Dem.
truculentus, ἄμως, Dem.
trudo, ὠθέω, Plato.
trulla, εἰσοχέη, ἡ.
trullisso, σείω, Philostr.
truncо, ἀκρωτηρίω, aliquid, τί, Xen. κουρίζω τι, Theophr. κολούω τι, id.
truncus, κολοβός, ὁν, Aristot.
truncos, κορμός, ὁ, στέλεχος, τό.
trutina, τρυτάνη, ἡ, Dem. πλαστιγξ, ἡ, Plut.
trutino, s. trutinor, ζυγοστατέω, Lucian. σταθμάομαι, id.
trox, φονικός, Hdn.
tu, σύ, Dem.
tuba, σάλπιγξ, ἡ, Aristot. tubae clangor, πάλπισμα, ατος, τό, Poll. tuba cano, σαλπίζω, Athen.
tuber, ὄγκος, τό, Plut.
tuberculum, φῦμα, τό, Plut.
tuberosus, φυματώδης, ες, Hippocr.
tubicen, σαλπιστής, ὁ, Polyb. σαλπιγκτής, ὁ, Diod. Sic. σαλπιγκτής, ὁ, Lucian.
tubulus, ὑδραγώγιον, τό, Harmenop.
tuborcinor, λαρυσσω, Hom.
tubus, σωλήν, ὁ, Plut.
tuces, σφῦρα, ἡ.
tudicula, τριπτήρ, ὁ.
tueor, προέσταμαι, jura, τὰ δίκαια, Dem. valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, Aristot. patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, Isocr. bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθά, idem.
tuguriolum, σαλύβιον, ου, τό, Plut.
tugurium, σαλύβη, ης, ἡ, Thuc. ἔπαυλις, ιος, ἡ, Aelian.
tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, Dem. tum quum concessimus, τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, id. τότε, ἡνίκα, id. tum, cum, s. tum, tum, τὰ μέν, τὰ δέ, idem. ἅμα μέν, ἅμα δέ, Isocr.
tumefacio, πυρωδίσκω, Aret. ἐπωδίσκω, Galen.
tumeo, ἀνιδίω, χαυνόομαι, Dio. Chrys.
tumesco, ὀγκόομαι.
tumidus, ὀγκώδης, ες, Xen. ὀγκηρός, ά, ὸν, Aristot.
tumor, ὄγκος, ὁ, Galen. οἴδημα, τό, Hippocr.
tumulo, θάπτω, Dem. Cf. sepelio.
tumulosus, λοφώδης, ες, ον, Neo.
tumultuarius, θορυβωδεστός, ὁ, ον.

Digitized by Google

tumultuatio, θορύβημα, τό.
tumultuor, θορυβέω, Xen. θόρυβον ποιέομαι, Dem. ταραχὴν ποιεῖν, Luc.
tumultuose, ταθορυβημένως, Xen.
tumultuosus, θορυβώδης, ες.
tumultus, θόρυβος, ὁ, Thoc. ταραχή, ἡ, Dem. tumultum excito, ταράττω, id. θόρυβον ποιέω, id. ταραχὴν ποιοῦμαι, id. oriri, θόρυβον γίγνεσθαι, id. accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει, id. tumultu refertus, θορύβου πλήρης, id.
tumulus, γηλόφος, ὁ, Dion. Hal. γεώλοφος, ὁ, Philo. ὄχθος, ὁ, Xen. χῶμα, τό, Lucian. – i. e. sepulcrum, τύμβος, ὁ, ἐνάνισμα, κενοτάφιον, τό, Xen. Cf. sepulcrum.
tune, τότε, Dem. τηνικαῦτα, Plut. demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος, Plato
tundo, κόπτω, Aristot. capite coelum, ἀράσσω κεφαλῇ οὐρανόν, Synes. pectus rostro, κολάπτω τὸ ἦπαρ, Lucian.
tunica, χιτών, ὁ, Dem. cinctilis, σύμπτυξ, Mosch. fimbriata, κορυμβωτός, palmata, ἐσθὴς πλατύσημος, Herodian. e pilis ac setis animalium contexta, χιτὼν τρίχινος, Xen. crasso filo, ἀτρύφερος στολή, Celes. aviloris, λοπός, τό, Lucian.
tunicula, χιτωνίσκος, ὁ, χιτώνιον, τό.
turba, ὄχλος, ὁ, forensis, ἀνθρωποι ἀγορᾶοι, Dion. Hal. ὄχλος ἀγορᾶιος, Xen. – i. e. tumultus, θόρυβος, ὁ, Dem.
turbamentum, τάραγμα, τό.
turbate, τεταραγμένως.
turbatio, ταραχή, ἡ, Isocr.
turbator, ταρακτής, ὁ, civitatis, ταραξίπολις, ὁ, Philo.
turbide, θολερῶς, Lucian.
turbidus, θολερός, ά, όν, Diod. Sic. τεθολωμένος, Basil.
turbinatio, στρόμβωσις, εως, ἡ.
turbinatus, στρομβώδης, ες, Aristot
turbo, ταράττω, Dem. aliquem, διοχλεῖν τινά, id. ἀνοχλεῖν τινά, id. aquam, ἀναθολοῦν ὕδωρ, Aristot.
turbo, α) ἡ ἀνέμων συστροφή, τυφών, ὁ, στρόβιλος, ὁ, βόμβιξ, ἡ, δίνη, ἡ, b) στρόβος c. στρόμβος, ὁ, γύρος, ὁ, ἴλιγγος, ὁ.
turbulente, ταραχωδῶς, Plut.
turbulentus, ταραχώδης, ες, Plut. ὀχλητής, homo, ἀνήρ, Demosth.
turdus, αἴχλη, ἡ, Clem. Alex.
turgeo, οἰδαίνω, Basil. Cl. tumeo.
turgidus, ἔξογκος, ον, cf tumidus.
turma, ἴλη, ἡ, Plut. τὸ τέλος ἱππέων, Dion. Hal. turmae praefectus, ἰλάρχης, ὁ, Zos.
turmatim, ἰλαδόν, κατ' ἴλας.
turpis, αἰσχρός, mors, θανατος, Dem. facia, it. adspectu, εἰδεχθής, ές, Plut. μοχθηρὸς ἰδεῖν, Aelian.
turpiter, αἰσχρῶς, et indigne aliquo, καὶ ἀναξίως τινός, Dem. et flagitiose, καὶ πλεονεκτικῶς, id. κακοσχημόνως, Plato.
turpitudo, αἶσχος, τό, faciei, τοῦ προσώπου, Xen. et probrum, αἰσχρὸν καὶ ὄνειδος, Dem. et contemtus, ἡ αἰσχύνη καὶ ἀδοξία, id.
turpo, αἰσχρὸν ποιεῖν, μαίνω, Herodian.
turricula, πυργίον, τό, Lucian. πυργίσκος, ὁ, Sext. Emp.
turris, πύργος, ὁ, Xen. lignea, μόσσυν, ὁ, Dion. Hal.
turritus, πυργωτός, Athen.
turtur, τρυγών, ἡ, Aristot.
turunda, ψωμός, ὁ, Athen.
tussicularis, βηχικός, ή, όν, medicamentum, φάρμακον, Dioso.
tussilago, βήχιον, τό, Dioso.
tussio, βήττω, Xen. χαλττα, Clem. Al ὑπὸ βηχὸς ἀνοχλεῖσθαι, Lucian.
tussis, βῆξ, βηχός, ἡ, Dioso.
tutamen, προβλαστον, τό, Basil. πρόβλημα, τό, Dion. Hal.
tute, ἀκινδύνως, Dem.
tutela, ἐπιτροπεία, ἡ, Dion. Hal. tutelam alicujus suscipio, λαμβάνω ἐπιτροπείαν τινός, id. ἐπιτροπεύω τινα, Id. sub tutela esse, ἐπιτροπεύεσθαι, Dion. Hal.
tutelaris, ἐπιτροπικός, Dion. Hal.
tuta, ἀκινδύνως, Dem. ἀσφαλῶς, Id.
tutor, oris, ἐπίτροπος, ὁ, Dion. Hal. πρόβλεπτος, ὁ, Xenoph.
tutor, aris, προΐστασθαι, aliquem, τινός, Dem.
tutus, ἀσφαλής, ές, Dem. ἀκίνδυνος, ον, Id.
tuus, σός, σή, σόν, amicitia, φιλία, Dem. facies, ὄψις, Id. σοῦ, pater tuus, πατήρ σου, μήτηρ σου, πρᾶγμα σου.
tympanizo, τυμπανίζω.
tympanum, τύμπανον, τό, Athen.
typographeum, τυπογραφεῖον, τό.
typographia, τυπογραφία, ἡ.
typographus, τυπογραφός, ὁ.
typus, τύπος, ὁ.
tyrannice, τυραννικῶς, Isocr.
tyrannicida, τυραννοκτόνος, ὁ, Phalar.
tyrannicidium, τυραννοκτονία, ἡ, Plut.
tyrannicus, τυραννικός, Isocr.
tyrannis, τυραννίς, ἡ, Isocr. tyrannidem invado, καθίστασθαι τυραννίδος, Plut. adfecto, τυραννιῶν, Suid. exerceo, τυραννεύω, Isocr. comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ. Dem. obtineo, ἔχω, Id. κατέχω, Id firmo adversus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντιοῦ τινι, Dem conservo, διασώζω Id. non expertum esse, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων, Id.
tyrannus, τύραννος, ὁ, Dem. τυραννεύων, ὁ, Id.
tyro, tyrocinium, tyrunculus, male scribitur pro tiro, tirocinium, tirunculus, ubi vide.

U.

uber, εὔφορος, ον, Herodian. Cf. fertilis.
uber, θηλή, ἡ, Plut. uber praebeo, θηλὴν παρέχω, Id.
ubertas, εὐφορία, ἡ, Dion. Hal. εὐθηνία, ἡ, Id. – i. e. copia, ἀφθονία, ἡ, Dem. cf. fertilitas, it. copia.
ubertim, ἀφθόνως, Dem. τυπόρως, Demosth.
ubi, interrogat. ποῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, Dem. ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, Id. ὅπου, ἐστί, Chrys. ubi omnia undiveritis, – i. e. postquam, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, Dem. ubi terrarum e. gentium, οὗ γῆς, Eurip. ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, Xen. ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Plut.
ubicunque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, Dem. ὅπου ποτε γῆς, Synes.
ubilibet, e. ubivis, ὅπουοῦν, ὅπουπερ ἄν, ὅπουδή ποτε.
ubique, παντάχοῦ, interesse exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, Dem.
udus, ἐνδερός, ον, Geopon. ἐρυθρός, ον, locus, τόπος, Diosc. ἐνυγρὸς τόπος, Id. καθύγρος, ον, Hippocr.
ulceratio, ἕλκωσις, ἡ, Hippocr.
ulcero, ἑλκόω, Xen.
ulcerosus, ἑλκώδης, ες, ἡλκωμένος.
ulciscor, ἐκδικεῖν τινά, aliquem ob aliquo, ἐκδικεῖν τινὰ παρά τινος, aliquem praeclare, ἀμύνομαί τινα καλῶς, Isocr. Cf. vindico, n. 2.
uleus, ἕλκος, τό, Plato.
ulcuscutum, ἑλκυδρίον, ου, τό, Plut.
uliginosus, ἰκμαστώδης, ες.
uligo, ἰκμάσια, ἡ, Hesych.
ullus, ὅ, ἤ τις, τό τι.
ulmarium, πτελεών, ὁ.
ulmeus, πτελεώδης, ες, Hesych.
ulmus, πτελεα, ἡ, Dioso.
ulno, ἀγκάλη, ἡ, ἀγκαλίς, ἡ, ulnis ampleotor, ἀγκαλίζομαι, ulnis gesto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινά, Xen. qui adhuc gestatur, ὁ, ἡ, ὑπάγκαλος ἔτι, Dion. Hal. – i. e. mensura, ἀλένη, ἡ, Poll.
ulterior, πορρώτερος, αία, ίον, Strabo. ὁ, ἡ, τὸ πόρρω, Thuc.
ulterius, περαιτέρω, progredi, προελθεῖν, Isocr.
ultimo, ἰσχάτως, Plut.
ultimus, ἴσχατος, Plato. ὕστατος, Id. τελευταῖος, Id.
ultio, ἐκδίκησις, ἡ.
ultor, ἐκδικητής, ὁ.
ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, Plato. modum, πέρα τοῦ μέτρου, Dem. ultra Indos, πέρα Ἰνδῶν, Aristot. sexagiota annos natus, ἐπὶ πέρα ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς, Plut. quam par est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, Isocr.
ultro, ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, Id. ἑκουσί, Id.
ultroneus, ἑκούσιος, ἑκών.
ulva, φύκος λιμναῖον
ulula, αἰγαλίς, ὁ, Aristot.
ululatus, ου, ὀλολυγή, ἡ, Dion. Hal.
ululo, ὀλολύζω, ἀνολολύζω.
umbella, σκιάδιον, τό, Poll. σκιαδίσκη, ἡ, Athen. ἡφαιστείδιον, τό, Lucian.
umbilicalis, s. umbilicaris, ἐμφαλώδης, ες, Aristot.
umbilicatus, ἐμφαλωτός, Athen.
umbilicus, ὀμφαλός, ὁ, Plato.
umbo, ὀμφάλιον, τό, Suid.
umbra, σκιά, ἡ, Dem.
umbraculum, σκιάς, ἡ, Plut.
umbraticus, umbratilis, umbrosus, σκιώδης, ες, Plut. σκιερός, Xen. σκιαρός, Plato. umbratilem vitam dego, σκιατροφοῦμαι, Plato.
umbro, σκιάζω, aliquid, τί.
umbrosus, v. umbraticus.
una, ἅμα, cum aliquo, τινί, Demosth. ἁμοῦ τινος, Xen.
unanimis, ὁμόθυμος, ον, ὁμογνώμων, ὁ, ἡ, Xen.
unanimitas, ὁμοθυμία, ἡ, ὁμόνοια, ἡ, Dem.
unanimiter, ὁμοθυμαδόν, Xen.
uncia, ἑκατεστημόριον, τό, Plut. οὐγκία, ἡ.
uncialis, οὐγκιαῖος, αία, αῖον.
unciatim, κατ' οὐγκίας.
uncinulus, ἀγκιστρίδιον, τό.
uncinus, πτέρυγκος, ὁ, Aquila.
uncio, χρίειν, ἡ, Suid. ἄλειμμα, τό, Diod. Sic. ἄλειψις, ἡ, Plut.
unctor, ἀλείπτης, ὁ, Plut.

Digitized by Google

unctorius, ἀλειμματικός, ή, όν.
unctura, i. q. unctio.
uncus, ὄγκινος, ὁ, ἄγκιστρον, τό.
undo, κῦμα, τό, Lucian.
undobundus, κυματώδης, ες, Aristot. undobundum reddo, κυματόω, Lucian. mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.
unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potissimum ista confici queant, ἐντεῦθεν κατακοῦσαι τὰς ἀρχάς, ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖτε, Dem. in hoc sunt intenti, unde vitam possunt sustantare, τοῦτο σκοποῦσιν, ἐκεῖθεν, id. unde igitur istis commentus suppeditabitur? πόθεν δὴ τοῦτοις ἡ τροφὴ γενήσεται; Dem. unde, nisi? πόθεν ἄλλοθεν, ἢ, id. suds ista fiant, docebo, ἀφ' ἑτέρου ταῦτα γίγνεται, ἐγὼ διδάξω, idem.
undecies, ἑνδεκάκις.
underim, εἰ, αἰ, τὰ ἕνδεκα, Dem.
undecimviri, οἱ ἕνδεκα, Dem.
undecimus, ἑνδέκατος, Plut.
undecunque, s. undelibet, ὅθεν οὖν.
undeviginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, s. εἴκοσιν ἑνὸς δέοντος, undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα, undequadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα etc. Viger. Cf. duodeviginti.
undevigesimus, ἑνὸς δέοντος εἰκοστός, undetrigesimus, ἑνὸς δέοντος τριακοστός, etc.
undequaque, s. undique, πανταχόθεν, utilis colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, Isocr. aliquem irretire, σύλλω πανταχῇ περιστοιχίζεσθαί τινα, Dem.
undo, κυμαίνω.
undosus, κυματώδης, ες, Aristot.
unedo, μυρσίνιον, τό, Theophr.
ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, Xen. χρίω τί τινι, id.
unguentarius, μυρεψός, ὁ, Athen.
unguentarius, μυρεψικός, Plut. μυρηρός, vas, ἄγγος, Poll.
unguentum, μύρον, τό, Athen. χρίσμα, τό, χρῖμα, τό, Clem. Alex.
unguiculus, ὀνύχιον, τό.
unguis, ὄνυξ, χος, ὁ, Galen. ungues praecido, ὀνυχίζω, id. ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξετάσαι, Aristoph.
ungula, ἀτλή, ἡ, Xen.
unice, μοναχῶς, Aristot.
unicornis, μονόκερως, ὁ, Aristot.
unicus, μόνος, μοναχός.
unio, μαργαρίτης, ὁ, Aelian. μαργάριον, τό, Paus.
unitas, μονάς, ἄδος, ἡ, Plut. ἑνότης, ητος, ἡ, Apoll. Thyan
universalis, καθολικός, ή, όν.
universe, ὅλως, Dem.
universitas, πᾶν, τό, ὁμάς, ἡ, Theophr. i. e. Academia, Ἀκαδημία, ἡ, Plut.
universus, πᾶς, Dem. ἅπας, id. σύμπας, id. in universum, σύμπαν, Isocr.
unimemodi, μονότροπος, ον, Plut.
unoculus, μονόφθαλμος, ον, Ammon. ἑτερόφθαλμος, ον. Plut.
unquam, ποτέ, εἰ unquam clice, nunc certe, εἴπερ ποτέ, καὶ τότε, Dem. alias unquam, ἄλλοτε ποτέ, idem. omnia, quae unquam operavi, ἅπαντα, ὅσα ποτέ ἠλπισα, id.
unus, εἷς, μία, ἕν, Dem. aut alter, εἷς ἢ ἑτέρος, Plut. volo unum atque alterum, ἕν ἢ δύο βούλομαι, Dem. tria encomia, unum - alterum - tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν, δεύτερον δέ, τρίτον δέ, Isocr.
unusquisque, unusquilibet, unusquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, Aristot. εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, Isocr.
uprupe, ἔποψ, οπος, ὁ, Aristot.
urbane, ἀστείως, Plut.
urbanitas, ἀστειότης, ἡ, sermonis urbanitate utor, ἀστεΐζομαι, Plut.
urbanus, ἀστεῖος, Isocr.
urbicus, ἀστικός, Lucian.
urbs, πόλις, ἡ, maxima, μεγίστη, Dem. populosa, πολυάνθρωπος, id. μεγαλόπολις, Isocrat. antiqua, ἀρχαία, Dem. invicta, ἀήττητος, id. insuperabilis, ἀνυπόστατος, id. parva, μικρά, id. infirma, ἀσθενής, id. desolate, ἔρημος, id. maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, Isocr. urbem condere, πόλιν κτίζειν, idem. οἰκίζειν, Dem. instaurare, καταοικίζειν, idem. munire, τειχίζειν, id. muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι, id. ornare aedificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, id. habitare, incolere, οἰκεῖν, id. adfligere, ἐνοχλεῖν, id. obsidere, πολιορκεῖν, id. subigere, περίστασθαι, id. enlujicere sibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, idem. capere, λαμβάνειν, id. ἁλίσκειν, id. αἱρεῖσθαι, id. evertere, ἀναιρεῖν, id. in servitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, Dem. vastare, ἀναστατοῦν ποιεῖν, id. diruere, καταστρέφειν, Isocr. perdere, διαφθείρειν, id. tueri, φυλάττειν, id. servare, σώζειν, Dem. deserere, ἐκλείπειν, id. tradere alicui, παραδιδόναι τινί, idem. ἐγχειρίζειν τινί, Dem. prodere, προδιδόναι, id. recipere, recuperare, κομίζεσθαι, id.
urceolus, κρατήριον, τό.
urceus, κέραμος, ὁ, Athen.
uredo, καυδμός, ὁ, Theophr.
ureter, οὐρητήρ, ὁ, Galen.
urgeo, ἐπίκειμαι.
urine, οὖρον, τό, Aristot. οὔρημα, τό, Hippocr.
urinorius, οὐρητής.
urinator, κολυμβητής, ὁ, Thuc.
urinor, κολυμβῶ.
urna, οὐρία, ἡ, σταμνός, ὁ vel ἡ, Aristoph. σταμνίον, τό, Plut.
urnalis, σταμνιαῖος, ία, ιον
urnule, σταμνάριον, τό, Poll. σταμνίσκος, ὁ, id.
uro, καίω, omnia, πάντα, Poll. Conf. cremo.
ursa, ἄρκτος, ἡ, Aristot.
ursinus, ἀρκτώιος, ία, ῶιον.
ursus, ἄρκτος, ὁ, Aristot.
urtica, κνίδη, ὁ, κνίζα, ἡ.
urus, οὖρος, ὁ, Poll.
usic, i. q. usus.
usitate, κατὰ τὸ εἰωθός.
usitatus, συνήθης, ες, institutum, πολιτεία, Dem.
uspiam, ἐπιαχοῦ.
usquam, που, (enclit.)
usque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, Dem. usque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, id. usque ad satietatem, ἄχρι κόρου, id. neque nunc, μέχρι τοῦ νῦν, usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, Xen. usque edeo, οὕτω τελέως, Dem. usque eo, παρὰ τοσοῦτον, usquaquaque, πάντῃ, quo, ὅπου.
ustio, καῦσις, ἡ, Diose.
ustrinum, καυστήριον, τό.
ustulo, καυστηριάζω, Strabo.
usualis, χρηστός, ή, όν, Plut.
usura, τόκος, ὁ, Dem. usuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινί, id. exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, id. dare, δίδοναι, id. reddo, ἀποδίδωμι, id. solvo, τίθημι, id. pendo, τελῶ, id. accipere, λαμβάνειν, id. κομίζεσθαι, id.
usurpatio, χρῆσις, ἡ, Dem.
usurpo, χράομαι, conf. utor.
usus, χρῆσις, ἡ, Dem. ἀπόλαυσις, ἡ, id. usum halno maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι, Isocr. usu edoctus scio, πεπειραμένος οἶδα, Dem. usum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, idem. habere, τριβὴν ἔν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, Polyb. usu venire alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr.
usus fructus, ἐπικαρπία, ἡ, Dem.
ut, Conjunct. ἵνα, desinam dicere, παύσομαι λέγων, Dem. breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, Isocr. non ita demens sum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων εἰμί, ὥστε βούλεσθαι, Dem. elaborandum est, ut desistat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσεται, idem.
ut, Adv. ὡς, Dem. Cf. quemadmodum.
utcunque, ὅπως οὖν, Dem.
utensile, χρειώδες, ους, τό.
uter, πότερος, ἕρα, ερον, pater an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος, Xen. uter? πότερος ἕρα; Dem. tandem, πότερός ποτε, Xen. utra in parte, ποτέρωθι, Plato. utro modo, πότερον, Aristot. utrum in partem, ποτέρωσε, Xen. ἑποτέρωσε, Thuc. utrum, en, ἑπότερον ἢ, Diose.
uter, utris, ἀσκός, οῦ, ὁ, Plut.
utercunque, ἑκότερος ἂν, Xen. ἑκάτερος, ἕρα, ερον, Lucian.
uterinus, ὁμομήτριος, ον, Dem. s. ἐμομήτριος, ία, ιον, Id.
uterlibet, ἑκότερος οὖν, Thuc.
uterque, ἑκότερος ἂν, Xen.
uterque, ἑκάτερος, ἕρα, ερον, Plut. ἀμφότερος, ἕρα, ερον, Isocr. utroque modo, ὁμφοτέρως, Aristot.
uterus, μήτρα, ἡ, Lucian.
utervis, ἑκότερος οὖν, Thuc.
uti, i. q. UT adverb.
utilis, χρήσιμος, ον, multum alicui, πολλά τινι, Dem. et multitudini conducens, συμφέρων καὶ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς, Id. consulere, τὸ σύμφορον παραινεῖν, id. ad nihil, μηδὲν χρήσιμος, χρήσιμος ἂν τυγχάνω πρὸς μηδέν, id. enim alicui, χρήσιμός εἰμί τινι, Dem. alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμόν τινι, id. utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, Dem. ὠφέλιμος, Isocr.
utilitas, ὠφελεία, ἡ, Dem. ὠφέλημα, τό, id. συμφορά, τό, id. συμφέρον, τό, id. χρήσιμον, τό, id. utilitatem appeto, ἐπιθυμῶ τοῦ συμφέροντος, Isocr. spectare reipublicae, σκοπεῖν πρὸς τὸ σύμφορον τῇ πόλει, Dem. alicujus quaerere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός, id. cupupari, αἱρεῖσθαι, id. praebere alicui, παρέχειν τινί, id. magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν, Dem. de utilitate alicujus sollicitum esse, φροντίζειν τῶν συμφερόντων τινί, id. metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, Dem. rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, id. edücere cliquem utilitate, πρατεῖν τι συμφέρον τινί, id. ποιεῖν τί τῶν συμφερόντων τινί, id. Cf. commodum, emolumentum.
utiliter, συμφερόντως, consulere alicui, συμβουλεύσασθαί τινι, Isocr. λυσιτελούντως, Dem. χρησίμως, Thuc.
utinam, εἴθε, e. opt. — ἄφελον, ες, ε, e. g. utinam viveret Brutus, ὤφελε ζῆν Βροῦτος, Plut cf. ὄφελον, 2.
utique, δοκεῖ, fuerunt sermones, ἐρ-

Digitized by Google

βύσσων λόγοι, Dem.

utor, χρῆσθαι, aliquo familiariter, τινί, Isocr. humanissime, φιλανθρώπως, Dem. familiarissime, οἰκειότατα, Isocr. aliquo amico, τινὶ φίλῳ, Liban. bene receteque re aliqua, καλῶς καὶ νομίμως πρᾴττειν τινι, Dem.

utpote, οἷονεί, οἷα δή, Herodot.

utrienteris, ἀσκιάδης, ες.

utricularius, ἀσκωλός, ὁ.

utriculus, ἀσκίδιον, τό, Plut.

utrinque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, Isocr.

utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.

utrum, v. uter.

uum, i. q. atsi.

uva, σταφυλή, ῆς, ἡ, Plato. passa, σταφίς, ίδος, ἡ, Diosc. ἀσταφίς, ίδος, ἡ, unvidus, διερός, ά, όν, terra, γῆ. Theophr.

uxor, γυνή, ἡ, Dem. παρακοίτις, ιος, ἡ, Lucian. συνοικοῦσα, ἡ, id. ἄλοχος, ἡ, Plato. uxorem duco, γαμῶ γυναῖκα, Aeschin. ἀνάγομαι τὴν συνοικον, Herodot. ἄγομαι γυναῖκα, Isocr. γαμῶ τινὶ γάμῳ, Dem. λαμβάνω γυναῖκα, Isocr. puellam duco, ἄγω νύμφην, Plut. uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, Dem. repudio, ἀποστέλλομαι γυναῖκα, id.

uxoratus, γεγαμηκώς, υῖα, ός, Basil.

uxorcula, γυναικάριον, ου, τό.

uxorius, γυναικίας, — i. e. uxori nimium deditus, γυναικίας, ου, ὁ, Lucian.

V.

Vacanter, σχολαίως, Aristot.

vacatio, a negotiis, σχολή, ῆς, ἡ, Aristot. a publicis oneribus, ἀτέλεια, ας, ἡ, Dem.

vacca, βοῦς, βοός, ἡ, δόμαλις, εως, ἡ.

vaccinium, ὑάκινθος, ου, ὁ, ἡ, Theophr. aliis, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, idem.

vaccinus, βάκιος, ία, ιον, Diosc.

vaccula, βοΐδιον, ου, τό, Athen.

vaccerra, πάσσαλος, ου, ὁ.

vacillatio, παραφορά, ᾶς, ἡ, Plut.

vacillo, σφάλλομαι, ὀλισθαίνω, παραφέρομαι, ἀστατέω, σείομαι.

vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τι, Aristot. ἐν τινι, Xen. ἀποσχολάζω ἐν τινι, Aristot. σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι, Xen. culpa, ἀναίτιός εἰμι, Dem. ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, Plut. σχολάζω ἀπό τινος, Plato. — i. e. vacuus sum ab omni re, νηνεμίᾳ εἰμι πάντων, Xen. vacat mihi discere, σχολή γε ἐμοί ἐστι μανθάνειν, id.

vacuefacio, κενόω, Theophr.

vacuitas, κενότης, ητος, ἡ.

vacuo, κενόω, Theophr.

vacuus, κενός, aliqua re, τινός, Xen. διάκενος, ον, Aristot.

vadimonium, ἐγγύη, ἡ, ἐγγύησις, ἡ, desertum, δίκη ἔρημος, Theophr. dasero, φυγοδικεῖν, Dem. obeo, ἀνεδικεῖν, id. promitto, δίκην ἀναδέχομαι, id.

vado, πεζὸς διαβαίνω.

vado, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, Plut.

vador, δίκην ἀναδέχομαι, Dem.

vadosus, διαβατός, Lucian.

vadum, πόρος, ὁ, τὸ διαβατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, Xen.

vae! φεῦ! vae misero mihi, οἴμοι τάλας!

vafer, πανοῦργος.

vafrities, πανουργία, ἡ, Dem.

vagabundus, πλάνος, Dem. πλάνης, ὁ, id. ἀλάμενος, Isocr.

vagatio, πλάνησις, ἡ, Thuc. πλάνη, ἡ, Dem.

vage, πλανητικῶς.

vagina, κολεός, ὁ, θήκη, ἡ, vagina gladii, ξιφοθήκη, ἡ, vagina frumenti, λέπισμα, τό, φλοιός, ὁ.

vagio, κλαυθμυρίζομαι, Mex. Tyr. κνύζομαι, Dion. Hal.

vagitus, κλαυθμυρισμός, ὁ, Plato. κνυζηθμός, ὁ, Athen.

vagor, πλανάομαι, Aristot. ἀλάομαι, peregre cum liberis et uxore, νὺξ ἔχοις μετὰ παίδων καὶ γυναικός, Dem.

vagus, i. q. vagabundus.

vah! φεῦ! virum, ἀνδρός! Xen.

valde, σφόδρα, turbor, ἀταράττομαι, Dem. male me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω, id. lando, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, id. λίαν, Dem. καμοῦ, Lucian. μεγάλως, Herodian. ἐπιπαν, Xen.

vale, vid. veleo.

valedico, alicui, ἐρρῶσθαι φράζω τινί, Dem. χαίρειν μακρὰ φράζω τινί, Plut. ἀσπάζομαί τινα, Xen. χαίρειν ἐάω τινά, Plato.

valeo, ὑγιαίνω, εὐθηνέω, εὐρωστέω, καλῶς ἔχω. 2) i. e. possum, δύναμαι, Dem. 3) talentum, δύναμαι s. ἰσχύω τοσοῦτον, Aristot. et Polyb. 4) vale! ὑγίαινε! ἔρρωσο! χαῖρε!

valetudinarium, νοσοκομεῖον, τό, Hieron.

valetudinarius, νοσώδης, ες, Plut. κακοκτικός, Galen.

valetudo, bona, εὐεξία, ἡ, Aristot. εὐρωστία, ἡ, Bas mala, ἀρρωστία, ἡ, Dem. ἀρρώστημα, τό, id. Cf. sanitas et morbus.

valgus, βλαισός, Galen.

valide, σφόδρα, Dem. Cf. valde.

validus, ἐρρωμένος, Dem. εὔρωστος, ον, id. ἰσχυρός, ά, όν, id. Cf. sanus, item fortis.

valleris, ἔρκεινος, εία, εινον.

vallis, ἄυλαξ, ακος, τό.

vallo, περιβάλλω, urbem, τῇ πόλει τὸ ἕρκος, Xen. aliquid, ἀποστενοῦν τι, Thuc.

vallum, περιφραγμα, τό, Polyb. χῶμα, τό, Dem. χαρακωμα, τό, id.

vallus, σκόλοψ, ὁ, Dion. Hal.

valor, i. e. pretium, τιμή, ἡ, Dem. Cf. pretium.

valvae, αἱ διπλαῖ πύλαι, δικλίδες, αἱ, Eustath.

vane, ματαίως, Plato. μάτην, id.

vanesco, ἀφανίζομαι.

vaniloquium, ληκυθοφορία, ἡ, Plato. ματαιολογία, ἡ.

vaniloquus, ματαιολόγος, ον, ληκυθοφόρος, εῦσα, εῦν, Plut.

vanitas, ματαιότης, ἡ, ἀνημόνη, ἡ, Lucian.

vanno, λικμάω.

vannus, λικμός, ὁ.

vanus, μάταιος, labor, πόνος, Plato. κενός, Dem. homo, πνευματοφόρος ἄνθρωπος.

vapide, ἀτμωδῶς.

vapidus, ἀτμώδης, ες.

vapor, ἀτμός, ὁ, Diod. Sic.

vaporarium, ἀτμοθήκη, ἡ.

vaporatio, ὑπόμισις, ἡ, ἀτμισμός, ὁ.

vaporo, ἀτμίζω, Hesych.

vappa, ἰατραπίας, ὁ, sc. οἶνος, Theodor.

vapulo, τύπτομαι, Plut.

variatio, ποικιλσις, ἡ, Plato.

varico, s. vericor, ὡς ῥαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.

varicosus, αἰρσοῦδης, ες, Hippocr.

varicula, αἰρσιδιον, τό.

varia, ποικίλας.

variegatio, ποικίλσις, ἡ, Plut.

variego, ποικίλλω, Eurip.

varietas, ποικιλία, ἡ, Isocr.

varius, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι, Isocr.

vasius, ποικίλος, η, ον, Dem.

varix, αἰρσός, ὁ, Galen.

varus, ῥαιβός, ή, όν, Poll.

vas, vadis, ἐγγυητής, ὁ, Diod. Hal. ἔμπορος, ὁ, Plato. vadas do, ἐγγυητὰς παρέχω, id. constituo alicui, καθίστημί τινι, Dem. accipio, λαμβάνω, Plut.

vas, ἄγγος, τό, Aristot. ἀγγεῖον, τό, fictile, ὀστρακιον, τό, Diosc. argentum, ἀργύρωμα, τό, Dion. Hal. aureum, χρύσωμα, τό, Diod. Chrys. evacuo e vase, ἐξαγγίζω, Hippocr. in vas defundo, καταγγίζω, Diosc. in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, idem.

vasculum, σκευάριον, τό, Plut. brevis sive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, id.

vastatio, πόρθησις, ἡ, Dem. ἀνάστασις, ἡ, id. ἐρήμωσις, ἡ.

vatae, ὑπερμεγέθης.

vastitas, ἐρημία, ἡ, — i. e. ingens magnitudo, ἀμετρία, ἡ.

vasto, πορθέω, domos, οἰκίας, Xen. urbes, ἀνατρέφομαι τὰς πόλεις, τὴν βίᾳ, id. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ πόλεις μικρὰς, Plut.

vastus, ἀνάστατος, ον, Isocr. — i. e. valde magnus, ὑπερμεγέθης, ες, Xen.

vates, μάντις, ὁ, προφήτης, ὁ, χρησμολόγος, ὁ, verus, ἀληθόμαντις, ὁ, falsus, ψευδοπροφήτης, ὁ.

vaticinatio, μαντεία, ἡ, προφητεία, ἡ.

vaticinatur, i. q. vates.

vaticinium, μαντεία, ἡ, Lucian. μαντεῖον, τό, Thuc.

vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. χρησμῳδεῖν, Lucian. θεσπιεῖν, Plut. θεσπίζω, Phila. vaticinandi peritus, μαντικός, ή, όν, Aelian. μαντικὴν τινα αἰτίαν ἔχων, idem.

vaticinus, μαντικός, Plut.

ve, ἡ, firmior justiorve, βεβαιότερος ἢ δικαιότερος, Dem.

vecordia, παραφροσύνη, ἡ, Dem. ὑπόφρων, ἡ, idem.

vecors, ὤφρων, ὁ, ἡ, Dem. ἄφρων, ὁ, ἡ, id. ἀνόητος, ον, Isocr.

vectigal, τέλος, τό, Dem. δασμός, ὁ, Isocr. exercco, δασμὸν ἀπάγω, Plut. pendo, φόρον τελῶ, Cf. tributum.

vectigalis, συντελής, ές, Dem.

vectio, ὄχησις, ἡ, Hesych. φορά, ἡ, ἀγωγή, ἡ, Suid.

vectis, μοχλός, ὁ.

vecto, ὀχέω, Aristoph.

vector, ὀχηστής, ὁ, Xen. ἔποχος, ὁ, idem.

vectorius, κομιστικός, ή, όν.

vectura, ὄχησις, ἡ, κομιδή, ῆς, ἡ, Isocr. vecturae pretium, φορεῖον, τό, φορετρον, τό, Poll.

vegetus, εὐθαλῆ ποιεῖν.

vegetus, εὐθαλής, ες, ἀκμαῖος, αία, αῖον, Plut. vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν, Aristoph.

vehemens, σφοδρός, Dem. δεινός, id.

vehementer, δεινῶς, Aristot. σφόδρα, id.

vehementia, σφοδρότης, ἡ, δεινότης, ἡ, Aristot.
vehes, ὄχημα, τό, Plato.
vehiculum, ὄχημα, τό, Plut. ἅμαξα, ἡ, Xen.
veho, ἄχω, ἄγω, frumentum, σῖτον, Dem. vehor aquis, ἀχίομαι ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Xen. asina, ἐπωχούμαι ὄνῳ, Herodian.
vel, ἢ. Dem. Cf. sive.
velabrum, βάλαθρον, τό, Dion. Hal.
velamen, κάλυμμα, τό, ἐλυτρον, τό, Lucian.
velature, περθμία, ἡ, Plato.
velas, ἀψίμαχος, ὁ, Polyb.
velitatio, ἀψιμαχία, ἡ, Xiph. μελέτη, ἡ, Aristid. ἀκροβολισμός, ἡ, Xenoph.
velitor, ἀψιμαχέω, Plut. velitando, ἀψιμαχικῶς, Dion. Hal.
vallicatio, τιλμός, ὁ, Arist. νάσμα, τό, Suid. ἀνάπαυσις, ἡ, Theophr.
vellica, ἀποκνίζω, Athen.
vello, τίλλω, comam, κόμην, Dion.
vellus, εὔδιον, τό, Lucian. aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, Diod. Sic.
valo, σαλεύσω, aliquid, σείσω τι, Herodian. σεσείζω τι, Xen.
velocitas, ταχύς, τό, Dem. ὀξύτης, ἡ, idem.
velociter, ταχέως, Dem. ὀξέως, id. ἀκέως, Galen.
velox, ταχύς, Dem. ταχινός, Aristot.
velum, ἱστίον, τό, Plut. ὀθόνη, ἡ, Lucian. contrahere, τὴν ὀθόνην στέλλειν, id.
velut, ὡς, Dem. ὥσπερ, id. Cf. sicut, quemadmodum.
vena, φλέψ, βός, ἡ, Xen. argenti, φλὲψ ἀργυρῖτις, Aristod. metalli, τὸ κατάγειον μετάλλου, Diod. Sic. aquae, φλὲψ πηγῆς, Philo. venam seco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, venae sectio, φλεβοτομία, ας, ἡ, Galen.
venabulum, προβόλιον, τό, Xenoph.
venalis, ὠνητός, Isocr. ὠνιός, ᾱ, Plut. res venales, ὠνια, τά, Dem.
venalitium, σωλητήριον, τό, Lucian.
venalitius, ὠνιός, ᾱ, Plut.
venaticus, ἀγρευτικός, Eustath. κυνηγετικός, Plut. θηρευτικός, Xen.
venatio, ἄγρα, ἡ, Plut. κυνηγεσία, ἡ, Diod. Sic. κυνήγιον, τό id.
venator, θηρευτής, ὁ, Max. Tyr. κυνηγέτης, ὁ, Plato.
venatorius, ἀγρευτικός, Eust. θηρευτικός, κυνηγετικός, Plut.
venatrix, κυνηγέτις, ἡ, Xen.
venatus, κυνηγεσία, ἡ, Diod. Sic. κυνήγιον, τό, Plut.
vendibilis, ὠνητός, Isocr. πρᾴσιμος, ον, Xen.
vendico, ἀντιποιοῦμαι, mihi aliquid, τινός, Dem. τί, id.
venditatio, πρᾶσις, ἡ, Plato. — i. e. ostentatio, ἐνδειξις, ἡ, Aeschin.
venditio, πρᾶσις, ἡ, Plato διάπρασις, ἡ, Plut.
vendito, πιπράσκω, Thuc. ἀτιμοπωλέω, Lucian. — i. e. ostento, me alicui, ἐνδείκνυμι ἐμαυτόν τινι, Plut.
venditor, πρατής, ὁ, Plato. πράτης, ὁ, Isaeus. praedae, λαφυροπώλης, ὁ, Xenoph.
venalo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τί πρὸς ἀργύριον, Thuc. aliquid artificiosius, πολύ τι τεχνικώτερον, Isocr. parva, τί ὀλίγου, ideas. longe infra justum pretium, πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας, id. veritatem pecunia, ἀποδίδομαι τἀληθὲς χρήματα, Dem. me alicui, πιπράσκω ἐμαυτόν τινι, id.
venefica, φαρμακεύτρια, ἡ, Theocr. φαρμακίς, ἡ, Aristoph.
veneficium, φαρμακεία, ἡ, Philo. φαρμακευσις, εως, ἡ, Plato. veneficio laedo e. edficio aliquem, φαρμακεύω τινα, Plato.
venefica, φαρμακευτής, ὁ, Plato. φαρμακεύς, ὁ. Sycaes. φαρμακός. ὁ, Plato.
veneficus, adj. φαρμακευτικός, φαρμακώδης, ες, Diosc.
veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινά, Plato. Cf. venenum.
venenum, φάρμακον, τό, Diosc. do s. parrigo alicui, δίδωμί τινι, Dem. bibo, πίνω, id. venene inficio aliquid, φαρμάσσω τι, Plato.
veneo, πιπράσκομαι, Lucian. πιπράσκομαι, Xen.
venerabilis, αἰδέσιμος, ον, ἔντιμος, ον, σεβάσμιος, ον.
veneratio, σέβασις, ἡ, Plut. σεβασμός, ὁ, idem. τιμή, ἡ, Dem.
venerens, ἀφροδίσιος, Plato.
veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινά ὡς πατέρα, Xen. deum, αἰσχύνομαι θεόν, Dem. amicos, αἰδοῦμαι τοὺς φίλους, id. aliquem omni observantia, θεραπεύω τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ, Xen.
venia, συγγνώμη, ἡ, Dem. ἄνεσις, ἡ, id. ἔλεος, τό, Dem. at misericordia diguari aliquem, συγγνώμας καὶ χαρίσας ἀξιοῦν τινα, id. veniam rogo senectuti, συγγνώμην αἰτοῦμαι τῷ γήρᾳ, Isocrat. do alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, id. consequor delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτημάτων, Dem. nullam consequor, ἔστι μοι οὐδεμία συγγνώμη, id.
venialis, συγγνωστός, Lucian.
venio, ἔρχομαι, e domo, οἴκοθεν, Dem. ad rempublicam, ἔρχομαι ἐπὶ τὰ ἄρχειν, Plato. ad aliquem ἀφικνοῦμαι πρός τινα, Dem. ab aliquo, παρά τινος, id. ad amicam, σαφανίζομαι φίλῳ, Xen. ad certamen, εἰς ἀγῶνα, Aeschin. auxilio, παραβοηθέω, Xen.
venor, θηρεύω, vulpes, ἀλωπεκας, Plut.
voluptates, ἡδονας, Isocr. lucrum, κέρδος, auras, αὔρας, Xen. aliquid, ἀγρεύω τι, id. honorem, τιμάω, Phalar.
venter, κοιλία, ἡ, Gal. γαστήρ, ἡ, id. imus, ὑπογάστριον, τό, Poll. ventri deditus, γαστριδούλος, ὁ, Basil. γαστρὸς ὑπηκόος, Aelian. ventrem exonero, ἀποκενοῦμαι τὰ ἐνοχλοῦντα, Herodian.
ventilabrum, σπόον, τό, Xen.
ventilatio, λίκμησις, ἡ.
ventila, λικμάω, ἐκλικμάω.
ventosus, πνευματώδης, ες, Lucrt. ὑπηνέμιος, ον, Basil. ἀνεμώδης, Naz. homo, ἄνθρωπος πνευματοφόρος, N. T.
ventrale, σιμγαστρίον, τό, προγαστρίδιον, τό, Lucian.
ventricosus, a. ventrosus, γαστρώδης, ες, προγάστωρ, ὁ, ἡ, Lucian.
ventulus, ἀνεμίδιον, τό, Plat.
ventus, ἄνεμος, ὁ, Aristot. vehemens, σφοδρός, Dem. gravis, μέγας, id. lenis, εὔδιος, Xen. secundus, πλοήσιος, Lucian. εὐρία, ας, ἡ, Plata oritur ventus, γίγνεται νότος, Dem. perficere aliquid ventis, διαπερανῶ τι πνεύμασι, id. impedirl ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, idem. vento expositus, πρόκειμαι, ᾱ, Xen. venta agitari, ἀνεμίζεσθαι, ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σαλεύεσθαι, vento secundo utor, εὐπλοέω, Diod. Sic. secundo vento, ἐξ εὐρίας, Aristot. destitutor, ἀπουρία, Polyb.

qui fit, ὁδῖος, Theophr.
venundo, πωλέω, Dem. Caus. vendo.
Venus, Ἀφροδίτη, ἡ.
venustas, κάλλος, τό, Dem. εὐεσμία, ἡ, Xen. ἐπαφροδισία, τα, cf. pulcritudo, elegantia.
venuste, χαριέντως, Isocr. κεχαρισμένως, idem.
venustus, εὐπρεπής, ές, Isocr. ἐπαφροδίσιος, ᾱ, Xen.
vepreculа, ἀκάνθιον, τό, Diosc.
vepres, ἄκανθα, ἡ, Diosc.
vepretum, ἀκανθών, ὁ, Eustath.
ver, ἔαρ, τό, Aristot. sub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, Thuc. vere novo, ἐξ ἔαρος, Dion. Hal. vere, ὀρθῶς, id. ἔαρος, Diosc. incunte, ἅμα ἦρι, Thuc. ver ago, ἐαρίζω, Athen. in, ἐνεαρίζω, Plut. appropiaquat, ὑποφαίνεται ἔαρ, Xen.
veratrum, ἐλλέβορος, ὁ, Diosc.
verax, ἀληθινός, Isocr. ἀψευδής, ές, id.
verbascum, φλόμος, ὁ, Aristot.
verbena, ἱεροβοτάνη, ἡ.
verber, πλαγή, ἡ, Xenoph.
verberatio, κόπος, ἡ, Dem. κόπτομός, ὁ, idem.
verbero, κόπτομαι, aliquem, τινά, Isocrat. τύπτω τινα, Dem.
verbero, onis, μαστιγίας, ὁ, Plut.
verbose, συλλογῶς.
verbositas, συλλογία, ἡ, Plato.
verbosus, συλλογος, ᾱ, λαλος, ον, (Compar. λαλίστερος, Superl. λαλίστατος,) συλλογώδης, ές.
verbum, ῥῆμα, τό, Dem ἔπος, τό, Thuc. λέξις, ἡ, Plut. ad verbum, κατὰ λέξιν, id. verba facio, λόγον ποιοῦμαι, de aliqua re, περί τινος, Plato. ὑπὲρ τινος, Isocr. ad aliquem, πρός τινα, Isocr. διαλέγομαι περί τινος, Dem. verbi gratia, λόγου χάριν, Theophyl. ut Homeri verbis utar, ἵνα καὶ αὐ Ὁμήρου εἴπω, Lucian. bona verbo quaeso! εὐφημοῦντες! εὐφημεῖ! Lucian. verbis et re ipsa, λόγῳ καὶ ἔργῳ ποιεῖν τι, Lyc.
vere, ἀληθῶς, Dem ἀληθής, id.
verecunda, αἰδαλέος, Dem. αἰδήμων, Plut.
verecundia, αἰδώς, ἡ, Dem αἰδοῖα, ἡ, id.
verecundor, αἰδέομαι, Xen.
verecundus, αἰδήμων, ὁ, ἡ, Aristot. αἰδαλέος, ές, Dem. αἰσχυντηλός, Plut. eum erga aliquem, ἐντρέπομαί τινος, Xen.
veredarius, πεζοφόρος, ὁ. Plut.
vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ας, τινά, μή, Plato. ut, δέδοικα, ἀς οὐχ, Xen. ὅπως μή, Isocr. ne, δείδω μή, Dem. dicere, δείδω εἰπεῖν, Lucian. aliquid, αἰδοῦμαί τι, Isocr.
veretrum, αἰδοῖον, τό, Thuc.
vergiliae, πλειάδες, αἱ.
vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, Theophr. συντείνω πρός τι, Aristot. εἴς τι, Isocr. βρίθω ἐπί τι, Plut.
verisimilis, εἰκὼς τὰ ἀληθεῖ, Plato. πιθανός, ή, ό, Dem.
verisimiliter, πιθανῶς.
verisimilitudo, πιθανότη, τα, πιθανότης, ἡ, Plut.
veritas, ἀλήθεια, ἡ, Dem ἀληθής, τό, id. veritatem indagare, ἀληθείας ζητεῖν, id. rapendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθές, id. sertari, ἀληθείαν δίκειν, id. ostendere de aliquo, δηλοῦν περί τινος, id. demonstrare ex aliquo, ἐπιδείξαι ἐκ τινος, id. aperire, ἀποφαίνεσθαι, Isocr. invenire alicujus, εὑ-

Digitized by Google

ρίσκειν τινός, Dem. in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι, id. deprehendere, τυγχάνειν τῆς ἀληθείας, id. aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας, id. veritatem fugere, ἀληθείαν φεύγειν, id. violare, λυμαίνεσθαι, id. vendere, χρήματων ἀποδίδοσθαι τὴν ἀλήθειαν, id. pervertere, διαστρέφειν τὴν ἀλήθειαν, id.

vermen, σκώληξ, ηκος, ὁ, Diosc.

vermiculor, σκωληκιόομαι. Theophr.

vermiculus, σκωλήκιον, τὸ, Athen.

verminatio, σκωληκίασις, ἡ.

vermino, s. verminor, σκωληκιᾶν, Dioscur.

verminosus, σκωληκώδης, ες.

vermis, σκώληξ, ὁ, Diosc.

vernx, οἰκέτης, ὁ, Philo.

vernaculus, οἰκογενής, ές, Aristot. ἐγχώριος, ον, Thuc.

vernilis, δουλικός, ὴ, όν, Plut.

verno, ἐαρίζω

vernus, ἐαρινός, ὴ, όν, Diosc.

vero, δέ. Dem. tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δέ, idem.

verpa, s. verpus, ψωλός, ὁ, Aristoph.

verres, κάπρος, ὁ, χοῖρος ὁ ἄρρην.

verriculum, σαγήνη, ὁ, Plato.

verrinus, χοιρεῖος, Galen.

verro, καρεῖν, καθαίρειν, ἐκκαθαίρειν, σαίειν, καλλύνειν, ἀνακαλλύνειν.

verruca, μυρμήκιον, τὸ, Act. verrucis infector, μυρμηκιαστής.

verrucosus, ὀχθώδης, ες, Diosc.

versabilis, στρεπτός, ον, Athen.

versatilis, στρεπτός, νευστροφός, ον, Plut.

versatio, στροφή, ἡ, περιφορά, ἡ, Aristoph.

versicolor, πολυχρώματος, ον, Plotin.

versiculus, στιχάριον, τὸ, Plut.

versio, στροφή, ἡ, Poll. ex una lingua in aliam, μεταφορά, ἡ, Plut.

versipellis, πολυτρόπος, ον, πανοῦργος, ον, Dem.

verso, περιάγω, Plato.

versor, διατρίβω, in honestis studiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, Dem. in aliqua re, ἐν τινι, Isocrat. ἐπί τινι, Dem. γίγνεσθαι ἐν τινι, Isocrat. in magna paupertate, εἶναι ἐν σφόδρα πενίᾳ, Xenoph. in civitate libera, πολιτευόμενος, Isocr.

versuro, στροφή, ἡ, Plut. pecuniae, μεταγραφὴ τοῦ δανείου, id.

versus, στίχος, ὁ, Plut. μέτρον, τὸ, Dem. et numeri, μέτρα καὶ ῥυθμοί, Isocr. aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, Dem. elegiari, ἐλεγεῖα, τὰ, id. ambici, Ἰαμβεῖα, τὰ, id.

verso, Praep. πρός, c. acc.

versute, πανουργως, Poll.

versutia, πανουργία, ἡ, Dem.

versutus, πανοῦργος, ον, Dem.

vertebra, σφόνδυλος, ὁ.

vertex, κεφαλή, ἡ, Xen. montis, ἀκρωρεία, ἡ.

verticillus, σφόνδυλος, ὁ, Plut.

vertigo, ἴλιγγος, ὁ, ἡ, Plut. ἴλιγξ, γος, ἡ, Diod. tenebricosa, σκοτόδινος, ὁ, Hippocr. σκοτοδινία, ἡ, Plato. vertigine corripior, ἰλιγγιῶ, Theom. σκοτοδινιῶ.

verto, δινεῖν, Aristot. aliquid in omnem partem, στρέφειν τι πανταχῇ, Dem. in contrariam partem, ἀποστρέφειν τὶς τἀναντία, Xen. in fugam, τρέπειν τὶς φυγήν, Dem. aliquid in alium linguam, μεταγράφειν τι, Thuc. omnia sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω ποιοῦμαι πάντα, Dem. nescio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τραπέωμαι, Xen. brue vertat libi, εὖ σοι γένοιτο, Athen.

veru, ὀβελός, ὁ, Herodot.

verruculum, ὀβολίσκος, ὁ, Xen.

verum, ἀλλά, Dem. Conf. sed.

verus, ἀληθής, ές, Drm. ἀληθινός, id. ἀψευδής, ές, id. vera et aequa, τὰ ἀληθῆ καὶ δίκαια, id. ut convenuntia, καὶ καθήκοντα, id. verum dicere, ἀληθείαν λέγειν, id. τἀληθῆ εἰπεῖν, id. χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, id. ἀληθινὸν, Xen. Cf. veritas.

vervaeum, νῆμα, τὸ, Greg.

vervex, κριὸς τριέτης, s. ἐκτετμημένος.

vesania, παραλογισμὸς, ὁ, Dem.

vesanus, παράλογος, ον, Dem.

vescor, ἐσθίω. Xen. formicae vescuntur seminibus, σπέρματα ἐστι δεῖπνον μυρμήκων, Aelian. Conf. edo.

vesica, οὐσία, ἡ, Galen.

vesicula, αὐστίδιον, τὸ, αὐστιγξ, ἡ, Hippocr.

vespa, σφήξ, ὁ, Aristot. vesparum sedes, σφηκών, ὁ, id. uxamen, σφηκία, ἡ, Plut.

vespera, ἑσπέρα, ἡ, Dem. ὀψία, ας, ἡ, vespera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, Herodian. advenerat, ἑσπέρα ἦν, Dem.

vesperascit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίγνεται, Xenoph.

vesperare, s. vesperi, πρὸς ἑσπέραν, Plato. ἑσπέρας οὔσης, Drm. ἑσπέρας γιγνομένης, Xen. ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἤδη, id.

vesperilio, νυκτερίς, ἡ, Aristot.

vesperilius, ἑσπερινός, ἀτιλινός.

vesperugo, ἕσπερος, ὁ, Aristot.

vespillo, ἐνταφιαστής, ὁ.

vester, ὑμέτερος, civis, πολίτης, Dem. pater, πατὴρ ὑμῶν.

vestiarium, ἱματιοφυλάκιον, τὸ.

vestiarius, ἱματιοπώλης, ὁ, Lucian.

vestibulum, πρόθυρον, τὸ, προπύλαιον, τὸ, Plato. πρόπυλα, ων, τὰ. Herodian.

vestigator, ἰχνευτής, ὁ, Polll.

vestigatio, ἴχνευσις, ἡ, Xenoph. ἰχνεία, ἡ, idem.

vestigium, ἴχνος, τὸ. Gal. ἴχνιον, τὸ, Xenoph. pedis, βῆμα, τὸ, vestigiis consequor, ἰχνεύομαι, Plut. insisto, ἰχνεύω, Xen. alicujus, κατὰ πόδας ἕπομαί τινι, κατ' ἴχνος βαίνω τινός, u vestigio, παρεγχρῆμα, Demosth.

vestimentum, i. q. vestis.

vestio, ἀμπίσχομαι, s. ἐνδύω τινά τι.

vestis, s. vestitus, ἐσθής, ἡ Dem. ἱμάτιον, τὸ, id. Σώματιον, id. ἀμφίεσμα, τὸ, Luc. ἔσθημα, τὸ, Arrian. lusa, ἐσθὴς παρεωφημένη, Herodian. rustica, στολὴ ἀγροικίνη, Philo, lacera, ἱμάτιον ἐκτετριμμένον, Chrys. τριβώνιον φαῦλον, Dion. Chrys. vestem comparo ad diem festum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, Drm. facere, ποιεῖν ἱμάτιον, id. exuere, ἐκδύειν ἱμάτιον, id. corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον, id. dilacero, κατατρώγουσι ἱμάτιον, id. veste ejusmodi uti, τοῖς τοιοῦτο ἐσθήμασι χρῆσθαι, Aelian. vestibus splendidis superbire, θρύπτεσθαι ἐσθῆσι πολυτελεῖ, id.

vestros, ὑμέτερος, ὁ.

veteramenta, κατάγματα, τὰ, Lucian.

veteranus, παλαιός, Demosth. miles, ἀποστρατευόμενος, ὁ.

veteraseo, παλαιοῦμαι, Galen.

veterator, πανοῦργος, ὁ, Dem.

veteratorie, πανουργως, Poll.

veteratorius, πανοῦργος, ον, Aristot.

veternosus, ληθαργικός.

veternus, ληθαργία, ἡ, καταφορὰ ἰσχυρά, Diosc.

veto, κωλύω, Xen. Cf. prohibeo.

vetula, πρεσβύτις, ἡ, Lucian. γυνὴ γραῦς, Dem. πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, id. γραῦδιον, τὸ, idem.

vetulus, παλαιός, Plut. Cf. antiquus.

vetulus, γερόντιον, τὸ, Cf. senex.

vetus, παλαιός, Aristot. Conf. antiquus.

vetustas, παλαιότης, ἡ, Eurip. ἀρχαιότης, ἡ, Pous.

vetuste, παλαιῶς, ἀρχαίως.

vexatio, ἐνόχλησις, ἡ, Dem.

vexator, κακωτής, ὁ, Philo.

vexillarius seu vexillifer, σημαιοφόρος, ὁ, Polyb.

vexillum, σημεῖον, τὸ, Thuc. σημαία, ἡ, Plut.

vexo, ἐπηρεάζω, Plut.

via, ὁδός, ἡ, Dem. urbis, ἀγυιά, ἡ, Max. Tyr. publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἀμαξιτός, ἡ, Xen. angustior et altior, ὁδὸς στενοτέρα καὶ μετεωροτέρα, Dem. recta, ὀρθή, id. lata, ἀσφαλής, id. nunteita, ἀτριβής, Xen. maxima compendiaria, συντομωτάτη, id. munita, χειροποίητος ὁδός, idem. viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω, Dem. monstro alicui, δείκνυμί τινα, id. praefecere alicui, τινὶ τὴν ὁδὸν εἶναί τινι, id. ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν, id. ingredi aliquem, πορεύεσθαί τινα, id. declinare rectam, ἐξίστασθαι τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, idem.

viaticus, ὁδοιός, εία, οῖον.

viaticor, ἐφοδιάζομαι, Basil.

viaticum, ἐφόδιον, τὸ, Dem. do, ἐφοδιάζω, Herodot.

viator, ὁδοιπόρος, ὁ, Lucian.

viatorius, ὁδοιπορικός, Herodot.

vibeo, αἰμάλωψ, ὁ, Galen.

vibratio, ἀνασείσις, ἡ, Aristot.

vibrissae, αἱ τρίχες ῥινός.

vibro, ἀνασείω, Aristot.

viburnum, βρουνία ἡ μελαινα.

viconus, κωμήτης, ὁ, Dion. Hal.

vicarius, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλου ἐπιτεταγμένος.

vicatim, κωμηδόν, Diod. Sic. κατὰ κώμας, Plut.

vicesimus, εἰκοστός.

vicio, βιάω, ἡ, Geopon.

vicice, εἰκοσάκις.

vicinia, s. vicinitas, γειτονία, ἡ, Aristot. γειτνίασις, ἡ, Plut. in vicinia, ἐν γειτόνων, Lucian.

vicinus, γείτων, ὁ, ἡ, γειτονικός, πρόσοικος, ον, sum, γειτονεύω, Plato. γειτονιῶ, Herodot. sum morti, Χαῖρε ὅδικε μι, Luc.

vicis alicujus, ἀντί τινος, Xenoph. vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπί τινι, Lucian. alicujus rei praesto, παρέχω τάξιν τινός, Diosc. vice versa, ὁπ πτερτρωτός, κατὰ διαδοχήν.

vicissim, ἀμοιβαίως, κατὰ διαδοχὴν, ἐκ περιτροπῆς.

vicissitudo, ἐξάμειψις, ἡ, Plato. καταλλαγή, ἡ.

victima, σφάγιον, τὸ, Dem. θῦμα, τὸ, idem ἱερεῖον, ου, τὸ, id. offero victimam, πρόσειμι θυσίαν. Lucian. me ipsum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπὲρ τινος, Dem. sacrifico victimam, θύω ἱερεῖον, id. prosterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, id.

victimarius, σφαγεύς, ὁ, Xen. θύτης,

Digitized by Google

ὁ, Herodian.

victito, σιτέομαι, aliqua re, τινός, Aristot.

victor, νικῶν, ὁ, Dem. νικηφόρος, ὁ, idem. κρατήσας, αντος, ὁ, idem.

victoria, νίκη, ἡ, honeste et conveniens, καλὴ καὶ πρόσφορος, Dem. injusta porta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, id. victoriam obtinen s. reporto, νίκην λαμβάνω, id. νίκην αἴρομαι, Dion. Hal. victoria recte uti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, Dem victoriae praemium, νικητήριον, ου, τό, Xen. νικητήριον ἆθλον, Plato.

victorious, καλλίνικος, ον, Plut.

victrix, νικήτρια, ἡ, νικήσασα, ἡ.

victus, us, βίος, ὁ, Dem. σίτησις, ἡ, id. ἀφ' ὧν ζῇ τις, id. victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινί, id. colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, id. quaero, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, id. paro ex aliqua re, παρέχομαι βίον ἔκ τινος, id. sufficientem suppeditto alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινί, id. δίδωμι σίτησιν τινι, id. alimentum alicui, μετρεῖν τὸν σιτον τινί, id. fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ζῇ, id.

viculus, κωμίδιον, τό, κωμιον, τό, Plut.

vicus, κώμη, ἡ, Thuc.

videlicet, δηλαδή, Dem.

video aliquid praesens, ὁρῶ τι παρών, Dem et circumspicio, σκοπῶ τι καὶ ὁρῶ, id. aliquem, βλέπω εἴς τινα, id. πρός τινα, Isocr. imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινός, Aristot. Conf. intueor, speeto.

videor, δοκῶ, Dem. καταφαίνομαι, Dionys. Hal. videtur mihi, φαίνεταί μοι, idem, δοκεῖ μοι, id.

vidua, χήρα, ἡ, Plut. sum, χηρεύω, Dem.

viduatio, χήρωσις, ἡ.

viduitas, χηρωσύνη, ἡ, χηρεία, ἡ, Thuc.

viduo, χηρεύω.

viduus, χήρος, ὁ, Epiphon. sum, χηρεύω, Dem. καταχηρεύω, id.

vico, λογίζω, Poll.

victor, δυγιστής, ὁ.

victus, ὑστεραιος, ον.

vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλούτῳ, Herodian. — i. e. sanus sum, εὐσθενῶ, Dem.

vigesen, ἑπτακαίζω.

vigesimus, i. q. vicesimus.

vigil, 1) Adj. ἄυπνος, ον, ἄγρυπνος, ον, ἐγρήγορος, ον, ἐγρηγορικός, 2) Subst. φύλαξ, ὁ, φρουρός, ὁ.

vigilanter, ἀγρυπνῶς, ἐγρηγορότως, ἐγρηγορεῖ.

vigilantia, ἀγρυπνία, ἡ, Xen.

vigilia, ἐγρήγορσις, ἡ, Aristot.

vigilo, ἐγρηγορέω, Aristot. ἀγρυπνέω.

viginti, αἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

vigor, ἀκμή, ῆς, ἡ, Aristot.

valesco, φαυλίζομαι.

vilipendo, φαυλίζω, Xen. Cf. contemno.

vilis, ε, φαῦλος, Dem. εὐτελής, ές, id. pretii, εὔωνος, ον, id.

vilitas, φαυλότης, ἡ, Xen. mercium, εὐωνία, ἡ, Poll.

villa, κώμη, ἡ, Dem. αὐλή, ἡ, Dion. Hal. χωρίον, τό, Dem. ἐπαυλις, ἡ, Plut. ἐπαυλιον, τό, id.

villaris, ἐπαυλιακός, χωρικός.

villico, ἀγροτόμος, ὁ.

villicus, ἀγροτόμος, ὁ, ταμίας, ὁ, Xen.

villosus, λαχνος, η, ον, Suid.

villum, οἰνάριον, τό, οἰνίσκος, ὁ, Athen.

villus, λάχνη, ἡ, πόκος, ὁ, Theophr.

vimen, λύγος, ἡ, Eust. οἰσύα, ἡ, id.

viminalis, s. vimineus, οἰσυΐνος, Lucian. λύγινος, id.

vinaceus, οἰνώδης, ες, Plut.

vinago, οἰνάς, ἡ, Aristot.

vinalia, οἰνδόγια, τά.

vinarius, οἰνηρός, νον, ἀγγεῖον, Athen. cella, οἰνών, ὁ, Xen. taberna, οἰνοπώλιον, τό.

vinerius, ὁ, οἰνοπώλης, ὁ.

vincibilis, νικητός, ἡ, ον.

vincin, δέω, διεσμόω, — δεσμοὺς ἐμβάλλω τινί, — θωμίζω.

vinco, νικάω, copias universas, δύναμιν πᾶσαν, Dem. palem aliquem, δι' φανερᾶς κρατῶν τινας, id. virtute, non fortuna, νικῶν δι' ἀρετὴν, οὐ διὰ τύχην, id. facile aliquos terra marique, κρατῶν τινῶν ῥᾳδίως καὶ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, id. hostes, ἱππεύσαντες τῶν ἐχθρῶν, Isocr. praelio equestri, ἱππεύσαντες, Dem. aliquem praelio navali, καταναυμαχήσας τινὰ ναυμαχίᾳ τινί, Isocr. et impero aliquos, κρατῶ καὶ περιγίγνομαί τινων, Dem. vertis, κρατῶν καὶ περιεῖμι λόγῳ, id.

vinctura, s. vinctus, δεσμός, ὁ, Plut.

vinculum, δεσμός, ὁ, Plut. in vinculo conjicio aliquem, δέω τινά, Dem. παραδίδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον, id. ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, id. minori, πρόλογοι δεσμῶν, Dem. vinculorum reom esse, ὑπόχρεω δεσμοῦ γίγνεσθαι, id. damnare vinculis, προτιμᾶσθαί τινι δεσμοῦ, id. Cf. carcer.

vindemia, τρυγητός, ὁ, Plut.

vindemiator, τρυγητής, ὁ.

vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὸν ἀμπελίνον ὀπώρας, Plut.

vindex, ἐκδικος, ὁ, τιμωρός, ὁ.

vindicatio, ἐκδίκησις, ἡ, διεκδίκησις, ἡ, τιμωρία, ἡ, ἐκδικία, ἡ.

vindicise, ἐλευθέρωσις, ἡ, ἡ τῆς ἐλευθερίας ἀντιποίησις, ἡ ὑπερ τῆς ἐλευθερίας ἐκδίκησις.

vindico, 1) i. e. pnoio, τιμωρεῖσθαί τινα, τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος. 2) i. q. ulciscor, ἐκδικῶ τι, δίκην λαμβάνω ὑπερ τινος, ἐπέρχομαί τι, ἐπεξέρχομαί τι. 3) mihi vindico aliquid, προσποιοῦμαί τι, σφετερίζομαί τι. 4) i. q. tueor, ἀμύνω τινί, 5) i. q. libero, ἐλευθερῶ, aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινὰ τινος.

vindicta, 1) τιμωρία, ἡ, τίσις, ἡ, ἐκδικία, ἡ, ἐκδίκησις, ἡ, ἄμυνα, ἡ, vindictam sumere ab aliquo, τιμωρεῖν ὁ. τιμωρεῖσθαί τινα, τίσασθαί τινα. 2) i. q. liberatio, defensio, ἐλευθέρωσις, ἡ, βοήθεια, ἡ.

vineo, ἀμπελών, ὁ, ἀμπελῶν, ος, τό, οἰνοπέδον, ης, ἡ, οἰνόπεδον, ου, τό, ἡ γῆ ἡ ἀμπελόφυτος.

vinealis, ἀμπέλινος, Aristot.

vinetom, ἀμπελών, ὁ.

vinitor, ἀμπελουργός, ὁ.

vinolentia, μέθη, ἡ, Dem.

vinolentus, πάροινος, ον, Plut. φίλοινος, ον, idem.

vinosus, οἰνώδης, ες, Plut.

vinum, οἶνος, ὁ, Dem. fragrans, ἀνθοσμίας, Xen. copia vini, οἴνου πλῆθος, Dem.

viola, ἴον, τό, Aristot.

violabilis, ε, βιαστός, ἡ, ὁν.

violaceus, ἰώδης, ες, Diosc.

violarium, ἰωνιά, ἡ, Theophr.

violatio, βιασμός, ὁ, Demosth.

violator, βιαστής, ὁ.

violens, s. violentus, βίαιος, αία, αιον, Plut.

violenter, βιαίως, et insolenter debacchari in aliquem, καὶ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, Dem.

violentia, βία, ἡ, et importunitas alicujus, καὶ φιλοπραγμοσύνη τινός.

violentus, v. violens.

violo, βιάζομαι, et injuria adficio aliquem, καὶ ὑβρίζω τινά, Dem. aliquem, πλημμελῶν εἴς τινα, Isocr. pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, Dem. λύω τὰς συνθήκας, Isocr. pacem, εἰρήνην, Dem. fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, idem.

vipera, mas, ἔχις, εως, ὁ, Pluto. femina, ἔχιδνα, ἡ, Galen.

vipereus, s. viperinus, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.

viperulo, ἐχίδιον, τό, ἐχιδίδιον, τό, Suid

vir, ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ, bonus, fortis, ἀγαθός, Dem. optimus, ἄριστος, id. bonus, et honestus, καλὸς κἀγαθός, id. probatus, τίμιος, id. praestans, σπουδαῖος, prudens, νοῦν ἔχων, id. admirabilis, θαυμαστός, id. fio, γίγνομαι, Dem. συντείνω εἰς ἀνδρα, Isocr. habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, Dem.

virago, ἀνδρείς, ιδος, ἡ, Symm.

virco, θάλλω, Xenoph.

vires, ium, v. vis.

virga, ῥάβδος, ὁ, Xen.

virgeus, ῥάβδινος.

virginalis, παρθενικός, Athen.

virgineus, παρθένειος, Eurip. ornatus, κοσμος, ου, ἡ, Clem Al.

virginitas, παρθενία, ἡ, Luc.

virgo, παρθένος, ἡ, Xenoph.

virgula, ῥάβδισκος, ὁ, ῥάβδιον, τό.

virgultum, θαμνῶν, τὸ, Phav.

virgunculo, παρθενοκαρίον, τό.

viridarium, κῆπος, ὁ.

viridis, χλωρος, ά, ὸν, Plot.

viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, Plut.

viridio, χλωραίνω, Soph.

virilis, ἀνδρεῖος, ᾶ, ῶν, Dem. ἀνδρώδης, ες, Isocr. ἀνδρεῖος, α, ον, Xen.

viriliter, ἀνδρείως, Xen.

viritim, κατ' ἄνδρα, Demosth.

virosus, i. q. venenosus.

virtus, ἀρετή, ἡ, maximis laudibus digno, μεγίστων ἐπαίνων ἄξια, Dem. excellens, mirifica, θαυμαστή, id. perfecta, παντελής, id. integerrime et firmissima, γνησιωτάτη καὶ βεβαιοτάτη, id. et bonitas, καὶ καλοκἀγαθία, ας, Dem. virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν, Dem. appetere, ἐρίγεσθαι καλοκἀγαθίας, id. majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι, id. exerceo, ἀσκῶ, Isocr. ostendere alicui, ἐπιδείκνυμι τινί, Dem. virtute praestare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, id. majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, Demosth.

virulentus, ἰώδης, ες.

virus, ἰός, ὁ, ὁ, Plut.

vis, δύναμις, ἡ, Dem. κράτος, τό, id. plur. vires, ἰσχύς, ύος, ἡ, id. vim infero, s. facio, βιάομαι, Plato. habeo maximum, δύναμιν μεγίστην ἔχω, Isocr. adipiscor, κτάομαι, id. ἰσχύω, Antiph. vi

Digitized by Google

occupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρεῖν, Isocr.
visceratio, κρεωτομία, ας, ἡ.
viscidus, s. viscosus, ἰξώδης, ες.
viscum, ἰξός, ὁ, Plut. ἰξία, ἡ, Theophr. visco uves captu, ἰξεύειν, captans vir, ἰξευτής, ὁ, femina, ἰξεύτρια, ἡ, Plut.
visitus, σπλάγχνον, τό, (usitatum in plurali.)
visibilis, ιν, ὁρατός, θεατός.
visio, ὄψις, εως, ἡ, Plut.
visito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινά, Herodian.
viso, ἐπισκοπέω, aliquem, τινά, Isocr.
visus, us, ὄψις, εως, ἡ, Dem.
vita, βίος, ὁ, Dem. ζωή, ἡ, Aristot. βιοτή, ἡ, Xen. universa, βίος πᾶς, Dem. honoratior, ἐντιμότερος, id. illustrissime, λαμπρότατος, id moderata et temperans, σώφρων καὶ μέτριος, id. tranquilla et quieta, ἡσύχιος καὶ ἄπραγμων, id. calamitosa, δυστυχής, id. privata, ἴδιος, id. ante acta, βεβιωμένος, id. praesens, παρών, id. reliqua, λοιπός, id vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, Dem. instituere aliquo modo, εἰκονομεῖν πως, Isocr. vivere, s. degere eliquam, βιοῦν τινα, Dem. ξῆν τινα, id. traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστων ἀγαθῶν, id. exigere non ignaviter, διατελεῖν εὖ ῥᾳθυμοῦντα, id. conterere in aliqua re, διατρίβειν πρός τινα, id. conservare, σώζειν, id. commutere cum morte, μεταλλάττειν, Isocr. finire, τελευτᾶν, id. τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιεῖσθαι, Dem. eub finem vitae, περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου, Aelian.
vitalis, ζωτικός, ον, Al. Aphr. ζωτικός, Theophr. βιωτός, Plato.
vitatio, εὐλάβεια, ἡ.
vitellus, λεκιθός, ἡ, Aristot.
viteus, ἀμπελινός, Aristot.
viticula, ἀμπελίον, τό, Aristoph.
vitiligo, λέπρα, ἡ, Diosc.
vitiligator, συκοφάντης, ὁ, Dem.
vitilign, συκοφαντία, Dem.
vitio, καταισχύνω, feminam, γυναῖκα, Lys.
vitiose, κακῶς, Dem. πονηρῶς, Isocr.
vitiositas, κακία, ἡ, Dem.
vitiosus, φαῦλος, Dem. κακός, id.
vitis, ἄμπελος, ἡ, Aristot.
vitisator, ἀμπελουργός, ὁ.
vitium, κακία, ἡ, Dem ἁμάρτημα, τό, Isocr. vitio verto, ψόγον ἄγομαι, Idem.
vito, εὐλαβέομαι, sodalitium, τὴν συνουσίαν, Isocr. aliquid, διαφεύγω τι, Id. Cf. fugio.
vitreus, ὑαλοῦς, ὑάλινος.
vitrieus, ἰπποκάστωρ, ορος, ὁ, Poll.
vitrum, ὕαλος, ἡ, Lucian. ὕελος, ἡ, Diod. Sic.
vitta, ταινία, ας, ἡ, Plato.
vitula, μόσχος, ἡ, δάμαλις, ἡ.
vitulinus, μοσχεῖος, ον, Xen.
vitulor, εὐφραίνομαι.
vitulus, μόσχος, ὁ, μοσχάριον, τό.
vituperabilis, ἐπίψογος, ον, Diod. Sic. ἐπονείδιστος, ον, Dem.
vituperatio, μέμψις, ἡ, Dem. ἐπιτίμησις, ἡ, Id.
vituperator, ἐπιπλάστων, ὁ, Isocr. ψέκτης, ὁ, Plato.
vituperium, ψόγος, ὁ, Plut.
vitupero, ψέγω, aliquem, τινά, Plut. διαψέγω τινά, Plut. ἐπιτιμᾶν τινί, Dem. μέμφομαί τινι, Id.
vivacitas, μακροβιότης, ἡ, Aristot.
vivarium, ζωοτροφεῖον, τό.
vivax, μακρόβιος, Lucian. εὔζωος, ον, Theophr.
viverra, ἐρεής, ἐῆος, ἡ, Aristot.
vividuo, ἔμβιος, ας, Aristoph.
vivifico, ζωοποιέω.
vivo, βιόω, longo tempore, πολὺν χρόνον, Dem. beate, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω, Isocr. εὐδαιμονικῶς διάγω, Xen. felicius, εὐτυχέστερον βίον βιόω, Isocr. securo, ζῶν ἀσφαλῶς, Id. tranquille, ζῶν ῥᾳθύμως, Id. misere, βιόομαι κακῶς, Cebes. laute, δαπανᾶσθαι ἁβρῶνως, Xen. simpliciter et ut natura fert, ζῶν ἁπλῶς καὶ ὡς πέφυκα, Dem. frugaliter, μετρίως, Id modeste, κοσμίως, Id. quovis modo, ἑκουσίως, Id. militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον, Id. belluarum more, θηριωδῶς, Id. in civitate, πολιτεύω, Xenoph.
vivus, ζῶν, Dem. et adhuc vigens, καὶ νῦν ὤν, Id. ζωός, Xen.
vix, μόλις, Isocr. servi ferunt, μόλις ἂν εἰ δοῦλοι κατεγνώσκοιεν, Id.
vocabularium, λεξικόν, τό.
vocabulum, λέξις, ἡ, Lucian.
vocalis, φωνήεις, animal, ζῶον, Xen. litera, γράμμα, Plato. εὔφωνος, ον, Dem.
vocalitas, εὐφωνία, ἡ, Dem. Phal.
vocaliter, εὐφώνως, Poll.
vocatio, ad coenam, in jus, κλῆσις, ἡ, Xen. Aristoph.
vocativus, κλητικός, casus, πτῶσις, Gramm.
vocator, κλήτωρ, ὁ, Lucian.
vociferatio, κραυγή, ἡ, Xen. κεκραγμός, ὁ, Plut.
vociferor, κράζω, Xen. βοᾶν, Dem. et clamito, βοᾶν καὶ κράζω, Id.
vocula, λεξίδιον, τό, - i. e. parva vox, φωνίδιον, τό.
vola, θένας, τό, Alex. Aphr. γύαλον, τό, Eustath.
volatilis, πτηνός, ή, όν.
volatus, ποτή, ἡ, πτῆσις, ἡ.
volens, ἑκούσιος, ἑκούσιος.
volenter, ἑκουσίως, Isocr.
volo, as, πέτομαι, ἵπταμαι, per mare, πέτομαι κατὰ θάλασσης, Aelian.
volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, Dem. quae qui vult, ea sibi fingit, ὁ βούλεται, τοῦτ' ἔοικτος καὶ οἴεται, Id. non ignarus, esse alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, Isocr. mori quam videre aliquid, θέλω ἀποθνήσκειν ὑπερ τοῦ ἰδεῖν τι, Dem. bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, Isocr.
volsella, τριχολάβον, τό, Act.
volubilis, εὐστροφος, ον.
volubilitas, εὐστροφία, ἡ, Plut.
volucer, s. volucris, πετεινός, Aristot. - i. e. celer, ἀκύς.
volucris, i. e. avis, ὄρνις, θος, ὁ vel ἡ, Dem.
volumen, ἐνείλημα, τό, Joseph. - i. e. liber, βιβλίον, τό, Plut.
voluntarie, ἑκουσίως, Isocr. ἐθελοντήν, Herodot. ἐθελοντηδόν, Thuc. ἐθελοντί, Plut. ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, Id.
voluntarius, ἑκούσιος, ία, ον, Dem, ἑκών, fem. ἑκοῦσα. Id.
voluntas, βούλησις, ἡ, βούλημα, τό, θέλημα, τό, θέλησις, ἡ. proliea erga alios, πρόθυμία, ἡ, Xen. bona et vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις καὶ βίος σώφρων, Dem. recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, Id. voluntatem suam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι, Dem. voluntatem au re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημα τινος παρά τι, Id. concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινός, Id. parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος, Id. adversari voluntati alicujus, ἀνανεύειν τῷ βουλήματί τινος, Id.
volupe, ἡδύ, est possidere divitias, ἡδὺ τὸ ἔχειν χρήματα, Xenoph.
voluptarie, ἡδονικῶς, ἀσώτως.
voluptarius, ἡδονικός, Ceb. Theb.
voluptas, ἡδονή, ἡ, et delectatio, Dem. καὶ χαρά, Dem. καὶ ἐκστάσις, Id. eximia, ὑπερβάλλουσα, Isocr. brevis, ἐπιπόλαιος, Dem. momentanea, ἡ παραυτίκα, Id. utilitati prorsus contraria, τῷ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία, Id. voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονάς, Dem. amare, ἀγαπᾶν Id. sequi, sectari, venari, θηρεύειν, Isocr. creare alicui, ποιεῖν τινι, Dem. comparare sibi alieunde, πορίζειν ἀλλόθεν ἑαυτῷ, Id. adfarca alicui, φέρειν τινί, Id. cepere, parcipere, habere, ἔχειν, Id. negligere, adspernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, Isocr. frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, Dem. servire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, Id - i. e. effectio jucunda et suavis, ἡδυσάθεια, ἡ, Ceb.
voluptuositas, φιληδονία, ἡ, Plut.
voluptuosus, φιλήδονος, ον, Plut.
voluta, ἕλιξ, ικος, ἡ, Plut.
volutabrum, εὐλινδήθρα, ἡ, αὐλίστρα, ἡ, εὔλισμα, τό.
volutatio, κυλίνδησις, ἡ, Plut. κύλισις, ἡ, Id. in coeno, εὐδίστησις ἐν πηλῷ, Lucian.
voluto, εὐλίω, κυλινδέω, Xenoph.
volvo, κυλινδέω, aliquid, τί, Xen.
vomer, ὖνις, ἡ, Plut.
vomica, ἀπόστημα, τό, Gal.
vomitio, i. q. vomitus.
vomitorius, ἐμετικός, Diosc.
vomiturio, ἐμετιάω, Aristot.
vomitus, us, ἐμέσια, ἡ, Hippocrat. ἔμετος, ου, ὁ, Id.
vomo, ἐμέω, Lucian. ἀνεμέω, Id.
voracitas, ἀδδηφαγία, ἡ, Aelian. ἀσλεστία, ἡ, Cebes.
vorago, βάραθρον, τό, Xen.
voratio, βρόχθισις, ἡ, πολυφαγία, ἡ.
vorax, ἀδδηφάγος, ὁ, Plut. πολυφάγος, ὁ, Id.
voro, βρόχθιζω, Aristot. ἀδδηφαγέω, Isocr.
vortex, συστροφή, ἡ, Hesych. δίνη, ἡ, Philo.
vorticosus, δινώδης, ες, ὁ συστροφὰς πολλὰς ἔχων.
votivus, εὐκτικός, ή, όν.
votum, εὐχή, ἡ, Dem. facio, s. nuncupo deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν διά τινι τινι, id. persolvo, s. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, Id. ἀποτελῶ, Xen. voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, Lucian. non fieri compotem voti, ἀστυγχάνειν τῆς ἐλπίδος, voto cecidere, ἄλλα θέλειν, ἄλλων τυγχάνειν, Aelian.
voveo, εὔχομαι, deo, τῷ θεῷ, Thuc. πρὸς θεὸν εὐχὰς ποιοῦμαι, Plut. conf. votum.
vox, φωνή, ἡ, magna, μεγάλη, Dem. clara, λαμπρά, id. satis magna, ἱκανή, Id. vocem edo, ἀφίημι φωνήν, Dem. ῥήγνυμι

Digitized by Google

φωνέν, Id. per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, Lucian. acuere, ἐπαίρειν, Id. voce clarissime pronunciare, αἰκεῖν παρέστατα τῇ φωνῇ, Id. φθέγγεσθαι μέγιστον, Id. orationi deest vox oratoris, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, Id.

vulgaris, δημώδης, ες, Herodian. τυχών, ὁ, τυχοῦσα, ἡ, τυχόν, τό, Plut. εἰς τῶν τυχόντων, Isocr. πάνδημος, ον, Plut.

vulgariter, πανδήμου, Isocr. κοινῇ, Aristot.

vulgator, φημιστής, ὁ.

vulgo, adv. πανδημεί, κοινοδημεί, κοινῇ, Aristot.

vulgo, ας, φημίζω, Eurip. aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόρρητον, Plut.

vulgus, πλῆθος, τό, Dem. πολλοί, οἱ, Id.

vulnerarius, τραυματικός, Dioec.

vulneratio, τρῶσις, ἡ.

vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, Plut. aliquem, τραυματίζω τινά, Dem Cauf. vulnus.

vulnus, τραῦμα, τό, Dem. πληγή, ἡ, Xen. progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, Id. mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, id. infligo alicui vulnus, προσκτείνω τινὶ πληγήν, Dem. occipio ob aliquo, λαμβάνω παρά τινος, id. λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, id. obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, Gelen. periculosum vulnus glodio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγήν, Diod. Sic.

vulnusculum, τραυμάτιον, τό.

vulpecula, ἀλωπεκάριον, τό, ἀλωπεκίδιον, τό.

vulpes, ἀλώπηξ, ἡ, Aristot.

vulpineria, s. vulpinus, ἀλωπεκώδης, ες.

vulpinor, ἀλωπεκίζω, Aristoph.

vulsio, s. vulsura, τίλσις, ἡ, τιλμός, ὁ, Eustath.

vulticulus, προσωπίδιον, τό.

vultuosus, πανοπτρόσωπος, ον, σκυθρωπός, ὄν, vel ὴ, ὸν.

vultur, γύψ, γυπός, ὁ, Plut.

vulturinus, γύπινος, ίνη, ινον.

vulturnus, εὐρόνοτος, ὁ, Aristot.

vultus, πρόσωπον, τό, Dem. tristitiam animi prodens σκυθρωπασμός, ὁ, Plut. vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος, Id. quo vultu eum adspicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ: Dem. conjicere aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν, Id. mores declarare per vultum τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων, Id.

vulva, ὑστέρα, ἡ, Dioec.

X.

Xeniolum, ξενίδιον, τό.

xenium, ξένιον, τό.

xenodochium, ξενοδοχεῖον, τό, Suid.

xiphias, ξιφίας, ὁ, Athen.

xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον, τό, Dioec.

xysticus, ξυστικός, ἡ, ὸν.

xystus, ξυστός, ὁ, Xenoph.

Z.

Zea, ζέα, s. ζειά, ἡ, Dioec.

zelotes, ζηλωτής, ὁ.

zelotypo, ζηλότυπος, ἡ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικί, Sir.

zelotypia, ζηλοτυπία, ἡ, Plut.

zelotypos, ζηλότυπος, ὁ, Lucian. eum, ζηλοτυπεῖν, Athen.

zelus, ζῆλος, ὁ.

zephyricus, ζεφύριος, Aristot. ζεφυρικός, Theophr.

zephyrus, ζέφυρος, ὁ, Aristot.

zeugma, ζεῦγμα, τό, Gramm.

zingiber, ζιγγίβερις, ἡ, Galen.

zizanium, ζιζάνιον, τό.

zodiacus, ζωδιακός, ὁ, Poll.

zographia, ζωγραφία, ἡ, Philo.

zographus, ζωγράφος, ὁ, Luc.

zona, ζώνη, ἡ, Plut.

zonarius, ζωνοπλόκος, ὁ.

zonula, ζώνιον, τό, Poll.

zoophthalmus, ζωόφθαλμος, ὁ, Dioec.

zoophyta, ζωόφυτα, τά.

zythopoeia, ζυθοποιία, ἡ.

zythopoeus, ζυθοποιός, ὁ.

zythus s. zythum, ζεῦθος, ὁ, Dioec. ζύθος, τό, Theophr. οἶνος κριθίνος, Athen.

FINIS.

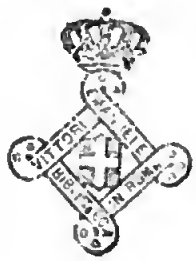

Digitized by Google

Digitized by Google